

Prevažodni zudaci Almanaha su da što potpunije informiše o zbivanjima u pozorišnom životu Vojvodine u toku jedne sezone; da populariše scensku umetnost i pozorišne stvaraoce; da kao opširan i sistematizovan materijal i grada posluži teatrologu i istoričaru pozorišnog razvoja u Vojvodini.

Na naslovnoj strani su Bogomir Đorđević (*Don Žuan*) i Saša Torlaković (*Zganarel*) u predstavi „Don Žuan” Ž. B. P. Molijera u izvodenju Narodnog pozorišta u Somboru

IZDAJU POZORIŠNI MUZEJ VOJVODINE I ZAJEDNICA PROFESIONALNIH POZORIŠNIH
ORGANIZACIJA VOJVODINE

Novi Sad, marta 1994.

*UREDNIŠTVO: mr Josip BULJOVČIĆ, Svetko
BOROVČANIN, dr Katalin KAIĆ, Dušica
PEJOVIĆ, mr Miroslav RADONIĆ i Stanko
ŠAJTINAC*

Urednik: Zoran RISTOVIĆ

Tehnički urednik: Vladislav VOJNIĆ HAJDUK

Obrada podataka: Biljana NIŠKANOVIĆ

Za izdavača: mr Luka HAJDUKOVIĆ

YU ISSN 0572-4872

almanah
pozorišta vojvodine
92/93.

27

novi sad

s a d r Ź a j

Rasprave – razgovori / Pozorište – kako opstati?	7
Razgovor o sezoni 1992/93.	27
Kritika – prikaz sezone.	45
Drama Srpskog narodnog pozorišta	45
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház	50
Narodno pozorište u Somboru	51
Pozorište „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici	54
Narodno pozorište – Népszínház u Subotici	56
Narodno pozorište „Sterija“ u Vršcu	57
Narodno pozorište „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu	59
Pozorišta za decu	62
Amaterska pozorišta slovačke narodnosti	63
Amaterska pozorišta rumunske narodnosti	65
Amaterski rusinski teatar „Đada“	66
Opera i balet	67
Pozorišta, ansambli, repertoari	70
Novi Sad: Srpsko narodno pozorište (Vesna Krčmar)	70
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház (Žužana Franjo)	79
Pozorište mladih (Voja Soldatović)	81
Akademska pozorište „Promena“ (Ljiljana Zečević)	84
Salašarsko pozorište – Tanyaszínház (Šoltiš Lajoš)	86
Minijaturno pozorište „Palčić“ (Luka Kecman)	86
Pozorište „Vesela kornjača“ (Pavle Janković Šole)	87
Dramski program Radio-Novog Sada (Nada Čurčić)	88
Sombor: Narodno pozorište (Ivanka Ilić)	100
Sremska Mitrovica: Pozorište „Dobrica Milutinović“ (Voja Bilanović-Bil)	103
Subotica: Narodno pozorište – Népszínház (Biserka Kovačić)	107
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ (Ljubica Ristovski)	110
Vršac: Narodno pozorište „Sterija“ (Vera Nedeljkov)	113
Zrenjanin: Narodno pozorište „Toša Jovanović“ (Smiljana Tucakov i Vlada Grubanov)	115
Spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle	120
Tabelarni pregled delatnosti pozorišta	122
Gostovanja	123
Smotre / festivali / manifestacije	125
Odlikovanja / nagrade / javna priznanja	133
Ostale institucije i organizacije	139
Radio-drama	139
Sterijino pozorje	139
Pozorišni muzej Vojvodine	140
Zajednica pozorišta Vojvodine	142
Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine	143
In memoriam	145
Bibliografija pozorišta Vojvodine	151
Fotodokumentacija	231

rasprave / razgovori

pozorište – kako opstati

U dogovoru i saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine, Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine organizovalo je razgovor o temi *Pozorište – kako opstati* u želji da podstakne pojedince, organizacije i institucije koje deluju u pozorišnoj oblasti na direktnije i organizovanije angažovanje na očuvanju i zaštiti kontinuiteta domaćeg dramskog stvaralaštva.

U razgovoru su učestvovali: Milutin Karišik (voditelj razgovora), dr Dušan Rnjak, dr Radoslav Lazić, Branko Pleša, Dejan Penčić Poljanski, mr Luka Hajduković, Voja Soldatović, Đorđe Vranješ, Dušanka Anojić, Jovan Radunović, Nedeljko Terzić, Goran Lakić i Zoran Ristović.

Razgovor je održan u vreme održavanja 43. susreta pozorišta Vojvodine, 27. aprila 1993. godine u Sremskoj Mitrovici.

Donosimo autorizovane delove razgovora.

U pozivu na razgovor, između ostalog, rečeno je:

„Opšti poremećaj sistema etičkih vrednosti koji je nastao poslednjih godina i koji sve razornije eskalira na najširim civilizacijskim prostorima, reflektuje se u sve oštrijem meri i na kompleks kulture, ozbiljno ugrožavajući njene dosadašnje humanističke temelje, dovodeći u stvari, s jedne strane do njene instrumentalizacije, a sa druge, pak, do njenog poliskivanja u prostore potrošačkog besmisla.

Zbog prirode i načina svog iskazivanja, pozorište je u takvoj, postojećoj situaciji naročito ugroženo, posebno u uslovima u kojima se nalazi naša zemlja: vanredna situacija izazvana građanskim ratom na dojučerašnjem jugoslovenskom prostoru, blokada, velike ekonomske nedaće, promene u društveno-političkom sistemu i dr. – što sve skupa opominje i, nadasve, nalaže teatarskim poslenicima da se homogenije postave i organizuju u zaštiti i očuvanju stvaralaštva kojim se bave. Pri tom se ne misli na deklarativna, verbalna

zalaganja, već na određene konkretne pokretačke inicijative i akcije koje bi valjalo preduzeti u saradnji sa svim ostalim delatnicima u oblasti umetnosti i kulture, pre svega, a potom i sa najširim društvenim snagama.”

Uz poziv na razgovor učesnicima je poslat i tekst dr Dušana Rnjaka

NADA U PREPOROD POZORIŠTA

Da li je pozorište proleter vlasti, nemoćan i revoltiran, onaj koji poznaje svu širinu svog bednog položaja gurajući poput Sizifa svoj kamen do vrha brda, čineći nešto što izgleda apsurdno, ili je sam zarobljenik i izgnanik kao usamljeni Filoktet na pustom Lemnosu sa nadom za spasenje zbog ubojitog oružja koja je posedovao.

Kami kaže da je sama borba da se stigne do vrha dovoljna da nam ispuni srce i da nas učini srećnima. Zbog toga Sifiza treba predstavljati kao srećnog.

Osećamo li mi danas tu Sizifovsku sreću, nadamo li se mi sada zbog naše strasti za životom i naše ljubavi prema svakom čoveku da će doći spasenje. Okruženi apsurdima koji razdvajaju duh od želja i sveta koji obmanjuje, postavlja se egzistencijalno pitanje da li u ovakvom svetu možemo delovati i da li će neka logika tražiti naše umorstvo. Treba nam Sizifovska svest o sopstvenom položaju koja će nas usrećiti, jer samo radom možemo doći do vrha, samo ako se okrenemo sebi i svojim problemima možemo se braniti. „Najsigurnija nemost nije ćutanje, nego govor”, većito duhovno traganje za istinom.

Niko drugi nema više prava niti sposobnosti da govori o pozorištu od nas. Mi smo odgovorni za nedelanje, mi smo odgovorni za ćutanje. Ako je pozorište ugroženo mi prvi treba da protestujemo, naše zahteve moramo da iznesemo, jer niko više ne voli pozorište od nas koji smo sav svoj život uložili u njega i njemu ga poklonili.

Teška su vremena, teška duši i telu. Šta valja raditi, kako se ponašati? Kami je pisao svoje eseje koje je nazvao „Mit o Sizifu“ u veoma tužnim i sramnim trenucima nemačke okupacije kada su se pariskim bulevarima vijorile zastave sa kukastim krstovima, a naš Andrić je u to vreme u Beogradu ispisivao retke svoje najbolje proze za koju je dobio Nobelovu nagradu.

Valja se dakle okrenuti sebi i raditi najbolje što umemo. Mi se borimo predstavama, našom umetnošću, knjigama, tolerancijom, humanošću, borbom za sreću drugih. To su stubovi našeg patriotizma. To bi bilo najubojitije oružje za naše protivnike koji ne znaju šta rade.

Veliki je posao pred nama. Čini nam se da treba sve ispočetka jer nas je nesrećni Sizifov kamen skotrljao na dno brda. Valja nam izgleda ponovo preći uspon i stići do vrha.

Treba osmotriti našu poziciju, urediti položaj pozorišta u društvu kojem težimo. U slobodnom društvu pozorište mora biti slobodno i briga svih nas u smislu najviših zahteva i uspeha. Valja sistematski raditi na negovanju ukusa publike i vaspitavanju nove mlade pozorišne publike, temeljno i kvalitetno pripremati nove glumce i reditelje, pomagati i hrabriti mlade dramske pisce otvaranjem eksperimentalnih scena za nove tekstove, negovati pozorišnu kritiku i širiti horizonte njenog delovanja kroz sve medije, okupljati mlade talente i omogućavati im nesmetan eksperimentalni rad u svakom segmentu scenske umetnosti.

U tom smislu valja nam se više družiti, skupljati i maštati nego inače. Snage i volje ima u nama mnogo, kao da nas je blokada sa sviju strana naterala da se više okrenemo svojim kreativnim sposobnostima i da iznalazimo puteve opstanka ne u rezignaciji već u sopstvenom duhovnom preporodu. Mi to možemo i hoćemo, uslovi su dobri za duhovnu renesansu i novi početak, za Sizifovsku radost obnavljanja svoje moći.

Dobrica Ćosić je nedavno rekao da se srpski narod danas nalazi u najtežem položaju od svog postojanja, čak težem nego u vreme posle Kosovske bitke. Svi mi osećamo svakodnevno istinu ovih reči i još teže ćemo ih osećati u skorije vreme. Nacija doživljava kolaps, pad u najdublji ponor, istinski košmar i velika moralna iskušenja. Nadajmo se ipak da će zlo pojesti samo sebe, da će doći do snažnog preporoda i da će se ostvariti naši snovi i naše želje, da će poleteti feniks ptica iz svog pepela i pojaviti se u svojoj zadivljujućoj lepoti i ponosu. To su zakoni božiji, zakoni koje je istorija toliko puta dokazala kroz sudbinu mnogih naroda.

Mi se moramo pripremati za trenutke preporoda. To ćemo postići samo istinskom ljubavlju, radom i željama u svom-

poslu. Okrenimo se pozorištu, uradimo sve što možemo za njega jer ono će nam sigurno vratiti mnogo više i mnogo značajnije nego što možda slutimo.

Pozorište kao Filoktet poseduje najbolje i najjače oružje koje vodi izbavljenju i spasenju. U svemu se krije nada i moć preporoda. Velika je naša strast za pozorištem i naša želja da povežemo njegove vrednosti i njegovu snagu, veliko je naše htenje za preporodom, velika je naša vera u slobodu i naša duhovna moć da je ostvarimo. Tek svojim duhovnim preporodom možemo pobediti stravičnu kaznu moćnika kao što Siziif pobeđuje božiju kaznu svojim velikim trudom. I nama je Bog kao Filoktetu ostavio moćno oružje za odbranu i veliku nadu za izbavljenje. Njegovu moć treba otkriti i buditi svest o tome da imamo nade. Naše oružje je naša svest o sopstvenoj duhovnoj moći, o njenim neiscrpnim potencijalima, o nepravdi koja nam se čini, o želji za preporodom koja sve više snaži i počinje da vasrksava. Pozorište je naša duhovna kuća koju treba da gradimo, da se oko njega okupljamo čineći sve da pomoću naših misli i želja doživimo njegovu renesansu. U njemu će se otkriti nada i moć za izbavljenje od kazne, svanuće jutro kad će nas moćnici tražiti i vratiti na svoje slavno mesto, kao što je Filoktet izbavljen zauvek napustio mesto svoga bola.

Milutin KARIŠIK

Predsednik Upravnog odbora Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Gerold Laslo, koji je potpisao ovaj poziv za naš sastanak, iz objektivnih razloga je sprečen da bude danas ovde sa nama. Zato, umesto njega, otvaram ovaj skup. Nema nas previše, ali mislim da nas ima ovde dovoljno, naročito onih koji su upućeni u situaciju o pozorištu, u sve ono što je aktuelno sa tom situacijom, tako da možemo ostvariti jedan sadržajan razgovor. Uz ovo što je rečeno u pozivu, vi ste dobili i tekst doktora Rnjaka, koji je on sačinio upravo za ovu priliku.

Mi smo prvobitno, kad smo se dogovarali o temi, bili u prvom trenutku orijentisani na temu kako negovati pozorište u ovim vanrednim okolnostima u kojima živimo i radimo. Dokazivati da su te okolnosti vanredne, svima je manje-više jasno. U Pozorišnom muzeju imamo Zorana Ristovića, reditelja, koji je bio prinuđen da pobeogne iz Zenice, da napusti pozorište u kome je radio, a radio je u tom pozorištu i kad je tamo taj metež počeo. Možda bi bilo interesantno da čujemo iskustvo o pozorištu iz sredine u kojoj se ljudi ubijaju, u kojoj se puca itd. Međutim, shvatili smo da bi to, ipak, bila sužena tema, pa smo u razgovorima i konsultacijama došli do teme: POZORIŠTE – KAKO OP-

STATI. Zamolili smo Radoslava LAZIĆA, profesora i redite-
lja, da usmerava ovaj naš razgovor, odnosno, da bude nje-
gov domaćin. On se za ovaj razgovor pripremio, pa ga mo-
lim da uzme reč.

Radoslav LAZIĆ

Sa zadovoljstvom sam prihvatio zadatak da vas podstičem da se uključimo u zajedničko promišljanje egzistencijalne teme koja je možda najpreča u sadašnjem vremenu: *Pozorište – kako opstati*. Vrlo je interesantno da u naslovu ove teme nema upitnika, nego je to konstatacija, činjenica s kojom smo suočeni. Danas je prvi dan blokade, prvi dan sankcija, čije domete ne možemo u ovom času ni da pretpostavimo, jer smo u temperaturi. Dozvolite mi da vas podsetim na teze koje su precizno postavljene. Ovde su ljudi iz umetničke prakse, ili ljudi koji se bave teorijskim promišljanjem pozorišta kao umetnosti, a ovde su i dramski pedagozi koji bi mogli da daju dobar doprinos raspravi, napokon, tu su i ljudi kojima je blisko amatersko stvaralaštvo.

Mi se nalazimo na posvećenom mestu u kome pozorište kao fenomen traje dve hiljade godina, to je *Sirnijum*. Ovo mesto ima svoju auru, ima svoje trajanje. Mi smo i u prostoru Pozorišta „Dobrica Milutinović”, koje se zove imenom jednog od naših najvećih tragičara, a danas odista živimo u tragičnom vremenu. Zbog svih tih okolnosti, molim, da se svako na svoj način, sa bogatim umetničkim, ljudskim, pedagoškim i moralnim iskustvom, uključi u temu, ne bismo li je nekako promislili i domislili da uspostavimo stav prema dramatičnoj temi kojoj smo izloženi u svakidašnjem životu. Koliko nam je stalo do pozorišta i pozorišnog čina, ne treba posebno da podvlačimo. Priželjkivalo se da ovde budu još neki pozorišni ljudi. Dužan sam da prenesem pozdrave dr Milenka Misailovića koji je pokazao interes prema ovoj temi, upozoravajući da je vreme oskudice i vreme nemaštine kojoj smo izloženi, i prostor za maštu, za nadomeštaj svega onoga što nam je redukovano, što nam je na neki način uskraćeno. A pozorište i jeste *radionica mašte*, jeste živi prostor u kome se stvara, u kome mašta, gde imaginacija i invencija ostvaruju takva dela koja su primer žive i jedine živorodne umetnosti: umetnosti teatra.

Dozvolite, pre razgovora, da vas podsetim da su sugerisane teme kao predmet našeg razgovora: opšti poremećaj sistema etičkih vrednosti koji je nastao poslednjih godina i koji sve razornije eskalira na najširim civilizacijskim prostorima, reflektujući se u sve oštrijoj meri i na kompleks kulture, ozbiljno ugrožavajući njene dosadašnje humanističke temelje, dovodeći, s jedne strane do njene instrumentalizacije, a s druge pak, do njenog potiskivanja u prostoru potrošačkog

besmisla. Zbog prirode i načina svog iskazivanja, pozorište je u takvoj postojećoj situaciji naročito ugroženo. Posebno u uslovima u kojima se nalazi naša zemlja: vanredna situacija izazvana građanskim ratom na dojučerašnjem jugoslovenskom prosotru, blokada, velika ekonomska beda, promene u društveno-političkom sistemu. Sve skupa opominje i nadasve nalaže teatarskim poslenicima da se homogenije postave i organizuju u zaštitu i očuvanju stvaralaštva kojim se bave. Pri tom se ne misli na deklarativna, verbalna zalaganja, već na određene konkretne pokretačke inicijative i akcije koje bi valjalo preduzeti u saradnji sa svim ostalim delatnicima u oblasti umetnosti i kulture pre svega, a potom i sa najširim društvenim snagama.

Pored argumentacije za pokretanje ovih aktivnosti u okviru razgovora, trebalo bi utvrditi pravce delovanja, pristup i način organizovanja, kao i sve druge detalje bitne za efikasnu i uspešnu realizaciju akcije. Kao prilog i kao uvod u naš razgovor mogao bi da posluži nadahnut tekst prof. dr Dušana Rnjaka sa izuzetnom humanističkom porukom. To je pledoaje o nadi i vera u preporod pozorišta u vreme krize.

Dušan RNJAK

Tekst je nastao kao plod razmišljanja o pozorištu, o njegovoj sudbini. Svi smo ispunjeni velikom ljubavlju i željom da pozorište i dalje opstane i to na najbolji mogući način. I kad me je kolega Karišik zamolio da napišem prigodni tekst, ja sam rekao da mogu samo da napišem nešto što sada osećam, i seo sam jedno popodne i napisao sve ono što sam tog trenutka osećao. Tako je nastao ovaj tekst. Čini mi se da sam u tim trenucima razmišljanja, trenucima nesanicne osetio, možda, neke bitne probleme vezane za našu profesiju, za našu umetnost, za pozorište, i pokušao nekako da razjasnim to služeći se arhetipovima kao što su Sif i Filoktet, povezujući ih s našom sadašnjom situacijom, a videći u tome svemu neku nadu na spasenje i na obnavljanje duhovnih vrednosti. Mislim da situacija u kojoj se nalazimo zaista može da bude duhovno inspirativna i da možemo naše stvaralaštvo obogatiti novim duhom i kvalitetom, jer podsećajući se na onu situaciju u kojoj se Kami nalazio kad je pisao „Mit o Sizifu”, kada su nemački tenkovi išli pariskim bulevarima, kada su se vijorile zastave sa kukastim krstovima, Andrić je u to vreme sedeo u Beogradu i pisao svoje najlepše retke za koje je dobio Nobelovu nagradu. Dakle, u takvoj, teškoj situaciji duh treba da ostane vitalan i treba da stvara duhovne vrednosti. Zato sam osetio mogućnost da se možda možemo, u tom smislu, pripremati za jedan duhovni preporod, za nešto što bi nas podstaklo da

što bolje i što više stvaramo u okviru naše delatnosti, u okviru naše umetnosti.

Radoslav LAZIĆ

Nema sumnje da je jedno od najvažnijih pitanja pitanje angažmana u dramatičnom društvu kakvo je naše. Ovo je vreme distopije, vreme smrti velikih ideoloških sistema, ovo je vreme velikih ekonomskih potresa. Ovo je vreme stvaranja novog međunarodnog poretka, ovo je vreme, rekao bih i opake ideologije kao što je nacizam koji se rada iz duha nacionalizma. Vi znate da je još Gete govorio da je nacionalizam jedan od najnižih stepena ljudske kulture. Nacionalizma i nacizam su pojave sveopšte egomanije pojedinih entiteta kao što su etnosi, plemena ili, rekao bih, nažalost čitavi narodi. Tragična iskusitva XX veka fašizam i staljinizam svedoče o totalitarnim svetovima. Danas smo suočeni s rađanjem novog ideologije nacionalizma. *Haos naroda* uvod je u novi svetski nacizam i stvaranje novog svetskog poretka instrumentima represije, blokada, embarga, sankcija... Današnji svet je zaista suočen s katastrofičnom krizom. U takvom svetu kultura, nauka, umetnost su ugroženi više nego ikad u ljudskoj civilizaciji. Duhovnost i svekoliko stvaralaštvo sve više padaju na dno društvenog života. Kako u toj represivnoj, uništavajućoj, razornoj atmosferi pozorište može biti i opstati. Umetničko stvaranje je jedan od najvećih problema u savremenoj civilizaciji i u fenomenu ljudskog duha danas. Ljudski duh se zasniva na razlikama, na mnoštvu, na pluralitetu, i nas filozofija uči da je svet moguć kao suna razlika.

Biću slobodan da vam saopštim kratak zapis kao doprinos i podsticaj dijalogu koji je po mom mišljenju usmeren na našu temu, na situaciju u kojoj se nalazimo ne bi li smo i kroz ovakav argumenat dobili podsticaj za sopstvenu refleksiju i uopštavanje naše sopstvene umetničke i stručne prakse. *Teatar u blokadi i sankcijama*. Međunarodne sankcije ugrožavaju ponajviše duh i kulturu, a možda više od toga život pozorišta, *živi duh teatra*. Naša savremena, kao i svetska nauka o pozorištu na primeru građanskog rata na tlu bivše Jugoslavije dobila je novi pojam koji bismo mogli odrediti kao teatar u blokadi, ili pozorište vremena sankcija, ili još tačnije, sankcionisani teatar. Pozorište pod embargom (27. IV 1993.). Danas je prvi dan sankcija i totalne blokade Savezne Republike Jugoslavije, koje zavode Ujedinjene nacije kao međunarodna zajednica rezolucijom 820. Domete i meru tih sankcija ne možemo u ovom času da predvidimo. Među mnoštvom pitanja egzistencijalne prirode koja se postavljaju svakom čoveku krnje Jugoslavije je *kako živeti, kako opstati?* Pozorišnim ljudima postavlja se preko pitanje egzistencije pozorišta, *kako trajati i kako opstati?* Sankcije

sankcio posvećenje, predstavljaju svečanu potvrdu nekog zakona, ugovora ili rezoluciju koju vrši viša vlast. U našem slučaju, međunarodne sile okupljene oko Ujedinjenih nacija i Saveta bezbednosti na čelu sa SAD. Sankcije u našem slučaju, zbog građanskog rata u Bosni i Hercegovini, predstavljaju međunarodnu kaznu SR Jugoslavije ekonomskim, finansijskim i vojnim merama, a ja bih tim merama pridodao i kulturne, naučne i duhovne sankcije, kao i sportske sankcije koje se isto podrazumevaju, jer je sportska kultura integralni deo sveopšte kulture. U svrhu sankcionisanja, kažnjavanja države, kažnjava se narod. Mi smo bez krivice krivi. U ostvarivanju sankcija trpi država koja je sankcionisana, ali najviše narod, kao i one države koje vrše sankcije. I sankcionisani i oni koji vrše sankcije su u nekoj proporciji, nekoj relaciji, naravno, ta relacija je neuporedivo u manjoj meri u korist onih koje sankcionišu. Istinski strada narod sankcionisane zemlje. To je ono što se upravo nama događa – *bez krivice krivi*. U tom postradanju najviše strada duh i um, kultura i umetnost, rečju, zdravlje, duša i telo čitavog jednog naroda. U tom postradanju pozorište je najugroženije upravo kao najsenzibilniji i najvitalniji deo kulture i umetnosti. Teatar – *mesto posvećenja* – sankcijama doživljava poniženje, pauperizaciju, diletantizam, svodenje najniže vrste, ili kako bi Andre Vilje rekao – prostituciju glumca. Rečju, svodenje pozorišta u vreme blokade uslovljava proizvodnju pseudoumetnosti – kič-teatar: *Pozorište šunda*. Pojam blokade podrazumeva opsadu, zatvaranje jedne luke ili cele obale pomoću ratnih brodova u cilju sprečavanja uvoza i izvoza. Blokada je opsada, zatvaranje sa svih strana jednog grada, zatvaranje saobraćaja jedne države, zaplena imovine, prekidanje diplomatskih, ekonomskih, privrednih, naučnih, kulturnih, sportskih i svih mogućih drugih oblika komunikacija sa svetom. To je ono što se danas nama događa. Prvi dan blokade je danas kada raspravljamo na temu – *Pozorište u blokadi, teatar u sankcijama – kako opstati?* Treba li ponavljati kako je pozorište ceo svet je pozorište, ili svet je pozorište, kako je govorio Šekspir, pozorište je kuća otvorena na sve četiri strane sveta, ili svet u kući. Teatar je možda poslednje mesto na svetu gde se ostvaruje *istinska ljudska zajednica*. I zato možemo uz protest uzviknuti *SOS za teatar na našem tlu*. Pozorište je danas na jugoslovenskom prostoru najugroženija kuća ljudskog zajedništva i humaniteta. Na tlu bivše BiH neki teatri su razrušeni i spaljeni, sarajevski teatri nekadašnjeg zajedništva, mostarska pozorišta za decu i odrasle, šta se događa sa tuzlanskim pozorištem, bog zna, ugasio se časopis „Pozorište“, Zenica, naša pozorišna Zenica, izgubila je vid, vojska u teatru, a banjalučki teatar živi i traje na frontu, prikazuje predstave u ratnim okolnostima, bez svetlosti. Ne bez ose-

čanja stida, poniženi i uvređeni, u opštoj patnji, podiže se zavesa naših pozorišta pred brojnom publikom koja je izabrala hram Talije i Melpomene, možda kao poslednje mesto utche u svetu sveopšte propasti svih vrednosti i katastrofalne agresije, kako spolja, tako i iznutra. Blokada blokira život umetnosti i dela pozorišta. Blokada je opsadno stanje, kuga iz sveta za svet bez krivice krivih; *kuga spolja – kuga iznutra*.

U svom nadahnutom i filozofski intoniranom eseju – *Zašto je pozorište nezamenljivo i neizbežno* – pozorišni kritičar Muharem Pervić pita se: „Nije li pozorište usred rata ipak neverovatno?” i dalje nastavlja: „Kada rat zaseni i zaposedne stvarnost, teatru preči opasnost da se pretvori u kuću utvara, da se podredi stilu i sadržini koji nisu teatarski, da se izgubi u sebi, ili u prizorima i gestama, dramatici rata.” I najzad zaključuje: „Smrt nas svugde traži. Ljudi veruju da se pred hramom zaustavlja. Rat se dobija ili gubi, pozorište može i poraz da pretvori u pobeđu. Zato je pozorište potrebno u vremenima naklonjenim vojskovođama, ali rat nije dobrodošao teatru.” U ime odbrane i *spasa pozorišta*, izrecimo: rat, blokada, embargo, sankcije, mržnja – glasnici su apokalipse na vratima hrama pozorišta, kao *poslednjeg mesta naše ljudskosti*. U ime te ljudskosti, u ime tog zajedničkog mesta, poslednjeg mesta ljudskog okupljanja, predlažem raspravu. Iznosimo i svoja iskustva, svoje stavove, načine, modalitete, počev od praktičnih, tehničkih, ekonomskih, preko socijalnih i moralnih, pa sve do umetničkih i estetskih ideja *kako pozorištu pomoći: kako opstati?*

Branko PLEŠA

Ja ne bih bio spreman da se nadovežujem, ali ću morati da se nadovežem na ono što je do sada rečeno. Biću vrlo kratak zato što mislim da ovo treba da bude dijalog a ne skup solilokvija. Hteo bih da se razaberem barem u okviru dve stvari. Naime, da li smo se sastali da razgovaramo o teatru u Saveznoj Republici Jugoslaviji, ili imamo u vidu neku drugu Jugoslaviju? To je moje prvo pitanje, a drugo je pitanje, to eventualno kasnije može u razgovoru da bude i šire objašnjeno i sa moje strane, jer siguran sam da će i drugi da govore: da li su sankcije, takve kakve jesu, taj *negativni* faktor u našem teatru danas, ili faktor koji treba da, da tako kažem, odredi sudbinu našeg umetničkog delovanja u budućnosti? Pretpostavljam da sankcije neće trajati kratko, u zlom predviđanju mogu da traju i trideset godina. Oni koji su ih nametnuli, ne bih hteo da ih kvalifikujem zbog toga što imamo očevitno nešto drugojačije mišljenje o tome ko su ti, neće ih skidati tako lako.

Prema tome, ja ne mogu da se opredelim sada o čemu razgovaramo, ali verovatno će to iz daljeg razgovora postati i meni jasnije, pa ću se tek onda, opet u dijaloškom smislu, uključivati u razgovor. Znači, da ponovim, da li govorimo o teatru u SR Jugoslaviji, ili u nekoj drugoj Jugoslaviji, da li su sankcije taj negativni faktor koji, kako je ovde već intonirano, tragično, dramatično, uzbudljivo učestvuje u našem umetničkom stvaralaštvu u pozorištu? Da budem paradoksalan, ali sa mnogo želje da to shvatite vrlo dobronamerno, u stanju u kome su naša pozorišta (ne bih dalje to širio nego bih suzio isključivo na pozorište), o onome što vidim kao moralno i etičko pitanje pozorišta, kao metje, zanat, zvanje, stručnosot u pozorištu, kao šansu umetnosti, ja bih rekao suprotno: „*Živele sankcije!*” Jer, ove sankcije mogu da budu podsticajan elemenat u našem osvešćivanju u pozorištu. Prema tome, na nekoj drugoj sam strani, pa ću sačekati da se razgovor razveze.

Luka HAJDUKOVIĆ

Pošto sedim blizu Branka, a i mikrofoni je prema nama dvojici okrenut, odmah ću da se uključim u razgovor. Branko je postavio dva pitanja, a ja bih počeo takođe o nekakvom dvojstvu, jer za mene ova tema ima dva kraka. Prvo, to je otprilike ovo pitanje kojim Branko završava svoje izlaganje. Ono je, dakle, čisto etičko: šta raditi u ovim prilikama kada se na sto kilometara odavde ljudi ubijaju i uništavaju do istrage? Kako gledati na posao kojim se mi bavimo, kako gledati na pozorište: kao na neki duhovni dokaz ili kao na neku duhovnu premisu čovekovog življenja? Drugi krak teme je čisto praktična strana. Vezana je ona i za sankcije koje su nam nametnute i za naše ekonomske (ne)moćnosti, za političke prilike u kojima živimo. Ipak, ponajviše, rekao bih, ta dimenzija teme tiče se nas samih koji neposredno ili posredno delujemo u pozorištu. Ono prvo pitanje, tj. pitanje etike za mene je skinuto s dnevnog reda samom činjenicom što mi, evo, razgovaramo u postojećim uslovima i što održavamo ovaj festival. Ta činjenica pokazuje da smo dilemu: da li dok se tamo kolju i ubijaju igrati u pozorištu? – rešili. Istorija nas uči da su i u najtežim vremenima pozorišta radila, ne samo u narodu kome pripadam, recimo, nego i u nekim drugim narodima. Lenjingradska blokada je, na primer, pokazala da je devetsto dana bombardovanja Lenjingrada bilo i devetsto dana koncerata, pesama, čitanja stihova i književnih susreta. Čak su izdavane i knjige. Dakle, moglo bi se reći da je blokada bila i poseban podsticaj u angažovanju stvaralaca. Tako je i sa sankcijama: teraju na veće angažovanje, a to znači, verovatno, i postizanje rezultata.

Žao mi je što u Evropi ne vidim čoveka, ne vidim instituciju, ne vidim intelektualce koji bi to pitanje etike jendog užasnog rata u srcu Evrope stavili na dnevni red i o njemu se pozabavili. Žao mi je što te institucije koje na tlu Evrope traju i po hiljadu godina, kao što su univerziteti, ne dignu svoj glas protiv rata bilo gde da se on vodi, a pogotovu protiv rata koji se vodi na trista, na petsto kilometara od zgrada u kojima te institucije rade. Dakle, svet je ravnodušan na nesreću, kao što je uvek i bio. Sada, međutim, osećamo koliko je strašna ta ravnodušnost.

A što se tiče onog drugog kraka teme, praktičnog, moramo i ovde ponoviti: pritisnuti smo nemaštinom. Materijalnim i finansijskim nemogućnostima, ali smo pritisnuti i nedovoljnom svojom pameću ili nedovoljnom umešnošću da se i snalazimo koliko nam okolnosti dozvoljavaju.

Kad gledamo brojke, vidimo da u ovoj Jugoslaviji imamo uslove da razvijamo pozorište. Imamo razvijen amaterski pokret; imamo na desetine velikih pozorišta – za naše uslove velikih, razume se – od kojih smo neke pretvorili u nacionalne teatre i stavili ih pod posebnu državnu brigu; imamo pozorišne škole; imamo pozorišne muzeje; imamo, dakle, čitav sistem institucija koji omogućuje bavljenje ovom umešnošću. Sve je tu. Ipak, to što imamo nije dovoljno. Mi još nemamo sve do kraja uređeno. Prvo, smatram da bi trebalo da pokrenemo, ne znam već po koji put, inicijativu da se i zakonskom regulativom urede odnosi u ovoj oblasti. U zakon su ušla samo tri pozorišta u Srbiji, radi finansiranja iz budžeta Republike Srbije, a ostala pozorišta su ostala da „vise u vazduhu“, ni na nebu ni na zemlji. Zakonom bi trebalo regulisati osnovna pitanja: ko može, i pod kojim uslovima osnivati pozorišta? Neki „Š-komere“ ili neka „Dafiment-banka“ možda će, kao što su osnovali svoje klubove, osnovati i svoja pozorišta. Kamo lepe sreće! Zatim pitanje: ko može da se bavi pozorištem? Može li čovek bez kvalifikacija da ude u pozorište? Morali bi se tim zakonom utvrditi i neki standardi, ne samo finansijski, nego kadrovski, tehnički i dr. Tada bismo imali uporište u radu. Tada bismo lakše izračunavali koliko novca treba izdvajati za rad i održavanje tih pozorišta. Zakon bi regulisao i druga pitanja o radu pozorišta. Najvažnije, međutim, jeste: ko i pod kojim uslovima, može osnovati pozorište. Uskoro će verovatno biti i privatnih pozorišta. Šta to znači? Dakle, utvrditi prava, obaveze osnivača, precizirati potrebne standarde – kadrovske, tehničke, finansijske – onda se okrenuti čisto unutrašnjim poslovima: repertoaru i njegovom ostvarivanju. Tada se poverenje ukazuje majstorima koji se zovu reditelji, glumci, scenografi, kostimografi, muzičari itd.

Ove teme – zakon, standardi, repertoar, kadar – nisu, razume se, nove; one su, rekao bih, većiće, kao što je i pozorište većiće. Pozorište će preživeti i sankcije. A ove teme možda sa malim izmenama, i posle sto godina biće na dnevnom redu. Za mene je bitno pitanje: kako u životu u kome smo, u jedinom životu koji živimo, praktičnu brigu za pozorište dovesti na nekakav nivo koji će nam omogućiti da se bavimo pozorištem, kao što reče Duško Rnjak, na najbolji mogući način, odnosno, na najveće zadovoljstvo publike, to jest uživalaca u pozorišnoj predstavi.

Branko PLEŠA

Ja ću sada, izvinjavam se, dijaloški da pridem bliže temi. Iz ove replike mi se čini da još meandriramo ova naša pitanja i razgovore. U onom što sam ranije kao pitanja postavio, nisam mislio da je danas i ovde u predmetu pitanje ili zapitanost nad ekonomskom ili čak i socijalnom situacijom pozorišta. Ako sledim naslov – „Kako opstati“, ili tako kako ja mislim da bi ga trebalo slediti, pogotovo iz tih arhetipskih primera koji su ugrađeni u tekst doktora Rnjaka, onda mi se čini da je tema bliže onom drugom, to jest suštini, kako u našem pozorištu, bez obzira na sankcije koje su drugog tipa, podići nivo naših razmišljanja o pozorišnoj umetnosti. Tu sankcije stvarno ništa ne znače. Ja sam u kolima rekao jednu sličnu repliku. Bez obzira koliko će dugo trajati blokada, uzmimo onu bolju varijantu da će trajati kraće, udaljice celo naše društvo od sveta. Komunikacije će biti uskraćene, tehnološki ćemo zaostati. Krug ili protok informacija, od onih najobičnijih do naučnih, važnih za razvoj društva i napredak naroda uopšte, ako bude u pitanju godina ili dve, nadoknadiće se brzo. Ja sam, naravno, kao i vi nestručnjak za ekonomska pitanja, ali predviđam da će kapital, koga mora uvek da interesuje profit, vrlo brzo, čim se sankcije uklone, uleteti u našu zemlju i ubrzo spolja izgledaće kao da nikad nije bilo ništa. Vrlo brzo će taj kapital sve „oživeti“ i sve će izgledati kao da smo „Srednja Evropa“. No, mi sebe moramo videti, jer to ekonomsko obogaćenje sa duhom ama baš nikakve veze nema, niti će to duhu išta pomoći.

Kad sam rekao taj paradoksalni uzvik – živele sankcije! – mislio sam upravo na to da je došlo vreme, da se u Jugoslaviji uz pomoć ove, da kažem, katastrofalne, kataklizmičke i apokaliptičke vatre koja nas je sve spržila, krene iz tog pepela sizifovskim putem u nađu, u traženje, u ono što izgleda da smo potpuno zanemarili, zaboravili, jer se nismo videli, nismo se prepoznali; videli smo se pogrešnim očima, videli smo se lažnim očima. Mi sebe treba da sagledamo. Suština ozdravljenja sredine u pozorišnom svetu i jeste u tome da se sagleda. Sagledati se, znači stati na stanovište ili

poći sa stanovišta da sve treba da bude propitano, sve da se stavi pod pitanje, a može čak i pod sumnju, iako je ona mala u ovom irenutku. Znači, moramo početi sagledavati stvari u sredini u kojoj jesmo. Svežim i čistim očima postaviti pitanja: šta je pozorište, šta ono znači, kome je ono potrebno, itd, ko smo mi koji gradimo ovo pozorište, šta mi umemo ili kako umemo i kuda mi stremimo? Očevidno je da naše pozorište, i pored toga što puni sale, ne udovoljava svrsi zbog koje postoji. A svrha je, u svakom slučaju, humanistički uvid u čoveka, u stvarnost koja ga okružuje. Eto, nabačeno samo kao dodatak... Ja ću biti, ako ću uopšte više uzeti reč, taj koji će želiti da se ovde neguje razgovor, jer ako se budemo zatvorili, svako će kazati svoje i možemo se razići. Mislim da je dobro „a tempo“ suprotstaviti se i replicirati, i prosto pokušati pitanjima doći do nekih odgovora, ako ih uopšte bude.

Radoslav LAZIĆ

Ovaj skup smo zamislili kao izmenu mišljenja i stavova. Mislim da je ovo dobra prilika da, na neki način, u pozorišnoj javnosti ukažemo i potražimo odgovor na pitanje: Pozorište – kako opstati?

Milutin KARIŠIK

Ja mislim da je drugačije i nemoguće nego, upravo, voditi razgovor. Ovo nije ono vreme, i nisu one prilike kad smo izlazili sa referatima, pa prodavali pamet i paradirali. Ovo je trenutak kad nema drugog izbora, nego pokušati zajednički tragati, mislim da je prvi problem u tome. Najteže je ako čovek nije u stanju da objektivizira situaciju u kojoj živi, ako je smušen u njoj, ako je zbunjen (teško je ne biti zbunjen – Dejan Penčić Poljanski). Toliko je tih faktora koji unose kojekakve smutnje i zabune u ukupan naš život.

S obzirom na to da govorimo o pozorištu, tu imamo mnoštvo zamućenih stvari. Molim vas, mi smo imali pre tri godine festival u Pančevu. Organizovali smo razgovor sa dramskim piscima. Iz Beograda je došao pun autobus dramskih pisaca i ja sam bio fasciniran; rekao sam – sjajno, mi ćemo sada imati jedan maksimalan razgovor. Sa uvodnim referatom bio je naš dojučerašnji ministar kulture Mi-drag Đukić. Šta smo dobili tim razgovorom? On se okomio na mastodonska pozorišta, na jednu pogrešnu pozorišnu politiku bivšeg režima, i to je bila, uglavnom, ukupna intonacija tog razgovora. Bila je to jedna žestoka kritika, uglavnom verbalna, bez pravih argumenata, kao da nema mastodonskih pozorišta širom Evrope, bilo na zapadu, bilo na istoku. U stvari, trebalo je tu kulturnu politiku dovesti u

sumnju, kritikovati je, a pri tom ne ponuditi nešto u zameni za to.

Imamo i jednu drugu, isto tako paradoksalnu pojavu. Toliko je bilo tih sedenja u Francuskoj ulici, pa raznih napisa, pa skupova o dogmatizmu, o birokratizmu, a ja imam utisak da smo mi sada jedan dogmatizam zamenili drugim, ili smo na putu da nam se to dogodi. Možda je moj utisak pogrešan, ali meni se čini da je to tako. Danas ima mnogo više autocenzure nego, recimo, sedamdesetih godina pa na ovamo. Time ne mislim da kažem da je ta autocenzura bila u nekim prihvatljivim količinama prisutna, jer ona, naravno, nije poželjna, pogotovo ako zastranjuje. Ja sam ubeđen da i danas mi nismo u stanju da se odredimo, mi razaramo... Zapadni svet razara istočni svet.

Molim vas, ja imam ovde, ne znam dal' ste vi to čitali, jedan referat našeg uglednog teatrologa Kljajića, koji je održao u Zagrebu pre tri godine, gde on otvoreno govori o organizovanju akciji da se kroz pozorišta istočne Evrope napadnu režimi tih zemalja. Pa se onda žali i kaže kako je rezultat ispao naopak – uništeno je pozorišta, i da pozorište treba iznova osmišljavati. Takav je i naslov – Pozorište koje treba ponovo osmisliti –. To je Arabal imao 65-te godine, pa Jonnesko itd. Međutim, to se odnosilo i na pozorišta zapadne Evrope, a naša pozorišta i naši pozorišni ljudi mislim da su to prihvatili, verovatno iz nekih zabluda, oberučke, potpuno nekritički.

Upravo smo govorili malo pre da o pozorištu treba neprestano razmišljati, jer se samo tako može unapređivati. Ništa tu nije dovedeno do kraja. Ali, kad se postavi pitanje: da li idemo na to da nešto uništavamo, a da ne dobijamo ništa u zameni, ili idemo nešto da unapređujemo, onda je to naš problem. Ja ću sad da se zadržim samo na jednom praktičnom pitanju, jer hoću da se založim da razgovaramo o ovoj temi. Ja neću da govorim o pozorištima Srbije. Mislim da je čitav pozorišni život Srbije na jednom vrlo prihvatljivom nivou, gledano generalno. To ne znači da je sve u redu. Što se tiče Vojvodine, vidite da smo mi izgradili pozorišne zgrade, akademije, muzeje; imamo – ovo o čemu je Luka govorio – jedan zatvoren, do kraja izveden sistem. To sve može da dode k'o od šale u pitanje. Ništa lakše nego u oblasti kulture, posebno pozorišta, eliminisati i uništiti, a vema je teško iznova početi graditi.

To su neka moja razmišljanja o ovoj temi, vrlo praktična, ali osnovno je da pokušamo objektivizirati našu pozorišnu situaciju. Šta je ona bila juče, šta je ona danas i da li sutra treba da bude tako kao što je danas, ili treba da bude drugačije? Kako sačuvati ovo što imamo? Tu je ogroman broj, pre svga, kadrova koje je taj bivši sistem iznedrio. Svi mi

koji ovde sedimo, svi smo deca tog sistema. To je činjenica. E sad, da li ćemo sami sebe uništavati ili pokušati da se otarasimo svega onoga što nije bilo eventualno dobro, i tražiti neke puteve koji su u interesu ne samo pozorišta, nego naše kulture, života naše nacije, u krajnjoj liniji.

Da pomenem još nešto što mi nije jasno? Mislim da je sasvim u redu što se o srpskoj kulturi i srpskoj tradiciji danas govori i ukazuje na korene te tradicije. Ali mi samo ostajemo na tom ukazivanju. Kod nas, na televiziji, radiu, ili u novinama, vi dobijate američku subkulturu koja hara ovim našim prostorima. (Živele sankcije! – Branko Pleša). Eto, to su neka pitanja koja unose određene nedoumice, zabune, stvaraju konfuziju.

Branko PLEŠA

Dobra mi je replika. Šta je i koliko je u pamćenju čovečanstva ostalo od teatra sveta? Veliki teatri, osnovani u institucionalnom smislu, kakvi su to teatri? Kakav je teatar Koppa, Antoana, Stanislavskoga, Štajna, Grotovskoga; kakvi su to teatri? To su teatri u prvom redu posvećeni, što će reći da je umetnost nešto što se jedva može doseći, a sve je ostalo služba. Svi su u tom teatru, govorim kao glumac, posvećeni cilju da humanistički deluju u svojoj sredini, pa onda, koliko se može, i dalje i šire. Iz toga je usledila posebna organizacija odnosa u radnom procesu, da ga tako nazovemo. Ko je otvorio *Istoriju seksualnosti ili prostitucije*, video je da se teatar, odnosno pozorišnost, direktno vezuje kroz celu istoriju čovečanstva za prostituciju. Ne samo muško-žensku, nego muško-mušku, i ne samo takvu, nego socijalnu, duhovnu prostituciju. Da li mi danas možemo da zamislimo prostituisanoga glumca kod Antoana, kod Pitoefa ili kod Grotovskog? Ne! A mi to kod nas imamo. Mi smo vrlo blizu situaciji krajnjeg prostituisanja i promiskuiteta pozorišta. Naravno, ne radi se o fizičkoj prostituciji. Radi se o jednoj vrsti promiskuiteta koju smo mi u jugoslovenskim pozorištima dozvolili. Koji su to Kačalovi perjanice političkih stranaka? Koja to Kniper Čehova drži banke na otvorenim prostorima? Koji su to skriveni policajci u ansamblima tih umetnika? Koji su to trgovci u tim istim grupama umetnika? Koji su ti koji se bave poslovima od malog privrednog kriminala do bukvalnog kriminala? Ovo što ja govorim može biti oštro, ali to sve kod nas postoji, mi u tome živimo. ... To je ono što mi moramo da vidimo. Mi moramo da vidimo da naš glumac, prvak ili poslednji, ruši kulise pijan na pozornici za vreme izvođenja predstave. To ne može biti dozvoljeno, to je nedozvoljivo u onome što je slava teatra, što je svrha teatra, što je smisao teatra. U ansamblima Stanislavskog, Grotovskog, Štajna, to nije bilo moguće.

Ja bih voleo da vidim Čistaka mrtvog pijanog kod Grotovskoga, koji se zajebava i izvodi nešto pedeset peto od onoga što treba da radi! (Tek kad je otišao od Grotovskog, onda je počelo to – Dušan Rnjak). Hoću da poentiram, da se moralno zdravije mora instalirati u našem pozorištu, bez obzira da li je ono institucija, grupica, ili ad hok grupa. Mi imamo sjajnih primera i s druge strane. Od amatera, pa do malih grupa, pojedinaca ili grupica od dvojice, trojice ili petoro koji se bave teatrom, a koji ne mora svima da bude ni prijatan, ni drag; ne obožavaju ga, i takav teatar ne mora nešto specijalno da znači, ali ti glumci ga vole i nalaze svoje istomišljenike i publiku da ih gledaju. Ja ih, zbog imitacija neživotne postavangarde, zovem amatatorskim teatrima. Ali i tu vlada jedan etički princip – posvećenost, i tu im ja uvek skidam kapu, i ne samo ja. To se dokazuje unutar svih zbivanja u pozorištima, pa, evo, čak i na ovom festivalu. Takođe, odavde je krenula jedna mala grupa. Imamo dobrih, sjajnih primera. Znači, ja bih da na ovo – „kako opstati“, odgovorim sa: opstati tako da se sagledamo, i opstati tako da uspostavimo one vertikale bez kojih nema ozbiljnog traga u umetničkom delovanju! A to nam pokazuju primeri svih teataru koje smo imali prilike i sami da sretnemo. Još jedna stvar proizilazi iz lošeg stanja u profesiji, a to je da naši mladi umetnici svoje školovanje ili obrazovanje, svoje upućivanje, svoje obaveštenje, svoje prosvetljavanje, završavaju pre nego što su i dobili diplomu. Kasnije od učenja više nema ništa. A savremeni svet, onaj u kome ćemo živeti „i bez sankcija“, i u kome sada živimo „sa sankcijama“, predviđa permanentno obrazovanje i za čistače ulica. Nova je tehnologija, novi zadaci, novi izazovi, sve je drukčije, jer se život kreće. Ne bih hteo da budem pogrešno shvaćen, ali mi smo zaostali u teatru koji se nama sviđeo šezdesetih godina, a danas je 93. Mi se vrtimo k'o onaj pas, hvatajući svoj sopstveni rep. Ali nisu uvek bile sankcije, one su od pre godinu dana. Mi smo mogli relevantna obaveštenja da dobijemo odvajkada, od pre tri decenije unazad. Znači, ne možemo bez tog osmišljenog i upitanog promišljanja pozorišta. Naša pozorišta su zaparložene sredine u kojima svako takvo pitanje je i smešno, i nepotrebno, i glupo. Onaj koji takvo pitanje postavlja nije Don Kihot (Don Kihot je verovatno nešto kompleksnija ličnost nego čovek sa takvim pitanjem).

To su misli koje, čini se, treba da su sadržane u ovom što je u naslovu – „kako opstati“. Opstati, tražeći svoje sopstveno ogledalo, prepoznavajući se, pokušavajući da iz toga, uistinu, nešto saberemo, shvatimo i opredelimo se za to što je nedvosmisleno, u teatru nužno i bez čega teatra nema.

Radoslav LAZIĆ

Dilatatizam, o kome je Stanislavski govorio kao o jednom od najvećih neprijatelja pozorišne umetnosti, kao i današnji manirizam post-avangarde, ili proizvodnja pozorišnog kiča, sigurno su isto štetne pojave, kao i ove ekonomske sankcije i političke blokade kulturnih medija. Pozorište je u neprestanom kretanju sa svetom, pozorište je protok ideja, otvoren sistem življenja, otvoren sistem stvaranja, emocionalnosti, senzualnosti, duhovnosti, mišljenja, osećanja stvaranja sveta i njegove drame. Zato je pozorište jedina živa i životvorna umetnost, nezamenljiva u odnosu na druge umetnosti. Druge umetnosti mogu da ponude druge i drugačije oblike komunikacije. Pozorište je jedno od najosebitijih mesta na svetu i zato o njemu razgovaramo kao o epicentru ukupne naše duhovnosti.

Zoran RISTOVIĆ

Ja bih hteo da se nadovežem na ovo što je Branko govorio o moralnom zdravlju. To je pitanje veoma bitno, ali ja bih ovu temu – kako opstati – preformulisao. Mene daleko više zanima, a to pitanje je sudbonosnije u ovom času, kako sebe sačuvati u pozorištu, kako mi, pozorišni ljudi sebe da sačuvamo od zla? Ja sam kroz to zlo prošao, pa mogu neka iskustva da kažem o tome.

Pozorište ima dva tragična trenutka: da se sruši pozorišna zgrada, ili da se sruši umetnička građevina koja se u okviru te pozorišne građevine gradi decenijama. Ja sam bio u pozorištu u kome sam gradio i jedno i drugo. Gradio sam i pozorišnu zgradu i umetnost u toj zgradi. Desilo se da je pozorišna zgrada ostala čitava, ali je u njoj srušena umetnost. Tada sam se zapitao šta bi bilo bolje da se dogodilo? Da li da se srušila zgrada i s njom zajedno umetnost, ili da se srušila samo umetnost? Verujte, lakše bi mi bilo da sam video srušenu pozorišnu zgradu, za koju su autori, verovatno znate, dobili nagradu za arhitektonsko ostvarenje od strane lista „Borba“ (Mi govorimo, naravno, o Narodnom pozorištu u Zenici – Radoslav Lazić).

Kada se ruši pozorišni duh, kad se ruši ono što se gradi decenijama, ja mislim da je to daleko tragičnije. Tragično je kad se u toj pozorišnoj zgradi ugrade na ulaznim vratima autentične gvozdene rešetke kao u kazneno-popravnom domu i kada se ta pozorišna zgrada pretvori u kasarnu. Zaista, nisam nikad verovao da ću doživeti da pozorište kao hram kulture bude pretvoreno u kasarnu, i u objekat u kome će se održavati verski obredi. Nisam verovao da i pozorište može dobiti takvu funkciju. Za mene su to bili najtragičniji trenuci i želeo bih da se pozorišta ovde, kod nas, sačuvaju od takvih zala, od takvih

katakizmičnih situacija. E sad, ono što Branko kaže – moralna čistota – postavlja se pitanje: kako sebe sačuvati? Ljudi sebe sada stavljaju u poziciju sasvim jedne druge koncepcije, sasvim drugih ideja, drugih političkih pogleda. Mi govorimo o humanitetu koji smo razvijali, međutim, glumci i pozorišni umetnici koji su u tom pozorištu delovali, igrali u pozorišnim predstavama, dolazili na Sterijino pozorje, dobijali nagrade, Sterijine nagrade, ti isti ljudi stavili su se sada u sasvim jednu drugu službu. E, to je sad pitanje moralne čistote – kako sebe sačuvati? To je pitanje koje svaki glumac, svaki reditelj, svaki pozorišni čovek postavlja. Međutim, kada ovde o tome razgovaramo, verujte mi, da vi koji sedite ovde ne možete sebe postaviti u tu situaciju i ne znate kako biste reagovali. Ja znam kako sam reagovao – morao sam da odem, jer nisam mogao da gledam kako se ruši ono što sam gradio dvadeset i više godina; to je srušeno u jednom trenu! Pitanje je sad – kako će se ko ponašati, jer mi ne znamo ratnu situaciju? Mi govorimo ovde o sankcijama, mi jesmo njima opterećeni i one su aktuelne, ali one ne utiču na našu moralnu poziciju. One utiču na neke druge probleme koji nas tište u okviru tih sankcija. Mi se u okviru tih sankcija još uvek moralno čvrsto držimo, ali drugo je pitanje kako ćemo se moralno držati u ratnim okolnostima kada se pozorište ruši na duhovnom planu; kada pozorište dobija sasvim drugu ulogu, kada se, recimo, na sceni pozorišta, umesto da se to obavlja u džamiji, govore tekstovi iz Kurana i to na način kako se to radi u sakralnim objektima. Kada se, recimo, jedan dramski tekst koji su napisali Miroslav Belović i Stevan Pešić – „Omer i Merima“, jedna divna poetska drama koja je nastala po jednoj od najlepših narodnih balada, izvodi u džamiji, onda možete misliti kako je to strašno bilo za mene.

Dosta sam emotivan i vrlo mi je teško da govorim, jer nešto što je bila lepota pozorišnog stvaranja, lepota koju smo darivali i u Novom Sadu na Sterijinom pozorju, na-prosto je nestala, izgubila se, otišla u propast. Zato, umesto – kako opstati – za mene je daleko važnije pitanje – kako da sačuvamo našu moralnu čvrstinu?

Ja ću se još, možda kasnije uključiti, ali ne bih želeo da vas rastužim (Da nas obeshrabriš – M. Karišik). Da, jer ti si na početku rekao da bih ja mogao da govorim o svom iskustvu, ali to je vrlo tužno i tragično iskustvo. Ne bih želeo da se to više ponovi. Nikad, nigde i nikom. Ni jednom pozorištu, ne samo ovde, nego na svetu uopšte.

Radoslav LAZIĆ

Mislim da je ovo iskustvo jedan zaista očigledan primer pozorišnog beščasća i to je eklatantan primer, postradanja

svih moralnih vrednosti, rekao bih, posebno umetničkih, pozorišnih vrednosti. Vi znate da šerijatsko pravo zabranjuje svaku ilustraciju i svako uvođenje u hram.

Teatar na jugoslovenskom pozorišnom prostoru u vreme ratnog bezumlja, u vreme rata koji je oko nas, svedoči o primerima pozorišnog i ljudskog beščašća. Rušenje hramova, *sada i ovdje*, delo je monstruoznog balkanskog Herstrata.

Dorde VRANJEŠ

Gospodin Pleša je postavio jedno interesantno pitanje: da li bi se pozorište našlo u povoljnijem položaju da nije ovih okolnosti u kojima smo se našli? Da li je rat, da li su ove okolnosti uzrok ili posledica nečega? Ja mislim da je ovo posledica jedne dugogodišnje, možda i vjekovne situacije. Mi pripadamo civilizaciji koja je bolesna. Vi ste, vjerovatno, u uskršnjem broju „Politike“ pročitali intervju doktora Srejovića. Vi ste, vjerovatno, čitali Adorna, koji govori o bolesti civilizacije i koji kaže da je čovjek-homosapiens trebalo da se zaustavi u svom odvajanju od prirode negdje, otprilike, na nivou mlađeg kamenog doba. Ilja Eremlburg u svojim memoarima kaže: „devetnaesti vijek je bio vijek čovječstva, a dvadeseti vijek je vijek nečovječstva“. Prvi svjetski rat je bio banja prema Drugom svjetskom ratu. A kakav li je, recimo, Drugi svjetski rat prema ovome ratu, prema zvjerstvima, prema čudima koje ljudi čine i na ovim prostorima i u ovome vremenu. Ovo je najstrašnja kriza morala koja se može zamisliti i, nažalost, u toj krizi vrlo važnu ulogu igraju stvaraoci, bez razlike na oblast u kojoj djeluju. Ja sam, recimo, čovjek knjige, nešto sam i pisao, više čitao, ali mene zaboli kad Ivan Aralica, koga sam ja cijenio i cijenim kao pisca, ili pozorišni čovjek Havel, ili Željez, zagovaraju da ponovo mene ubijaju. Jednom sam preživio to ubijanje. Da ne bismo o tom tragičnom, o tom nehumanom govorili, mislim da bi ovdje trebalo govoriti, pošto se naš narod nalazi u situaciji da bude uništen, da ga nestane za sva vremena, kako pozorišni ljudi, kako pozorište, kako sve umjetnosti, kako humani ljudi koji djeluju u svim umjetnostima, da svoje humane i čovječanske snage priključe onoj drugoj strani u svome narodu i ljudima koji su progresivni, da se uhvatimo sa tim zlom u koštac i da prenebregnemo tu apokalipsu, tu stravičnu dramu koja nam prijete.

Ja sam sinoć gledao i slušao jednu pozorišnu predstavu gdje ti simptomi smrti su, u stvari, susret sa erotikom, a to je susret sa smrću, kako kaže Adorno. Zato, pogrešno se govori – seksualna revolucija, to je erotska revolucija. Ta potkultura, ta subkultura koja nas teroriše već 30-50 godina, koja nam dolazi, zna se odakle dolazi, da li je to podila-

ženje mladim ljudima koji, nažalost, ne dolaze mnogo u pozorište, ili je to spontanitet, ono iznutra, iz stvaraoča? Bojim se, gospodin Pleša je o tome govorio, da ima mnogo udvaračkog, da mi podilazimo publici, da idemo na efekte, da idemo i na spekulacije i špekulacije itd.

Ako se vratimo unazad, u prošlost, prava umjetnost pa i pozorišna umjetnost, uvijek je bila ljudska, bila je progresivna i služila je ljudima, i ja mislim da bi pozorište u ovim vremenima trebalo da programima, tekstovima pomogne čovjeku, da ga osnaži, da ga ohrabri, jer mi živimo u vremenu jednog totalnog potonuća i nada, i vjera, i uvjerenja, jer je zlo toliko – i implicitno i eksplicitno.

Na primjer, čovjek u zeničkom Narodnom pozorištu koji je dobio sve nagade, čovjek od vokacije umjetnik; kada bih vam pričao kako se on prema meni ponašao, tako se ni Lucifer ne ponaša, a takvi ljudi nose trostruke Sterijine i ne znam čije nagrade.

Mislim, taj moralni problem, vezan za egzistencijalna pitanja, je nešto o čemu bi trebalo, možda, i na jednom širem prostoru, na širem intelektualnom nivou razgovarati, kako bismo pronašli kakva-takva i najminimalnija i najoptimalnija rješenja, da se bar ljudski suprotstavimo zlu.

Radoslav LAZIĆ

Mislim da su to primeri koji nas podstiču na angažman, jer bez angažmana, čini mi se, da nećemo ništa uraditi, niti opstati. Pozorište neće opstati bez svog suštinskog, esencijalnog, humanističkog angažmana. To je suština i priroda pozorišta, to je njegov smisao. Nama ostaje angažman. I nada! In spae!

Luka HAJDUKOVIĆ

Lazić je u tekstu koji nam je pročitao spomenuo reč nacionalizam. Gospodin Vranješ nam, evo, reče da treba služiti svome narodu. I treba. Još samo nismo upotrebili reč manipulacija, a ona ovdje lebdi. U ovom vremenu, preokretnom, zaokretnom vremenu, koje je sve od oštrih okuka, sigurno da su moguća, i ne samo moguća nego se i pojavljuju, zla o kojima govorimo. Ja se veoma bojim nacionalizma; on je jedan od razloga tragedije koju doživljujemo. Pa još kad se u sve upletu vere, koje su, opet, nacionalsitičke (sada je najvažnija odlika vere upravo nacionalizam) – kako sačuvati svoje umetničko biće, kako ne biti manipulisan? Ranije smo imali jednoulje, imali smo partijnost, a ono što je partijno, to je bilo i klasno. Sad nam je tu partijnost zamenila nacionalnost, odnosno nacionalizam. I u toj svojoj svojoj opterećenosti sad idemo u revalorizaciju svoje prošlosti, is-

torije. Pišemo drame o svecima i đeneralima; otkrivamo spomenik Draži Mihajloviću. Možda sve to i treba u izvedenoj meri raditi. Možda je upravo pitanje mere, koja ne dozvoljava da bude manipulirana i navedena na tanki led, sada najvažnije pitanje. Ono je u osnovi i naše upitanosti: kako sebe spasti u pozorištu i kako spasti pozorište u ovome vihoru? Danas kad imate reditelje koji su komandanti nekih umetničkih četa, kad imate pevače koji su šefovi logora, kad imate glumce koji se otvoreno bave kriminalom itd., kad se na repertoar stavljaju ne melodrame – melodrama je plemenita – nego kad se protura kao stvarna potreba ono što se ne tako davno nije ni moglo zamisliti, – sad treba učiniti sve da se spase glumčevo umetničko biće, da se spase etičnost njegovog delanja. Kako, dakle, ne otići preko mere, kako govoriti o nacionalnim problemima uopšte? Vrlo je teško. Oni koji grade novi svetski poredak, koji nas teraju na taj poredak, nikad svoje nacionalno biće nisu potisnuli, niti ga potiskuju, ali ga ni ne nameću onako kako to mi činimo – sa preteranom strašću, u nekakvoj velikoj ekspanziji, sa potpunim duhovnim angažovanjem. Kako sačuvati ono što je primarno u našem življenju, što je ljudsko na svim prostorima? Nama sigurno manipulišu. Nema tog sistema koji ne manipuliše ljudima. Televiziju nisu uzalud prozvali Bastiljom, ne samo kod nas. I u zemljama buržoaske demokratije i na istoku sistematski se manipuliše čovekom. Televizija nepogrešivo pokazuje ko drži vlast, ko manipuliše. U Italiji su uhapsili dve hiljade visokih političara zbog umešanosti u mafijaške poslove. Mafija osvaja svet. Šta onda mi da kažemo o moralu? Koliko smo mi moćni da se suprotstavimo manipulisanju? Kako, sad, svoju dušu spasiti, a baviti se pozorištem? Kako biti aktuelan? Kako odgovarati na ta pitanja praksom, a ostati uspravan i moći gledati svakome u oči?

Danas je duh svestrano ugrožen. Naš posao je bitka za opstanak duhovnog čina. U Sovjetskom Savezu Staljinovog doba nije se moglo ništa objaviti što ne počinje Hazjainovim citatom. Taj citat je bio legitimacija, propusnica. Intelligencija je bila primorana da se koristi tom legitimacijom iako je znala da time manipuliše istinu: stavljala je nalepnice koje ne odgovaraju sadržini robe. E, da mi u pozorištu ne bismo, zbog manipulirano vremena u kome živimo proturali nekakvu lažnu robu sa nalepticama koje trenutno odgovaraju nečijim interesima – moramo služiti svome delu – pozorištu. Šta je to što bi moglo da bude čvrsta podloga koja bi nam omogućavala da pravimo pozorište kojeg se nećemo stideti u moralom, pa i u umetničkom smislu? Odgovor na to pitanje nije nimalo lak. Baviti se repertoarom u pozorištu – gospodin Penčić se bavi tim repertoarom iznutra – za mene je sad primarni posao kojim se brani biće

pozorišta. Naravno repertoar je oduvek bio osnovni smisao pozorišne aktivnosti, ali sad, u ovim vremenima, on je to još više.

Branko PLEŠA

Samo kratko, bez ikakve ambicije. Stolećima stoji u engleskom ustavu ili zakonu da je nedozvoljeno bilo šta menjati u tekstu. Glumcu je to nedozvoljeno. Ta večna država racionalistički uređena još u sedamnaestom veku, nije to smislila slučajno. Vrlo je opaka stvar biti na sceni i imati šansu svake večeri indoktrinirati i manipulirati gledaocem. A to može da se radi i radi se isključivo menjanjem tekstova ili davanjem tim tekstovima značenja koja oni nisu imali ni kad su pisani u autorskoj nameri, ni u nameri režije, ni u nameri predstave kao celine, ni u nameri teatra. Danas se to radi, danas je to slava, za to se dobijaju nagrade na Sterijinom pozorju. Mi smo sebe iskorenili, mi ne vidimo gde smo. Kreacija postaje kreacija onda ako se izmišlja na sceni, ako se prave najobičnije šmirantske eskapade. To je onda kreacija. Za to imamo dokaza na festivalima, imamo u novinama, imamo u pohvalama u kritici, imamo čak to izričito nagrađeno. Mislim da je i kritici mesto, svakako, bilo da te stvari vidi, oceni i proceni. Međutim, među kritičarima je jako mnogo ljudi koji upravo uživaju u tome, traže to, podstrekačaju to. A to ne postoji ni u jednom nemačkom ili engleskom ozbiljnom teatru, ni u jednom dirigovanom, plaćenom i vlasničkom američkom teatru. Nema govora! A ovdje, na ovom našem terenu, sve je dozvoljeno! (To je naša sloboda duha – Dušan Rnjak). Pa, nije to sloboda duha, nego je to sloboda i bahatost primitivizma.

Zoran RISTOVIĆ

Branko, zašto vi toliko insistirate na tome?! Kada glumac koji je igaro Nurudina u „Dervišu i smrti“, igrao u drami „Kod večite slave“ Momčila Nastasijevića, Gajeva u „Višnjiku“ i da ne nabrajam druge uloge iz svetskog repertoara, kada taj istaknuti glumac pristaje da govori tekstove nekakvih muslimanskih autora, da glumi pred mudžahedima i da se stavlja u službu jedne sasvim druge politike, za koju ja ne mogu da kažem da je humanistička, jer ono što sam ja radio, ono što vi radite ovdje, to je u službi humanističkih ideja. A ovo je sada vraćanje u srednji vek, u mračnjaštvo. I taj glumac pristaje da ostane tamo. Samo jedan glumac iz zeničkog pozorišta je napustio Zenicu, samo jedan! A mogli su svi da odu, ali su ostali, pristali su.

To je pitanje koje sam ovde hteo da postavim – kako sebe sačuvati? Glumac je pristao da sebe moralno uprlja. Za mene je to pitanje moralnog čuvstva, a to je daleko važnije.

Branko PLEŠA

Među glumcima i glumicama u istoriji svetskog teatra do sada, nisam siguran da je i to tačno, ali jedna jedina glumica bila je proglašena sveticom – Izabela Andreini. Svi drugi su normalni ljudi u teatru, sa svojim manama, slabostima itd.

I nije jedan primer i jedan slučaj da su se na onom kliskom mestu, da ili ne, ovamo ili onamo, okliznuli neki na onu stranu na koju nije niko mogao da očekuje. To rade glumci kao i svi drugi ljudi. Meni to nije strašno. Meni je, recimo, mnogo zanimljivije, u tom kontekstu, da je celokupna jugoslovenska pozorišna kritika pristala na Šnajderovoga „Fausta“ i svi smo pristali na Šnajderovog „Gavelu“. U oba slučaja to nije slobodna interpretacija nečijih sudbina, nego je istorijski falsifikat. Jedino su se bunili Dejan Penčić Poljanski, porodica Gavelina u Zagrebu, a naročito Afrićeva porodica. To delo nije smelo da dođe na Sterijino pozorište. Ali, Sterijinim pozorištem su vladali i verovatno će još i dalje dugo vladati drugi umovi, druge kategorije, druge vrste moralnog razumevanja stvari.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Ja bih samo da nastavim Zorana Ristovića. U vreme kada je glumac kojeg je pomenuo igrao Ahmeta Nurudina, sudelovao je i u mnogim resitalima. Na prigodnim priredbama u čast Partije. Uprkos tome na sceni je bio autentičan umetnik. Čitanje tekstova, koje pominje Ristović, za mene znači samo da se promenio naručilac prigodnih programa. Pleša je u pravu kad tvrdi da svetaca među glumcima nikada nije bilo. Ni on sam nije sasvim nevin, jer je učestvovao na sličnim priredbama. Međutim, dobro je što je pomenuo Afrića, i sam sam želeo da ga pomenem. Zameramo nekim glumcima što se bave „kazalištem nacionalnog oslobođenja“ na hrvatskoj strani ili na srpskoj strani ili na muslimanskoj strani, a svima nam je, kao primer etičnosti, istican Afrićev odlazak u partizane. S druge strane, bojim se da još uvek nismo spremni da prihvatimo istinu komada „Pivara“ Božidara Zečevića o kojem je ne samo vođena burna polemika, nego je gotovo anatemitisan na jednom susretu „Joakim Vujić“ pre nekoliko godina. Reč je o izdaji glumačke umetnosti da bi se preživelo. Međutim, hteli to da priznau ili ne, više je glumaca u tom ratu koji su se prostituisali da bi preživeli, nego onih koji su kao Afrić otišli u partizane ili se

kao junaci u izvanrednoj poetskoj drami Ljubomira Simovića „Putujuće pozorište Šopalović“ žrtvovali za druge. Malo je bilo i onih kao, recimo, Raša Plaović koji nisu uopšte nastupali. Baviti se svojim poslom jedini je način da se preživi. Zašto bi onaj koji zna samo da glumi bio anatemitisan pa i osuđen na smrt zato što se bavio svojim poslom. Neko zna da radi nešto drugo, a neko zna jedino da glumi.

Po meni, druge dve opasnosti nadvijaju se nad teatar. Jedna je, što je govorio Luka Hajduković, da pozorište bude izmanipulisano, odnosno da bude, kao što se u nekim periodima i našeg posleratnog teatra događalo, svedeno na upotrebnu umetnost, na primenjenu umetnost, na prenosio-poliitičke ili bilo kakve druge (nacionalističke, nacionalne) poruke. To jeste opasnost koja ne preti pukim izborom naslova. Sam Pleša je svestan toga da se „Hamlet“ mogao odigrati sigurno na bezbroj načina. Danas nije pitanje repertoara pitanje naslova, nego pre svega načina na koji će komad biti postavljen. Možemo načiniti najprovokativniji izbor naslova, a da repertoar bude krajnje benigni i obrnuti. Druga opasnost koja mi se čini još veća i koja je bukvalno, direktno vezana za ovu našu nemaštinu: hoćemo li imati para, benzina, svega ostaloga da se ne zatvorimo u polise. Mislim da smo mi u Srpskom narodnom pozorištu ove sezone bili potpuno svesni te opasnosti i pokušali da je predupredimo. Čini mi se da u poslednjih sedam-osam godina Srpsko narodno pozorište nikad više nije gostovalo i nikad više drugih pozorišta nije ugostilo na svojim scenama. Međutim, perspektiva da će se tako nastaviti gotovo je nezamisliva. mi smo čak morali da prekinemo razmenu gostovanja sa beogradskim Narodnim pozorištem. Nas jedno gostovanje, evo sad banalan podatak, gostovanje sa, recimo, predstavom „Kad bi Sombor bio Holivud“ u Somboru koji je naslovno lice ovog komada i bilo bi logično da tu predstavu prikazemo u Somboru, košta kao oprema neke sledeće premijere. Prema tome, mi dolazimo u poziciju da biramo: hoćemo li Novom Sadu ponuditi novu predstavu koja će biti izvedena više desetina puta ili ćemo jednom otići u Sombor i prikazati im predstavu koja se zove „Kad bi Sombor bio Holivud“. Jedno i drugo ne možemo.

Branko PLEŠA

To je veoma konkretno i vrlo je jasno, a i u vezi je sa sankcijama. Uostalom, svedok sam u pozorištu da smo i ranije morali da odgovaramo na pitanje: kako sa parama i dovodili stvari do pitanja ili-ili. Ranije, kad smo hteli da se postavimo ili-ili, onda je uvek bilo onih koji su ili bliže ognjištu, ili bliže vlasti, ili se pronalazio razlog da se predlog – o kome ću sada nešto više da kažem – izigrao. Trenutno je pita-

nje – kako će biti dalje sa sankcijama i kako će sve ovo od benzina pa nadalje izgledati? To ćemo još da vidimo. No, pozorište kao duhovni događaj, kao umetnička institucija ne može da gubi. Ako se opredelimo i kažemo: ove sezone, recimo u SNP, nećemo izdati ni jedan jedini dinar za opremu predstave, onda se svi moramo toga pridržavati, a ne da jedan radi tako, a drugi, bliži direktoru, drugačije. Kod nas se u Jugoslovenskom dramskom pozorištu desilo da jedan mlad reditelj zadrži pozorište „u šahu” otprilike godinu dana za svoj projekat, za svoj spektakl. Godinu dana! Koštalo je to najpre vremena, godinu dana zauzetosti glumaca u podeli, zadržavanje drugih predstava. U inscenaciju i dekor utrošene su silne pare. Dakle, uistinu se uvek radilo o parama, odnosno materijalnim sredstvima. Ali šta će pozorište izgubiti ako se mi opredelimo za siromašno pozorište?! – Ništa!

Prema tome, što se bojimo sankcija? Ako budu trajale kratko, neće biti strašno.

Dušan RNJAK

Ja ću izneti samo jedan predlog, saopštiti jedno iskustvo koje potiče iz vremena mog boravka u Nemačkoj. Oni imaju takozvani Fernschettheater, to su snimci pozorišnih predstava koje se emituju svake nedelje, po jedna predstava nekog nemačkog pozorišta. A reč je o predstavama koje su dugo na repertoaru, koje oni snime i emituju. Kod nas se retko kad emituju snimci predstava. Možda bi bilo jedno rešenje u ovakvoj situaciji, to je jeftinije od gostovanja, napraviti taj video-snimak predstave, pa emitovati preko televizije. To naravno nije doživljaj kao kad ste na sceni, to je daleko od toga, ali može da se napravi sa dobrom tehnikom; kažem, to postoji već dugo i oni to rade iz više razloga; te video-snimke posle čuvaju u svojim teatrotekama, tako da ljudi koji vole pozorište, a žive u malim selima, sa velikim zadovoljstvom to gledaju.

Voja SOLDATOVIĆ

Isprovocirali ste me. Ja sam u sankcijama od januara 91. i od tada, pomoću štapa i kanapa napravili smo dvadeset i neku premijeru ni iz čega. A evo, i ova poslednja premijera pripremljena je zahvaljujući pomoći velikog brata-Srpskog narodnog pozorišta. „Nagrebao” sam 20 miliona pre dva meseca za scenografiju i kostime za Nastasijevićevog „Trapavog zmaja”, dečji mjuzikl koji je režirao Zoran Šarić. Devet dana je prošlo dok su te pare „legle”, a sponzori su javili da su pare odobrene i poslate. Ali cena je posle devet dana bila već 62 miliona. Shvatili smo da je to stalno mrtva trka

i da nikad nećemo uspeti to da realizujemo. Jedino rešenje bio je fundus SNP-a. Kostimograf i scenograf hteli su da me ubiju. Međutim, ja sam otišao u fundus SNP-a i sad se predstava igra u tim „pozajmicama”. Ipak, napravili smo veliku izložbu sa originalnim skicama, da se vidi kako bi to izgledalo da je bilo para. To je bio jedini način da predstava uopšte izade. Ja sam sâm sedam premijera napravio u svom teatru na taj način. Gostima sam omogućavao da koštaju, a ja sam bio najjeftiniji. Bukvalno sam ni iz čega pravio predstave. Ni za jednu svoju predstavu nisam potrošio ni dinar! Sad svi pozajmljujemo jedni od drugih. Ja treba da obavim sedamdeset gostovanja po Vojvodini. Kako? Potrpaemo se u autobus, odemo, odigramo predstavu na prvoj borbenoj liniji u Tenji i Trpinji. Para nemaju, ali poneseš kante, burad i dobijem trista litara nafte.

A sad da se malo nadovežem na ono što je Zoran govorio. Ja sam pre njega prošao onu golgotu. Kad se samo setim onog užasnog spota koji je radio „drugi” kolega Paolo Madeli, kad su se svi hvatili za ruke oko pozorišta i slikali. Ja razumem da su kolege koje su tamo morale to da urade. Za razliku od kolega sa one strane, mi stalno tražimo razlog da ih opravdamo. Oni verovatno moraju to da rade, ali postoji neka granica. Da sam ostao tamo i ja bih morao da se hvatam za ruke i da me slikaju k'o mečku Božanu, ali me niko ne bi mogao naterati da bude gost u TV Dnevniku i da govorim one gadosti koje su, moji pobratimi do juče, govorili o nama kao narodu. Mene jedan moj drugar i kolega i danas proglašava za najdivljijeg „srbočetnika”. Moja predstava „Buba u uhu” bila je, izvinjavam se zbog nekromnosti, jedna od najigranijih predstava u Osijeku, dok se nije saznalo da sam prešao u Novi Sad. Tog trenutka su me „sahranili”, ubijena je predstava. Skinuli su je sa repertoara. „Vi ste sad srbočetnik”. A šta sam bio, kog davola, pre? E, onda su vas prodavali kao slovenačkog redatelja. To su morbidne stvari i moj mozak to nije uspeo da shvati! Kod Dejana je i dalje na repertoaru Gavranova drama „Ljubavi Džordža Vašingtona”. Da li postoji neki kontra primer? (Kontra primer je iz „Kusog petlića”. Na druženju posle završene predstave pevaju se uz naše i dalmatinske i slovenačke pesme – Branko Pleša). Najnormalnije. Bogu hvala, ostali smo normalni, na neki način (Zasad, ali ono što kaže Zoran Ristović, još uvek mi živimo u miru – Dejan Penčić-Poljanski).

Ja sam drukčije razumeo temu ovog razgovora. Zoranov i moj bol su naše privatne stvari. Bojim se da nam ne bude kao što je bilo: „zašto nećeš nas da primiš u angažman, a imaš tu...”, i onda počinje prebrojavanje. Ja slučajno imam dvanaest raznih nacija među šesnaestoro glumaca. I ne

dam, rek'o sam, oči ću vam kopati bude li neko pokušao gluposti da pravi („Na Radio-televiziji Beograd to se već dešava“ – Dejan Penčić-Poljanski). Kod mene neće, ne bojte se!

Nedeljko TERZIĆ

Mogu li ja nešto, ako je moguće. Neću biti dug, pokušaću što konciznije. Verujte mi, ja sam očekivao od ljudi koji su duže u teatru da će priznati jednu istinu koja je odavno prisutna, a to je: da sankcije u pozorištu traju duže od godinu dana. Dakle, te materijalne nedaće oduvek su prisutne i mislim da je, verovanto, i na tu temu trebalo nešto više reći. Kako opstati u uslovima kulturne nemaštine koja je kod nas očigledna i vlada dugo godina? Ako to nije vladalo ranije, onda smo morali praviti repertoare koji će biti plaćeni, dakle, naručeno nešto, kao neku tortu za svadbu. Čini mi se da je ova tema o kojoj se danas razgovara, mogla biti prisutna mnogo ranije, na svakom ovakvom skupu pozorišnih ljudi i pozorišta, jer uvek bi bilo nekih novih detalja, nekih novih momenata: kako dalje opstati, kako uopšte opstati – i pozorište kao pozorišni čin, i pozorište kao kuća, zidana kuća, mislim na građevinu.

Takođe, jedna je reč ovde često pominjana – pitanje nacionalizma. Za mene to nije samo opasnost i nije samo reč. Nacionalizam je jedan ljudski pokret koji ima dve štetne uloge i mnoge štetne implikacije. Zapravo, koliko god se mi plašimo tudeg nacionalizma, koji može da nas dovede u takvu situaciju da budemo jednostrani i da, kao ljudi od pozorišta jednostrano delujemo. Jer, šta nam se može dogoditi? Bojim se, poput Dejana, plašim se nekih stvari, iskreno se plašim, a to je: zbog čega ljudi moraju ostati jaki, dosledni i snažni, zbog čega se mora uči u tu, takozvanu, suštinu pozorišta? Ako ne skroz u suštinu, ali dotaći tu suštinu pozorišta moraju pozorišni ljudi svih kategorija, od portira pa do reditelja; i svi oni da znaju za šta se u budućnosti bore, da ne bismo izgubili i smisao i identitet. Može nam se dogoditi da u tom našem jednostranom nacionalizmu najednput dodemo do konstatacije da nas ceo svet mrzi, da nas dramski pisci tog sveta, takođe, mrze, jer su i oni deo tog sveta, i da onda ostanemo potpuno sami i samo svoji. Upotrebljena je još jedna reč koja me je podstakla, jedna činjenica dobro znana, a to je, opet, još jedan strah za pozorište, jedna nova kategorija, ja bih je nazvao ekonomska prostitucija. Čini mi se da postoji čitav jedan šinobus glumaca, posebno u Beogradu, kojima je, ne znam da li će me neko moći demantovati ili će samo to potvrditi, prva stvar – gluma i pozorište, postala druga stvar, a ona

druga, sporedna stvar postala glavna stvar; pa drže perionice, peglaonice, galerije, kafice, i celim bićem i energijom su posvećeni tome, a pozorištu dakako manje. Oni beže od te suštine pozorišne o kojoj sam hteo da kažem. To je u pitanju kad su pojedinci u pitanju. Kad je pozorište kao kuća u pitanju, onda, mislim da će nam se jednoga dana te zgrade pretvoriti u neku malu privredu (već su), da će jednoga dana postati, možda, sajamske hale. Tu se, gospodine Branko, mnogo razlikujemo od onog ostalog sveta koji je posvećen i materijalno i duhovno pozorištu kao činu. Mi prodajemo neke parcele, placeve unutar holova koji mogu biti za nešto drugo iskorišteni, a mi ih prodamo za nešto treće.

Takođe, bojim se, ako dodemo do toga da nas sankcije nateraju da se ponovo formiramo, a mi smo u Sremskoj Mitrovici već jednom iz rata iznikli, da ćemo ponovo nicati iz rata. Hvala.

Duškanka ANOJČIĆ

Istorija se dogodila samo jednom. Od tada se ponavlja. Čuli smo dramatično ratno iskustvo i svedočenje Zorana Ristićevića. Mi i sad sedimo na pozorišnom temelju u kome je, za vreme I svetskog rata, bila kasarna umesto pozorišta.

Mi smo prvo poratno vojvodansko pozorište, formirano septembra '44-te godine. Evo, ponovo, 93. godine imamo u Sremskoj Mitrovici najviše pozorišta nakon drugog svetskog rat. To nije dobar znak. Opet je ratno vreme.

Festival je dobrodošao Mitrovčanima. Dobro je došao Pozorištu „Dobrica Milutinović“. Nama je došao došao festivalskih dana prepuna. No, šta je bilo u međuvremenu? Zašto se od daleke 1954. godine, kad je dekretom ukinuto profesionalno pozorište, nismo dosetili kolika nam mera pozorišta treba?! Pozorište je bilo zabataljeno od pozorišnih ljudi. O tome je gospodin Pleša tačno govorio. Sigurna sam, da je minulih godina bilo čestitijeg i časnijeg odnosa prema sopstvenom zanatu i umetnosti, Mitrovčani bi imali dostojan pozorišni život. Ne kažem: bravo sankcije, ni sankcije su za nas izazov. Samo pitam zašto se baš nama, na ovom tlu, na ovoj geografskoj širini i dužini događa da samo u najstrašnijim vremenima i najtežim iskušenjima imamo najviše, najbolje i najlepše; da baš tad dosežemo pravu meru pozorišnog života, koja Mitrovčanima oduvek spada i koju su željni svih ovih godina.

Ja sam ovde od 1985. godine. Činili smo užasne napore; zahvaljujem i nekima ovde prisutnima, na doprinosu postepenoj profesionalizaciji pozorišta. Mi koračamo u tom smeru, ali idemo i ka jednom užasnom času, o kom je govorio Dejan Penčić-Poljanski, danas pesimistički raspoložen, kad

će dosegnuta mera pozorišta biti ozbiljno i nasilno narušena.

Kao pozorišni pragmatičar i čovek koji opslužuje pozorište, radujem se što sam, na samo dvadesetak kilometara od strašnog rata, mogla gostima priuštiti ovakve, sigurna sam, sasvim zadovoljavajuće uslove za razgovor. U razgovoru nisam učestvovala, jer u prisustvu ovakvih autoriteta najradije slušam, učim i pamtim. Stoga vam zahvaljujem što ste došli, što smo upriličili ovaj razgovor. Ono što iz njega proishodi, mislim da će snaći sve nas pojedinačno. Pohvaljujem festivalski repertoar vojvodanskih pozorišta, koji je u ovim ratnim vremenima mogao poprimiti i mrzilački smer. Voja Soldatović nam je pokazao korpus delikt papire o angažmanu umetnika u drugim krajevima naše bivše domovine. Bliska mi je misao Zorana Ristovića o opstanku pozorišta. On ga je sveo na pitanje kako sebe sačuvati u pozorištu, u esencijalno etičnom smislu. Strepila sam, kao organizator, od mogućeg angažmana naših umetnika u smeru koji Mitrovićanima nije blizak. Radujem se što su svi pozorišni ansambli i gosti, ljudi čista srca i dobre volje, uključujući i prisutne. To je dobar znak i nada više da ćemo ovakvi i ostali i opstati. Valjda je moguće.

Jovan RADUNOVIĆ

Savremeni umetnički izraz pozorišta Vojvodine upečatljiviji je i jači od, uslovno rekavši, vojvodanske teatarske dramaturgije. Neko će reći: to je i logično, jer na scenama profesionalnih pozorišta ove naše pokrajine izvode se dramski tekstovi domaćih i stranih autora, a vojvodanskih dramskih pisaca je, brojčano, malo. Ovo bi moglo da čini sklad s mojim mišljenjem, u osnovi, u opštosti, te bi se moglo „mener à fin“ („privesti kraju“; termin u francuskom renesansu). Ipak, mislim da vojvodanska pozorišna dramaturgija, uz neveliku plejadu dobrih, uglednih pisaca iz naše baštine (počev od Sterije), uz nekolicinu savremenih autora, još uvek nema u punoj snazi (a poseduje je), tematsko sasređenje, kakvo susrećemo u gotovo svim ostalim miljeima bivše i ove Jugoslavije. Često je dovoljan samo jedan pisac (Sterija!) pa da se autorski (ne samo i rodstveni), milje nametne kao „СТРЕМИТЕЛЪНЪЙ“ (Gončarov) i „ПРОИЗВЕДЕНИЕ ИСКУСТВА“ (S. Antonov), čime se i nacionalni (ili multinacionalni), geografski, društveni, verski i dr. prostor ravnopravno (u umetničkom smislu) pridružuje drugim prostorima, sa većim brojem verifikovanih (njihovim delima) autora. Ja sam, u više navrata, i ne samo u našoj vojvodanskoj sredini, o ovom pitanju, govorio. Činim to i sada, uz ovakav „okrugli sto“. Dakle, manje je važno imamo li ili nemamo vojvodansku dramaturgiju u onom specifikumu

kakav poseduje, recimo, beogradska, srbijanska, ili crnogorska dramatika, već, u kolikoj meri postoji upliv dramskih pisaca ovog podneblja da se Vojvodina estetički, multietnički nađe u formi dramskog teksta na scenama vojvodanskih teatarara. Ruski pisac S. Antonov ističe, u „Literaturnoj gazeti“, tri osnovna momenta da se etnički prostori moraju dramski estetizovati: 1-čovek i njegova identifikacija s plemenitom idejom za koju se zalaže dramski lik; 2-vaspitanje i obrazovanje pozorišnom umetnošću; 3-umetnost čoveka stavlja u harmoničko jedinstvo s rodnim krajem, širom otadžbinom, svetom i kosmosom. Tačnost ovih i ovakvih napisa ima, u mom shvatanju, ključno mesto, koje je upisano (registered) u bazu funkcionisanja modernog teatra (Mekgi, Kerubini, Ober, Žos-u muzičkoj drami), i teatra kojem i sami svedočimo (Brecht, Burjakov, Stiv Tešić...).

Mi u Vojvodini imamo „veliki“ teatar i čitav niz „malih“. Kamo sreće kad bi nam onaj „veliki“ bio kao, na primer, ruski Mali moskovski teatar (za ovaj teatar pisali Gogolj, Gribojedov, Ostrovski, Suhovo Kabiljin...)! Što da ne?! Istina, pandana pomenutim ruskim piscima, sada, nemamo, ali – sutra! Ne, ovde nema cinizma, već želje! A teatri van metropole, tkz. provincijski, ma koliko se otimali, bočili, u svet dalji stizali i nagrade osvajali, ipak u proseku, svaštare, ostajući dužni i publici i sebi, boljim repertoarom, a manjim repertoarskim šarenilom. Ta pozorišta nemaju „svoje pisce“, „svoje reditelje“, „svoje scenografe“... Materijalno siromašni, kadrovski takode, s vidnim naporima da stvaralačku glad utole dobrim domaćim tekstovima, žive svoj entuzijastički život, prepušteni svojoj siromašnoj i nezainteresovanoj sredini, voljnosti-nevoljnosti lokalnih moćnika čiji je nivo kulturnih potreba drastično nizak, ovi teatri, u uslovima postojanja koji se ne poboljšavaju, imaju pravo da traže od države drukčiji odnos prema statusu pozorišta i posebna sredstva za tzv. nacionalni repertoar. Koje pozorište može da raspiše pozivni konkurs za domaće dramske pisce?! A treba takve konkurse raspisivati! I dobiti tekstove koji neće biti uobičajena scenska ilustracija aktuelnih prilika, već ozbiljni filozofski, estetički i etički disput povodom teme koju konkurs ističe.

„Za punu snagu talenta“, glasa ruski teatrolog Zaleskij, za non plus ultra svake umetnosti, pa i teatarske. Suprotno, eto nemanja vidika („non-nue“ Volter). Za takav princip glasaju i, prirodno, vojvodanska pozorišta, jer je u osnovi konstitucije svakog teatra. S osećanjem da doprinosi nacionalnoj, pre svega, kulturi, dramski pisac i ne mora da vodi primarnu brigu o tome da je locus vivendi njegovog junaka opustveno vezan za politički, ili nekakav drukčiji milje; pisac unutarnjom logikom i ljubavlju prema datom prostoru re-

šava problem etičke, estetičke, filofske, političke i druge naravi, primereno tom delu njegove otadžbine, ali bez robovanja geografskom odredištu. Pisac je, dakle, slobodno misleća i izražavajuća ličnost, te je pojam njegove geografije vasseljenski neograničen, čak i kad, tematski, vezuje svoje delo za prostor s međama i mentalitetom. Ako njegov tekst prati i odgovarajući istorijski trenutak, on može da ima elemente plakatskog, a ako prati sâm istorijski trenutak, onda gubi svoje stanje, svoj mir, svoj aktivizam. Ostaje mu samo podatak i milje.

Vojvodanske pozorišne dramaturgije, u egzaktnom smislu, nema, ili je ima onoliko koliko nekolicina dramskih pisaca vojvodana hoće i može da uskladi posebnost osećanja i mišljenja s univerzalnošću teme. Zalažem se za bolju saradnju profesionalnih pozorišta Vojvodine s dramskim piscima, a takođe smatram da bi ne samo SNP, već i druge pozorišne kuće morale da okupljaju dramske pisce oko sebe, i, tako, dođu do dobrih tekstova. Zar Komedi fransez, na primer, nije imala svoje autore, slikare, kompozitore?... Ubistveno deluje repertoarska nehomogenost naših teatarara. Kao dao tome ne odlučuju pismeni i pametni ljudi.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Ako mi dozvoljavate repliku, pokušaću. Gospodin Radunović zamera dramskim piscima što nisu sagledali ovo vreme. Zamera, mislim, bez pravog razloga. Podsetio bih ga, on to zna isto tako dobro, da u istoriji naše dramske književnosti postoji samo jedan dobar, „vruć“ komad – Sterijini „Rodoljupci“. Ali, podsetio bih ga na još jedan detalj, sam Sterija je zahtevao da se „Rodoljupci“ pročitaju tek posle njegove smrti. Verujem da je neko već napisao tekst o ovom što nam se dešava koji se nama nikako ne bi dopao, a koji bi bio tačan u odnosu na ovo što nam se događa. Nama, na žalost, danas ne treba tačan tekst. Nama treba tekst koji će nam dati za pravo. Pročitao sam bar desetak komada koji nam daju za pravo i upravo zato što nam daju za pravo ne želim da ih predložim za repertoar Srpskog narodnog pozorišta. Ima tu i komada i vrlo eminentnih pisaca iz one, takozvane prve lige naše dramske literature. Prema tome, sačekajmo. Napisani su možda i pravi komadi, samo nije vreme da se ti pravi komadi igraju.

Voja SOLDATOVIĆ

Javljam se povodom reči „prostitucija“. Vrlo se često svadam sa onima od kojih grebem pare za naše pozorište i podivljam kad mi stalno daju „mudre“ savete u smislu: „ti se moraš tržišno ponašati“. I to mi govore ljudi koji u životu

nisu kročili u teatar. Oni ništa ne shvataju. Ja sam ih zamolio da mi objasne kako oni to zamišljaju? To je po njima značilo da natrpam razne butike, čak i erotskog rublja, u foaje pozorišta. Pitao sam ih: da li vi shvatate da je foaje, pre svega, mesto gde publika mora da protegne noge u pazu. Na to oni nisu mislili. Eto, s kakvim ljudima moram razgovarati o tim stvarima. Sutra će me ti isti pozvati i reći: „pošalji nam dve sisetije glumice i jednu guzatiju balerinu, imamo poslovni ručak“. To je to... gospodo!

Milutin KARIŠIK

Problem je u takozvanoj kulturnoj politici. Problem je u programu kulturnog razvoja jedne sredine. Tu smo okrenuli stvar naglavačke. Sada taj program vode sponzori, vode bankari, vode oni koji imaju pare. Pa, je li to rešenje? To je jedno vrlo bitno pitanje koje smo zaobišli. Molim vas, upravnik zrenjaninskog pozorišta naselio je čitavo jato butika u foaje pozorišta. On je svoje upravničke uspehe, pre svega, video u tome. On nije govorio o tome šta je na pozorišnom planu učinio, kakav program ima. On je uspeo da za dve ili pet hiljada maraka iznajmi prostor.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Kad je već reč o sponzorima i tržištu, samo jedan detalj, ta ista država koja nas sve nagoni da idemo na tržišno ponašanje i da nalazimo sponzore, jedina je država u svetu koja ne daje nikakvu olakšicu čoveku koji ulaže pare. Ne oslobada ga poreza, niti ga na bilo koji način stimuliše da to čini. Ja sam zahvalan svakom od tih sponzora, oni su pravi ljubitelji pozorišta, veći od svih nas koji ovde sedimo, jer bez ikakvog interesa ulažu u teatar. Da vas ne podsećam na stare priče o čuvenim srpskim dobrotvorima, kao što je kapetan Miša Anastasijević i ostali. Oni jesu bili dobrotvori, ali istovremeno su njihove zadužbine bile i uspešni poslovni potezi. Na izgradnji Kapetan-Mišinog zdanja u Beogradu, kapetan Miša je zaradio jer je porez koji je trebalo da plati državi Srbiji od kojeg je bio oslobođen, bio veći nego što je uloženo u Kapetan-Mišino zdanje.

Milutin KARIŠIK

Ja bih imao jedan predlog. Mislim da smo glavni deo našeg razgovora prevalili. Ne bih hteo da ulazim u nekakva ocenjivanja, ali mislim da je ovde dosta toga rečeno što bi moglo i moralo da posluži za dalje neke aktivnosti, mislim na Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa, na Zajednicu profesionalnih pozorišta i na sve druge asocijacije. Mi smo zvali Udruženje dramskih umetnika Srbije da danas ovde

bude zastupljeno preko svog predstavnika. Nije se niko pojavio; verovatno nisu stigli da to urade.

Ja bih predložio da mi izaberemo, odnosno odredimo jednu malu redakcionu grupu. Predložio bih Lazića, koji je vodio razgovor, Luku i sebe, da izvučemo iz ovog razgovora sva ova pitanja, da ih malo sistematizujemo, da im odredimo prioritete i da vidimo kako dalje da okupljamo sve one koji bi mogli da ova naša razmatranja produbljaju, da iznalaze ideje i puteve, da bismo, s jedne strane sve ono što je danas označeno negativno kao pojava u našem pozorišnom životu eventualno onemogućili, a, s druge strane ono što se nudi kao prihvatljivo i pozitivno, podržimo. Nisam optimista da ćemo nešto postići, ali mislim da na tome treba raditi.

Goran LAKIĆ

Ja sam Goran Lakić iz Sremske Mitrovice, član Upravnog odbora pozorišta. Vidim, razgovor je vrlo interesantan i vrlo zanimljiv. Kao što reče gospoda Zrilić, i ja sam pomno i vrlo pažljivo slušao, pamtio i učio. Pominjali smo prostor naše Jugoslavije, naše Srbije, naše Vojvodine, pominjali smo prostituciju, pominjali smo umjetnost, pominjali smo ekonomsko preživljavanje, odnosno opstanak, pominjali smo mnoge stvari, mnoge probleme koji se tiču sviju nas zajedno, ali bih, pri završetku ovoga razgovora, ipak pokušao da dam akcenat na diskusiju koju je dao gospodin Đorđe Vranješ. Pored svih ovih tekućih, aktuelnih i tradicionalnih problema i patnji kroz koje prolazi pozorišna umjetnost, kao i svaka druga umjetnost kod nas na ovom prostoru, jedna od najvećih, a svakako i najteža i najbolnija je kriza svesti.

Ja sam slušao gospodina Zorana i njegovo iskustvo je zaista gorko, ali iz Đorđeve diskusije izvukao bih pitanje – kako mi da prevazidemo glavne uzroke i šta nam valja činiti da što bezbolnije i što je moguće bolje prevazidemo tu krizu svesti, krizu duha koja vlada? Jer, dozvoličete mi, uz svo moje skromno poznavanje istorije ove problematike na ovim našim bivšim, a i sadašnjim prostorima, srpski narod je, pošto su ovde pominjani nacionalizam i narodnost, bio duhom uvijek najjači i bio duhom uvijek vodilja i svim ostalim južnim Slovenima na ovom prostoru. Kada je nastala kriza duha srpskog naroda, nastaje kriza i kod svih ostalih naroda koji su bili sateliti u odnosu na srpski narod u smislu kulture i umjetnosti. Sada je realnost takva da se odvajaju od nas. Znači, ostajemo ovdje gdje jesmo. Gospodin Pleša je rekao – sada smo u ovoj Jugoslaviji u kojoj jesmo. Znači, nas, uslovno, više ne interesuju oni, uslovno. Ja se

bojim da mi zbog te krize duha nećemo, zapravo, moći opstati ovdje.

Treba podstaći pitanja, razmišljanja, voditi veoma konstruktivne razgovore. Smatram da je i ovaj jedan od takvih – kako osvežiti srpski duh, šta činiti da bude što manje onih negativnosti koje proističu iz svih ovih realnosti koje nas prate? Da li će biti potrebno da se, po pitanju naše duhovnosti i kulture, vraćamo istorijski do tačke da gradimo iznova, uz svo uvažavanje i poštovanje nekih vrhunskih dostignuća i u sadašnje vrijeme. To ističem zbog toga što bi trebalo da se odvoje sva ona djela, koja ne pripadaju kulturi i umjetnosti, a tako se tretiraju sada.

Zaista smatram ovaj razgovor vrlo konstruktivnim i vrlo dobro vođenim, pa, kao što reče gospodin Đorđe Vranješ, mislim da je to jedna od vitalnih stvari koju bi trebalo čak i na nekom širem prostoru stimulisati, da se o tome malo aktivnije i malo življe razmatra, jer nam je to zaista nužno, ako želimo da opstanemo. Mi ćemo prevazići i preživjećemo te sankcije, jedino nećemo ako nas fizički unište. Svi pritisci se izdrže, ali je pitanje koliko ćemo biti sposobni, koliko ćemo biti jaki da svoj duh spasemo?

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Za ovaj razgovor koji se bliži kraju, ja bih se sa ovih nekoliko reči malo vratio na početak. Potpuno se slažem, naravno to su činjenice i nema šta ja tu da se slažem ili ne slažem, da su u teškim vremenima nastala takva dela kao što su „Mit o Sizifu“, ili kao što su romani Ive Andrića, to je tačno. Međutim, treba imati u vidu samo još nekoliko detalja. I Alber Kamiju i Ivi Andriću trebalo je samo malo papira i nešto malo sopstvene izolovanosti da ta dela napišu. Pozorište je kolektivna umetnost, prvo. Drugo, knjiga može da se napiše i da sačeka i deset pa i dvadeset godina da bude objavljena. Pozorišna predstava ne. Niz sjajno zamišljenih pozorišnih predstava, potrebnih trenutku i vremenu, jednostavno se ne mogu ostvariti. Znači, nije samo pitanje duha, nego je i pitanje materije vrlo bitno kad je o teatru reč. Treba pokrenuti jedan mehanizam, koji je sam po sebi vrlo skup, i koji funkcioniše samo u onom trenutku kad je nastao. Pozorišna predstava koja ne izade pred publiku nije se dogodila, ne postoji, bila i najgenijalnija. Pretpostavljam da svaki reditelj koji se ikada bavio tim poslom, ima izmaštane u glavi mnogo genijalnije predstave nego što smo imali priliku da vidimo. Da je pisac, on bi to zapisao i to bi bile knjige koje bi, recimo, pokretale svet. Izmaštane neostvarene predstave ne znače ništa. Mislim, zapravo znam, da smo mi za ovih godinu dana blokade ubili niz predstava od

kjih bi neke značile mnogo, možda bile i datumi našeg teatra. Da ćemo ih iz dana u dan sve češće ubijati. Da će restrikcije probuditi kreativnost to je divna ideja. Tačno da nas nemaština nagoni da budemo kreativni, ali ne može se uvek biti kreativan iz nemaštine, niti je nemaština jedini izvor kreativnosti. Bojim se da će, iz dana u dan, sve veći broj predstava umirati pre nego što su se rodile i da će naše pozorište biti iz dana u dan sve lošije i lošije. I sve izolovanije i izolovanije. Ne samo u okvirima ove takozvane treće, ili ne znam koje Jugoslavije. Uprkos tome što možemo, kao što gospodin Rnjak kaže, da predstave snimimo i prikažemo drugima. To je, međutim, surogat, informacija o pozorištu, ali ne i pozorište. Suština pozorišta je u kontaktu živog glumca na sceni i publike u gledalištu. To je nezamenljivo. Ne postoji tehnika koja to može zameniti. Naravno, uz sve ove probleme možemo biti veliki optimisti, samo je to, ipak, glupo. Mi strasno patimo od zabluda što nam je teže, što imamo manje para, što smo siromašniji, kao – biće nam bolje, probudiće se naša genijalnost. Ima valjda i drugih načina da se probudi naša genijalnost. Mi smo, Pleša s pravom predlaže, predlaže ono što je svima palo na pamet koji rade u teatru, nije to otkriće rupe na saksiji, da se iskoristi svaki šraf koji već postoji u pozorištu, svaka daska koja već postoji u pozorištu, da se naprave nove predstave. To svi već radimo. To rade sva pozorišta. Tako se ponegde radilo i u bolja vremena. Sada, ubeden sam, svuda. Međutim, ja vam mogu navoditi primere da su u Srpskom narodnom pozorištu ubijene u startu predstave koje su i potrebne i važne, mislim, za koje smo mi verovali da su potrebne i važne, jer se ne mogu realizovati. A takvih će pobačaja, izvinjavam se što koristim tu ružnu reč, biti sve više i više. I nemojmo misliti i nemojmo izvikivati ovo što je Pleša vrlo lepo izrekao i paradoksalno – živele sankcije! Naravno, nije problem u sankcijama. Mi smo taj isti problem imali i ranije: i materijalni i finansijski. Međutim, sada je oskudica u teatru dovedena do apsurdna. Bukvalno do apsurdna. Do gole egzistencije. Znae, kad neko bira između kilograma hleba i kupovine karte za pozorište, naše su karte smešno jeftine upravo zbog toga što želimo da što više ljudi gleda naše predstave i biće još jeftinije, i na kraju krajeva, možda ćemo jednog dana u sankcijama postati potpuno besplatno pozorište u želji da nas gledaju, ali nećemo imati šta da im pokažemo. Igraćemo besplatno, ali... U toj zgradi se ne može disati ukoliko se nema para za njeno održavanje. Nismo mi to napravili, niste to ni vi napravili, niko od pozorišnih ljudi. U redu! Međutim, evo detalj, sitan: Vršac tri meseca nije video pozorišnu predstavu. Nije bilo grejanja. Pozorište ne postoji kada ne daje predstave. Prema tome, mi možemo govoriti da su sankcije ne znam kako stimulativne

za našu kreativnost, ali ako nema teatra, nema ni kreativnosti. Hoću da kažem, lako je Andriću, postoji jedan komad koji se tako zove...

Voja SOLDATOVIĆ

Mi smo igrali besplatno: na Štrandu, na Tvrđavi, u Zmaj-Jovinoj ulici, kod Miletićevog spomenika, u parku. Iz inata!

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

... Tako će i Srpsko narodno raditi. Samo da bismo tu vrstu uštede ostvarili mi nećemo moći da se nalazimo u pozorištu, jer ćemo se pogušiti. Mi ćemo se nalaziti po stanovima...

Dušan RNJAK

Dejan dolazi iz jedne konkretne situacije. On tačno zna šta njemu treba i koji su materijalni troškovi. Samo, molim vas, ja ne mogu da napustim nikada svoju nadu koju sam isticao... i hteo sam da ukažem upravo na mogućnost koju je imao Grotovski, koji je bez ikakvih velikih materijalnih potreba radio (U Grotovskog je toliko uložio... – Dejan Penčić-Poljanski). Dobro, ali čekajte sad, to su druge stvari. (Ni jedno pozorište u Poljskoj, ni nacionalni teatar u Varšavi nije dobijao tolike pare – Dejan Penčić-Poljanski). E sad, on je ipak opremu svoje scene sveo na minimum (Nama je najjeftinija oprema – Dejan Penčić-Poljanski); druga je stvar što je vaše pozorište jako skupo. Institucionalno pozorište je glomazno i skupo, međutim, Hamleta možete igrati i bez dekora. (Ma, nije problem u dekoru – Dejan Penčić-Poljanski). Možete igrati potpuno bez ičega, samo glumci igraju.

Molim vas, iznosim sad jedan predlog. Mi, kolega Lazić i ja smo se dogovorili da odavde, sa ovog mesta, sa ovog istorijskog mesta, iz grada koji je bio centar rimske tetrarhije, pošaljemo apel UNESKO-u i našim sestrinskim organizacijama, AECET-u, čiji smo mi član. (Da vam kažem, ja sam Selema sretao još pre deset godina, on slične programe drži – Radoslav Lazić; A evo šta piše sad! – Branko Pleša; Ja gubim slagvort kad čujem ovakav rečnik – Radoslav Lazić; A pročitaj ovo, šta naše zagrebačke kolege,... najmonstruozniju stvar o Desanki Maksimović, da je pesnikinja umrla od stida, zato što je srbočetnikinja – Branimir Donat, molim vas, nikad postojao nije – Voja Soldatović; On je jedan filozof, molim vas, imam knjigu – Branko Pleša)...

Ja mislim da ste vi mene razumeli šta sam želeo da kažem. Da sastavimo jedan tekst u kome ćemo apelovati, možda

izneti nešto u vezi sa ovim o čemu smo pričali, apelovati na međunarodne kulturne organizacije da ne mogu da stave embargo ni na naša osećanja, ni na našu veru, ni na naša maštanja, ni na naše mišljenje (Ja predlažem da profesor Rnjak napiše jedan telegram, jer je jedan sličan telegram već napisao – Radoslav Lazić; Premalo je telegram – pi-smo! – Branko Pleša).

Radoslav LAZIĆ

Pozorišni ljudi su danas socijalno, zajedno s drugima, najugroženija kategorija zanimanja.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

... Rekao bih da je Lazić u pravu. Međutim, u pravu su oni koji traže da to ne uđe, jer niko ovim poslom nije počeo da se bavi zato da bi imao. Inače je u pravu da je jedna od najugroženijih profesija...

Radoslav LAZIĆ

Danas je glumac socijalno i egzistencijalno ugrožen.

Voja SOLDATOVIĆ

Pre nedelju dana bili smo na sastanku kod Ršumovića, svi upravnici dečjih pozorišta. Dogovoreno je da se napravi festival kontra Šibeniku, jer Šibenik smo mi stvarali. Šibenik je izmišljen u Beogradu. I ministar je najavio na televiziji i u štampi da će biti festival dečjeg pozorišta, možda čak internacionalnog karaktera. Mi smo došli, skupili smo se svi, a ministar nije došao, nego je poslao neke svoje službenike („Nije došao pomoćnik ministra, ni prvi, ni drugi, nego je došao činovnik iz Minitarstva” – Dejan Penčić-Poljanski).

Luka HAJDUKOVIĆ

Spomenuo sam reč zakon iako ne verujem da zakon suštinski može nešto da promeni. Ipak ova pitanja koja želi Lazić da nametne kao pitanja materijalnog opstanka pozorišta mogu se zakonom urediti. Mi znamo malu snagu kolektivnog društvenog ugovora. Međutim, kad god hoće nešto da postigne, sindikat se poziva baš na kolektivni ugovor, tj. na slovo zakona. Ako privolimo Ministarstvo, da posle već ne znam koliko pokušaja, pripremi zakon, i on prođe kroz Skupštinu, možemo očekivati da će se rešiti kardinalna pitanja rada pozorišta: uslovi osnivanja, finansiranje, standardi itd. (Trebalo da tražimo da se donese zakon – Dejan Penčić Poljanski). Tako je. Ako su od devetstote godine do devet-

sto jedanaeste, u Srbiji radili na donošenju zakona o pozorištu, ne smemo ni mi biti malodušni. Jer, zakon je oslonac, pomoćnik, čak i zaklon. Sada smo, ustvari, van zakona. Ličimo na divljač koju svako može da odstreliti.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

... Evo u kakvoj smo mi situaciji kad je kolektivni govor u pitanju. Mi možemo manje ili više da platimo glumca, a zaposlen u propagandi, takozvanom marketingu, to se sad tako zove, radio ne radio dobija veću platu nego glumac. Glumcu možeš da oduzmeš jer on ima predstavu ili nema predstavu. A ovaj dobija u svakom slučaju. Mora da zapali zgradu da bi mu se oduzela varijabla.

Radoslav LAZIĆ

Mislim da je to tema za Zajednicu profesionalnih pozorišta i uopšte, da je to stručno pitanje.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

... A zakon, i to mora da piše u zakonu, svi zaposleni, to treba da bude naš zahtev, svi zaposleni, od upravnika do portira, potpisuju ugovor na godinu, dve, pet, nije važno koliko, ali potpisuju ugovor i posle tog ugovora, kad im istekne taj ugovor, može se obnoviti ali i ne mora. A ne da ugovori važe samo za glumce. Nego da važe za sve. Od portira do upravnika.

Branko PLEŠA

Ipak, bez namere da se konfrontiram, to je u osnovi, naivno. Uvek će se naći „rupa” za sve.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

... Imam jednu... na tu temu. Srpsko narodno pozorište. Jedna vlast da bi se deklarirala, napravila je zgradu. Tu zgradu su, u vreme kada je ta vlast bila aktuelna, finansirali Pokrajina i Novi Sad. Tada je Srpsko narodno imalo razne beneficije u plaćanju komunalnih usluga... Onog momenta kad je finansiranje preuzela Republika, sve dažbine su postale maksimalne. Kao da imamo fabriku kože u centru Novog Sada, mi plaćamo i struju i vodu i sve ostalo. Mi smo bar deset puta ove sezone dobili od Ministarstva kulture obećanje: kad vam Novi Sad smanji deo dažbina, kad vam ih bude obračunavao kao građanima, a ne kao preduzećima, mi vam nećemo smanjiti dotaciju. Znaite koje su to uštede, to je oprema za više predstava, to je povećanje glu-

mačkih plata, to su neverovatne pare, to su ogromna sredstva. Jer dve trećine naše dotacije ide na održavanje zgrade.

Branko PLEŠA

Kretanje i razvoj samoupravljanja i ostalih stvari dovelo je Jugoslovensko dramsko pozorište, od saveznog finansiranja i dotiranja, na ulično pozorište, na mesnu zajednicu.

Nedeljko TERZIĆ

Samo jednu rečenicu. Ja sam konačno saznao i došao do odgovora na današnju temu. Hoću da kažem nešto ozbiljno. Malopre je Dejan Penčić-Poljanski rekao: „pa, eto, igraćemo i besplatno da bi pozorište opstalo”. Iza toga se krije: igraćemo besplatno i goli i bos i da bi pozorište opstalo. Ja mislim da je to najbolnije rešenje.

Branko PLEŠA

Mislim da bi bilo dobro da u ovaj naš materijal uđe ideja o tome da je jedan od glavnih aktera predstave gledalac. U našim razmišljanjima ovde zaobišli smo gledaoca, zaobišli smo ga u smislu negovanja i brige o njemu. Nije to nikakva samarićanska briga. Ja sam zahvalan gospodinu Radunoviću što je govorio i o dramaturzima i o piscima. Kao pozorišni ljudi inicirali smo razgovor o najvažnijem, ili jednom od najvažnijih pitanja – „o gledaocu”. A on ne može bez teatra.

Radoslav LAZIĆ

Gospodo, ova tri potresna svedočanstva gospodina Ristovića, gospodina Vranješa i gospodina Soldatovića, koja su potpuno izašla iz života, iz ovoga rastrojenog, tragičnog jugoslovenskog pozorišnog prostora, potresno su svedočanstvo. Kako preživeti u vreme sankcija, embarga i blokade? Dozvolite da postavim samo nekoliko pitanja za kontinuitet naših daljih razmišljanja. Stvarnost kao dramska predstava *in vivo*, teatralizacija svakidašnjeg života, više se glumi i režira, dramati, u svakidašnjem životu nego li na pozorišnoj sceni, ne postoji stvarnost, postoji gledanje na daljinu – televizija, informacije kao dramska stvarnost, konkurencija stvarnosti i umetnosti, apsolutna prednost stvarnosti, nasilje kao estetska katarza, propast svih humanih i estetskih vrednosti, moral u dvostrukosti, licemerje, laž, zašto intelektualci i umetnici čute, (ne čute – svi!), kako se angažovati u katastrofičnom vremenu, nasilje odasvud, nasilje kao odbrana, nasilje kao egzistencija, trijumf političke režije, vreme beščasća, glumci, reditelji, pesnici u uniformama, ljudi koji drže oružje u rukama su ubojice, svet u kome živimo je svet neprijatelja, svet mržnje, svet represije, svet nasilja, da li nam može pomoći umetnost, kako je moguća umetnička praksa u restriktivnom svetu, bez kapitala, bez emocija, bez ljubavi, bez Erosa, kako živeti i kako stvarati bez radosti...

razgovor o sezoni 1992/93.

U saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Udruženjem pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, Uredništvo Almanaha je organizovalo razgovor o protekloj pozorišnoj sezoni: o radu vojvodanskih pozorišta u celini, o njihovoj repertoarskoj politici, postignutim umetničkim rezultatima, publici, pozorišnoj kritici, kao i o svim drugim pojavama karakterističnim za aktuelne tokove pozorišnog života u Vojvodini, proisteklim kao posledica ukupnih neredovnih i nenormalnih okolnosti koje u poslednje vreme pritiskuju i opterećuju našu zbilju. U razgovoru koji je održan 29. oktobra 1993. u Novosadskom pozorištu Újvidéki Színház, učestvovali su: Slobodan Božović, pozorišni kritičar (koji je bio i uvodničar), Luka Hajduković, direktor Pozorišnog muzeja Vojvodine, Miodrag Kujundžić, pozorišni kritičar, Voja Soldatović, reditelj i direktor Pozorišta mladih, Zoran Popović, pozorišni kritičar, Dejan Penčić-Poljanski, direktor Drame SNP-a, Vesna Krčmar, pozorišni kritičar i Zoran Ristović.

Donosimo autorizovana izlaganja učesnika u razgovoru.

Zoran RISTOVIĆ

U ime uredništva Almanaha pozdravljam vas i zahvaljujem što ste se odazvali pozivu, što ste došli na ovaj razgovor koji smo prinudeni da održimo u hladnoj prostoriji, ali možda će razgovori biti topliji od ove klimatske situacije. Mi smo za ovaj razgovor pozvali direktore pozorišta iz Vojvodine, zatim pozorišne kritičare iz Subotice, Zrenjanina, Sombora, Vršca, Novog Sada i Sremske Mitrovice, imajući u vidu da su ti pozorišni kritičari pratili rad pozorišta u svojim sredinama i da bi oni u ovom razgovoru mogli da doprinesu da pozorišnu sezonu u Vojvodini sagledamo i oslikamo na pravi način. Međutim, verovatno da ova situacija sa otežanim

prevozom onemogućila ih je da dođu. Jedino je ovde prisutan gospodin Zoran Popović iz Beograda, koji je, to se može smatrati podvigom u današnjim uslovima putovanja, uspeo da dođe. Hvala vam što ste došli na razgovor!

Ipak, i pored toga što nećemo moći da sagledamo pozorišnu sezonu obuhvatajući sva vojvodanska pozorišta, mislim da ovaj razgovor može imati koristi i da ćemo ono što ovde budemo izrekli moći da objavimo u našem Almanahu koji pripremamo. Zato vas molim da uzmete učešća u ovom razgovoru.

Za ovu priliku zamolio sam pozorišnog kritičara Slobodana Božovića da iznese jedno uvodno izlaganje koje bi nas uvelo u razgovor, naravno, ne sa nekom konkretnom ocenom sezone, nego više na jednom globalnom planu da vidimo kako pozorište da preživi u sadašnjim uslovima i kako videti pozorište u narednim sezonama? Jer, ova kriza koja nas je zahvatila neće preko noći nestati, ona će duže potrajati, a to onda znači da i mi treba u takvim okolnostima da vidimo kako ćemo raditi i kako ćemo delovati? Eto, toliko, a sada bih dao reč Slobodanu.

Slobodan BOŽOVIĆ

Ja se nadam da ovo nećete shvatiti kao uvodno izlaganje, jer bilo bi strašno da se u ovoj garnituri, uglavnom prijatelja, tako zvanično obraćamo. Moram da vam kažem da ja, sticajem nekih ličnih okolnosti, na žalost, nisam bio u prilici da gledam proteklu sezonu vojvodanskih pozorišta, poneke predstave da, ali ne sve, i upravo zato sam se dogovorio sa ljudima iz Muzeja, naravno, najpre sa Zoranom Ristovićem, da bi ovo što ću ja da kažem, naravno, vrlo kratko i improvizujući, moglo da se podvede pod, recimo naslov – kuda pozorište sutra, ili: gde je pozorište danas u odnosu na to sutra.

Pa, pošto smo pod krovom pozorišta, da baš ne počnemo nekom terminologijom uvodnog izlaganja. Rekao bih da u pozorištu, u onom tradicionalnom pozorištu, koje podrazumeva tu takozvanu pozornicu – kutiju i tu pozorišnu zavesu koja jeste rampa koju valja preći ka publici, postoji jedna opipljiva situacija, jedan opipljivi predmet koji je u suštini stasao do institucije. Ta situacija, taj predmet, jeste pozorišna zavesa, ali više od toga to je onaj tajni otvor na pozorišnoj zavesi koji je pre predstava, naročito premijernih, jedina i nužna komunikacija između vazduha u gledalištu i vazduha na sceni, između gledalaca i glumca. Ja ne znam da li postoji glumac u svetu koji nije pozeleo, ukoliko je muškarac, da igra Hamleta, ili, ukoliko je žena, da igra Juliju ili Ofeliju, međutim, mogao bih da tvrdim da ne postoji u čovečanstvu ni jedan glumac koji je odoleo tom izazovu, a da nije pred predstavu, naročito, opet kažem, premijernu pogledao kroz taj tajni otvor na pozorišnoj zavesi, da bi video možda nekog poznatog, ali svakako da bi se, ako ne svesno, a ono podsvesno upitao da li će to što će za koji trenutak da odigra na pozorišnoj sceni biti pravi glumački potez, ali i repertoarski, dakle, koliko smo mi koji se bavimo pozorištem, na ovaj ili onaj način, sa ove strane rampe, zainteresovani za takav repertoar. Sigurno su glumci zainteresovaniji, a, uostalom, to je deo njihove glumačke i umetničke sudbine. Dakle, zašto ja ovo sve govorim; govorim zato što sam ubeden da je ovom razgovoru trebalo da prisustvuje i poneki glumac koji bi nam otvorio tu stranu vidika i tu stranu dileme: šta igrati, šta ne igrati, kako organizovati pozorište. No, kako su glumci, naravno, ljudi zaposleni, u ovom trenutku su verovatno na nekim probama, da se zadovoljimo sami sobom.

Meni se čini da je pozorište počelo da se menja onog trenutka kada je, opet vas upozoravam da govorim pomalo o formalnim stvarima ali samo naoko formalnim, onog trenutka kada se u terminologiji promenilo nešto, pa se umesto „predstava“ počelo da govori „projekat“. Tada je pozorište počelo: da preporučuje svoju energiju nama gledaocima u sistemu deset, dvanaest, petnaest ili trideset ili tri stotine ljudi istog estetskog afiniteta koji su se okupili oko jedne teme i prave spektakl, a mi smo tu da to procenimo i da doživimo ili ne doživimo. Međutim, kako je predstava postala projekat, tako se, naravno, odmah postavilo pitanje da li pozorište treba da bude rediteljsko pozorište, jer i pozorište je postalo, na neki način, rediteljsko pozorište. Naime, predstave su birali uglavnom reditelji, teme su birali uglavnom reditelji, pisci su, nažalost, odlazili, neću da kažem u treći, ali u drugi plan, svakako. I onda se ta umetnička selekcija dela i koncepcija repertoara potpuno pomerila ka

nečemu što bi se zvalo fizičko organizovanje predstave, a ne filozofsko traganje za nekom temom. Pošto smo na terenu Vojvodine, ima tu jedan vrlo eklatantan primer, to je subotičko pozorište koje je sigurno rediteljsko pozorište jer, skoro bih mogao da tvrdim da devedeset odsto gledalaca ne zna da je, primera radi, dramu „Šiptar“ napisao Dragan Tomić, nego uvek se kaže „Šiptar“ Ljubiše Ristića. (Pa i nije napisao – Dejan Penčić-Poljanski) Ko? (Dragan Tomić. Uglavnom je napisao Ljubiša Ristić – Dejan Penčić-Poljanski). Dobro, ali se potpisuje kao njegova drama. (Tačno. – Dejan Penčić-Poljanski). Tako da je veliko pitanje da li se to uloga pisca omalovažila, ili se, recimo, što bi možda bilo interesantno, pozorište približilo filmu, pa se i u filmu, naravno, kaže film toga i toga, a ne scenariste toga i toga. Ovo mi nećete osporiti, niko ne kaže za Bulajićeve filmove – filmovi Ratka Đurovića, koji je scenarista, nego se kaže film Veljka Bulajića, jer je on reditelj. Dobro, druga je situacija na filmu.

Primetio sam u vojvodanskim pozorištima nevolju koja je upravo proizvod svega ovoga što sam rekao, ako je to nevolja, ali sam to primetio u ranijim godištima Srpskog narodnog pozorišta. Ne valja kada se pozorište pretvori u poligon za ispunjavanje nekada neispunjenih rediteljskih želja. Jer, događa se da dođe reditelj i da, želeći, recimo, trideset godina da režira to i to, dođe u direkciju Drame, predloži tu predstavu, direkcija drame, nemajući svog zaposlenog reditelja, naravno, to prihvati, onda se to igra, i onda tu čvrstog repertoara nema. A to se događalo na sceni Srpskog narodnog pozorišta i to ne jedanput, nego u opasnom broju slučajeva pre četiri, pet godina, šest, u poslednjoj deceniji. Osim toga, meni se čini, valjda kao čoveku koji se bavi pisanjem, ovim ili onim, svedjedno, meni se čini da nema, u istoriji ovog naroda, poslednjih godina dramatičnijih situacija nego što jesu ovde, na ulici, svugde, a interesantno, ne pojavljuju se nove drame koje bi se obraćale tim temama. Odnosno, ako se i pojave, onda su to drame koje se bave posledicama, a nikako se ne bave uzrocima. Ja naravno ne mislim da bi pozorišta u Vojvodini, pa i drugde, trebalo sad da se okrenu ratnoj drami i da se igraju predstave koje govore o ovome što nam se događa i što će se, nažalost, još događati, ali mi se čini, bar po ovome što može da se pročita, poneko to može i da vidi, da su to predstave koje se bave onim tragičnim posledicama koje je ovaj rat doneo, ali nikako njegovim uzrocima. Uzrocima se bave recimo prozni tekstovi, ako hoćete Vojsilava Lubarde ili, ako hoćete, čak Ćosića, i ne-čak, nego naravno Ćosića, ali među dramskim piscima malo je onih koji bi se odlučili da sada sednu i napišu dramu koja se bavi upravo uzrokom svih

krvavih nesporazuma, nacionalnih nesporazuma u Jugoslaviji.

Pre neki dan čuo sam selektora festivala praižvedbi, Miloša Nikolića koji kaže da se na tržištu, ako može tako da se kaže, jugoslovenske dramske književnosti pojavljuju nove drame i da su u stvari pozorišta puna novih tekstova. Naravno, obradovao sam se, a vi koji radite u pozorištu sigurno još i više. Međutim, do sada još ni jedna od tih drama, čini mi se, nije stasala do, ako nije prejaka reč, do te kulturne drame koja će opstati u prostoru i vremenu i koja će, uostalom, i našu decu sačekati, kada ona budu počela da se bave, recimo, pozorištem, ako budu imali tu sreću. Inače, evo opet primera Srpskog narodnog pozorišta koje nam je ovde u blizini, a i meni je blizu. Bila je pre dvadesetak godina jedna inicijativa koja je, čini mi se, bila dobra, međutim nije se u tome istrajalo. Srpsko narodno pozorište je počelo da okuplja svoje pisce, a ja inače mislim da pozorište mora da ima, ako ne svoje, a ono bar svoga pisca, a primer je najbolji za to Ateље 212 koji je imao svoga Duška Kovačevića. Malo će mi biti neprijatno ovo da kažem, ali rizikovaću, jer sam i ja pripadao tome. Formirao se pre dve decenije takozvani novosadski dramski krug, naime, grupa pisaca koji su pisali za ovo pozorište. Međutim, odjednom, kada su te predstave izvedene, niko nikada iz pozorišta nije pozvao te pisce da pita: pišete li vi još, ili možete li da pišete, da poruči dramu, da okrene telefone, jer pisci su, naravno, ljudi naivni, i na svaki telefonski poziv nekoga iz direkcije drame, nekoga iz pozorišta uopšte, naravno, uzimali bi penkalu i počinjali da pišu. Međutim, tadašnja garnitura u Srpskom narodnom pozorištu je mislila da je taj novosadski dramski krug verovatno, a izvedene su tri predstave, zatvoren, i da više ne treba oko toga tragati, pisci će sami to da učine. Naravno pisci to nisu učinili, i tako se taj dramski krug i okončao.

Ja ne verujem u instituciju konkursa mnogo, mada ljudi iz Narodnog pozorišta u Beogradu kažu da im je konkurs uspeo i da će imati, koliko se sećam, osam novih tekstova. To je dobro, ali mislim, neki prisniji odnos između ljudi iz pozorišta i ljudi koji se bave pisanjem drama mora da postoji. E sad, u odnosu na ono čime se ja dosta dugo bavim, a postoji u tezama za ovaj razgovor, to je funkcija pozorišne kritike. Ja na žalost ne verujem, mada se time bavim i primam platu za to, da pozorišna kritika može da učini bog zna šta u negovanju nekog dobrog nivoa pozorišne kulture, naročito ne ona kojom se ja bavim, na televiziji. To ode u etar, na radiju takode, ova pisana kritika kojom se bavi gospodin Kujundžić sigurno opstaje duže nego ova naša, ali zato, evo ga pored mene Dejan Penčić, koji je svoje teksto-

ve za radio objavio u jednoj dragocenoj knjizi koja, naravno, ostaje i koja nije samo pregled zbivanja na jugoslovenskim pozorišnim scenama, nego je putokaz. Bilo je takode inicijative u Srpskom narodnom pozorištu, i nekoliko puta je to organizovano, da se prave javna suđenja predstavi posle premijere, pa smo učestvovali na tim javnim suđenjima, pa smo svako svoje argumente iznosili, pa su se glumci branili, pa se reditelj branio a mi napadali i obrnuto. Ali, očigledno je da je marketinško vreme nagovestilo da se od svakog događanja u pozorištu mora napraviti nekakav spektakl, pa čak i od pozorišne kritike, od te pisane reči koja bi trebalo da kaže: predstava „da” ili „ne”. Prema tome, ne bi trebalo da se pozorišta zadovolje time što će pročitati u novinama šta kritičari kažu o pozorišnim predstavama, nego bi trebalo da organizuju neke razgovore, makar i ovakve, kao što je ovaj danas, da bi se predstavi obezbedio neki status u tom, opet kažem, pozorišnom vazduhu koji je i ispred pozorišne zavese, koliko je i iza nje.

Ja ne mislim da je ovo bilo neko dobro uvodno izlaganje, ali je verovatno bilo bar poziv da na tom nekom tragu, pa i na tragu onoga što ćete vi predložiti, počnemo da razgovaramo o sudbini pozorišta u Vojvodini i da nekako obezbedimo radoznalost gledaoca koji, sigurno, u ovom vremenu, to je sreća u nesreći, hrli u pozorište da bi, ne zaboravio, ne smemo zaboraviti, ne da bi zaboravio nego da bi nešto naučio. A to je valjda, pun pogodak. Hvala.

Luka HAJDUKOVIĆ

Uveren sam da se niko od vas nije posebno pripremao za ovaj razgovor. Ipak, svi nosimo izvesna saznanja i neka razmišljanja o protekloj sezoni: ta činjenica omogućuje ovaj razgovor.

Božović je u svom izlaganju koristio reč projekat. Pokušao je da opiše razliku između takozvanog klasičnog pozorišta i tog projekta-pozorišta, odnosno da taj vid scenskog rada čija se suština sadrži u terminu projekat označi kao nekakav kamen međaš u razdvajanju stereotipnog načina scenskog življenja od nekog neuobičajenog. Ti projekti su bili vrlo zanimljivi jer su iskakali iz šablona, ne samo iz šablona scenskog jezika nego i iz šablona organizacije pozorišnog života u celini. Međutim, projekat je, to možemo sad sa sigurnošću da tvrdimo, mogla da nosi izrazito snažna stvaralačka ličnost koja je umela da se svojom kreativnošću, znači svojim stvaralačkim potencijalom, nametne grupi, da grupu zainteresuje za ideju, za temu i za čitav projekat, pa čak da projekat plasira u društvu kao značajnu kulturnu činjenicu i da dobije sredstva za njegovo realizovanje. Jedan od ta-

kvih projekatana kod nas, vrlo uspešan, jeste, svakako, Ljubiša Ristić. I ovaj materijal, kao podsticaj za razgovor, koji smo dobili, pokazuje da Ristić ima jasnu koncepciju svake sezone koja je pred njim; on zna kojim će dramskim delima, pa i kakvim predstavama, ispuniti pozorišnu sezonu. Iako radi u takozvanom institucionalnom pozorištu, sve njegove predstave su neka vrsta slobodnog projekta koji nije u svemu primeren organizaciji klasičnog pozorišta. Njegove predstave bile bi zanimljive u svakoj pozorišnoj kulturi. Prirodno je što i u našem pozorištu, koje nema dovoljno hrabrosti da se otiskuje od stereotipa, Ristićevi projekti skreću na sebe pažnju i gledalaca i pozorišnih stvaralaca. Oni su značajni jer su osveženje u našem scenskom jeziku, jer se razlikuju od onoga što nam većina klasičnih scena nudi. Hoću samo da kažem da je ne samo zanimljivo nego i dobro što imamo Ristićeve projekte, bez obzira da li se mi slagali ili ne sa tom vrstom pozorišta, odnosno da li to pozorište odgovara ili ne nekim našim intimnim potrebama i videnjima. Ono je, svakako, jedan vid bogatstva u ovome našem siromaštvu. Međutim, ono je, koliko zanimljivo i podsticajno, toliko i korisno kao oblik praktične kritike stereotipnog pozorišta, da tako, uslovno, nazovemo pozorište koje nema smelosti da izlazi iz svoga koloseka, iz nekih svojih ramova. Dobro bi bilo da imamo još više takvih kritičara.

Božović je takođe spomenuo – mi, u stvari, uvek govorimo o istim temama – i sudbinu domaćeg pisca. To je veći tema. Ako izuzmemo Mitrovačko pozorište, koje je bilo neka vrsta servisa za „obradu“ prigodnih lokalnih tema, uz konstataciju da je imalo i jednog Romčevića u repertoaru, – onda nam jedna činjenica neizbežno pada u oči: jedino u ovome, Novosadskom pozorištu igran je tekst jednog mladog pisca. Naslov teksta je „Bogalj“; napisao ga je Atila Farago. O tome tekstu i o njegovoj umetničkoj vrednosti možemo suditi i ovako i onako, ali je značajna činjenica da je ovo pozorište imalo hrabrosti, možda i zbog toga što je upravnik pozorišta piščev otac, da taj tekst stavi na repertoar i da ga igra kao predstavu koju publika dobro prihvata. Inače, kad pogledamo repertoar koji nam je serviran u materijalu, vidimo da su to dela uglavnom pisaca koji su već afirmisani. Osim Faraga tu nema ni jendog debitanta, tako da kažem. Tu je još Siniša Kovačević sa svojim najnovijim tekstom, sa „Generalom Nedićem“. Ako izuzmemo obnove, to je sve što smo protekle sezone mogli da vidimo od dela naših savremenih književnika. Kad sudite o repertoaru, zapažate nesistematičnost, nemanje jasne repertoarske vizije. Vidite da je repertoar, uglavnom, rađen od slučaja do slučaja. Ipak, u toj pretežnoj slučajnosti, tj. nedovoljnoj

osmišljenosti, otkriva se i nešto što bi se moglo nazvati sistemom. Naime, u oblikovanju repertoara mnoga se pozorišta oslanjaju na svoje oprobane reditelje-prijatelje. Tako, recimo, Somborci bez Ratkovića, izgleda, ne mogu ni jednu sezonu da produ; on tamo obavezno režira jednu ili dve predstave. Ili, na primer, Egon Savin je u Srpskom narodnom pozorištu, takođe, u izvesnom smislu, kućni reditelj. Kod ostalih pozorišta, opet ako se izuzme Subotica, koja je težište stavila na svetsku klasiku – igrali su čak i Lope de Vega – očigledno je odsustvo pravih repertoarskih koncepcija. Pojedinačni slučaj je neizbežnost, razume se. Međutim, ako u repertoarskoj politici prevladavaju pojedinačni slučajevi, jasno je da ona nema koncepcijskog uporišta. Glavni razlog što gospodin Slučaj tvori repertoar u većini vojvodanskih pozorišta jeste – to već ponavljamo godinama – što pozorišta nemaju svoje dramaturge, ljude koji po službenoj dužnosti čitaju dramsku književnost, koji saraduju sa piscima. U takvoj situaciji sugestije reditelja najčešće postaju konkretni elementi repertoara. Ponekad pozorišni kritičari koji su čvršće vezani sa pozorištima utiču na formiranje repertoara. Ponekad, pak, najznačajnije ličnosti u pozorištu – to često nisu upravnici nego glumci – nekako prema svom umetničkom habitusu nameću pozorištu svoju volju kad je u pitanju izrada repertoara.

Trebalo bi spomenuti i neka glumačka imena. U Novosadskom pozorištu postoji glumac, još nije završio Akademiju, koji se zove Atila Madar. Gledao sam ga u nekoliko predstava, tri ili četiri. Mogu da kažem da je to moćan talenat od koga treba očekivati visoke umetničke domete. Uskoro će on postati noseća snaga Pozorišta. U izvesnoj meri on to već i jeste iako još nije završio Akademiju u Novom Sadu. Dobra je ekipa mladih glumaca u Srpskom narodnom pozorištu. Nedavno smo u tom pozorištu gledali Čehova kojeg je režirao Ljuboslav Majera – dobra i vrlo zanimljiva predstava. U njoj se ističe kreacija Miroslava Fabrija. Njome je Fabri, koji posle završetka studija već nekoliko sezona igra u Srpskom narodnom pozorištu, pokazao stvarnu glumačku zrelost. Po svojoj prilici generacija kojoj on pripada stasala je i počinje da preuzima glavni teret u Srpskom narodnom pozorištu. U Somborskom pozorištu, takođe, osim Saše Torlakovića ima još dvoje-troje mladih koji su dospeli do snage da nose repertoar. Činjenica da su u Sombor došli kao grupa sa klase na Akademiji, povoljno je uticala na njihov razvoj. To su te mlade snage koje nama daju nade da će pozorišta u Vojvodini i dalje uspešno trajati, odnosno da će biti kadra da izvode pravi, zahtevni repertoar.

Možda bi trebalo skrenuti pažnju na sledeću činjenicu. Naime, „Kurir Jovica“, pozorište za decu u Subotici izvelo je

jednu jedinu premijeru u protekloj sezoni i nevelik broj obnovljenih predstava. S druge strane, Pozorište mladih u Novom Sadu, kao u najrodnijim godinama, najberičetnijim vremenima, izvelo je brojčano fantastičan repertoar. Imam u vidu i premijere i obnove. I broj gledalaca u tom pozorištu impresionira. O kvalitetu te obimne produkcije ne mogu da sudim jer sam video samo neke predstave. Postavlja se pitanje: kako jedno pozorište uspeva da u ovim uslovima koji su izuzetno teški, ali su, manje-više, za sve podjednaki, izvede toliki broj predstava, a drugo jedva „izbaci“ tri premijere? Ili, čak, jednu?

Miodrag KIJUNĐIĆ

Posle onoga što su prethodnici govorili, hteo bih, podstaknut njihovim rečima, da konstatujem dve-tri činjenice.

Bilo je reči o Srpskom narodnom pozorištu i o njegovoj protekloj sezoni. Mislim da je važnije od uspeha, a bilo je lepih predstava u Srpskom narodnom pozorištu, što je ova rukovodeća ekipa, na žalost u odlasku, uspeła da angažuje, isto kao i Voja Soldatović u Pozorištu mladih, jednog izuzetnog reditelja, i da ga uvede na novosadske scene. Mislim na Majeru koji godinama deluje kao reditelj, koji godinama postoji kao reditelj van Novog Sada i koga su dosadašnje uprave Srpskog narodnog pozorišta ignorisale. Velika je zasluga te, kažem, ekipe u odlasku, što je Majeru najzad dovela u Novi Sad i što mu je dala lepe šanse i da u budućim sezonama kao reditelj od vrednosti svakako prati nove uspehe.

Bilo je reči o novim glumcima. Ja mislim da to što izlazi sa novosadske Akademije i što deluje delimično u Novom Sadu, nešto u Somboru (nemam uvid u ostala pozorišta), da je to vrlo dobar glumački materijal, bar po ovim predstavama koje sam video. Pozorišta koja su spremna da prime te glumce imaju lepu perspektivu, za razliku recimo, od nekadašnje politike subotičkog pozorišta koje je, poneko će se setiti, pre sedam, osam ili deset godina, doslovno najurilo celu jednu generaciju sa Akademije, koja je htela da ode tamo da radi. Sećate se valjda tih afera, to je davno vreme, ali ih ne treba zaboraviti jer su karakteristične za stav nekih pozorišta u kojima mediokriteti često odlučuju o sudbini i ansambla, pa i pozorišta u celini. Mislim da je i danas u Subotici malo izmenjen stav, ali ne treba zaboraviti ni da je cela ta generacija kojoj su pripadale Goca Đurđević, Gordana Kamenarović, Ivana Pejčić, jednostavno najurena iz Subotice.

Treća stvar na koju me podstiče dosadašnji razgovor je to što se zove pozorišna kritika. Vi znate da ja decenijama pi-

šem i na zadovoljstvo i na nezadovoljstvo i uprava pozorišta, i glumaca i reditelja, i koga sve ne. Posle dugogodišnjeg iskustva, mislim da od pozorišne kritike, pogotovo ove koja se piše u novinama, ili na radiju, ili na televiziji, da od nje treba tražiti obaveštenje o tome šta se na sceni zbilo. Ako ne uspe da kaže, a ja ne tvrdim da sam uvek uspevao da kažem, pa i da danas uspevam da kažem šta se na sceni zbilo – ako to ta takozvana pozorišna kritika ne kaže, šta se na sceni desilo, onda će, po pravilu, taj istoričar koristiti za stvaranje nekakvih zaključaka ne one studije, za koje ja smatram da su ozbiljnije od dnevne pozorišne kritike, nego baš tu dnevnu pozorišnu kritiku. To je jedan od apsurda koji prati posao kojim se pozorišta bave i kojim se bavimo i mi, takozvani pozorišni kritičari.

Hoću da kažem nekoliko reči i o drugim nekim stvarima. Vi vidite, tu je nas sedam-osam, mogli smo se sakupiti i u nekoj toplijoj prostoriji, možda u Srpskom narodnom pozorištu imaju grejalicu, pa da nam uključe, ovde nam ni grejalicu nisu uključili, ili, šta ja znam, možda kod Voje, možda on ima grejalicu. Razgovor o temama koje su predložene u propratnom pismu gotovo je iluzoran. On je iluzoran i zbog toga što niko nema uvid u to šta se dešavalo u svim pozorištima u Vojvodini, u tim pozorištima kojima se bavi Pozorišni muzej Vojvodine i taj Almanah koji hoće da saopšti naša mišljenja o predstavama. Mnogi će se sećati da sam ja svojevremeno obilazio sva vojvodanska pozorišta. Dobro, ja sam sad penzioner, malo sam slabije pokretan, pa ni zdravije me više ne služi kao nekada, ali nemam naslednika, iz bilo koje redakcije, koji je kadar da danas ide u Suboticu, pa prekosutra da ide u Vršac, pa naksutra u Zrenjanin, pa da šparta i da obilazi sva vojvodanska pozorišta. A bez ličnosti koja bi pratila u kontinuitetu sva pozorišta, bez takve jedne ličnosti nema nekakvog celovitog uvida. Svejedno je da li je sud koji proizilazi pozitivan ili negativan. Ali jedna ličnost, odnosno nekoliko tih pojedinačnih ličnosti koje bi imale uvid u sva zbivanja, tek bi one mogle da donesu jedan relativno meritoran sud. Ovo danas o čemu mi razgovaramo, to su nemeritorni sudovi, odnosno relativno meritorni sudovi o jednome ili dva pozorišta, o Srpskom narodnom pozorištu i o Pozorištu mladih. Ne znamo šta se zbiva u ostalim pozorištima.

Zahvaljujući priloženom spisku imamo pregled izvedenih dela. Ali, nemamo pregled kvaliteta. A bez poznavanja vrednosti ne možemo ni donositi nekakve meritorne sudove.

Ovaj pregled nam ne omogućava ni da govorimo o potencijalnim vrednostima ansambala. Sve ovo što ja govorim to je, dakle, protiv ovakvog razgovora i ja se nadam da mi nećete uzeti za veliko zlo što ja sumnjam u celishodnost ovakvog razgovora.

Uzgred, kraj svih ovih nabrojanih dela i predstava, mislim da je u ovaj spisak trebalo uneti i one dve predstave na Petrovaradinskoj tvrđavi, ta dva Šekspira, ne zato što oni valjaju, nego zato što su izvedeni i zato što su primeri kako to ne treba raditi. Da se i to konstatuje. Dabome, tu bi trebalo da bude i neko od organizatora te priredbe gore na Tvrđavi, pa da mu se to kaže u lice, premda sumnjam da njima vredi govoriti.

Ima nešto što meni veoma smeta u ovom spisku i u razgovoru koji nam se sugeriše danas. Glavni akcenat već i dosadašnjeg govora i onoga što će uslediti, verovatno je razgovor o predstavama namenjenim odrasloj publici. Ovde, međutim, na spisku su pozorišta za odrasle, pozorišta za decu, lutkarska pozorišta i kakva sve ne. Mislim da su to različite kategorije o kojima ne treba razgovarati u jednom kontekstu, nego treba razgovarati odvojeno. O tim lutkarskim predstavama, o predstavama tih dečjih pozorišta, važnija bi, po mom osećanju, bila reč nekih pedagoga, nastavnika koji vode decu na te predstave, nego što je to naša reč. Uzgred budi rečeno, mi te lutkarske predstave obično i ne gledamo. Mislim da bi to trebalo razdvajati, kao što bi ta pozorišta trebalo odvajati na festivalima od pozorišta za odrasle. Mislim da je potpuno pogrešno na Susretu vojvodanskih pozorišta prikazivati istovremeno predstave za odrasle i predstave dečjih, lutkarskih i šta ja znam kakvih pozorišta. Oni treba da imaju svoj festival, valjda ga i imaju, imali su nekada, ne znam da li ga još uvek imaju, jer to je nešto što ne spada pod istu kapu, ni estetsku, ni funkcionalnu, ni dejstvenu itd.

Naročito je pogrešno, mislim, u ovaj krug pozorišta prepustiti ono amatersko pozorište iz Sremske Mitrovice koje je registrovano, kažu kao profesionalno pozorište. To je jedan minoran ansambl koji nije dorastao ni boljim amaterskim pozorištima u Vojvodini. Ili, ako se želi da se uvedu u krug profesionalnih pozorišta i amateri, onda se to ne sme završiti sa Mitrovićom, onda bi tu moralo doći i kikindsko Pozorište, morao bi doći VHV iz Bačkog Petrovca, morao bi doći „Đada“ iz Ruskog Krstura, morao bi doći onaj rumunski ansambl iz Uzđina, a svaki od ovih koje sam pomenuo u svojim sredinama dejstvuje na mnogo značajniji način nego što to sremskomitrovačko pozorište dejstvuje i može dejstvovati u Mitrovici. Dakle, mislim da je sasvim neprikladno, nekorisno, nefunkcionalno mešati ove razne kategori-

je. Celishodno rešenje bilo bi njihovo razdvajanje na razne festivale. Uostalom, vojvodanska amaterska pozorišta imaju svoj festival. – Da, zaboravih da pomenem među amaterima i Kulski ansambl, koji takode na ozbiljan način dejstvuje.

Ovom razgovoru vidite da ne prisustvuju ni uprave pozorišta, odnosno predstavnici pozorišta, pa čak ni pozorišta u kome se razgovor održava. A sreća bi bila i potrebno bi bilo, ne samo da budu predstavnici svih pozorišta ovde, nego da nam tu bude i pokrajinski ministar za kulturu, ili kako li se zove. Zatim opštinski načelnici za kulturu iz raznih mesta gde postoje pozorišta – ako ni zbog čega drugog, a ono da ti načelnici za kulturu saznaju da u njihovim mestima postoje pozorišta.

Hvala vam na pažnji.

Zoran RISTOVIĆ

Ja bih samo hteo da kažem da svaki razgovor o pozorištu je koristan. Naš način rada u pozorištu i o pozorištu je u stvari razgovor. Mislim da i ovaj razgovor može biti od koristi, bez obzira što nećemo dobiti onakav razgovor kakav smo želeli da imamo, zbog nedolaska pojedinih direktora pozorišta koji su trebali da iznesu svoj pogled na pozorišnu scenu, i pozorišnih kritičara, za koje smo mislili da mogu vrlo dobro da ocene rad pozorišta i daju jedan svoj sud o umetničkom nivou pozorišnih predstava. Mi ćemo imati priloge pozorišnih kritičara iz svih pozorišnih sredina koji će biti objavljeni u Almanahu, ali smo želeli da i ovaj razgovor bude, na drugi način, pogled na pozorišnu sezonu. Ovde su već izrečeni neki sudovi i neke ocene, pa u tom pravcu treba da nastavimo razgovor. Ko želi da govori?

Voja SOLDATOVIĆ

Hoću da vam kažem, da znate situaciju. Mi nismo ni juče „prošli“ u banci sa ovom poslednjom mizerijom koju smo dobili. Sad se suočavam sa stravičnim problemima. Glumci mi leže kod kuće i kažu: „Nemamo snage da ustanemo, gladni smo!“ Mi smo dobili za prošli mesec mizeriju od plata. Valjda je to kaznena politika tih nesrećnih individua koje pokušavaju da vode kulturu ovog grada i koje su htele da naprave „srpsku Tiranu“ od „srpske Atine“. Najviša plata kod nas bila je 140 hiljada, iz tri davanja. Onda možete misliti kako izgleda situacija. Išao sam da gasim požar, da pokušam spasiti sutrašnje i preksutrašnje predstave. Ja više nemam nafte ni za gostovanje. A znate li kako sam dosad dobijao naftu? Išli smo na prvu borbenu liniju i dobijali za gostovanje stotinak litara nafte, a onda smo s tom naftom

igrali po Vojvodini. Ne možeš od dece zahtevati da plaćaju skupe ulaznice, a naše su više nego simbolične. Sad smo dobili, umesto obećanih 100 litara, samo 50. Znači, i u Krajinu je kriza sa naftom! Igrali smo četiri predstave za 50 litara nafte, koje smo potrošili dok smo došli do Vukovara, Iloka i natrag. Posle ću reći nešto više o našoj sezoni.

Zoran RISTOVIĆ

Koristim ovaj trenutak da Voji Soldatović u ime uredništva *Almanaha* čestitam na dodeli Oktobarske nagrade grada Novog Sada, koju je, po mome mišljenju, zaslužio dobio. Jer, „Pozorište mladih” i on kao upravnik, a i kao reditelj, imali su veoma plodnu sezonu. Soldatović je po povratku u Novi Sad sa velikim entuzijazmom i ambicijama krenuo u ostvarivanje rediteljskih i upravničkih zadataka koji su mu doneli ovo priznanje.

Zoran R. POPOVIĆ

Nalazimo se u jednom pozorištu u kome je jako hladno kao i u ostalim našim pozorištima ove hladne jeseni; tačnije, mi smo u zgradi pozorišta gde stanuje Pozorište, a ono (kako bi rekli Ljudi od Pozorišta) svojom Igrom, čak i u podsećanjima, iznova zagreva i uzbuđuje i Srce i Misao. Ipak, nije lako ubediti sebe da je u nevremenima svake vrste vreme za Pozorište, da je pravi trenutak za razgovor i pogodno okruženje za razmišljanja o Pozorištu. Ali, treba odužiti dug svom profesionalizmu ili poziciji Don Kihota u postservantesovskom dobu koje i dalje traga za „razborom svoje nerazboritosti”; dakle, treba reći nešto o protekloj pozorišnoj sezoni, o Pozorištu igranom u pozorištima Vojvodine.

U komadu „Arsenik i stara čipka” Džozefa Keserlinga i u predstavi Srpskog narodnog pozorišta videnoj na početku ove pozorišne „godine” krije se šarmantna i šeretski jetka pouka pozorišnom kritičaru: dok oko njega traje crnohumorni Teatar Realnosti izvan svake sumnje, glavni junak Keserlingove vickaste pripovesti o Nežnom Milosrdju Mortimer Bruster, Čovek koji Gleda i Piše o Pozorištu, nikako ne uspeva da odeli slojeve spletenih ne-Stvarnosti – ružne a prividno uzorne Zbilje, nemoguće a istinite, od lošeg, „izmišljenog” Pozorišta što se daje u pozorištu kada uveče ode na posao. Slično tome, Brusterov kolega kritičar se uvek ponovljeno zapita o kom pozorištu vredi pre svega razgovarati u ovakvoj prilici, na ovom ili nekom sličnom mestu: o velikom Pozorištu Svetova što nas okružuje i u kome smo i sami Igrači ili o ovom malom pozorištu koje obično nazivamo Pozorištem? Da li bi možda bilo umesnije a vrednije

pomena govoriti o veoma profesionalnim, naročito uspelim uličnim pozorišnim događajima ili recimo o putujućim pozorišnim karavanima, ovovremenim vozovima bez voznog reda (na primer između Beograda, Novog Sada i Subotice) u kojima je, uz strasno učešće nekoliko stotina statista, moguće prisustvovati velikoj Predstavi – pokretu raseljenog naroda, švercera, radničke klase, koji kroz maglu jutra, kroz svoj Teatar, putuju u raj? Međutim, već pomenuti „Arsenik...” pruža dodatnu pouku podsećajući u čemu je čar i u čemu otrov jedne profesije, pa ovoga puta ipak treba nešto reći o onome što se igralo na scenama malog, „pravog” Pozorišta. Naravno, kritičar se u isto vreme oseća nelagodno kada unekoliko menja tok razmatranja time što teži da skrene pažnju iz domena vrlo stvarnih, vrlo živih i vrlo značajnih tema kao što su tekući-proceduralno-produkcijski problemi, materijalne i sve druge tegobe, pitanja opstanka prvenstveno, prema nečemu ne-stvarnom što obuhvata estetičke aspekte pozorišnog ostvarenja. Uz to, ispada i neumesno i nezgodno kada se (shodno preporuci ili pretpostavci ili uverenju da je gledanje Pozorišta aktivan čin pa da je samim tim posao pozorišnog hroničara, pozorišnog kritičara, analitičara ili osvešćenog gledaoca kreativnog) ponudi osobeniji način sagledavanja kruga pozorišnih događanja koji se obično označava kao pozorišna sezona. Ovakav, uvek samo izvestan pogled, iziskuje svakako bavljenje ponudnim predmetom uz istovremeno promatranje opsega postavljenih problema kao i adekvatne metodologije pristupa; ukoliko se razmišlja o Pozorištu, onda je razumljivo osvrnuti se i na domete-ograničenja tog mišljenja, reći ponešto i o stanju teatarske misli (naravno u obimu primenom ovakvom mestu i dozvoljenom prostoru kazivanja bez opterećenja predugim pričanjem). Što se tiče izbora odgovarajuće metodologije (uz postizanje celovitosti pristupa), on je u tesnoj vezi sa brojem i profesionalnim opredeljenjima učesnika u Razgovoru; da je ovom prilikom auditorijum veći, bilo bi vrlo važno održati nivo stručnosti, dakle specifičnog ugla gledanja reditelja, glumca, ideatora programa, direktora pozorišta, umetničkog direktora i kritike koja uprkos svemu treba da održi samo-uverenje u posvećenost takozvanim umetničkim rezultatima, estetičkim pitanjima, autonomnim i nezavisnim od poznate fotografije, prepreka i nedaća svih vrsta. Pozorište, kažu, napreduje, pa bi samim tim bilo umesno očekivati da napreduje i Misao o Pozorištu. Čini se ipak da krizu Pozorišta prati i kriza Mišljenja (kao bitna komponenta teatarske situacije), da se obično uz pitanje: otkud ovakva predstava, otkud ovakvo Pozorište, otkud ovaj znak, nepravedno zanemaruje kontra-pitanje – da li smo dovoljno voljni da se pozabavimo sopstvenim stanovištem, da

razmislimo o tome nije li možda greška u zaostajanju-rigidnosti mišljenja odnosno u (neukom) čitanju „čudnog“ znaka. Što se pak tiče jasnijeg sagledavanja označenog kruga predstava, on se može posmatrati u celini i naravno u nekim uočljivim detaljima. Uvid u pozorišnu sezonu o kojoj je reč uglavnom nije celovit („rastojanja“ između pozorišta i najsvesnijeg gledaoca sve su veća) i pokazuje se da tako dobijena slika nije osobito ružičasta, posebno svetla, da nema mesta naročito zadovoljstvu ali ne i krajnjem ne-zadovoljstvu i dramatisovanju stanja. Ako se prihvati ideja o validnosti kreativnog pogleda, onda bi se u skiciranom polju mogli zapaziti i predočiti neki značajni trenuci-pokušaji-slučajevi, prevashodno zavodljivi, intrigantni, podsticajni, koji bi možda, što će vreme reći, mogli da ponude neka celishodnija značenja ukazujući na potencijalno sadejstvo unutar relevantnijih Pozorišnih tokova. U predstavi „Don Kihot“ subotičkog Narodnog pozorišta, u nadahnutom rediteljskom videnju Ljubiše Ristića, savremeni Don Kihot nalazi se u prostorima bolesničke sobe, pred sasvim suženim perspektivama u odnosu na one koje su se nekada pružale pred Vitezom tužnog lika; upravo ovde, u azilu za ranjene duhom i telom, izgovara se rečenica: „Doba koje živimo na svaki način je zlatno“. Pa, eto, ako razgovaramo o Pozorištu danas i ovde, onda bi možda još bilo zanimljivo i inspirativno govoriti o nekim pozorišnim zanimljivostima-retkostima-zanosima (zabludama) u ovom zlatnom dobu, pa i zlatnom dobu teatarskom (uz obavezno obuhvatanje svih nijansi ustanovljene-otkrivene „bell-epoque“ boje). Konačno, tok pripovedanja može imati nekoliko etapa: najpre vredi prozboriti o senzibilitetu Vremena u kome se (kojim se) Pozorište igra i ogleda, aktuelnom sentimentu koji Pozorište prihvata ili odbija, o prepletenim relacijama Stvarnosti Pozorišta i stvarne-navodne Stvarnosti, Zbilje koja se živi oko Pozorišta i kojom živi Pozorište; potom i o odnosima prema važećim umetničkim pravcima-stremljenjima, pre svega mestu našeg Pozorišta i pripadnosti post-modernim strujanjima, o nagoveštajima post-avangarde ili post-undergrounda (kako se obično imenuju) i na kraju o uvek primamljivim izučavanjima pozorišnog jezika (traganjima po istinitosti jezika) koja uprkos svim ostalim nevremenima traju. S obzirom na obimnost ovakvog izlaganja, ovde će biti samo skicirane neke teme (i dileme), naznačeni dometi, navedene pojedine crtice unutar teatarskih zanimljivosti koje ostaju iza prohujale sezone.

Bliski dodir ovovremenog senzibiliteta podrazumeva osvešćenje statusa i stanja Igre (Pozorišta), stanja svesti o njoj, u ishodu sveukupnosti Igre Sveta-Teatra koja se može označiti kao imitacija Života. Dok su doskora Pozorištem pro-

micale Ličnosti-Učesnici-Junaci, kasnije samo glavni epizodisti koji su igrali prve uloge i još bili dramatis persone, ako su preostajala samo Tela bez Svetova, nastupilo je izgleda vreme u kome je tek imitacija Čoveka, imitacija Življenja, simulacija Postojanja jedina strasna preokupacija. Verovatno najzanimljiviji doprinos artikulaciji ove post-osećajnosti daje novosadska verzija „Kir-Janje“ koju je kreirao Ljuboslav Majera. U predstavi Srpskog narodnog pozorišta autorski osobenim potezima razvija se opsesivna posveta Mraku u kome živi i u kome postoji Čovek, posveta slamarici koja više nije skrovište nekog tajnog blaga već spremište zauvek zatvorenih želja. Reditelj nesvakidašnje pismenosti uspeva da od Kir Janje, njegove porodice, konačno od celog ambijenta, od Kir Janjinog kaputa koji je već i sam Priča za sebe, napravi autentičnu vreme-prostornost koja odiše strasnom simulacijom Igre, želje za Postojanjem, težnje za čovekovim Postvarenjem. Tako je Kir Janja Čovek koji igra ulogu Kir Janje, neko ko je i to i nešto drugo, nešto što bi mogao da bude, a ni u kom slučaju rob tvrdičluka ili zatočenik svojih strasti. Sterijina vesela igra s poukom dobija suptilnu intonaciju – od čehovljevske sete, mešanja osmeha i senki do bravura očajja.

Drugi segment razmatranja tiče se živih a najčešće prekinutih veza tekuće Realnosti u kojoj nastaje i postoji Pozorište i Pozorišta. Teatarsko igranje Igre (Svet predstave-komada) ostaje uglavnom daleko i bez saglasja sa aktuelnim događanjima, ono što se zbiva na „javi“ ne prati ni film, literatura tek delimično, što je možda najinteresantnije pokreti i mene Stvarnosti ne nalaze odjeka ni u dokumentarnoj drami, ne beleži ih ni dokumentarni film, za ono što se stvarno događa nema mesta ni u novinama. Kada je Pozorište u pitanju, čini se potrebnim uočavati susretanja Zbiljnosti Pozorišta i Istinitosti Sveta koji ga okružuje, ostvarenu uzajamnost dodira zasebnih a bliskih realnosti. To dosta retko uspeva u Teatru pa većinom predstave sa aktuelnim, „važnim“ temama bivaju providna, nategnuta igra. Kao izraziti izuzetak i verovatno najuspešniji događaj ove vrste ne sme se zaobići „Violinista na krovu“ u Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu; reditelj Voja Soldatović uspeva da dostigne čudesno zaokruženu i samosvojno pozorišnu Stvarnost koja je potpuno zatvorena, pripada sama sebi, izvanredno je u tom krugu funkcionalna i postojana a na svaki način korespondira sa Vremenom, sa takozvanim stvarnim Životom, dakle živi dvostruku stvarnost – Stvarnost Teatra i Stvarnost Teatra Sveta.

U vezi sa iznetim, u nastavku bi izvesnu pažnju valjalo posvetiti tragovima postmodernih težnji i uticaja, na svaki način podsticajnih umetničkih tokova (ali i osećajnosti Vre-

mena) koji su, barem na našim (Pozorišnim) prostorima, prošli takoreći nezapaženo, često nepriznati da postoje (kao i mnogo toga što nije bivalo priznato i svesno ili iz neukosti zanemarivano, tako su i izazovi posle-modernosti prošli mimo nas). U ovom času, pravo je čudo uhvatiti neke, možda poslednje, a kod nas inače retke dokaze prisustva postmodernog senzibiliteta odnosno hrabrosti nekoga da se i time pozabavi kao sastavnim delom teatarske zbilje. Jedan od ubedljivih slučajeva je i „Don Žuan” u režiji Zorana Ratkovića, predstava Narodnog pozorišta u Somboru u kojoj se reditelj dečaćki poigrao mešajući karte, pročitao Molijerov tekst kao postmodernu štivo, predočio da klasično delo sagledano iz vizure Sveta kakav jeste danas ne pobuđuje ni stabilno Pozorište (pogotovo ne konvencionalnih i determinisanih usmerenja), ne zadovoljava se čvrstim stilskim odrednicama, da je ono što se u teoriji označava destruisanim totalitetom jedino sigurno stanovište i osećanje oko koga može da se okruži Igra. Najvećem Kradljivcu ženskih srdaca svih vremena, ne-umornom lutalici i jeretiku, Junaku dekadentnih avangardi postaje tesno u okvirima misaone sheme, „pozitivnih” ili „negativnih” tumačenja, nametnute mitske konstrukcije „samo njegove” Priče. Don Žuanov životopis rasvara se kao nevesela knjiga mržnje i stranstvovanja, u koordinatama protivurečnih osećanja, među jarkim bojama, svest o neuhvatljivosti (sebe, Priče) jedini je pogon za kretanje kroz razdeljeno Sve, Nešto, Ukupno. Poslednji romantičar igra sumračno stanje Sveta dok među istinitim ljudima, bez vere, kreira „obnovljenu” afirmaciju ideala Dobra i Lepote. Već je spomenut komad „Bogalj” koji je napisao Atila Farago a reditelj Bela Mere postavio u Novosadskom pozorištu; to je jedan od izvesno retkih događaja u Vojvodini i sa malobrojnim izvan i šire potkrepljuje tezu teoretičara i „predskazatelja” umetnosti o nagoveštajima post-avangarde ili post-undergrounda. Povešću „o Arturu, Lauri i o jednoj slici pod naslovom Tajni plamen”, delom „u čast svih u kretanju hendikepiranih osoba”, onih osuđenih na Svet, uvidom u paralelnu Stvarnost (postojanja, življenja, mišljenja), mladi pisac krajnje zanimljivo uspostavlja svoj aktuelni odnos prema statusu Priče i prema širim perspektivama jednog žanra, žanra nad žanrovima, kako se najčešće s pravom vrednuje melodrama, dok reditelj slobodno i sa žarom dalje razvija bitne piščeve impulse. Priča se pokazuje kao „jača” od Života, njeni se modeli Životom žive i potvrđuju, Život se čita kao Knjiga; raspoloživa, jedino moguća, svoja Priča koja se usvaja kao melodrama – Priča sa tužnim krajem (a sve dobre priče završavaju se tužno) ne može se izbeći ni na

koji način, melodramska matrica nije tek konstituent umetničke forme nego element usuda. Nekadašnji protestno-baladični tonovi koji su pratili predstave „hrabrih-novih tendencija” (onih što problematizuju ustaljene odnose i teško izmenljiva mišljenja Sveta i mišljenja Pozorištem o Svetu) zamenjeni su rezignacijom kao istinskim ostatkom. Mešanje odnosno montaža melodramskih obrazaca i „teorema”, vrlo brižljivo skupljenih u ovoj drami izvedena je bez očekivanih postmodernih komentara (prvenstveno ironiziranja) već se traga prevashodno za iskrenošću kao pogonom dramatičnog u neponovljivoj Igru znanim elementima, jednim ponudnim Čoveku i Pozorištu. Na ovom fonu izuzetno umešno zasniva se glumački izraz naročito dvoje mladih akteranosilaca glavnih uloga (Atila Madar i Edit Tenji), pogotovo u jednoj od najlepših ljubavnih scena postavljenih u našim pozorištima. Sveukupnošću spisateljsko-rediteljskih koraka, sleganjem sentimenta, pridodaje se podsećanje da odnos prema Svetu, prema Slikama Sveta-Sebe može biti drugačiji, stvarniji (i u tome leži iskra postmoderne underground-osećajnosti), da tek odbojavanjem Slike, dakle skidanjem onoga što se nalazi na površini (sjajno zaokruženo i artikulirano završnom scenom) može da se ugleda ono pravo, pra Slika-slika Slike.

Konačno, razgovor, kritički pogled na pozorišna događanja u Vojvodini u minulom periodu (pa i šire) teško mogu da prođu (u skladu sa navedenim parametrima) bez pominjanja Narodnog pozorišta Népszínház iz Subotice i ideatora Ljubiše Ristića koji, potisnut na sever, i dalje vrlo predano, bez odustajanja, sprovodi svoja istraživanja, uvek zaokupljen „novim” varijetetima; u okviru programske celine naslovljene „Zlatno doba”, posebno svojim režijama, on uspostavlja kontinuitet relevantnih pretraga biti pozorišnog jezika. U navedenom „Don Kihotu”, Ristić prati sudbinu ili upotrebljivost, delotvornost jedne nove Priče, pripovesti koju je napisalo Vreme odnosno Život (a Život kako to kažu piše Romane), dakle funkcionalnog tog „novog” dela unutar klasičnog, već završenog, u kome je sve već napisano, u kome je sudbina određena. Iz mnoštva intrigantnih interrelacija proizilazi da je sve promenjeno i sve smanjeno, da postoji zatvoreni, četvrtasti prostor življenja-pokreta koji se zove bolnica-zatvor, da je od čudesnih vetrenjača ostao jedan mali ventilator, ali da takode preostaje obilje govornog materijala, masa Priče koju treba savladati, u kojoj se treba snaći, postojati i opstati; Ristić se zanimljivo vraća analizi naracije u Pozorištu, ekspertizi govora unutar proširenog iskaza. Još je uzbudljiviji susret sa „Kristoforom Kolumbom”, sa legendom zanesenog pisca koja je čak i

didaskalijama zamišljena nad bitnim Pitanjima Sveta, sa krležijanskom teškom a zvonkom frazom, kolumbovskom posvetom Veri sumnjom u sva završena verovanja. Pokazuje se nesumnjivo da i Svetove i Pozorišta otkrivaju, obznanjaju i obdržavaju oni koji se kreću, koji lktaju i plove, oni što pritom mahniti i sanjaju. Kolumbo, lualica i sanjar, podseća da je još jedino vredno kretati se a ne stati, putovati a ne stići, da živeti znači ići napred, osvajati nove prostore a ne prenositi prtljag, da je Postojanje otimanje od konačnosti (Puti, Mišljenja), da je istinska Vera nevericom. Buru misli Ristić uvodi u adekvatnu pozorišnu sredinu, pronalazi pravo okruženje za kolumbovsku blagotvornu jeres; on zapravo nastavlja analizu delotvornosti voko-vizuelnih aranžmana u scenskom izrazu. Od Slikovnice otkovenja Novih Svetova ostala je samo statična, patinirana Slika Broda koji plovi, ali on je uronjen u zvučni Oblak u kome su sabrani, poput eha, najrazličitiji melodijski motivi svih novih-starih, pronađenih-izgubljenih Zlatnih doba; tako se glasom kao osobenim instrumentarijumom uspostavlja zvučna transmisija od 1492. preko 1917. do 1993. Reditelj dodaje jednu pouku, na pitanje: šta ostaje iza svega kada vetrovi i bure izbrišu tragove izgovorenog-ispevanog, sledi odgovor: ostaje Pozorište starije od svega. Treba mu verovati na reč, naravno sa željom da budući susreti sa Pozorištem budu pre svega susreti sa Stvarnošću Pozorišta.

Zoran RISTOVIĆ

Gospodin Popović je apostrofirao dva pozorišta u Vojvodini, koja su u prošloj sezoni dobila zaslužena umetnička priznanja. To su Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu i Narodno pozorište/Népszínház u Subotici. Mislim da ovom prilikom treba reći da je Srpsko narodno pozorište imalo jednu vrlo plodnu sezону, sezону sa bogatom vlastitom produkcijom predstava i veoma bogatim fondom gostovanja pozorišnih predstava iz Beograda i drugih pozorišnih centara, osim Subotice. (Gostovali su – Dejan Penčić Poljanski). Izvinjavam se.

Srpsko narodno pozorište dobilo je veliko priznanje na Sterijinom pozorju, a subotičko Narodno pozorište/Népszínház učestvovalo je na BITEF-u. Mislim da su to činjenice kojima možemo biti zadovoljni upravo zbog situacije u kojoj pozorišta deluju, a znamo kakva nam je situacija. Ima pozorišnih sredina u kojima pozorišni duh, pozorišna aktivnost ne opada u smislu kvaliteta, a umetnički nivo predstava održava se na zavidnom nivou. Zbog toga me žalosti jedna činjenica koja se dogodila nedavno u Srpskom narodnom pozorištu, a to su ostavke upravnika Pozorišta Siniše

Kovačevića i direktora Drame Dejana Penčića-Poljanskog. Sezona je bila plodna i veoma kreativna. Ta dva čoveka su uložila veliki trud i krenuli sa ambicijama iza kojih stoje evidentni rezultati. Zato je šteta što su se dogodile ove ostavke, jer tu nema logike da, s jedne strane se postižu umetnički rezultati, a s druge strane se podnose ostavke. To je jedna ružna strana ove sezone. U svakom slučaju, ova dva pozorišta nose ugled pozorišnog života Vojvodine u prošloj sezoni.

Ja bih molio sledećeg učesnika u Razgovoru da uzme reč.

Dejan PENČIĆ-POLJANSKI

Mislim da nije pošteno izdvajati samo Srpsko narodno pozorište i Narodno pozorište iz Subotice. Mislim da su u ovoj sezoni sva vojvodanska pozorišta napravila pravi podvig. Mislim da se nalazimo u vremenu kada je svako dizanje zavese, u bilo kom pozorištu, pravi podvig. Mislim da je podvig da, recimo, vršačko pozorište koje je u prethodnoj sezoni prikazalo 110 predstava, u sezoni kad dva i po meseca nije radilo zbog grejanja, prikaže devedeset predstava. I to sa smanjenim ansamblom. Mislim da je zrenjaninsko pozorište koje verovatno u svojoj istoriji nije imalo nemoćniji sastav dramskog ansambla, ovde izuzimam lutkarski ansambl koji je sjajan, napravi dve predstave koje su sasvim relevantne u jugoslovenskim okvirima. Mislim na predstavu „General Milan Nedić” i mislim na predstavu koju smo zajedno radili, na „Dragu Jelenu Sergejevnu”. Prema tome, ne bi bilo pošteno da se zaborave i ostala pozorišta i da se komplimenti dele samo nama i Subotici. Da podsetim na Sombor koji je u protekloj sezoni uspeo da održi, a u ovoj nastavlja, visoki nivo predstava. Da podsetim da Pozorište mladih verovatno ni u jednoj sezoni nije imalo bogatiju pozorišnu produkciju.

Pošto je već Zoran Popović citirao „Arsenik i stare čipke”, citirao bih jednu drugu rečenicu iz tog komada koja zvuči kao vic i uvek smo je shvatali kao vic, ali bojim se da smo u prilici da je shvatimo i ozbiljno. Reč je o tome da izvesna Ebi Bruster u jednom momentu kaže – Moj nećak Mortimer koji piše o pozorištu tvrdi da pozorište neće još dugo, još sezonu-dve najviše. To još uvek zvuči kao vic, iako se sva pozorišta u Vojvodini, i ne samo u Vojvodini, nalaze pred vrlo ozbiljnim pitanjem hoće li kroz mesec dana postojati i moći da rade? Nešto o toj situaciji već je rekao Voja Soldatović na samom početku ovog razgovora. Mislim da svaki upravnik pozorišta i svaki direktor drame može da vam priča slične priče koje će delovati zastrašujuće. Međutim, bojim se da će pozorište uništiti naša većita zabluda da

je pozorištu sve bolje i da je pozorište sve kreativnije ako su mu okolnosti u kojima se radi sve gore. Mislim da je ta lepa teza koja se povlači decenijama, sada praktično obesmišljena, jer je svaki teatar u ovoj zemlji ispod praga siromaštva. Jer su, čini mi se, sve rezerve koje su još, recimo, prošle sezone i na početku ove sezone postojale, maksimalno iskorišćene. Jer, ona osnovna energija na kojoj počiva pozorište, onaj inat, entuzijazam koji je karakterisao ansamble svih teatarata da, uprkos nemaštini naprave predstave, od kojih su neke čak i dobre, potrošena je ili na ivici da bude potrošena. Da i ne govorim o tome kako materijalne okolnosti diktiraju da jednostavno neke stvari ne mogu da se realizuju ili da niko nije konstatovao činjenicu kako je pozorište u kome sedimo ostalo bez najkreativnijih glumaca. Kao što su Opera Srpskog narodnog pozorišta i Balet Srpskog narodnog pozorišta praktično pred zatvaranjem. Mi imamo jednog tenora, jednog baritona i jednog basa u ansamblu. Imamo hor čiji članovi uglavnom žive u Zrenjaninu, a nema para da se dovode na predstave i probe u Srpsko narodno pozorište. Imamo, doduše, nekoliko soprana, vrlo dobrih. Kompletan, ili gotovo kompletan baletski ansambl otišao je ko u Rumuniju, ko u Nemačku, ko u Maribor. Budući upravnik Srpskog narodnog pozorišta biće u situaciji da vrlo brzo potpiše ukidanje baletskog i verovatno operskog ansambla Srpskog narodnog pozorišta. Jer ako nemate ko će igrati i ko će pevati ne možete imati balet i operu. Sa dramskim ansamblima, izuzimajući ansamble na mađarskom jeziku, situacija je, naravno, nešto bolja zahvajući činjenici da je glumac okovan u jeziku. Ne može da napusti ovu Jugoslaviju ili da traži uhleblje negde drugde. Međutim, i u dramskim pozorištima se postavljaju vrlo ozbiljni, gotovo nerešivi problemi opstanka. Podsećam i na ono što je Voja govorio, plate koje zaposleni u teatru dobijaju ne zadovoljavaju ni minimum potreba. Na žalost, u teatrima postoji jedna zabluda, vrlo velika, treba postaviti pitanje društvu: ako hoćete pozorište, onda to košta toliko i toliko! To lepo zvuči, ali u ovom društvu koje neće ni bolnice, koje zatvara fabrike, to se pitanje ne može postaviti jer se na njega sigurno ne može dobiti pozitivan odgovor. Jedino što može da održi teatar to je, da se jednostavno na ovo pitanje zaboravi, da ga više sami sebi ne postavljamo i da shvatimo, jedino što može da održi teatar, ne na ovom nivou koji sad postoji u vojvodanskim ili jugoslovenskim teatrima, nego da jednostavno opšte postoji, jeste želja ljudi koji rade u pozorištu, njihova lična zainteresovanost da uprkos svemu, odbrane svoju profesiju koja se nalazi pred potpunim kolapsom.

Ja bih vas podsetio, jedino što je trebalo grad Novi Sad da učini za Srpsko narodno pozorište u poslednjih osamnaest meseci, to je da obezbedi stan upravniku. Grad Novi Sad ne obezbeđuje ništa Srpskom narodnom pozorištu. Ponaša se kao gazdarica koja izdaje prostor i želi da što pre naplati svoje dažbine i to u maksimalnim iznosima. Dažbine koje Srpsko narodno pozorište plaća kao da je reč o fabrici od 22000 kvadrata u sred centra Novog Sada. U vreme kada je Vojvodina finansirala Srpsko narodno pozorište onda je bilo beneficija u plaćanju komunalnih i drugih dažbina. Kad se prešlo na jasle Republike, Srpsko narodno pozorište je postalo dobar izvor prihoda. I kao prema izvoru prihoda, prema Srpskom narodnom pozorištu se Novi Sad i ponaša. Nekolike gradske vlade, a za ovih osamnaest meseci su se nekolike gradske vlade promenile, svaka od tih gradskih vlada obećavala je da će nešto promeniti. Da će izneti na gradsku skupštinu naš zahtev za beneficirano plaćanje troškova. Međutim, nikad do sada na gradskoj Skupštini o tome nije bilo reči, osim kroz odgovore na delagatska pitanja i uvek je obećavano na sledećoj Skupštini, SNP će biti tačka dnevnog reda. Za ovih osamnaest meseci nijednom se to nije dogodilo. A imamo čvrsta obećanja Ministarstva kulture Republike Srbije da u slučaju da nam se bilo koja beneficija ipak odobri i da se naši materijalni troškovi smanje, a podsećam da onu zgrađurinu nisu gradili glumci, ni baletani, ni pevači Srskog narodnog pozorišta, davanja Ministarstva kulture ostaće ista. Prema tome, Srpsko narodno pozorište onemogućava upravo Novi Sad! To sa punom odgovornošću kažem. Doduše, jesmo, ali to ne možemo shvatiti kao učešće grada Novog Sada, imali Vojvodansku banku kao sponzora, ali moram da vas podsetim da je Vojvodanska banka bila sponzor i niza manifestacija koje nemaju nikakve veze ni sa Novim Sadom, ni sa Vojvodinom. Prema tome, nije to nikakva beneficija koju je Novi Sad omogućio Srpskom narodnom pozorištu.

Međutim, kad je već o sponzorima reč, nameće se jedna ozbiljna opasnost pred sva pozorišta. Srpsko narodno pozorište ju je prošle, i na početku ove sezone, izbeglo ali nisam siguran da će je dugo izbegavati. Opasnost da sponzori diktiraju repertoar pozorišta. Moram da vas podsetim na činjenicu koju, imam utisak, niko od vas nije primetio. Gotovo polovinu repertoara potencijalno najjačeg jugoslovenskog teatra, Jugoslovenskog dramskog, diktiraju sponzori. Jugoslovensko dramsko je već dobrim svojim delom već prodalo svoje akcije. Postalo servis za sponzore. Odbijali smo i mi slične ponude, zasad smo ih odbijali. Nisam siguran da vrlo brzo takve ponude neće morati da budu prihvaćene. Da bi se preživelo. Zoran Popović je možda sa pravom zamerio

teatru da ne korespondira dovoljno s trenutkom, mada teatar nikad nije bio glasnogovornik onog što se trenutno događa. Uvek je teatar išao ili iza događanja ili ispred njih. Mislim da i sada ide ispred ako malo ozbiljnije pogledamo o tome šta se govorilo u predstavama, ne samo Srpskog narodnog pozorišta nego svih teatarara. Međutim, ja ću navesti primer jedne predstave, izuzetno uspešne, koja bi po mnogima trebalo da bude obrazac. Reč je o predstavi „Tamna je noć” koju igra grupa Kult. Evo, dogodilo se što je Slobodan Božović poželeo. Imamo i kulturni tekst o ovom vremenu. Tekst koji je Srpsko narodno pozorište odbilo. Jer je to najlošiji komad koji je napisao Aleksandar Popović. Jer je to komad koji ne govori o ovom vremenu nego nam daje potvrdu da smo u pravu. Uglavnom se takvi komadi nude o ovom vremenu. I bojim se da svi očekuju od pozorišta upravo takve predstave koje nam daju za pravo. No, ne samo da nam taj Popovićev komad daje za pravo, a mislim da nemamo prava ili bar isto toliko nemamo prava kao što ga nemaju drugi, nego je taj komad režiran i glumljen tako da podilazi, dosta niskim zahtevima onog gledaoca koji je spreman da plati trenutno najvišu cenu ulaznice u Jugoslaviji. Ta predstava ide i ta predstava postaje primer kako treba raditi u teatru. Bojim se da još dugo neće ova naša narodna pozorišta moći takvom jednom izazovu da odole, što ga je ponudio Aca Popović sa komadom „Tamna je noć” i što ga je, naš trofejni reditelj Egon Savin prihvatio, a ne prihvata da radi pod uslovima koje može da mu ponudi Srpsko narodno pozorište. Bojim se da takvim izazovima teatri neće, ili bar dugo neće moći da odolevaju.

Međutim, u ovom razgovoru izrečeno je i nešto što mislim da apsolutno nije tačno. Gospodin Luka Hajduković je pausalno ocenio da se repertoari naših teatarara prave slučajno. Čini mi se da on nije pažljivo pročitao ni spisak naslova koji se igraju, niti je gledao predstave o kojima je reč. Ili ih nije pažljivo gledao. Mogao bih to da dokažem na primeru svakog od vojvodanskih pozorišta, mislim da ni u jednom nije pravljen slučajno, ali naravno mogu najpreciznije da pokažem na primeru Srpskog narodnog pozorišta. Apsolutno nema slučajnosti ni u jednom naslovu koji se igra. Upravo su to komadi, upravo su to projekti od kojih, čini mi se i treba da bude sačinjen repertoar nacionalnog teatra. Podsetio bih vas da je Srpsko narodno pozorište u sezoni 1992/93. igralo dva prva izvođenja savremenih domaćih dramskih tekstova, a da su oba od ta dva dramska teksta ušla u izbor četrdesetak najboljih drama koje su od 45. godine prikazana na jugoslovenskim scenama. I „Kovači” Miloša Nikolića i „Kad bi Sombor bio Holivud”. Da pomenem da su upravo ti „Kovači” primer za koji se Slobodan Božo-

vić zalagao u svom uvodnom izlaganju. To je naručen tekst. Poručen tekst od pisca koji je autor hit projekta Srpskog narodnog pozorišta „Svetislava i Mileve”. Mislim da smo dobili komad koji je takode hit, i koji ne samo da je hit, nego se, po merilima oficijelne pozorišne kritike ceni vrlo visokom ocenom. „Kad bi Sombor bio Holivud”, nagrađen je našom najvećom nagradom za naizvedeni dramski tekst, nagradom „Branislav Nušić”. Nekoliko sezona nije igran nigde iz prostog razloga što ni u boljim vremenima narodnim pozorištima nije bilo lako da okupe takav korpus izvođača, statista, glumaca, zadovolje tehničke zahteve koje ovaj komad realizaciji nameće. Mislim da je pravi podvig bio što smo mi takav komad uopšte uspeali da izvedemo i da će možda još veći podvig biti što ćemo uspeti, ako uspemo, jer to nam predstoji, da sa tom predstavom nastupimo i na festivalu u Paraćinu. I gostujemo u Beogradu, zahvaljujući činjenici da nam to gostovanje praktično festival u Paraćinu finansira. Jedina naša gostovanja u ovoj sezoni jesu smotre i festivali. Nema niko više para za produkciju, ali para za festivale ima u ovoj zemlji još uvek. Samo, postavlja se pitanje kako će se kroz nekoliko godina festivali uopšte održavati ako produkcije ne bude. Ili ako produkcija bude drastično smanjena. Da ne govorim o tome kako nije slučajno stavljen na repertoar, recimo, komad „Čudo u Šarganu” Ljubomira Simovića. Jedna od obaveza Srpskog narodnog pozorišta jeste da one komade koji su na Sterijinom pozorju postigli izuzetan uspeh predstavi ponovo novosadskim gledaocima. Posle „Čuda u Šarganu” planiramo još nekoliko pomalo zaboravljenih laureata Sterijinih nagrada ili onih kojima su Sterijine nagrade izmogle.

Već je neko pomenuo koliko je prisutna u ovom vremenu recimo postavka Voje Soldatovića, jednog mjuzikla u kome smo mogli da pročitamo vrlo precizno vreme u kome živimo. Ako neko malo bolje pogleda opet repertoar Srpskog narodnog pozorišta, ovo vreme u kome živimo moglo se i u drugim predstavama Srpskog narodnog pročitati. I u „Dragoj Jeleni Sergejevnoj” i u „Kir Janji” i u „Kuvaricama” koje je postavio ovde prisutni Zoran Ristović. Prema tome, ne bih se složio da je reč o nečem što je slučajnost, niti je slučajno bilo koji od ovih komada igran i bilo koji od reditelja radio u Srpskom narodnom pozorištu. Bila je to, sad ću vam reći nešto što je možda neverovatno, što se i broja premijera tiče i broja repriza naročito, jedna od najbogatijih sezona Srpskog narodnog pozorišta u poslednjih dvadeset godina. 304 izvedene predstave na scenama Srpskog narodnog pozorišta u kojima je učestvovao dramski ansambl. Sezoni pre bilo ih je 205. Sezoni pre u kojoj je bilo daleko lakše i daleko jednostavnije raditi. Osam premijera, ili devet

čak, ako računamo i ovo što smo radili zajedno sa Akademijom umetnosti u Novom Sadu. Sezonu pre bilo ih je tri. U proseku pet do šest premijera, dvesta-dvestadeset predstava u poslednjih petnaest-dvadeset godina. Srpsko narodno pozorište je šezdesetak puta u protekloj sezoni gostovalo, odnosno prikazivalo predstave van Novog Sada, ne računajući „Dragu Jelenu Sergejevnu” u Zrenjaninu, a u prethodnih deset do petnaest godina bilo je dvadeset do dvadeset pet gostovanja. Sve to smatram podvigom. Međutim, taj i takav repertoar i taj i takav obim predstava je manje nego što Srpsko narodno pozorište zaista može i pravljen je uz niz kompromisa. Mi smo zamislili i nekoliko premijera više i još stotinak repriza više. Po snagama kojima Srpsko narodno pozorište raspolaže, to se moglo realizovati. Ali mi smo od nekih najambicioznijih projekata, a iz banalnih materijalnih razloga, ali koji više nisu banalni kad od njih zavisi umetnička kreacija, odnosno mogućnost da do umetničke kreacije uopšte dođe, odustajali. Da pomenem „Fiškala Galantoma”, predstavu koju je trebalo da radi Dejan Mijač. Da pomenem da smo morali da odložimo za ovu sezonu „Gospodu ministarku”. Što se odlaganja tiče, bojim se, u ovoj sezoni biće ih sve više i više. Dok jednog dana, ukoliko ne bude grejanja, ili ukoliko ne bude mogućnosti da se plate komunalne usluge, ne zatvorimo kuću.

Pozdravljam razgovor o estetici, o rezultatima ali skrećem pažnju da iduće godine ovakvog razgovora možda neće ni biti. Desiće nam se svima, možda ne svima ove sezone, a nekima već ove sezone, ono što se dogodilo Dečijem pozorištu u Subotici, jedna jedina ili čak nijedna premijera. Trećina ili polovina planiranog obima produkcije. Taj isti Ljubiša Ristić koga s pravom hvalimo, cele prošle sezone (izuzimajući leto) odigrao je desetak predstava u Subotici, jer nema gde da ih igra. To jeste tehnički problem, ali subotičko Narodno pozorište, na svoju veliku žalost, a verujem i na veliku žalost Ljubiše Ristića, radi samo u letnjem periodu u Subotici. Taj grad veći deo godine nema profesionalno pozorište. Bojim se da se neće igrati ni predstave Pozorišta mladih u Novom Sadu jer neće moći da se igraju u nezagrejanoj sali. Neće se igrati ni predstave Srpskog narodnog pozorišta. Újvidéki Színház će možda ostati i bez ovih pet-šest glumaca koji su ostali. Zašto i oni ne bi otišli u Mađarsku kao što su to najbolji glumci ovog teatra već učinili. Slažem se da je dobar repertoarski potez što je igran „Bogalj”, a možda je čak dobar i repertoarski potez što je igran Kamijev „Nesporazum” ove sezone. A ceo bi repertoar bolje izgledao da su igrali Bičkei, Bakota i Katalin Ladik. Ističemo Atilu Mađara, a ko zna dokle će i taj Atila Mađar biti u Novom Sadu. On jeste talentovan, ali su isto tako bili

talentovani i Terkelji, i Bakota, i Bičkei, ako ne i talentovaniji, pa smo bez njih ostali. Mislim da svi koji brinu o pozorišnom životu u ovom gradu moraju da se ozbiljno zabrinu nad sudbinom ovog teatra koji ove godine slavi dvadeset godina postojanja. A Novi Sad se brine tako što smišlja kako će da se oslobodi jednog dela administracije i kako da spoji Pozorište mladih i Újvidéki Színház, nazivajući ih pri tom teatri koji su nastali iz ad hok grupa pri Tribini mladih. Na reorganizaciji radi jedna neuka ekipa ljudi koja ne zna ni kako su nastali ovi teatri. Da je 1931. osnovano Pozorište mladih kada nije bilo ni ideja da Tribine mladih ikada bude. Da je od osnivanja Újvidéki Színháza, a osnovala ga je Skupština grada Novog Sada, do prve premijere prošlo osam meseci, da je postojao čitav aparat, pa se tek onda okupljala ekipa glumaca za prvu predstavu. E, takvi ljudi smišljaju reorganizaciju pozorišnog života umesto da se zabrinu nad činjenicom što najbolji glumci ovog teatra, što najbolji pevači i najbolji igrači Srpskog narodnog pozorišta, napuštaju pozorište, ovaj grad (Oni ne prave reorganizaciju pozorišta, oni prave reorganizaciju celog kulturnog života Novog Sada. I cela reorganizacija kulturnog života Novog Sada trebalo bi, po zamisli sadašnjeg opštinskog rukovodstva, da se svede na to da se iz Atine donese jedan kamen u Novi Sad, koji će simbolično da pospeši stvaranje nove srpske Atine. To izgleda kao vic – Miodrag Kujundžić). Dobro je rekao Voja Soldatović, da ga još jednom citiram, pravi se srpska Tirana u Novom Sadu. Ako ovaj skup može nešto da uradi, organizatori ovog skupa pozvani su da, u ime svih nas, protestuju protiv takve reorganizacije. Kao što je Zajednica profesionalnih pozorišta Vojvodine protestovala protiv ovog vandalskog čina koji će uništiti makar jedno od novosadskih pozorišta. Ako ne i oba.

I da završim čime sam počeo. Tvrdim da smo imali sjajnu sezonu. Pri tom ne mislim na Srpsko narodno pozorište ili ne samo na Srpsko narodno pozorište nego na sva pozorišta u Vojvodini, da je ono što su teatri u Vojvodini uradili i što se obima produkcije tiče i rezultata koji su postignuti, prevazilazi objektivne mogućnosti koje su u ovoj sezoni imali. I ako nešto treba da bude zaključak ovoga razgovora, predlažem da to bude ocena sezone koja je iza nas. Uz bojazan da će, u narednih nekoliko sezona, biti sve manje osnova za takvu konstataciju.

Miodrag KIJUNDŽIĆ

Postaviću jedno sasvim praktično pitanje. Da li je na ovaj sastanak pozvan neko iz „Dnevnika”, neko iz Radija, neko iz Televizije? Da li su pozvani novinari informatori da objave u „Dnevniku” informaciju o ovome šta je ovde rečeno. Da

se na Radiju kaže: bio je sastanak, pa je na tom sastanku konstatovana takva i takva dramatična situacija u vojvodanskim pozorištima. Treba nam informator sa ovog sastanka da obznani sadržaj našeg razgovora. (Naša tema nije bila to. Naša tema je bila pregled sezone – Luka Hajduković). Pa svejedno, pregled sezone, i o tom pregledu sezone opet informacija treba da se objavi. (Pa svakako – Luka Hajduković; Pozvani su, ali nisu došli – Zoran Ristović). Pa dobro, onda to da znamo, bar mi da znamo.

Voja SOLDATOVIĆ

Neću ponavljati ono što su neki prethodnici govorili pre mene, ali uvek ispadnemo kao vanbračna deca mi koji pravimo dečje predstave, jer obično se razgovor svede na Srpsko narodno pozorište i na neko od pozorišta u Vojvodini koje je kritičar pratio. Našu prošlogodišnju produkciju, osim Vesne Krčmar, niko od vas nije video. Vrlo sam ponosan na našu sezonu od 408 predstava. Mi smo od prošle godine uveli u funkciju, svojeručno i na mišiće, i Veliku scenu. I ansambl od trideset osam zaposlenih (osamnaest umetnika) sve je to ostvario. A u evropskom teatru važi odnos: na jednog umetnika dolaze troje koji ga opslužuju. Kod nas je to tako; valjda racionalnije ne može biti.

Zabrinjava me naš repertoar. On je bio vrlo ambiciozno postavljen. Međutim, od jedanaest premijera, predviđenih našim repertoarom, ostvarene su samo dve, zbog ove situacije. Ipak, uspele smo sa obnovama da ostvarimo osam premijera. Vrlo se ponosimo „Kineskim bajkama“, koje su mi utkane u Oktobarsku nagradu.

Ponosim se što sam angažovao Emiliju Mačković, koja nas je usrećila i obogatila sa dve izuzetno zanimljive predstave: „Veselim muzičarima“ i „Ulicom tralala“. Istovremeno, hoću da kažem da sam nesrećan, i to vrlo duboko, što se ta dama, jedini diplomirani reditelj sa sofijske Akademije za lutkarstvo, svetski priznate škole, koju smo imali u Jugoslaviji, na žalost vratila u Bugarsku suznih očiju. Ona više nije mogla ovde da izdrži iz finansijskih razloga, a i porodičnih. Obećala je da će gostovati u našem pozorištu, jer ga i dalje smatra svojim.

Novosadska Akademija umetnosti je ostvarila jednu premijeru kod nas: Eshilovog „Okovanog prometeja“, u režiji Radea Markovića. Ja sam spasavao situaciju; pravio sam „Pozorište u koferu“ Ljubivoja Ršumovića. Mobilnu predstavu, što se kaže, ni iz čega. Ali stvar je pukla kad je moj kolega Zoran Šarić režirao „Trapavog zmaja“ Miroslava Nastasijevića. To je bio prvi slučaj da Pozorište mladih igra novosadskog autora. Čudna politika mojih prethodnika! Taj tekst

se smatra vrlo uspelim, igran je u svim našim dečjim pozorištima. Međutim, ovde nikad nije došao na repertoar.

Ja mogu da budem surov prema sebi, kao jedan siromašan upravnik jednog siromašnog pozorišta, i da sebe teram da radim iz krpa, ni iz čega. Da nije bilo dobre saradnje sa Sinišom Kovačevićem i Dejanom Penčićem-Poljanskim, i da nisam tri dana rovario po njihovom fundusu, ni ova naša paradna predstava „Kineskih bajki“ ne bi tako dobro izgledala. Ja sam mešao „babe i žabe“, i iz dve baletske, dve dramske i četiri operске predstave povadio kostime i tako sastavio da to vrlo dobro izgleda. Čak smo biti pohvaljeni na Susretu pozorišta Vojvodine. Mi te kostime nismo smeli da paramo, da krojimo, da šijemo, jer ih moramo pošteno vratiti. To je sad sistem.

Sa predstavom „Trapavi zmaj“ desilo se nešto mnogo strašnije. Ja sam se potrudio da omogućim svojim kolegama da urade predstavu na najbolji mogući način. Platili smo scenografa i kostimografa, naravno bednim parama. Ne smem da govorim kakvi su naši autorski honorari. Jedino što sam mogao da uradim bilo je da pokažem te skice kritičarima i novinarima koji su došli da vide predstavu. Bilo je „biti ili ne biti“. Da bi predstava uopšte izašla, otišli smo opet u fundus Srpskog narodnog pozorišta i, imajući u vidu skice, pokušali da spasemo situaciju od rashodovanih dekora i starih kostima.

To je stalno bila mrtva trka! Sponzori nam obećaju i dodele neke pare. Dok te pare legnu na račun, to više nije dvadeset milijardi, to je pet milijardi.

Sanjam kad sam poslednji put štampao plakat. Rukom ih pravimo, na žalost. Programe ne štampamo već jako dugo; znate koje su cene grafičkih usluga! Mastiksa nema, šminke nema, reflektorskih sijalica nema. Uskoro ćemo biti u totalnom mraku, jer kod nas niko ne proizvodi reflektorske sijalice. Jedina mogućnost je šverc iz Madarske, a jedna sijalica košta 150 maraka. Na Najlon pijaci me zovu „kolega“, jer sam nakupovao „krpa“ da napravim fundus (naše pozorište nije uopšte imalo fundus kostima). Za dve svoje tadašnje plate, pre godinu dana otprilike, uspeo sam da opremim 28 premijera, koje je Pozorište izvelo od mog dolaska. Od privatnih bifeđija pozajmili smo dvanaest hiljada dinara da bi izišle premijere „Mušica“ i „Sastanak na vrhu“, jer na računu više dinara nismo imali. Sedam meseci nismo dobili ni dinara za program, čak nedovoljno dobijamo za materijalne troškove. Ipak, izgurao sam tri premijere. Privatni sponzori su mi pomogli da kupim osnovne rekvizite, da bi premijere mogle izići. Juče smo igrali pantomimski jedenje keksa. Pedeset hiljada, koje sam poslednje imao u džepu, dao sam rekviziteru da odjuri i kupi keks. „Upravniče, znate li vi da

za to ne mogu tri keksića da kupim!" To je, na žalost, naša situacija.

Fotografija više neće biti, jer za deset fotografija sam platio 30 maraka. Sad ćemo i fotografije crtati rukom. Ja pričam na humoran način, al' to je strašno. Ja sam očajan!

Trebalo je da režiram novu predstavu kod nas, ne zato što sam oblaporan na režiju, nego zato što sam najjeftiniji i što ne možemo da platimo gosta-reditelja.

Umoram sam i dosta mi je svega. Nisam mogao da počnem režiju nove predstave. Hladno je, nema prevoza. Ne znam više šta da radim! Repertoar još uvek spasavam. Imam ljude koji znaju i koji mogu, ali u ovoj situaciji stvarno više ne znam šta uraditi?

Miodrag KIJUNDŽIĆ

Molim vas, da podsetim ovaj skup na jednu činjenicu. Nije ovo stanje baš od danas ili od juče. Sctite se proslave, koje godišnjice ono, izvođenja „Travijate“? – tu u Srpskom narodnom pozorištu. Kad je to bilo, Vesna? (Sad je bilo, prošle sezone, sedmog novembra – Vesna Krčmar). E, prošle sezone kad je Ilić bio, i Zdenka, i svi oni. I igra se ta „Travijata“ u jednom sramno derutnom dekoru. U dekoru u kome su letve, koje drže one kulise, polomljene. Jel' tako bilo Vesna? To je jedno na žalost, tragično stanje. Svečana predstava „Travijate“ povodom četrdeset ili pedeset godina, koliko godina izvođenja, a ono letve polomljene na sceni! Ajte molim vas, mi govorimo o pozorištu!

Vesna KRČMAR

Ja sam, inače, htela da kažem nešto jezikom brojki koje smo imali pripremljene u materijalu, a i ponukana jednom od uvodnih opaski da je repertoar pravljen slučajno, mada je Dejan veliki procenat od onoga što sam ja mislila da kažem, izgovorio. Radim u SNP-u, pa najbolje mogu da govorim o toj kući, jer su mi dostupni ti podaci. Ja sam kao demant, iako to prvobitno nije zamišljeno kao demant, pripremila neke pokazatelje da je repertoar Drame bio izuzetno promišljen. Repertoar je uopšte, cele sezone (uključujući Dramu, Operu, Balet) bio promišljen. Međutim, težište je očito bilo na Drami. Drama je imala sedam premijera, a od toga je bilo šest domaćih dramskih tekstova. Imala je od tih šest domaćih dramskih tekstova dva praižvođenja. Od jedanaest obnova, koliko je Drama imala, devet je domaćih dramskih tekstova. Izvlačila sam podatke o prosečnoj posećenosti, ali neću vas time zamarati. Ono što je veoma karakteristično za proteklu sezonu, što se nije desilo u protekloj deceniji, a verovatno i više, jeste izuzetno veliki broj

gostovanja Srpskog narodnog pozorišta. Srpsko narodno pozorište je u sezoni 1992/93. realizovalo 47 gostovanja. U vreme kada nema goriva, to je ne podvig nego više od toga, a u tih 47 gostovanja ne računa se 16 predstava „Drage Jelene Sergejevne“ u Zrenjaninu, koja je radena kao zajednički projekat. O promišljenosti repertoara i gostovanja izuzetno govore i gostovanja drugih pozorišta. Bilo je 39 programa, 39 gostujućih pozorišta na sceni SNP-a, od toga je bilo 13 beogradskih predstava. Mi takođe zaboravljamo na još jedan podatak da je svaka premijera Srpskog narodnog pozorišta imala premijeru u Beogradu.

I na kraju, kada se sve to zbroji: Drama, Opera, Balet i oni pojedinačni koncerti, Srpsko narodno pozorište je imalo 391 program u toku protekle sezone, što znači da nije bilo dana kada Srpsko narodno pozorište nije imalo predstave ili nekog programa. Ukupno je bilo blizu 96000 gledalaca. I ono što je veoma zanimljivo za buduće istraživače jeste fenomen mjuzikla, odnosno fenomen „Violiniste na krovu“ koji je postavio Voja Soldatović. To govori da je ovoj sredini ipak takav žanr potreban i da na tome treba graditi neki budući repertoar.

Posebna vrednost repertoara Drame i svih pratećih delatnosti, pripada, pripisuje se tandemu Siniša Kovačević i Dejan Penčić-Poljanski. Ja nisam uspela da razlučim šta je bio tu početni impuls, a šta je realizacija, međutim, mislim da najveća zasluga pripada upravo Dejanu Penčiću-Poljanskom koji je sve te programe veoma dobro osmislio u tim otežanim okolnostima, veoma dobro realizovao. Ja ne pamtim da je u poslednjih dvanaest-trinaest godina bila tako bogata sezona i priklonila bih se Zoranovom lamentu. Veoma je tužno što se Dejan Penčić-Poljanski, jedna takva ličnost, dovodi u situaciju da u nekom trenutku, (ja smatram veoma opravdanom), napušta sve to. Međutim, to otvara jedan drugi problem, problem odnosa Srpskog narodnog pozorišta prema radnom pojedincu koji dode u njega, odnosno sudbinu čestitog radnika u njemu i, malo kompleksniji, otvara se odnos grada prema Srpskom narodnom pozorištu.

Mislim da su ovi razgovori korisni. Čini mi se da ih ne treba intonirati tako beznadežno u početku. Mislim da je dobro, sve su to zrnca, sve je to neki momenat kada mogu da se stave na jedan pano sva dostignuća u pozorištima. Mislim da je to korak dalje. A zašto nema novinara, to mislim da treba opravdano da se zapitamo. Recimo, jedini dnevni list, novosadski Dnevnik koji je u stanju da piše kakve oglase je ostavio Siniša Kovačević na vratima, a nije u stanju da napravi jednu noticu o šezdesetom godištu lista Pozorište, ili o nekim značajnijim događajima, tako da mislim da može da

se malo apeluje i na pozorišnu javnost novinarsku, koja se bavi time. Mislim da su na žalost, novinari koji se bave pozorištem i kulturom, da su skloniji da se obrate pozorištu kada su u pitanju neki skandali, neki tračevi i polutračevi, nego kada su u pitanju neki ozbiljniji događaji, neki pokazatelji. (Sestro slatka, gde ćeš veći skandal nego ovo što smo mi danas konstatovali ovde – Miodrag Kujundžić).

Slobodan BOŽOVIĆ

Ne pada mi na pamet da branim novinare što nisu prisutni, ustalom, bar što se televizije tiče, bez obzira što ja učestvujem u ovom razgovoru. Sa druge strane, ja sutra mogu da se očesljam, da pritegnem kravatu i da kažem sve to u kameru i eto, otišlo je u javnost. Međutim, ja mislim da bi pozorište koje, očigledno, ne oskudeva s publikom, što je čudo, trebalo malo da povede računa o tom, ja naročito ne volim tu reč ali moram da je upotrebim, „marketinškom“ oblikovanju pozorišnog života. Ja mislim da ne sme da se dozvoli situacija da predstavu prodaje blagajnica ili blagajnik, nego da pozorište povede računa pa da, a ne verujem da je to preterano skupo, grad u kojem imamo možda i nesreću da živimo, tog dana kada je premijera, osvane sa ogromnim fotografijama, portretima pisaca, tih ljudi koji pišu. Ja stalno govorim o piscima, najbliži su mi pa, mislim da ih treba predstavljati, da ih treba pozivati na intervju, konačno da ih treba pri spuštanju zavesa, kod aplauza, izvoditi na scenu, treba nešto učiniti da to bude svečanost, i ne samo u pozorištu. Ja mislim da, verovatno sam naivan, ali ja mislim da treba da sačekamo i to vreme kad će ljudi u svojim kućama, nekim ponedeljima ili kada to već ide, četvrtkom možda, oblačiti neka svoja svečana odela, da bi odslušali radio-dramu. Naravno, ovo je sad pretpostavka koja podrazumeva idealan nivo nekog kulturnog odnosa prema kulturnom dobru. Pa tako mislim da je i pozorište malo inertno u odnosu na propagiranje predstava. Sve se svede na plakat, na izlog s fotografijama, na belešku u novinama. Jeste, novinari su krivi što ne daju toga više, ali verujte mi, ni nama to baš ne puštaju, ti znaš to Mile mnogo bolje od mene (Ali je i bilo drukčije – Miodrag Kujundžić). Da, ali ja govorim sad u ime ovih govornih redakcija, gde, kad kažeš nešto što je preko dva minuta, to je kao da ćeš da izdaš državu. „Koliko imaš? – dva minuta – onda može, a može li minut i po, nemoj da prede dva minuta“, i tako dalje. Kad je reč o kulturi. Međutim, zato mislim da bi pozorište trebalo da učini nešto. Jednostavno da probudi grad. (Znam, ali tri fitalja šlajfne u „Dnevniku“ sa današnjeg sastanka bi bilo... – Miodrag Kujundžić). Da, da, ti se sećaš Sombora pred premijere. Sedali su glumci u fijkere, kostimirani, pa

su uz muziku išli kroz grad, i doći će taj grad na predstavu onda, naravno!

Razume se, da se slažem sa svim što sam ovde čuo, jedino što moram da priznam da Dejana nisam razumeo samo u jednom detalju. On reče da sponzori postavljaju uslove, pa posotji opasnost da oni prave repertoar. Pa da li je moguće da neko preduzeće koje ima novac može da kaže pozorištu – Daćemo novac, ali igraće se to i to, ili režiraće taj i taj, ili igraće taj i taj. Je li to moguće? (To se ne kaže baš tako direktno, ali... – Miodrag Kujundžić). (Pa, moguće je – Luka Hajduković). Nisam u pozorištu pa ne znam, je li moguće da se to dogada? (Možda plasiraju zemljaka – Miodrag Kujundžić). Pravo da vam kažem, a pošto verujem da je to tako, ja sam zaprepašćen.

Luka HAJDUKOVIĆ

Sa mojom tvrdnjom da je slučaj najčešće tvorac repertoara u našim pozorištima nisu se složili Dejan Penčić i Vesna Krčmar. Po njihovom mišljenju to je paušalna ocena. Zašto sam rekao da je, uglavnom, repertoar građen slučajno?

Kad se ovako ocenjuje sezona u kojoj je delovalo sedam-osam pozorišta, a čovek je video samo manji deo (jednu desetinu) njihove produkcije, onda je sve što kaže, već po svojoj prirodi – paušalno. Ono što smo mi mogli, i učinili smo: pogledali smo materijal koji smo dobili pa smo na osnovu podataka u njemu saopštili neke zaključke, bolje reći: neka svoja uverenja. Ali, ja sam rekao *uglavnom slučajno*. Čak sam pomenuo jedno pozorište koje bi moglo nad svoj repertoar svake godine da stavi odgovarajući moto, zajedničku odrednicu svih njegovih delova. To je subotičko Pozorište. Ono precizno određuje ram svoje repertoarske politike, tačno zna šta hoće da postigne svojim repertoarom. Nisam rekao da repertoar u ostalim kućama nije promišljan, da ne postoje razlozi zašto je takav kakav jeste. U Mitrovici imaju razloge zašto su na repertoar stavili priču o Sirmijumu ili „Zemlju“ Radunovićevu. Da su ovde, Mitrovčani bi branili svoj repertoar kao što vi branite repertoar Srpskog narodnog pozorišta. Prošle godine na ovakvom razgovoru o sezoni rekao sam da jedino Srpsko narodno pozorište, zahvaljujući nastojanjima Branka Pleše, ima u svom repertoaru jednu brazdu vidljivo povučenu, da zna šta hoće i kuda treba da ide. Čak smatram da je ovo što su protekle sezone učinili Kovačević i Penčić, ustvari, samo prihvatanje dobrog impulsa Plešinog vremena, tj. prihvatanje da se u već naznačenom smeru ide dalje. Naravno, ne u pojedinostima, nego generalno, dajući prioritet domaćem tekstu. I to je ono što je dobro. I zato nisam ni hteo da

govorim o Srpskom narodnom pozorištu, iako bih, možda sa najviše lepih reči mogao da govorim o njemu. Moj kolega Ristović je prihvatio taj zadatak i, otprilike, rekao ono što i sam mislim o protekloj sezoni u Srpskom narodnom pozorištu.

Mnogo je teže govoriti o vršačkom Pozorištu, koje je nekad imalo jasan imidž: od sedam premijera pet ili čak svih sedam bilo je stvarano na savremenom domaćem tekstu. Upravo tom činjenicom ono se izdvajalo u vencu vojvodanskih pozorišta. Nekada je i ovo pozorište u kome sada sedi-mo imalo svoj znak raspoznavanja koji je gradilo na radu jednog gostujućeg reditelja – Đerđa Haraga. Imam i vidu, pre svega, Čehova, čija je dela Novosadsko pozorište stavljalo na repertoar dve-tri sezone zaredom. Sa tog stanovišta prosuđivanja repertoara, o kojem smo ovde pokušali da kažemo, nije do kraja osmišljen, odnosno – slučajan je.

Još nešto: bilo bi vrlo pogubno kada bi repertoar Srpskog narodnog pozorišta podlegao slučajnostima, mada slučaj nije moguće uvek izbeći, jer je ono najснаžnija kuća u smislu uticaja i delovanja na ostala pozorišta u Vojvodini. Ona stalno jednim okom gledaju na ono što se događa u Srpskom narodnom pozorištu: i na kvalitet predstava i na repertoar, a katkad preuzimaju i konkretne jedinice njegovog repertoara kao i reditelje koji su u njemu režirali. Sve to može biti dobro ako je valjano u SNP. Srpsko narodno pozorište kadrovski je najopremljenije, pa ako ono nije kadro da osmišljava repertoar, da izbegava rukavce i plićake, koje pozorište u Vojvodini to može? Malo njih, verovatno. Inače, o prošloj sezoni u Srpskom narodnom pozorištu, mislim otprilike što i kolega Ristović: i po broju i po kvalitetu izvedenih premijera i predstava ona je vrlo uspešna, jedna od najuspešnijih poslednjih godina.

Na kraju želim da iskažem slaganje sa gospodinom Kujundžićem da je Srpsko narodno pozorište mudro postupilo što je Ljuboslavu Majeri, čije sam sve predstave, i na amaterskoj i na profesionalnoj sceni, sa uživanjem gledao, – do-

zvolio da i po drugi put u vrlo kratkom vremenu režira na njegovoj, makar i maloj, sceni. I ovom prilikom Majera nam je darovao izvanredno zanimljivu i snažnu predstavu. Od tri Čehovljeve jednočinke on je stvorio jedinstvenu scensku simfoniju u kojoj je glumac, oslobođen dekora, sa najnužnijom rekvizitom, bio i kompozicija i izvođač. U toj predstavi pod nazivom *Posle pola veka* prvi put smo videli drukčija, druga lica nekih glumaca. Majera je sada u punoj zrelosti i snazi; treba mu davati prave, probrane zadatke i – rezultati neće izostati.

Slobodan BOŽOVIĆ

U tom smislu sam i ja mislio da, ne slučajno, nego, dođe reditelj, to je bivalo, dođe reditelj pa sebi kaže: u životu nisam režirao to i to, daj da predložim Srpskom narodnom pozorištu koje inače nema stalnog reditelja, pa će prihvatiti. Onda to i režira, pa ispuni neku svoju mladalačku želju, a to sa repertoarom nema baš mnogo veze. (A fenomen publike, to nam je ostalo samo dotaknuto ovde, što je vrlo zanimljivo sada i indikativno, progovoriti nešto i o tome – Luka Hajduković). Kad prođu te famozne sankcije, a valjda će da prođu, onda će pozorište imati novi problem, a novi problem će biti publika koja više neće ići na jeftiniju zabavu, a pozorište je, na žalost, jeftinija zabava, nego će da ide po restoranima (Neuporedivo jeftinija od bioskopa – Miodrag Kujundžić). Onda tek treba prodati predstavu, animirati publiku, pozvati je, probuditi je.

Zoran RISTOVIĆ

Hteo bih da kažem na kraju da su ovi razgovori, u svakom slučaju bili korisni. Otkrili smo stanje pozorišnog života u Vojvodini u toku prošle sezone, bar na osnovu ovih nekoliko primera koje smo čuli. Možemo pretpostaviti da je slična situacija i u drugim pozorištima.

Zahvaljujem.

prikaz sezone 1992/93.

DRAMA SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

Srpsko narodno pozorište je i prethodnih godina u repertoaru imalo bar po jednu predstavu kojom je umelo da nadvisi sve konkurente u zemlji, ali ni to nije uspevalo da prikrije latentnu nestabilnost u umetničkom vodenju kuće. Ovaj put, na čelu sa Sinišom Kovačevićem i Dejanom Penčićem-Poljanskim, za koje se znalo da poseduju književno-kritičarski dignitet, iskustvo rada za teatar ali nikada pre u teatru i čistotu „vjerujušćeg“, novosadsko pozorište počelo je odisati atmosferom toplog doma u kome se na svakom koraku osećao brižni gazda kuće koji se radovao svakoj dobroj predstavi i odigranoj ulozi. A, to je, upravo, nedostajalo pozorištu u kome je godinama vladala promaja kao na kakvoj autobuskoj stanici. Naravno, bez umetničkog pokrića, sve ovo ne bi bilo dovoljno. Siniša Kovačević je, najavljujući repertoar za ovu sezonu i aludirajući na startni adut, predstavu „Čudo u Šarganu“, prognozirao da će se u Srpskom narodnom pozorištu, napokon, dogoditi čudo. I to se obistinilo. Ne samo da je pomenuta predstava bila jedna od najuspešnijih u zemlji, nego je i celoviti repertoar ove kuće bio najbogatiji i u izražajnom pogledu (naslovi su uglavnom domaći) najraznovrsniji. Očigledno je da se već na startu nastojalo da se utvrde nacionalni pečat i tradicija sredine u kojoj deluje Srpsko narodno pozorište i da se istovremeno ispitaju njeni umetnički potencijali. I za samo godinu dana potvrđeno je da su oni ne samo iznenađujuće veliki već i nesagledivi. Tako neslućeno veliki da se na kraju sezone s znatiželjom očekivala sledeća sa novim otkrićima. Svedočanstvo o značajnim stvaralačkim potencijalima ove pozorišne kuće stečeno je i nagradama na najznačajnijim festivalima u zemlji. Ali, ono što je sa stanovišta trajnosti bitnije, Srpsko narodno pozorište je za samo jednu sezonu postalo najstabilniji i umetnički jedan od najrespektabilnijih

kolektiva u SR Jugoslaviji. Ujedno, pojačanom propagandno-marketinškom delatnošću probilo je i medijsku blokadu kojoj su sopstvenom inercijom bila izložena bezmalo sva pozorišta van Beograda. Tako su u orbitu jugoslovenskog glumišta izbačene nove zvezde poput: Vladislava Kačanskog, Jasne Đuričić, Lidije Stevanović, Mirjane Gardinovački, Novaka Bilbije...

Uostalom, nema mesta za drugu priču jer ove sezone u Srpskom narodnom pozorištu se mnogo i dobro radilo.

Već prva premijera „Čudo u Šarganu“ Ljubomira Simovića, u režiji Egon Savina, postavila je, ne samo sa stanovišta jedne sezone i jedne kuće, nedomašiv standard. Jer, snažna i inspirativno raskošna predstava kao spoj vrhunskog teksta, briljantne režije i prvorazredne glume spada u one Velike kojima je mesto u Istorijama pozorišta.

Našem najliterarnijem dramatičaru Ljubomiru Simoviću je posle dve decenije uručena nekada „ukradena“ Sterijina nagrada za tekst i svi smo bili ushićeni, ne toliko zbog ispravljene nepravde, koliko zbog osvedočenja u poetsko-dramatsku snagu i svežinu literature od čijeg nastanka nas deli dve decenije. Egon Savin je ovom režijom, iskazujući imaginativnost koja je umnogome nadgrađivala ionako velike vrednosti teksta, utvrdio ugled najvećeg reditelja kojeg ova zemlja ima. Glumci Srpskog narodnog pozorišta, shodno prethodno stečenom poverenju i dragocenom iskustvu u radu s ovim rediteljem otkrili su, svako ponaosob, zahvaljujući svakako: podatno pisanim likovima, svu izražajnu dubinu svojih glumačkih habitusa, načinivši antologijsku predstavu.

„Šargan“ je socijalna geometrija našeg društva mirnodopskih 60-tih godina; tekst naturalističke fakture koji oplemenjen vanredno snažnim poetskim iskazom dobija univerzalne, vanvremenske tokove. Ta poetika duša čini ga vanserijskim delom, a čežnja njegovih junaka, ljudi sa socijalne pe-

riferije za boljim, a tako običnim životom, pogodila je u ovo naše tragično vreme pravo u metu. Osetio je to reditelj „poetike čežnje“ kome je svojstveno da prvo glumcem izgradi tu poetičnu nit običnog, da, zatim, scenskom nadgradnjom izbrazda iskustvo ovog vremena i da predstavu, napokon, privede katarzičnoj završnici. Tako i ovde, svi značenjski i dramaturški slojevi, sve emocije sliči su se u katarzičnu završnicu s antologijskom, antiratnom scenom inspirisanom Formanovim kulturnim filmom „Kosa“ u kojoj povratnik iz naših najnovijih ratova uz pesmu „Let's the sunshine in“ u obradi Dragačevskih trubača, meraklijski, sitno-srbijanski pocupkuje oko stola za kojim mu „mrtve duše“ sadašnjice daju daču pretačući žalbenu tužaljku u zavist prema onima gore na nebu i – živi zavideći mrtvima. Ovom replikom na naše vreme Savin je, osavremenjujući istovremeno i ambijent periferijske gradske kafane u kojoj se radnja događa i inkorporirajući u sve to scenski upečatljiv lajt-motiv potrage srpskih vojnika iz 1918-te za starcem čudotvorcem, povezao sva tri ratna doba ove zemlje. Metafizički sloj teksta, dakle, sproveo je u mitsku i istorijsku vertikalu, a naturalističko-poetski sagoreo čežnjom malih ljudi za sitnim, a tako dragocnim mrvicama ljudskog dostojanstva, za kojima, naravno, tragamo danas i svi mi.

Čvrsta arhitektonska konstrukcija ove složene predstave sagrađena je na kvalitativno homogenoj igri ansambla Srpskog narodnog pozorišta u kojoj je svako od glumaca dao svoj puni stvaralački doprinos. Najviše svežine donela je Jasna Đuričić kao Cmilja koja je ujedno načinila i najbrižljiviji poetski rez u ljudsku dušu. Već dikcijom i dijalekatskim koloraturama podsećala je na skorašnji silazak ovog seoskog devojčeta sa svoje tajnovite planine, obasjavajući je krepkošću duha i upornim, još nepresahljim snevanjem o tihom porodičnom životu usred velegrada. Istovremeno vrlo jasnim, tipološki precizno odabranim gestama i neverovatnom koncentracijom na duševno stanje svoga lika, ostvarila je nezaboravnu kreaciju koja bi i da nije osvojila toliko najznačajnijih pozorišnih nagrada našla mesto u glumačkim enciklopedijama. Nije jednostavno u ovoj predstavi gradirati kreativni učinak ostalih glumaca. Mihajlo Pleskonjić (Ćora), Dobrila Šokica (vlasnica kafane), Mirjana Gardinovački (prostitutka), Novak Bilbija (milionar), Stevan Šalajić (starac čudotvorac), Velimir Životić (politikant), Gordana Kamenarović (mlada radnica), Stevan Gardinovački (skitnica), Tanasije Uzunović (političar), Nenad Vujanović i Zoran Bogdanov (vojnici prve vojne) i Tomislav Knežević (islednik).

Ne bi trebalo posebno ističati saglasnost likovne i muzičke ideje s rediteljskom jer je poznato da Egon Savin radi sa

stalnom ekipom saradnika: Geroslav Zarić – scenograf, Bojana Nikitović – kostimograf, i kompozitorka – Ksenija Zečević koji su, ovaj put, „diskretnim šarmom“ istomišljenika doprineli da poetičnost i emocija načine prodor kakav se retko doživljava na našim scenama – katarzični proboj u kosmičke, vanvremene prostore.

Te jeseni 92-ge, praižvedboom naručenog komada od Miloša Nikolića „Kovači“, Srpsko narodno pozorište posle dužeg vremena otvara i Kamernu scenu. Zahvaljujući dobrom početku, ova scena postala je jednako atraktivna kao i Velika i Mala. Ponovo, antiratni komad. Jedan Srbin je u Drugom ratu bio logoraš u Nemačkoj, Nemač je istovremeno osvajao Rusiju, a Rus oslobađao Jugoslaviju. Svoj trojici je zajedničko to što im je rat razvejavao sudbine pa su oni u „tudin“ ostavili svoje, a u domovini gaje „tude“ sinove.

S mirisom drame apsurdna, tri kovača, identične tipološke jedinice koje se razlikuju jedino po nacionalnom, na nebrojeno načina variraju temu isprepletanih života dovodeći sve do besmislene kalamburne situacije iz koje rečenica: „Sada bih znao kako treba da se robuje“ sve vraća na početak, zatvarajući stari i počinjući novi krug asocijacija koje pripadaju ovom vremenu i iskustvu. Vešta literarna konstrukcija, dakako, u kojoj je sve pa i dijalog zasnovano na aksiomatskom i ponavljanju i podređeno savršenom dramaturškom modelu u kome su, kako iz svega proističe, zanemarene karakterološke osobenosti pojedinih likova. Superiornost formalnog nad suštinskim je najveća mana ovog komada, ali, kao što je to tehnika apsurdne drame već pokazala i zalag za njegovu univerzalnost i mogućnost za mnogostruko iščitavanje.

Reditelj Branislav Mićunović, svestan ovoga, zahvata u poetiku ljudskog življenja, precizno iscrtavajući bezbroj malih toplih arabeski, tako da je svaka od njih, bilo da je verbalna ili je sinkopa u protoku scenskog vremena, ili, pak, mizanscensko-gestualni zapis, nosi emotivni naboj prepoznatljive običnosti svakodnevlja istovremeno, pogodajući u meko ljudsko tkivo, on pokazuje identičnost sudbina svih ljudi u sličnim vremenima i iskušenjima bez obzira na meridijane kojima pripadaju. Njegovi junaci su kao groteskne figurine koje čisto, poput dece, mentalitetsko-tipološkom igrom „staklenim perlama“ razrešavaju svoje traumatične životne bilanse.

Ovakva otvorenost režije prema životno-autentičnoj emociji omogućila je glumcima da razviju svoje individualne izražajne poetike, a da pri tome ne skliznu u patetičnost. Vladislav Kačanski je najveći meštar ove predstave, tehnički perfekcionista, ali ne hladno, dočaravajući lik Srbina iz Banata. Bilo je istinsko zadovoljstvo pratiti kompjuterski prora-

čunate, a opet tako ležerno ispoljene tipološko-karakterološke gestove jednog tipičnog Lale. Upečaljiv je i Nemač Novaka Bilbije, donet sasvim suprotnim sredstvima: teška i lenja gesta isticala je samozadovoljnost pripadnika nekada moćne nacije. Njegovu ženu Lujzu igrala je Mirjana Gardinovački odmereno zastupajući žensku ulogu u čitavom ovom istorijskom galimatijasu. Atraktivan je i portre Rusa koji s malo sredstava karikaturno donosi Vasa Vrtipraški. Već njegova groteskna pojava socijalističkog vernika, smešne siromašne i demode odeće izaziva salve smeha, a da ona zapravo krije ljudski bol, ranjivost i povređeni ponos pobjednika koji se pridružuje „gubitnicima“ za zajedničkom „lajnom večerom“ sudbine.

Ova predstava je još više istakla glumački potencijal Srpskog narodnog pozorišta i pojedincima otvorila nadu i mogućnost za ambicioznije poduhvate.

Na Maloj sceni, istovremeno, odigravala se po mnogo čemu zanimljiva predstava, no, predstava malog zamaha i nevelike umetničke imaginacije. Domanovićev „Voda“ u adaptaciji i režiji Radoslava Milenkovića imao je u novosadskoj postavci vizuelno izuzetno atraktivne scene, eklektički inspirisane stripom i filmom, gradeći grotesknu sliku jednog začudujuće izdržljivog naroda. Milenkovića su, očigledno, više privukle aktuelnost teme „voda“ koju je dopunio putešestvijem po „Stradiji“ i svedočanstvom o „Mrtvom moru“, i Domanovićeve alegorijske slike, nego što mu je pošlo za rukom da u svom tom bogatstvu iznađe dubinsku, dramaturšku osu prema kojoj bi nastalo autentično pozorište. Njegova režija se, tačnije rečeno, zadovoljila linearnim redanjem, manje ili više imaginativnih scenskih prizora. Ono što je, pak, simptomatično, jeste da su sami po sebi izuzetno scenski atraktivni prizori poput žigosanja u Dangi ili Vode u završnici koji na splavu predvodi narod preostao ni za pod šljivu, u predstavi su ostali na ilustrativnom slikovnom nivou, čime rediteljski rukopis dokazuje da nema imaginativnu snagu približnu pošćevnoj. Baš kao što su mnogi fragmenti umeli da zablistaju, tako je i gluma većine protagonista, mada kultivisana i scenskim pokretom oplemenjena a strogim tipološkim nacrtima omeđena, delovala kao blesak arabeske u kontekstu složenije kompozicije. Takav učinak ostvarili su: Milica Radaković, Jelena Antonijević, Aleksandar Gajin, Rade Kojadinović, Aleksandra Carić, Aleksandar Đorđević...

No, ova predstava je brzo pala u zasenak predstojećih koje su različitim poetsko-estetskim pristupima upotpunile repertoar Srpskog narodnog pozorišta čineći ga jednim od najbogatijih te sezone.

Zahuktano Srpsko narodno pozorište je svoju svekoliko aktivnu ulogu u pozorišnom životu zemlje potvrdilo i koprodukcijom sa zrenjaninskim Narodnim pozorištem „Toša Jovanović“. To je, očigledno, bilo dragoceno i za jedan i za drugi grad. Glumcima, svakako, veliko zadovoljstvo i međusobni podsticaj.

„Na žalost, takvo je doba“, reći će profesorka Jelena Sergejeva u komadu Ljudmile Razumovske, polažući svoj najteži ispitni čas i preživljavajući i deleći intimno, zajedno sa svojim učenicima golgotu postsocijalističkog, postutopijskog raspada sistema vrednosti.

To je doba u kome se ruše stvari, iscrpeni svetovi, a da novi još nisu sagrađeni. Tako se i taj odsudni ispitni čas događa upravo u procepu u kome su protagonisti korenjem još duboko u starom, a krošnjama oslušuju i čeznu za novim. U komadu Ljudmile Razumovske simbolično je to završnica školovanja, kada su maturski zadaci već urađeni, ali je pitanje da li dovoljno dobro da bi se u surovoj utakmici znanja, mogla obezbediti karta za bolji, uspešniji, drugačiji, materijalno sadržajni i slobodniji život. I opet simbolično, to je proslava profesorkinog rođendana, jedan intimni trenutak koji se, umesto da bude lična reminiscencija, pretvara u noć strave i užasa i u kojem generacijski konflikt prerasta u metaforu za prošlost, sadašnjost i budućnost ne samo umornog postsocijalističkog slovenskog sveta, već univerzalnog sukoba starog i novog. Takođe simbolično, o tome govori i ključ od sefa s maturskim radovima zbog koga surovi obračun s profesorkom, koji ne rešava zagonetku vremena u kome živimo, već samo otvara vrata Pandorine kutije u kojoj sve kulja od ničim sputane, dezorijentisane lične energije savremenog individuuma.

Glumačka energija je perpetuum mobile za ovaj komad. Nesputana, snagom talenta, iskustva i znanja, bolje ili lošije artikulisana, ona je u predstavi SNP-a telom okovala temu, problem, asocijacije, emocije i gola do srži, u žestokom tempu, krvlju, znojem i suzama atakovala na gledalište koje je svojom neposrednom blizinom određivalo prostor za igru i moglo da oseti svaki damar glumačkog bića. Gola, golcijaska, ona nije pričala, opisivala, ona je emanirala energiju koja je proisticala iz konfliktnog stanja junaka. Pri tome ostvarena je ansambl igra, ujednačena u tempu i načinu koji odlikuje žestina i fizička neobuzdanost i koja je, ipak, smisljeno opravdana scenskim pokretom prema zamisli Ivice Klemenca nenametljivom, za glumce nesputavajućom, ali u simboličnom i asocijativnom pogledu domišljenom i dobro vodenom režijom Branka Popovića, koja nije narušavala naturalističku fakturu dela Ljudmile Razumovske niti je na-

meravala da bilo kojim spoljnim efektima apostrofira ono što je i u tekstu dovoljno vidljivo i rečito.

Predrag Tomanović i Dragomir Pešić. Ista samosvest, superiorno vladanje likom, slični žongleraj u bestijalnim scenama. No, istovremeno dve autentične i različite glumačke individualnosti. Tomanović, glumac široke geste i duboke, eruptivne izražajnosti, raskošan i moćan, pokretač je glumačke energije u predstavi i podstrekač žestoke igre. On igra budućeg diplomatu Volođu, žonglirajući između njegove intelektualno-socijalne superiornosti i duboke destruktivnosti. Pešićev stabić Vića modelovan je suptilnijim sredstvima, psihološko-tipološkim valerima i njegova minucioznost u glumi dobila je ovom prilikom zamah retko viđen na ovoj sceni i sigurno jedinstven u karijeri ovog glumca. Svetlana Utješanović, glumica zrenjaninskog Pozorišta igra Jelenu Sergejevnu, polazeći od njene asketske i idealističke posvećenosti pedagoškom radu i razotkrivajući paćeničku fizionomiju žene čija promašenost postaje sve očiglednija i tokom igre ona se potpuno utapa u bestijalnu avanturu svojih daka, pokušavajući da ih do kraja shvati i saučestvuje u njihovom beznađu i traganju za smislom. Ivana Pejčić uverljivo donosi unutrašnje lomove bunovne Ljalje koja bi da poslušnu devojčicu u sebi založi, ako treba, u ime blještavog života kojim vlada materijalni prestiž. Mladi Mirko Pantelić, student III godine novosadske Akademije igra Pašu, iskazujući njegovu intelektualnu mekotu i podatljivost autoritetima. Taj glumac možda nema dovoljno scenskog iskustva za igru velike nervne napregnutosti i koncentracije kakva je ova, ali je njegova gluma, do kraja, i po žestini i po tempu bivala organski deo čitave igre.

Nekoliko meseci po uspešnom startu u novoj sezoni Srpsko narodno pozorište čini još jednu antologijsku predstavu. Sjajno je što već tradicionalno, u ovom teatru, strasni istraživači Sterijinog dela ostvaruju idejno i estetski relevantne rezultate, nepobitno važne kako za istoriju tako i savremeni teatar. „Kir Janja“ u režiji Ljuboslava Majere usekao je, takav jedan, dubok trag. Autentičan umetnički čin, svojevrsna dramska fuga na temu tvrdičluka viđenog kao antropološki problem. Strast za novcem i imetkom je opsesija modernog Kir Janje, opsesija koja ga je izolovala i od sredine u kojoj živi i od mlade supruge i kćerke i od vlastitog bića. Novac je egzistencijalno jezgro savremenog bitka, s njim imaš, bez njega nemaš ni sebe ni domovinu.

Majerina predstava, ostvarena minimalističkim sredstvima, deluje, stoga, kao da je nekakva lutajuća pozorišna trupa upala u veliko, institucionalno pozorište i sa oskudnim dekorom i glumcem, samo, prikazala uzbudljivi teatar. Tek slamarica na golemoj sceni, kao simbol ovih modernih va-

gabunda i protagonisti predstave koji maštovitim pozorišnim jezikom otkrivaju pitanje i izgubljenost kao i nepripadanje nikome i ničemu, izuzev svom tragičkom biću i bivstvovanju u svetu koji je, očigledno izgubio svaki drugi smisao osim onog elementarnog, bitka za opstanak.

Zaranjajući duboko u intimno biće svojih junaka i u njihovu tragičnu promašenost, reditelj je glumcu odredio golem i ogoljen scenski prostor, ali mu je ličnom invencijom omogućio da sam sobom kreira istinsko pozorište. Precizno vođeni, oni su nizali scenu za scenom koje su poput karika, svaka, otkrivale unutrašnji svet junaka i njihove snove. Ostaće zapamćeni prizori Kir-Janjinog gotovo erotskog predavanja uživanju sa svojim bankama u slamarici, zatim, kako u sceni ritualnog umivanja tuži za materijalnim gubitkom, kako poput fetiša miluje utare pobijenih konja, kako u sceni časa vaspitanja Juca i Katica otkrivaju svu čežnjutljivost ženske prirode za sasvim običnim varoškim životom, dostojnim njihovog statusa.

Novosadski Kir Janja u kreaciji Vladislava Kaćanskog ostaće zapamćen po tome što, baš kao i čitava predstava, nadilazi kanonizovani tip Sterijinog škrtice. Kaćanski, odabran i u svom pozorištu, napokon, da izrazi svu raskoš svoje glumačke zrelosti, (u šta smo se mogli uveriti u nekim drugim teatrima), razmahnuo se i otvorio kao glumac otkrivajući mnoge komičko-ironično-tragičke valere Kir-Janjine prirode dosežući i do najrazličitijih tonova Kir-Janjinog lika. Ta čehovljevska tanana žica je rediteljska ideja vodilja po kojoj su igrali i ostali glumci, vođeni tačnim, preciznim uputima, a ostvarujući je minucioznim sredstvima i punim unutrašnjim nabojem, dovodeći predstavu do katarzičnih lirično-tragičnih tonova. Ovo se najviše odnosi na svedenu, a koncentrovanu igru Mirjane Gardinovački i Lidije Stevanović, koje igraju Kir-Janjine suprugu i kći. Miodrag Petrović je kao Kir-Dima zabeležio takođe jedan nekonvencionalan trag. On je, fizički transformišući se, oslikao jednu mračnu karikaturnu epizodu koja svojim tragičkim isijanjem, već, pokazuje samoubilačku fizionomiju Kir-Janjine strasti. Notaroš Mišić Nenada Vujanovića u ovoj predstavi deluje poput citata iz stereotipnih tumačenja Sterije. Ali, upravo takav, jedini uglađen i u građanskom odelu Sterijinog vremena, ističe razliku Majerinih litalica koji u kućnim odorama izgledaju kao ljudi koji nisu srasli sa sredinom u kojoj su Slugu Petra korektno, bez većeg kreativnog napora doneo je Milan Šmit.

Usledila je, potom, jedna standardna repertoarska predstava i pikanterija kakvu je nekada Srpsko narodno pozorište imalo u svom programu. Reč je o još jednoj prazvedbi. Radoslav Dorić napisao je komad „Kad bi Sombor bio Ho-

ljivud", dobio nagradu „Branislav Nušić" i čekao dve godine da bi se neko odvažio da ovo izvođački vrlo zahtevno delo, postavi na repertoar. Srpsko narodno u tome već, međutim, ima i iskustva, a dobro je što je imalo i stvaralačke smelosti da prihvati rizik. Jer, Radoslav Dorić je napisao, valjda uprkos ovom vremenu survavanja svih ideala i moralnih normi, jednu romantičnu komediju koja pretenduje da bude i komedija naravi i ostvario stilski ujednačenu predstavu, tehnički i izvođački složenu i dobro ritmovanu, čije su jedina mana preterana dužina i rediteljska neodlučnost za koja od tri ponudena svršetka da se odluči.

To što reditelj nije uvek bio dovoljno selektivan prema svom tekstu uslovalo je česta ponavljanja već izrečenog i pokatkad omelo koncentraciju publike, ali upravo činjenica da je pisac režirao svoj komad ima i ogromne prednosti. Pre svega, scenska forma je potpuno primerena temi. Govoreći u pozorištu o filmu, Dorić je čitavu priču o Ernestu Bošnjaku, pioniru naše kinematografije i njegovim naporima da u Somboru izgradi fabriku snova istakao na način kako to čini nemi film, s pisanim najavama zbivanja na platnu i karakterističnim muzičkim pasažima koji su skladno povezivali scene i doprinosili ritmu predstave. On je, takođe, duhovito i karikaturalno odslikao snimanje kratkih storija u Bošnjakovom studiju i tako u svom nadahnuću temom o kojoj govori, načinio omaž počecima filma. Istovremeno, Dorićev duboko emotivan odnos prema Somboru vidljiv je i u ironičnom, sarkastičnom ali i sentimentalnom prikazu sredine koju dobro poznaje. Prikazujući Somborce, njihov mentalitet i moral i, tipološki ih sortirajući, on brižljivo do detalja, aranžira scene kao da razvrstava cveće u ikbani. Vidimo ih kako žive samozadovoljni i odsečeni od sveta, negde između Subotice i Novog Sada pitajući se: „A šta ako uspemo? Ondak će svi videti ko smo? Možemo li mi to podneti?"

„Kad bi Sombor bio Holivud" tehnički je savršeno izvedena predstava koja koristi čitav volumen velike scene. Sve kreće od Bošnjaka i njegovog najintimnijeg sna, čaplinovski usamljenog i obasjanog reflektorom na proscenijumu, u sredini scene njegov studio i somborska društvena scena; u dubini Bošnjakov bioskop; a svi zajedno u masovnim scenama značajnijih somborskih događanja. Sve tako skladno ritmovano kao da je Dorić dirigent i ceremonijal-majstor što podizanjem prsta određuje tempo pa sve istog trenutka proishodi jedno iz drugog. Sve to u dekoru monumentalnih dimenzija koji je Vladimir Marenić oslikao u tamnoj gami kao sa De Kirikovih slika. Branka Petrović načinila je obilje najraznolikijih svrhovitih kostima.

U ovoj velikoj ansambl predstavi sa 60-tak učesnika, naslovnu ulogu odigrao je talentovani Saša Torlaković, glu-

mac Somborskog teatra. Krasi ga izuzetna scenska kultivisanost. Njegov Bošnjak je čovek kome je san jedino mesto prebivališta i koji veruje da se njime može dostići svet, da je, dakle, svet u njemu i da nije bitno gde i u kojoj sredini će njegova maštarija biti ovaploćena. On je uistinu romantični sanjar i Saša Torlaković to lako i ležerno izražava kao čistotu i jednostavnost nesvesnu važnosti onoga što čini, da bi dosežući kulminativnu tačku njegove vizionarske romantične težnje, doprineo i ukupnoj poetičnosti predstave. Vanredni su i Dobrila Šokica kao propala ruska grofica – naturalizovana Somborka, zatim Stevan Gardinovački, s mađarskim akcentom somborskog gradonačelnika, Gordana Jošić Gajin kao Bošnjakova odana Irena, Stevan Šalajić, Rade Kojadinović, Karolj Fišer, Jasna Đuričić Jankov, Sonja Stipić, Šarmantni Mišika Aleksandra Gajina...

Poslednja premijera u sezoni: „Kugarice" izazvala je u fazi priprema prilično podozrenja. Jer, inscenirao se pravi pravcati „Kugar", napisao ga je, dakako, kugar (patrijarha Rajadžića) – zove se Jerotej Draganović, a ponovljeno izdanje njegove knjige štampao je ovdašnji privatni izdavač Zoran Kolundžija.

Kugar je promenio medij i na Kamernoj sceni u kabaretskoj formi postavio ga je reditelj Zoran Ristović. Vrlo uspešno, ali se iza svega prozirala i repertoarski vešto smišljena namera da se, često u pozorištu neiskorišćeni, a preovladujući ženski ansambl, uposli i stilskim vežbama razotkrije svoje kreativne moći.

No, zahvaljujući odličnom timskom radu nastalo je pozorišno ostvarenje koje je u ideji dobro vođeno, a u scenskoj realizaciji eklektičkim postupkom obilovalo asocijacijama najrazličitije vrste. Rezultat: kabaretska predstava najplemenitijeg kova sa svim bitnim akcentima ovog žanra: Jaka socijalna i politička nota kao satirična dimenzija predstave, zatim, erotika kao njen zanosni izraz u službi ironije i son-govi (na muziku Pede Vraneševića pisao Duško Trifunović) koji su vezivno tkivo komada i skladno prate ideju predstave, parodirajući različite muzičke žanrove. Vrednost ove predstave, dakle, i jeste u tome što su njen verbalni deo isključivo recepti narečenog Jeroteja Draganovića, a što je ona na atraktivnosti starog serbskog jezika i sočnih kulinar-skih veština izgradili posve autonomni pozorišni jezik koji se spram štiva odnosi kao stilsko vežbanje po principu kumulacije na temu Obilje–Glad. Ima li veće ironije nego u vremen-u u kome glad nije puka metafora za nemaštinu nego gola činjenica, epski kazivati najraskošnije kulinarske recepte i to, kako Ristović lucidno dramaturški oblikuje, po sledu od luksuzne čokolade preko fazana i zeca, do testa i parčeta hleba. Istovremeno reditelj je pokazao kako jedan vre-

dan kuvar koji smatramo tek delom civilizacijskih normi, u ovom vremenu i u ovim uslovima, dobija neprimcrene apsuradne konotacije.

Za glumice Aleksandru Pleskonjić Ilić, Valju Vejin, Ilinku Kajtez, Milenu Šijački Bulatović i Zvezdanu Tomašević Josifov, recepti su tek sirovi tekstualni materijal prema kome su, punim glumačkim zamahom, nastale mnoge lucidne minijature. Prednjačila je Pleskonjićeva koja je bravurozno oblikovala svoje glumačke medaljone štedro nas zasipajući svojom neiscrpnom izražajnošću. Ujedno, njena glumačka samosvest, inventivnost, ekspresivnost i začudnost, njena profinjenost u iznalaženju detalja, njen smisao za ironično, parodijsko, groteskno, farsično i apсурdno, njena dinamičnost i energija diktirali su tempo po kome se odvijala čitava igra. Spremno su ga prihvatile, ispoljavajući u ovim svojevrsnim stilskim vežbama, svoje glumačke osobenosti: Valja Vejin, Ilinka Kajtez, Milena Šijački Bulatović i Zvezdana Tomašević Josifov.

Po svemu, dakle, bila je ovo uspešna sezona. Koliko uspešna, da li i najuspešnija u nizu godina, potvrdiće vreme. Njene najveće vrednosti su: velika produktivnost, permanentni rad i uporno traganje za različitim pozorišnim formama i mogućnostima teatra radenog prema domaćem tekstu, što je u sezoni inicijacije, trebalo da ispita tradicionalne vrednote Srpskog narodnog pozorišta. Svaki sledeći repertoar, međutim, morao bi otvoriti i drugačije mogućnosti. No, poznato je da kada jedno pozorište pokrene sav svoj kreativni potencijal i ubrzavajući njegove izražajne moći postiže velike brzine, rezultati i uspesi proističu jedni iz drugih. Nadajmo se da će i ovo ubrzanje s aktiviranom umetničkom energijom grejati i ovo pozorište i njegovu sredinu još dugo vremena.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVÍDÉKI SZÍNHÁZ

Újvidéki Színház – Novosadsko pozorište je u 1992/93. pozorišnoj sezoni na repertoaru imalo šest premijera i jedan kabare. To je svakako vredno pažnje i može se reći herojski poduhvat u ova teška vremena kada vlada nemaština. Istovremeno – svakako ne u potpunoj nezavisnosti od opšteg osiromašenja društva, pozorište je negovalo program koji je najviše odgovarao zahtevima publike, kao i same trupe.

Teško je tačno odrediti šta je to što publika očekuje. Jedan deo smatra kako pozorište treba da bude usklađeno sa životom, da pozornica odslikava probleme svakodnevice, da predstave budu sastavni deo života. Neke pozorište, znači, bude politički i društveno aktuelno, da tretira savremena pitanja i ideje. Drugi deo pak, upravo suprotno od ovoga,

želi da se opusti, rasonodi, govoreći da je svakodnevice ionako dosta sumorna, opterećena egzistencijalnim problemima, brigom za koru hleba, i zbog toga je nepotrebno da sve to doživljavamo ponovo u pozorištu. Hoćemo da se bavljamo – kažu, i očekuju od pozorišta da im ispuni tu želju.

Šta može u takvim okolnostima učiniti pozorište?

Da se trudi da udovolji i jednima i drugima. Da bude i aktuelno i zabavno. U suštini u tome nema ničeg čudnog, ta dva zahteva su uvek bila i još uvek su prisutna kod publike. Međutim, sada su okolnosti u kojima pozorište radi vanredne, neuobičajene, nenormalne. Dovoljno je pomenuti samo jednu od njih: sastav ansambla. Pozorišna trupa se u ovim političkim, društvenim i egzistencijalnim okolnostima, na žalost, nije samo smanjila brojčano, već je – što je svakako mnogo veći problem – i slabija u pogledu umetničkih mogućnosti. Uzalud rukovodstvo traga za pozorišnim komadom koji bi ispunio očekivanja publike, ako se ne može izvršiti odgovarajuća podela uloga.

Krajnje je odgovorno donositi sada bilo kakve zaključke. Zadovoljimo se konstatacijom da pozorište, u skladu sa svojim mogućnostima, čini sve da mu repertoar bude privlačan, da mu predstave budu kvalitetne. Mi, sa naše strane najbolje pomažemo pozorište, ukoliko na neusphe samo ukazujemo, a uspešnim momentima (kao što je predstava, režija, gluma) posvetimo veću pažnju, pišući samo o onome što je dobro i kvalitetno.

Od šest premijera dve ne zaslužuju ni da ih pomenemo. O predstavama „Randevo kraj Dunava“ i „Nestašna avet“ nema šta da se kaže. Dva potpuna, u svakom pogledu velika promašaja. Ostale četiri premijere zaslužuju više pažnje.

Idemo redom.

Džon Stajnbek: „Miševi i ljudi“. Ova duboko ljudska i dirljiva priča o gorkom, nesigurnom i potčinjenom životu sezonskih poljoprivrednih radnika, i njihovim sićušnim, nikada neostvarenim željama, opisuje prijateljstvo dva glavna junaka – Lenija, skoro bespomoćnog džina i Džordža, koji ga neguje poput brata – i služi kao primer u današnjem vremenu. Najveća vrednost predstave krije se u glumačkim ostvarenjima tri glumca, u režiji Frideša Kovača. Na prvom mestu treba pomenuti Nandora Siladija, koji je dosad često igrao marginalizovane, male, čak neme uloge i kome, bar u fizičkom pogledu, neodgovara uloga džinovske bebe. Ipak mu „verujemo“ da poseduje Lenijevu snagu. Međutim, utisak maloumnosti ne postiže spoljnim sredstvima, zamuckivanjem, na primer, već mu se, kao ogledalo duše, odslikava na licu, u očima, u preživljavanju iznutra. Zbog toga deluje

verodostojno, čovečno, istinski. U tome mu puno pomaže Arpad Bakota, u ulozu Džordža. On uspešno dokazuje koliko voli tog mladića i zato zaprepašujuće deluje završna scena u kojoj – da bi ga poštedeo surovosti onih koji ga progone – sam ubija Lenija. Kao trećeg treba pomenuti Đerda Feješa, koji uspešno i verodostojno otelotvoruje želje i duboka poniženja bogalja sposobnog samo za držanje metle.

Atila Farago: „Bogalj”. Predstava sa najvećim uspehom i najviše osporavanja. Za pohvalu je pokušaj da pozorište u ovako teškim vremenima ima dovoljno hrabrosti za promociju novog autora. Učinjeno je to svesno. Delo puno naknadnih utisaka, prepoznatljivih banalnosti, nije završeno, i pre će biti da je jednocinka nego priča iz dva dela. Svemu tome na žalost treba dodati i polovičnu režiju Bele Merca (Zalaegegerseg). To što je predstava ipak najviše igrana u sezoni, može se objasniti time što publika u današnje vreme vapi za osećajnim pričama. Uspehu komada, bar bih želeo da verujem, u mnogome je doprinelo glumačko ostvarenje glavnog glumca Atile Madara. Borba slikara mladića prikovano za invalidska kolica, koji želi da živi punim životom, sa institucijom koja u stvari predstavlja model društva, njegova gluma spašava šablonske uopštenosti i nezainteresovanosti. Nagrade i priznanja koje je dobio za ovu ulogu su ne samo zaslužena, već mogu podstaknuti razvoj jedne glumačke ličnosti koja mnogo obećava. Predstava postepeno odbacuje suvišne elemente, oslobađa se grešaka, izostaje na primer završna scena, koja bi u velikoj meri neutralizovala prethodni dramski vrhunac, i tako, uprkos postojećim preostalim greškama, postala bolja.

Gabor Gergei: „Glave Ferdinandu”. Pseudoistorijska tragi-komedija pisana pre petnaest godina služi kao primer kako se aktualizacijom na scenu može postaviti komad koji pre nekoliko godina ne bismo čak ni pažnjom udostojili. Dve strane u sukobu, Mađari i Turci, u suštini dobro saraduju, pomažu jedni drugima u nekim malim, prljavim stvarima, nalaze zajedničke interese. Neodoljivo podseća na rat koji se sada oko nas vodi. Režija Lajoša Šoltiša može biti aktuelna u još jednom pogledu. Mađarskom kapetanu je dozlogrdilo ratovanje, želi da živi u miru. Kao i svi mi. Ne želi da uništava Turke, već korov u svojoj bašti.

Laslo Nemet: „Papučar”. Drame Lasla Nemeta se obično ubrajaju u najviše književne kategorije, što istovremeno znači da autor manje pažnje posvećuje zahtevima scene. Tema je svakako zanimljiva: radi se o intelektualcu, muškarcu koji nije u stanju da se nosi sa sobom i svojom ulogom u društvu. Naučnik, koji zasluzuje bolju sudbinu, sam sebe degradira u papučica. Režija Atile Vidnjanskog

(Užgorod) nastoji da naglasi tragikomične crte, ali, uz glumačku pomoć Karolja Fišera, ne prikazuje intelektualno bitisanje junaka, već u prvi plan stavlja tragikomičnu sudbinu potčinjenog supruga, neshvaćenog bračnog druga. To Fišer radi veoma autentično. Njegova gluma je ta koja predstavlja pravu vrednost premijere „Papučar”.

Pozorište je u krizi – možemo ponoviti konstataciju sa početka. Pozorišta uopšte, pa tako i Újvidéki Színház – Novosadsko pozorište, jedini ansambl jugoslovenskih Madara, koje daje predstave na mađarskom jeziku (subotičko ne postoji više ni u onom obliku u kome je radilo pre 2-3 godine), nije, zbog toga i na takav način u krizi, zbog čega i kako smo to već navikli da ističemo. Razlozi te krize su izvan pozorišta. To, samo po sebi ne bi trebalo da predstavlja novost, da život ne stvara strašnije pozorište od najneverovatnije strave i time se nadvija ne samo nad pozorištem, već bukvalno nad svim, zatirući sve pod sobom, i pozorište, između ostalog. Pozorište jednostavno nije u stanju da se takmiči sa njim, jer ga pobediti ne bi moglo. Tako je to bilo u svakom vremenu sličnom današnjem. Kada je život dramatičniji od pozorišta, tada opada interesovanje prema pozorištu. Pozorište dospeva u krizu sa čime se, naravno, ono ne bi smelo pomiriti. Odriče se toga da se takmiči sa životom, sa strahotama življenja, ali ne i toga da na drugačiji način ostane u životu, da preživi ovo nenormalno vreme u kome su prave, ljudske, stvarne i duhovne vrednosti potpuno obezvređene.

Izvolite, napravite dobro pozorište u ovakvim uslovima!

Prosto je nemoguće.

Ali je potrebno!

L.G.

(Edita Andrić, prevod sa mađarskog)

NARODNO POZORIŠTE U SOMBORU

Sa rediteljem *Ljubomirom Draškićem*, ansambl Narodnog pozorišta u Somboru uvek dobija kreaciju koja znači i nešto više od običnog scenskog prikazivanja i samo je pitanje mogućnosti glumačkog ansambla da najpre dosegne, a potom, izrazitošću glumačkog talenta, počev od centralnih likova do epizoda, koje se preobražavaju u veoma važne poluge celokupne predstave, i ostvari ono što je, inače, zajednički cilj svih saradnika na predstavi: zaokruženost, magiju i poletnost igre, a sve zarad što je moguće izražajnijeg oduševljenja obožavalaca, stalnih ili povremenih, svejedno.

„*Talenti i obožavaoci*” Aleksandra Nikolajevića *Ostrovskog* na premijeri ostvorenoj u petak, 25. septembra 1992. godi-

ne, praćeni ovacijama, bez sumnje je najpoetićnija Draškićeva režija na somborskoj pozorišnoj sceni. Možda je takvom ćini i ovo vreme sadašnje, zlehudo, nesigurno, u kome se svakodnevnom prizemljivanjem kosmićke tuge, užasne nevolje, zagubilo saosećanje za ono „malo” u lićnom udesu, a tako većno koliko i sam ćovek koji je u (ne)prilici da san o lepoj javi, po cenii samo svoje (ne)sreće ustupi/ založi za javu od trajnijih iluzija.

Ovo je, u stvari, i središna tema dela A.N. Ostrovskog koje je svoju praiźvedbu doživelo takode pre 110 godina, kada je i nastala zgrada Pozorišta u Somboru. U novom sjaju blistaju i zdanje, i postavka dela iste dobi. Na sceni su prizori, zgode i nezgode ljudi u provincijskom gradiću i njegovom pozorištu, pozorišnih ljudi i onih koji ih neminovno prate, saosećaju s njima, ili ih nemilosrdno koriste na način kako to ćine moćni.

Reć li je o rediteljskom konceptu, valja istaći da je ovom postavkom oćuvan, inaće, samosvojan rukopis Ljubomira Draškića; od onog najbitnijeg u delu klasićne forme i sadržaja, stvoriti tek predložak za scensku nadgradnju i to sa svim znaćjkama ovovremenog, dakle, modernog izraza. Ono spisateljsko, a neprevazićeno u ovom delu Ostrovskog, te ono rediteljsko, u pogledu nadgradnje teksta, poetski ćivotno je utkano u ansambl-predstavu u kojoj su i epizode briljantna ostvarenja koja odišu svećinom, uinat već videonom u glumaćkoj umećnosti njihovih protagonista, da predstavi daju upravo ono što je, uz svu funkcionalnost scene *Petra Pašića*, kostima *Branke Petrović* i muzike *Vojislava Kostića*, ćini tako blagodatnom. Brillantnim poniranjem do onog najzagonetnijeg u likovima i talenata i obožavalaca, ostvarena je ova ćanrom ni komedija, ni melodrama već, jednostavno, drama/ćivot za nauk i gledanje smehom kroz suze.

U letopisu Narodnog pozorišta u Somboru zabelećeno je: postavkom dela „*Rado ide Srbini u voćnike*” *Bore Ćosića*, 1972. godine, reditelj Ljubomir Draškić debitovao je na somborskoj sceni. Tokom minule dve decenije, postavkom preko desetak dela, najćešće klasika svetske dramske knjićževnosti, pa sve do predstave „*Talenti i obožavaoci*”, Draškić je u onoj skupi jugoslovenskih reditelja koji su najviše doprineli afirmaciji ovog Pozorišta. Sa pet premijera u njegovoj režiji, zapoćnjale su pozorišne sezone u ovom gradu. Tako bi i u ovoj, jubilarnoj, jer – što je sigurno, sigurno je.

Prvi put je na somborskoj sceni jedno delo *Darija Foa*, italijanskog pozorišnog pisca, glumca, reditelja, klovn, scenografa, ilustratora vlastitih dramskih tekstova. U znaku prvenca je i profesionalni debi *Dušana Petrovića*, apsolutna na Odseku režije beogradskog Fakulteta dramskih umeć-

tnosti. Rećju, postavkom dela „*Slućajna smrt jednog anarhiste*”, bilo da je reć o piscu, ili o reditelju, somborski teatar se uvek iznova potvrćuje kao pozorište prve šanse.

Pred publikom je scenska groteska kojom je glumcima širom otvoren prostor da napornim radom i scenskim umeććem, dakle, samosvojnošću vlastitog glumaćkog izraza, nadvise standardnost i teksta, i režije.

Opređljenjem za ovakav pozorišni komad, kao i za glumaćki ansambl koji poseduje izuzetne predispozicije za ostvarenje izvan scenskog stereotipa, mladi reditelj Dušan Petrović, prvom svojom režijom naznaćio je modernost svog rediteljskog koncepta koji se ne odriće ćvrstih (naućenih, sigurnih) oslonaca u tradiciji. Sve je to rezultiralo predstavom koja i razgaljuje, i opominje, razjašnjava, ali i ćigoše kafićanski sistem vladanja zakonom u kome se svako „izmićanje” pameti onih koji su tu (u moći) da brane sistem, razjašnjava slovom o raptusu „iznenadnim” napadom (ćeljom), odlukom za korak ka samouništjenju.

Ansambl od samo šest glumaca, uz doslednost u poštovanju Petrovićevog rediteljskog koncepta, uspeo je da ostvari zanimljivu predstavu. *Saša Torlaković*, u ulozi vanserijskog, genijalnog ludaka, pokazuje se kao nikad do sada na somborskoj sceni, kao ćovek sa hiljadu lica i u svakom je svoj i, ćini se, nenadmašan. *Bora Nenić*, u ulozi upravnika policije, prvi put je na somborskoj sceni nakon dolaska iz banjalućkog Pozorišta, i sa scenskim ostvarenjem koje nam otkriva bogato iskustvo, znanje i većtinu, nadasve – jezgrovitost u oblikovanju antijunaka jedne psihodramske kreacije. I *Slobodan Tešić* u ovoj predstavi pruća znatno više od standarda, a što je tek raskoćnošću talenta i predstavom stvorenom za glumca, punoćom obelodanjuje. Apsurdnost groteske, u šta je izrasla i ova, po mnogo ćemu i politićka satira, ne bi bila potpuna bez tako uspećno realizovane uloge *Agent*a u tumaćenju *Pere Stojanćevića*. Jedini, iole normalniji ćovek u ovoj predstavi je *Komesar Bertoco*, u tumaćenju scenski stamenog *Davida Tasića-Dafa*. Tu je i mala, ali karikaturalno efektna uloga novinarka u tumaćenju *Branke Šelić*. „*Slućajna smrt jednog anarhiste*”, vićena na sceni Narodnog pozorišta u Somboru, svojom tematikom, a nadasve ćvrstim spojem komićnog i tragićnog, doima se i kao ovovremeno, stvarnosno zbitije sa našeg bunjišta.

Nakon „šovinistićke farse” i melodrame „*Mala*”, joć jedno delo mladog beogradskog pisca Radoslava Pavlovića doživljava postavku na somborskoj sceni. Reć je o melodrami „*Ćaruga*”, radenoj prema motivima iz legende o hajdućiji Jove Stanislavljevića-Ćaruge, Srbina iz Slavonije, koju je na scenu postavio reditelj Dušan Petrović. Zanimljivost ovog teksta, zanimljivo je, nije toliko u sićuu koćim bi se najpre

razotkrilo šta je Čarugu učinilo legendom, koliko u izazovnosti mita uopšte, fenomena kojim se već ogrću, i u ovom našem vremenu, nove Čaruge. Ono što bi se i moglo imenovati radnjom, mladi reditelj Dušan Petrović scenski predočava tek kao naznaku, kao ram za sliku, dok je u središtu pažnje sva složenost unutarnjeg, psihološkog portreta podjednako i centralne ličnosti, Jove Stanislavljevića, odnosno njegovog drugog JA, predočenog „dvojnikom“ kroz lik grofa Vranickog, u tumačenju glumca *Radoja Čupića*, kao i *Prpića Malog*, uz Čarugu jedine autentične ličnosti, u tumačenju Srdana Aleksića, studenta novosadske Akademije, te Božidara Pavlovića, kapetana žandarmerijskog (uloga Bogomira Đorđevića) i *Ivane Fregl*, bečlijke-avanturistkinje kojom se, kao izuzetna glumica u tumačenju dramskih uloga, prvi put pred somborskom publikom predstavila *Sladana Bukejlović*, nova članica somborskog ansambla.

Na sceni je delo sa svim svojstvima melodrame vesternovskog tipa (pljačka vozova, ubistva, ljubavne i druge avanture...), ali reditelj Petrović je sav sadržaj ovog, zaista zanimljivog spisateljskog ostvarenja pročitao kao psihološku dramu u kojoj se posredstvom pojavnog (scenskog), ide ka otkrivanju uzroka zla čijim je azbučnikom izrovačno lice svakog od protagonista, podjednako i glavnih ličnosti, kao i epizodista *Puника Radomira*, opštinskog službenika, u tumačenju iskusnog *Zdravka Panića*, *Žene iz Vinkovaca*, koju igra *Jelica Petrović*. Svi prolaze kroz „slavonski deo Pakla, kako bi to rekao *Duško Maričić*, pesnik iz Osijeka, u svakom je užas dvostrukog Ja, i svi su tragični kao i vreme, i prošlo i sadašnje, koje takve ljude iznjedri čineći ih istovremeno i žrtvama i dželatima.

Na somborskoj pozorišnoj sceni, paizvedbom Pavlovićevog „Čaruge“ ostvarena je predstava kojom se kroz „pozorišnu tamu“, pred očima, ovovremenim zlom rastužeženog, tragičnog sveta, stavlja znak jednakosti između minulog i sadašnjeg vremena koje srodnim čine „veliki majstori“, psi rata, ljudi koji bežeći od vlastite bolesti, krivicu za svoj udes vide u onom koji drukčije misli, pa tako i čine da sve oko njih samo nevoija bude.

Uz pohvale na račun reditelja D. Petrovića, koji se na samom startu pokazao kao zagovornik jasno iskristalisane, naoko jednostavne, ali simbolikom zgusnute predstave šireg spektra dejstva, valja istaći izuzetan domet, u ovom slučaju tek malog dela ansambla, a koji reditelju velikih zahteva otvara, a ne ograničava sav prostor za prizemljenje višeslojnosti scenske magije. „Čaruga“ je na somborskoj sceni, ustvari, grupni portret dželatata i njegovih žrtvi, portret koji izlazi iz rama jednog vremena.

Činilo se suviše rizičnim u ovom vremenu smrti, nakon svega viđenog, najpre na sceni, potom i u filmskoj verziji, komediju *Dušana Kovačevića* „*Maratonci trče počasni krug*“ postavljati danas i ovde, kao što je to učinio ansambl Narodnog pozorišta u Somboru. Delo je na scenu postavio mladi beogradski reditelj *Kokan Mladenović*. Rizik se, međutim, pokazao kao izuzetan izazov da se stari tekst, već klasičku u savremenoj srpskoj komediografiji, pročita dioptrijom trenutka u kome jesmo.

Poenta u Mladenovićem iščitavanju komedije „*Maratonci trče počasni krug*“ u slici trijumfalnog trka unazad, u mračnu prošlost, sa svim obeležjima fašizma, potpuno demistifikovanog i prizemljenog na tlo u kome se i izleglo, na evropski kontinent.

Na sceni su, po ko zna koji put u počasnom krugu, neuništivi filistri, grobari, predstavnici svih pet generacija porodice Topalović. I ne samo da ne proizvode mrtvačke sanduke (za 150 godina prodali su ih 19.842, a sami proizveli samo 50), nego kreću u veliki pohod, filistri i profiteri koriste svojih pet minuta, a svuda seju samo smrt.

Desetak glumaca somborskog ansambla uspeo je da iznedri predstavu za koju već na samom startu postoje svi izgledi za trajnost. Do kraja je ispoštovan rediteljski zahtev da se sačini porodični tablo Topalovića minulih i naših dana, a pri tom je otvoren i prostor za samosvojnost u nijansiranju specifičnosti svakog lika. Iako epizoda, uloga *Maksimilijana Topalovića*, sina velikog *Pantelije*, efektna je u tumačenju, samo gestom i mimikom, neartikulisanim glasom *Vladimira Amidžića*. *Milojko Topalović-Penda*, glumac sa statusom penzionera, konačno sa ulogom prezimenjaka *Aksentija*, ostvarenom na način koji dolikuje glumcu sa iskustvom izuzetnog scenskog maga. Otkriće ovog ansambla jeste *Bora Nenić*, u ulozi *Milutina Topalovića*. Tajna, ukoliko je nakon ove predstave uopšte ima, jeste u sposobnosti ovog glumca da svoju ulogu osvetljava pogledom, a potom igrom, i to onom – iznutra. Najviše tragikomičnosti sadržano je u ulozi *Lakija Topalovića*, igra *Davida Tasića-Dafa*, dok su obe strane moguće medalje porodice Topalović sadržane u ulozi *Mirka*, najmlađeg izdanka. Tumačeći svoj lik, glumac *Slobodan Tešić* je posebno u finišu ove antropološke groteske, u šta izrasta ova Kovačevićeva komedija naravi pod rukom *Kokana Mlade-novića*, oslobođen iluzija o „normalnom“ životu i postaje nova perjanica-pesnica među svim generacijama maratonaca.

U drugom sloju ove kreacije sačinjene od pogleda s dve paralele, u kojem reditelj nije tako umešan kao pri „izradi“ porodičnog tabloa Topalovića, igraju *Branka Šelić (Kristina)*, *Živorad Ilić (Bili Piton)*, *Pero Stojančević (Đenka Đa-*

vo), *Ksenija Marić (Olja)* i *Šandor Jung (Pregaženi čovek)*. Efektna je muzika *Nenada Milosavljevića*, skromna, ali valjda u ovom oskudnom vremenu to „tako treba“, scenografija *Petra Pašića*, a boja „maratonaca“ nije izneverena ni kostimima izradenim po ideji *Branke Petrović*.

Reditelj Zoran Ratković postavio je na scenu Pozorišta u Somboru i predstavu za najmlađu publiku, komad „*Ko se šunja iza zbiunja*“, *Vladimira Andrića*, renomiranog pisca za decu, i kompozitora *Vojislava Kostića*. Reč je o bajci sa klasičnom potkom, o borbi dobra i zla. Mališanima se bez nametljive didaktike govori istina o svetu kakav jeste: „*Nije život sad kabeza (nitii čaša boze), već je život borba, jeza (puna je strave, strašne groze, hej! Men! – veli pesnik, a kompozitor Voki Kostić, sad u ulozi koautora ovog mju-zikla, nadgrađuje muzikom lakog, vedrog, pamtljivog ritma, čime se brzo uspostavlja neposredniji kontakt i sadejstvo s publikom.*

Osim u glumcima, izvanredne saradnike je reditelj Ratković našao u koreografu *Veri Obradović* i kostimografu *Branki Petrović*. Funkcionalna je, i kako to sve teže okolnosti u ovom Pozorištu dozvoljavaju, scenografija *Borisa Maksimovića*. No, iako je reč o ansambl-predstavi, do potpunog izražaja dolazi glumačko umeće *Branke Šelić* i *Radoja Čupića*, a inspirativna je igra *Slobodana Tešića* i *Bore Nenića*.

Molijerov „Don Žuan“ ostvaren je na somborskoj sceni na način koji je, inače, svojstven reditelju *Zoranu Ratkoviću*. Kreacija prevazilazi stereotip igre „za srce i dušu“, oslobođena je svih klasičnih scenskih nagoveštaja, pitkih slutnji, ograničenih primisli, bezazlenosti, onog što je, inače, svojstveno lakoj zabavi i podložno brzom zaboravu. Naprotiv, pred gledaocima je moderna psihološka drama krcata ružnim, prljavim, zlim ljudima, licemerima, probisvetima, egoistima, egzistencijalnim beznadom, mučninom, brutalnošću, perverzijom, gadostima svake vrste. Don Žuan je Gospodin-hulja, vinovnik zla s dna pakla, sotona s ljudskim likom, žarište neizlečive boljke koje u prostoru i među ljudima oko sebe ostavlja samo pustoš, krv i suze. Koliko po rediteljskom naumu, a možda i znatno više po mogućnostima i namerama za ostvarivanjem vlastitog preobražaja, glumac *Bogomir Đorđević* je iznedrio lik Don Žuana kakav se samo po zlu i brutalnostima ne zaboravlja i više je oličenje zla, i to ne u jednom čoveku, koliko u kolektivu, ili u njegovom simbolu – mračnom vodi koji, opet na sebi svojstven način, postaje personifikacija užasnog doba.

Saša Torlaković u ulozi *Zganarela*, Don Žuanovog sluga, našao se pred složenim zadatkom da predoči dvojnost, mrvljenje ljudskosti pod žrvnjem dobra i zla. Ulogu je ostvario na način kako to postižu glumci širokog dijapazona,

dakle, tako da se do kraja ne priklanja ni na jednu stranu, iako sve vreme hodi razmeđem dve krajnosti.

Kako reditelj Ratković malo šta u postavci ne prepušta slučajnosti, jalovoj egzibiciji, tako se i o ulogama epizodista može govoriti kao o potpunim, jasno oblikovanim, zaokruženim, a u slučaju *Bore Nenića* (uloga gospodina *Dinanaša*), *Biljane Milikić* (Elvira), *Tajane Šanta-Torlaković* (Šarlo-ta), *Davidu Tasića-Dafa* (Pjero) i *Branke Šelić* (*Mauri-na*), kao o briljantnim ostvarenjima. Punoći igre, standardnom umešnošću, doprinoce *Slobodan Tešić* (*Guznan*), *Radoje Čupić* (*Don Karlos*), *Vladimir Amidžić* (*Don Luj*), *Pero Stojančević* (*Don Alonzo*), *Srdan Aleksić* (*Francisko*) i *Živorad Ilić* (*La Violet*).

U potpunom skladu sa svim osobenostima mračne psihološke drame *Žana Batista Molijera* kakovog ne poznajemo, a kakav nam se „nudi“ u ovoj predstavi, u ovoj predstavi je i izvanredna scenografija *Borisa Maksimovića* koja omogućava i izvedbu „*Don Žuana*“ u slobodnom prostoru, kostimi *Branke Petrović*, maske *Lidije Škoručak*.

„*Don Žuan*“ na somborskoj sceni, osim po šokantnosti, mizantropiji, zaraznom ludilu, kužnoj perverznojnosti, a što je sve u ravnini i vremena i ljudi ne samo ovog, nego i svakog drugog doba tame, pamti se i po muzici *Vojislava Kostića* toliko bliskoj hodu po lavirintima ljudske duše zatečene u beznadu.

David Kecman

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ“ U SREMSKOJ MITROVICI

Poluhamletovska dilema; igrati pozorište ili igrati u pozorištu (i u pozorištu van pozorišta) rešena je pod Talijinim krovom u Sremskoj Mitrovici na neposredan način prilagođen umetnosti koja se u ovom gradu neguje mnogo duže nego na bilo kom prostoru. Jer, Sremska Mitrovica, negdašnji Sirmijum, obeležava ove godine 17 vekova od proglašenja grada za grad-prestonicu, a to je u ondašnje vreme bilo retkost, čast i obaveza. Jedan takav grad morao je imati sve preduslove i uslove prestoničkog života i značaja.

Ovakav uvodnik otuda pre, jer se na čuvenom Žitnom trgu septembra 1992. godine odigrao prvi festival besedništva, prvi, dakle, našeg vremena, jer sigurno ga je bilo kod naših vekovima dalekih prethodnika i sugrađana. Nazvan „Sirmium lux verbi“ opravdao je sva očekivanja, ispunio sva nadanja, a na njemu su učestvovali: Ljuba Tadić, Petar Kraji, Stevo Žigon, Mira Banjac i Tatjana Venčelovski, glumački spoj iskustva, veštine kazivanja, mladosti i talenta. Kako su

veličanstveno zvučale Sokratove misli koje je izgovarao Ljuba Tadić, klasik našeg govorništva i pozorišnog kazivanja antičkih tekstova. Ili, pamtiče se Petar Kralj po Demostenovoj besedi, odnosno Stevo Žigon u „Dantonovoj smrti“. Negde kao zračak lirike pojavila se Mira Banjac sa samo njoj svojstvenoj i srodnoj Isidori Sekulić i pristupnoj besedi u Srpsku akademiju nauka. Sremska Mitrovica, posredstvom Pozorišta „Dobrica Milutinović“, kao jedan od najstarijih gradova u Evropi, grad sa tri imena i tri grba (Sirmium, Civitas sancti Demetri i Sremska Mitrovica – antički, srednjovekovni i savremeni) dobio je nešto izuzetno što mnogi razvijeniji gradovi priželjkuju. Tome je mnogo doprineo i sam ambijent otvorenih arheoloških lokaliteta, dakle prirodne scenografije. Prvi festival besedništva, njegova vekovna nit sa pozorišnom umetnošću bio je velik izazov i nagovor da sve što se dogodilo na čuvenom Žitnom trgu mora biti tradicija i deo života ovog grada.

Grad Svetog Dimitrija imao je u protekloj sezoni još jedan bliski kontakt sa pozorišnom umetnošću, uspešnim organizovanjem i domaćinskom širokogrudnošću, dočekavši od 10. do 20. marta 1993. godine na 43. susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine sve ono što je najvrednije i najzapaženije u jednogodišnjoj pozorišnoj produkciji na scenama ovdšnjeg parčeta Panonije. Mogle su se za deset dana na mitrovačkoj pozorišnoj sceni videti lutkarske predstave, komedije, satirične freske, drame, do atraktivnih ambijentalnih predstava-hepeninga, kao što je to „Kralj Ibi ili Tungužani“ neizbežnog subotičkog pozorišta, a odigrana u mitrovačkoj Sportskoj hali. Tih dana pozorišna kritika imala je dosta razloga za zaposlenost, jer je na jednom mestu mogla da sagleda i komparira pozorišta kao pandam jedno drugome. Uz sve što je videno na sceni, dogadali su se i prateći programi: Pozorišni muzej Vojvodine u foajeu Pozorišta „Dobrica Milutinović“ organizovao je izložbu povodom 150-godišnjice rođenja Koste Trifkovića, pod nazivom „Pozorišni Trifković“, Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine organizovalo je stručni razgovor na temu „Pozorište – kako opstati“, a van nekakvih geografskih vojvodanskih okvira gostovali su Fakultet dramskih umetnosti iz Beograda i Narodno pozorište iz Pirota. Najviše priznanja dobile su predstave „Kir Janja“ Jovana Sterije Popovića, u izvodenju Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, u režiji Ljuboslava Majere i „Đeneral Milan Nedić“ Siniše Kovačevića, u izvodenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina, u režiji Nebojše Bradića. Ostalo je zabeleženo i ovo: „Savremenost vojvodanskog pozorišnog života ne ogleda se samo u prevlasti savremenih domaćih autora. Samo se po sebi razume da se njihovi tekstovi ne mogu izvoditi

na staromodan način. Naši pozorišni umetnici, srećom, to veoma dobro znaju. Bez imalo nostalgije za prevazidenim načinom tumačenja, oni ljude današnjice izvode na scenu onakve kakvi jesu. U tu funkciju stavljeni su svi ostali sceniski elementi: muzika, pokret, svetlosni efekti i krajnje redukovani i funkcionalni likovno-scenski elementi.

Pozorišni festival održan u Sremskoj Mitrovici doneo je domaćinu konačno priznanje postojanja među profesionalnim kućama, ne samo po neposrednosti i besprekornoj organizaciji, nego i neobično kvalitetnoj i nadahnutoj predstavi „Umorni“ Nebojše Romčevića, u režiji Dragana Jovičića. Predstavu čine, dakako, glumci: Siniša Soćanin, Marija Savić, Branko Živanović, Srdan Alatić, Latinka Perunović, Tamara Bartoš i Aleksandar Kostić, ansambl koji je načinio ogroman iskorak ka svetu zvaničnog profesionalnog teatra. O tome svedoči i deo kritike objavljen u listu *Sremske novine*: Na Velikoj sceni događa se, u tri pripovedna nivoa, a finalom koji može biti i četvrti pripovedni nivo, ali i završni akcenat, bez sugerisanja apsolutnog kraja, dramatično – karikaturalan, s naglašenom simbolikom (prozori, merdevine, vika, eksplikacije...) sukob ideja, komunikacija, odnosa, težnji, namera i dr. Reditelj je umeo da golemi tekst podredi mogućnostima mladih glumaca da svoje uloge dovedu u pun umetnički sklad. Otuda je pomalo i začuđujuće što zvanična dnevna kritika ovu predstavu i nesebičnu nameru organizatora stavlja na giljotinu pre suđenja i objektivnog gledišta. Ipak, publiku je teško prevariti, pa makar to bilo i iz pera iskusnog pozorišnog kritičara i teatrologa.

Pozorište „Dobrica Milutinović“ imalo je u protekloj sezoni 16 premijernih projekata i devet obnovljenih predstava. Pažnju zaslužuju sve predstave, a valja izdvojiti one koje su ostale publici drage, kao „Anđeo s naočarima i...“ prema prozi Milorada Pavića, u režiji Uroša Glovackog i „Čarobni šešir“ i „Ozon“ – dva pozorišna projekta mitrovačkog reditelja Dragana Jovičića koji se iskazuje i rediteljski i spisateljski. Izuzetan projekat je „Sveti Sava“ Ljubivoja Tadića, koji se pojavljuje i kao scenarista, reditelj i glumac. Treba napomenuti da je ovaj mladi beogradski pozorišni umetnik svoje prve značajne korake činio upravo na mitrovačkoj sceni. U postavci njegove predstave igraju: Ljuba Tadić, Anđelka Milivojević, Rastko Tadić i naravno autor predstave.

Mitrovačko pozorište imalo je na svojoj sceni niz raznih programa pozorišnog, kamernog, muzičkog ili pak raznog kolažnog karaktera. Uz svu svoju godišnju produkciju i obnovljene projekte, Pozorište organizuje i Međuopštinsku dramsku smotru amaterskog stvaralaštva opština Sremske Mitrovice i Šida. Kao retko koje, ovo pozorište, brine o teatru na romskom jeziku „Bare jaga“ iz Mačvanske Mitrovi-

ce. Počev od 1980. godine do danas ovaj poletni teatar dobio je brojna priznanja i odigrao 15 premijera do danas. Samo u ovoj sezoni, na romskom jeziku odigrane su tri premijere.

Česti gosti na mitrovačkoj sceni su i glumci, kojima su uvek vrata otvorena, sa drugih scena: Maja Dimitrijević-Belović, Tanasije Uzunović, Ljuba Tadić, Rastko Tadić, Ljubivoje Tadić, Anđelka Milivojević, Tatjana Venčelovski, Boris Pingović, Stevo Žigon, Mira Banjac, Uroš Glovacki, Mirjana Vukojičić, Gordana Lukić...

Kada su u pitanju statistika i brojke, sudeći po odigranim predstavama, pripremljenim premijerama i brojem posetilaca, retko koje vojvodansko pozorište može da uživa u nečemu što se zove svakodnevna prisutnost u kulturi jednog grada. Mitrovačko pozorište to ima.

Nedeljko Terzić

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ U SUBOTICI

ŽIVETI ZLATNO DOBA

Nakon Šekspira festa, Moijer festa, drama savremenih domaćih pisaca, opera i opereta, balkanskih tragedija i YU festa pod nazivom Istočno od kraja, u subotičkom Narodnom pozorištu – Népszínház na red je došlo „Zlatno doba“, vreme koje karakterišu protivrečnosti – verski ratovi, previranja i sukobi, otkriće Amerike i, sa druge strane, uspon španske dramaturije XVI i XVII veka.

HAMLET

U Subotici „Zlatno doba“ je počelo preseljenjem pozorišta u rekonstruisanu zgradu bivšeg bioskopa „Jadran“, još ranije „Sokolskog doma“. Novo pozorište zove se na francuskom, AGE D'OR. Otvoreno je 21. avgusta subotičkom premijerom „Hamleta“, reditelja Andraša Urbana (jer „svako novo pozorište u svetu treba da se otvori *Hamletom*“, Lj. Ristić).

Tako je, čak jedanaest meseci nakon premijere na 26. BITEF-u, „Hamlet“ u Subotici doživeo svoju prvu reprizu. U ostacima Globa iz predstave Dušana Jovanovića „Tit Andronik“ (1986), gde je „Hamlet“ igran, Urban je sledio Šekspirovu tragediju, a kao izraziti pristalica savremenog teatra, prikazao je odnose među likovima na svoj način, kroz žestoku fizičku akciju. Koristeći lepotu ljudskog tela, on prika-

zuje svet truleži, raspadanja, homoerotizma. U „Vo(j)ceku“, Urban je prikazao nepostojanje jednog čoveka, a u „Hamletu“ nepostojanje svih nas.

KRISTOFOR KOLUMBO

Za Krljezinog „Kolumba“, u režiji Ljubiše Ristića, od ostataka Globa u Age d'or napravljena je lađa. Admiral Miodrag Krivokapić, jedan Nepoznati u likovima Borisa Isakovića i Mirsada Tuke, mornari, galioti, robovi, hor glasova uznemirene gomile na admiralskoj lađi „Santa Marija“, u noći pred otkrićem Novoga Kopna.

„Vivere non est necesse, navigare necesse est. Živeti nije važno, važno je ploviti. Ništa nije strašnije za Admirala od izmaglice iz koje izranja Novo Kopno: Kraj je plovidbe. Ništa nije gore za Revolucionara od časa u kojem mu se ostvare ideali: Gotovo je s revolucijom“.

Avgusta ove godine, Ristić sa svojom „posadom“ pita: ima li puta do Novog Kopna 1993?

„Kolumbo“ je predstava o lutanju, predstava za danas, o današnjem stanju duha, zanimljivo isprepletena modernim latinoameričkim songovima u obrdi Gabora Lendela, Višnje Bakalar i Ane Kostovske.

SEVILJSKI ZAVODNIK I KAMENI GOST

Od drame Tirsa de Moline, reditelj iz Niša Koka Mladenović, napravio je predstavu „Seviljski zavodnik i kameni gost“. Ispred zgrade novog pozorišta predstava počinje tačno u ponoć. Kao u komadu, dok naoružana Španija ratuje protiv celog sveta i uništava ga, jedan čovek odlučuje da ga umnožava. On je Don Žuan. Ovog mangupa i razvratnika, igra ga Boris Isaković, ne interesuju ratovi i otimanje, već samo žene, ćerke, sestre kraljeva, vojvoda, ratnika, koje zvaodi i obeščašćuje bez ikakve mere. Ne sluša svoga prijatelja Kataliona. Na kraju ga sustiže kazna, kao opomena svakom prevarantu i Don Žuanu.

FUENTE OVEHUNA

U špansko selo Fuente Ovehuna vraćaju se ratnici, a narod njihovog komandanta dočekuje kao junaka. On, međutim, nastavlja da živi kao ratnik – siluje devojke, ubija ljude, terorise svoj narod. To je klasičan tiranin protiv kog narod diže buni i ubija ga. Kralj šalje dželate i sudiju da isпита ko je kriv za ubistvo komandanta. Narod prihvata krivicu kao kolektivnu, pa mu kralj oprašta, ali u zemnu da ih sve pobije, nagoveštava da će im poslati novog tiranina.

Ničega se roblje ne plaši toliko koliko slobode koju mu poklanjaju tirani. Niti mogu tirani bez roblja, niti može roblje bez tirana. Španska mudrost.

Po komadu Lope de Vege, najproduktivnijeg pisca „zlatnog veka“, jednom od retkih koji govori o socijalnoj pobuni, predstavu je režirao Saša Gabrić. Smestio ju je u ambijent aleje na Pallću, a narod na kraju u kavez (gde bleje), odakle, kao znak nade, u Gabrićevoj predstavi, uspeva da umakne samo jedno dete.

DON KIHOT

Servantes je napisao neobičan roman, a Ristić napravio neobičnu predstavu „Don Kihot“. Prvog nisu poznavali mnogi, dok nije napisao parodiju na viteške romane XV veka i prekinuo modu sto godina popularnog štiva o hrabrim vitezovima i njihovim vernim slugama, dok se u životu drugog, mnogo popularnijeg („među savremenicima“), postavljanjem dela na scenu Age d'or neće promeniti ništa bitno. Roman je štampan na gotovo svim svetskim jezicima; predstava se igra još u Beogradu i Nišu. Značajnijih materijalnih prihoda nema (u oba slučaja).

Kao u romanu, i u predstavi Don Kihot ima vernog pratioca Sanča Pansu (u pozorištu ime mu je Stojanča Pančeto- vić, iz Puste Reke, tipičan žitelj južnomoravskog regiona), koji najbolje razume „slučaj“ hrabrog viteza (kapetana boj- nog broda, Crnogorca, dakle pripadnika najviteškije nacije). Sančo zna da postoje dve Dulsineje. Jedna je uzvišena princ- eza (major sanitetske službe) i druga – stvarna, obična se- oska devojka, koja ni ne zna da Don Kihot postoji.

Vetrenjača je ovde, usput, stari model ventilatora, stariji od onih u filmovima koji se na bilo koji način u domaćoj kine- matografiji dotiču Staljina. Ristićev borac protiv vetrenjača i svi drugi junaci, pacijenti (odnosno okrivljeni), dospeli su u bolnicu, na psihijatrijsko veštačenje o uračunljivosti. Na scenu Age d'or, Ristić je uveo vodu, smestio bolničke kre- vete, ali i publiku samu, (nada da će se zavaliti u fotelje u Ristićevom pozorištu je obična predrasuda).

Tu, iza zavese, kao da se nastavlja i „Oslobodenje Skoplja“ – prepoznajemo štaku koju je nosio Rade Šerbedžija, a de- čak iz „Oslobodenja“ (sada i ovde) je ranjenik kome je odu- zeta moć govora. (Dijagnoza je da slučaj nije neizlečiv. „Nemojte se iznenaditi ako prva reč koju izgovori bude psovka“, kazala je lekarka Dulsineja. Neki iz publike prizna- li su da su se ipak iznenadili). „Don Kihot“ dopisan je i ne- uropsihijatrijskim praktikumom.

Šta li je prošao Vitez Zuznoga Lica od Vukovara do Kni- na? Može li čovek da ostane normalan posle svega, da mu

se ne izmeša stvarnost i literatura? „Sve je dobro samo se ne da popraviti! Divni ljudi, divno ljudi“.

Don Kihot je Miodrag Krivokapić, Sačno Pansa (Stojanča Pančeto- vić) Petar Radovanović, Dulsineja od Toboza (ma- jor sanitetske službe) Ana Kostovska, vojnik (iz Subotice) Goran Vidaković, a oficira igra Kokan Mladenović.

U „Zlatnom dobu“ trebalo je da budu prikazane i predsta- ve „Život je san“, po komadu Pedra Kalderona de la Barke, u režiji Rikarda Diaza Sančeza, Šeherezadina priča „Ali Ba- ba i četrdeset hajduka“, u režiji „četiri hajduka“, „Postojani princ“ Pedra Kalderona de la Barke, i „Načela Jezuita“ Ignacija Lojole, u režiji Andraša Urbana.

Ljiljana Gogić

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“ U VRŠCU

Pet premijernih predstava, pet repriziranih komada, gosto- vanja u Beogradu, Zrenjaninu, Banatskom Karlovcu, učes- tvovanje i dobijanje jedne glumačke nagrade na Susretima pozorišta Vojvodine u Sremskoj Mitrovici... To bi, u naj- kraćem, bio bilans sezone 1992/93. kad je reč o vršačkom Narodnom pozorištu „Sterija“.

Bez spolja vidljivih potresa, bez izvanserijskih nadahnuća i ostvarenja, bez naizbrisivo zapaženih i „zapisanih“ reperto- arskih i izvođačkih promašaja protekla je minula sezona u Sterijinom gradu.

U osnovi, oba ova „bilansna pregleda“ (kako prvi, iskazan brojanjem premijera, repriza, gostovanja i nagrada, tako i drugi, izrečen ocenom o unutrašnjoj organizaciji teatra i „uravnoteženosti“ produkcije) govore o sezoni „preživljava- nja“ (aktuelan termin nezaustavivog opšeg ekonomskog, društvenog, etičkog i moralnog sunovrata u interesu sve ne- jasnijih „viših“ i „visokih“ ciljeva)...

Baš kao i drugima, naime, i Narodnom pozorištu „Sterija“ u minuloj sezoni velikodušno je pružena jedina prilika da „preživljava“ i „preživi“ kako zna i ume, a to je, zapravo značilo (i znači) da se ponižava i samoponižava, štedeći i na onome čega nema, razgrađujući i ono malo preostalih sa- glasnih energija i motiva u ljudima koji još žive od pozorišta i veruju u pozorište.

„Sterija“ je preživelo sezonu, zašto i to da se ne kaže, isklju- čivo zahvaljujući pomoći, podršci, materijalnom razumeva- nju i plemenitom osećanju mecenaštva vrha rukovodstva „Hemofarma“, hemijsko-farmaceutske industrije koja pod- stiče i mnogo toga drugog u Vršcu.

Sve dublje utapanje u svetsku izolaciju, ratne senke i tro- škovi, žrtvovanja, odricanja, patetika stalnog izigravanja ap-

solutne nevinosti u civilizacijskom propadanju (politicizacija opravdanja potonuća), prikrivanje agresivnosti, netolerantnosti i nesposobnosti komunikacije i voljenja – sve je to na opštem planu (zajedno sa sve bukvalnijim siromašenjem) uticalo da se i u „Steriji“, u protekloj sezoni, „gradi“ takozvani „klizajući“, neutralni, neutralno „šareni“ repertoar i premijera i repriza. Tek toliko da ništa ne zaštrči, da se ne zatalasa i da ne talasa.

Na žalost, opšte okolnosti uticale su, gledajući u celini, da se – bez obzira na pojačano interesovanje publike za pozorišna zbivanja – glumačka raspaljenost motiva i razigranosti (tako karakteristična za sezonu 91/92. u Vršcu) u protekloj sezoni približi rutinerstvu i stvaralačkoj ravnodušnosti. To posebno važi za drugu plovinu sezone, koja je, inače, bila zaključena i premijerom „Urnebesne tragedije“ Dušana Kovačevića...

No, podimo redom, to jest od 9. septembra 1992, kada je u prostoru balkonskog predvorja „Sterije“ izvedena, kao kamerna, premijerna predstava Gordana Mihića „Siroti mali hrčki“. Postavku je režirao gost Nikola Pejaković, a uloge su tumačili – Vladimir Nikić, Mladen Ognjanović, Ivan Andrejević, Bojana Malkanović Udicki, Vasa Apić i Valentina Stanisavljev... Jači, otvoreniji i direktniji u prigodnoj reči uz predstavu nego u samoj predstavi, Nikola Pejaković je želeo da pokaže kako se mi, uz istovremeno „buljenje u TV, sa čijeg se ekrana slijeva krv nama nekih nepoznatnih ljudi“, u suštini, „smijemo sami sebi u lice i igramo sopstvenim sudbinama, uvučeni u kolo šizofrenije koje je ko zna ko poveo“.

Pri tom, reditelj Pejaković još je nešto u programu svoje predstave pamento napisao. „Znali smo da smo hrčki, znali smo da sve više postajemo siroti, a neko nam u lice i danas uporno govori da smo još i mali. Ako su 'veliki' stvarno veliki, onda mi više volimo da budemo mali. Samo ime kaže čiji je zločin veći...“ U ovoj vršačkoj, kamernoj, Pejakovićevoj predstavi, na žalost, nije bilo te umne žaoke niti navedene razumske pobune. Sve je uglavnom bilo zasnovano na naglašenom kostimiranom gušanju i iskrivljanju (radi nasmejavanja prisutnih) onoga što je po samoj prirodi iskrivljeno i krivo, a opet uvek ubitačno isto... Reč je, naravno, o kancelarijskoj, upravnoj i hijerarhijskoj tuposti, ovoga puta tek sa naznakama da je sav taj prostakluk i u osnovi ovoga što doživljavamo kao sudbinu, kao „ciljeve“ do kojih ćemo „stići“ prljavi, prosti i u siromaštvu gori od prosjaka.

U stvari, možda do ovakvog scenskog iščitavanja Pejakovićevih namera i naznaka nije došlo zbog očigledne nenamerne i nemotivisanosti glumačkog sastava predstave da glava-

ma bude makar za četvrt koplja iznad mrtvog mora imitiranja života šegačenjem i rutinom.

U glumačkom, izvodačkom, scenskom, stilizujućem i stilizovanom smislu bila je kvalitetnija druga pozorišna premijera u „Steriji“. Trećeg oktobra, naime, izvedena je, po scenariju i rediteljskoj zamisli Dimitrija Đurkovića, predstava Koste Trifkovića „Ljubavno pismo“. Reč je, zapravo, o temeljnoj rekonstrukciji i dekonstrukciji Trifkovićevog „Ljubavnog pisma“, načinjenoj i pod programskom „parolom“ – Vodimo ljubav a ne rat!

Sažetak teksta doveden je do simbolične igre sa pevanjem i svirkom, sav darovan glumačkoj, razgaljujućoj i relaksirajućoj razgaljenosti. U tom smislu je „Ljubavno pismo“ bila dobra *pozorišna* predstava. Lišena bilo kakvog čvrstog naloga da poručuje bilo šta drugo osim da kaže kako ni ljudskoj ljubavnoj i ljubavničkoj naivnosti nema kraja... U ovoj predstavi igrali su: Tomislav Pejčić, Nataša Babić, Sonja Radosavljević Ognjanović, Stanko Bogojević, Miladin Krišković, Radmila Pejčić, Ivan Andrejević, Vladimir Cvejić i Svetlana Jovanović.

Bez većih ambicija, tek toliko da se angažuje i drugi, proscitali deo ansambla, a sa ciljem da se odigra i ponešto od savremenije klasike, desetog oktobra izvedena je i kamerna predstava „Kraj partije“, u režiji Saše Latinovića. Predstavu su u glumačkom pogledu pripremili i izveli – Goran Ivanović, Nevena Novović, Milan Komljenović i Dojna Andrejević. Sva impregnirana nabojem destruktivnosti, besmisla i uzaludnosti „redovnog“ čovekovog življenja; sva u simboličnom raspada i razgrađivanja čovekove individualne i kolektivne nesavršenosti – ova postavka korespondira danas sa mnogo manje ljudi nego onda kada je Beketov tekst kao „pobuna“ nastao. Razlog je jednostavan. Prljavština, unutaraj, suštinska samorazarajuća i razarajuća destruktivnost postala je gora i opipljivija stvarnost od „scenske stvarnosti“... Zbog toga što joj se ne vidi kraj.

Baš kao po sistemu vruće – hladno, angažovano – neangažovano (u smislu da se deluje i na kritiku stvarnosti?), tako je i u vršačkom Narodnom pozorištu „Sterija“, posle Beketovog „Kraja partije“, na red za premijerno izvođenje došao jedan potpuno razgaljujući „Uobraženi bolesnik“. Ova Molijerova komedija izvedena je premijerno 19. novembra, u režiji gosta iz Beograda, Velje Mitrovića. U predstavi, koja je od početka do kraja primerena savremenom osećanju tempa, lepršavosti i ležernosti, igrali su – Tomislav Pejčić, Nevena Novović, Dojna Andrejević, Milan Komljenović, Stanko Bogojević, Ivan Andrejević, Vladimir Cvejić, Goran Ivanović, Mladen Ognjanović i Nataša Babić. Ova uspešna glumačka predstava, suptilne i pikantne stilizacije, probra-

nih manira, bila je izuzetno pogodna i za gostujuća prikazivanja. Baš kako je i bilo, tokom narednih sedmica, nakon premijere, u Beogradu...

I kad već pominjemo gostovanja, recimo i to da je u minuloj sezoni, pored „Uobraženog bolesnika“, uspešna na scenama izvan vršačke bila i predstava (iz sezone 1991/92) „Mandragola“ Nikole Makijavelija. Učestvujući na takmičarskom teatarskom susretu na sceni „Crnjanski“ u Beogradu, „Mandragola“ je donela nagrade – glumačku Vladimiru Cvejiću i za scenografiju – Živojinu Markoviću.

Sa najviše ambicija, po svemu sudeći, radena je krajem sezone 1992/93. u Narodnom pozorištu „Sterija“ predstava „Urnebesna tragedija“ Dušana Kovačevića. Režija je bila poverena Tatjani Mandić, a u predstavi je kao gost nastupio i glumac Slavko Štimac. Pored Štimca, uloge su tumačili – Nevena Novović, Mladen Ognjanović, Dojna Andrejević, Andrej Ivanović, Radmila Pejčić, Tomislav Pejčić, Ivan Andrejević i Bojana Malkanović Udicki. Čitanjem Kovačevićeve „Urnebesne tragedije“ rediteljka Tatjana Mandić je očigledno bila shvatila da je reč o *sabijenoj* erupciji nervoze, frustracija, straha i ljudske nedovršenosti i nedorečenosti... Da se u komadu radi o porodičnoj i opštoj društvenoj (socijalnoj) trpljenoj napetosti, trpljenoj do rasprsnuća, ali nikad rasprsnutoj do učinka, „cilja i pobeđe“ – to je bilo jasno i svakom gledaocu ove predstave. Jedino je bilo zbunjujuće i neshvatljivo zbog čega se sve to na sceni priča i događa tako naglašeno fizički, telesno, s puno vike, verbalne i svake druge ispoljene nervoze. Time je, zapravo, poništavana prava snaga Kovačevićeve „Urnebesne tragedije“. U tom pogledu, u tom naglašenom, gotovo ogoljenom ispoljavanju napukle energije frustracijâ Ruže, Milana, Julke, Koste, Nevene, Rajne, Vasilija i Doktora, ova predstava je jednostavno bila osuđena da brzo sagori. Jedini ko se na pravi način prisetio suštine Kovačevićevog nauma bio je glumac Tomislav Pejčić (kao Vasilije), pa je na Susretu pozorišta Vojvodine u Sremskoj Mitrovici i nagraden...

Dragoljub Tašlić

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“ U ZRENJANINU

U pomalo otužnoj atmosferi ovoratnog izmeštanja ljudi i njihovih sudbina, otužnoj pre svega u svom teatarskom promišljanju, početak sezone u zrenjaninskom Narodnom pozorištu „Toša Jovanović“ započeo je više nespretnom nego nenametljivom promenadom u kamernom prostoru pozorišnog kluba, a na refrenu poezije Duška Trifunovića nazvanom „Ima neka tajna veza“. Odmah je bilo uočljivo da

je još prerano za definitivnu apologiju sedamdesetih godina, i da je translacija balkanskog kosmpolitizma, oličenom u prostoru Sarajeva, dvostruko pogrešna. Prvo, u svom autentičnom obliku za scenu je malo produktivna, drugo, računa na emocije već prenadražene drugim okolnostima. Autorski više svedena na lirsko lamentiranje rečenog pesnika nego na organizovano i uočljivo dramsko izvorište, ova poezija, uz sve napore reditelja Dragana Jovića, da svojim izborom stihova i njihovim koliko-toliko logičnim ukrštanjem dosegne obrise pravog poetskog teatra, uglavnom je zvučala kao laka muzička tema. Uz to, generacijski neodređeni, stihovi Trifunovića adresovani su na nekoliko, međusobno suprotstavljenih strana, što je čitavu predstavu lociralo tek po obodu jedne prepoznatljive poetske atmosfere, bez minimalnog ali neophodnog dramskog jezgra. Isti reditelj se daleko inventivnije, pre nekoliko godina, nosio s poezijom Miroslava Antića u zadatom prostoru. Prisustvo samog pesnika na više izvođenja ovog poetskog kolaža, čini se, oduzelo je i ono malo intimnog sanjarenja na koje se ponajviše računalo.

Ono što je opredelilo zrenjaninski teatar da se privoli tekstu Siniše Kovačevića, i u svoj repertoar uvrsti, s uočljivim ambicijama, dramu „General Milan Đ. Nedić“, najviše se odnosi na osobinu ovakve vrste dramskih biografija, koja, uporedo sa svojim doziranim verizmom, u pojednostavljenom dramaturškom sklopu, scensku parafrazu gradi u slobodnijoj interpretaciji pojedinačne tragične sudbine. Time istorijski objektivitet koji sa sobom nosi određena ličnost, u ovom slučaju brigadni general stavljen u poziciju apsolutnog autsajdera, jeste samo iznudena uslovnost po kojoj se istovremeno odvija i druga, lična drama. Vrednost Kovačevićevog teksta naslućuje se upravo u ravnomernom tretmanu oba ova dramska sloja, i kad je u pitanju nabedeni čelnik jedne vazalne vladave, i kad je reč o čoveku okopnete porodične biosfere. Budući da su manje-više jasne premise njegove političke sudbine, Kovačević s većom psihološkom invencijom oblikuje Nedićev intimni svet dilema, prepunog naslaga primarnog nacionalnog ponosa, beznada i mudrosti, nataloženog gneva i političkog oštroumlja, kao i osione ali ranjive prirode patrijarhalnog roditelja. Utisak o stvarnom tragizmu pojačava time što, već u prvoj sceni, dovodi Nedića k isledniku OZN-e, skicirajući epilog, kojeg će, daljim tokom drame, jednostavno samo dokazati. Bez uplitanja u nacionalne mitologeme i naglog uvođenja Nedića u izmenjene koordinate naše novije istorije (što je uočljiva zamka znatnog dela aktuelne domaće dramaturgije), Kovačević uspešno premošćuje vremensku distancu, prepuštajući gle-

daocu donošenje konačnog suda o ličnosti ispred koje su stajali različiti predznaci.

Uočivši u potpunosti nameru pisca, reditelj predstave, Nebojša Bradić, tečno niže sekvence, dozirajući snagu jasno postavljenih karaktera prema stvarnoj logici njihovih sukoba. U onoj meri koliko objektivna nemoć sve više razara njegovu ličnost, Bradić liku Nedića pridodaje nove elemente psihološkog naboja, ilustrujući na taj način kako nacionalnu tragediju tragedijom pojedinca, tako i obratno. Uspevši da do kraja uspostavi tezu po kojoj jedna drugu razrešavaju, Bradić bira oštrij put u dokazivanju prve, kada Nedića uvodi direktno u gledalište, računajući na potvrđenu bizarnu cikličnost našeg nacionalnog usuda, dok je druga, već sama po sebi dovoljno razumljiva, naročito kao posledica prve. Bez mogućnosti da na sceni šire ilustruje Nedićevo okruženje, reditelj ostalim likovima prepušta odgovarajući deo balansa, racionalnog ili emotivnog otpora, kojima je cilj da do kraja razore njegov habitus. Mada jednostavna u svojoj konstrukciji, drama o Nedićevom kratkom i tragičnom boravku u istoriji ovog podneblja, pogrešnim akcentima vrlo lako je mogla da preraste u nespretni elegični mit. Stoga je i vrednost Bradićeve rediteljske intervencije upravo u doslednom insistiranju na uzdržanoj ostrašćenosti atmosfere u izraženom poverenju isključivo u autentičnu scensku stilizaciju.

U tom svetlu valja govoriti i o glumačkom dometu Stevana Gadinovačkog, koji je liku Nedića prišao s istim ubedenjem da se radi o čoveku kome je, nametnuta sudbina koautora sopstvene tragične uloge, oduzela mogućnost za potpunije dokazivanje sopstvene mudrosti. Suptilnost ovakve interpretacije, sposobne za kontrolisanu translaciju emotivnog naboja, kakvu je, nesumnjivo, posedovao Gadinovački, pokazalo se, bila je osnovni stožer iz koga je izveden i ukupni glumački rezultat. Superioran i ubedljiv u doziranju cinizma predstavnika nemačkih okupacionih vlasti bio je i Mihajlo Janketić. Ova dva gostujuća glumca jesu dali dominantni ton predstavi i u većoj meri odredili nivo interpretacije, ali je i učinak domaćih glumaca znatan, posebno Gordane Vinokić i Mirjane Vukojević u ulogama Nedićeve supruge, odnosno kćeri, i Dušana Jakišića, kao islednika OZN-e. Prve dve uverljivo ilustruju ravan Nedićevog porodičnog sloma, dok Jakišić donosi specifičnu izražajnost, temperament i glumačku pronicljivost. Miloje Ivanović, Mihajlo Foro i Budimir Pešić u svojim epizodama samo potvrđuju napred izneti sud o ukupnom glumačkom rezultatu. Uz adekvatnu likovnost (scenografija Viorela Flore i kostimi Ljiljane Petrović) očigledno da se radilo o uočljivom repertoarskom uzletu Dramske scene zrenjaninskog pozorišta.

Toj uzlaznoj liniji pripada i postavka drame Ljudmile Razumovske „Draga Jelena Sergejevna“, u režiji Branka Popovića. Posle nekoliko uspešnih inscenacija na jugoslovenskim scenama, ovo delo ostaje upamćeno kao privlačna i izazovna dramska literatura, pre svega u konstrukciji svog rastućeg klimaksa, koji aktivira poveću glumačku energiju a gledalištu nudi katarzičnu agresiju kao prirodni otpor na scensku tragediju lika Jelene Sergejevne. I reditelj ove novosadsko-zrenjaninske teatarske koprodukcije, Branko Popović, opredelio se za takvu ekspoziciju drame koja treba da dokaže kako je prirodni otpor mučnoj agresivnosti upravo srazmeran dubini njene penetracije u uobičajna emotivna stanja. Pritom je dokazao još nešto – da se aktiviranjem samo jednog afekta, u ovom slučaju patološkog interesa, pokreće čitava lavina života koja daleko nadilazi jedan stereotipni sukob generacija. Za scensko događanje Popović namerno bira samu pozornicu na koju smešta i publiku, zajedno sa glumcima u zadatom prostoru. Time maksimalno postiže željeni učinak, da, iz urbano-pastoralne i pomalo cinične početne atmosfere sa početka predstave, docnije oštro naglasi sunovrat poriva mladih ljudi, kao grupe, hendikepirane totalitarnom anestezijom. Ta moralna i psihološka konstitucija profesorke i njenih učenika, u trenutku raskida sa svojim uspravljajućim i servilnim odnosima, dakako, i bez izgovorene reči, komunicira u daleko više ravni sa vremenom i ličnostima nesaglasnih struktura.

U jednakoj meri kojom je Svetlana Utješanović tumačila nevini i tragični lik Jelene Sergejevne, posebno kada je reč o gradaciji emotivnog sloma, toliko su i Ivana Pejčić (Ljalja), Predrag Tomanović (Voloda), Dragomir Pešić (Vića) i Mirko Pantelić (Paša) vrlo sugestivno demonstrirali mladost i energiju potiskivanog licemerja i logiku ogoljene strasti, za koju se obično veruje da uglavnom pripada drugom ili podsvesnom planu. Ovo nije predstava sa uspostavljenom glumačkom protivtežom, već, naprotiv, strah i poraz koji ubedljivo tumači Utješanovićeva, razume se kao stvarno željeni rezultat agresije grupe, čiju su i osnovnu nameru, kao i povremene međusobne sukobe, izvrsno odigrali Tomanović, Pešić, Pantelić i Pejčićeva. Scenografska i kostimografska rešenja Viorela Flore i Mirjane Stojanović Murić, prilagođena su direktnom kontaktu sa publikom i u svakom slučaju naglašavaju atmosferu. Tom cilju je služila i suptilno probrana muzika Zorana Vukovića.

Deseta inscenacija Tutorovljevih komada u zrenjaninskom teatru, kojom je dostignuta i 35-ta godišnjica saradnje ovog autora sa, moglo bi se reći, svojim matičnim pozorištem, nije upriličila potpuno zadovoljstvo svim akterima, kakvo valja da prati jedan ovakav, značajan jubilej. Drama „Taliji-

ni kentauri", s predznakom značajnijeg Tutorovljevog dca, očigledno je isuviše dugo čekala svoje prvo izvođenje. Reditelj, Branko Popović, nije uvažio neke ključne elemente teksta, koji najviše proizilaze iz njegovog višegodišnjeg praznog hoda, a gluci su, svako na svoj način, motivaciju za svoju igru nalazili ili gubili upravo u neznanju kako da se odrede prema toj osnovnoj činjenici. Na kraju, dobili smo predstavu sa kojom, naravno, nisu posve zadovoljni, ni pisac, ni reditelj, ni glumci, kao ni znatan deo gledališta.

Tutorov je, ne bez razloga, vreme i način ilustracije pojedinačne i kolektivne agonije provincijskog teatra gradio na Šilerovom uzorku, budući da je njegov „uzvišeni patos" najpodesniji za aktiviranje saznanja kod svih likova drame, da marginalnost njihovih života ne vodi herojskom već samo tragičnom kraju. To se i događa Al Mihui, glavnom junaku drame i istrošenom glumcu, kako u ulozi muzičara Milera, iz Šilerove „Spletke i ljubavi", tako i u epilogu njegove sopstvene sudbine kao onemoćalog provincijskog glumca. Uostalom, način na koji je Tutorov uveo „pozorište u pozorištu" isključivo je u funkciji da ilustruje kompleksnu projekciju života, koju ova profesija u znatnoj mjeri nosi. Ono što je sa ove distance u drami anahronizam, odnosi se na preranu, patetičnu i jednosmernu čitljivost tragičnog ishoda kao i odsusivo oštrijih sukoba, koji, upravo u okruženju opšteg beznada, najbolje dokazuju svoju logiku.

Reditelj, Branko Popović, očigledno je zastao kod „prvog čitanja" drame, ili tek nešto više od toga. Nemajući valjanog modela za obuzdavanje Al Mihove patetične egzaltacije i Šekspirove prirode većitog autsajdera, Popović jednostavno sledi pisca, te ovim ključnim licima drame ne nudi ništa više od sasvim izvesnog poraza u za to određenom trenutku. U igri Selimira Tošića (Al Mih) i Budimira Pešića (Šekspir) prisutna je ta ista podređenost samotragičnom obrascu donkihotizma, kod prvog kao definitivno odustajanje od dalje borbe, a kod drugog kao uzaludno verovanje da ona još traje. Čini se da bi oba lika bila daleko bogatija i ubedljivija da su i kod pisca, i kod reditelja, dati kao antipodi. Ovakvo, njihovu tragičnost primamo u očekivanim, ravnomernim dozama, previše izdvojeno i gotovo nezavisnu od okruženja i bez ikakvog produženog dejstva. Zbog toga se i reditelj daleko bolje snalazio u postavkama grupnih scena, osetivši živopisnost slika iz pozorišne radionice, obogaćene ljubavima i intrigama, dosadom i zanosom. Isto se odnosi i na duhovito i odmereno mesto lika Bore, neshvaćenog opsenara, koga valjano tumači Dušan Jakišić. Slobodan, u interpretaciji Jovana Toračkog bio je bez dovoljno pokrića, i kao ambiciozni reditelj i kao žrtva glumačke podvale. Ostalim epizodnim likovima, pogotovo ženskim, nažalost, nije pružen do-

voljan prostor za suptilniji scenski domet mada su predstavljali mogući potencijal za duhovitiji i odlučniji rediteljski rukopis i parafrazu Al Mihove i Šekspirove tragične zablude. Scenografska i kostimografska rešenja Vlade Rebezova, odnosno, Snežane Kovačević doprinela su utisku da je likovnost ove predstave najmanje sporna.

Problemom sukoba generacija, za razliku od „Drage Jelene Sergejevne" u nešto blažem i rafiniranijem smislu, bavi se i predstava „Laku noć majko" Marše Norman, koju je za kamernu scenu zrenjaninskog Pozorišta priredila Lilijana Ivanović. Nesaglasje majke i ćerke Bejts, dato u tipično američkoj transkripciji koja insistira na stalnoj smeni oštrih i pomirljivih dramaturških valera, pre svega je povod za suptilna glumačka rešenja nego drama koja ubeđuje snagom ukupne ideje. Zavodljivost ovog teksta svakako leži u domenu opšteg, univerzalnog dijalogačkog prepoznavanja dva morala, s jasnim usmerenjem povremenih strasti koje može da probudi retka ispovedna situacija majke i njene kćeri u njihovom prvom direktnom sukobu. Normanova oseća prag do kojeg je on moguć, ali ne daje povod za izmirenje, budući da taj problem u svakom otuđenom urbanom društvu ostaje uvek otvorenim. Reditelj, Lilijana Ivanović, opredelila se za doziranu ostrašćenost, vodeći više računa o globalnoj porodičnoj situaciji, kao opštem mestu ljudske komunikacije. S obzirom da dva ženska lika otkrivaju svoje emocije u paralelnim kontrapunktovima, naizmenično prisvajajući i gubeći objektivne simpatije, utisak je, da je Svetlana Urješanović, kao majka, Telma Bejts, unekoliko ostala bez ravnopravnog balansa u igri Ane Simundžije Selski, kao njene kćeri, Džesi Bejts. U predstavi ovakvog tipa, gde su odnosi i psihološka stanja vrlo jasno postavljani, najveći zahtevi postavljaju se upravo u njihovoj interpretaciji. Ona je, pak, ovde, svedena na meru samo povremene teskobe kao glavnog izraza kome se težilo.

Novi susret ovog pozorišta sa majstorom vodvilja, Rejom Kunijem, ostvaren je u poslednjoj premijeri dramskog ansambla teatra „Toša Jovanović". Radi se o posrbi pod nazivom „Pokvarenjak", koju je, u manje više istom obliku, uspešno već igralo više pozorišta. Adaptacija teksta Dragane Bošković pomogla je utoliko, koliko je pojačala domet komičnog, prevodeći likove i ambijent u ovdašnje prostore. No, često i nepotrebna, ova intervencija odredila je ponajviše rediteljski postupak Lilijane Ivanović, usmerivši ga u pravcu jednostavne stilizacije, kojom se dotiče, istovremeno, i klasični Nušić i čitava plejada savremenih domaćih pisaca sličnog žanra. Izmenom dramaturških oslonaca i adaptacija i režija povremeno su usporavali ritam mehanizma ovog tipičnog vodvilja, dajući prednost opisu mogućih ovda-

šnjih situacija. S druge strane, ono što je zadržalo duh autentične Kunijeve radionice, funkcionisalo je tečnije i logičnije. Ukupan glumački rezultat jeste na nivou zadatog zapleta ali i spontaniji i življiji kod likova koje je posrba manje doticala. Selimir Tošić, kao poslanik Karakurtović, njegova ljubavnica Ubavka, u interpretaciji Olivere Viktorović i supruge Julijana, koju je tumačila Mirjana Vukojević, pokazalo se, nisu u svemu dosledan balans jednom razigranom Draganu Đorđeviću, kao hotelskom sobaru, Jovanu Toračkom i Miloju Ivanoviću, kao sekretaru Karakurtovića, odnosno prevarenom i gnevnom Ubavkinom mužu, kao ni duhovitim epizodama sobarice (Ružica Cvijetić) i sestre Daše (Olivera Begović). Radovan Luković, kao direktor hotela i Jovica Jašin, kao detektiv Tugomir, svojim doprinosom negde su na sredokraći ova dva iznijansirana glumačka toka.

Stanko Šajinac

POZORIŠTA ZA DECU

Svaka kultura pokazuje jednog dana svoju tužnu istinu – istinu pretrpanog a pustog skladišta.

Karol Ižikovski

U minuljoj sezoni pozorišta za decu (Pozorište mladih iz Novog Sada, Dečje pozorište iz Subotice i lutkarska scena Narodnog pozorišta iz Zrenjanina) ponudila su manje premjera nego prethodnih godina. Čak i ako je broj prijavljenih novih izvođenja jednak, ili čak veći nego, recimo, u prethodnoj sezoni, reč je o naslovima i predstavama koje su igrane ranije u drugoj jezičkoj verziji, eventualno u novoj režiji i izvođenju. Tako, na primer, Pozorište mladih iz Novog Sada ima 6 novih predstava za decu, a Dečje pozorište iz Subotice 4, isto kao i prethodne seozne, jedino zrenjanin-ski lutkari su sa 3, broj novih predstava povećali na 7. Ako je i reč o novim predstavama na repertoaru pozorišta za decu, najčešće su to već znani i izvođeni naslovi i autori, adaptacije starih tekstova, odnosno dvojezička varijanta – srpski ili mađarski jezik. Jozef Peer, Boris Aprilov, Srboľjub Stanković – u po dve jezičke varijante; još jedna poetsko-muzička slikovnica po Ljubivoju Ršumoviću; Miroslav Nastasijević (još jedna adaptacija radio-drame); Den Totero (sa klasikom „Kineske bajke“); par rediteljskih adaptacija i nekoliko „bezimenih“, tzv. kolektivnih tekstova u istoj (zajedničkoj) režiji. Od rediteljskih imena: Srboľjub Stanković (sa 3 predstave, ili sa 3 srpsko-mađarske varijante), Živomir Joković (sa 2 predstave, ili sa srpsko-mađarskom varijantom). Voja Soldatović (sa 3 predstave, odnosno sa 2, jer se

treća sastoji od dva dela koji se igraju ponekad odvojeno, a ponekad i integralno), Emilija Mačković (sa 4 predstave, odnosno sa 3 predstave i jendom srpsko-mađarskom varijantom). Zoran Šarić (sa jednom predstavom). Miroslav Marković (sa mađarskom varijantom jedne svoje predstave) i tri kolektivne režije.

Izostali su veliki projekti, nema lukarske predstave koja bi mogla obeležiti sezonu (Zrenjaninci su, uistinu, gostovali po svetu, ali sa predstavom *Mitovi Balkana*, premijerno izvedenom u oktobru 1991.g.) a ni novih autorskih imena. Sve manje je sredstava za neke ambicioznije projekte, ali to ne bi smelo delatnost ovih pozorišta da dovede u pitanje, iako bi se moglo, ako to još uvek nekog i zabrinjava (ili barem interesuje) govoriti o *krizi* lutkarstva, o *odsustvu sluha za novo*, našem vremenu primernije, *medijski atraktivnije* i *prodornije* poimanje scenske umetnosti, pa i pozorišne delatnosti za najmlađu publiku.

I dalje aktivan i najprisutniji autor i reditelj na domaćim lutkarskim scenama je Srboľjub Stanković. Poslednjih godina je svoju delatnost vezao za zrenjaninsku lutkarsku scenu, gde je, kako smo to prošle sezone primetili, režirao *Mitove Balkana* – najuspešniju lutkarsku predstavu, ne samo jedne sezone, i ne samo jednog pozorišta, već, možda, naj-reprezentativniji domaći proizvod u savremenoj lutkarskoj umetnosti. Predstave koje je ovog puta režirao po sopstvenim predlošcima, daleko su od prethodnog uzoritog primera. Najpre je napravio mađarsku verziju svoje prošlogodišnje predstave *Carski pevači*, a potom je režirao svoj, prilično tanak tekstualni predložak. *Krngolice – Brngolice*, predstavi koja je namenjena animaciji najmlade publike (takođe u dve jezičko/izvodačke verzije – srpskoj i mađarskoj). Sve tri predstave su tzv. male forme, sa malim brojem glumaca, jednostavnim glumačko-animatorskim zadacima i svedenom scenografijom.

Živomir Joković je režirao Peerovog *Nevaljalog lutka* u subotičkom Dečjem pozorištu. Reč je o klasičnom lutkarskom komadu, koji se igra(o) i na drugim lutkarskim scenama, samo pod drugim imenom. Novi su likovni akcenti (scenografija, kostimi i lutke) Gregorijana Eustatiua, kao i Jokovićev rediteljski pristup: korišćenje (citiranje) klasičnih obrazaca, uz uvođenje novih, ličnih lutkarskih (rediteljsko-animatorskih) rešenja. Uz dobru ekipu lutkara, kakvi su subotički, i rezultati su zadovoljavajući. A predstava, kako smo već napomenuli, ima dve jezičko/izvodačke verzije.

Pozorište u koferu je još jedna u nizu sličnih poetsko-muzičkih slikovnica koje je režirao Voja Soldatović. Predstava za tri glumca u kojoj oni prevashodno pričaju i recituju, pa onda i otpevaju (na plejbek) stihove Ljubivoja Ršumovića,

bez neke posebne dramaturgije i „čvršće“ povezanosti tekstova, znači u odsustvu priče, ali i nekih neophodnih scen- skih elemenata. *Kineske bajke*, u Soldatovićevoj režiji za isto, matično pozorište (Pozorište mladih) daleko su ambicio- zniji poduhvat koji je realizovan sa velikom glumačkom eki- pom, iz dva puta: prvi deo ovog poznatog komada Dena Toteroa, *Ukradeni princ*, izveden je kao posebna premijera, a posle mesec dana i drugi, *Izgubljeni princeza*. Ovaj ko- mad je, inače, izveden i u drugim pozorištima za decu, naj- češće pod zajedničkim naslovom *Ukradeni princ i izgubljeni princeza*. Reč je o istočnjačkoj priči s dva zapleta i srećnim završetkom. Egzotiku upotpunjavaju adekvatni kostimi, izbor muzike, a među najefektnije scene spada borba sa Zmajem (odličnom lutkarskom kreacijom Šandora Sarva- ša) i još nekoliko uspešnih duhovitih, pantomimskih epi- zoda...

Emilija Mačković je mlad reditelj, ali sa već zapaženim lut- karskim režijama. U Pozorištu mladih je adaptirala i režira- la dve male lutkarske predstave: *Ulica tra la la* i *Veseli mu- zičari*. Prva je za dva glumca, različitih polova, koji se ne- prestano, kao u kakvoj dečjoj igri, nadmeću, nadigravaju, nadmudruju. Ima nekoliko jednostavnih, ali lepih i efektnih lutkarskih detalja: animacija kuće (njeno uhođenje gospo- dara, protezanje, pa i kretanje za njim, itd) na primer, kao i neka druga, originalna rešenja i pristupi (inače malobroj- nim) predmetima na sceni, kostimu, jednostavnoj radnji i komični efekti koji proizlaze iz takvog, neuobičajenog prilaza.

Predstava *Veseli muzičari* je obrada Grimovih *Bremenskih muzičara*. Priča je takođe jednostavna, pričaju je tri odbegle od gospodara životinje, koje nadmudruju tri razbojnika i useljavaju se u njihovu kuću, gde mogu da se na miru po- svete onome što najviše vole – a to je pevanje, i to ne bilo kakvo, već je to njakanje, mjaukanje i lajanje u ritmu ro- kenrola. Duhovita predstava, sa puno efektnih animat- orskih/izvođačkih rešenja.

Za zrenjaninsku lutkarsku scenu, Emilija Mačković je oda- brala komad Borisa Aprilova *Zeka lepotan*, i ovde, baš kao i u prethodnim njenim režijama, kao i u svim dosadašnjim lutkarskim projektima, lutke, scenu i kostim kreirao je njen suprug, Tihomir Mačković, iskusan lutkar, glumac-animator u zrenjaninskom Pozorištu, sve prisutniji kao autor i izvo- dač izuzetnih lutaka, kostima i lutkarske scenografije.

Trapavi znaj je ambiciozno zamišljena predstava, po isto- imenom tekstu Miroslava Nastasijevića, radio-drama koju je dramaturgovala Zvezdana Šarić a režirao Zoran Šarić, na Velikoj sceni Pozorišta mladih. U realizaciji je bilo podosta osobenosti iz prvog dela njenog naslova. Ostaje nam da vi-

dimo koliko će onim drugim delom intrigirati publiku kojoj je namenjena.

Igra A. Davidesku, komad koji je pre nekoliko godina reži- rao Miroslav Marković, inače lutkar Dečjeg pozorišta u Su- botici, za istu kuću, sada je prilagođen igranju i na mađar- skom jeziku, što je inače praksa i subotičkog i zrenjanin- skog pozorišta za decu. Nije u pitanju lutkarska, već tzv. kontakt predstava, koja vešto uključuje u ono što se zbiva na sceni i oko nje svoju publiku, tako da i oni postaju akteri „igre“.

Glumački kolektiv Dečjeg pozorišta sačinio je, opet dvojezi- čnu, predstavu koja se, sasvim prigodno, igrala uoči i posle Nove godine, predstava se upravo tako i zove – *Novogodi- šnje čarolije*.

Sličan je potez i zrenjaninskih lutkara, po narodnoj priči na- pravili su predstavu, *Doživljaji petlića*, koja se takođe igrala u vreme novogodišnjih praznika, na oba jezika – srpskom i mađarskom.

Pozorište mladih je za iste prigode igralo čak nekoliko svo- jih predstava kojima je, kao neophodna scena, na kraju pridodavan Deda Mraz i podela paketića. Ali to su već uobi- čajeni, sasvim opravdani ustupci najmlađoj, uvek vernoj i za sve zahvalnoj publici, koja očekuje ovakve činove, ali i drukčije, inovativnije pristupe neiscrpnom carstvu dečjih maštanja, igre i diskretnog uvođenja u svet pozorišta, litera- ture i umetnosti.

Zoran Derić

XXIV SMOTRA SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

Kompletna društveno-politička, a naročito materijalna situ- acija u pojedinim opštinama, ozbiljno je dovela u pitanje rad amaterskih pozorišta, u čemu amaterska pozorišta voj- vodanskih Slovaka nisu činila izuzetak. Organizovati Smo- tru u ovakvim uslovima bilo je jednako podvigu i iziskovalo je predan volonterski rad pojedinih članova organizacionog odbora Smotre. uprkos svim nabrojanim poteškoćama, a nadalje zaslugom brojnih sponzora – glavnih nosilaca fi- nansiranja – XXIV smotra slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine uspešno je organizovna u Staroj Pazovi. Tradici- onalni susret zaljubljenika pozorišne umetnosti trajao je 5 dana (2 vikenda), a okupio je daleko više amatera – učesni- ka Smotre, nego u prethodnim godinama. Iako je broj predstava u poređenju sa ranijim Smotrama daleko skrom- niji, ansambli su ove godine daleko brojniji, a njihova izvo- đenja predstava pratio je, za Staru Pazovu, rekordan broj

gledalaca. To je još jedna činjenica u prilog tvrdnji, da je pozorišni amaterizam Slovaka postao kulturna potreba života na ovim prostorima.

Smotru su otvorili amateri Doma kulture „Michal Babinka“ (Mihal Babinka) iz Padine predstavom „Iz mračnog ćoška“ (Z temného kúta) prema Jozefu Holubki, u obradi i režiji Tomaša Hriešika. Ansambl od 70 članova zapravo priča priču iz daleke prošlosti Padine, iz vremena kada su tu porodice živjele u komunama, kada su kao vojnici krajine služili vojsku caru, a za uzvrat dobijali plodnu zemlju; kada se dobro pazilo da bogata porodica ne zasnuje rodbinske veze sa porodicom siromaha, bezemljaša... U osnovi to je dobro znana priča o ljubavi dvoje mladih kojima otac – bogataš brani venčanje. Tu je i neizbežan srećan kraj, kada se, posle raznih peripetija, sve dobro završava i mladi dobijaju dozvolu „za ljubav“. Dobro znana i lako prepoznatljiva priča ispričana savremenim scenskim jezikom, prepuna bravuroznih glumačkih minijatura, znalački odabranom „živom“ muzikom na sceni, prelepim kostimom – narodnom nošnjom (izvornom), sa scenografijom detalja, uspjela je da pleni pažnju publike, kritike i samog žirija. Otuda nije čudo da se među nagrađenim amaterima nalazi tako veliki broj amatera ovog ansambla.

Slovačko kulturno-prosvetno društvo Erdevik (SKUS Erdevík) iz Erdevika redovan je učesnik Smotre. U njegovom izvođenju, kao rezultat saradnje sa mnogim rediteljima, publika je imala prilike da gleda nekoliko izvrsnih predstava. Ove godine – u nedostatku drugih mogućnosti – režije se prihvatio iskusan erdevički glumac – amater Pavel Mocko, koji je na scenu postavio tekst Dušana Kovačevića „Radovan III“. To je ujedno i premijera – prvo izvođenje ovoga dela u prevodu na slovački jezik na našim amaterskim scenama. U svim segmentima uspešnu realizaciju ove predstave, sa vanrednim i ujednačenim glumačkim ostvarenjima, umanjile su „intervencije u tekstu“ od strane samih amatera. Naime, prevod ovog teksta D. Kovačevića (slovačka verzija prevoda), ne sadrži brojne vulgarne izraze i psovke iz originala. Amaterima se, po svemu sudeći, činilo da je to nedostatak, pa su se sami potrudili da ga otklone. Tako su izuzetno dobrom prevodu učinili „medvedu uslugu“, ubacujući rečenice netipične za slovački jezik i narušavajući poetiku prevoda.

Amaterska scena KUD „Sladkovič“ (KUS Sládkoviča) iz Boljevaca (Bol'ovce) posegla je za tekstom autora Daniela Cinkotskog, iskusnog glumca-amatera iz Iloka. Zaigrala je njegov tekst-prvenac „Šta je tu je“ (Čo je tu je). Ova komedija situacije, pitko oblikovana prepoznatljivim slikama iz svakodnevnog života porodice, uspjela je da drži pažnju gledalaca. Pojedina glumačka ostvarenja zaslužno su ponela i

nagrade žirija, a čestitke treba uputiti prvenstveno reditelju-amateru, debitantu Emilu Temanu, za uspešan rad sa glumcima i uspešno savladavanje osnovnih „tajni“ rediteljske umešnosti.

Omladinska scena Koloseum KIC Kisač (KUS Kysáč) kolektivni je debitant na Smotri. Prvi put su se na sceni opobali, kako kompletan devojčaki glumački ansambl, tako i reditelj Michal D'urovka (Mihal Ďurovka). Posegnuvši, sa svim slučajno, za tekstom Augustína Kuchára (Augustína Kuhara) „Malý krvný kolobeh“ (Malí krvotok) koji tretira događaje iz života učenica – članica devojčakog internata u devojčakoj školi, nisu bili svesni prednosti koju im je tekst ponudio. Devojke su igrale sebe, svoje doživljaje i svoje uzvraćene i neuzvraćene ljubavi. Iskrenošću igre uspele su da zadobiju pažnju i simpatije publike, uprkos nesigurnim i ne najsretnijim scenskim rešenjima, a naročito pogrešno izabranom načinu govora (unjav govor) glavne junakinje. Debi Kisačana je ipak bio uspešan i valja samo poželeti, da ih i sledećih godina srećemo na Smotri.

Odlaskom reditelja Miroslava Benke iz Stare Pazove, u radu ansambla Pozorišta VHV-scene u Staroj Pazovi ostala je praznina, koju je valjalo popuniti. Na posao je prionuo glumac-amater Alexander Bako (Aleksandar Bako), koji je sa kolegama, glumcima-amaterima postavio na scenu „Trasovisko“ (Tresetište) Štefana Králika (Štefana Kraljika). Ova višeslojna drama (tresetište – mesto na kojem živi bračni par, tresetište u njihovim odnosima, tresetište uspomena koje naviru...), poslužila je, kako reditelju tako i glumcima, kao opipljiv dokaz, da se ne treba pribojavati budućnosti ovoga ansambla. Preuzevši likovnost i vizuelnu kultivisanost predstava reditelja Benke, pod čijim se okriljem formirao, debitant-reditelj Bako je uspeo da unese u predstavu elemente svoje ličnosti, naročito u radu sa glumcima, birajući intuitivno ispravno glumačka izražajna sredstva svojih glumaca.

Pozorište VHV-scena u Bač. Petrovcu ove godine se predstavila sa Aristofanovom „Lýsiratou“ (Lisírata), u režiji Ľuboslava Majere. Reditelj je oko ovoga projekta okupio brojnan ansambl (40 glumaca), nadograđujući matematički precizno, izuzetno poetičan, vrcav, lucidan tekst, koji pruža nebrojene mogućnosti igre crno-belim tonovima (crna scenografija, beo kostim), kao što su: borba „dobra i zla“, rata i mira, ljubavi i mržnje, života i smrti. Dokazavši ponovo da ima izvanredan osećaj za muziku, za reč, za pauzu, odnosno tišinu, da izuzetno dobro poznaje i oseća boje, da ceni i poštuje glumca, a ujedno ume da iz njega „iscedi“ svu umešnost, da može do erotike da golica maštu gledalaca posredstvom glumaca odevenih bukvalno od glave do pete,

Majera je još jednom napravio predstavu koja se pamti i koja određuje pravac u pozorišnoj tradiciji ne samo vojvodanskih Slovača.

SKOS Detvan (SKPD Detvan) iz Pančeva već nekoliko godina uspešno saraduje sa glumcem Zoranom Rotarom u ulozi reditelja. Kao plod takve saradnje, ove godine je proizašla predstava „Kovači” Miloša Nikolića. Vrsni i iskusni glumci, vođeni rukom reditelja, uhvatili su se u koštac sa ovim zadatkom, oblikujući ga od samog prevoda teksta do završne realizacije na sceni. Rezultat ovih napora nije uspeo da zadovolji, pre svega, same aktore predstave, mada im je publika poklonila dužnu pažnju. Očigledno, najslabija karika predstave je prevod teksta, koji, iako veran, nije pružao mogućnosti za razigravanje glumaca.

Pozorište VHV – scena u Kovačici, u saradnji sa rediteljem Jánom Makanom, opredelilo se za tekst Nikolaja Erdmana „Hra tmavej hviezdy” (*Igra tamne zvezde*). Podsećajući na avangardu 60-tih i 70-tih godina, a zadirući u bolno aktuelne teme današnjice, služeći se simbolima i znakovima, znalački se igrajući svetlom, tamom i polumrakom, predstava priča priču sličnu noćnoj mori o bezizlaznosti situacije malog, običnog čoveka, koji se iz petnih žila trudi izvući korist, naći svrhu vlastitog postojanja i otkriti razlog svog ništavnog života. Brojan glumački ansambli dosledno je realizovao rediteljsku koncepciju, pleneći svu pažnju gledališta.

Kao gosti, u čast nagrađenih, poslednjeg dana Smotre nastupili su članovi NP Kikinda sa predstavom J.S. Popovića „Rodoljupci”, u režiji Ľuboslava Majere.

Milina Florianová

XXI SMOTRA POZORIŠNIH DANA RUMUNA U VOJVODINI

27. marta 1993. godine, gong je označio početak XXI smotre rumunskih amaterskih pozorišta iz Vojvodine. Posle višegodišnjeg traganja za najefikasnijom formom organizovanja ovog pozorišnog festivala takmičarskog karaktera, Savet pozorišnih dana je, čini se, pronašao najprikladnije rešenje: Svaki pozorišni ansambli može da izgubi ili da dobije status scene u funkciji profesionalnog pozorišta u zavisnosti od mesta koje zauzima na smotri. Tako ove godine, status Scene stiču pozorišta iz Nikolinaca, Banatskog Novog Sela, Uzdina i Lokve. Mada im vetar nije bio baš naklonjen, mada je more nemirno na uzburkanim vodama današnjice, još tri pozorišne lade su podigle svoja jedra. To su pozorišta iz Seleuša, Vladimirovca i Sutjeske.

Pozorište Doma kulture iz Nikolinaca izvelo je predstavu „Mirandolina” Karla Golodnija, u režiji Branislava Guzine. Znalački primenjujući efekat distanciranja, Branislav Guzina stvara lepu, dopadljivu predstavu, koja ume da razgali publiku. Naglašenom ironičnom mimikom, Monika Boldovina u ulozi Mirandoline i Ionika Kudija u ulozi Kavajjera, stvaraju bezbroj komičnih situacija izuzetnog naboja.

Rumunski reditelj Štefan Iordanescu koji već dugo godina uspešno saraduje sa Domom kulture iz Banatskog Novog Sela, postavio je ove godine dramu savremenog rumunskog dramskog pisca D.R. Popeskua „Ovi tužni anđeli”.

Borba glavnog junaka Jona za pravdu, kod Štefana Iordaneskua dobija nove konotacije, prerasta u permanentno dokazivanje da pozorište nije samo komedijska igra, već večita borba za ostvarivanje novih vrednosti.

U cilju ostvarivanja tog zadatka, Jon u interpretaciji Jonela Bundre, ispoljava vulkansku snagu i kada je drzak, a i onda kada je blag, i kada je tužan, a i onda kada pobeđuje sudbinu.

Predstavom „Kako opljačkati banku” Samxa Fayada, Jova Dalea potvrđuje po ko zna koji put, da nije samo veliki glumac, već i vrsni reditelj.

Laku komediju o pljački banke Dalea nadgrađuje novim sadržajima, aktuelizujući je, i čineći je izuzetno funkcionalnom. Predstava uspeva da zadrži pažnju publike od početka do kraja, preplitanjem suspansa i komičnih situacija u brzom italijansko-napolitanskom ritmu, a oprobanom uzdinskom ansamblu nije predstavljala ni najmanji napor da to realizuje.

Amateri iz Lokava izveli su predstavu „Novinari” Aleksandra Mirodana, u režiji Lavinijusa Dudića. Tekst o borbi mladih novinara protiv nepravde, za istinu, predstavlja dobru osnovu za oslikavanje čitavog jednog reakcionarnog društva, sa svim njegovim kontradikcijama, u kome se mladi mogu iskazati samo konkretnim i energičnim akcijama. Igrajući glavnog junaka, Čerkeza, Sorin Ardelean ostvaruje izuzetno inventivnu i očaravajuću ličnost koja zna i uspeva da se izvuče iz pecarske mreže u kojoj se sa ostalim novinarima kopra.

Najveći klasičar rumunske dramaturgije I.L. Karadale, prisutan je na ovogodišnjoj Smotri na dvema scenama. Amateri iz Vladimirovca izvode „Izgubljeno pismo”, u režiji Miće Stojanovića, a amateri iz Seleuša „Burnu noć”, u režiji Dimitrija Miklea. Obe komedije, realističko-naturalističke fakture, igraju se različito. Dok prva poštuje preporuke i slovo dramaturga, druga pribegava verifikovanoj teatralnosti.

Amateri iz Sutjeske izvode jednočinke „Kijavica“ i „Miš“ Branislava Nušića, u režiji Janka Murareskua i Solomona Mioka. Obe predstave su bez nekih pretenzija, ali sama činjenica da su prisutne na Smotri, razlog je oduševljena publika.

Mariora Vojnović

RUSINSKI NARODNI TEATAR „DADA“

Jubilarni, XXV dramski memorijal „Petra Rizniča“ održan je od 18. do 24. aprila 1993. u Ruskom Krsturu. Ova tradicionalna kulturna dramska smotra Rusina Jugoslavije, upravo zbog jubileja, pripremana je sa još više ljubavi i poleta ali, nažalost, pomalo siva stvarnost je umanjila sva zalaganja organizatora i ljubitelja pozorišnog amaterizma. Skromniji programski sadržaj, i po kvantitetu i po kvalitetu, osnovna su karakteristika ovogodišnje Smotre. Samo zahvaljujući neiscrpnim rezervama entuzijazma samih amatera i ljudi koji stvaraju jednu predstavu, praznik teatarskih ostvarenja na rusinskom jeziku je uspeo. Konačno, i za vreme trajanja Dramskog memorijala, kada je označavana 80 godišnjica od izvođenja prve predstave na rusinskom jeziku, kao i 25 godišnjica recitatorskog pokreta u Vojvodini, istaknuta je „potreba negovanja i očuvanja teatra i ove umetnosti koja nas je, kao kulturna tekovina, decenijama održala“. Međutim, neminovno se javila i misao o svima znanih biblijskih „sedam sitih i sedam gladnih godina“ i pitanje: da li su, sada, pred nama sedam (ili i više) gladnih godina, bar kada je reč o pozorišnoj delatnosti na rusinskom jeziku.

Rusinski amaterski teatar „Dada“ je za Memorijal i sezonu 1992/93. pripremio tri premijere. Scena u Novom Sadu je pripremila tekst Slavomira Mrožeka „Танго“ („Tango“), u režiji Zvonimira Pavlovića. Scena u Ruskom Krsturu je, uz pomoć režisera Petra Ujevića, pripremila komediju Reja Kuniya „Свекла од својој жени“ („Beži od svoje žene“), a na istoj sceni je, u saradnji sa OŠ i Gimnazijom „Petro Kuzmjak“ iz R. Krstura, pripremljen i komad Januša Glovackog, „Пепелюга“ („Pepeljuga“), u režiji Vladimira Berserminja.

Osim premijera u okviru RNT „Dada“, na rusinskom jeziku smo videli i premijeru teksta Gordana Mihića „Жоџа“ („Žuta“), u režiji Mikole Preguna, a u izvođenju dramskih amatera Doma kulture iz Kucure. Što se tiče dramskih tekstova za decu u ovoj sezoni smo videli tri premijere: dečja dramska sekcija Doma kulture iz Kucure je izvela premijeru komada „Врацени сон“ („Vraćeni san“), čiji je autor Melanija Pavlović, a u režiji Đurđice Poldruhi; najmladi

glumci KUD „Taras Ševčenko“ iz Durđeva pripremili su komad J. Makarijusa „Капура слушка“ („Kapirja sunca“), u režiji Jakima Harđija, a dečja dramska grupa KPD „Karpati“ iz Vrbasa pripremila je pozorišni komad V. Stojšina „Як цинедар заліпел крадоша“ („Kako je obučar zalepio lopova“), u režiji Janka Lendera.

Na Memorijalu je Dramski program Radio Novog Sada priredio slušanje dveju radio drama: „Єдина любовна роматса“ („Jedna ljubavna romansa“) A. Obrenovića, u režiji samog autora, kao i radio-dramu Natalije Dudaš „Вецєй уре не рунаї“ („Više se ne kreći“), u režiji Ljuboslava Majcre.

Što se tiče plasmana na dramskim smotrama, novosadska predstava S. Mrožeka „Tango“, u režiji Zvonimira Pavlovića, reprezentovala je RNT „Dada“ i njegovu godišnju produkciju do nivoa Republičkog festivala amaterskih pozorišta Srbije u Kuli, gde je kolektiv nastupio 6. juna 1993. Kritike su bile povoljne, a jednu od tri ravnopravne nagrade za glume je dobio Đura Lačak „za suptilnost izraza“ u ulozi Eugenija u „Tangu“. Međutim, život „Tanga“ na sceni time nije bio okončan. Naprotiv.

Pomalo nerazumljivo može zvučati konstatacija da je grad Prešov u Slovačkoj, odnosno Prešovščina (severno-istočni kraj Slovačke), sredinom juna bio, praktično, centar pozorišnog života jugoslovenskih Rusina. Za to ima dva značajna razloga: 12. juna je u Prešovu, na sceni teatra „Aleksandar Duhnovič“, data premijera drame Đure Papharhaja „Агафія, старого пона дзвнка“ („Agafija, staroga popa kći“), a u periodu od 8.-14. juna kolektiv RNT „Dada“, scena iz Novog Sada, gostovao je sa „Tangom“ u tom kraju Slovačke. Premijerno izvođenje drame Đure Papharhaja, jednog od najistaknutijih pisaca, pesnika i dramskih autora među jugoslovenskim Rusinima, „Agafija, staroga popa kći“, u režiji Jaroslava Sisaka, a u izvođenju profesionalnog ansambla Teatra „Aleksandar Duhnovič“ (TAD) u Prešovu 12. juna, ostaće zabeleženo kao izuzetan doprinos kapitalnim vrednostima kulture jugoslovenskih Rusina i označilo je novu etapu u dugogodišnjoj saradnji među Rusinima Prešovščine i u Vojvodini. Ovim umetničkim činom taj Papharhajev dramski tekst, saga o mukotrpnom radu i životu Rusina, o tragici velikih migracija u prošlosti, zahvaljujući iskusnom ansamblu, režiserskom postupku, funkcionalnoj scenografiji i veoma primerenim muzičkim i zvučnim efektima, podignut je, praktično, na pijedestal klasičnog ostvarenja, prvog ove vrste kod Rusina. Posle svega, možemo samo poželeti da ovo dramsko ostvarenje vide, kako na Prešovščini, tako i u zemljama Evrope (Teatar „A. Duhnoviča“ je čest gost na scenama u Francuskoj, Švedskoj,

V. Britaniji, Poljskoj, Ukrajini...), te ponovo i u Vojvodini, gde bi, uvereni smo, na sceni Sterijinog pozorja publika još bliže upoznala mentalitet i osnovne kulturne vrednosti vojvodanskih Rusina. Na premijeri u Prešovu je bio prisutan i kompletan ansambl novosadske scene RNT „Dada” koji je, u danima od 8. do 14. juna gostovao u tom kraju Slovačke. Sa „Tangom” S. Mrožeka, u režiji Zvonimira Pavlovića, nastupili su 10. juna na kamernoj sceni Teatra „A. Duhovića” u Prešovu, a 11. juna su izveli isti tekst i na sceni prelepog Doma kulture u Medulaborcima. Kolektiv je primio i gradonačelnik Medulaboraca, ing. Edvard Ivančo. Svi ovi nastupi i premijera u Prešovu bili su i svojevrsni proboji blokade na kulturnom planu koja se sprovodi protiv SR Jugoslavije.

Treba još spomenuti održavanje Drugog festivala dečjeg dramskog stvaralaštva u Kucuri. Četiri dečja dramska kolektiva su se 15. maja sreli na ovoj smotri koju je organizovao tamošnji Dom kulture, a u znaku označavanja 80-godišnjice izvođenja prvog porozišnog ostvarenja na rusinskom jeziku. Osim domaćina, dečje grupe Doma kulture iz Kucure, koji su izveli tekst M. Pavlovića „Vraćeni san”, na ovoj smotri su još učestvovala deca iz KUD „T. Ševčenko” iz Durdeva sa „Kapijom sunca” J. Makarijusa, deca članovi amaterskog pozorišta Kulturnog centra iz Kule sa Nastasijevićevim „Hilperikom”, u režiji P. Gelebana, te deca iz dramskog ansambla Doma kulture iz Kisača sa predstavom „Moj brat jelen” Razusove-Martakove, u režiji Jana Pricizera. Znači, izvedene su predstave na rusinskom, srpskom, ukrajinskom i slovačkom jeziku i ostvaren bar delimičan uvid u dečju produkciju na ovim jezičkim područjima.

Da stižu nove snage, potvrđuje i jedan kulturni događaj krajem avgusta. Naime, 27. avgusta je u Ruskom Krsturu bila premijera jednočinke Jurija Šeregija „Гладиш” („Gladiš”), u režiji Vladimira Nada Aćima. Nad je, inače, student na Pozorišnoj akademiji u Kijevu (Ukrajina) i svoja znanja i prva kompletnija iskustva je veoma uspešno plasi-
rao pripremajući ovu premijeru – osim režije, on je izvršio adaptaciju teksta, određene dramaturške intervencije, a i glumio je u tom komadu. Bez obzira na teške uslove rada – mlade snage i nove ideje, na sreću, nezadrživo stižu među nas.

Gavra Koljesar

OPERA I BALET SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

Protekla operско-baletska sezona SNP-a, sasvim izvesno, bez obzira na breme svih teškoća koje su je sputavale, ostaće upamćena po nekoliko malobrojnih ali antologijskih pre-

mijera i mnogo više obnova dela klasičnog „gvozdenog” operског repertoara, odnosno „bele” baletске klasike.

Konačni broj od impozantnih 100 predstava, odigranih u toku sezone 1992/93. godine pred oko 40 hiljada gledalaca (sa samo 3 gostovanja), nije definitivna slika aktivnosti našeg ansambla; tu treba dodati i više uspehli solističko-baletskih koncerata, dobrotvornih nastupa, te nekoliko vidova saradnje sa Akademijom umetnosti Novog Sada.

Minulu sezonu obeležile su tri operске premijere, od kojih je bez premca u sećanju ostala postavka mjuzikla „Violinista na krovu”, prema romanu Šocima Alejhema, na tekst Džozefa Stejna, muziku Džerija Boka i songove Šeldona Harnika. Gotovo u istoj meri u kojoj je produkcija „Violinista”, sa svojih 29 prikazivanja i 18 i po hiljada gledalaca, postala sinonim za maestralnu interpretaciju Zafira Hadžimanova, toliko, ako ne i više, ona predstavlja remek delo reditelja Voje Soldatovića, koji je i ovoga puta definitivno potvrdio da doslovno od svega čega se lati – pravi samo uspehe. Nakon njegovog operског prvenca Donicetijeve komične opere „Viva la mama” iz 1991. godine, te „Violinista”, svaki njegov sledeći projekat pod krovom novosadskog teatra očekivaće se sa žarom i nestrpljenjem. Dirigenti „Violinista” bili su: Ljubiša Lazarević i Janez Govednik, koreograf Žarko Milenković, scenograf Mileta Leskovic, kostime je odabrala Stana Jatić, a hor pripremila Vesna Kesic Krsmanović.

Jedna od osobenosti ovog mjuzikla koji suštinski u mnogo-me odstupa od klišeja svog žanra, jeste u tome, da je u ogromnom izvodačkom aparatu od 2 stotine učesnika okupio sve ansamble naše KUĆE; sve predušlove za dobar mjuzikl lišen manira imanentnih jeftinom kabaretskom vodvilju – vrhunska gluma, zavidna vokalna tehnika, scenski pokret. Soldatović je znalački ostvario predstavu i uspehim odabirom protagonista: pre svih, tu je Zafir Hadžimanov, koji je ovde očigledno ostvario životnu ulogu, Sonja Stipić, te cela ekipa sjajnih glumačko-pevačko-igračkih solista.

Soldatovićev „Violinista” je od prvog izvođenja pridobio srca poštovalaca pravog i dobrog pozorišta. Ova predstava, inspirisana danas toliko surovo-aktuelnom potresnom pričom o stradalničkom narodu i njegovoj borbi za elementarno dostojanstvo, od početka do kraja, pleni emocionalom tenzijom na granici suza i smeha. Rekli bismo, projekat u kome su podjednako uživali posetioci i izvodači.

Pred sam kraj protekle sezone, 3. juna, opera SNP-a izvela je još jednu premijeru: u čast nagrađenih na završetku Sterijinog pozorja svetlo dana ugledala je komična opera „Pokondirena tikva” Mihovila Logara, po komediji Jovana Sterije Popovića i libretu Huga Klajna. Delo je pisano po na-

rudžbini Novosadske opere 1954. godine, a Logar je ovaj trenutak čekao pune 4 decenije. Naime 1954. održana je beogradska premijera na sceni Narodnog pozorišta, sa legendarnom Milicom Miladinović u naslovnoj ulozi, a u novoj postavci igrana je 1973. godine. Novosadsku premijeru adaptirao je i režijski postavio Bogdan Ruškuc, uz scenografa Miletu Leskovca, kostime Jasne Badnjarević, a dirigent je bio Angel Šurev. U novoj formi sličnoj zingspilu, koju je Ruškuc upriličio, između ostalog umetanjem pojedinih govornih delova, ukupan izvodački domet bio je na pristojnom i ujednačenom nivou. Predstavu je interpretacijom obeležila Olga Milošević (Fema), a u zahtevnim ulogama spretno su se snašli: Dunja Simić (Evica), Sanja Kerkez (Andica), Slavoljub Kocić (Vasilije), Miodrag Milanović (Filozof), Branislav Vukasović (Jovan), i Svetozar Drakulić (Mitar). Konačno, novosadskom premijerom, „Pokondirena tikva” postavljena je tamo gde zaslužno najviše pripada.

Početak kalendarske godine na sceni našeg Teatra obnovljena je opera „Jolanta” Petra Čajkovskog, uz koreografiju na muziku njegove Serenade za gudače u C-duru, izvedenu premijerno iste večeri. „Jolanta” je doživela tri predstave u mestu i jedno gostovanje, a pijetet prema velikanu ruske muzike – Čajkovskom – bio je povod za postavljanje ove predstave, kao doprinos obeležavanju 100-godišnjice smrti ovog autora, i donekle opravdao slab uspeh produkcije.

U vokalnom pogledu uglavnom korektni bili su: Branka Oklješa (Jolanta), Branislav Vukasović (Robert), te Slavoljub Kocić (Vodemon). Indisponiran je nastupio Branislav Jatić (Rene). Uglavnom skladno zvučeći, orkestar pod upravom Miodraga Janoskog delovao je efikasnije nego u gudačkom sastavu „Serenade”, lišenom neophodnog lirizma, dok je vidniji uspeh postigao ženski deo hora, zvučeći homogeno i muzički prefinjeno.

Baletsku transpoziciju „Serenade” upriličio je Vladimir Logunov, uz podjednak udeo kolektivnog i solističkog plesa; u ovom drugom dominirali su: Mihai Babuška i Oksana Storožuk, korektne kreacije ostvarili su Olivera Crnjanski i Rastislav Varga.

Od 8 operskih obnova koje smo pratili, svakako treba pomenuti Verdijevu „Travijatu” od 7. novembra 1992., kojom je uz bogatu medijsku najavu i podršku obeležena 70-godišnjica od prvog izvođenja u Novom Sadu, odnosno 45. godina obnovljenog rada opere SNP-a. Obnova „Travijate”, uvek dobrodošla predstava u repertoaru svake kuće, a neizostavne u onima sa zavidnom operskom tradicijom, bila je povod da se prisetimo nekadašnjih velikih Violeta, Alfreda i Žermona, čiji su raskošni glasovi stasali, orili se i utihnuli

na sceni SNP-a, i ne samo njih, već i ostalih poslenika – članova hora, orkestra, dirigenata, scenografa, reditelja, rečju – svih koji su decenijama nesebično davali sebe u prelepoj i većitoj igri zvanj pozorište. U prvom redu tu su: briljantna Zdenka Nikolić, Vlada Popović, Dragutin Burić, Olga Bruči, Gordana Kojadinović i Vera Berdović. Neizostavan je i dirigent prve novosadske „Travijate” – profesor Vojislav Ilić, koji je u čast jubileja Verdijeve muzike na našoj sceni prilikom svečane obnove dirigovao Uvertiru, odnosno Uvodnu muziku za I čin dela koje je, uz manje prekide, kao trajna ljubav poštovalaca te umetnosti živelo na repertoaru Kuće punih 70 godina.

Gordana Tomić sa korektnim tumačenjem lika Violete i nevelikim ali lepim glasom, baritonelno zvučeći ali dopadljiviji lirski Alfred – Dragoslav Ilić, te doajen beogradske operke scene – Nikola Mitić kao Žermon – protagonisti su svečane novosadske obnove, u režiji Mladena Sablića. Ceo događaj je posebno izuzetnim činio podatak da predstavom rukovodi maestro Mladen Jagušt, pod čijom je palicom orkestar zvučao homogeno, ubedljivo, postizući zavidan nivo umetničke zrelosti i ekspresivnosti.

Šest prikazivanja ovakve obnovljene „Travijate” podsetilo nas je i na to da trajemo, i iz tog kontinuiteta ponudena je nova vrednost, koja se otvorila mladim snagama spremnim da, uz dužan pijetet nasledu, zakoraće u superiorni kvalitet.

Uz pomenute premijere na sceni SNP-a, u toku protekle sezone pratili smo i pet predstava Verdijevog „Nabuka”, tri Štrausova „Slepa Miša”, tri puta „Prodanu nevestu” Smetane, osam izvođenja Rosinijevog „Seviljskog berberina”, nažalost samo tri puta izuzetnu Donicetijevu „Viva la mama”, pet puta „Barona ciganina” – Štrausa i tri puta Verdijevog „Trubadura”.

Ansambli baleta SNP-a u protekloj sezoni, uz pomenuto prvo izvođenje „Serenade”, mogao se pohvaliti još jednom premijerom i pet obnova: atribut premijernog ponele su produkcije Ravelovog „Bolera”, i baletske svite „Karmen”, po motivima istoimene opere Bizea-Ščedrina, obe u koreografiji i režiji Vladimira Lagunova, a pod palicom Imrea Toplaka. Ovaj projekat kojim je Balet ujedno i započeo 1992/93. sezonu, sačinjen od dve jednočinke, izveden je tri puta na maličnoj sceni i jednom na gostovanju.

U plastici koreografske zamisli Lagunova-„Bolerom” je superiorno vladala Maja Grnja, a „Karmen” su na scenu dovele izuzetne i verovatno najmarkantnije figure jugoslovenskog baleta – Ašhen Ataljanc, Konstantin Kostjukov i Mihai Babuška. Svako od ovih umetnika ostvario je lepu, pažnje vrednu kreaciju, uz okvir predstave koji je realizovao, ne toliko ujednačen, baletski ansambli.

Obnovljena „Žizela” Adolfa Adama, za publiku toliko atraktivni biser „bele klasike” – na domaćoj sceni igrana je 7 puta, Heroldova „Vragolanka” 4 puta, „Konjić Grbonjić” 8 puta, „Labudovo jezero” – Čajkovskog 4 puta, a Divjakovičeva „Altum Silencijum” i Orfova „Karmina burana” 2 puta.

Prošlogodišnju sezonu obeležilo je i više solističko-baletskih koncerata: dve predstave za širu publiku atraktivnih „Španskih impresija”, koncert solista i gudačkog orkestra povodom premijere baleta „Serenada” i opera „Jolanta” – Čajkovskog, Gala koncert orkestra SNP, operski Gala-koncert, Koncert orkestra i hora SNP, Koncert hora SNP sa „Svetočnim bdenijem” – Sergeja Rahmanjinova, te dobrotvorni koncert Hora i orkestra.

Shodno ustaljenoj praksi, muzički život grada upotpunjen je i brojnim raznovrsnim sadržajima od kojih izdvajamo: ciklus koncerata u Gradskoj kući, Muzičke večeri Matice srpske, Koncerte u Sinagogi, ciklus „Novi zvučni prostori” i mnoge druge. Slušali smo brojne studente novosadske Akademije, Kamerni orkestar iste ustanove, nastavnički kadar muzičke škole „Isidor Bajić”, violiniste Marinu Jašvili i Dejana Bogdanovića, primadonu Radmilu Bakočević, sjajne soliste: Dejana Mladenovića, Nebojšu Ignjatovića i Ljubišu Jovanovića. Prijatne trenutke priredili su: beogradski vokalno-instrumentalni trio, zemunski gudački kvartet, ansambl „Ad libitum” i ostali kvalitetni kamerni i ostali ansambli. U

sećanju ostaju i solistički nastupi Nenada Vrbaškog, te pijaniste Dušana Trbojevića.

Prvi put u Novom Sadu zazvučala je Malerova V Simfonija u izvođenju Združenog orkestra studenata beogradske i novosadske Akademije, pod upravom Mladena Jagušta.

Novi Sad je još jednom bio centar u kome su održane značajne manifestacije kao što su: Tribina kompozitora Novi Sad-Sremski Karlovci, NOMUS, Pijanističko takmičenje mladih umetnika, Leto u Sinagogi, Dani akademije umetnosti u Novom Sadu i dr. Proslavljen je Dan Srpskog narodnog pozorišta, dodeljene godišnje nagrade: (horu SNP-a za „Violinistu na krovu” i „Svenočno bdenije”, orkestru za predstavu „Pokondirena tikva”, reditelju Voji Soldatoviću za predstavu „Violinista na krovu”, Miodragu Milanoviću za ulogu Ružičića u operi „Pokondirena tikva”, Slavoljubu Kociću, za ulogu Vasilija u istoj predstavi). Penzionisana članica opere SNP-a Irena Davosir Matanović dobila je zlatnu plaketu „Jovan Đorđević”, a posebno su pohvaljene i odlikovane predstave „Violinista na krovu” i „Pokondirena tikva”.

Konačno, hroničar sa neskrivenim zadovoljstvom zaključuje da je ansambl naše Kuće uspeo da publiku, koju ovaj grad neosporno ima, vrati u dvorane svog teatra.

Boško Buta

pozorišta/ansambli/repertoari

novi sad

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Siniša Kovačević (1954, 13^{1/2}, 1^{1/2})
Direktor Tehnike: Dragan Inić (1949, 21, 11)
Rukovodilac – Finansije i računovodstvo: Nada Fistrić (1950, 22, 7)
Scenograf: Geroslav Zarić (1951, 16, 1)
Kostimografi: Jasna Petrović Badnjarević (1948, 21, 21);
Mirjana Stojanović Maurić (1947, 23, 23)

DRAMA

Dejan Penčić Poljanski, direktor (1943, 29, 1^{1/2})
Mirjana Markovinović, dramaturg (1954, 16, 6), Gordana Torbica, sekretar (1947, 23, 15)
Glumci: Jelena Antonijević (1965, 4, 4), Aleksandra Carić (1959, 8, 8), Jasna Đuričić Jankov (1966, 4, 4), Gordana Đurđević Dimić (1961, 8, 8), Mirjana Gardinovački (1950, 23, 23), Aleksandra Ilić Pleskonjić (1959, 13, 13), Gordana Jošić (1963, 6, 4), Ilinka Kajtez (1949, 23, 23), Gordana Kamenarović (1958, 9, 9), Zaida Krimšamhalov (1936, 34, 30), Tijana Maksimović (1961, 8, 4), Ksenija Martinov Pavlović (1948, 27, 27), Verica Milošević (1943, 30, 26), Ivana Pejčić (1960, 9, 9), Ljubica Rakić (1953, 23, 23), Olivera Stamenković (1965, 5, 4), Lidija Stevanović (1958, 7, 5), Sonja (Sofija) Stipić (1946, 25, 23), Milena Šijački Bulatović (1936, 39, 37), Dobrila Šokica (1934, 39, 38), Zvezdana Tomačević Josifov (1958, 5, 4), Valja Vejin (1949, 23, 17), Renata Vigi (1951, 21, 17), Draginja Voganjac Vehovec (1967, 4, 4), Novak Bilbija (1950, 21, 8), Zoran Bogdanov (1957, 12, 12), Aleksandar Đorđević (1948, 21, 21), Miroslav Fabri (1958, 9, 4), Aleksandar Gajin (1965, 5, 5), Stevan Gardinovački (1936, 32, 24), Božo Jajčanin (1928, 40, 18), Vladislav Kačanski (1950, 15, 15), Tomislav Knežević (1951, 22, 22), Radivoje Kojadinović (1928, 40, 38), Robert Kolar (1966, 1^{1/2}, 1^{1/2}), Predrag Momčilović (1959, 7, 7), Dragomir Pešić (1957, 12, 12), Miodrag Petrović (1954, 13, 13), Miodrag Petronje (1946, 23, 9), Milan Šmit (1946, 22,

18), Predrag Tomanović (1964, 5, 5), Vasa Vrtipražki (1946, 25, 25), Nenad Vujanović (1961, 5, 4).
Voditelji predstava i šaptači: Zorica Đorđević (1941, 26, 23), Snežana Kovačević (1953, 11, 11), Irena Petronje (1952, 19, 12), Mira Radovanov (1950, 20, 13), Milica Radenović (1952, 16, 15), Tibor Kiš (1946, 26, 26), Momčilo Kljaić (1967, 2, 2), Stojan Kostić (1946, 21, 18).

OPERA I BALET

Borivoje Šugić, direktor (1937, 32, 18) – do 19. marta 1993.
Miodrag Milanović, direktor od 19. marta 1993.
Dirigenti: Miodrag Janoški (1937, 27, 19), Imre Toplak (1933, 36, 32 – otišao na Akademiju 30. septembra 1992), Janez Govednik (1951, 18, 5)
Dirigent Hora: Vesna Kesić Krsmanović (1961, 7, 4 – na odsustvu od juna 1993)
Korepetitori: Aleksandar Hercenberger (1934, 36, 18)
Voditelji predstave: Stojanka Milušić (1947, 24, 21), Dejan Teodorović (1954, 10, 10)
Šaptači: Boženka Očovaj (1954, 15, 10), Batić Milena (1961, 8, 2)
Nototekar: Anika Ilona (1944, 19, 10)
Pomoćnik nototekara: Slavoljub Alimpić (1946, 20^{1/2}, 16)

VOKALNI SOLISTI

Soprani: Vera Berdović (1941, 28, 23), Gordana Kojadinović (1939, 39, 20 – otišla u penziju marta 1993), Adela Marušević (1936, 39, 39 – otišla u penziju februara 1993), Branka Oklješa (1950, 23, 23), Sanja Kerkez (1968^{1/2}, 1/2), Svetlana Lovčević (1966, 1, 1), Jaroslava Benka (1966, 1^{1/2}, 1/2), Dunja Simić (1969, po ugovoru od trećine radnog vremena), Milica Stojadinović (1964, po ugovoru od trećine radnog vremena)
Mecosoprani: Ilona Kantor Vasiljević (1946, 14, 7), Marina Pavlović Barać (1961, 9, 9), Violeta Srečković (1965, 2, 1)

Tenori: Slavoljub Kocić (1949, 20, 9), Aleksandar Manojlović (1947, 15, 15)

Baritoni: Branislav Vukasović (1951, 16, 14), Saša Kovačić (1965, 7, 7), Miodrag Milanović (1947, 22, 15)

Bas: Branislav Jatić (1956) – periodično prisutan

ČLANOVI HORA

I sopran: Ljubica Bisak (1953, 18, 16), Julija Bisak Hartig (1950, 24, 24), Marija Brajković (1960, 13, 13), Snežana Janković (1957, 13, 13), Zorica Janković (1949, 11, 11), Laura Jovašević (1973, 1, 1), Etel Koči (1958, 12, 9), Katarina Lazić (1952, 14, 14), Jasna Prokić Milivojević (1966, 8, 8), Milica Šujica (1970, 5, 4), Milica Šurjan (1953, 18, 18), Ivana Tucakov Kovačević (1956, 13, 13), Marija Vojvodić (1961, 12, 12)

II sopran: Šarlota Fetahović (1948, 22, 22), Marta Marić (1942, 28, 18), Vera Marković (1951, 20, 13), Valerija Nad (1959, 10, 9), Svetlana Šukalo (1966, 3, 3), Tatjana Todorović (1964, 9, 9), Jelena Veselinović (1960, 9, 7)

I alt: Nora Čonkić (1967, 9, 9), Klara Drakulić (1944, 18, 18), Natalija Popov (1947, 20, 20), Marta Rokličer (1965, 7, 7), Branka Sladić (1955, 17, 13), Ljiljana Stankov (1955, 15, 12), Marija Slović (1965, 4, 4), Sanja Trifunović (1967, 3, 3), Milica Vujić (1957, 13, 13), Eržebet Zagorac Horvat (1957, 13^{1/2}, 12)

II alt: Marina Aras (1948, 18, 14), Vera Naodović (1937, 34, 24), Vjera Radenković (1935, 36, 28), Tereza Stanković (1946, 26, 20), Jelena Varga (1952, 17, 17)

I tenor: Dobrivoj Gološin (1962, 7, 7), Branislav Krstić (1936, 31, 14), Igor Ksionžik (1963, 3, 3), Milutin Polovina (1940, 25, 25), Miloš Ristić (1956, 13, 13)

II tenor: Jožef Bisak (1952, 19, 18), Đorđe Keči (1956, 12, 1^{1/2}), Goran Mašić (1960, 3, 3), Dušan Milovanov (1967, 2, 1^{1/2}), Boško Radulaški (1960, 15, 9), Antun Topić (1958, 15, 4)

Bariton: Petar Kojić (1956, 15, 9), Branko Rošu (1961, 5, 3), Dragan Stajić (1962, 6, 3), Vladimir Stojković (1964, 3, 3), Nebojša Šogorović (1962, 6, 2^{1/2}), Milan Zucajić (1941, 25, 25)

Bas: Toma Bahun (1947, 18, 14), Slobodan Đokić (1960, 5, 3), Stevan Holiček (1934, 24, 22), Voja Josimov (1955, 14, 13), Čedomir Milušić (1940, 30, 29), Siniša Pejaković (1957, 4, 3), Antal Tiri (1947, 28, 13), Miroslav Todorović (1934, 37, 37), Slavoljub Veselinović (1936, 31, 19)

ČLANOVI ORKESTRA

Koncertmajstori: Karolj Horvat (1950, 20, 16), Imre Lakatoš (1959, 12, 12), Milan Todorović (1963, 7, 6)

I violine: Geza Balaž (1939, 35, 35), Adam Gutvajm (1941, 31, 28), Robert Hercenberger (1962, 9, 9), Ismet Huseinović (1938, 25, 20), Emina Lukin (1963, 9, 9)

II violine: Jene Baranjai (1944, 33, 28), Tereza Čuković (1937, 36, 29), Mikloš Varga (1937, 37, 37 – otišao u penziju leta 1993), Eva Verebeš (1957, 17, 17)

Viola: Karlo Ižak (1944, 30, 25), Mihailo Kolesar (1967, 3, 3), Dušica Polovina (1966, 4, 2^{1/2})

Violončelo: Iboja Farago (1966, 8, 8), Marijana Perić (1961, 9, 8), Stanislav Pišlar (1936, 28, 26)

Kontrabas: Julka Baranjai (1948, 25, 5), Zvonimir Krstić (1953, 18, 16), Janoš Siladi (1936, 33, 28)

Flauta: Sonja Antunić (1962, 10, 9), Brankica Đukić (1968, 5, 5), Saša Stevanović (1961, 8, 8), Sanja Stijačić (1965, 6, 5)

Klarinet: Rudolf Balaš (1962, 8, 8), Stjepan Bašić (1955, 14, 14), Karolj Burai (1952, 15, 14), Stanojlo Gajić (1929, 39, 37)

Oboa: Olga Banovčanin (1951, 13, 13), Milun Čuković (1935, 36, 36), Drago Jelavić (1956, 12, 12), Vladimir Puškaš (1959, 12, 12), Mirjana Stančić (1950, 19, 19)

Fagot: Stevan Kazimić (1954, 14, 14), Dragana Ognjanović (1947, 20, 20)

Horna: Sladana Grlić (1968, 5, 5), Istvan Palinkaš (1942, 25, 24), Erne Šuranji (1953, 15, 12), Jakim Vislavski (1952, 20, 20)

Tuba: Boris Ninkov (1966, 5, 5)

Truba: Saša Dragović (1965, 4, 3 – na neplaćenom odsustvu od polovine sezone), Milan Senković (1956, 14, 14), Laura Vukobratović (1971, 4^{1/2}, 4^{1/2})

Trombon: Tibor Bergel (1950, 18, 17), Ilija Geza (1955, 16, 13)

Udaraljke: Aleksandar Urošević (1965, 7, 7), Zoran Komadina (1966, 3^{1/2}, 3^{1/2} – otišao januara 1993)

Timpani: Laslo Atila (1961, 10, 10)

BALET

Rukovodilac Baleta: Rastislav Varga

Repetitor – pedagog Baleta: Biljana Njegovan (1951, 24, 24)

Korepetitor: Zoltan Gajdoš (1961, 11, 10), Ivana Vojnović (1967, 1, 1)

Sekretar Baleta: Helmut Nedelko (1937, 35, 23 – otišao u penziju aprila 1993), Bela Kurunci (otišao u penziju aprila 1993)

Prvaci: Rastislav Varga (1955, 19, 19)

Solisti I kategorije: Dijana Kozarski (1965, 10, 10), Bela Kurunci (1952, 20, 20), Eleonora Miler Hristidis (1953, 20,

20), Zoran Radojčić (1953, 15, 15), Gabrijele Teglaši Velimirović (1961, 15, 15)

Solisti II kategorije: Nevena Antić Igrić (1953, 22, 22), Sofija Stojadinović (1947, 27, 27 – otišla u penziju septembra 1993), Gizela Veličković (1960, 15, 15)

Solisti III kategorije: Apostol Hristidis (1953, 21, 20), Aleksandra Ketig (1961, 15, 15), Olivera Kovačević Crnjanski (1966, 7, 6), Jasna Kovačić (1963, 12, 10), Elizabeta Kurunci (1952, 21, 21), Amalija Petrić (1950, 25, 10), Dragan Vlalukin (1962, 11, 11)

Solisti epizodisti: Magdalena Gikovski (1951, 23, 23), Ilinka Grnja (1949, 25, 25 – otišla u penziju početkom sezone), Ljubica Klinar (1952, 22, 22), Milutin Petrović (1954, 11, 11), Toni Randelović (1966, 6, 6), Sanja Vučurević (1963, 12, 11)

Ansambl I kategorije: Đorđe Drljan (1967, 7, 7), Ismet Fetahović (1954, 21, 21), Đerdika Lukić (1960, 14, 12), Đurdica Nad (1948, 23, 22), Radmila Nestorović (1966, 7, 7), Marijeta Savić (1967, 6, 6), Marija Šarčević (1959, 15, 15), Branka Tešanović Gligorić (1965, 8, 8), Aranka Tot (1963, 7, 7)

Ansambl II kategorije: Džana Čurčić (1962, 7, 7), Dragica Dimić (1959, 10, 10), Ilna Mataruga (1948, 22, 22), Biljana Pušić (1963, 13, 13)

Ansambl III kategorije: Bojana Jovanović (1970, 2, 2), Ivana Stojčević (1971, 2, 2), Ljiljana Višekruna (1972, 2, 2 – na neplaćenom odsustvu)

Ove sezone bili su angažovani *solisti iz inostranstva:* Oksana Storožuk (SSSR), Vladimir Meljnik (SSSR), a i dalje su u angažmanu Mihai Babuška (Rumunija) i Vasile Halaku (Rumunija).

REPERTOAR / DRAMA

Premijere u velikoj dvorani

Radoslav Dorić

KAD BI SOMBOR BIO HOLIVUD

Režija: Radoslav Dorić

Scenografija: Vladimir Marenić

Kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Miroljub Arandelović-Rasinski

Saradnik za scenski pokret: Ferid Karajica

Lektor: dr Žarko Ružić

Asistenti scenografa: Svetlana Milić i Saša Senković

Asistent kostimografa: Lidija Dobronjovski

Slajdovi i fotografije: Miomir Polzović

Lica: Saša Torlaković (*Ernest Bošnjak*), Stevan Šalajić (*Majstor Jožef*), Dobrila Šokica (*Gazdarica*), Jasna Đuričić Jankov (*Prva gospoda*), Valja Vejin (*Druga gospoda*), Sonja Stipić (*Treća gospoda*), Gordana Jošić Gajin (*Irena*), Božo Jajčanin (*Župnik*), Stevan Gardinovački (*Gradonačelnik*), Karolj Fišer (*Vajdinger*), Aleksandar Đorđević (*Vamošer*), Rade Kojadinović (*Vujić*), Miodrag Petronje (*Lalošević*), Gordana Kamenarović (*Malci*), Jelena Antonijević (*Loloc*), Robert Kolar (*Laslo*), Mirko Pantelić (*Toma*), Aleksandar Gajin (*Mišika*), Dragomir Pešić (*Tilger*), Miroslav Fabri (*Šanjika*), Predrag Momčilović (*Vilhelm Rendelštajn*), Zoran Bogdanov (*Bela Fabijan*), Vladislav Matić (*Sudski izvršitelj, Žandarm*).

Somborska mladež, građani, članovi samborskog amaterskog pozorišta, prolaznici...

Jelena Belimarković, Sofija Belić, Sladana Ekres, Ivana Kauterović, Jelena Kovačević, Jelena Lagator, Olga Penčić-Poljanski, Milica Popović, Nevena Ružić, Sandra Stojisavljević, Nataša Stojičić, Branislava Tenjović, Sanda Šimunović, Gojko Galić, Lazar Živanac, Branko Ilijć, Bojan Kvirgić, Saša Maksimović, Mirko Miletić, Vojislav Milutinović, Nemanja Petronje, Zoran Tušev

Tamburaški orkestar *Novosadske bekrije*

(Dušan Vejin, Dušan Sučević, Radiša Gligorić, Jovan Popović, Branislav Mitrović)

28. januara 1993.

12 predstava u mestu

4459 gledalaca

(Predstava se od treće reprize izvodi na maloj sceni)

Premijere u maloj dvorani

Ljubomir Simović

ČUDO U ŠARGANU

Režija: Egon Savin

Scenografija: Geroslav Zarić

Kostimi: Bojana Nikitović

Lektor: Radovan Knežević

Kompozitor: Ksenija Zečević

Asistent reditelja: Balša Đogo

Lica: Dobrila Šokica (*Ikoniya*), Mirjana Gardinovački (*Gospava*), Jasna Đuričić (*Cmilija*), Mihajlo Pleskonjić (*Andelko, zvani „Čora“*), Velimir Životić (*Mile*), Novak Bilbija (*Stavara*), Stevan Šalajić (*Prosjak*), Stevan Gardinovački (*Skitinica*), Gordana Kamenarović (*Jagoda*), Tanasije Uzunović

(*Vilotijević*), Tomislav Knežević (*Islednik*), Zoran Bogdanov (*Manojlo*), Nenad Vujanović (*Tanasko*). Trubački orkestar Miće Petrovića iz Užica.

26. septembra 1992.

27 predstava (23 u mestu, 4 na gostovanju)

5842 gledaoca (4592 u mestu i 1250 na gostovanju)

Radoje Domanović

VOĐA

(Po motivima pripovedaka Radoja Domanovića)

Dramatizacija i režija: Radoslav Milenković

Scenografija: Boris Maksimović

Kostimi: Bojana Nikitović

Lektor: Olga Marinković

Lica: Jelena Antonijević (*Đavolak, veseljak*), Miroslav Fabri (*Milan*), Aleksandar Đorđević (*Ilija*), Rade Kojadinović (*Stari*), Aleksandra Carić (*Plavuša*), Karolj Fišer (*Šef policije*), Miodrag Petrović (*Prvi pandur*), Miljan Vojnović (*Drugi pandur*), Tatjana Rodić (*Nasta*), Milan Šmit (*Ministar vojni*), Olivera Stamenković (*Studentkinja*), Miodrag Petronje (*Otač*), Milica Radaković (*Majka*), Ilika Kajtez (*Žena*), Aleksandar Gajin (*Sin*), Lidija Stevanović (*Čerka*), Miloš Žutić (*Glas iz mraka*).

10. oktobra 1992.

14 predstava (12 u mestu, 2 na gostovanju)

3078 gledalaca (2097 u mestu, 981 na gostovanju)

J. S. Popović

KIR JANJA

(TVRDICA)

Režija: Ljuboslav Majera

Scenografija: Velizar Srbljanović

Kostimi: Vanja Popović

Lektor: dr Žarko Ružić

Lica: Vladislav Kačanski (*Kir Janja*), Mirjana Gardinovački (*Juca*), Lidija Stevanović (*Katica*), Nenad Vujanović (*Mišić*), Miodrag Petrović (*Kir Dima*), Milan Šmit (*Petar*).

26. decembra 1992.

Beogradska premijera 1. marta 1993.

33 predstave (22 u mestu, 11 na gostovanju)

8 433 gledalaca (5 533 u mestu, 2900 na gostovanju)

Premijere na kamernoj sceni

Miloš Nikolić

KOVAČI

Režija: Branislav Mićunović

Scenografija: Dalibor Tobdžić

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić

Lektor: dr Žarko Ružić

Lica: Vladislav Kačanski (*Aca Kovačev*), Novak Bilbija (*Peter Šmid*), Mirjana Gardinovački (*Lujza*), Vasa Vrtipražki (*Ivan N. Kuznjecov*)

11. oktobra 1992.

43 predstave (25 u mestu, 18 na gostovanju)

6103 gledaoca (2222 u mestu, 3881 na gostovanju)

Ljudmila Razumovska

DRAGA JELENA SERGEJEVNA

Prevod: Mirka Janković

Režija: Branko Popović

Scenografija: Viorel Flora

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić

Muzika: Zoran Vuković

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Lektor: Ljiljana Pinterić

Lica: Svetlana Utješanović (*Jelena Sergejevna*), Ivana Pejić (*Ljalja*), Predrag Tomanović / Robert Kolar (*Voloda*), Mirko Pantelić (*Paša*), Dragomir Pešić (*Vica*).

Predstava je urađena u saradnji Srpskog narodnog pozorišta i Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“, Zrenjanin

12. oktobra u Zrenjaninu

24. oktobra u Novom Sadu

12 predstava (10 u mestu, 16 u Zrenjaninu, 2 na gostovanju)

1542 gledalaca (977 u mestu, 2225 u Zrenjaninu, 565 na gostovanju)

Zoran Ristović

KUVARICE

Skuvano po receptima Jeroteja Draganovića, jeromonaha manastira Krušedola sa songovima Duška Trifunovića

Režija: Zoran Ristović

Scenografija i kostimi: Jasna Petrović Badnjarević

Kompozitor: Peda Vranešević

Scenski pokret: Ferid Karajica

Lektor: Milorad Telebak

Lica: Milena Šijački Bulatović (*Majkica*), Ilinka Kajtez (*Mama*), Aleksandra Pleskonjić Ilić (*Ognjena*), Zvezdana Tomašević Josifov (*Bistra*), Valja Vejin (*Ljutka*), Aleksandar Hercenberger (*Pijanista*)

19. marta 1993.

10 predstava u mestu

527 gledalaca

SLUŠKINJE ŽANA ŽENEA

Ispitna predstava Marka Novakovića, studenta režije u klasi profesora Vlatka Gilića

Adaptacija i režija: Marko Novaković

Scenografija: Darko Malenica

Kostimi: Vanja Popović

Koreografija: Ljiljana Mišić

Lektor: dr Žarko Ružić

Lica: Miroslava Kmeč (*Kler*), Olja Lopušanski (*Solanž*), Slobodan Ninković (*Gospoda*), Saša Stojković (*Sarr, Gospodin*)

(Predstava je urađena u saradnji s Akademijom umetnosti u Novom Sadu)

24. maja 1993.

3 predstave u mestu

255 gledalaca

SARADNJA SA AKADEMIJOM UMETNOSTI U NOVOM SADU

Ž.B.P. Molijer

UČENE ŽENE U VERSAJU

Diplomska predstava studenata glume četvrte godine u klasi profesora Branka Pleše

Adaptacija teksta i režija: Ana Cvijanović Jajčanin, vanredni profesor

13. aprila 1993.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)

712 gledalaca (612 u mestu, 100 na gostovanju)

Obnove

KOMEDIJA DEL ARTE

7. juna 1993.

1 predstava u mestu

250 gledalaca

Obnove u maloj dvorani

Miloš Nikolić

SVETISLAV I MILEVA

14. marta 1983.

15 predstava (14 u mestu, 1 na gostovanju)

4403 gledalaca (4153 u mestu, 250 na gostovanju)

Dušan Kovačević

SVETI GEORGIJE UBIVA AŽDAHU

16. septembra 1986.

1 predstava u mestu

369 gledalaca

Deana Leskovar

TRI ČEKIĆA (O SRPU DA I NE GOVORIMO)

22. oktobra 1988.

1 predstava u mestu

157 gledalaca

A. Popović

BELA KAFA

21. decembra 1990.

11 predstava (10 u mestu, 1 na gostovanju)

2520 gledalaca (2270 u mestu, 250 na gostovanju)

Borislav Mihajlović-Mihiz

BANOVIĆ STRAHINJA

26. januara 1991.

6 predstava u mestu

1077 gledalaca

Slobodan Selenić
OČEVI I OCI

19. aprila 1991.
13 predstava u mestu
2219 gledalaca

Jovan Sterija Popović
LAŽA I PARALAŽA

12. oktobra 1991.
19 predstava (16 u mestu, 3 na gostovanju)
4347 gledalaca (3467 u mestu, 880 na gostovanju)

Aleksandar Popović
NEGA MRTVACA

8. februara 1992.
1 predstava u mestu
167 gledalaca

Obnove na kamernoj sceni

Vaclav Havel
AUDIJENCIJA

8. februara 1991.
2 predstave u mestu
125 gledalaca

Miro Gavran
LJUBAVI DŽORDŽA VAŠINGTONA

15. juna 1991.
18 predstava (15 u mestu, 3 na gostovanju)
1520 gledalaca (1158 u mestu, 362 na gostovanju)

Tenesi Vilijams (Williams Tennessee)
STAKLENA MENAŽERIJA
(Glass Menagerie)

16. septembra 1991. godine
19 predstava (17 u mestu, 2 na gostovanju)
1832 gledalaca (1612 u mestu, 220 na gostovanju)
Predstava je od početka sezone išla na kamernoj sceni.

Drama je u toku sezone 1992/93. izvela ukupno 268 predstava (220 u mestu, 48 na gostovanju) i 16 redovnih predstava *Drage Jelene Sergejevne* u Zrenjaninu koja je radena kao zajednički projekat) pred 49.937 gledalaca (38.398 u mestu, 11.539 na gostovanju i 2225 u Zrenjaninu na predstavi *Draga Jelena Sergejevna*).

Gostovala je u: Apatinu, Bačkom Petrovcu, Baru 2, Beočinu, Beogradu 8, Budvi 4, Jagodini, Kikindi 2, Kovilju 6, Kragujevcu, Kruševcu, Mladenovcu, Novom Bečeju, Pančevu, Paraćinu 2, Rumi 2, Smederevu, Somboru 2, Sremskoj Mitrovici 2, Šapcu, Šidu, Užicu 2, Zaječaru, Zemunu, Zrenjaninu.

REPERTOAR / OPERA

Premijere u velikoj dvorani

VIOLINISTA NA KROVU
(Fiddler on the Roof)

Mjuzikl u dva dela prema romanu Šolema Alejhema

Tekst: Džozef Stejn

Muzika: Džeri Bok

Tekst pesama: Šeldon Harnik

Prevod: Ivo Juriša

Prepevi: Ivo Juriša, Ljubiša Lazarević

Režija: Voja Soldatović

Dirigent: Ljubiša Lazareviš, k.g. / Janez Govednik

Koreografija: Žarko Milenković

Scenografija: Mileta Leskovac

Kostimi: Stana Jatić

Hor pripremila: Vesna Kesic Krsmanović

Umetnički konsultant: Eugen Verber

Lica: Zafir Hadžimanov, k. g. (*Tejvje*), Sonja Stipić (*Golde*), Jasna Prokić (*Cajil*), Gordana Jošić Gajin (*Hodl*), Tijana Maksimović (*Have*), Aleksandra Stojišić (*Šprince*), Olja Lopušanski (*Bjelke*), Milena Bulatović (*Jente*), Slavoljub Kocić (*Moll Kamzoił*), Vera Marković (*Šejndl*), Robert Kolar (*Perčik*), Miodrag Milanović (*Lejzer Volf*), Svetozar Drakulić (*Rabin*), Aleksandar Manojlović (*Mendl*), Nebojša Šogorović (*Avram*), Branislav Vukasović (*Mortke*), Milan Zucajić (*Nohum*), Saša Kovačić (*Justl*), Vera Berdović (*Baka Cajil*), Vera Berdović (*Frume Sare*), Vera Naodović (*Prva žena*), Tereza Terek (*Druga žena*), Slobodan Ninković (*Feda*), Dragan Stajić (*Saša*), Dobrivoje Gološin (*Ruski pevač*), Dragan Vlalukin (*Violinista*), Feodor Tapavički (Narednik)

Baler: Biljana Gajinović, Dragica Dimić, Ljubica Klinar, Elizabeta Kurunci, Ilina Mataruga, Zdenka Milen Ković, Đurđica Nad, Ivana Stojčević, Džana Čurčić, Rastislav Varga – solo, Đorđe Drljan, Bela Kurunci, Vladimir Meljnik, Milutin Petrović, Zoran Radojčić, Ismet Fetahović, Vasile Halaku, Apostol Hristidiš

Vojnici: Dušan Milanov, Goran Mašić, Atila Tot, Antun Topić, Velibor Glišin, Novak Tubić, Din Toman, Branko Ilijć, Darko Spahić

Učestvuju: HOR I ORKESTAR SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

17. oktobra 1992.

29 predstava (28 u mestu, 1 na gostovanju)

18506 gledalaca (16664 u mestu, 1842 na gostovanju)

Mihovil Logar

POKONDIRENA TIKVA

Po komediji J. S. Popovića

Libreto: Hugo Klajn

Dirigent: Angel Šurev, k. g.

Adaptacija i režija: Bogdan Ruškuc

Scenografija: Mileta Leskovic

Kostimi: Jasna Badnjarević

Scenski pokret: Ferid Karajica

Lektor: Stevan Šalajić

Koncertmajstori: Karolj Horvat, Imre Lakatoš

Korepetitori: Tamara Jovičević, Srđan Dalagija

Lica: Olga Mitošević, k.g. (*Fema*), Dunja Simić / Branka Oklješa (*Evica*), Svetozar Drakulić (*Mitar*), Sanja Kerkez (*Andica*), Branislav Vukasović (*Jovan*), Vera Berdović / Milica Stojadinović (*Sara*), Miodrag Milanović (*Svetozar Ružičić*), Slavoljub Kocić (*Vasilije*)

3. juna 1993.

2 predstave u mestu

864 gledaoca

Obnove u velikoj dvorani

Đuzepe Verdi

TRAVIJATA

16. oktobra 1981.

6 predstava u mestu

2170 gledalaca

Đuzepe Verdi

NABUKO

8. maja 1983.

5 predstava u mestu

1234 gledaoca

Doakino Rosini

SEVILJSKI BERBERIN

Premijera 30. aprila 1985.

Obnova 29. oktobra 1988.

8 predstava u mestu

2366 gledalaca

Johan Štraus

SLEPI MIŠ

19. maja 1987.

3 predstave u mestu

715 gledalaca

Bedžih Smetana

PRODANA NEVESTA

27. novembra 1990.

3 predstave u mestu

486 gledalaca

Gaetano Doniceti

VIVA LA MAMA

28. decembra 1991.

3 predstave u mestu

776 gledalaca

Johan Štraus

BARON CIGANIN

(Der Zigeunerbaron)

10. aprila 1992.

5 predstava u mestu

1318 gledalaca

Dužepo Verdi
TRUBADUR
(Il Trovatore)

23. novembra 1976.

Prva obnova 25. septembra 1981.

Obnova kao premijera 7. maja 1992.

3 predstave u mestu

514 gledalaca

REPERTOAR / BALET

Premijere u velikoj dvorani

Moris Ravel
BOLERO
Žorž Bize – Rodion Ščedrin
KARMEN

Koreografija i režija: Vladimir Logunov

Dirigent: Imre Toplak

Kostimi: Stana Jatić

Scenografija: Mileta Leskovac

Repetitor i asistent koreografa: Julijana Dutina

Koncertmajstor: Imre Lakatoš/Karolj Horvat

Korepetitor: Zoltan Gajdoš

M. Ravel
BOLERO

Igraju: Maja Grnja, Rastislav Varga, Nevena Antić Igrić, Jelena Vukadinović, Sanja Vučurević, Lidija Darmanović, Olivera Kovačević Crnjanski, Jasna Kovačević, Biljana Pušić, Marijeta Savić, Branka Tešanović Gligorić, Marija Šarčević, Tanja Širočka, Đorđe Drljan, Bela Kurunci, Milan Lazić, Vladimir Meljnik, Milutin Petrović, Stevan Sremac

Žorž Bize – Rodion Ščedrin
KARMEN
(Baletska svita po motivima istoimene opere)

Igraju: Ašhen Ataljanc (*Karmen*), Mihai Babuška (*Don Hoze*), Konstantin Kostjukov (*Eskamiljo*), Vladimir Meljnik (*Zuniga*), Maja Grnja (*Sudbina*), Nevena Antić Igrić (*Fras-kita*), Marijeta Savić (*Mercedes*).

Čiganke maske: Lidija Darmanović, Jelica Kašanin, Branka Tešanović Gligorić, Stela Hardi, Marija Šarčević, Tanja Širočka

Vojnici, cigani, maske: Đorđe Drljan, Milan Lazić, Milutin Petrović, Stevan Sremac

28. septembra 1992.

4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)

2718 gledalaca (2218 u mestu, 500 na gostovanju)

Premijere Opere i Baleta

P. I. Čajkovski
SERENADA
P. I. Čajkovski
JOLANTA

P. I. Čajkovski
SERENADA

Koreografija i režija: Vladimir Logunov

Dirigent: Miodrag Janoski

Igraju solisti baleta: Oksana Storožuk Vlalukin, Maja Grnja, Mihai Babuška, Rastislav Varga

Ženski ansambl: Jasna Kovačić, Gabriela Teglaši, Nevena Antić Igrić, Aleksandra Ketig, Sanja Vučurević, Olivera Kovačević Crnjanski, Džana Čurčić, Marijeta Savić, Gizela Veličković, Radmila Nestorović, Ljubica Klinar, Tanja Širočka, Lidija Darmanović, Ivana Stojčević, Stela Hardi, Jelica Kašanin, Branka Tešanović Gligorić, Marija Šarčević, Aranka Tot, Zdenka Milenković, Jelica Vukadinović, Aleksandra Vujović, Dragica Dimić, Biljana Gajinović (Biljana Pušić, Bojana Jovanović)

Muški ansambl: Dragan Vlalukin, Đorđe Drljan, Milutin Petrović, Vladimir Meljnik, Toni Randelović, Milan Lazić, Stevan Sremac, Jovica Mitrović (Momčilo Nenadović, Viktor Stjepančuk)

P. I. Čajkovski
JOLANTA

Dirigent: Miodrag Janoski

Prema režijskoj postavci J. Šarojeva obnovio: Bora Popović
Uloge: Branislav Jatić (*Rene*), Branislav Vukasović (*Robert*), Slavoljub Kocić (*Vodemon*), Miodrag Milanović (*Ebn-Hakija*), Aleksandar Manojlović (*Almerik*), Svetozar

Drakulić (*Bertran*), Branka Oklješa (*Jolanta*), Itona Kantor Vasiljević (*Marta*), Jasna Prokić (*Brigita*), Marina Pavlović Barać / Violeta Srečković (*Laura*)

24. januara 1993.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

748 gledalaca (562 u mestu, 186 na gostovanju)

Obnove Baleta u velikoj dvorani

Adolf Adam

ŽIZELA

23. marta 1982.

7 predstava u mestu

1634 gledaoca

Luj Jozef Ferdinand Herold

VRAGOLANKA

13. maja 1986.

Obnova 22. februara 1991.

4 predstave u mestu

981 gledalac

Rodion Ščedrin

KONJIĆ-GRBONJIĆ

25. februara 1989.

8 predstava u mestu

1958 gledalaca

P. I. Čajkovski

LABUDOVO JEZERO

14. marta 1992.

4 predstave u mestu

1530 gledalaca

Stevan Divjaković

ALTUM SILENCIJUM

Altum silentium

Karl Orf

KARMINA BURANA

Carmina burana

6. juna 1992. godine

2 predstave u mestu

824 gledaoca

Opera i Balet Srpskog narodnog pozorišta u toku sezone 1992/93. odigrali su 117 predstava (114 u mestu, 3 na gostovanju) pred 43863 gledaoca (41335 u mestu, 2528 na gostovanju).

SOLISTIČKO-BALETSKI KONCERTI

Žorž Bize i Rodion Ščedrin

ŠPANSKE IMPRESIJE

KARMEN-SVITA /balet/

27. i 29. jula 1992.

2 predstave

1850 gledalaca

Gala-koncert Orkestra SNP

3. septembra 1992.

1 predstava

777 gledalaca

Kocert povodom premijere baleta *Serenada* i opere *Jolanta* P. I. Čajkovskog (Koncert solista i gudačkog orkestra)

20. januara 1993.

1 predstava

520 gledalaca

Operski gala-koncert

23. februara 1993.

1 predstava

700 gledalaca

Koncert Orkestra i Hora

Altum silencijum Stevana Divjakovića

Karmina burana Karla Orfa

9. aprila 1993.

1 predstava

197 gledalaca

Koncert Hora SNP

Svenočno bdenije Sergeja Rahmanjinova

22. maja 1993.

1 predstava

227 gledalaca

Dobrotvorni koncert Hora i Orkestra SNP

10. juna 1993.

1 predstava

250 gledalaca

U toku sezone 1992/93. realizovano je 8 koncerata pred 4521 gledaocem.

Sprsko narodno pozorište (Drama, Opera, Balet, koncerti SNP i zajednički projekti sa Akademijom umetnosti u Novom Sadu) u toku sezone 1992/93. imalo je 385 programa pred 93800 gledalaca.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDEKI SZÍNHÁZ

Direktor: Faragó Árpád (1931, 39, 7)

Dramaturg: Franyó Zsuzsanna (1953, 18, 14)

Kostimograf: Branka Petrović (1945, 23, 14)

Glumci: Abrahám Irén (1949, 20, 16), Faragó Edit (1963, 7, 6), Giricz Attila (1965, 1, 1), Pásthly Mátyás (1945, 27, 16), Szántó Valéria (1968, 1, 1), Szilágyi Rövid Eleonóra (1959, 10, 10), Szilágyi Nándor (1955, 9, 9), Banka Lívía (1961, 7, -), Romhányi Ibi (1939, 35, 7)

U pojedinim predstavama su honorarno učestvovali: Albert János, Fejes György, Balázs P. Zoltán, Gálffy László, Izelle Károly, Kovács Frigyes, N. Kiss Júlia, Sinkó István, Fischer Károly, Bakota Árpád, Bűbos András, Kovács Eta, Törteli László, Brücker István, Jelica Bjeli, Stevan Šalajić, Biszák Júlia i studenti Akademije umetnosti odsek glume na mađarskom jeziku: Tényi Edit, Magyar Attila, Mezei Zoltán, Káló Béla, Vukoszavlyev Iván.

REPERTOAR

Premijere

John Steinbeck (Džon Štajnbek)
EGEREK ÉS EMBEREK
(Miševi i ljudi)

Režija: Kovács Frigyes (Frideš Kovač)

Kostimi: Branka Petrović

Lica: Szilágyi Nándor (*Lennie*); Bakota Árpád (*George*), Giricz Attila (*Slim*); Fejes György (*Candy*); Szilágyi Rövid Eleonóra (*Curlayne*); Pásthly Mátyás (*Curlay*); Sinkó István (*White*); Bűbos András (*Carlson*)

5. novembra 1992.

12 predstava (11 u mestu, 1 na gostovanju)

1134 gledaoca (714 u mestu, 420 na gostovanju)

Fényes-Szántó-Szécsén (Fenješ-Santo-Sečen)
DUNAPARTI RANDEVŰ
(Randevu kraj Dunava)

Režija: Miszlai István (Mislai Istvan) k.g.

Kostimi: Branka Petrović

Koreografija: Jelena Andrejev

Lica: Alber János (*Forgács Frigyes*); Ábrahám Irén (*Helén*); N. Kiss Júlia (*Valéria*); Giricz Attila (*Guszi*); Szántó Valéria (*Julis*); Pásthly Mátyás (*Mr. Kenedy*); Szilágyi Rövid Eleonóra (*Lilian*); Fejes György (*Kovács professor*)

11. decembra 1992.

22 predstave (16 u mestu, 6 na gostovanju)

3963 gledaoca (1283 u mestu, 2680 na gostovanju)

Fáragó Áttila

A LAPPANGÓ
(Bogalj)

Režija: Merő Béla (Mere Bela) k.g.

Lica: Magyar Attila (*Artúr*); Tényi Edit (*Laura*); Mezei Zoltán (*Óregem*); Ábrahám Irén (*Izabella Növér*); Szilágyi Rövid Eleonóra (*Orvosnő*); Fejes György (*Brinó atya*); Giricz Attila (*Rudolf úr*); Káló Béla (*Orvos*); Pásthly Mátyás (*Igazgató, Orvos*); N. Kiss Júlia (*Marnus*); Kovács Eta (*Klára*); Vukoszavlyev Iván (*Zubák*); Szilágyi Nándor (*Horvát*); Sinkó István (*Kálnán*); H. Faragó Edit (*Jucika*); Barna Róbert (*Fotós*); Hanák Zoltán (*Igazgatóhelyettes*)

5. februara 1993.

19 predstava (12 u mestu, 7 na gostovanju)

4088 gledalaca (1158 u mestu, 2930 na gostovanju)

Noel Coward (Noel Kovard)
VIDÁM KÍSÉRTET
(Nestašna avet)

Režija: Merő Béla

Kostimi: Branka Petrović

Lica: Albert János (*Charles*), Szántó Valéria (*Ruth*), Ábrahám Irén (*Elvira*), Pásthly Mátyás (*Mr. Bradman*), H. Faragó Edit (*Violet*), N. Kiss Júlia (*Mm. Arcati*), Banka Lívía (*Edit*)

23. februara 1993.

13 predstava (10 u mestu, 3 na gostovanju)

2094 gledaoca (804 u mestu, 1290 na gostovanju)

Görgey Gábor (Gergei Gabor)
FEJEK FERDINÁNDNAK
(Glave Ferdinandu)

Režija: Soltis Lajos (Šoltiš Lajoš)
Scenografija i kostimi: Soltis Lajos
Kompozitor: Verebes Ernő
Koreografija: Ivica Klemenc

Lica: Kovács Frigyes (*Füleki Ádám*), Banka Livia (*Zsuzsa*),
Alber János (*Jónapot Mihály*), Pásthly Mátyás (*Vastag
Balázs*), Giricz Attila (*Fekete Demeter*), Szilágyi Rövid Eleonóra
(*Kis Anna*), Fejes György (*Figl Hieronimus*), Szilágyi
Nándor (*Happarott*), Hanák Zoltán (*Mehemet*), Törteli
László (*Kucug*)

U predstavi učestvuju: Sinkó István, Brucker István,
Magyar Attila, Vukoszavlyev Iván, Mezei Zoltán, Káló
Béla, Herbut László, Árok Attila
23. aprila 1993.

10 predstava (9 u mestu, 1 na gostovanju)
1413 gledalaca (783 u mestu, 630 na gostovanju)

Németh László
PAPUCSHÓS
(Papučar)

Režija: Vidnyánszky Attila, gost iz Kijeva
Scenografija i kostimi: Balla Ildikó

Lica: Pásthly Mátyás (*Éber Lóránt*) Banka Livia (*Erzsike*),
H. Faragó Edit (*Viola*), Fischer Károly (*Holly Sebestyén*),
Ábrahám Irén (*Lonka*), Rövid Eleonóra (*Gabi*), Kovács
Etelka (*Mari*), Giricz Attila (*Pubi*), Sinkó István (Egy
részeg)

27. juna 1993.
6 predstava u mestu
454 gledaoca

KABARE

Tekstove izabrao: Barácius Zoltán

Režija: Vajda Tibor

Scenografija i kostimi: Annamária Mihájlović

Koreografija: Jelena Andrejev

Učestvuju: Fischer Károly, Banka Livia, Magyar Attila,
Tényi Edit, Vukoszavlyev Iván, Káló Béla, Mezei Zoltán,
Brúcker István, Varga Izabella.

9. maja 1993.
7 predstava u mestu
335 gledalaca

Obnove:

Müller Péter
SZOMORŰ VASÁRNAP
(Tužna je nedelja)

20 oktobra 1991.
2 predstave u mestu
51 gledalac

Bertolt Brecht
KURÁZSI MAMA ÉS GYERMEKEI
(Majka hrabrost)

21. decembra 1991.
3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)
447 gledalaca (67 u mestu, 380 na gostovanju)

Somerset Maugham (Somerset Mom)
IMÁDOK FÉRJHEZ MENNI
(Obožavam da se udajem)

12. marta 1992.
12 predstava (4 u mestu, 8 na gostovanju)
3665 gledalaca (325 u mestu, 3340 na gostovanju)

Tersánszky J. Jenő (Teršanski Jene)
KAKUK MARCI

13. maja 1992.
5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)
1098 gledalaca (298 u mestu, 800 na gostovanju)

Henrik Ibsen
KÍSÉRTETEK
(Avti)

21. maja 1992.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
1027 gledalaca (207 u mestu, 820 na gostovanju)

Jan Anouilh (Žan Anuj)
NŐI ZENEKAR
(Ženski orkestar)

28. juna 1992.
13 predstava (10 u mestu, 3 na gostovanju)
1381 gledalaca (531 u mestu, 850 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u Adi 2, Bačkoj Topoli 4, Bečeju 3, Beogradu, Mužlji, Novom Bečeju, Senti 6, Sivcu, Skorenovcu 2, Sremskoj Mitrovici, Somboru, Subotici, Temerinu, Vojlovici 2, Zemunu i Zrenjaninu.

U inostranstvu – u Bekeščabi 2, Budimpešti, Kišvardi, Nyfregyházi i Žambeku.

Ukupno je izvedeno 116 predstava (82 u mestu, 34 na gostovanju).

Ukupno je bilo 20016 gledalaca (6296 u mestu, 13720 na gostovanju).

POZORIŠTE MLADIH

Upravnik: Vojislav Soldatović (1945, 25, 2)

Sekretar: Jelena Radović (1940, 29, 21)

Tehnički šef – organizator: Stevan Tomin (1939, 21, 15)

Dramaturg: Zoran Đerić (1960, 7, 5) (do 01.04.1992.)

Glumci: Tereza Čambor (1950, 23, 23), Gabriela Dudkova (1944, 20, 7), Jasna Frančić (1961, 8, 7), Vera Hrećan (1957, 12, 9), Draginja Jergić-Bubulj (1946, 20, 19), Mirjana Popović (1951, 22, 10), Jasminka Stupar (1958, 10, 10), Emina Vasić-Milić (1951, 19, 12), Olja Vojnović (1947, 25, 23), Vesna Ždrnja (1962, 7, 7), Vojislav Cinkocki (1936, 36, 25) (do 29.02.92, otišao u penziju), Emil Kurcinak (1960, 9, 9), Ratko Radivojević (1951, 20, 11), Siniša Radosavljević (1939, 32, 32), Pavle Vujičić (1950, 21, 14), Dragan Zorić (1956, 14, 14), Zoran Andrejin od 01.11.1992 (1966, -,-)

Insipisijent-sufler: Slavica Sremčević (1950, 23, 23)

REPERTOAR

Premijere

Ljubivoje Ršumović

POZORIŠTE U KOFERU

Izbor i adaptacija tekstova, režija, scenografija i kostimi: Voja Soldatović

Muzika: Jovan Adamov

Koreografija: Žarko Milenković

Asistent režije: Aleksandar Tripković

Igraju: Gabriela Dudkova, Mirjana Popović, Emil Kurcinak
22. oktobra 1992.

20 predstava (17 u mestu, 3 na gostovanju)

3447 gledalaca (2607 u mestu, 840 na gostovanju)

Emilija Mačković

ULICA TRA LA LA

Režija: Emilija Mačković

Scenografija i kreacija lutaka: Tihomir Mačković

Kompozitor: Zoran Bulatović

Igraju: Tereza Čambor i Ratko Radivojević

19. novembra 1992.

14 predstava (12 u mestu, 2 na gostovanju)

2218 gledalaca (1618 u mestu, 600 na gostovanju)

Den Totero

KINESKE BAJKE

(Ukradeni princ i Izgubljena princeza)

Režija i scenografija: Voja Soldatović

Likovni radovi: Mario Vuknić

Kreator lutaka: Šandor Sarvaš

Izbor kostima i muzike: Voja Soldatović

Koreografija: Žarko Milenković

Asistent režije: Aleksandar Tripković

UKRADENI PRINC

Igraju: Ratko Radivojević (*Pripovedač*), Olja Vojnović i Jasna Frančić (*Dekorateri*), Dragan Zorić (*Long Fu*), Emina Vasić-Milić (*Ving Li*), Draginja Jergić-Bubulj (*Sing Lu*), Pavle Vujičić (*Haj Ti*), Vesna Ždrnja (*Laj Mu*), Zoran Andrejin (*Džoj*), Đorđe Ćirić i Stevan Gez (*Vojnici*) i Zoran Mikić (*Dželat*)

10. decembra 1992.

5 predstava u mestu

1977 gledalaca

IZGUBLJENA PRINCEZA

Igraju: Ratko Radivojević (*Pripovedač*), Olja Vojnović i Jasna Frančić (*Dekorateri*), Draginja Jergić-Bubulj (*Sing Lu*), Pavle Vujičić (*Lu Hu*), Dragan Zorić (*Haj Hu*), Vesna Ždrnja (*Ol Si*), Emina Vasić-Milić (*Ti Vi*), Đorđe Ćirić (*Prvi razbojnik*), Stevan Gez (*Drugi razbojnik*), Zoran Andrejin (*Car Džoj*), Zoran Mikić (*Dželat*).

14. januara 1993.

4 predstave u mestu 1530 gledalaca

Pod zajedničkim naslovom *Kineske bajke* u jednom terminu odigrano je 13 predstava (8 u mestu, 5 na gostovanju)

2893 gledalaca (1393 u mestu, 1500 na gostovanju)

Braća Grim
VESELI MUZIČARI

Adaptacija i režija: Emilija Mačković
Scenografija i kreacija lutaka: Tihomir Mačković
Kompozitor: Saša Vrabac
Tekstovi songova: Stanko Šajtinac
Igraju: Vera Hrčan, Emil Kurcinak, Zoran Andrejin
7. marta 1993.
18 predstava (17 u mestu, 1 na gostovanju)
2447 gledalaca (2147 u mestu, 300 na gostovanju)

Miroslav Nastasijević
TRAPAVI ZMAJ

Režija: Zoran Šarić
Kompozitor: Minja Subota
Tekstovi songova: Zvezdana Šarić
Scenografija: Dragomir Petrović
Kostimi: Lidija Dobronjovski
Koreografija: Mirjana Božović
Igraju: Ratko Radivojević (*Zmaj trapavko*), Siniša Radosavljević (*Kralj*), Jasna Frančić (*Kunigunda*), Zvonko Gojković (*Rigobert*), Tereza Čambor (*Dadilja*), Olja Vojnović (*Kuvarica*) i Dragan Zorić (*Telal*)
9. maja 1993.
9 predstava u mestu
2920 gledalaca

VEČERNJA SCENA – U SARADNJI SA
AKADEMIJOM UMETNOSTI IZ NOVOG SADA

Eshil
OKOVANI PROMETEJ

Režija: Rade Marković
Igraju: Studenti treće godine glume
3. februara 1993.
4 predstave u mestu
303 gledaoca

Obnove

Gernatova-Guravičeva
PATKICA ŽUTKICA

4. marta 1967.
4 predstave u mestu
569 gledalaca

Staša Jelić
CRVENKAPA

1. novembra 1970.
12 predstava (10 u mestu, 2 na gostovanju)
1 predstava igrana na mađarskom jeziku
1533 gledaoca (1293 u mestu, 240 na gostovanju)

Ester Tot
KO SE BOJI VUKA JOŠ

6. decembra 1970.
9 predstava u mestu
1 predstava igrana na mađarskom jeziku
1043 gledaoca

Nina Kisijan (po Kiplingu)
RADOZNALO SLONČE

11. aprila 1972.
10 predstava u mestu
1 predstava igrana na mađarskom jeziku
1342 gledaoca

Branko Mihaljević
ZEKA, ZRIKA I JAGNJE

10. septembra 1978.
6 predstava u mestu
741 gledalac

Borislav Mrkšić (Po K. Andersenu)
SNEŽNA KRALJICA

24. novembra 1983.
7 predstava u mestu
654 gledaoca

Jan Grabovski
VUK I JARIĆI

24. marta 1984.
4 predstave u mestu
509 gledalaca

Živojin Vukadinović
PEPELJUGA

8. decembra 1985.
3 predstave u mestu
575 gledalaca

Srboľjub Stanković
LUTKA SA CRVENOM KAPOM

2. novembra 1986.
4 predstave u mestu
439 gledalaca

Boris Aprilov
ŠEST PINGVINČIĆA

15. oktobra 1989.
3 predstave u mestu
458 gledalaca

Đordina Janković
NOVOGODIŠNJA JELKA

21. decembra 1989.
22 predstave u mestu
3539 gledalaca

Vera Hrćan
(Po motivima narodnih priča)
MJAU, KAKVA FRKA

8. februara 1990.
3 predstave u mestu
260 gledalaca

Miloslav Klima
KALO MITRAŠ

1. marta 1990.
1 predstava u mestu
139 gledalaca

Aldo Nikolaj
ŽENE AH, TE ŽENE
(predstava večernje scene)

3. aprila 1991.
15 predstava (10 u mestu, 5 na gostovanju)
2611 gledalaca (1461 u mestu, 1150 na gostovanju)

Jasminka Stupar (Po braći Grim)
ČAROBNA PTICA

2. juna 1991.
5 predstava u mestu
631 gledalac

Ljubivoje Ršumović
HEJ, DOĐITE DA PRIČAMO O LJUBAVI

6. juna 1991.
28 predstava (22 u mestu, 6 na gostovanju)
5229 gledalaca (3819 u mestu, 1410 na gostovanju)

Voja Soldatović
HAJDE DA RASTEMO

31. oktobra 1991.
13 predstava (11 u mestu, 2 na gostovanju)
2618 gledalaca (2068 u mestu, 550 na gostovanju)

GUSARSKÉ PRIČE

Mjuzikl Josipa Lorbeka prema tekstovima grupe autora
12. decembra 1991.
20 predstava (13 u mestu, 7 na gostovanju)
4841 gledalac (2711 u mestu, 2130 na gostovanju)

Jan Malik
LOPTICA SKOČICA

9. februara 1992.
8 predstava u mestu
693 gledaoca

Jolana Branišova
VUNENA PRIČA

5. aprila 1992.
37 predstava (32 u mestu, 5 na gostovanju)
6444 gledaoca (5544 u mestu, 900 na gostovanju)

Marija Kulundžić
PUTUJUĆI KOMEDIJANTI

24. maja 1992.
4 predstave u mestu
362 gledaoca

VEČERNJA SCENA – PREDSTAVE U SARADNJI SA
AKADEMIJOM UMETNOSTI IZ NOVOG SADA

Harold Pinter
STARA VREMENA

18. maja 1992.
2 predstave u mestu
185 gledalaca

VEČERNJA SCENA

August Stridberg
IGRA VATROM

18. maja 1992.
6 predstava u mestu
536 gledalaca

Vaclav Havel
AUDIJENCIJA

25. maja 1992.
2 predstave u mestu
131 gledalac

PROGRAM TEATARSKE ANIMACIJE

Voja Soldatović
KAKO SE RAĐA PREDSTAVA

2. marta 1992.
3 predstave u mestu
470 gledalaca

Tokom sezone 1992/93, Pozorište mladih je gostovalo u sledećim mestima: Andrievlje 3, Bački Jarak, Beograd 6, Dalj, Kruševac 3, Letenka 3, Mošorin 2, Ruma 5, Rumenska 2, Sombor 2, Sremska Mitrovica 6, Šajkaš 2, Trpinja i Zrenjanin 6.

Ukupno je izvedeno 309 predstava (271 u mestu, 38 na gostovanju).

Ukupno je bilo 50780 gledalaca (41160 u mestu, 9620 na gostovanju).

AKADEMSKO POZORIŠTE „PROMENA”

REPERTOAR

Premijere

Antoan de Sent Egziperi
MALI PRINC

Autor projekta: Miljan Vojnović
Kompozitor: Aleksandra Grbić
22. juna 1992.

1. jula 1993. – GRAD TEATAR”, Budva

Gi de Mopasan
DUNDA

Režija: Aleksandra Jelić

Lica: Tatjana Čornij (*Dunda*), Bojan Lazarević (*Grof Hiber de Brevil*), Marina Cinkocki (*Grofica Hiber de Brevil*), Miloš Stanković (*Gospodin Kare Lamadon*), Sonja Damjanović (*Gospoda Kare Lamadon*), Bojan Veljović (*Gospodin Loazo*), Jadranka Nanić (*Gospoda Loazo*), Igor Simonović (*Kornide*), Aleksandar Đurica (*Pruski oficir*), Anđelika Simić (I opatica), Ivana Jovanović (II opatica), Atila Kovač (*Kočijaš*), Danko Zagorčić (*Krčmar*)

2. februara 1993.

Hulio Kortasar
NOĆNE MORE

Režija: Danko Zagorčić

Lica: Miloš Stanković (*Gospodin Boto*), Anđelika Simić (*Gospoda Boto*), Aleksandar Đurica (*Lauro Boto*), Bojan Veljković (*Doktor Rajmondi*), Jadranka Nanić (*Bolničarka*)

2. februara 1993.

Isak Baševiš Singer
KAD JE ŠLEMIL IŠAO U VARŠAVU

Režija: Igor Simonović

Lica: Aleksandar Đurica (*Šlemil*), Jadranka Nanić (*Gospoda Šlemil*), Igor Simonović (*Plutnik*), Danko Zagorčić (*Sused*), Ivana Jovanović (*Susetka*), Atila Kovač (*Iscelitelj Gimpele*), Aleksandra Jelić (*Kovač*), Miloš Stanković (*Gronam Vo*), Bojan Lazarov (*Sander Magarac*), Bojan Veljović (*Le-kiš Mamlaz*), Maja Hornjak (I dete), Mira Paunović (II dete), Ivana Vukčević (III dete)

2. februara 1993.

Bogumil Hrabal
DOSADNO POPODNE

Režija: Vesna Topalov
Lica: Aleksandar Đurica (*Mladić*), Miloš Stanković (*Gosti-
oničar*), Bojan Veljković (*Nepoznati gost*), Sonja Damjano-
vić (*Devojka*)
2. februara 1993.

Anton Pavlović Čehov
VEŠTICA

Režija: Atila Kovač
Lica: Bojan Lazarov (*Crkvenjak Savelij Gikin*), Sonja
Damjanović (*Raisa Nilovna Gikin*), Miloš Stanković (*Pos-
tar*), Bojan Veljković (*Kočijaš*).
2. februara 1993.

Eshil
OKOVANI PROMETEJ

Režija: Rade Marković
Asistent reditelja: Verica Milošević
Muzika: Arsenije Jovanović
Kostimi: Vanja Popović
Lica: I čin
Milan Čučilović (*Prometej*), Ljubiša Ristović (*Hefest*), Mir-
ko Pantelić (*Vlast*), Slobodan Ninković (*Okean*).
II čin
Zvonko Gojković (*Prometej*), Slobodan Ninković (*Okean*)
III čin
Mirko Pantelić (*Prometej*)
IV čin
Slobodan Ninković (*Prometej*), Sandra Ilić (*Ija*)
V čin
Ljubiša Ristović (*Prometej*), Milan Čučilović (*Hermo*), Rad-
mila Tomović, Olja Lopušanski, Miroslava Kmeć (*Oke-
naide*)
3. februara 1993. – „Pozorište mladih”
2. jula 1993. – „GRAD TEATAR”, Budva

Viljem Šekspir
HAMLET

Režija: András Urbán
(Predstava Narodnog pozorišta – Népszínház, Subotica)

Ž.B.P. Molijer
UČENE ŽENE U VERSAJU

Adaptacija i režija: Ana Cvijanović Jajčanin
Izbor kostima: Vanja Popović
Mačevanje: Ivica Klemenc
Kompozitor: Saša Kovačević
Koreografija: Ilinka Grnja
Lica: Miloš Stojanović (*Molijer i Vadius*), Srđan Aleksić
(*Brekur i Krizal*), Katarina Vičentijević (*Gospodica Di Park
i Filamenta*), Marijana Vičentijević (*Gospodica Di Kroazi i
Amanda*), Zorica Damjanović (*Gospodica Molijer i Anrije-
ta*), Snežana Petković (*Gospodica De Brim i Arista*), Željka
Milović (*Gospodica Erve i Beliza*), Mihajlo Nestorović (*Kli-
tandar*), Aleksandar Dunić (*Di Kroazi i Trisoten*), Saška Po-
pov (*Gospodica Bežar i Martina*)
13. aprila 1993. – SNP

Sora; Makijaveli; Rucante; Goldoni
OKO KOMEDIJE DELL' ARTE

Adaptacija: Milan Pletel i Severina Miletić
Režija: Petar Baničević i Milan Pletel
Scenografija: Marko Milović; Milan Pletel
Kostimi: Vanja Popović
Muzika: Miroslav Štatkic
Scenski pokret: Ivan Klemenc
Lica: Dragan Kojić (*Arlekino*), Danica Radulović (*Kolom-
bina*), Saša Moric (*Izabela*), Dušanka Kukolj (*Lelio*), Dra-
giša Milojković (*Pantalone, Artista, Glumac*), Andrija Kovač
(*Dotore*), Nenad Pećinar (*Beležnik, Komesar, Artista, Glu-
mac*), Elizabeta Popović (*Pjero*), Severina Miletić (*Puličine-
lo*), Vanja Šarović (*Pisar*), Monika Romić (*Brigela*)
7. juna 1993. – SNP, Kamerna scena
1. jula 1993. – „GRAD TEATAR”, Budva
27. jula 1993. – BELEF, Beograd

Armald Vesker
LJUBAVNICA

Autor projekta: Vera Dedović
Prevod: Mirjana Janković
Igra: Vera Dedović
4. jula 1993. – „GRAD TEATAR”, Budva

Semjuel Beket
HEJ D Ž O

Autor projekta: Ivana Gavarić
Igra: Ivana Gavarić
4. jula 1993. – „GRAD TEATAR”, Budva

Bertolt Breht
MALOGRADANSKA SVADBA

Režija: Aleksandar Davić
Scenografija: Diana Radosavljević
Kostimi: Branka Miličić Davić
Muzika: Molnar Deže
Lica: Olja Lopušanski (*Mlada*), Mirko Pantelić (*Mladoženja*), Zvonko Gojković (*Otac*), Miroslava Kmeć (*Majka*), Radmila Tomović (*Sestra*), Milan Čučilović (*Prijatelj*), Slobodan Ninković (*Mladić*), Sandra Ilić (*Žena*), Ljubiša Ristović (*Muž*)
6. jula 1993. – „GRAD TEATAR”, Budva

SALAŠARSKO POZORIŠTE – TANYASZÍNHÁZ

Premijere

G. Orvel
ŽIVOTINJSKA FARMA

Adaptacija: Katona Nandor i Šoltiš Lajoš
Režija: Šoltiš Lajoš
Učesnici: Kalo Bela, Madar Atila, Mezei Zoltan, Tenji Edit, Ivan Vukosavljev, Černik Arpad, Červenak Vilmoš, Mezei Kinga, Sič Silvija, Šoltiš Lehel, Šoltiš Ószike, Tari Terez, Čajko Elvira, Rokai Karolj, Vekonj Atila, Terteli Lasto, Terteli Balaž, Arok Atila, Klem Eva, Hajzler Cecilija, Benedek Čaba, Iršai Andrea, Cerna Agneš, Karačonji Zoltan
13. jula 1992.
22 predstave

Euripid
IFIGENIJA U AULIDI

Adaptacija i režija: Šoltiš Lajoš
Učesnici: Erdelji Hermina, Kalo Bela, Madar Atila, Mezei Zoltan, Ivan Vukosavljev, Tenji Edit
26. januara 1993.
14 predstava

Ingmar Bergman
RITUAL I, II, III

Režija: Šoltiš Lajoš
Učesnici: Erdelji Hermina, Kalo Bela, Madar Atila, Mezei Zoltan, Ivan Vukosavljev, Tenji Edit
26. maja 1993.
16 predstava

Hernjak Đerd i Šoltiš Lajoš
PASJA ČANTAVIRKA

Režija: Hernjak Đerd i Šoltiš Lajoš
Kompozitor: Bakoš Arpad
Učesnici: Kalo Bela, Mezei Zoltan, Madar Atila, Tenji Edit, Ivan Vukosavljev, Kermenci Petronela, Gajo Orhideja, Giric Atila, Bakoš Arpad, Salaš Timea, Budi Angela, Iršai Andrea, Hanak Zoltan, Šoltiš Lehel, Šoltiš Lajoš, Rokai Karolj, Sloboda Tibor ml., Nadpal Gabor, Peter Ildiko, Tari Terez, Mezei Kinga, Karačonji Zoltan
17. jula 1993.
25 predstava

Salašarsko pozorište je u sezoni 1992/93. imalo ukupno 77 predstava.
Ukupno je bilo 30.000 gledalaca.

MINIJATURNO POZORIŠTE „PALČIĆ”

Rukovodilac – Marketing i finansije: Vladan Miljković
Direktor: Luka Kecman
Scenografija: angažman po ugovoru
Kostimi: angažman po ugovoru
Glumci: Luka Kecman (8), Aleksandar Baloš (4), Nevena Jojkić (8), Nataša Tomičić (8), Grigorije Vasić (5), Valentina Radojčin (7), Maja Teofanović (5), Ljubomir Vanić (2)

REPERTOAR

Premijere

Luka Kecman
ZNATE LI GDE SE NALAZIMO

Režija i scenografija: Luka Kecman
Kostimi: Nevena Jojkić
Muzika: Aleksandar Baloš
Lica: Aleksandar Baloš (*Boba*), Nevena Jojkić (*Bobica*), Luka Kecman (*Ćira*), Nataša Tomičić (*Dušica*)

11. maja 1993.

40 predstava (13 u mestu, 27 na gostovanju)

7.494 gledaoca (1859 u mestu, 5635 na gostovanju)

* Broj predstava i gledalaca je od 31. oktobra 1992. do 31. oktobra 1993. godine

Obnove

Grigor Vitez

PLAVA BOJA SNEGA

Režija: Luka Kecman

Scenografija i kostimi: Rastko Čurčić

Muzika: Vladan Miljković i Aleksandar Baloš

Lica: Luka Kecman (*Kralj Karaslav*), Nataša Tomičić (*Križantema*), Grigorije Vasić (*Kačkavalj*), Maja Teofanović (*General Razbinos*), Aleksandar Baloš (*Kaloper*), Nevena Jojkić (*Dvorska luda*)

8. novembra 1988.

7 predstava (2 u mestu, 5 na gostovanju)

1.274 gledaoca (339 u mestu, 935 na gostovanju)

Luka Kecman

BAJKA O BAJCI

Režija i scenografija: Luka Kecman

Kostimi: Marinko Stevanović

Muzika: V. Miljković, A. Baloš

Lica: Nataša Tomičić (*Crvenkapa*), Nevena Jojkić-Valentina Radojčin (*Baka*), Aleksandar Baloš-Grigorije Vasić (*Vuk*), Ljubomir Vanić (*Lovac*), Maja Teofanović (*Grim*).

22. marta 1990.

99 predstava (38 u mestu, 61 na gostovanju)

16.245 gledalaca (4860 u mestu, 11.385 na gostovanju)

Luka Kecman

ČAROBNA ČESMA

Režija: Luka Kecman

Scenografija: Vlada Rakić

Kostimi: Novena Jojkić

Muzika: Aleksandar Baloš

Lica: Ljubomir Vanić – Grigorije Vasić (*Zločko*), Tomičić Nataša – Jojkić Nevena (*Smeško*), Maja Teofanović (*Igranko*), Valentina Radojčin (*Pevanko*), Aleksandar Baloš (*Svirko*).

12. decembra 1990.

75 predstava (27 u mestu, 48 na gostovanju)

13297 gledalaca (3624 u mestu, 9673 na gostovanju)

POZORIŠTE „VESELA KORNJAČA”, NOVI SAD

Osnivač i vlasnik: Pavle Janković Šole (1939, 2, 2)

Reditelj: Nevena Janković (1957, 2, 2)

Scenograf i kostimograf: Bogdanka Sopka (1963, 2, 2)

REPERTOAR

Premijere

Pavle Janković Šole

STIDNA GLISTA

Režija: Nevena Janković

Scenografija i kostimi: Bogdanka Sopka

Muzika: Ferenc Kovač

Lica: Aleksandra Ilić Pleskonjić (*Kabareta i Tašta*), Predrag Momčilović (*Zet*), Ferenc Kovač (*Panić i Klavirista*)

9. oktobra 1992.

12 predstava (11 u mestu, 1 na gostovanju)

3125 gledalaca (2305 u mestu, 820 na gostovanju)

Pavle Janković Šole

DOKTOR STIDA

Režija: Nevena Janković

Scenografija i kostimi: Bogdanka Sopka

Muzika: Ferenc Kovač

Lica: Predrag Momčilović (*Doktor Stida*), Aleksandra Ilić Pleskonjić (*Sestra Veselka*)

4. decembra 1992.

9 predstava u mestu

1648 gledalaca

Pavle Janković Šole

IMA LI KOGA?

(kabare u vitrini)

Režija: Čučće se

Likovna oprema: Sava Đurđev

Muzika: Ista

Specijalni scenski efekat: Ko ostane, gasi

Igraju: Ko sa kim stigne

6. avgusta 1993.

Predstava u trajanju od tri meseca

Gledaoci razni i neprebrojivi

U toku sezone Pozorište „Vesela kornjača”, Dramski atelje, gostovalo je u Sremskim Karlovcima, a predstavi je prisustvovalo 820 gledalaca.

Ukupno su izvedene 22 predstave, kojima je prisustvovalo 4773 gledaoca.

DRAMSKI PROGRAM RADIO-NOVOG SADA

Glavni i odgovorni urednik: Pavle Janković Šote

Premijere radio-drama na srpskom jeziku

Nedeljom od 23,02 do 24,00 časa

Dramaturg: Vojislav Karanović

Muzički urednik: Vili Gregec

Inspicijent: Milan Granić

Stevan Babić Lanji
SUSRETI

Režija: Stevan Babić Lanji

Uloge: Velimir Životić, Vlada Matić, Vojislav Cinkocki, Toma Jovanović, Stevan Gardinovački, Stevan Šalajić i Pavle Vujičić

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler

Ton-majstor: Ferenc Morvai

4. septembra 1992.

36,17

Rade Obrenović
PROKLETA NOĆ BEZ RUKU I NOGU

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Aleksandar Gajin, Ratko Radivojević, Nenad Vujanović, Velimir Životić, Mirjana Gardinovački i Mirjana Popović

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler

Ton-majstor: Ferenc Morvai

16. oktobra 1992.

23,12

Boris Vukasović
KOLEVKA LAVA DAVIDOVIČA

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Velimir Životić, Ratko Radivojević, Dragan Zorić, Milena Bulatović, Mirjana Gardinovački, Aleksandar Gajin, Vojislav Cinkocki, Tereza Čambor i Aleksandar Čurčić

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

13. decembra 1992.

42,09

Gordana Milinović
ČORKAN

Režija: Dragan Jović

Uloge: Stevan Šalajić, Stevan Gardinovački, Miodrag Petronje, Velimir Životić i Gordana Jošić-Gajin

Asistent ton-majstora: Ivan Fece

Ton-majstor: Aleksandar Marković

27. decembra 1992.

30,40

Miša Martinov
GOSPOĐA NA BELOM ODRU

Režija: Karolj Fišer

Uloge: Anđelka Davidovac, Budimir Pešić, Karolj Fišer

Ton-majstor: Ferenc Morvai

17. januara 1993.

33,27

Jovan Sterija Popović
TVRDICA

Adaptacija: Aleksandra Vuković

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Velimir Životić, Stevan Šalajić, Mirjana Gardinovački, Aleksandra Pleskonjić Ilić i Stevan Gardinovački

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

14. februara 1993.

53,05

Scena 13
Radio-Novog Sada

Ponedjeljkom od 23,02 časa

Urednik: Vojislav Despotov
Muzički urednik: Vili Gregec
Organizator: Milan Granić

Milan Živanović
DŽEKSON POLOK

Režija: Srđan Arsenljević
Uloge: Ratko Radivojević, Miroslava Kmeć, Aleksandar Gajin, Vojislav Cinkocki, Aleksandar Ćurčić, Milena Bulatović, Siniša Radivojević i Dragan Zorić
Ton-majstor: Ferenc Morvai
7. septembra 1992.
22,53

Premijere Noćne scene na srpskom jeziku

Utorkom od 1,30 do 1,50 časova

Dramaturg: Ivana Petrović
Muzički urednik: Vili Gregec
Organizator: Ana Maronka

Dorđe Fišer
HUMANIZAM SA RENESANSOM

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Jasna Đuričić, Stevan Gardinovački i Zoran Bogdanov
Asistent ton-majstora: Vladimir Smiljanić
Ton-majstor: Dušan Stojičić
8. septembra 1992.
6,35

Dorđe Fišer
VEVEJ ZA SVA VREMENA

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Velimir Životić i Miodrag Petrović
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
22. septembra 1992.
9,43

Dramske minijature na talasima Prvog programa oko 00,00

Aleksandar Fotez
VESTI IZ ZEMLJE

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Mirjana Gardinovački i Stevan Gardinovački
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Ferenc Morvai
29. januara 1993.
8,36

Rastislav Durman
ŽUTA ETIKETA

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Velimir Životić, Ratko Radivojević i Nenad Vujanović
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
26. februara 1993.
5,22

Vojislav Karanović
PESMA SIRENA

Režija: Dragan Jović
Uloge: Mirjana Gardinovački, Ljubica Rakić, Velimir Životić i Predrag Momčilović
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihailo Goda
2. aprila 1993.
5,43

Premijere radio-drama za decu na srpskom jeziku

Nedeljom od 11,30 do 12 časova

Dramaturg: Vujica Rešin Tucić
Muzički urednik: Ilona Tot

Aleksandra Vuković
ČEKAJUĆI DUGU

Režija: Virdžinija Marina Guzina
Uloge: Jevto Dušanović i članovi Dečije dramske grupe Radio-Novog Sada: Džanbasan Olivera, Pejaković Dragana, Paroški Smiljana, Bandin Sonja, Kuzmanović Ivana, Vujađinović Ljubica, Teodor Munteanu i Jovanović Petar

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihailo Goda

11. oktobra 1992.

17,51

Slobodan Stanišić

DIGI ČIP

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Jasmina Mitrušić, Maja Hrubenja, Vera Hrčan, Velimir Životić, Ratko Radivojević, Dragan Zorić, Predrag Momčilović, Pavle Vujičić, Nenad Vujanović i hor OS „Novosadski partizanski odred“ pod upravom profesorke Tatjane Mladenović

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihailo Goda

1. novembra 1992.

28,45

Smail Trtak

GUSARI NA MESECU

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Aleksandar Ćurčić, Dragan Zorić, Vera Hrčan, Velimir Životić, Aleksandar Gajin, Ratko Radivojević i Jasna Frančić

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

6. decembra 1992.

25,30

Slobodan Bilkić

KADA SVETI SAVA HODAŠE PO
ZEMLJI

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Dragomir Pešić, Rade Kojadinović, Predrag Momčilović, Gordana Kamenarović, Stevan Gardinovački, Zoran Bogdanov, Valja Vejin, Stevan Šalajić i član Dečije dramske grupe Radio-Novog Sada Dejan Sredojević

Asistent ton-majstora: Jelena Zvijer

Ton-majstor: Mihailo Goda

24. januara 1993.

28,45

Ana Njemoga Kolar

SKET

Režija: Dragan Jović

Uloge: Valja Skakun, Ratko Radivojević, Olja Vojnović i članovi Dečije dramske grupe Radio-Novog Sada: Biljana Milošević, Slavko Bukvić, Jelena Mihailović, Jelena Danilović, Jovan Danilović, Lidija Dominić, Tamara Isakov i Dejan Sredojević

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Dušan Stojičić

14. februara 1993.

27,03

Laslo Blašković

ČUDOTVORNI MIRIS

Režija: Dragan Jović

Uloge: Jasna Frančić, Olja Vojnović, Emina Vasić Milić, Tereza Čambor, Gordana Jošić, Vojislav Cinkocki, Stevan Šalajić, Aleksandar Gajin i Aleksandar Ćurčić

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler

Ton-majstor: Ferenc Morvai

7. marta 1993.

23,28

Miša Martinov

CVRKUTAVA PRIČA

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Predrag Momčilović, Gordana Kamenarović, Stevan Gardinovački, Ratko Radivojević, Aleksandar Ćurčić, Aleksandra Ilić Pleskonjić, Valja Vejin i član Dečije dramske grupe Radio-Novog Sada Dejan Sredojević

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Dušan Stojičić

25. aprila 1993.

24,05

Slavko Almažan

PAS KOJI JE PRODAO SVOJU SENKU

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Ratko Radivojević, Jasna Frančić, Gordana Jošić i Predrag Momčilović

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler

Ton-majstor: Ferenc Morvai

23. maja 1993.

29,22

Slobodan Bilkić
ESKIM U DŽUNGLI

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Ratko Radivojević, Stevan Gardinovački, Nenad Vujanović, Ljubica Rakić i članovi Dečije dramske grupe Radio-Novog Sada: Dejan Sredojević i Petar Jovanović

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

27. juna 1993.

25,19

Branko Brdanin
MAGLENGRAD

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Velimir Životić, Tereza Čambor, Ratko Radivojević, Dragan Zorić, Vera Hrčan, Aleksandar Čurčić, Jasna Frančić, Gordana Kamenarović i član Dečije dramske grupe Radio-Novog Sada Maja Hrubenja

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Mihailo Goda

18. jula 1993.

28,15

Nevena Simin
ROĐENDANSKI POKLON

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Vera Hrčan, Nenad Vujanović, Miodrag Petrović, Gordana Kamenarović i članovi Dečije dramske grupe Radio-Novog Sada: Višnja Lebović, Dejan Sredojević i Stanislav Pejičić

Asistent ton-majstora: Jelena Zvijer

Ton-majstor: Ferenc Morvai

29. avgusta 1993.

29,30

Premijere radio-drama na mađarskom jeziku

Utorkom od 20,05 do 21 čas

Dramaturg: Lakner Edit

Muzički urednik: Tóth Ilona

Inspicijent: Tóth Nándor

Lakner Edit
**EZ EGY ÉLETRE-HALÁLRA SZÓLÓ
JÁTSZMA**

Fejes György művészportréja
(Ovo je igra na život i smrt)

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

8. septembra 1992.

34,12

Börcsök Erzsébet
EMBEREK A KARAS MELLŐL
(Ljudi sa Karaša)

Režija: Gellér Tibor

Uloge: Balász Piri Zoltán, Kardos Ibolya, Törteli László, Bakota Árpád, Kovács Frigyes, Kovács Etelka

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihilo Goda

13. oktobra 1992.

16,14

Lakner Edit
A HUMORBAN NEM ISMER TRÉFÁT
Ferenczi Jenő művészportréja
(U humoru ne zna za šalu)

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

10. novembra 1993.

44,50

Bordas Győző
AVATÁS
(Promovisanje)

Režija: Fischer Károly

Uloge: Bakota Árpád, Szilágyi Nándor, Horváth József, Péter Ferenc, Kovács Frigyes, Banka Livia, Balász-Piri Zoltán

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

1. decembra 1993.

22,06

Lakner Edit
ÉN CSAK EGYSZERŐEN EMBER
AKARTAM LENNI
Horváth József művészportréja
(Ja sam samo hteo da budem čovek)

Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
6. januara 1993.
42,10

Deák Ferenc
CSALÁDI EBÉD
(Porodični ručak)

Režija: Lányi István
Uloge: Fejes György, Ádám Olga, Kovács Frigyes, Kovács Etelka, Bakota Árpád, Banka Livia, Kerekes Valéria, Balázs Piri Zoltán, valamint az Újvidéki RTV gyermekszíni-
játékcsoportjának tagjai: Fejős Andrea és Bordás Szilárd
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
2. februara 1993.
42,10

Lakner Edit
VÉGET ÉRT EGY SZÉP ÁLOMVILÁG
Boskovics Rózsa művészportréja
(Završio se jedan lep san)

Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
2. marta 1993.
27,46

Lakner Edit
CSAK SZÉPRE TUDOK VISSZAEMLEKEZNI
Faragó Árpád művészportréja
(Samo se lepih stvari sećam)

Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
4. maja 1993.
37,08

Utorkom od 23,05 časova

Dramaturg: Böndör Pál, Krnács Erika
Muzički urednik: Tóth Ilona
Organizator: Tóth Nandor

Aleksandar Hemon
ALFONS KAUDERS' ÉLETE ÉS MŰVE
(Život i delo Alfonsa Kaudersa)

Režija: Hernyák György
Uloge: Balázs Piri Zoltán, Kovács Frigyes, Banka Livia, Gi-
ric Attila, Bakota Árpád, Kerekes Valéria, Törteli László
Snimatelj: Morvai Ferenc
Pomoćnik snimatelja: Weiler Árpád
8. septembra 1992.
23,33

Romain Rolland
BETTINA

Režija: Lányi István
Uloge: Kovács Etelka, Girc Attila, Kovács Frigyes, Törteli
László, Várady Hajnalka, Fejes György, Banka Livia,
Krnács Erika
Adaptacija: Lányi István
Pomoćnik snimatelja: Galkó Ferenc
Snimatelj: Fece Iván
3. novembra 1992.
44,00

Csordás Mihály
ALOMKÓ ZŐK
(Medusnovi)

Režija: Fischer Károly
Uloge: Banka Livia, Kovács Frigyes, Bakota Árpád
Pomoćnik snimatelja: Galkó Ferenc
Snimatelj: Fece Iván
15. decembra 1992.
23,05

Miša Martinov
HÖLGY FEHÉR RAVATALON
(Gospođa na belom odru)

Prevod: Dévity Ildikó
Režija: Fischer Károly
Uloge: Banka Livia, Kovács Frigyes, Bakota Árpád
Pomoćnik snimatelja: Jelena Zvijer
Snimatelj: Morvai Ferenc
19. januara 1993.
29,35

Premijere Noćne scene na mađarskom jeziku

Četvrtkom od 2,30 časova

Dramaturg: Böndör Pál, Krnács Erika
Muzički urednik: Tóth Ilona
Organizator: Tóth Nandor

Jódal Kálmán
KAMARAZENE
(Kamerna muzika)

Režija: Fischer Károly
Uloge: Kovács Frigyes, Banka Lívía, Bakota Árpád, Törteli László
Snimatelj: Morvai Ferenc, Weiler Árpád
5. novembra 1992.
6,09

Aleksandar Obrenović
A ZONGORA
(Klavir)

Prevod: Erdély Emil
Režija: Vajda Tibor
Uloge: Kovács Frigyes, Balázs-Piri Zoltán, Kerekes Valéria
Pomoćnik snimatelja: Weiler Árpád
Snimatelj: Morvai Ferenc
19. novembra 1992.
12,32

Aleksandar Fotez
A FÓLD HIREI
(Vesti sa zemlje)

Režija: Hernyák György
Uloge: Kovács Etelka, Kovács Frigyes
Pomoćnik snimatelja: Weiler Árpád
Snimatelj: Morvai Ferenc
3. decembra 1992.
7,05

Fülöp Gábor
A FOGÁSZ
(Zubar)

Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Bakota Árpád, Balász-Piri Zoltán

Pomoćnik snimatelja: Weiler Árpád
Snimatelj: Fece Iván
17. decembra 1992.
12,30

Petko Vojnić Purčar
AKUSZTIKUS TÁNCSTEREM
(Akustična dvorana)

Prevod: Dévity Ildikó
Režija: Vajda Tibor
Uloge: Banka Lívía, Kovács Frigyes
Pomoćnik snimatelja: Doru Barbulov
Snimatelj: Fece Iván
7. januara 1993.
12,06

Mihail Bulgakov
IGAZI EGYÉNISÉG
(Prava ličnost)

Prevod: Major Gyöngyi
Adaptacija: Aleksandar Obrenović
Režija: Hernyák György
Uloge: Bakota Árpád, Kovács Frigyes, Kovács Etelka, Kardos Ibolya
Pomoćnik snimatelja: Weiler Árpád
Snimatelj: Morvai Ferenc
21. januara 1993.
8,57

Premijere radio-drama na mađarskom jeziku
– literarna scena

Subotom od 17,00 časova
Dramaturg: Böndör Pál

Szathmári István
ÁLMOK ÉS ÉLETEK
(Snovi i životi)

Režija: Sárospataki Zsuzsanna
Uloge: Bányai János, Lukács Sándor, Pap József, Szerzsényi Gyula, Szathmari István
Snimatelj: Gerdai Zoltán, Joó Lajos, Voight Károly
26. juna 1993.
41,48

Premijere radio-drama za decu na mađarskom jeziku „Pioniri”

Nedeljom od 10,03 do 11,00 časova

Dramaturzi: Jódal Rózsa i Böndör Pál

Muzički urednici: Tóth Ilona i Vili Gregec

Organizatori: Tóth Nándor i Fece Maronka Anna

Jódal Rózsa

TAVASZ JÁNOSKA ELINDULT

Vajda Tibor rendező művészportréja, különös tekintettel gyermekszínház múltjára

(Tavas Janoska je pošao)

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

20. septembra 1992.

51,07

Barácius Zoltán

SENORITA DOLORES

(Senjorita Dolores)

Režija: Hernyák György

Uloge: Bakota Árpád, Banka Lívía, Kovács Frigyes, Sinkó István, Kovács Etelka, Kerekes Valéria, Balázs-Piri Zoltán, Törteli László, Szilágyi Nándor, Magyar Attila, Mezei Zoltán

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

11. oktobra 1992.

55,00

Rudyard Kipling

A DZSUNGEL KÖNYVE

(Knjiga o džungli)

Dramatizacija: Jódal István

Režija: Fischer Károly

Uloge: Balázs-Piri Zoltán, Sinkó István, N. Kiss Júlia, Kovács Frigyes, Bakota Árpád, Horváth József, Péter Ferenc, Törteli László, Kerekes Valéria, Kovács Etelka, Kardos Ibolya, Banka Lívía, Molnár Zoltán, Pletl Zoltán, Baranyi Szilvia, Szabó Palócs Attila

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

15. novembra 1992.

56,23

Lányi István

A MEGSZÁLLOTT

(Opsednut)

Režija: Lányi István

Uloge: Kovács Frigyes, Kerekes Valéria, Fejes György, Giricz Attila, Sinkó István, Balázs-Piri Zoltán, Vajda Tibor, Kovács Etelka

Snimatelj: Galkó Ferenc

Ton-majstor: Morvai Ferenc

10. januara 1992.

38,35

Kosztolányi Dezső

A SZEGÉNY KISGYERMEK PANASZAI

(Jadi jednog dečaka)

Adaptacija: Harmath Mária

Režija: Hernyák György

Uloge: Balázs-Piri Zoltán

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

21. februara 1993.

26,38

Gyúra Papharhaji

MÁLCSI AZ ÜVEGHEGYEN

(Nataalka na Prosjačkoj gori)

Prevod: Borbély János

Režija: Slobodan Mojak

Uloge: Kovács Frigyes, Kerekes Valéria, Bakota Árpád, Baranyi Szilvia, Giricz Attila, Kovács Etelka, Törteli László, Kardos Ibolya, Banka Lívía, Balázs-Piri Zoltán, Várady Hajnalka, kao i član Dečje dramske grupe RTNS Fülöp Zsóka

Snimatelji: Weiler Árpád i Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

14. marta 1993.

40,25

Jódal Rózsa

FURCSA, AKI HANGOKRÓL ÁLMODOTT

Ladik Katalin művészportréja, különös tekintettel gyermekszínház múltjára

(Čudak, koji je sanjao o glasovima)

Režija: Vajda Tibor

Snimatelj: Galkó Ferenc
Ton-majstor: Morvai Ferenc
18. aprila 1993.
52,00

Nevena Simin
SZÜLINAPI AJÁNDÉK
(Rodendanski poklon)

Prevod: Borbély János
Režija: Fischer Károly
Uloge: Bocskovics Rózsa, Banka Lívía, Kovács Etelka, Fischer Károly, Kovács Frigyes, Vicei Natália, Balázs-Piri Zoltán, Vajda Tibor
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
30. maja 1993.
35,45

Premijere radio-bajki „Zabavište”
na mađarskom jeziku

Utorkom od 10,05 do 11,00 časova
Dramaturg: Jung-Matkó Margit
Muzički urednik: Tóth Ilona
Organizator: Tóth Nándor

Vuk Stefanović Karadžić
A MEDVE ÉS AYRÓKA valamint **A PÓRUL JÁRT FARKAS**
(Medved i lisica) i (Nastradali vuk)

Dramatizacija: Mušicki Ilona
Režija: Eva Petrović
Uloge: Balázs-Piri Zoltán, Kovács Frigyes, Ladik Katalin, Banka Lívía, Bakota Árpád, Kerekes Valéria, Törteli László, Kovács Etelka, Kardos Ibolya, N. Kiss Júlia
Snimatelj: Aleksandar Marković
Ton majstor: Dušan Stojičić
29. septembra 1992.
21,12

Slobodan Bilkić
KIRÁLY FERI
(František kralj)

Prevod: Kontra Ferenc
Režija: Hernyák György

Uloge: Bakota Árpád, Giricz Attila, Soltis Lajos, Balázs-Piri Zoltán, Magyar Attila, Szilágyi Nándor, Törteli László, Banka Lívía, Kovács Frigyes, Pásthly Mátyás, i studenti Akademije umetnosti: Vukosavljev Ivan i Mezei Zoltán
Snimatelj: Jelena Zvijer
Ton-majstor: Dušan Stojičić
27. oktobra 1992.
30,06

Szabó-Palócz Attila
VAŰŰ
(Vauu)

Režija: Fischer Károly
Uloge: Horváth József, Balázs-Piri Zoltán, Kovács Frigyes, Giricz Attila, Baranyi Szilvia, Molnár Zoltán, Molnár Szilárd, Fischer Gábor, Fischer Károly, Bakota Árpád, Banka Lívía, N. Kiss Júlia, Kerekes Valéria, Kovács Etelka
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Dušan Stojičić
10. novembra 1992.
36,19

Rudyard Kipling
RÍKI-TIKI-TÉVI
(Riki-Tiki-Tevi)

Adaptacija: Jódal István
Režija: Gellér Tibor
Uloge: Kovács Frigyes, Gellér Tibor, Banka Lívía, Kovács Etelka, Törteli László, Kerekes Valéria, Kardos Ibolya, Balázs-Piri Zoltán i Bordás Szilárd, član Dečje dramske grupe RTNS
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Dušan Stojičić
17. novembra 1992.
32,30

Miša Martinov
CSICSERI TÖRTÉNET
(Cvrkutava priča)

Prevod: Balázs Pál
Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Balázs-Piri Zoltán, Kerekes Valéria, Kovács Frigyes, Bakota Árpád, Kardos Ibolya, Banka Lívía
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Fece Iván
24. novembra 1992.
25,32

Mester Magdolna
EMESE A MESEKERTBEN
(Emeše u bajkovitoj šumi)

Režija: Ficsher Károly
Uloge: Bocskovics Rózsa, Kerckes Valéria, Törteli László,
Sinkó István, Giricz Attila, Ficsher Károly, Ábrahám Irén,
Banka Lívia, Kovács Etelka, Rövid Elconóra, Bakota
Árpád, Fejes György, Faragó Árpád, Kovács Frigyes
Snimatelj: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
1. decembra 1992.
55,50

Móra Ferenc
CSILICSALI CSALAVÁRI CSALAVÉR
(Lija Čalaver)

Adaptacija i režija: Balázs-Piri Zoltán
Uloge: Kovács Frigyes, Várady Hajnalka, Káló Béla, stu-
dent Akademije umetnosti, Kovács Etelka, Bakota Árpád,
Banka Lívia i Vukosavljev Ivan, Mezei Zoltán, Magyar At-
tila i članovi Akademije umetnosti u Novom Sadu
Snimatelji: Doru Barbulov i Mihailo Goda
Ton-majstori: Dušan Stojičić
15. decembra 1992.
40,15

Premijere radio-drama na slovačkom jeziku

Emituje se poslednje subote u mesecu od 17,15 časova
Dramaturg: Natalija Dudaš
Muzički urednik: Ondrej Maglovsky
Organizator: Milan Granić

Ivo Andrić
ČORKAN

Adaptacija: Gordana Milinović
Prevod: Miluška Majerova
Režija: Ljuboslav Majera
Uloge: Ján Častven, Miluška Anušiačková Majerová, Pavel
Čiliak, Ondrej Brna i Ljuboslav Majera
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Mihal Goda
31. oktobra 1992.
29,52

Miša Martinov
PANI NA BIELOM KATAFALKU
(Gospoda na belom odru)

Prevod: Tomaš Čelovsky
Režija: Ljuboslav Majera
Uloge: Viera Balážová, Pavel Čiliak i Ljuboslav Majera
Asistent ton-majstora: Jelena Zvijer
Ton-majstor: Ferenc Morvai
26. decembra 1992.
29,44

Miron Žiroš
VY STE MOJE SVETLO
(Vi ste moje svetlo)

Prevod: Samuel Boldocký
Režija: Ljuboslav Majera
Uloge: Miluška Anušiačková Majerova, Ljuboslav Majera i
Ján Balca
Asistent ton-majstora: Jelena Zvijer
Ton-majstor: Mihal Goda
27. marta 1993.
37,20

Mihal Goda
TÝM KTORYCH SOM NESTRETOL
(Ono koje nisam susreo)

(dokumentarna radio drama)
Ton-majstor: Mihal Goda
31. jula 1993.
38,03

Premijere radio-drama na rumunskom jeziku

Emituju se poslednjeg petka u mesecu od 13,10 do 14,00
časova

Dramaturg: Nicu Ciobanu
Muzički urednici: Marija Novotni, Ilona Tot
Organizator: Milan Granić

Ivo Andrić
ČORKAN

Dramatizacija: Gordana Milinović
Prevod: Ileana Dorina Bulic i George Tolvai

Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Todor Groza, Virginia Marina Guzina, Iova Dalea
Mărgărit Ecovoiu, Todor Baloș
Asistent snimatelja: Jelena Zvijer
Snimatelj: Doru Barbulov
25. septembra 1992.
32,10

Florian Țăran
NEBUL, PAZNIC AL RAIULUI
(I budale čuvaju raj)

Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Lavinius Dudici, Mărgărit Ecovoiu
Asistent snimatelja: Aleksandar Marković
Snimatelj: Doru Barbulov
29. januara 1993.
26,55

Ion Luca Caragiale
CONUL LEONIDA FAȚĂ CU
REAȚIUNEA
(Gospodin Leonida u sukobu sa reakcijom)

Režija: Radoslav Zlatan Dorić
Uloge: Ioța Vinca, Ana Niculina Ursulescu, Florina Vinca
Asistent snimatelja: Darko Jan
Snimatelj: Doru Barbulov
26. februara 1993.
22,45

Pavle Janković Šole
TOȚI LA ZID
(Svi uza zid)

Prevod: Ileana Dorina Bulic i George Tolvai
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Mărgărit Ecovoiu, Todor Baloș, Iova Dalea,
Aurelia Bugariu, Todor Groza, Laureta Onciu Ecovoiu,
Georgeta Pancaricean, Pavel Herendici
Asistent snimatelja: Jelena Zvijer
Snimatelj: Doru Barbulov
26. marta 1993.
32,40

Gordana Milinović
PĂSĂRUICA
(Ptica)

Prevod: Ileana Dorina Bulic i George Tolvai
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Florina Vinca, Ioța Vinca, Mărgărit Ecovoiu,
Lavinius Dudici, Iova Dalea, Aurelia Bugariu
Asistent snimatelja: Michal Goda
Snimatelj: Doru Barbulov
30. aprila 1993.
35,47

Zoran Slavić
STAMPE PROVINCIALE
(Provincijski prizori)

Prevod: Ileana Dorina Bulic i George Tolvai
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Iova Dalea, Todor Groza, Mărgărit Ecovoiu, Ana
Niculina Ursulescu, Laureta Onciu Ecovoiu, Vasile Barbu,
Todor Baloș, Pavel Herendici, Costa Toader
Asistent snimatelja: Michal Goda
Snimatelj: Doru Barbulov
28. maja 1993.
48,30

Florin Ursulescu
CLAR DE LUNĂ
(Mesečina)

Režija: Ljuboslav Majera
Uloge: Florina Vinca, Ana Niculina Ursulescu, Laureta
Onciu Ecovoiu, Mărgărit Ecovoiu, Nicu Ciobanu
Asistent snimatelja: Darko Jan
Snimatelj: Doru Barbulov
25. juna 1993.
22,06

Premijere radio-drama za decu
na rumunskom jeziku

Emituju se poslednje subote u mesecu od 8,45 do 9,15
časova

Dramaturg: Nicu Ciobanu
Muzički urednik: Ilona Tot
Organizator: Milan Granić

Vladimir Stojšin
**SONJA ZBOARĂ PE MAȘINA DE
CUSUT**

(Sonja leti na šivačoj mašini)

Prevod: Ileana Dorina Bulic i George Tolvai

Režija: Mircea Pavel Mihai

Uloge: Ana Niculina Ursulescu, Costa Toader, Cristian Meici, Dinu Drăgăilă, Aurelian Păuncu, Stelian Albu, Nenad Tabici, Gabriel Cioloca, Lavinica Manciu

Asistent snimatelja: Aleksandar Marković

Snimatelj: Doru Barbulov

30. januara 1993.

24,02

Jódal Rózsa
MIMOZA

Prevod: Ileana Dorina Bulic i George Tolvai

Režija: Virginia Marina Guzina i Ljuboslav Majera

Uloge: Todor Groza, Virginia Marina Guzina, Monica Boldovină, Georgeta Pancaricean, Cristian Meici, Stelian Albu, Aurelian Păuncu, Nenad Tabici

Asistent snimatelja: Arpad Weiler

Snimatelj: Doru Barbulov

27. februara 1993.

19,57

Rastislav Durman
NEBUNUL ÎN COSMOS
(Ludača u svemiru)

Prevod: Ileana Dorina Bulic i George Tolvai

Režija: Mircea Pavel Mihai

Uloge: Iova Dalea, Ana Niculina Ursulescu, Mărgărit Ecovoiu, Mircea Pavel Mihai, George Tolvai, Cristian Meici, Dinu Drăgăilă

Asistent snimatelja: Aleksandar Marković

Snimatelj: Doru Barbulov

27. marta 1993.

24,40

Slavco Almăjan
CIINELE CARE ȘI-A VINDUT UMBRA
(Pas koji je prodao svoju senku)

Režija: Ljuboslav Majera

Uloge: Todor Groza, Simona Berlovan, Ana Niculina Ursulescu, George Tolvai

Asistent snimatelja: Zoran Živojević

Snimatelj: Doru Barbulov

24. aprila 1993.

26,51

Premijere radio-drama na rusinskom jeziku

Emituje se svakog prvog petka u mesecu od 15,30 časova

Dramaturg: Natalija Dudaš

Muzički urednik: Đura Dudaš

Organizator: Milan Granić

Ivo Andrić
ČORKAN
(Čorkan)

Adaptacija: Gordana Milinović

Prevod: Pavlina Sabadoš

Režija: Ljuboslav Majera

Uloge: Mihajlo Zazuljak, Gabriela Hudakova, Mihal Varga, Đura Laćak, Vitomir Bodanec i Nikola Skuban

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihal Goda

25. oktobra 1992.

23,30

Štefan Hudak
DRAHA DO VIČNOSCI
(Put u večnost)

Režija: Ljuboslav Majera

Uloge: Ljubica Dudašova, Zvonimir Pavlović, Đura Laćak, Janko Lendel, Tatjana Koljesar i Miron Kanjuh

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Mihal Goda

19. marta 1993.

31,33

Natalija Dudaš
VECEJ SE NE RUŠAJ
(Više se ne pomeraj)

Režija: Ljuboslav Majera

Uloge: Tatjana Kolesar i Slavko Oroz

Ton-majstor: Mihal Goda

30. aprila 1993.

10,00

Premijere radio-drama za decu na rusinskom jeziku

Emituje se svakog trećeg petka u mesecu od 15,30

Dramaturg: Natalija Dudaš

Muzički urednik: Đura Dudaš

Organizator: Milan Granić

Slobodan Bilkić

ŽAR DZIVKA I IVANUŠKA

(Žar devojka)

Prevod: Nikola Skuban

Režija: Miron Kanjuh

Uloge: Petro Besermenji, Tatjana Koljesar, Janko Lendel, Mihajlo Zazuljak, Vladimir Rac, Miroslav Keveždi i Zvonimir Pavlović

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler

Ton-majstor: Ferenc Morvai

6. septembra 1992.

36,39

Aleksandar Obrenović

K A J A

(Gaja)

Prevod: Natalija Dudaš

Režija: Miron Kanjuh

Uloge: Ljubica Dudašova, Đura Laćak, članovi DDG
RTNS: Biljana Orosova i Slavko Edelinski

Asistent ton-majstora: Darko Jan

Ton-majstor: Mihal Goda

5. februara 1993.

38,30

sombor

NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Milivoje Mladenović (1959, 9, 4)

Sekretar: Antonija Čota (1961, 7, 2)

Zamenik sekretara: Ivanka Ilić (1954, 16, 5)

Glumci: Slađana Bukejlović (1966, 1, 1), Ksenija Đorđević Marić (1955, 17, 13), Ljiljana Markovinović Tomić (1948, 21, 21), Biljana Milikić (1966, 5, 5), Jelica Petrović (1968, 2, 2), Bogdanka Savić (1939, 33, 1), Branka Šelić (1965, 4, 4), Tatjana Šanta Torlaković (1966, 4, 4), Ljubinka Topalović (1939, 29, 28), Srđan Aleksić (1970, -, -), Vladimir Amidžić (1932, 39, 38), Radoje Čupić (1958, 8, 8), Bogomir Đorđević (1952, 16, 12), Živorad Ilić (1950, 19, 19), Nikola Ivošević (1966, 4, 4), Bora Nenić (1949, 22, 1), Zdravko Panić (1949, 21, 21), Pero Stojančević (1960, 10, 7), David Tasić (1940, 27, 26), Saša Torlaković (1965, 4, 4), Slobodan Tešić (1967, 3, 3), Radojko Malbaša (1931, 37, -)

Inspicijent: Zoran Vučković (1959, 5, 5)

Sufler: Goran Jovanović (1967, 3, 3)

Korepetitor: Šandor Jung (1949, 16, 15)

REPERTOAR

Premijere

A.N. Ostrovski

TALENTI I OBOŽAVAOCI

Prevod: Kiril Taranovski

Režija: Ljubomir Draškić

Scenografija: Petar Pašić

Kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Vojislav Kostić Voki

Pomoćnik reditelja: Dušan Petrović

Lica: Branka Šelić (*Aleksandra Nikolajevna Njegina*), Bogdanka Savić (*Domna Pantelejevna*), Vladimir Amidžić (*Knez Iraklije Dulebov*), Radoje Čupić (*Grigorije Antonovič Bakin*), Saša Torlaković (*Ivan Semjonovič Velikatov*), Slobodan Tešić (*Petar Jegorovič Meluzov*), Biljana Milikić (*Nina Vasiljevna Smeljska*), Miloško Topalović (*Martin Prokofijevič Narokov*), Bogomir Đorđević (*Gavrilo Petrovič Migajev*), David Tasić (*Erast Gromilov*), Zdravko Panić (*Vasa*), Tatjana Bermel (*Matrjona*), Pero Stojančević (*Vozovoda*), Živorad Ilić (*Lakej*)

25. septembra 1992.

15 predstava (14 u mestu, 1 na gostovanju)

2706 gledalaca (2286 u mestu, 420 na gostovanju)

Dario Fo

SLUČAJNA SMRT JEDNOG ANARHISTE

Prevod: Ivo Juriša

Režija: Dušan Petrović

Scenografija: Petar Pašić

Kostimi: Branka Petrović

Dramaturg: Milica Lukšić

Lica: Saša Torlaković (*Ludak*), Bora Nenić (*Upravnik policije*), Slobodan Tešić (*Komesar Kalabrezzi*), David Tasić (*Komesar Bertozzo*), Pero Stojančević (*Agent*), Branka Šelić (*Novinarka*)

15. novembra 1992.

18 predstava (16 u mestu, 2 na gostovanju)

2294 gledaoca (1794 u mestu, 500 na gostovanju)

Milivoje Mladenović
CRVENKAPA – program Čekajući Deda Mraza

Režija: Kolektivna
Scenografija: Dušan Škorić
Lica: Sladana Bukejlović (*Crvenkapa*), Radoje Čupić (*Vuk*), Živorad Ilić (*Lovac*), Šandor Jung (*Baka*)
23. decembra 1992.
20 predstava (19 u mestu, 1 na gostovanju)
6662 gledaoca (5762 u mestu, 900 na gostovanju)

Radoslav Pavlović
ČARUGA

Režija: Dušan Petrović
Scenografija: Petar Pašić
Kostimi: Branka Petrović
Lica: Radoje Čupić (*Čaruga*), Srđan Aleksić (*Prpić*), Bogomir Đorđević (*Kapetan Božidar*), Sladana Bukejlović (*Ivona*), Zdravko Panić (*Putnik*), Jelica Petrović (*Božena*).
19. februara 1993.
10 predstava u mestu
1188 gledalaca

Dušan Kovačević
MARATONCI TRČE POČASNI KRUG

Režija: Kokan Mladenović
Scenografija: Petar Pašić
Kostimi: Branka Petrović
Kompozitor: Nenad Milosavljević
Lektor: Radovan Knežević
Koreografija: Anđelija Todorović
Lica: Vladimir Amidžić (*Maksimilijan Topalović*), Miloško Topalović (*Aksentije Topalović*), Bora Nenić (*Milutin Topalović*), David Tasić (*Laki Topalović*), Slobodan Tešić (*Mirko Topalović*), Branka Šelić (*Kristina*), Pero Stojančević (*Đenka Đavo*), Živorad Ilić (*Bili Piton*), Ksenija Marić (*Olja*), Šandor Jung (*Pregažen čovek*)
26. februara 1993.
13 predstava (12 u mestu, 1 na gostovanju)
2323 gledaoca (1973 u mestu, 350 na gostovanju)

Vladimir Andrić/Vojislav Kostić
KO SE ŠUNJA IZA ŽBUNJA
Režija: Vojislav Kostić Voki

Scenografija: Boris Maksimović
Kostimi: Branka Petrović
Koreografija: Vera Obradović
Lektor: Radovan Knežević
Korepitor: Šandor Jung
Asistent reditelja: Nikola Ivošević
Lica: Slobodan Tešić (*Zdravko*), Radoje Čupić (*Slavko*), Jelica Petrović (*Nina*), Branka Šelić (*Tetka*), Bora Nenić (*Arsenije*), Ljiljana Tomić Markovinović (*Grozdana grozna*), Šandor Jung (*Grozozo*), Biljana Milikić (I Mapet stražarka), Sladana Bukejlović (II Mapet stražarka), Dominka Bajagić (III Mapet stražarka), Danijela Varga, Maja Jelčić, Tatjana Kolundžija, Brankica Mišić, Nataša Milojević, Nataša Vidaković (*Aveli*)
19. marta 1993.
14 predstava u mestu
2091 gledalac

Ž.B.P. Molijer
DON ŽUAN

Prevod: Mladen Lesković
Režija: Zoran Ratković
Kompozitor: Vojislav Kostić Voki
Scenografija: Boris Maksimović
Kostimi: Branka Petrović
Lektor: Radovan Knežević
Asistent reditelja: Nikola Ivošević
Lica: Bogomir Đorđević (*Don Žuan*), Saša Tortaković (*Zganarel*), Biljana Milikić (*Elvira*), Slobodan Tešić (*Guzman*), Radoje Čupić (*Don Karlos*), Pero Stojančević (*Don Alonzo*), Vladimir Amidžić (*Don Luj*), Srđan Aleksić (*Francisko*), Tatjana Šanta Toriaković (*Sarloia*), Branka Šelić (*Manurina*), David Tasić (*Pjero*), Vladimir Amidžić (*Statua Komondora*), Živorad Ilić (*La Violet*), Bora Nenić (*Gospodin Dimanš*)
7. maja 1993.
8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)
1127 gledalaca (822 u mestu, 305 na gostovanju)

Obnove

Radoslav Pavlović
MALA
6. aprila 1990.
7 predstava u mestu
646 gledalaca

Oskar Vajld
LEPEZA LEDI VINDERMIR

23. novembra 1990.
3 predstave u mestu
240 gledalaca

Jakša Zlodre
PEPELJUGA

15. decembra 1990.
11 predstava u mestu
1878 gledalaca

Džo Orton
ŠTA JE SOBAR VIDEO

10. maja 1991.
8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)
824 gledaoca (524 u mestu, 300 na gostovanju)

Ljubivoje Ršumović
MALA ŠKOLA ROKENROLA

15. novembra 1991.
13 predstava (9 u mestu, 4 na gostovanju)
2433 gledaoca (1241 u mestu, 1192 na gostovanju)

Bora Ćosić
RADO IDE SRBIN U VOJNIKE

20. decembra 1991.
8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)
1391 gledalac (1191 u mestu, 200 na gostovanju)

Milivoje Mladenović
BAŠ ČELIK

22. februara 1992.
1 predstava u mestu
312 gledalaca

Viljem Šekspir
UKROĆENA GOROPAD

23. aprila 1992.
22 predstave (14 u mestu, 8 na gostovanju)
4660 gledalaca (1631 u mestu, 3029 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u Beogradu 3, Čonoplji, Jagodini, Kruševcu 2, Leskovcu 2, Novom Sadu, Odžacima, Paraćinu 3, Prištini, Sremskoj Mitrovici i Šapcu 2.

U inostranstvu – u Kečkemetu, u Mađarskoj 2.

Ukupno je izvedena 171 predstava (151 u mestu, 20 na gostovanju).

Ukupno je bilo 30775 gledalaca (23579 u mestu, 7196 na gostovanju).

sremska mitrovica

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ“

Upravnik: Dušanka Anojić (1953, 17, 9)
Dramaturg: Jovan K. Radunović (1934, 33, 10)
Reditelji: Voja Bilanović-Bil (savetnik), (1934, 38, 17) Dragan B. Jovičić (1958, 12, 2)
Organizator: Zvonko P. Bednar (1960, 7, 4)

REPERTOAR

Premijere

Jovan K. Radunović
NAD LEGETOM BDIJU TIMOČANI

Režija: Dragan Jovičić
Dirigent: Vojislav Bugarski i Milenko Bobić
Kompozitor: Budimir Gajić
Učestvuju: Maja Dimitrijević Belović, Tanasije Uzunović, Nataša Radaković, Latinka Perunović, Dragica Golić, Hor „Sirmium cantorum“ i Tamburaški orkestar „Sirmium art“
5. septembra 1992.
1 predstava na gostovanju
350 gledalaca

Jovan K. Radunović
ZEMLJOM SE LOMI PUT

Režija: Dragan Jovičić
Kompozitor: Budimir Gajić
Scenografija: Dragan Martinović
Učestvuju: Maja Dimitrijević, Tanasije Uzunović, Tatjana Venčelovski, Boris Pingović, Radmila Živojinov, Milan Vuković, Gordana Jovanović Ilić

Vokalni solisti: Svetlana Stević i Matija Oršanić, Hor studenata Bogoslovskog fakulteta iz Beograda

6. septembra 1992.
1 predstava u mestu
3.600 gledalaca

Nenad Bančević
PUTOVANJE ŽIVORADA PETROVIĆA

Režija: Milan Milošević
Igra: Nenad Bančević
7. septembra 1992.
14 predstava (5 u mestu, 9 na gostovanju)
3530 gledalaca (1220 u mestu, 2310 na gostovanju)

SIRMIUM LUX VERBI
(Sirmijum svetlost reči)

Besede:
Sokratova odbrana i smrt
Demosten: Olintska beseda
Dantonova smrt – Robespejerova beseda
Isidora Sekulić – Pristupna beseda u SRPSKU AKADEMIJU NAUKA

Režija: Dragan Jovičić
Scenografija: Dragan Martinović
Dirigent: Vojislav Bugarski
Učestvuju: Hor „Sirmium Cantorum“, Ljuba Tadić, Stevo Žigon, Mira Banjac, Uroš Glovacki, Tatjana Venčelovski
17. septembra 1992.
1 predstava u mestu
3000 gledalaca

Milorad Golijan
LEPOG LI TI IMENA GRADE
(Sveti Dimitrije)

Režija: Dragan Jovičić
Dirigent: Nikola Škorić
Učestvuju: Stevo Žigon, Mirjana Vukojić, Drago Đaković,
Radmila Živojinov, Milan Vuković, Siniša Soćanin
Dobrica Erić, pesnik
Hor Hrama Svetog Stefana
8. novembra 1992.
1 predstava u mestu
320 gledalaca

Srboljub Stanković
KRN GOLICE BRNGOLICE

Režija: Frideš Kovač
Asistent režije: Dragan Jovičić
Igraju: Gordana Jovanović Ilić, Tamara Bartoš, Siniša
Soćanin
22. novembra 1992.
2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)
80 gledalaca (30 u mestu, 50 na gostovanju)

Milorad Pavić
ANĐEO S NAOČARIMA I...

Režija: Uroš Glovacki
Kostimi: Jasmina Adžić
Igraju: Milan Vuković i Radmila Živojinov
8. decembra 1992.
5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)
220 gledalaca (190 u mestu, 30 na gostovanju)

Radomir Pavlović
U PARKU LJUBAVI

Režija: Voja Bilanović-Bil
Igraju: Rade Pavlović, Dubravka Pavlović, Radovan Čosić,
Zoran Radulović, Željko Musić, Josip Šundrović
25. decembra 1992.
3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)
630 gledalaca (30 u mestu, 600 na gostovanju)

Dragan Jovičić
ČAROBNI ŠEŠIR

Režija: Dragan Jovičić
Muzika: Branislav Mirolović
Igraju: Gordana Jovanović Ilić, Siniša Soćanin, Aleksandar
Kostić, Drago Đaković, Branislav Mirolović
26. decembra 1992.
10 predstava u mestu
2600 gledalaca

Ljubivoje Tadić
SVETI SAVA

Režija: Ljubivoje Tadić
Dirigent: Darinka Matić Marović
Učestvuju: Ljuba Tadić, Ljubivoje Tadić, Anđelka Milivoje-
vić, Rastko Tadić
Vokalni solista: Predrag Stepanov
Hor AKUD „Obilić“
Folklorni ansambl AKUD „Branko Krsmanović“
28. januara 1993.
1 predstava u mestu
400 gledalaca

Petar Milošević
SIRMIUM
(1700 GODINA TETRARHIJE)

Režija: Dragan Jovičić
Dirigent: Vojislav Bugarski
Učestvuju: Radmila Živojinov, Milan Vuković, Tatjana
Venčelovski
Hor „Sirmium Cantorum“
1. marta 1993.
1 predstava u mestu
300 gledalaca

Grupa autora
CRVENA KOLA DRUMUJU

Izbor i prevod: Trifun Dimić
Adaptacija: Svetlana Antić
Režija: Voja Bilanović-Bil
Scenografija: Dragan Martinović
Koreografija: Jelena Andrejeva
Kostimi: Divna Nikolić

Muzika: Branko Nikolić

Asistent režije: Đorđe Pavlović

Uloge: Silvana Nikolić, Monika Limberg, Divna Nikolić, Sonja Jovanović, Milena Ibrić, Ljiljana Ibrić, Jovica Konstantinović, Siniša Nikolić, Nenad Nikolić, Stevan Pavlović, Dušan Jovanović, Radenko Mitrović, Dragoljub Jovanović, Milorad Pavlović, Kode Nikolić, Slađana Nikolić; Baletski ansambl „Satiros” iz Novog Sada

13. marta 1993.

15 predstava (10 u mestu, 5 na gostovanju)

7400 gledalaca (5300 u mestu, 2100 na gostovanju)

Nedeljko Terzić

SCENA KOD TRI KRETENA

Režija: Milica Erdeljan

Scenografija i kostimi: Milica Živojinov

Maske: Vladica Mirić

Uloge: Jelena Erdeljan, Branislav Rebić, Ivan Kotarlić, Boško Stanković, Vladimir Živković, Ivan Jevtić, Jovanka Adamović, Dobrila Živanović, Snežana Tutić, Jovanka Cvetinčanin

20. marta 1993.

11 predstava (8 u mestu, 3 na gostovanju)

1650 gledalaca (700 u mestu, 950 na gostovanju)

Nebojša Romčević

UMORNI

Režija: Dragan Jovičić

Kostimi: Jasmina Adžić

Igraju: Marija Savić, Siniša Sočanin, Tamara Bartoš, Latinka Perunović, Aleksandar Kostić, Srdan Alatić, Branislav Živanović

30. marta 1993.

7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)

1690 gledalaca (1220 u mestu, 470 na gostovanju)

Nedeljko Terzić

VINO SA DEVET JUGOVIĆA

Režija: Dragan Jovičić

Scenografija: Atlan Jagodinski

Učestvuju: Slobodan Marić, Srdan Alatić, Aleksandar Kostić, Branislav Živanović, Tamara Bartoš, Nataša Radaković, Anita Ljolje, Cvetanka Miladinović, Branka Miljković

Sveštenici: Mirko Žeravić i Milorad Golijan

28. juna 1993.

1 predstava u mestu

180 gledalaca

Dragan Jovičić

OZON

Režija: Dragan Jovičić

Uloge: Siniša Sočanin, Marija Savić, Slobodan Marić, Tamara Bartoš

24. jula 1993.

2 predstave na gostovanju

1380 gledalaca

Obnove

Rucante, Beolko, Goldoni
ULIČNO POZORIŠTE
COMEDIA DELL' ARTE

7. jula 1988.

1 predstava na gostovanju

250 gledalaca

Đorđe Pavlović

PROSIDBA

10. marta 1990.

1 predstava u mestu

150 gledalaca

Desanka Maksimović

MIRIS ZEMLJE

20. marta 1990.

2 predstave na gostovanju

400 gledalaca

Rabindranat Tagora

SRCE OTVARA LATICE

20. marta 1991.

2 predstave u mestu

210 gledalaca

Grupa autora
PROMENADA

17. avgusta 1991.
1 predstava na gostovanju
250 gledalaca

H.K. Krec
KA SREĆI

10. marta 1992.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
365 gledalaca (115 u mestu, 250 na gostovanju)

Semjuel Beket (Bekett)
KORACI

18. marta 1992.
4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)
320 gledalaca (270 u mestu, 50 na gostovanju)

Aldo Nikolaj
UKOKAJ MOGA MUŽA

20. marta 1992.
2 predstave na gostovanju
620 gledalaca

T.M. Plaut (Plautus)
HVALISAVI VOJNIK
(„Miles Gloriosus”)

31. jula 1992.
5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)
1314 gledalaca (814 u mestu, 500 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u Bečju, Beogradu 3, Beškoj, Erdviku 2, Hrtkovcima 2, Kuzminu, Mačvanskoj Mitrovici 12, Novom Sadu 2, Pirotu 3, Prokuplju, Rumi 5, Salašu Crnobarskom, Sečnju, Subotici 2, Šašincima, Šidu 2 i Zrenjaninu 3.

Ukupno je izvedeno 98 predstava (61 u mestu, 37 na gostovanju).

Ukupno je bilo 29829 gledalaca (20649 u mestu, 9180 na gostovanju).

subotica

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ

Direktor pozorišta: Ljubiša Ristić (1947, 20, 8)

Rukovodilac Tehničke službe: Sigmajster Zoltan (1943, 26, 23)

Operativni direktor: Spasoje Šain (1947, 17, 13)

Muzički rukovodilac: Lengyel Gabor (1951, 18, 7)

GLUMCI:

Bada Irén (1946, 30, 29), Dragana Bosnić (1967, -,-), Irena Jakočević (1939, 31, 27), Snežana Jakšić Čolić (1958, 13, 8), Ljiljana Jakšić (1961, 7, 7), Jónás Gabriela (1952, 16, 17), Kasza Éva (1949, 26, 26), Ana Kostovska (1963, -,-), Veroslava Mitrović (1948, 20, 8), Monja Milenković (1956, 17, 13), Marija Opsenica (1958, 12, 12), Saška Popov (1970, -,-), Stojković Danijela (1969, -,-), Tallós Zsuzsa (1953, 16, 15), Takács Sziracki Katalin (1954, 13, 7), Tatjana Tasić (1960, 11, 4), Suzana Vuković (1968, -,-), Tanja Žerajić (1972, -,-), Ramadan Azirović (1960, 11, 8), Búbos András (1962, 7, 7), Zoran Bučevac (1956, 17, 16), Nebojša Čolić (1957, 12, 8), Svetislav Đorđević (1946, 26, 26), Francija Gyula (1970, -,-), Ferenc Peter (1971, -,-), Saša Gabrić (1967, -,-), Boris Isaković (1966, -,-), Korica Mikloš (1949, 19, 19), Karacsonyi Atila (1970, -,-), Aleksandar Krstajić (1965, -,-), Milan Marodić (1942, 28, 22), Medve Sandor (1946, 21, 21), Molnar Zoltan (1967, -,-), Luka Piljagić (1959, 9,8), Pletl Zoltan (1969, -,-), Szél Péter (1937, 34, 27), Szél Oliver (1969, 2, 2), Szabo Paloc Attila (1971, -,-), Sebesten Tibor (1943, 26, 26), Radiša Vučković (1943, 25, 25), Vajda Tibor (1953, 16, 13), Vicei Zsolt (1971, -,-), Tihomir Vujičić (1970, -,-), Urban Andras (1970, -,-).

GLUMCI – GOSTI:

Milena Arsov, Višnja Bakalar, Jasna Babić, Katarina V. Bačlija, Erdelyi Hermína, Aleksandra Erdeg, Eržika Dimitrijević, Javor Zofija, Tanja Kecman, Olga Konkoj, Edita Kadić, Tanja Kiš, Gordana Kostić, Lengyel Erika, Sanja Moravčić, Ivana Milinković, Ovadija Perla, Laura Peić, Branka Ribar, Sandra Rudić, Vesna Rudinski, Gabrijela Sanka, Danijela Stojanović, Vanja Šarović, Sonja Vukičević, Alison Woods, Banjanin Dušan, Dejan Bašaragin, Arpad Bakota, Zoran Čosić, Danilo Čolić, Miodrag Krivokapić, Veljko krstić, Vladislav Kačanski, Petar Konkoj, Geza Kopunović, Lengyel Filip, Goran Milev, Kokan Mladenović, Mezei Silard, Predrag Pavlovski, Mjlan Putnik, Petar Radovanović, Ratko Radivojević, Đorđe Rusić, Vlada Rusić, Sergio Ricardo Dias Sanchez, Željko Santrač, Takač Tibor, Darko Tikvicki, Tolnai Sabolč, Mirsad Tuka, Aleksandar Ugrinov, Goran Vidaković.

Voda predstave: Kotroba Júlia (1952, 19, 19), Vrestryák Erzebet (1950, 18, 18), Miroslav Medić (1950, 22, 18).

Scenograf: István Hupkó (1944, 25, 25)

POZORIŠNI ORKESTAR:

Članovi: Feher Edit (1964, 9, 9), Harkai Márta (1942, 27, 27), Harkai István (1943, 25, 22), Lakatos Mátyás (1953, 10, 10), Lakatos Lacika (1937, 37, 34), Jonaš Jula (1966, 5, 3), Maroti Stevan (1934, 34, 21), Žiga Pal (1944, 24, 13).

Otišli: Monja Milenković, Marija Opsenica, Medve Sandor.

REPERTOAR

Premijere

Miroslav Krleža
KRISTOFOR KOLUMBO

Režija, scenografija i kostimi: Ljubiša Ristić

Muzika: Lengyel Gábor, Višnja Bakalar, Ana Kostovska

Lica: Miodrag Krivokapić (*Kristofor Kolumbo*), Boris Isaković (*Nepoznati*), Mirsad Tuka (*Nepoznati*)

Kor glasova: Aleksandar Krstajić, Aleksandar Ugrinov, Aleksandra Erdeg, Ana Kostovska, Búbos András, Bada Irén, Branka Ribar, Danijela Stojanović, Dragana Bosnić, Dušan Banjanin, Erdélyi Hermína, Francia Gyula, Goran Vidaković, Ivana Milinković, Jasna Babić, Kasza Éva, Laura Peić, Luka Piljagić, Ljiljana Jakšić, Milan Marodić, Milena Arsova, Molnar Zoltán, Olga Konkvoj, Péter Ferenc, Perla Ovadija, Petar Konkvoj, Petar Radovanović, Pletl Zoltán, Predrag Pavlovski, Sanja Moravčić, Sanka Gabrijele, Saška Popov, Sebestyén Tibor, Sergio Ricardo Díaz Sánchez, Suzana Vuković, Szél Oliver, Szél Péter, Sandra Rudić, Jávor Zsófia, Edita Kadirić, Irena Jakočević, Tanja Kecman, Tanja Kiš, Tatjana Žerajić, Vanja Šarović, Velibor Krstić, Veroslava Mitrović, Vesna Rudinski, Vicei Zsolt, Zoran Bučevac, Lakatos Mátyás, Svetislav Đorđević, Jovica Ristovski, Dejan Đorđević, Karácsonyi Attila, Takács Zsirácki Katalin, Vajda Tibor, Višnja Bakalar.

24. avgusta 1993.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

820 gledalaca (500 u mestu, 320 na gostovanju)

Tiso de Molina
SEVILJSKI ZAVODNIK I KAMENI GOST

Prevod: Mirko Tomasović

Režija, scenografija i kostimi: Kokan Mladenović

Muzika: Lengyel Gábor

Koreografija: Ana Marija Vukelić

Igraju: Milan Marodić (*Don Diego Tenorio*), Boris Isaković (*Don Juan Tenorio*), Mirsad Tuka (*Catalion*), Sebestyén Tibor (*King of Naples*), Luka Piljagić (*Vojvoda Octavio*), Milan Marodić (*Don Pedro Tenorio*), Predrag Pavlovski (*Markiz de la Mota*), Danilo Čolić (*Don Gonzalo de Ulloa*), Aleksandar Krstajić (*King of Castille*), Ivana Milinković (*Gospa Ana de Ulloa*), Radiša Vučković (*Fabio*), Ljiljana Jakšić (*Izabela*), Danijela Stojanović (*Tisbea*), Vanja Šaro-

vić (*Belisa*), Karácsonyi Attila (*Coridon*), Szél Oliver (*Barnicio*), Saška Popov (*Aminta*), Goran Vidaković (*Stražar*), Velibor Krstić (*Stražar*)

25. avgusta 1993.

2 predstave u mestu

500 gledalaca

Lope de Vega
FUENTE OVEHUNA

Prevod: Dragoslav Ilić

Režija, scenografija i kostimi: Saša Gabrić

Muzika: Lengyel Gábor

Asistent režije: Perla Ovadija

Igraju: Milan Marodić (*Fernando*), Irena Jakočević (*Izabela*), Vicei Zsolt (*Don Rodrigo Teles Hiron*), Ratko Radivojević (*Don Manrike*), Jovan Ristovski (*Prvi namesnik*), Szél Oliver (*Drugi namesnik*), Mirsad Tuka (*Fernan Gomes De Gusman*), Aleksandar Krstajić (*Flores*), Predrag Pavlovski (*Ornunjo*), Danilo Čolić (*Esteban*), Aleksandar Ugrinov (*Alonzo*), Sanja Moravčić (*Lavrencija*), Erdélyi Hermína (*Hasinta*), Ljiljana Jakšić (*Paskvala*), Dušan Banjanin (*Huan Ridi*), Boris Isaković (*Frondozo*), Luka Piljagić (*Mengo*), Karácsonyi Attila (*Simbranos*), Francia Gyula (*Vojnik*), Velibor Krstić (*Dobošar*), Veroslava Mitrović, Tanja Kecman, Dragana Bosnić, Konkvoj Olga, Vanja Šarović (*Seoske žene*), Milan Putnik (*Dete*), Dejan Đorđević, Višnja Bakalar (*Muzičari*).

27. avgusta 1993.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

800 gledalaca (500 u mestu, 300 na gostovanju)

Miguel de Cervantes y Saavedra
DON KIHOT

Prevod: Đorđe Popović

Režija: Ljubiša Ristić

Muzika: Lengyel Gábor

Igraju: Miodrag Krivokapić (*Don Kihot*), Petar Radovanović (*Sančo Pansa*), Ana Kostovska (*Dulsineja Od Toboza*), Goran Vidaković (*Vojnik*), Goran Milev (*Vojnik*), Kokan Mladenović (*Najamnik*), Sanka Gabrijele, Konkvoj Olga, Milena Arsova (*Medicinske sestre*)

20. septembra 1993.

1 predstava na gostovanju

350 gledalaca

Obnove:

Branislav Nušič
SUMNJIVO LICE

27. novembra 1974.
13 predstava (5 u mestu, 8 na gostovanju)
2821 gledalac (511 u mestu, 1310 na gostovanju)

William Shakespeare (Viljem Šekspir)
RIČARD III

12. avgusta 1986.
2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)
542 gledaoca (142 u mestu, 400 na gostovanju)

Sofokle
ANTIGONA

29. jula 1990.
6 predstava (3 u mestu, 3 na gostovanju)
1264 gledaoca (414 u mestu, 850 na gostovanju)

Ljubiša Ristić
SZ. J. ÉLET ÉS IDŐ
(J. S. Život i vreme)

21. maja 1991.
4 predstave u mestu
151 gledalac

Danilo Kiš
MISSA IN A-MINOR

4. avgusta 1991.
3 predstave u mestu
208 gledalaca

Danilo Kiš/Nenad Fišer/Haris Pašović
ČUDOTVORAC

18. avgusta 1991.
7 predstava (4 u mestu, 3 na gostovanju)
1174 gledaoca (324 u mestu, 850 na gostovanju)

Danilo Kiš
OTAC SAM
(Sam, az apa)

18. decembra 1991.
4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)
392 gledaoca (242 u mestu, 150 na gostovanju)

F.M. Dostojevski
ZLOČIN I KAZNA

26. februara 1992.
7 predstava (4 u mestu, 3 na gostovanju)
948 gledalaca (318 u mestu, 630 na gostovanju)

Džon Ozborn
OSVRNI SE U GNEVU

14. marta 1992.
9 predstava (5 u mestu, 4 na gostovanju)
978 gledalaca (218 u mestu, 760 na gostovanju)

Aleksandar Vampilov
RENDEZ-VOUS U PREDGRAĐU

28. marta 1992.
3 predstave u mestu
324 gledaoca

Alfred Žari – Haris Pašović
KRALJ IBI
ILI TUNGUŽANI

4. aprila 1992.
14 predstava (5 u mestu, 9 na gostovanju)
5648 gledalaca (753 u mestu, 4895 na gostovanju)

Georg Bücher
WOZZECK (Vojcek)

11. aprila 1992.
11 predstava (7 u mestu, 4 na gostovanju)
1063 gledaoca (283 u mestu, 780 na gostovanju)

F.M. Dostojevski
BRAĆA KARAMAZOVI
(A Karamazov testvérek)

5. avgusta 1992.
1 predstava na gostovanju
450 gledalaca

Charlie Chaplin (Čarli Čaplin)
ŠARLO

6. avgusta 1992.
15 predstava (11 u mestu, 4 na gostovanju)
1836 gledalaca (886 u mestu, 950 na gostovanju)

Norman Brock (Norman Bruk)
MONSTRUM JE OVDE

7. avgusta 1992.
5 predstava u mestu
247 gledalaca

James Joyce (Džcms Džojcs)
PORTRET UMETNIKA U MLADOSTI

11. avgusta 1992.
11 predstava (7 u mestu, 4 na gostovanju)
1308 gledalaca (578 u mestu, 730 na gostovanju)

William Shakespeare (Viljem Šekspir)
HAMLET

21. septembra 1992.
1 predstava na gostovanju
450 gledalaca

Gostovanja u Vojvodini: Novi Sad, Sremska Mitrovica
Gostovanja van Vojvodine: Beograd 11, Niš 34, Smederevo.

Pozorište je ukupno izvelo 131 predstavu (77 u mestu, 54 na gostovanju).
Ukupno je bilo 21274 gledalaca (7099 u mestu, 14175 na gostovanju).

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEK-SZÍNHÁZ „KURIR JOVICA”

Direktor: Slobodan Marković (1943, 21, 10)
Tehnički rukovodilac: Imre Kočiš (1937, 25, 12)

Dramaturg: Miliivoje Mrkić (1937, 31, -)

Organizator: Ljubica Ristovski (1961, 9, 4)

Glumci: Svetlana Abramović (1963, 10, 9), Marta S. Aroksalaši (1960, 9, 9), Vesna Borocki (1960, 10, 9), Marta Budanov (1966, 1, 1), Ester Kraljevački (1962, 13, 13), Kristina Jakovljević (1964, 4, 4), Ilajnalka Sič (1955, 15, 5), Boško Boškov (1952, 16, 11), Tibor Đerman (1955, 16, 16), Miroslav Marković (1947, 22, 19), Laslo Ripco (1944, 25, 25), Jovan Ristovski (1956, 16, 4), Ferenc Sabo (1937, 31, 18)

Sufler-inspicijent: Valerija Burkuš (1947, 19, 18)

REPERTOAR NA SRPSKOM JEZIKU

Premijere

Jozef Peer
NEVALJALI LUTAK

Režija: Živomir Joković, k.g. Beograd

Scenografija, kostimi i lutke: Gregorian Eustatiju, k.g. Rumunija

Igraju: Svetlana Abramović, Marta S. Aroksalaši, Vesna Borocki, Boško Boškov, Miroslav Marković, Jovan Ristovski
6. februara 1993.

53 predstave (17 u mestu, 36 na gostovanju)
21910 gledalaca (3910 u mestu, 18000 na gostovanju)

Obnove

Jirži Sreda
VREME ZA BAJKU

11. oktobra 1985.
14 predstava (10 u mestu, 4 na gostovanju)
4300 gledalaca (2300 u mestu, 2000 na gostovanju)

Dušan Radović
TINGL-TANGL

2. septembra 1986.
6 predstava (4 u mestu, 2 na gostovanju)
1920 gledalaca (920 u mestu, 1000 na gostovanju)

Ksenija Stojanović
MI-ŠI-KO I MI-ŠI-SAN

21. februara 1987.
3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)
960 gledalaca (460 u mestu, 500 na gostovanju)

Aleksandra Davidescu
I G R A

4. septembra 1987.
10 predstava (4 u mestu, 6 na gostovanju)
3920 gledalaca (920 u mestu, 3000 na gostovanju)

Zlatko Krilić
Š T A L I J A J E D A J E

20. marta 1990.
15 predstava (7 u mestu, 8 na gostovanju)
5610 gledalaca (1610 u mestu, 4000 na gostovanju)

Jozef Mokoš
Z A I G R A J T E S N A M A

3. marta 1991.
18 predstava (8 u mestu, 10 na gostovanju)
6840 gledalaca (1840 u mestu, 5000 na gostovanju)

Aleksandar Sergejevič Puškin
B A J K A O C A R U S A L T A N U

2. februara 1992.
8 predstava (4 u mestu, 4 na gostovanju)
2920 gledalaca (920 u mestu, 2000 na gostovanju)

Pavel Polak, Ludvig Streda
B A J K A O Z V E Z D I C I

23. februara 1992.
3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)
1230 gledalaca (230 u mestu, 1000 na gostovanju)

Srboljub Stanković
B A L A D A O C I G A N Č E T U I S R E Ć I

17. maja 1992.
11 predstava (8 u mestu, 3 na gostovanju)
3340 gledalaca (1840 u mestu, 1500 na gostovanju)

REPERTOAR NA SRPSKOM/MAĐARSKOM JEZIKU

Premijere

NOVOGODIŠNJE ČAROLIJE

Režija: Kolektivna
Scenografija i kostimi: Imre Kočiš
Igraju: Svetlana Abramović, Vesna Borocki, Boško Bošković,
Ripco Lászlo, Jovan Ristovski, Szucs Hajnalka
26. decembra 1992.
16 predstava u mestu
3680 gledalaca

Obnove

RASPEVANI BROD (Zenés hajó)

27. decembra 1990.
17 predstava na gostovanju
8500 gledalaca

REPERTOAR NA MAĐARSKOM JEZIKU

Premijere

Jozef Peer
A R O S S Z C S O N T
(Nevaljali lutak)

Režija: Živomir Joković, k.g. Beograd
Scenografija, kostimi i lutke: Gregorian Eustatiu, k.g.
Rumunija
Igraju: Szabo Ferenc, Ripco Laszlo, Gyerman Tibor, Re-
mete Eszter, Budanov Marta
30. januara 1993.
38 predstava (19 u mestu, 29 na gostovanju)
16570 gledalaca (2070 u mestu, 14500 na gostovanju)

Aleksandra Davidescu
J Á T É K
(Igra)

Režija: Miroslav Marković
Scenografija, kostimi i maske: Imre Kočiš
Igraju: Szabo Ferenc, Ripco Laszlo, Gyerman Tibor, Buda-
nov Marta, Remete Eszter, Szucs Hajnalka
13. februara 1993.
44 predstave (14 u mestu, 30 na gostovanju)
18220 gledalaca (3220 u mestu, 15000 na gostovanju)

Obnove

Jirži Streda
NEVENICS
(Bezimena)

28. februara 1986.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
1460 gledalaca (460 u mestu, 1000 na gostovanju)

B. Mihaljević
NYUSZI, TŰCSI MEG A BARI
(Zeko, Zriko, i Jagnje)

27. maja 1986.
2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)
730 gledalaca (230 u mestu, 500 na gostovanju)

E. Uspenski
KROKI ÉS A BARÁTAI
(Kroki i njegovi prijatelji)

30. aprila 1988.
7 predstava (4 u mestu, 3 na gostovanju)
2420 gledalaca (920 u mestu, 1500 na gostovanju)

Pavle Janković Šole
BŰVÖS KOCKA
(Čudesna kocka)

26. oktobra 1989.
2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)
730 gledalaca (230 u mestu, 500 na gostovanju)

Zlatko Krilič
MI VAN A TOJÁSBAN
(Šta li jaje daje)

27. februara 1990.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
1460 gledalaca (460 u mestu, 1000 na gostovanju)

Jozef Mokoš
JÁTSSZUNK EGYÜTT
(Zaigrajte s nama)

21. aprila 1991.
3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)
960 gledalaca (460 u mestu, 500 na gostovanju)

Carlo Gozzi
A HOLLÓ
(Gavran)

2. juna 1991.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
1460 gledalaca (460 u mestu, 1000 na gostovanju)

KECSKEFÜLÖ CSÁSZÁR
(U cara Trojana kozje uši)

16. maja 1992.
27 predstava (7 u mestu, 20 na gostovanju)
11610 gledalaca (1610 u mestu, 1000 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u AP Vojvodini: u Adi 7, Aleksi Šantiću, Apatinu 2, Bajmoku 3, Bajši 2, Bačkim Vinogradima 3, Bačkom Monoštoru, Bačkoj Topoli 22, Bezdanu 2, Bečeju 2, Bikovu 2, Bogojevu, Gakovu, Gunarošu 2, Doroslou, Đurđinu 2, Kanjiži 3, Kelebiji 2, Kljajićevu, Krivaji 2, Kuli, Kupusini, Ljutovu, Malim Pijacama, Malom Idošu 2, Molu 3, Moravici 2, Mužlji 2, Novoj Crnji 2, Novom Žedniku 3, Novom Bečeju 4, Orahovcu 2, Oromu 2, Ostojićevu, Odžacima 2, Paliću 7, Pačiru 4, Pivnicama, Ravnom Selu, Ratkovu, Ruskom Krsturu 2, Savinom Selu, Senti 11, Svetozaru Miletiću 2, Senčanskom Trešnjevcu 2, Sivcu 4, Somboru 6, Sonti, Sremskoj Mitrovici 2, Srpskom Miletiću, Stanišiću, Stapararu, Starom Žedniku 2, Tavankutu 5, Telečkoj 2, Temerinu 2, Tordi 2, Tornjošu, Feketiću 2, Hajdukovu 3, Horgošu 4, Crvenki 4, Čantaviru 5, Čoki 4, Čonoplji, Šupljaku.

U Republici Srbiji: u Beogradu 2.

U inostranstvu: u Rusiji, u Sankt Petersburgu 5.

Pozorište je ukupno realizovalo 319 predstava (135 u mestu, 184 na gostovanju).

Ukupno je bilo 120750 gledalaca (28750 u mestu, 92000 na gostovanju).

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“

Direktor: Pavle Vlahović (1938, 34, 8)

Umetnički direktor: Olga Savić

Organizator: Vera Nedeljkov (1957, 14, 14)

Glumci: Dojna Andrejević (1961, 12, 12), Nataša Babić-Zorić (1962, 8, 1), Nevenka Novović (1940, 17, 9), Sonja Radosavljević Ognjanović (1961, 10, 4), Radmila Pejčić (1934, 32, 28), Valentina Stanisavljev (1956, 18, 18), Bojana Malkanović Udicki (1948, 23, 18), Ivan Andrejević (1943, 28, 18), Stanko Bogojević (1948, 17, 3), Goran Ivanović (1958, 10, 1), Milan Komljenović (1950, 22, 6), Vladimir Nikić (1947, 20, 20), Mladen Ognjanović (1950, 21, 4), Tomislav Pejčić (1940, 29, 24), Vladimir Cvejić (1959, 6, 3)

Šaptač: Nada Obradović (1963, 6, 6)

Inspicijent: Merima Ogrizović (1959, 5, 5)

Glumci gosti: Vasa Apić, Miladin Krišković, Nenad Gvozdenuć, Dušan Jakišić, Slavko Štimac.

Na kraju prošle sezone Pozorište je napustio Dušan Jakišić (prešao u NP „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu), a tokom sezone iz Pozorišta su otišli Stanko Bogojević i Goran Ivanović (prešao u NP „Ljubiša Jovanović“ u Šapcu).

REPERTOAR

Premijere

Gordan Mihić

SIROTI MALI HRČKI

Režija: Nikola Pejaković

Scenografija: Krstimir Milovanović

Kostimi: Miroslav Bata Blagojević

Lica: Vladimir Nikić (*I službenik*), Mladen Ognjanović (*II službenik*), Ivan Andrejević (*Ministar*), Bojana Malkanović Udicki (*Šefica*), Vasa Apić (*Predsednik vlade*), Valentina Stanisavljev (*Spremačica*)

9. septembra 1992.

17 predstava u mestu

1042 gledaoca

Kosta Trifković

LJUBAVNO PISMO

Režija: Dimitrije Đurković k.g.

Scenografija: Vladimir Marenčić k.g.

Kostimi: Milica Radovanović

Lektor: dr Žarko Ružić

Scenski pokret: Sonja Lapatanov k.g.

Korepetitor scenskog pokreta: Vladimir Cvejić

(Kolektiv izražava svoju zahvalnost Đorđu Balaševiću na dozvoli korišćenja njegovih pesama bez autorskih tantijema).

Lica: Tomislav Pejčić (*Vasa Vidić*), Nataša Babić (*Marija*), Sonja Ognjanović (*Evica*), Stanko Bogojević, / Mladen Ognjanović (*Milan*), Miladin Krišković (*Laza Dražić*), Radmila Pejčić (*Sofija*), Ivan Andrejević (*Jovan*), Vladimir Cvejić (*Đole*), Svetlana Jovanović, / Merima Đurić (*Lepa Kata*), Članovi Omladinske scene

3. oktobra 1992.

19 predstava u mestu

5350 gledalaca

Semjuel Beket
KRAJ PARTIJE

Prevod: Aleksandar Petrović Saša
Režija: Saša Latinović
Scenografija: Zoran Čalija
Kostimi: Zora Mojsilović
Lica: Goran Ivanović (*Ham*), Nevenka Novović (*Klov*), Milan Komljenović (*Neg*), Dojna Andrejević (*Nela*), Dragan Aleksić (*Godo*), Član Omladinske scene
10. oktobra 1992. godine
3 predstave u mestu
183 gledalaca

Ž.B.P. Molijer
UOBRAŽENI BOLESNIK

Prevod: Bogdan Popović
Prevod stihova: Dragoslav Ilić
Režija: Velja Mirović
Scenografija: Dejan Pantelić
Kostimi: Nada Janković
Scenski pokret: Ivan Klemenc k.g.
Lica: Tomislav Pejčić (*Argan*), Nevenka Novović (*Belina*), Dojna Andrejević (*Anželika*), Milan Komljenović (*Berald*), Stanko Bogojević, / Nenad Gvozdenović (*Kleant*), Ivan Andrejević (*Doktor Diafoanus*), Vladimir Cvejić (*Toma Diafoanus*), Mladen Ognjanović (*Doktor Pirgon*), Goran Ivanović (*Fleran*), Nataša Babić (*Toaneta*)
19. novembra 1992.
13 predstava (11 u mestu, 2 na gostovanju)
3725 gledalaca (3298 u mestu, 427 na gostovanju)

Dušan Kovačević
URNEBESNA TRAGEDIJA

Režija: Tatjana Mandić
Scenografija: Todor Lalicki k.g.
Kostimi: Dejana Vučićević
Muzika: Nataša Bogojević
Lica: Nevenka Novović (*Ruža*), Mladen Ognjanović (*Milan*), Slavko Štimac (*Neven*), Dojna Andrejević (*Julka*), Goran Ivanović (*Kosta*), Radmila Pejčić (*Rajna*), Tomislav Pejčić (*Vasilije*), Ivan Andrejević (*Doktor*), Bojana Malikanović Udicki (*Milicner*)
24. aprila 1993.
9 predstava (8 u mestu, 1 na gostovanju)
2515 gledalaca (2125 u mestu, 290 na gostovanju)

Obnove:

Miodrag Karadžić
JESI LI TI TO DOŠ'O DA ME VIDIŠ

26. maja 1990.
3 predstave u mestu
486 gledalaca

Dušan Kovačević
PROFESIONALAC

2. oktobra 1990.
6 predstava u mestu
708 gledalaca

Igor Bojović
PETAR PAN

17. decembra 1991.
5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)
1716 gledalaca (1506 u mestu, 210 na gostovanju)

Nikolo Makijaveli
MANDRAGOLA

6. marta 1992.
10 predstava (7 u mestu, 3 na gostovanju)
2815 gledalaca (2295 u mestu, 520 na gostovanju)

Dušan Jaglikin
ICE ŠAMPION

19. juna 1992.
6 predstava u mestu
315 gledalaca

Pozorište je gostovalo u Banatskom Karlovcu, Beogradu 4, Sremskoj Mitrovici i Zrenjaninu.
Pozorište je ukupno izvelo 91 predstavu (84 u mestu, 7 na gostovanju).
Ukupno je bilo 18755 gledalaca (17308 u mestu, 1447 na gostovanju).

zrenjanin

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“

Upravnik: Dragan Ćuk (1948, 20, 9) do 30. IX 1992.

Direktor v.d.: Franjo Pozojević (1955, 12, 12) od 1.X do 28. XII 1992.

Direktor: Franjo Pozojević (1955, 12, 12) od 29. XII 1992.

Pomoćnik direktora za rad Dramske scene: Lilijana Arsenov (1946, 18, 18)

Scenograf: Viorel Flora (1952, 14, 11)

Organizator Dramske scene: Smiljana Tucakov (1947, 22, 5)

Pomoćnik direktora za rad Lutkarske scene i organizator Lutkarske scene: Vladimir Grubanov (1946, 21, 16)

Glumci: Olivera Begović (1958, 13, 7), Mirjana Vukojević (1950, 22, 22), Anđelka Davidovac (1950, 24, 24), Dragan Đorđević (1960, 9, 8), Prvoslav Zakovski (1947, 24, 24), Miloje Ivanović (1946, 22, 17), Dušan Jakišić (1959, 3, 1), Snežana Kovačev (1967, 6, 6), Milan Kočalović (1951, 13, 13), Radovan Luković (1955, 17, 6), Ana Selski (1958, 7, 5), Jovan Torački (1962, 9, 5), Selimir Tošić (1946, 24, 24), Svetlana Utješanović (1949, 24, 16) i Ružica Savić Cvijetić (1949, 22, 22).

REPERTOAR

Premijere

Duško Trifunović
IMA NEKA TAJNA VEZA

Režija: Dragan Jović, k.g.

Scenografija i izbor kostima: Dragan Jović

Igraju: Prvoslav Zakovski, Ana Selski, Snežana Kovačev, Dragan Đorđević i Milan Kočalović

19. septembra 1992.

15 predstava (11 u mestu, 4 na gostovanju)

1.560 gledalaca (880 u mestu, 680 na gostovanju)

Siniša Kovačević

ĐENERAL MILAN Đ. NEDIĆ

Režija: Nebojša Bradić k.g.

Scenografija: Viorel Flora

Kostimi: Ljiljana Petrović

Igraju: Stevan Gardinovački, k.g. (*Đeneral Milan Nedić*), Gordana Vinokić (*Živka*), Mirjana Vukojević (*Anđelija Nedić Vukić*), Mihajlo Foro (*Milutin*), Miloje Ivanović (*Milan Aćimović*), Dušan Jakišić (*Islednik, Potpukovnik*), Mihajlo Janketić, k.g. (*Nemac, Cinik, Vojnik*) odigrao 22 predstave, Selimir Tošić (*Nemac, Cinik, Vojnik*), odigrao poslednjih šest predstava, Budimir Pešić (*Profesor Hadži Penčić*), Olivera Begović (*Draginja, Daktilograf i Čuvar tajne*).

1. oktobra 1992.

28 predstava (21 u metu, 7 na gostovanju)

8.120 gledalaca (5.880 u mestu, 2.240 na gostovanju)

Ljudmila Razumovska

DRAGA JELENA SERGEJEVNA

Prevod: Mirka Janković

Režija: Branko Popović k.g.

Scenografija: Viorel Flora

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić k.g.

Scenska muzika: Zoran Vuković

Scenski pokret: Ivan Klemenc k.g.

Lektor: Ljiljana Pinterić

Igraju: Svetlana Utješanović (*Jelena Sergejevna*), Ivana Pejić (*Ljalja*), Predrag Tomanović (*Voloda*), – Alternacija: Robert Kolar (*Voloda*), Mirko Pantelić (*Paša*) i Dragomir Pešić (*Vića*)

30 predstava (17 u Zrenjaninu, 11 u Novom Sadu, 2 na gostovanju)

Ova predstava je radena kao zajednički projekat našeg Pozorišta i Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada.

U Zrenjaninu – 12. oktobra 1992.

U Novom Sadu – 24. oktobra 1992.

4780 gledalaca (2700 u Zrenjaninu, 1600 u Novom Sadu, 480 na gostovanju).

BAJKA O BAŠ ČELIKU – NOVOGODIŠNJA PREDSTAVA

Adaptacija narodne pripovetke: Lilijana Arsenov

Režija, izbor muzike i kostima: Lilijana Arsenov

Igraju: Anđelka Davidovac, Olivera Begović, Jovan Torački, Miloje Ivanović, Radovan Luković, Dragan Đorđević
20. decembra 1992.

33 predstave (31 u mestu, 2 na gostovanju)

18150 gledalaca (17250 u mestu, 900 na gostovanju)

Milan Tutorov

TALIJINI KENTAURI

Režija: Branko Popović k.g.

Scenografija: Vladimir Rebezov

Kostimi: Snežana Kovačević

Muzika: Zoran Vuković

Scenski pokret: Ivan Klemenc k.g.

Igraju: Selimir Tošić (*Al Mih*), Budimir Pešić (*Šekspir*), Dušan Jakišić (*Bora*), Jovan Torački (*Slobodan*), Ana Selski (*Vesna*), Mirjana Vukojević (*Bojana*), Biljana Milikić, k.g. (*Ljubica*), Miloje Ivanović (*Volinski*), Prvoslav Zakovski (*Žarko*), Olivera Begović (*Inspicijent*), Radovan Luković (*Krsta*), Ružica Savić Cvijetić (*Zdravka*) i Dragan Đorđević (*Žika*)

6. februara 1993.

6 predstava u mestu

1200 gledalaca

Marša Norman

LAKU NOĆ, MAJKO

Prevod: Daša Drnić

Režija: Lilijana Ivanović Arsenov

Scenografija: Nina Nikolić

Kostimi: Nina Nikolić

Muzika: Aco Dogandžić

Igraju: Ana Šimundža Selski (*Džesi Bejts*) i Svetlana Utješanović (*Telma Bejts*)

24. aprila 1993.

8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)

610 gledalaca (490 u mestu, 120 na gostovanju)

Rej Kuni

POKVARENJAK

Adaptacija: Dragana Bošković

Režija: Lilijana Ivanović Arsenov

Scenografija: Viorei Flora

Kostimi: Nina Nikolić

Scenski pokret: Ivan Klemenc k.g.

Igraju: Selimir Tošić (*Vlastoljub Karakurtović*), Radovan Luković (*Direktor hotela*), Dragan Đorđević (*Zivojin Žunić*), Olivera Viktorović, k.g. (*Ubavka Raspopović*), Miloje Ivanović (*Bogoljub Raspopović*), Mirjana Vukojević (*Julijana Karakurtović*), Jovan Torački (*Dorde Golubović*), Olivera Begović (*Sestra Daša*), Ružica Savić Cvijetić (*Juliška*), i Jovica Jašin (*Tugomir*).

15. maja 1993.

7 predstava u mestu

1960 gledalaca

Obnove

Miroslav Antić

GARAVI SOKAK

27. marta 1987.

14 predstava (13 u mestu, 1 na gostovanju)

1150 gledalaca (1100 u mestu, 50 na gostovanju)

Žan Anuj

ŽENSKI ROCK'N FOLK BEND

2. oktobra 1987.

12 predstava (9 u mestu, 3 na gostovanju)

3150 gledalaca (2500 u mestu, 650 na gostovanju)

Filip King

LUDA KUĆA

28. septembra 1988.

9 predstava (7 u mestu, 2 na gostovanju)

2600 gledalaca (2000 u mestu, 600 na gostovanju)

Branislav Nušić

VLAST

23. decembra 1990.

4 predstave u mestu

1150 gledalaca

Aldo Nikolaj

UKOKAJ MOGA MUŽA

7. marta 1991.

8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)

1400 gledalaca (1050 u mestu, 350 na gostovanju)

Miro Gavran

LJUBAVI DŽORDŽA VAŠINGTONA

2. juna 1991.

9 predstava u mestu

600 gledalaca

Rej Kuni

KIDAJ OD SVOJE ŽENE

2. oktobra 1991.

9 predstava (8 u mestu, 1 na gostovanju)

2300 gledalaca (2000 u mestu, 300 na gostovanju)

Valentin Katajcv

KVADRATURA KRUGA

25. oktobra 1991.

6 predstava u mestu

450 gledalaca

Dramska scena je gostovala u Bečeju 5, Beogradu, Ečki, Kikindi, Kovinu 2, Kumanima, Novom Bečeju 5, Novom Sadu 3, Sremskoj Mitrovici, Užicu 2, Vršcu i Zlatici.

Ukupno je izvedeno 187 predstava (163 u mestu, 24 na gostovanju).

Ukupno je bilo 47580 gledalaca (41210 u mestu, 6370 na gostovanju).

LUTKARSKA SCENA

Glumci: Višnja Kauzlarić Mandić (1939, 31, 25), Kristina Mirkov (1947, 28, 28), Eržebet Peči (1946, 25, 23), Tatjana Reljin (1960, 8, 8), Mirjana Šajtinac (1948, 23, 23) Irena

Tot (1951, 20, 20), Jovan Caran (1950, 17, 17), Aleksandar Dragar (1955, 13, 7), Đerdi Lacko (1945, 28, 28), Tihomir Mačković (1950, 21, 21)

Emilija Stojanova Mačković je otišla iz Lutkarskog ansambla u Pozorište mladih (Novi Sad) pre početka sezone.

REPERTOAR NA SRPSKOM JEZIKU

Premijere

Boris Aprilov

ZEKA LEHOTAN

Režija: Emilija Stojanova Mačković

Kreacija lutaka: Tihomir Mačković

Muzika: Saša Vrabac, k.g.

Igraju: Mirjana Šajtinac, Tatjana Reljin i Aleksandar Dragar

16. oktobra 1992.

22 predstave (13 u mestu, 9 na gostovanju)

4230 gledalaca (2340 u mestu, 1890 na gostovanju)

Adaptacija narodne pripovetke

DOŽIVLJAJI PETLIČA

Režija: kolektivna

Kreacija lutaka: Tihomir Mačković

Predstavu su premijerno izvele dve grupe glumaca: Mirjana Šajtinac / Đerdi Lacko (*Petlić*), Tatjana Reljin / Irena Tot (*Prvi Stražar*), Višnja Kauzlarić Mandić / Eržebet Peči (*Drugi Stražar*), Aleksandar Dragar / Tihomir Mačković (*Car*)

21. decembra 1992.

32 predstave (16 u mestu, 16 na gostovanju)

4610 gledalaca (2240 u mestu, 2370 na gostovanju)

Srboljub Stanković

KRNGOLICE BRNGOLICE

Režija: Srboljub Stanković

Igraju: Mirjana Šajtinac i Irena Tot

14. aprila 1993.

5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)

940 gledalaca (480 u mestu, 460 na gostovanju)

Obnove

Jirži Streda
PRIČALOVE PRIČE

16. aprila 1977.
6 predstava (3 u mestu, 3 na gostovanju)
1230 gledalaca (510 u mestu, 720 na gostovanju)

Jožef Peer – Leo Spačil
DOGAĐAJ U LUTKOVU

26. decembra 1985.
21 predstava (4 u mestu, 17 na gostovanju)
4600 gledalaca (690 u mestu, 3910 na gostovanju)

Borislav Mrkšić
TRI PRASETA

13. februara 1986.
14 predstava (4 u mestu, 10 na gostovanju)
3270 gledalaca (830 u mestu, 2340 na gostovanju)

Karel Novak
BAJKA O MAJUŠKU

26. novembra 1988.
1 predstava u mestu
160 gledalaca

Ludvig Streda
ZVEZDAN

17. decembra 1988.
1 predstava u mestu
170 gledalaca

Srboljub Stanković
MALA RUŽA

31. marta 1990.
20 predstava (5 u mestu, 15 na gostovanju)
4410 gledalaca (860 u mestu, 3550 na gostovanju)

Karlo Goci
BAJKA O KRALJU JELENU

3. decembra 1990.
4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)
1160 gledalaca (740 u mestu, 420 na gostovanju)

Lada Branišova
VUNENA PRIČA

12. februara 1991.
6 predstava (5 u mestu, 1 na gostovanju)
1080 gledalaca (870 u mestu, 210 na gostovanju)

Srboljub Stanković
MITOVI BALKANA

25. oktobra 1991.
5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)
1160 gledalaca (730 u mestu, 880 na gostovanju)

Miroslav Nastasijević
HILPERIK

13. februara 1992.
12 predstava (6 u mestu, 6 na gostovanju)
2460 gledalaca (1080 u mestu, 1380 na gostovanju)

Srboljub Stanković
CARSKI PEVAČI

27. juna 1992.
13 predstava (4 u mestu, 9 na gostovanju)
2650 gledalaca (680 u mestu, 1970 na gostovanju)

REPERTOAR NA MAĐARSKOM JEZIKU

Premijere

Stanković Srboljub
CSÁS ZÁRI ÉNEKESEK
(Carski pevači)

Režija: Stanković Srboljub
Kreacija lutaka: Mačković Tihomir
Igraju: Tot Iren, Peči Eržebet, Lacko Đerdi i Mačković Tihomir

22. oktobra 1992.
7 predstava (3 u mestu, 4 na gostovanju)
1430 gledalaca (510 u mestu, 920 na gostovanju)

Adaptacija narodne pripovetke
A KISKAKAS ÉLMÉNYEI
(Doživljaji petlića)

Režija: kolektivna
Kreacija lutaka: Mačković Tihomir
Igraju: Lacko Đerđi (*Pellić*), Tot Iren, (*Prvi stražar*), Peči Eržebet (*Drugi stražar*), Mačković Tihomir (*Car*)
21. decembra 1992.
3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)
460 gledalaca (290 u mestu, 170 na gostovanju)

Boris Aprilov
NYUSZISZÉPSÉG
(Zeka lepotan)

Režija: Emilija Stojanova Mačković, k.g.
Kreacija lutaka: Mačković Tihomir
Muzika: Saša Vrabac
Igraju: Tot Iren, Peči Eržebet i Mačković Tihomir
11. marta 1993.
1 predstava u mestu
260 gledalaca

Stanković Srboljub
KURUNGULÁK BURUNGULÁK

Režija: Stanković Srboljub
Igraju: Tot Iren i Kovač Hajnalka
22. juna 1993.
1 predstava u mestu
160 gledalaca

Obnove

Streda Jirži
MESEMONDÓ MESÉI
(Pričalove priče)

14. decembra 1977.
1 predstava u mestu
190 gledalaca

Mrkšić Borislav
A HÁROM KISMALAC
(Tri praseta)

19. marta 1986.
1 predstava u mestu
230 gledalaca

Streda Ludvik
CSILLAGOCSKA
(Zvezdica)

12. januara 1989.
1 predstava u mestu
170 gledalaca

Branišova Lada
GYAPJÚMESE
(Vunena priča)

20. februara 1991.
1 predstava na gostovanju
180 gledalaca

Lutkarska scena je gostovala u Bačkoj Palanci 9, Banatskom Despotovcu, Beogradu 3, Botošu, Čelarevu 2, Čenti, Čoki, Farkaždinu, Gajdobri, Gardinovicima, Gložanima, Iloku, Jankov Mostu, Kikindi 4, Kleku, Kraljevu 4, Kruševcu 4, Kovinu 3, Kumanima, Lazarevu, Loku, Lukićevu, Melencima 10, Mihajlovu, Mladenovu, Mužlji 6, Novom Bečevu 3, Novom Kneževu 2, Novom Sadu 4, Obrovcu 2, Orlovatu, Perlezu, Pivnicama, Ravnom Topolovcu, Ruskom Selu 2, Sevojnu, Sremskoj Mitrovici 2, Somboru 3, Stajićevu, Srpskoj Crnji, Titelu, Tomaševcu, Tovariševu 2, Turici, Užicu 3 i Vojvoda Stepi.

Lutkarska scena je izvela ukupno – na srpskom i madarskom jeziku – 176 predstava (79 u mestu, 97 na gostovanju).

Ukupno je bilo 35560 gledalaca (14190 u mestu, 21370 na gostovanju).

spisak izvođenih autora u pozorištima za odrasle

DOMAĆI PISCI

Vladimir Andrić, Miroslav Antić, Nenad Bančević, Igor Bojović, Miro Gavran, Milorad Golijan, Radoje Domanović, Radoslav Dorić, Jakša Zlodre, Dušan Jaglikin, Dragan Jovičić, Miodrag Karadžić, Danilo Kiš, Dušan Kovačević, Miroslav Krleža, Deana Leskovar, Desanka Maksimović, Borislav Mihajlović-Mihiz, Gordana Mihić, Milivoje Mladenović, Miloš Nikolić, Branislav Nušić, Milorad Pavić, Đorđe Pavlović, Radomir Pavlović, Radoslav Pavlović, Haris Pašović, Aleksandar Popović, Jovan Sterija Popović, Jovan K. Radunović, Ljubiša Ristić, Zoran Ristović, Nebojša Romčević, Ljubivoje Ršumović, Slobodan Selenić, Ljubomir Simović, Srboljub Stanković, Ljubivoje Tadić, Nedeljko Terzić, Kostica Trifković, Duško Trifunović, Milan Tutorov, Bora Čosić, Farago Atila, Nenad Fišer.

INOSTRANI PISCI

Američki: Norman Bruk, Čarli Čaplin, Marša Norman, Džon Štajnbek, Tenesi Vilijams

Čehoslovački: Vaclav Havel

Engleski: Semjuel Beket, Džems Džojs, Filip King, Noel Kovard, Rej Kuni, Somerset Mom, Džo Orton, Džon Ozborn, Viljem Šekspir, Oskar Vajld

Francuski: Žan Anuj, Ž.B.P. Molijer, Alfred Žari, Žan Žene

Indijski: Rabindranat Tagora

Italijanski: Rucante Beolko, Dario Fo, Karlo Goldoni, Nikolo Makijaveli, Aldo Nikolaj

Mađarski: Jene Teršanski, Fenješ-Santo-Sečen, Đerd Gabor, Nemet Laslo, Miler Peter

Nemački: Georg Bihner, Bertolt Breht, Hans Ksaver Krec

Norveški: Henrik Ibzen

Ruski: F.M. Dostojevski, Valentin Katajev, A.N. Ostrovski, Ljudmila Razumovska, Aleksandar Vampilov

Starogrčki: Sofokle

Starorimski: T.M. Plaut

Španski: Miguel de Servantes, Lope de Vega

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

DOMAĆI PISCI

Stariji: Radoje Domanović, J.S. Popović

Savremeni: Radoslav Dorić, Miro Gavran, Dušan Kovačević, Deana Leskovar, Borislav Mihajlović-Mihiz, Miloš Nikolić, Aleksandar Popović, Zoran Ristović, Slobodan Selenić, Ljubomir Simović

INOSTRANI PISCI

Stariji: Ž.B.P. Molijer

Savremeni: Vaclav Havel, Ljudmila Razumovska, Tenesi Vilijams, Žan Žene

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: Farago Atila

INOSTRANI PISCI

Stariji: Žan Anuj, Bertolt Breht, Henrik Ibzen, Somerset Mom, Jene Teršanski

Savremeni: Fenješ-Santo-Sečen, Đerd Gabor, Noel Kovard, Miler Peter, Nemet Laslo, Džon Štajnbek

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: Vladimir Andrić, Bora Ćosić, Dušan Kovačević, Miliwoje Mladenović, Radoslav Pavlović, Jakša Zlodre

INOSTRANI PISCI

Stariji: Ž.B.P. Molijer, A.N. Ostrovski, Viljem Šekspir, Oskar Vajld

Savremeni: Dario Fo, Džo Orton

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ”,
SREMSKA MITROVICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: –

Savremeni: Nenad Bančević, Milorad Golijan, Dragan Jovičić, Desanka Maksimović, Petar Milošević, Milorad Pavić, Đorđe Pavlović, Radomir Pavlović, Jovan K. Radunović, Nebojša Romčević, Srboljub Stanković, Ljubivoje Tadić, Nedeljko Terzić

INOSTRANI PISCI

Stariji: Rucante Beolko, Karlo Goldoni, T.M. Plaut, Rabin dranat Tagora

Savremeni: Semjuel Beket, Hans Ksaver Krec, Aldo Nikolaj

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ,
SUBOTICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić

Savremeni: Nenad Fišer, Danilo Kiš, Miroslav Krleža, Haris Pašović, Ljubiša Ristić

INOSTRANI PISCI

Stariji: Georg Bihner, F.M. Dostojevski, Miguel de Servantes, Sofokle, Viljem Šekspir, Lope de Vega, Alfred Žari

Savremeni: Norman Bruk, Čarli Čaplin, Džems Džojs, Džo Ozborn, Aleksandar Vampilov

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”, VRŠAC

DOMAĆI PISCI

Stariji: Kosta Trifković

Savremeni: Igor Bojović, Dušan Jaglikin, Miodrag Karadžić, Dušan Kovačević, Gordana Mihić

INOSTRANI PISCI

Stariji: Nikolo Makijaveli, Ž.B.P. Molijer

Savremeni: Semjuel Beket

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ”,
ZRENJANIN

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić

Savremeni: Miroslav Antić, Miro Gavran, Siniša Kovačević, Duško Trifunović, Milan Tutorov

INOSTRANI PISCI

Stariji: Žan Anuj, Valentin Katajev, Filip King

Savremeni: Rej Kuni, Aldo Nikolaj, Marša Norman, Ljudmila Razumovska

DELATNOST POZORIŠTA ZA ODRASLE (SEZONA 1992/93)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mestu	Na gostovanju	Ukupno	U mestu	Na gostovanju	Ukupno
Srpsko narodno pozorište, Novi Sad (Drama)	13 (9)	334 (220)	51 (48)	385 (268)	79.733 (38.398)	14.067 (11.539)	93.800 (49.937)
(Opera i Balet)	(4)	(114)	(3)	(117)	(41.335)	(2528)	(43.863)
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház	7	82	34	116	6296	13.720	20.016
Narodno pozorište, Sombor	7	151	20	171	23.579	7196	30.775
Pozorište „Dobrica Milutinović“, Sremska Mitrovica	16	61	37	98	20.649	9180	29.829
Narodno pozorište – Népszínház, Subotica	5	77	54	131	7099	14.175	21.274
Narodno pozorište „Sterija“, Vršac	5	84	7	91	17.308	1447	18.755
Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin (bez lutkarske scene)	7	163	24	187	41.210	6370	47.580
UKUPNO	60	952	227	1179	195.874	66.155	262.029

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, odnosno broj gledalaca koji im je prisustvovao.

DELATNOST POZORIŠTA ZA DECU (SEZONA 1992/93)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mestu	Na gostovanju	Ukupno	U mestu	Na gostovanju	Ukupno
Pozorište mladih, Novi Sad	6	271	38	309	41.160	9620	50.780
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Subotica	4	135	184	319	28.750	92.000	120.750
– na srpskom jeziku	(2)	(81)	(93)	(174)	(18.630)	(46.500)	(65.130)
– na mađarskom jeziku	(2)	(54)	(91)	(145)	(10.120)	(45.500)	(55.620)
Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“, Zrenjanin	7	79	97	176	14.190	21.370	35.560
– na srpskom jeziku	(3)	(69)	(91)	(160)	(12.380)	(20.100)	(32.480)
– na mađarskom jeziku	(4)	(10)	(6)	(16)	(1810)	(1270)	(3080)
UKUPNO	17	485	319	804	84.100	122.990	207.090

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, odnosno broj gledalaca koji im je prisustvovao.

gostovanja

GOSTOVANJA POZORIŠTA

Tokom sezone 1992/93. na scenama Vojvodine su gostovala pozorišta iz zemlje i inostranstva, a ostvarena su i gostovanja u okviru međusobne razmene predstava vojvodanskih pozorišta.

Na sceni Srpskog narodnog pozorišta gostovali su: Crnogorsko narodno pozorište iz Podgorice sa predstavom *Krstitelj* S. Tomovića; Narodno pozorište iz Beograda sa predstavama *Čežnja pod brestovima* Judžina O'Nila; *Divlja patka* H. Ibzena; *Nastasja Filipovna* F.M. Dostojevskog; *Play Čehov* A.P. Čehova; *Madam San Žen* V. Sardua; *Pat ili igra kraljeva* P. Kohouta; *Bes... konačno*, kao i *Kir Janja* J.S. Popovića; Beogradsko dramsko pozorište sa predstavama *Kvartet* H. Milera i *Zapali me* L. Vilsona; Zvezdara teatar iz Beograda sa predstavom *General Milan Đ. Nedić* S. Kovačevića; Staner medie iz Beograda sa predstavom *Prva bračna noć* M. Karadžića; Jugoslovensko dramsko pozorište sa predstavom *Bogojavljenjska noć* V. Šekspira; Centar „Sava” iz Beograda sa predstavom *Lisistrata*; Ljuba Tadić iz Beograda sa monodramom *Žitija Svetog Save*; Narodno pozorište iz Sombora sa predstavom *Talenti i obožavoci* A.N. Ostrovsog; Narodno pozorište iz Kikinde sa predstavama *Rodoljupci* J.S. Popovića i *Preljubnici* Ž. Fejdo; Narodno pozorište – Népszínház iz Subotice sa predstavom *Otac Sam* D. Kiša; Narodno pozorište „Toša Jovanović” iz Zrenjanina sa predstavama *General Milan Đ. Nedić* S. Kovačevića i *Mitovi Balkana* S. Stankovića; Akademija umetnosti iz Novog Sada sa predstavom *Čekajući Godoa* S. Beketa; Teatar „Joakim Vujić” iz Kragujevca sa predstavom *Koštana* B. Stankovića; „Talija” iz Niša sa predstavom *Milena u svetu miškaraca* D. Radovića; Ljiljana Đurić iz Šapca sa monodramom *Bečlijka Omer-paše Latasa* I. Andrića; Narodno pozorište iz Užica sa predstavom *Galeb* A.P. Čehova; Krajiško narodno pozorište iz Banjaluke sa predstavom *Seme* M. Nedovića.

Na sceni Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház gostovala su pozorišta iz inostranstva: Jókai Színház iz Bekeščabe (Mađarska) sa predstavom *Svadba u Suzi* A. Šita.

Na sceni za odrasle Pozorišta mladih gostovali su: Zvezdara teatar sa predstavama *Urnebesna tragedija*, *Profesionalac* i *Kalustrofobična komedija* D. Kovačevića, *Život Jovanov*, *Mala* i *Čaruga* Radoslava Pavlovića, *General Milan Đ. Nedić* Siniše Kovačevića, *Kus petlić* Aleksandra Popovića, *Grobljanska* Nebojše Romčevića; Dečje pozorište iz Podgorice sa predstavom *Petar Pan* Igora Bojovića; Narodno pozorište iz Kruševca sa predstavama *Pinokio* K. Kolodija i *Zak ili pokornost* E. Joneska; Narodno pozorište „Toša Jovanović” iz Zrenjanina sa predstavom *Laku noć majko* Marše Norman i Lutkarska scena ovog pozorišta sa predstavom *Hilperik* M. Nastasijevića; Atelje 212 iz Beograda sa predstavom *Dragi moj lažljivče* Džeroma Kiltija; Malo pozorište „Duško Radović” iz Beograda sa predstavom *Kako su postale ružne reči*.

Pozorišta iz inostranstva: Teatar „V.F. Komisarževska” iz Petersburga (Rusija) sa predstavom *Kletva markiza de Karabasa*.

Na sceni somborskog Narodnog pozorišta gostovali su: Srpsko narodno pozorište iz Novog Sada sa predstavama *Ljubavi Džordža Vašingtona* Mire Gavrana i *Čudo u Šarganu* Ljubomira Simovića; Újvidéki Színház iz Novog Sada sa predstavom *Obožavam da se udajem* S. Moma; Minijaturno pozorište „Palčić” iz Novog Sada sa predstavom *Čarobna česma* Luke Kecmana; Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica” iz Subotice sa predstavom *Bajka o caru Saltanu* A.S. Puškina; Lutkarska scena NP „Toša Jovanović” iz Zrenjanina sa predstavom *Dogadaj u Lutkovu* J. Peer-L. Spačil; Atelje 212 iz Beograda sa predstavom *Svećar* Đordana Bruna; Miodrag Karadžić iz Beograda sa monodramom *Prva bračna noć* Mitutina Karadžića; NP „Ljubiša Jovanović” iz Šapca sa predstavama *Luda noć u hotelu Jugoslavija* po tekstu Reja Kunija i *Banović Strahinja* Borislava

Mihajlovića-Mihiza; Narodno pozorište iz Kruševca sa predstavama *Žak ili pokornost* E. Joneska, *Pinokio* K. Kolodija i *General Milan Đ. Nedić* Siniše Kovačevića; Akademsko pozorište iz Banjaluke sa predstavom *Mali princ* S. Egziperija.

Na sceni Narodnog pozorišta „Sterija“ iz Vršca gostovali su: Narodno pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina sa predstavom *General Milan Đ. Nedić* S. Kovačevića i Estrada Taš iz Beograda sa predstavom *Tamo daleko je sunce*.

Na sceni Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina gostovali su: Narodno pozorište iz Kruševca sa predstavama *General Milan Đ. Nedić* Siniše Kovačevića i *Skapenove podvale* Ž.B.P. Molijera; NP „Sterija“ iz Vršca sa predstavom *Mandragola* Karla Gocija; Pozorište mladih iz Novog Sada sa predstavom *Žene, ah te žene* Alda Nikolaja; Narodno pozorište iz Beograda sa monodramom *Bečlijska Omer-paša Latasa* Ive Andrića, u izvođenju Ljiljane Đurić.

INDIVIDUALNA GOSTOVANJA UMETNIKA

Znatan deo svog repertoara u sezoni 1992/93, vojvodanska pozorišta su realizovala sa gostujućim umetnicima.

U Srpskom narodnom pozorištu gostovali su glumci: Tanasije Uzunović, Tihomir Stanić, Zafir Hadžimanov (svi iz Beograda), Saša Torlaković (Sombor), Svetlana Utješanović (Zrenjanin); reditelji: Egon Savin, Branislav Mićunović, Radoslav Milenković, Mladen Sablić, Bora Popović i Radoslav Dorić (svi iz Beograda), Ljuboslav Majera (Petrovac), Branko Popović (Užice); scenografi: Boris Maksimović i Velizar Srbljanović (iz Beograda); kostimografi: Bojana Nikitović (Beograd), Vanja Popović (Sarajevo); kompozitori: Ksenija Zečević, Ivana Stefanović, Mihovil Logar (svi iz Beograda); dirigenti: Ljubiša Lazarević, Vojislav Ilić, Mladen Jagušt i Angel Šurev (svi iz Beograda); operски pevači: Nikola Mitić, Svetlana Lovčević, Dragoslav Ilić, Olga Milošević, Dunja Simić, Jelena Vlahović i Gordana Tomić (svi iz Beograda); koreografi: Vladimir Logunov (Beograd), Nikolaj Jakovljević Akčurin (Rusija); baletski igrači: Ašhen Ataljanc i Konstantin Kostjukov (Beograd), Oksana Storožuk-Vlalukin (Rusija); lektori: Radovan Knežević i Olga Marinković (Beograd), Milorad Telebak (Banjaluka); stručni konsultanti: Eugen Verber i Ivan Klemenc (Beograd).

U Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház gostovali su reditelji: Mislai Istvan i Mere Bela (Madarska), Vidnjanski Atila (Rusija).

Na sceni Pozorišta „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici gostovali su glumci: Maja Dimitrijević-Belović, Tanasije Uzunović, Ljuba Tadić, Rastko Tadić, Ljubivoje Tadić, Stevo Žigon, Mira Banjac, Uroš Glovacki, Mirjana Vuko-

čić, Anđelka Miliwojević, Tatjana Venčelovski, Boris Pingo-
vić (svi iz Beograda), Gordana Lukić (Kragujevac); redite-
lji: Uroš Glovacki i Ljubivoje Tadić (Beograd), Frideš Ko-
vač (Subotica); kompozitor: Budimir Gajić (Beograd); sce-
nograf: Dragan Martinović (Beograd); koreograf: Jelena
Andrejeva (Novi Sad); dirigenti: Darinka Matić-Marović,
Vladislav Sabo, Nikola Škorić, Mladen Čelebić, Milenko
Bobić (svi iz Beograda); vokalni solisti: Svetlana Stević,
Matija Oršanić i Predrag Stepanov (svi iz Beograda).

U somborskom Narodnom pozorištu gostovali su: reditelj
Ljubomir Draškić (Beograd); kostimograf: Branka Petrović
(Novi Sad); kompozitori: Vojislav Voki Kostić (Beograd),
Nenad Milosavljević (Niš); scenograf: Boris Maksimović
(Beograd).

U subotičkom Narodnom pozorištu – Népszínház gostovali
su glumci: Milena Arsov, Višnja Bakalar, Jasna Babić, Ka-
tarina V. Bačlija, Erdelji Hermina, Aleksandra Erdeg, Erži-
ka Dimitrijević, Javor Žofija, Tanja Kecman, Olga Konkoj,
Edita Kadirić, Tanja Kiš, Gordana Kostić, Lendel Erika,
Sanja Moravčić, Ivana Milinković, Ovadija Perla, Laura Pe-
ić, Branka Ribar, Sandra Rudić, Vesna Rudinski, Gabrije-
la Sanka, Danijela Stojanović, Vanja Šarović, Sonja Vukičević,
Alison Woods, Dušan Banjanin, Dejan Bašaragin, Bakota
Arpad, Zoran Čosić, Danilo Čolić, Miodrag Krivokapić,
Veljko Krstić, Vladislav Kačanski, Petar Konkoj, Geza Ko-
puno-
vić, Lendel Filip, Goran Milev, Kokan Mladenović,
Mezei Silard, Predrag Pavlovski, Milan Putnik, Petar Rado-
vanović, Ratko Radivojević, Đorđe Rusić, Vlada Rusić,
Sergio Ricardo Dias Sanchez, Željko Santrač, Takač Tibor,
Darko Tjkvicki, Tolani Sabolč, Mirsad Tuka, Aleksandar
Ugrinov i Goran Vidaković.

U NP „Sterija“ u Vršcu gostovali su glumci: Vasa Apić, Mi-
ladin Krišković, Nenad Gvozdenović i Dušan Jakišić (Zre-
njanin), Slavko Štimac (Beograd); reditelji: Dimitrije Đur-
ković (Beograd); scenografi: Vladimir Marenić i Todor La-
licki (Beograd); scenski pokret: Ivan Klemenc i Sonja Lapa-
tanov (Beograd).

U zrenjaninskom NP „Toša Jovanović“ gostovali su glumci:
Stevan Gardinovački, Predrag Tomanović, Ivana Pejčić,
Robert Kolar i Dragomir Pešić (svi iz Novog Sada), Mihaj-
lo Janketić i Olivera Viktorović (Beograd), Biljana Milikić
(Sombor), Gordana Vinokić, Budimir Pešić i Mihajlo Foro
(svi iz Zrenjanina); reditelji: Dragan Jović (Novi Sad), Ne-
bojša Bradić (Kruševac) i Branko Popović (Užice); kosti-
mografi: Nina Nikolić (Zrenjanin), Mirjana Stojanović-Ma-
urić (Novi Sad), Ljiljana Petrović (Kruševac), Snežana Ko-
vačević (Užice); kompozitor: Zoran Vuković (Užice); lek-
tor: Ljiljana Pinterić (Zrenjanin); scenski pokret: Ivan Kle-
menc (Beograd).

smotre / festivali / manifestacije

43. SUSRET VOJVODANSKIH POZORIŠTA

Od 19. do 28. aprila 1993. godine održan je u Sremskoj Mitrovici 43. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine. U okviru programa Susreta izvedene su sledeće predstave vojvodanskih pozorišta i njihovih gostiju:

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ, SREMSKA MITROVICA

Nebojša Romčević: *Umorni*

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Den Totero: *Kineske bajke*

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Po braći Grim: *Veseli muzičari*

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Jovan Sterija Popović: *Rodoljupci*

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Miroslav Nastasijević: *Hilperik*

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Srboljub Stanković: *Császári énekesek (Carski pevači)*

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Siniša Kovačević: *Đeneral Milan Đ. Nedić*

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Srboljub Stanković: *Balada o cigančetu i sreći*

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Jozef Mokoš: *Játsszuk egytt! (Zaigrajte s nama)*

FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI, BEOGRAD

Grupa autora: *Igrajmo komedije (scene iz komedija i Žorž Danden)*

AKADEMIJA UMETNOSTI, NOVI SAD

Ž.B.P. Molijer: *Učene žene u Versaju*

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

Jovan Sterija Popović: *Kir Janja*

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Dušan Kovačević: *Maratonci trče počasni krug*

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ, NOVI SAD

Faragó Attila: *A lappangó (Bogalj)*

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC

Dušan Kovačević: *Urnebesna tragedija*

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Alfred Žari-Haris Pašović: *Kralj Ibi ili Tunguzani (Übü király avagy a Tunguzok)*

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ,
SUBOTICA
I AKADEMIJA UMETNOSTI, NOVI SAD

Georg Büchner: *Wozzek (Vojcek)*

NARODNO POZORIŠTE, PIROT

Ž.B.P. Molijer: *Žorž Danden*

38. STERIJINO POZORJE

Selektor: Vida Ognjenović

Trideset osmo Sterijino pozorje održano je u Novom Sadu od 26. maja do 3. juna 1993. godine.

Selektor 38. Sterijinog pozorja izabrao je sedam predstava u takmičenju za Sterijine nagrade: *Kir Janja* Jovana Sterije Popovića u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, *Naši očevi* Vojislava Jovanovića Maramboa u režiji Ane Miljanić i izvođenju Beogradskog dramskog pozorišta, *Koštana* Borisava Stankovića u režiji Branislava Mićunovića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Niša, *Čudo u „Sarganu“* Ljubomira Simovića u režiji Egona Savina i izvođenju Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, *Vasilisa Prekrasna* Miodraga Stanisavljevića u režiji Milana Karadžića i izvođenju Pozorišta „Boško Buha“ iz Beograda, *Bogalj* Atile Faragoa u režiji Mere Bela i izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház i *Kir Janja* Jovana Sterije Popovića u režiji Egona Savina i izvođenju Narodnog pozorišta iz Beograda.

Selektor je u repertoar 38. Sterijinog pozorja uvrstio i dve predstave van konkurencije za Sterijine nagrade: *Izbiračica* Koste Trifkovića u režiji Radoslava Dorića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Beograda i *Seme* Miroljuba Nedovića u režiji Jovice Pavića i izvođenju Krajiškog narodnog pozorišta iz Banjaluke.

U čast nagrađenih umetnika, na završnoj večeri festivala, Opera Srpskog narodnog pozorišta izvela je operu *Pokondirena tikva* kompozitora Mihovila Logara u adaptaciji i režiji Bogdana Ruška.

TRIBINA STERIJINOG POZORJA

Sterijino pozorje je u saradnji s Pozorišnim muzejem Vojvodine i Maticom srpskom organizovalo simpozijum o komediografskom delu Koste Trifkovića – TRAJANJE I TRAJNOST TRIFKOVIĆEVOG KNJIŽEVNOG DELA.

Osnovni cilj simpozijuma bio je da se, u povodu obeležavanja 150-godišnjice rođenja Koste Trifkovića, osvetli delo ovog našeg komediografa.

TRIFKOVIĆ NA SCENI

Izložba Pozorišnog muzeja Vojvodine „Trifković na sceni“ imala je preko tri stotine eksponata kojima je veoma upečatljivo prezentovan stvaralački i izvođački opus Koste Trifkovića.

MASKA, SCENA I KOSTIMI

Na izložbi „Maska, scena i kostimi“ Centra za likovno obrazovanje dece i omladine Vojvodine prikazan je reprezentativni izbor dečijih likovnih radova o ovoj izrazito pozorišnoj temi.

DAN KNJIGE

U okviru ove manifestacije Sterijinog pozorja predstavljena su izdanja Sterijinog pozorja i izdanja pozorišnih knjiga svih jugoslovenskih izdavača.

O knjigama su govorili istaknuti jugoslovenski teatrolozi, kritičari i istoričari pozorišta.

OKRUGLI STO KRITIKE

Okrugli sto kritike 38. Sterijinog pozorja, na kome su učestvovali pozorišni kritičari, teatrolozi, novinari, izvođači predstava i publika, svakodnevno je ocenjivao umetnička dostignuća predstava koje su prikazivane u okviru repertoara 38. Sterijinog pozorja.

Na osnovu ocena kritičara i teatrologa, Okrugli sto kritike je proglasio najbolju predstavu na 38. Sterijinom pozorju i dodelio joj svoju nagradu.

18. MALO POZORJE

Održano od 27. maja do 3. juna 1993. godine u Novom Sadu.

„BALET XXI POKRET“, BEOGRAD

Vera Obradović i Nikola Žigon: *Unutrašnja strana vrata i Iza vrata*

Režija: Vera Obradović i Nikola Žigon

TEATAR „SIGNUM“, BEOGRAD

Po motivima V. Šekspira: *Makbet traži Makbeta*
Režija: Irina Gilić

TEATAR „JOAKIM VUJIĆ“, KRAGUJEVAC

Desanka Maksimović: *Zemlja jesmo*
Režija: Miroslava Mima Janković

REPUBLIČKI KULTURNI CENTAR, PODGORICA

Petar Petrović Njegoš: *Luča mikrokozma*
Režija: Gojko Burzanović

JUGOSLOVENSKO DRAMSKO POZORIŠTE,
BEOGRAD

Dejvid Mamet: *Čikaške perverzije*
Režija: Omar Abu El Rub

BITEF TEATAR, BEOGRAD

Po motivima Nebojše Pajkića: *Trinidad*
Režija: Milutin Petrović

XXXV REPUBLIČKI FESTIVAL AMATERSKIH
POZORIŠTA SRBIJE

Održan u Kuli od 4. do 12. juna 1993. godine

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Dušan Kovačević: *Maratonci trče počasni krug*
Režija: Dragan Jakovljević

AMATERSKO POZORIŠTE VHV, SCENA U BAČ-
KOM PETROVCU

Aristofan: *Lisitrata*
Režija: Ljuboslav Majera

RUSINSKO NARODNO POZORIŠTE „ĐAĐA“, SCE-
NA U NOVOM SADU

Slavomir Mrožek: *Tango*
Režija: Zvonimir Pavlović

KOC „TURZO LAJOŠ“ – AMATERSKO POZORIŠTE,
SENTA

Boris Vian: *Birodalomépitők avagy a chmürz (Graditelji imperije ili šmirc)*
Režija: Hernjak Đerd

SLOVAČKO POZORIŠTE VHV, SCENA U STAROJ
PAZOVI

Štefan Kralik: *Tresetište (Trasovisko)*
Režija: Aleksandar Bako

KOC „TURZO LAJOŠ“ – AMATERSKO POZORIŠTE,
SENTA

Shakespeare vagy amit akartok (Šekspir ili kako vam drago)
Režija: Kermeci Petronela

POZORIŠNA SEKCIJA VHV DOMA KULTURE „3.
OKTOBAR“, KOVAČICA

Po motivima Nikolaja Erdmana: *Hra tmavej hviezdy (Igra crne zvezde)*
Režija: Jan Makan

AMATERSKO POZORIŠTE „STEVAN SREMAC“,
CRVENKA

Miodrag Karadžić: *Jesi li ti to došo' da me vidiš*
Režija: Sunčica Milosavljević

XXII FESTIVAL MALIH I EKSPERIMENTAL-
NIH SCENA

Održan u Pančevu od 27. do 29. maja 1993. godine

SKC – AKADEMSKO POZORIŠTE „TEATAR 21.
VEK“, NIŠ

Po A. Ginzbergu: *(Nova) Vatra*
Režija: Dragan Mladenović

POZORIŠTE „BORA STANKOVIĆ“, VRANJE

Harold Pinter: *Nastojnik*
Režija: Ljuba Manojlović

AKUD „SONJA MARINKOVIĆ”, NOVI SAD

Milan Oklopčić-Vesna Dudaš: *Devojka s kraja*

Režija: Vesna Dudaš

DRAMSKA RADIONICA „CENTAR”, ZRENJANIN

Stanko Ž. Šajtinac: *Juvenilna ekspozicija*

Režija: Stanko Ž. Šajtinac

DOM KULTURE SMEDEREVO – POKRETNI ALTERNATIVNI TEATAR OMLADINE, SMEDEREVO

Vladimir Dasukidis: *Opravljamo kišobrane*

Režija: Vladimir Dasukidis

CENTAR ZA KULTURU, STARA PAZOVA

Viljem Šekspir: *Hamlet*

Režija: Mirko Tatalović

XXXVI MAJSKE IGRE

Održane u Bečeju od 22. do 31. maja 1993. godine

DEČJA SCENA AMATERSKOG POZORIŠTA, UROŠEVAC

Miroslav Nastasijević: *Ah, ta kneginjica!*

Režija: Zoran Đurić

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „JOŽEF ATILA”, KUPUSINA

Tamko Širato Karolj-Sabo Eva: *Hófehérke és a beat törpék (Snežana i bit patuljci)*

Režija: Sen Lidija i Gužvanj Marija

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „PETEFI ŠANDOR”, BEČEJ

Mezei Julija: *Boszorkánydal (Bajalica)*

Režija: Benak Eržebet

UMETNIČKI KRUŽOK „ÉLETJEL”, SUBOTICA

Horvat Ema: *Egy unalmas délután (Jedno dosadno popodne)*

Režija: Horvat Ema

DEČJA SCENA AMATERSKOG POZORIŠTA, BIJELO POLJE

Mrkšić-Radaković: *Mudri Ciga i divovi*

Režija: Vasja Stanković

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „BRANKO RADIČEVIĆ”, KUZMIN

Nedeljko Terzić: *Scena kod tri kretena*

Režija: Milica Erdeljan

DEČJA SCENA DRAMSKOG STUDIJA ATELJEA MLADIH, PANČEVO

Stojan Ristić-Neron: *Tebi dajem spomen ovu*

Režija: Stojan Ristić-Neron

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „DOSITEJ OBRADOVIĆ”, BEOGRAD

Ljubiša Đokić: *Do poslednjeg šaha*

Režija: Dragana Vukosavljević

DEČJI DRAMSKI KRUŽOK KUD „KARPATI”, VRBAS

Vladimir Stojšin: *Як цвоця залиув злодия (Kako je obučar zalepio lopova)*

Režija: Janko Lender

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „PETAR KOČIĆ”, INDIJA

Ana Vukajlović: *Ni kriv, ni dužan*

Režija: Ana Vukajlović

DEČJA SCENA KUD „JEDINSTVO”, SJENICA

Ljubivoje Ršumović: *Nevidljiva ptica*

Režija: Ruža Miletić

DEČJA SCENA AMATERSKOG POZORIŠTA, UROŠEVAC

Ljubiša Đokić: *Biberče*

Režija: Aleksandar Fudulović

DEČJA SCENA AMATERSKOG POZORIŠTA
KULTURNOG CENTRA, KULA

Miroslav Nastasijević: *Hilperik*
Režija: Petar Geleban

DEČJA DRAMSKA SEKCIJA RADNIČKOG
KUD „VISKOZA”, LOZNICA

Tode Nikoletić: *Kraljevski festival*
Režija: Zoran Grujić

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „MLADA POKOLJENJA”
I DOM KULTURE „3. OKTOBAR”, KOVAČICA

Ladislav Luknar: *Ked' bol medved' kral'om (Kad je medved bio kralj)*
Režija: Jan Šifec

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „DOSITEJ OBRADOVIĆ”,
SOMBOR

Ljubivoje Ršumović: *Uspavana lepotica*
Režija: Radmila Babić

DEČJA POZORIŠNA SCENA BIOSKOPA DOMA SIN-
DIKATA, LESKOVAC

Rade Pavelkić: *Crvenkapa i zburjeni vuk*
Režija: Nenad Kražić

DEČJA SCENA DRAMSKOG STUDIJA DOMA
KULTURE, KNJAŽEVAC

Nepoznati autor: *Okasen i Nikoleta*
Režija: Vladimir Putnik

VASPITAČI DEČJEG VRTIĆA „KOLIBRI”, KIKINDA

Dragoslava Abaz: *Dobrica*
Režija: Dragoslava Abaz

DEČJE POZORIŠTE „MALIĆ”, TRSTENIK

Kosta Trifković: *Izbiračica*
Režija: Miodrag Miljković

POZORIŠTE „ČARLINA” – DOM ZA DECU I OMLA-
DINU „JOVAN JOVANOVIĆ ZMAJ”, BEOGRAD

Dušan Radović: *Džon Pipfoks zvani Zvono*
Režija: Hana Gadomski i Boško Đorđević

REPUBLIČKI KULTURNI CENTAR, PODGORICA

Petar II Petrović Njegoš: *Luča mikrokozna*
Režija: Gojko Burzanović

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „JOSIF MARINKOVIĆ”, NO-
VI BEČEJ

Tode Nikoletić: *Kraljevski festival*
Režija: Dušica Varga

DEČJA SCENA OŠ „17. OKTOBAR”, JAGODINA

Ljubivoje Ršumović: *Ma šta mi reče!*
Režija: Čedomir Stanojević

DEČJA DRAMSKA SEKCIJA KULTURNO-OBRA-
ZOVNOG CENTRA, NOVI KNEŽEVAC

Pavle Janković-Šole: *Čarobna kocka*
Režija: Zedi Magdolna

DEČJI DRAMSKI STUDIO AKUD „SONJA
MARINKOVIĆ”, NOVI SAD

Grupa dece: *Jugovizija*
Režija: Biljana Vasić

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „IVO LOLA RIBAR”,
SUBOTICA

B. Foki Istvan: *Biéék gráciák (Novogodišnje gracije)*
Režija: Sabo Ester

DEČJA DRAMSKA SEKCIJA KULTURNOG CENTRA
„TURZO LAJOŠ”, SENTA

Edouard Laboulaye: *A pofon (Šamar)*
Režija: Kermeci Petronela

ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ – NOVOSADSKO POZORIŠTE,
NOVI SAD

Gergei Gabor: *Fejek Ferdinándnak (Történelmi komédia két részben (Glave Ferdinandu))*
Režija: Šoltiš Lajoš

U okviru XXXVI Majskih igara, u posebnoj kategoriji, u Bečeju je izvedeno 12 predstava predškolskih ustanova:

Čega se plaši mrak; Bečej
Režija: Nevenka Ostojčić

Nevidljivi zec; Subotica
Režija: Ljubica Suturović

Priča o gavranu i lisici; Novi Bečej
Režija: Nadica Blažin

U zemlji snova; Novi Sad
Režija: Biljana Ninković

Dečje srce, dečji snovi; Novi Sad
Režija: Smilja Pajkić

A kevély kiskakas (Oholi petlić); Bečej
Režija: Rac Marija

Az éneklő madárijesztő (Raspevano strašilo); Novi Bečej
Režija: Senji Marija

A brémai muzsikások (Bremenski muzičari); Subotica
Režija: Tot Katalin

Maszkabál; Bačko Petrovo Selo
Režija: Mihalec Eva i Bioči Eržebet

Izgubljena lutka; Kanjiža
Režija: Jelena Marinac

Virágok és esernyők (Cveće i kišobrani); Bačko Petrovo Selo
Režija: Ferenc Magdolna

Zamislite deco; Subotica
Režija: Katarina Kozarić

XXIV SMOTRA SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

Održana u Staroj Pazovi od 26. marta do 4. aprila 1993. godine

DK MICHALA BABINKU (DOM KULTURE „MIHAL BABINKA”), PADINA
Jozef Holúbek: *Z temného káta (Iz mračnog čoška)*
Režija: Tomáš Hriešik

SKUS ERDEVÍK (SKPD „ERDEVIK”), ERDEVIK

Dušan Kovačević: *Radovan III*
Režija: Pavel Mocko

KUS SLÁDKOVIČA V BOL'OVCIACH (KUD „SLADKOVIČ”), BOLJEVCI

Daniel Cinkotsky: *Čo je – tu je (Šta je – tu je)*
Režija: Emil Toman

MLÁDEŽNÍCKA SCÉNA KOLOSEUM KIS KYSÁČ (OMLADINSKA SCENA „KOLOSEUM” KIC KISAČ), KISAČ

Augustín Kuchár (Augustin Kuhar): *Malý krvný kolobeh (Mali krvotok)*
Režija: Michal Ďurovka (Mihal Đurovka)

DIVADLO VH V, SCENA U STAROJ PAZOVI (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”)

Štefan Králik: *Trasovisko (Tresetište)*
Režija: Alexander Bako

DIVADLO VH V, SCENA U BAČKOM PETROVCU (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”)

Aristofanes: *Lýsistrata (Lisistrata)*
Režija: Ľuboslav Majera

SKOS DETVAN, PANČEVO (VOJLOVICA) (SKPD „DETVAN”)

Miloš Nikolić: *Kovači*
Režija: Zoran Rotar

DIVADLO VH V, SCÉNA V KOVAČICI (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”)

Nikolaj Erdman: *Hra tmavej hviezdy (Igra tamne zvezde)*
Režija: Ján Mikan

**XXI POZORIŠNI DANI RUMUNA
U VOJVODINI**

Održani od 27. marta do 4. aprila 1993. godine

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
A CASEI DE CULTURĂ „3. OKTOBAR”, BANATSKO
NOVO SELO

(SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORI-
ŠTA DOMA KULTURE „3. OKTOBAR”)

D.R. Popesku: *Acești îngeri triști (Ovi tužni dani)*

Režija: Ștefan Iordănescu (Ștefan Jordanesku)

COMUNITATEA CULTURAL – INSTRUCTIVĂ,
SELEUȘ
(AMATERSKO POZORIȘTE KULTURNO-PROSVET-
NE ZAJEDNICE)

I.L. Caragiale (J.L. Karadale): *O noapte furtunoasă (Burna
noć)*

Režija: Dimitrie Miclea (Dimitrije Miklea)

TEATRUL DE AMATORI AL SOCIETĂȚII CULTU-
RAL-ARTISTICE „FRĂȚIE ȘI UNITATE”, SUTJESKA
(AMATERSKO POZORIȘTE KUD „BRATSTVO-
JEDINSTVO”)

Branislav Nušić: *Srânutul i Șonrecele (Kijavica i Miš)*

Režija: Solomon Mioc i Iancu Murărescu (Solomon Miok i
Janku Muraresku)

TEATRUL DE AMATORI AL CĂMINULUI CULTU-
RAL „VLADIMIROVAȚ”, VLADIMIROVAC
(AMATERSKO POZORIȘTE DOMA KULTURE
„VLADIMIROVAC”)

I.L. Caragiale (J.L. Karadale): *O scrisoare pierdută (Izgu-
bljeno pismo)*

Režija: Mića Stojanović

TEATRUL DE AMATORI AL CASEI DE CULTURĂ
„SADOVEANU”, LOKVE
(AMATERSKO POZORIȘTE DOMA KULTURE „SA-
DOVEANU”)

Al. Mirodan: *Ziarisții (Novinari)*

Režija: Lavinius Dudici (Lavinijus Dudić)

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
CĂMINUL CULTURAL, NIKOLINCI
(SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG
POZORIȘTA)

Carlo Goldoni: *Hangița (Krečmarica Mirandolina)*

Režija: Branislav Guzina

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST
„TODOR CREȚU-TOȘA”, A CĂMINUL CULTURAL
„DOINA”, UZDIN

(SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORI-
ȘTA „TODOR KRECU-TOȘA” I DOMA KULTURE
„DOJNA”)

Samxs Fayad: *Cum se jefuiește o bancă (Kako opljačkati
banku)*

Režija: Iova Dalea (Jova Dalea)

**XXV DRAMSKI MEMORIJAL „PETRA RIZNI-
ČA ĐAĐE”**

Održan od 18. do 24. aprila 1993. godine u Ruskom
Krsturu

РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ДЯДЯ”, СЦЕНА У НО-
ВОМ САДУ

(AMATERSKI RUSINSKI NARODNI TEATAR
„ĐAĐA”)

Славомир Мрожек: *Танго (Tango)*

Režija: Звонимир Павлович

АТ „СТЕВАН СРЕМАЦ”, ЦРВЕНКА
(AMATERSKI TEATAR „STEVAN SREMAC”)

Миодраг Караич (Miodrag Karadžić): *Jesi li ti to doš'o
da me vidiš*

Režija: Сунчица Миросавлевич

КУЛТУРНО-ПРОСВИТНЕ ДРУЖТВО „КАРПАТИ”,
ВРБАС
(КРД „КАРПАТИ”)

Владимир Стојшин (Vladimir Stojšin): *Јак цицелар
залієл крадоца (Kako je obućar zalerio lopova)*

Režija: Јанко Лендер (Janko Lender)

ДРАМСКА ПРОГРАМА РНС, НОВИ САД
(DRAMSKI PROGRAM RADIO NOVOG SADA)

Александар Обренович: *Една любовна романса (Једна љубавна романса)*

Režija: Aleksandar Obrenović

Наталија Дудаш (Natalija Dudaš): *Већей ще не руцай (Више се не крећи)*

Režija: Любослав Масра (Ljuboslav Majera)

РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ДЯДЯ“, И ОШ „ПЕТРО КУЗМЈАК“, РУСКИ КРСТУР
(RUSINSKI NARODNI TEATAR „ЂАДА“ I OŠ „PETRO KUZMJAK“)

Јануш Гловацки (Januš Glovacki): *Пејелюга (Репелјуга)*

Režija: Владимир Бесерминј (Vladimir Beserminji)

КУД „ТАРАС ШЕВЧЕНКО“, БУРЂЕВО
(KUD „TARAS ŠEVČENKO“)

Јан Макаријус (Jan Makarijus): *Кайура слунка (Карија слунка)*

Režija: Јаким Гарди (Jakim Hardi)

ДОМ КУЛТУРИ, КУЦУРА
(DOM KULTURE)

Меланија Павлович (Melanija Pavlovič): *Врацени сон (Враћен сан)*

Režija: Дјурдица Полдруги (Đurdica Poldruhi)

ДОМ КУЛТУРИ, КУЦУРА
(DOM KULTURE)

Гордан Михич: *Жовѿа (Џна)*

Režija: Микола Преѓун (Mikola Pregun)

РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ДЯДЯ“, СЦЕНА У РУСКОМ КРСТУРУ
(RUSINSKI NARODNI TEATAR „ЂАДА“)

Реј Куни (Rej Kuni): *Сцекай од својеј жени (Веји од своје жене)*

Režija: Петар Ујевич (Petar Ujević)

odlikovanja/nagrade/javna priznanja

NAGRADE NA 43. SUSRETU VOJVODANSKIH POZORIŠTA

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Diploma za najbolju predstavu u celini dodeljena je Srpskom narodnom pozorištu iz Novog Sada za predstavu *Kir Janja* J.S. Popovića, Ljuboslavu Majeri dodeljena je nagrada za režiju, a Velizaru Srbljanoviću nagrada za scenografiju ove predstave; za najbolja glumačka ostvarenja nagrađeni su: Vladislav Kačanski za ulogu Kir Janje, Mirjana Gardinovački za ulogu Juče i Lidija Stevanović za ulogu Katice u predstavi *Kir Janja* J.S. Popovića.

Nagradu „Nikola Peća Petrović“ koju dodeljuje somborsko Narodno pozorište, dobio je Siniša Kovačević, upravnik SNP-a.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ

Savez dramskih umetnika Vojvodine, na predlog Ocenjivačke komisije, dodelio je nagradu kao najboljem mladom glumcu, Atili Madaru, za ulogu Artura u predstavi *Bogalj* Atila Faragoa.

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Ratko Radivojević, glumac, pohvaljen je za čistotu i negovanje scenskog govora u ulozi Pripovedača u predstavi *Kineske bajke*.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Kokan Mladenović nagrađen je za režiju, Branka Petrović za kostime, Nenad Milosavljević za muziku, David Tasić za ulogu Lakija Topalovića, svi za predstavu *Maratonci trče počasni krug* Dušana Kovačevića, a Bora Nenić je pohvaljen za ulogu Milutina Topalovića u istoimenoj predstavi.

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ“, SREMSKA MITROVICA

Draganu Jovičiću dodeljena je pohvala za režiju predstave *Umorni* Nebojše Romčevića, Mariji Savić pohvala za ulogu Rade, a Siniši Soćaninu za ulogu Mileta u istoimenoj predstavi.

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KURIR JOVICA“, SUBOTICA

Ferencu Sabou dodeljena je pohvala za glumu, za ulogu Mačora u predstavi *Zaigrajte s nama* Jozefa Mokoša, i Svetlani Abramović za ulogu Gavre u predstavi *Balada o ciganketu i sreći* Srboljuba Stankovića.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC

Tomislav Pejčić je nagrađen za najbolje glumačko ostvarenje, za ulogu Vasilija u predstavi *Urnebesna tragedija* Dušana Kovačevića.

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Stevan Gardinovački nagrađen je za ulogu Đenerala Nedića, a Dušan Jakišić za ulogu Islednika u predstavi *Đeneral Milan Nedić* Siniše Kovačevića.

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Irena Tot dobitnik je pohvale za glumu, za ulogu Kneginjice, a Tihomir Mačković za ulogu Hilperika u predstavi *Hilperik* Miroslava Nastasijevića.

Nagrade je dodelila Ocenjivačka komisija u sastavu: dr Geza Juhas, teatrolog (predsednik) i članovi: Sava Baračkov, scenograf i Veljko Radović, dramski pisac.

NAGRADE NA 38. STERIJINOM POZORJU

I STERIJINE NAGRADE ZA UMETNIČKA OSTVARENJA

1. SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD – STERIJINA NAGRADA ZA NAJBOLJU PREDSTAVU *Čudo u Šarganu* Ljubomira Simovića u režiji Egona Savina.

2. Ljubomir SIMOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA TEKST SAVREMENE DRAME *Čudo u Šarganu*.

Žiri na ovaj način ispravlja nepravdu učinjenu na 21. Sterijinom pozorju 1976. godine, kada nije dodeljena nagrada za tekst savremene drame.

3. Egon SAVIN – STERIJINA NAGRADA ZA REŽIJU *Čudo u Šarganu* Ljubomira Simovića.

4. Mirjana GARDINOVAČKI – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Juce u predstavi *Kir Janja*.

5. Dragan ŽIKIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Hadži-Tome u predstavi *Koštana*.

6. Jasna ĐURIČIĆ JANKOV – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Cmilje u predstavi *Čudo u Šarganu*.

7. Novak BILBIJA – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Stavre u predstavi *Čudo u Šarganu*.

8. Predrag EJDUS – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Kir Janje u predstavi *Kir Janja*.

9. Gerošlav ZARIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SCENOGRAFSKO OSTVARENJE, za scenografiju u predstavi *Kir Janja*.

10. Bojana NIKITOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA KOSTIMOGRAFSKO OSTVARENJE, za kostime u predstavi *Kir Janja*.

11. Zoran HRISTIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SCENSKU MUZIKU u predstavi *Koštana*.

12. Miodrag STANISAVLJEVIĆ – STERIJINA NAGRADA STERIJINOG GRADA VRŠCA ZA TEKST SAVREMENE KOMEDIJE, za tekst *Vasilisa prekrasna*.

13. NARODNO POZORIŠTE IZ NIŠA – VANREDNA STERIJINA NAGRADA ansamblu za novo čitanje Stankovićeve *Koštane*.

II ZAJEDNIČKE STERIJINE NAGRADE STERIJINOG POZORJA I DRUGIH ORGANIZACIJA

1. SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD – STERIJINA NAGRADA OKRUGLOG STOLA KRITIKE za najbolju predstavu – predstavu *Kir Janja*.

2. Darinka NIKOLIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA NOVINSKU POZORIŠNU KRITIKU, za tekst kritike o predstavi *Laža i paralaža*, koji je, pod naslovom „Jeroplan nad palankom“, objavljen u dnevnom listu „Dnevnik“, 28. maja 1992. godine.

3. Zoran T. JOVANOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ČASOPISA „SCENA“ ZA TEATROLOGIJU, za knjigu „Pozorišno stvaralaštvo Mihaila Kovačevića“ (Institut za pozorište, film, radio i televiziju Fakulteta dramskih umetnosti – Muzej pozorišne umetnosti Srbije, Beograd 1992).

III NAGRADE DRUGIH ORGANIZACIJA

1. Atila MADAR (Magyar Attila) – NAGRADA UREDNIŠTVA NOVOSADSKOG „DNEVNIKA“ za izuzetnu glumačku kreaciju u predstavi *Bogalj* u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

2. Verica JOVANOVIĆ – NAGRADA UREDNIŠTVA BEOGRADSKIH „VEČERNJIH NOVOSTI“ za najbolju epizodnu ulogu u predstavi *Koštana* Narodnog pozorišta iz Niša.

3. Predrag EJDUS – NAGRADA RADNIČKOG UNIVERZITETA „RADIVOJ ČIRPANOV“ U NOVOM SADU, za najbolje glumačko ostvarenje izglasano od publike, za ulogu Kir Janje u istoimenoj predstavi Narodnog pozorišta iz Beograda.

4. Božana JOVANOVIĆ – NAGRADA UDRUŽENJA LIKOVNIH UMETNIKA PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA VOJVODINE, za kostime u predstavi *Vasilisa prekrasna* Pozorišta „Boško Buha“ iz Beograda.

5. NARODNO POZORIŠTE, BEOGRAD – NAGRADA TURISTIČKOG SAVEZA NOVOG SADA umetničkom ansamblu, najčešćem učesniku Sterijinog pozorja.

6. Lidiji STEVANOVIĆ – NAGRADA UREDNIŠTVA BEOGRADSKIH „TV NOVOSTI“ I GRADA ZAJEČARA „ZORAN RADMILOVIĆ“, za glumačku bravuru, za ulogu Katice u predstavi *Kir Janja*.

NAGRADE NA XXXV REPUBLIČKOM FESTIVALU AMATERSKIH POZORIŠTA SRBIJE

Ocenjivačka komisija 35. RFPS-a u sastavu: Petar Ujević, reditelj, Radomir Mašić, književnik i Milan Pešić, novinar, odlučili su da se:

- Nagrada za režiju dodeli Ljuboslavu Majeri za režiju predstave *Lisistrata* od Aristofana, u izvođenju Pozorišta „VHV“, scena u Bačkom Petrovcu;
 - Nagrada za scenografiju dodeli Velizaru Srbljanoviću za predstavu *Maratonci trče počasni krug* Dušana Kovačevića, u izvođenju NP iz Kikinde;
 - Nagrada za scenski govor dodeli Marini Bakovoj, za predstavu *Tresetište* Štefana Kralika, u izvođenju Pozorišta „VHV“, scena u Staroj Pazovi;
- Takođe, dodeljuju se i tri ravnopravne nagrade za glumu:
- Miluški Anušijakovoj Majerovoj za ulogu Lisistrate u istoimenoj predstavi od Aristofana;
 - Đuri Laćaku za ulogu Evgenija u predstavi *Tango* Slavomira Mrožeka;
 - Kristini Sorčić za ulogu Kćerke u predstavi *Graditelji imperije ili šmirc*.

NAGRADE NA XXII FESTIVALU MALIH I EKSPERIMENTALNIH SCENA

Žiri XXII festivala malih i eksperimentalnih scena Srbije radio je u sastavu: Miloš Nikolić, dramaturg, Božidar Živojinović i Aleksandar Volić i doneo odluku da se:

- Za najbolju predstavu proglasi *Devojka s kraja* Milana Oklopčića-Vesne Dudaš, u izvođenju AKUD-a „Sonja Marinković“ iz Novog Sada;
- Druga je predstava *Hamlet V.* Šekspira, u izvođenju Centra za kulturu iz Stare Pazove;
- Treća je predstava *Opravljamo kišobrane* Valdimira Dasukidisa, u izvođenju Doma kulture – Pokretnog alternativnog teatra omladine iz Smedereva;
- Plaketu Festivala i prvu nagradu za glumu dobio je Tomislav Mihajlović za ulogu u predstavi *Nastojnik* Harolda Pintera, u izvođenju Pozorišta „Bora Stanković“ iz Vranja;
- Plaketu za muziku u predstavi *Hamlet V.* Šekspira, dobio je Milan Kovačević, u izvođenju Centra za kulturu iz Stare Pazove;
- Plaketu za scenografiju dobio je Vladimir Dasukidis, za predstavu *Opravljamo kišobrane* Vladimira Dasukidisa, u izvođenju Doma kulture – Pokretnog alternativnog teatra omladine iz Smedereva;

- Plaketu za režiju dobila je Vesna Dudaš za predstavu *Devojka s kraja* M. Oklopčića-V. Dudaš, u izvođenju AKUD „Sonja Marinković“ iz Novog Sada;

Plakete za glumu dobili su Darko Milenković za ulogu u predstavi *Opravljamo kišobrane V.* Dasukidisa, u izvođenju Doma kulture – Pokretnog alternativnog teatra omladine iz Smedereva, i Zorica Grgurević za ulogu u predstavi *Devojka s kraja* M. Oklopčića-V. Dudaš, u izvođenju AKUD-a „Sonja Marinković“ iz Novog Sada;

Diplome za glumačka ostvarenja dobili su:

- Vladimir Aleksić za ulogu u predstavi *Juvenilna ekspozicija* Stanka Ž. Šajtinca, u izvođenju Dramske radionice „Centar“ iz Zrenjanina i
 - Dušan Tomić za ulogu u predstavi *Opravljamo kišobrane V.* Dasukidisa, u izvođenju Doma kulture – Pokretnog alternativnog teatra omladine iz Smedereva;
- Plakete za izvođenje scenske muzike dobili su Olga Tatalović i Dragan Branković za predstavu *Hamlet V.* Šekspira, u izvođenju Centra za kulturu iz Stare Pazove.

NAGRADE NA XXXVI MAJSKIM IGRAMA

Umetnička komisija u sastavu: Miroslav Nastasijević, Božo Jajčanin i Viktor Kovač, odlučila je sledeće:

- Da se diploma za inventivno kombinovanje lutke i nosioca lutke dodeli predstavi *Dobrica* u izvođenju vaspitača Dečjeg vrtića „Kolibri“ iz Kikinde;
- Da se diploma za igru odraslih u predstavi za decu dodeli glumačkoj ekipi predstave *Dobrica* u izvođenju vaspitača Dečjeg vrtića „Kolibri“ iz Kikinde;
- Da se diploma reditelju debitantu dodeli Magdolni Zedi za režiju predstave *Čarobna kocka* u izvođenju Dečje dramske sekcije KOC iz Novog Kneževca;
- Da se diplome za inovaciju u scenskom izrazu ravnopravno dodele predstavama *Bajalica* u izvođenju OŠ „Petefi Šandor“ iz Bečeja, i *Jedno dosadno popodne* u izvođenju kulturno-umetničkog udruženja „Eletjel“ iz Subotice;
- Da se diploma za izuzetni estetizam u vizuelnom oblikovanju predstave dodeli predstavi *Čarobna kocka* u izvođenju Dečje dramske sekcije KOC iz Novog Kneževca;
- Da se diploma za pedagoško-scenski rad dodeli predstavi *Nevidljiva ptica* u izvođenju Dečje scene KUD „Jedinstvo“ iz Sjenice;
- Da se diploma za novi originalni tekst dodeli autorima teksta za predstavu *Jugovizija* u izvođenju Dečjeg dramskog studija AKUD „Sonja Marinković“ iz Novog Sada;

– Da se nagrada za kostim dodeli autoru kostima u predstavi *Izbiračica*, u izvođenju Dečjeg pozorišta „Malić“ iz Trstenika;

– Da se nagrada za scenografiju dodeli Jožefu Nađu za scenografije u predstavama *Kraljevski festival* u izvođenju Dramske sekcije OŠ „Josif Marinković“ iz Novog Bečeja i *Čarobna kocka* u izvođenju Dečje dramske sekcije KOC iz Novog Kneževca;

– Da se nagrada za režiju dodeli reditelju Petru Gelebanu za predstavu *Hilperik* u izvođenju Dečje scene Amaterskog pozorišta KC iz Kule;

– Da se nagrada za najbolju predstavu u celini dodeli predstavi *Kraljevski festival* u izvođenju Dramske sekcije OŠ „Josif Marinković“ iz Novog Bečeja;

Izveštaj dečjeg žirija XXXVI majskih igara u Bečeju, koji je u sastavu: Dragana Drljača, Andreja Karo, Izabela Lukači, Dušica Obrovački, Monika Pinter, Branka Nešić i Ida Farkaš, učenice osnovnih škola, dodelio sledeće nagrade:

– Za najbolju predstavu proglašena je predstava *Čarobna kocka* u izvođenju Dečje dramske sekcije KOC iz Novog Kneževca;

– Pohvaljene su predstave *Kraljevski festival* iz Novog Bečeja i *Hilperik* iz Kule;

– Za najbolje glumačko ostvarenje nagrađeni su:

Elvis Kušijević za ulogu Sluge-cuge u predstavi *Kraljevski festival*; Vesna Paštrović za ulogu Zločke u predstavi *Uspavana lepotica*; Stevan Penjin za ulogu Dvorske lude u predstavi *Kraljevski festival*; Milutin Milutin za ulogu Hilperika u predstavi *Hilperik* iz Kule; Igor Naumovski za ulogu Kralja u predstavi *Kraljevski festival*;

– Za glumačko ostvarenje diplome su dobili:

Andrija Šandor za ulogu Tošice u predstavi *Izbiračica*; Denis Šehović za ulogu Crnogorca u predstavi *Nevidljiva ptica*; Goran Mijatov za ulogu Savetnika u predstavi *Kraljevski festival*; Jelena Erdeljan za ulogu Princeze u predstavi *Scena kod tri kretena*; Duška Perović za ulogu Kneginje u predstavi *Hilperik*.

NAGRADE NA XXIV ŠMOTRI SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

Žiri XXIV smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine radio je u sastavu: Miroslav Demák, predsednik, Katarína Melegová-Melichová i Ján Šipický, članovi.

U skladu sa pravilima Smotre, žiri je dodelio diplome, izvan Pozorišta „VHV“:

– Za glumačka ostvarenja:

– Milka Petrovičová iz Padine, za lik Márie Kul'ovej (Marija Kulja) u predstavi *Z temného káta (Iz mračnog čoška)*;

– Pavel Šimek iz Padine, za lik Chavajzu (Havajza) u predstavi *Z temného káta (Iz mračnog čoška)*;

– Eleonóra Kerešová iz Padine, za likove Lovašove žene u predstavi *Z temného káta (Iz mračnog čoška)* i Kleopatre u predstavi *Hra tmavej hviezdy (Igra tamne zvezde)*;

– Grupa dece: Anička Velentová, Elenka Petrášová, Elenka Očkajová, Adriana Demšová, Zlatko Toman, Ivan Omasta, Miroslav Gajić, Miroslav Kovač i Kvieta Štaubová (svi iz Padine), za uloge u predstavi *Z temného káta (Iz mračnog čoška)*;

– Miroslav Mocko iz Erdevika, za lik Radovana III u istoimenoj predstavi;

– Vladimír Ďurík (V. Ďurik) iz Erdevika, za ulogu Stanislava u predstavi *Radovan III*;

– Alžbeta Kukučková iz Boljevac (Ból'ovce) za lik Marc u predstavi *Čo je – tu je (Šta je – tu je)*;

– Ján Kožík ml. iz Boljevac, za lik Janka u predstavi *Čo je – tu je (Šta je – tu je)*;

– Sanja Šranková iz Kisača za lik Jane u predstavi *Malý krvný kolobeh (Mali krvotok)*;

– Kristína Gajanová iz Pančeva (Vojlovica), za lik Lujze u predstavi *Kováči*.

Diplome za glumačka ostvarenja članova tri scene Pozorišta „VHV“, dobili su:

– Marína Baková iz Stare Pazove, za lik Hane u predstavi *Trasoviško (Tresetište)*;

– Miluška Anušiaková-Majerová iz Bačkog Petrovca, za lik Lisistrate u istoimenoj predstavi;

– Ondrej Matúš iz Kisača, za ulogu Frndolina u predstavi *Lisistrata*;

– Jaroslav Hriešik iz Kovačice, za lik Podsekajlnjikova u predstavi *Hra tmavej hviezdy (Igra tamne zvezde)*;

– Anna Krasková iz Kovačice, za ulogu Serafime u predstavi *Hra tmavej hviezdy (Igra tamne zvezde)*;

– Jan Hološ iz Padine, za lik Jegoruške u predstavi *Hra tmavej hviezdy (Igra tamne zvezde)*.

Nagrade za amatere izvan scena Pozorišta „VHV“

– Nagradu za najbolju amatersku režiju dobio je Emil Toman iz Boljevac za režiju predstave *Čo je – tu je (Šta je – tu je)*;

– Nagradu za najbolju mušku ulogu osvojio je Adam Omasta iz Padine za ulogu Miša Kul'u (Miša Kulju) u predstavi *Z temného káta (Iz mračnog čoška)*;

– Nagradu za najbolju žensku ulogu dobio je Martin Zloch (Martin Zloh) iz Kovačice za lik Nane Zuze u predstavi *Z temného kúta (Iz mračnog ćoška)*;

– Nagradu za najbolju epizodnu ulogu ponela je Silvia Gedel'ovská (Silvija Gedel'jovska) iz Boljevac, za ulogu Jovane u predstavi *Čo je – tu je (Šta je – tu je)*;

– Nagradu za najbolje debitantsko ostvarenje dobila je Jarmila Ožvátová iz Kisača, za ulogu Zamenika direktora u predstavi *Malý krvný kolobeh (Mali krvotok)*.

Nagrade u okviru tri scene Pozorišta „VHV“, dobili su:

– Alexander Bako iz Stare Pazove, za najbolju amatersku režiju predstave *Trasovisko (Tresetište)*;

– Vladimír Vereš iz Stare Pazove za najbolju mušku ulogu, za ulogu Ondreja u predstavi *Trasovisko (Tresetište)*;

– Eva Poliaková (Eva Poljiakova) iz Kovačice za najbolju žensku ulogu, za ulogu Podsekálnjikove u predstavi *Hra tmavej hviezdy (Igra tamne zvezde)*;

– Daniela Legfňová (Daniela Ljeginjova) iz Bačkog Petrovca za najbolju epizodnu ulogu, za ulogu Kalonike u predstavi *Lýsistrata (Lisistrata)*;

– Nagradu za najbolje debitantsko ostvarenje žiri nije dodelio;

– Nagradu za najkvalitetniji „izvangulački“ elemenat, žiri je dodelio Goranu Babiću iz Kovačice za rad sa svetlom u predstavi *Hra tmavej hviezdy (Igra tamne zvezde)*.

U skladu sa Pravilnikom Smotri SAPV (Slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine) žiri je dodelio tri najviše, novoustaljene nagrade:

– Nagrada „TOMAŠ HRIEŠIK“ za kompletnu realizaciju predstave (sa najvećim brojem uzorno rešenih elemenata: adaptacija teksta, režija, scenografija, muzika, kostim i sl.) pripala je reditelju Ljuboslavu Majeri iz Bačkog Petrovca, za predstavu *Lýsistrata (Lisistrata)*, u izvođenju Pozorišta „VHV“ – scena u Bačkog Petrovca;

– Nagrada „JURAJ ONDRÍK“ za uspešnu realizaciju originalnog teksta, adaptaciju literarnog predloška ili sl. pripala je reditelju Janu Makanu iz Novog Sada za rad na predstavi *Hra tmavej hviezdy (Igra tamne zvezde)* u izvođenju Pozorišta „VHV“ – scena u Kovačici;

– Nagrada „ONDREJ KOROŠ“ za uspešnu dugogodišnju glumačku angažovanost i uspešan nastup na Smotri, pripala je Vieri Balážovoj (Viera Balážová) iz Bačkog Petrovca, za više od 20-togodišnje prisutnosti na amaterskoj sceni kao i za tumačenje lika Mirhine (Mirine) u predstavi *Lýsistrata*.

I ove godine Radio Novi Sad – redakcija programa na slovačkom jeziku, dodelio je jednu kolektivnu nagradu, nagradu za scenski govor u predstavi. Na predlog posebne ocenivačke komisije (u sastavu Katarína Melegová-Melichová,

Ján Záborský i Milina Florianová) nagrada je dodeljena Pozorištu „VHV“ – scena u Bačkom Petrovca, odnosno glumačkom ansamblu predstave *Lisistrata*.

NAGRADE NA XXI POZORIŠNIM DANIMA RUMUNA U VOJVODINI

Žiri u sastavu Marioara Baba Vojnović, predsednik, Mirća Mihaj-Pavel i Zoran Cvetković, članovi, dodelio je sledeće nagrade i priznanja:

Prva nagrada Pozorišnih dana Rumuna dodeljena je predstavi *Krčmarica Mirandolina* Karla Goldonija, u režiji Branislava Guzine i izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture iz Nikolinaca.

Druga nagrada dodeljena je predstavi *Ovi tužni anđeli* D.R. Popeskua, u režiji Štefana Jordaneskua i izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture „3 oktobar“ iz Banatskog Novog Sela.

Treća nagrada dodeljena je predstavi *Kako opljačkati banku* Samxa Fayada, u režiji Jove Dalea i izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta „Todor Krecu-Toša“ iz Uzđina.

Četvrta nagrada dodeljena je predstavi *Novinari* Aleksandra Mirodana, u režiji Laviniusua Dudića i u izvođenju Amaterskog pozorišta Doma kulture „M. Sadoveanu“ iz Lokava.

Peto mesto pripalo je predstavi *Buma noć* J.L. Karadalea, u režiji Dimitrija Miklea i u izvođenju Amaterskog pozorišta Kulturno-prosvetne zajednice iz Seleuša.

Šesto mesto pripalo je predstavi *Izgnubljeno pismo* J.L. Karadalea, u režiji Miće Stojanovića i u izvođenju Amaterskog pozorišta Doma kulture iz Vladimirovca.

Sedmo mesto pripalo je jednočinkama *Kijavica* i *Miš* Branislava Nušića, u režiji Solomona Mioka i Jankua Murareskua i u izvođenju Amaterskog pozorišta KUD-a „Bratstvo i jedinstvo“ iz Sutjeske.

– Za najbolju žensku ulogu i glumu, prva nagrada pripala je Moniki Boldovina za ulogu Mirandoline u predstavi *Krčmarica Mirandolina* Karla Goldonija.

Druga nagrada pripala je Georgini Kračun za ulogu Zoe Trahanake u predstavi *Izgnubljeno pismo* J.L. Karadalea.

Treća nagrada pripala je Vioriki Caran za ulogu Regine u predstavi *Kako opljačkati banku* Samxa Fayada.

– Prva nagrada za glumu i najbolju mušku ulogu pripala je Ioniki Kudiji za ulogu Cavalerul di Ripafratta u predstavi *Krčmarica Mirandolina* Karla Goldonija.

Druga nagrada pripala je Jonu Sekešanu za ulogu Agostina u predstavi *Kako opljačkati banku* Samxa Fayada.

Treća nagrada pripala je Lazaru Bundri za ulogu Iona u predstavi *Ovi tužni anđeli* D.R. Popeskua.

– Žiri dodeljuje priznanja za najbolje epizodne uloge: Lavinusu Dudiću za ulogu Tota u predstavi *Novinari* Al. Mirodana; Jonelu Magdi za ulogu Rika Venturiana u predstavi *Burna noć* J.L. Karadalea i Petru Žifku za ulogu Pijanog građanina u predstavi *Izgubljeno pismo*; takođe i Manueli Turkoane za ulogu Hortensije u Goldonijevoj *Krčmarici Mirandolini*, Joneli David za ulogu Đulijane u predstavi *Kako opljačkati banku* i Virdžiniji Vrka za ulogu Zice u predstavi *Burna noć*.

– Nagrada za najbolju režiju dodeljena je Branislavu Guzini za režiju predstave *Krčmarica Mirandolina* Karla Goldonija.

– Za najbolju scenografiju nagraduje se predstava *Ovi tužni anđeli* u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta iz Banatskog Novog Sela. Nagrada za najbolje scensko rešenje pripada Nadi Kristini za predstavu *Ovi tužni anđeli* D.R. Popeskua.

– Nagrada za najbolju režiju u konkurenciji reditelja amatera pripala Jovi Dalea za režiju predstave *Kako opljačkati banku* Samxa Fayada.

Žiri je dodelio i diplome za uspešna ostvarenja: Sorinu Ardeleanu, Jonelu Babi, Janku Murareskuu, Valentini Perneak, Dorini Bugarin, Joneli Menger.

Žiri dodeljuje i dve specijalne diplome: Valentinu Vrka – debitantu na Pozorišnim danima Rumuna i Amaterskom pozorištu iz Sutjeske za učešće.

NAGRADE NA XXV DRAMSKOM MEMORIJALU „PETRA RIZNIČA ĐAĐE”

Žiri u sastavu: Mihajlo Varga, Ana Rac i po jedan novinar iz listova „Ruske slovo”, RNS i TV NS, za vreme Memorijala dodelio je sledeće nagrade:

U predstavi *Tango* S. Mrožeka u izvođenju RNT „Đađa”, scena iz Novog Sada, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje je dobio Slavko Oros;

U predstavi *Jesi l' ti doš'o da me vidiš* M. Karadžića u izvođenju AT „Stevan Sremac” iz Crvenke, nagraden je za glumu Vlajko Jovović;

U predstavi *Pepeljuga* J. Glovackog, u izvođenju RNT „Đađa”, scena iz Ruskog Krstura, i OŠ „Petro Kuzmjak”, nagrada za najbolje glumačko ostvarenje pripala je Nataši Makaji;

U predstavi *Žuta* G. Mihića u izvođenju Doma kulture iz Kucure, nagradu za najbolju ulogu dobila je Slavica Senderak;

U predstavi *Beži od svoje žene* Reja Kunija u izvođenju RNT „Đađa”, scena iz Ruskog Krstura, za najbolje glumačko ostvarenje nagraden je Janko Rac.

ostale institucije i organizacije

RADIO-DRAMA

Sezona 1992/1993, biće za Redakciju Govorno-umetničkog programa Radio Novog Sada zapisana kao godina sa najvećim produkcionim padom. Prethodna sezona sa 101-om premijerom na svih pet jezika: srpskom, mađarskom, slovačkom, rumunskom i rusinskom (za decu i odrasle), koja je smatrana godinom drastičnog pada produkcije, može se, nažalost smatrati prihvatljivom. Jer, u ovoj sezoni je ukupna produkcija svega 79 radio-dramskih projekata. U odnosu na 578 termina godišnje (na svih pet jezika) – 79 premijera predstavlja produkciju ispod svakog programskog praga.

Posebno je drastično smanjen - prepolovljen - broj dramskih termina za program na srpskom jeziku. (Sa četiri na dva nedeljno). Na mađarskom jeziku je ostalo svih šest termina nedeljno, kao i na slovačkom, rumunskom i rusinskom, po dva termina mesečno. Taj odnos je u drastičnom neskladu i u odnosu na auditorijum kao i na stvaralački potencijal vezan za jezike.

Govorno-umetnički program Radio Novog Sada ostvario je i ove godine značajan broj koprodukcionih projekata sa Dramskim programom Radio Beograda. Blokada u kojoj se našla naša zemlja dovela je i do civilizacijske amnezije naše bliže i dalje okruženje, tako, nismo mogli da ostvarimo saradnju ni sa susednim ali ni zemljama sveta sa kojima smo, samo do pre nekoliko godina, uspešno saradivali. Kao da je svet demantovao istinu da je svaka kulturna tvorevina iz ovog domena opšte dobro i vrednost za sve i da ne bi smela da poznaje jezičke, političke i verske barijere. Ne verujem da iko to može prihvatiti kao civilizacijski gest.

Ako se sve ovo i događa među državama, ne mogu da prihvatim i ne želim da verujem da će i kod stvaralaca strasti nadvladati razum.

Pavle Janković Šole

STERIJINO POZORJE

1992.

I. FESTIVALSKI CENTAR

A. Pozorišne igre

Ovo odeljenje Sterijinog pozorja organizovalo je 37. Sterijino pozorje, prateće programe i priredilo i realizovalo propagandno-informativne publikacije festivala. Pored ovih poslova, odeljenje pozorišnih igara je tokom godine pripremao i organizovalo rad organa i stručnih tela Sterijinog pozorja.

B. Međunarodna saradnja

Odeljenje za međunarodnu saradnju Sterijinog pozorja ove godine nije, zbog međunarodne blokade naše zemlje, uspeo realizovati svoje programe.

II. DOKUMENTACIONO-ISTRAŽIVAČKI CENTAR

Centar je tokom 1992. godine, u skladu sa svojim programskim zadacima i ciljevima, sistematski istraživao, prikupljao, obrađivao i publikovao dokumente, dokumentacionu građu i podatke o jugoslovenskoj drami i pozorištu.

U okviru istraživanja i analitičke obrade dokumenata i građe o pozorištu, posebno mesto su imali: Godišnjak jugoslovenskih pozorišta, Leksikon jugoslovenskih pozorišnih umetnika i Projekat pozorišnog informacionog sistema (YUPIS).

III. IZDAVAČKI CENTAR

Rad Izdavačkog centra Sterijinog pozorja obuhvatao je pripremanje i izdavanje periodike i knjiga iz oblasti drame i pozorišta.

Izdanja u 1992. godini

I. Publikacije i materijali štampani za 37. Sterijino pozorje

1. KATALOG 37. STERIJINOG POZORJA

Program 37. SP; 17. pozorje mladih; Skupovi i izložbe; Sterijino pozorje u 1991. godini.

Priredivač i urednik: Aleksandra Kolarić.

2. KATALOG 7. IZLOŽBE POZORIŠNOG PLAKATA I GRAFIČKOG OBLIKOVANJA

Pravila; Uvodnik: Borivoj Likić; Izlagači i eksponati; žiri; Nagradeni na prethodnim izložbama; Izlagači na dosadašnjim izložbama.

Urednik: Katarina Ćirić Petrović.

3. REZIME 37. STERIJINOG POZORJA

Priredivač: Vesna Grginčević, Aleksandra Kolarić i Ljiljana Pešikan Ljuštanović. Prevod na francuski: Ivanka Pavlović.

4. KRITIKE O PREDSTAVAMA IZABRANIM ZA 37. STERIJINO POZORJE

Priredivač: Svetko Borovčanin. Uredništvo: Svetko Borovčanin, Biljana Levakov i Sredoje Lalić.

5. BILTEN 37. STERIJINOG POZORJA

Deset brojeva.

Odgovorni urednik: Ljiljana Pešikan Ljuštanović.

6. PLAKAT 37. STERIJINOG POZORJA

Idejno rešenje i oblikovanje: Branislav Dobanovački.

7. DIPLOME

Diplome za Sterijine nagrade; Diplome i sertifikati za učesnike izložbe pozorišnog plakata i grafičkog oblikovanja.

II. PERIODIČNA IZDANJA

1. GODIŠNJAK JUGOSLOVENSKIH POZORIŠTA, 1991/1992, knjiga 13

Dramski i operski repertoar; pozorišni festivali; Pozorišni muzeji i centri za dokumentaciju; Akademije i fakulteti;

Statistički pregledi i tabele; Bibliografija o drami i pozorištu; Indeksi.

Urednik-redaktor: Svetko Borovčanin.

2. SCENA

Časopis za pozorišnu umetnost na srpskom jeziku; XXVII godišta. Izlazi dvomesečno.

Uredništvo: Radomir Putnik (glavni urednik), Ljiljana Pešikan Ljuštanović (odgovorni urednik); Radoslav Lazić. Sekretar redakcije: Vesna Grginčević.

BROJ 1 (januar – februar)

Tema broja: Pozorišni eseji; Dramatizacije; Drama D. Korića *Cajnot*.

BROJ 2 (mart – april)

Tema broja: Režija; Dramaturgija; Drame G. Stefanovskog *Černodrinski se vraća kući* i J. Zupanc *Ognjena kupina*.

BROJ 3 (maj – juni)

Tema broja: Beogradski dramski krug; Drame A. Obrenovića *Cvrčak*, A. Popovića *Tamnavski parlog*, R. Dorića *Jorik je bio budala ili Smrt ratnog komandanta*, S. Kovačevića *General Milan Nedić*, M. Lazića *Otkos* i I. Panića *Sad se smeje, Sotire*.

BROJ 4-5 (jul – oktobar)

Tema broja: 37. Sterijino pozorje; Dramaturgija; Drama M. Nikolića *Kovači*.

BROJ 6 (novembar – decembar)

Tema broja: Reformatori modernog pozorišta – Maks Rajnhard; Drama M. Milivojević *Ivanine igračke*.

PREGLED RADA POZORIŠNOG MUZEJA VOJVODINE U 1992. GODINI

I – RAD NA PRIKUPLJANJU I ZAŠTITI MUZEJSKOG MATERIJALA

Tokom 1992. godine u Muzeju je prikupljen i popisan sledeći poklonjeni ili otkupljeni muzejski materijal (lični predmeti, pisma, plakati, fotografije, programi, scenografske skice, dramska dela u rukopisu, ploče, magnetofonski zapisi, diplome, odlikovanja, plakete i drugo):

1. 18 predmeta – poklon Jelice Bjeli

2. 668 predmeta – poklon porodice pokojnog Luke Dotlića

3. 438 predmeta – poklon Jelice Habijan
4. 8 predmeta – poklon Petra Jonovića
5. 82 predmeta – poklon mr Sredoja Lalića
6. 3 predmeta – poklon Branislava Lučića
7. 2 predmeta – poklon dr Dušana Mihailovića
8. 38 predmeta – poklon Vlade Popovića
9. 16 predmeta – poklon Vladimira Spasića
10. 96 predmeta – poklon Bogdana Stanojeva
11. 3.248 predmeta – poklon Velimira-Velje Subotića
12. 326 predmeta – poklon Jelene Trumić
13. 254 predmeta – poklon Vojvodanskog muzeja
14. 2 predmeta – poklon Stevana Vrgovića
15. 55 predmeta – poklon Velimira-Bate Životića

Poklone u knjigama i časopisima darovali su: porodica pokojnog Stanislava Bajića, mr Luka Hajduković, Petar Jonović, dr Božidar Kovaček, Vlada Popović i mr Miroslav Radonjić – 87 knjiga iz oblasti dramske literature i pozorišta i 136 brojeva časopisa, odnosno dnevnih ili periodičnih publikacija i listova.

II – IZLOŽBE

1. *Portreti glumaca Srpskog narodnog pozorišta (1861-1914)*. Izložba portreta najznamenitijih glumaca Srpskog narodnog pozorišta, koji su nastupali na sceni ovog našeg najstarijeg teatra, u prvih pedeset godina njegova rada. Bila je postavljena u Beočinu (5.12.1991. – 12.05.1992.) i Bukovcu (13.05. – 24.06.), praćena je Katalogom i videlo ju je 39.242 posetioca.
2. *Savremeni pozorišni plakat u Vojvodini*. Izložba je priredena sa ciljem da podstakne i podrži interesovanje vojvodanskih pozorišta za negovanje umetničkog plakata. Premijerno je postavljena u Novom Sadu (22.04. – 24.05), bila je praćena Katalogom i videlo ju je 11.320 posetilaca.
3. *70 godina prvog izvođenja „Travijate“ i 45 godina obnovljene Opere Srpskog narodnog pozorišta*. Realizovana u saradnji sa Srpskim narodnim pozorištem, bila je postavljena u Novom Sadu (7. – 22.11), a videlo ju je 7.540 posetilaca.
4. *Sto deset godina postojanja pozorišnog zdanja u Somboru*. Postavljena u okviru obeležavanja 110-godišnjice od podizanja pozorišnog zdanja u Somboru, izložba je realizovana u saradnji sa Gradskim muzejem, Narodnim pozorištem, Narodnom bibliotekom, Istarskim arhivom u Somboru i Hungarološkim institutom u Novom Sadu. Bila je postavljena u Somboru (23.11. – 24.12) i videlo ju je 4.752 posetioca.

III – IZDAVAČKA DELATNOST

1. *25. sveska Almanaha pozorišta Vojvodine* - maja 1992. godine okončano je štampanje redovne 25. sveske *Almanaha pozorišta Vojvodine*, u kojoj su objavljeni iscrpni podaci (242 stranice) o radu vojvodanskih pozorišta u sezoni 1990/91, preko 1800 bibliografskih jedinica o radu teataru u toj sezoni i obimna foto-dokumentacija. Za razliku od prethodnih svezaka, u ovoj je značajno upotpunjen deo kojim su obuhvaćeni kritički osvrti na predstave, odnosno komentari i razmatranja karakterističnih pojava u pozorišnom životu Vojvodine. Tiraž Sveske bio je 1.000 primeraka.

2. *Moje uspomene* Dušana Životića Muzej je štampao u saradnji sa Muzejem pozorišne umetnosti Srbije, u tiražu od 1000 primeraka, ilustrovane sa 90 fotografija. Knjiga predstavlja dragoceno svedočanstvo o radu ovog istaknutog pozorišnog stvaraoca i značajan je prilog pozorišnoj istoriografiji, posebno u segmentu koji se tiče rada naših putujućih pozorišta.

3. *Savremeni pozorišni plakat u Vojvodini* katalog je istoimene izložbe i sadrži pregled razvoja umetničkog plakata u Evropi i u Vojvodini, sa težištem na delu šestorice najistaknutijih savremenih vojvodanskih umetnika (F. Barat, Đ. Boroš, R. Bošković, I. Koso, V. Flora, M. Jovanović). Njime su, takođe, obuhvaćeni biografski podaci i beleške o umetničkoj aktivnosti svakog od plakatista, a objavljena je i po jedna reprodukcija plakata svakog autora. Obim Kataloga je 16 strana (formata A 4), a objavljen je u tiražu od 500 primeraka.

IV – TEATROLOŠKI I DOKUMENTARISTIČKI RADOVI I OSTALE AKTIVNOSTI

1. *Razgovor o Susretu pozorišta Vojvodine* iniciran je sa željom da se svestranije sagledaju svi relevantni činioci vezani za ovu jedinstvenu teatarsku manifestaciju u nas, pogotovu sada, u uslovima ekonomske krize, ali i nevelikih umetničkih dostignuća. Razgovor je održan u Novom Sadu, 27. aprila, tokom trajanja Susreta, a u njemu su učestvovali teatarski poslenici iz Beograda i Novog Sada.
2. U saradnji sa Savezom amaterskih pozorišnih društava Vojvodine i organizatorima 33. susreta amaterskih pozorišta Vojvodine, Muzej je u Kikindi, 23. maja 1992. godine upriličio razgovor na temu *Problemi pozorišnog amaterizma Vojvodine danas*, uz učešće predstavnika Muzeja i amaterskih pozorišta iz Kikinde, Novog Sada, Sremske Mitrovice, Kule, Pančeva, Sivca i dr.

3. *Razgovor o sezoni 1991/92* Muzej je organizovao 12. oktobra 1992, u Novom Sadu, u saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Udruženjem pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, sa ciljem da se na dokumentovan i stručan način razmotre umetnički rezultati ostvareni u vojvodanskim pozorištima, ali i da se sagledaju mnoga aktuelna pitanja pozorišnog života Vojvodine.

4. *Veče posvećeno pozorišnim tradicijama Vranjeva* (danas Novi Bečej). Muzej je priredio u Novom Bečeju, 14. oktobra 1992, u okviru proslave 900-godišnjice postojanja Bečeja, na kojem su o prvoj glumačkoj dinastiji u Srba, iz porodice popa Luke Popovića i stvaralaštvu Jovana-Joce Savića govorili teatrolozi iz Novog Sada i Beograda.

5. *Putujuće pozorište u Srba* bila je tema stručnog skupa koji su zajednički organizovali Pozorišni muzej Vojvodine i Muzej pozorišne umetnosti Srbije, u Beogradu, 26. i 27. oktobra 1992, sa željom da se potpunije i svestranije sagleda i objasni rad i delovanje putujućih pozorišnih družina kod nas, ali i da se podstakne izučavanje njihovog stvaralačkog doprinosa razvoju naše dramske umetnosti i pozorišne kulture. U radu skupa učestvovalo je preko trideset pozorišnih stvaralaca, istoričara i teatrologa iz Beograda, Novog Sada i Subotice.

6. *Sistem u pozorištu i pozorište u sistemu* bila je tema stručnog razgovora organizovanog u Somboru, 23. novembra 1992. godine, u okviru programa obeležavanja 110-godišnjice pozorišne zgrade, a uz učešće predstavnika pozorišta iz Beograda, Novog Sada, Sombora, Sremske Mitrovice, Šapca, Užica, predstavnika Akademije umetnosti u Novom Sadu i dr.

7. Muzej je upriličio promocije knjige Dušana Životića *Moje uspomene* u Novom Sadu (7.10), Beogradu (20.10), Vršcu (10.11) i Zrenjaninu (9.12), uz aktivno učešće svojih radnika, teatrologa, istoričara pozorišta i dramskih umetnika Novog Sada, Beograda, Vršca i Zrenjanina.

8. Muzej je inicirao, takode, promociju jubilarne, 25. sveske *Almanaha pozorišta Vojvodine*, u Kikindi, 23. maja 1992, u okviru programa 33. susreta amaterskih pozorišta Vojvodine, i uz aktivno učešće radnika Muzeja.

9. Za potrebe snimanja triju televizijskih emisija, od kojih su dve serijali ("Deset godina Pozorišnog muzeja Vojvodine", RTS – TV Novi Sad; „Srpsko narodno pozorište" RTS – Televizija Beograd" i „Pozorište kod Srba", RTS – Televizija Beograd), radnici Muzeja izvršili su sakupljanje i odabir izuzetno obimnog materijala iz fondova Muzeja.

10. Muzej je i 1992. godine bio sedište Zajednice profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Udruženja po-

zorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine obavljajući za njihove potrebe sve administrativne i finansijske poslove.

11. Sa Sterijinim pozorjem i Muzejem pozorišne umetnosti Srbije, Muzej je predložio projekat izrade jedinstvenog informacionog sistema kod nas u oblasti pozorišta i ponudio ga nadležnim državnim organizacijama radi realizacije.

12. Tokom 1992. godine 91 naučni radnik bavio se proučavanjem grade sakupljene u fondovima i zbirkama Muzeja.

PREGLED RADA ZAJEDNICE PROFESIONALNIH POZORIŠNIH ORGANIZACIJA VOJVODINE U 1992. GODINI

U 1992. godini Zajednica je održala ukupno četiri sednice: 3. februara, 9. marta, 29. juna i 24. decembra. Sve sednice su održane u Novosadskom pozorištu - Újvidéki Színház u Novom Sadu.

Zajednica je na svojim sednicama razmatrala uobičajeni niz pitanja vezanih uglavnom za održavanje 42. susreta vojvodanskih pozorišta: određivanje mesta Susreta, njihova priprema i realizacija, analiza izveštaja o održanim Susretima, kao i analiza kvaliteta pratećih manifestacija Susreta. Naravno, redovno se raspravljalo i o tekućim problemima pojedinih pozorišta, a važno je napomenuti da se ove godine, na sednici Zajednice od 3. februara, ustanovila NAGRAĐA NIKOLA PECA PETROVIĆ koju dodeljuje somborsko Narodno pozorište.

Domaćin 42. susreta vojvodanskih pozorišta bilo je Novosadsko pozorište - Újvidéki Színház. Susreti su trajali od 17. do 27. aprila 1992. godine. U okviru programa Susreta izvedeno je petnaest predstava u konkurenciji. Realizovane su i tri gostujuće predstave: Akademija umetnosti Novi Sad - *Medved i prosidba*, A. P. Čehova (Klasa studenata na mađarskom jeziku), Narodno pozorište Kruševac - *Draga Jelena Sergejevna*, Lj. Razumovske i Beogradsko dramsko pozorište Beograd - *Ko se boji Virdžinije Vulf*, E. Olbija.

Susrete je pratila Ocenjivačka komisija u sastavu: Milenko Misailović, dramaturg i reditelj, predsednik Komisije, Milica Radaković, glumica, Šandor Guelmino, teatrolog, Pavle Janković Šole, književnik i Aleksandar Zlatović scenograf. Ocenjivačka komisija donela je nagrade i pohvale u skladu sa Pravilnikom o radu ocenjivačke komisije.

Posebnu zanimljivost svakako čini podatak da su ove godine okrugle stolove (nakon svake održane predstave) vodili svake večeri drugi pozorišni stručnjaci, što je realizovano u saradnji sa Udruženjem pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine.

U okviru Susreta održane su sledeće manifestacije: izložba „Savremeni pozorišni plakat u Vojvodini“ (pripremio Pozorišni muzej Vojvodine); razgovori „Marketing u pozorištu“ i „Susreti vojvodanskih pozorišta – status, programska koncepcija, organizacija“ (organizovala Zajednica). Takođe, Udruženje dramskih umetnika Vojvodine organizovalo je razgovor o mogućnostima međusobne saradnje: Sterijinog pozorja, Saveza amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, Dramskog odeljenja Akademije umetnosti, Pozorišnog muzeja Vojvodine, Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa i Zajednice profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine. Realizacija utvrđenog programa Susreta tekla je po planu, izuzev u slučaju učešća Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici čije se predstave (zbog nesporazuma i neblagovremenog dogovora) nisu održale u vreme i na mestu kako je najavljeno, odnosno planirano.

Što se tiče izdavačke delatnosti, Zajednica je, u saradnji sa Pozorišnim muzejem Vojvodine, nastavila štampanje ALMANAHA, pa smo, baš ove godine, imali prilike da pozdravimo dvadesetpetu, dakle, jubilarnu svesku. Kao dokument, svakako je značajno i štampanje BILTENA u toku Susreta, koji je uređivala Vesna Krčmar.

Zajednica je, kao i ranijih godina, ostvarivala saradnju sa Pozorišnim muzejem Vojvodine, Udruženjem dramskih umetnika Vojvodine, kao i sa Udruženjem pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine.

UDRUŽENJE POZORIŠNIH KRITIČARA I TEATROLOGA VOJVODINE

Osnovano krajem aprila 1991. godine, Udruženje je svoj rad u 1992. koncentrisalo na organizovanje i sistematsko praćenje i podsticanje razvoja teatrologije kao globalne naučno-istraživačke discipline, posvećujući posebnu pažnju unapređivanju pozorišne kritike i pozorišne historiografije kao njenih bitnih segmenata. Iz takvih njegovih određenja proizašlo je i usmerenje ka teatrološkim analizama i razmatranjima aktuelnih pozorišnih pojava i tema, ali i onih koje se na najneposredniji način dotiču same pozorišne historiografije.

Shodno ovako utvrđenim ciljevima Udruženje je, u saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišta Vojvodine, organizovalo u Novom Sadu, 27. aprila 1992. godine, za vreme održavanja 42. susreta pozorišta Vojvodine, razgovor na temu *Susret pozorišta Vojvodine i njegova perspektiva* sa ciljem da, na osnovu dosadašnjih zapažanja i utisaka o nivou i kvalitetu programa manifestacije, učesnici i realizatori Susreta iznadu nove oblike nužno potrebne za

njihovo unapređivanje, odnosno za eventualne izmene i inovacije njenog statusa, načina finansiranja i samih programskih okvira. U razgovoru su uzeli učešća teatrolozi i pozorišni kritičari iz Novog Sada, Beograda i Kruševca.

Polazeći, s druge strane, od stanovišta da je dramski amaterizam veoma značajan pokazatelj ukupnih pozorišnih zbivanja u Vojvodini i da stoga zaslužuje pažnju svih neposredno zainteresovanih činilaca, Udruženje je, u zajednici sa Savezom amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, organizovalo u Kikindi, 22. maja 1992. godine, za vreme 33. susreta amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, razgovor *O aktuelnim pitanjima i pojavama u oblasti pozorišnog amaterizma*. U razgovoru su osim pozorišnih kritičara i teatrologa učestvovali pozorišni amateri i organizatori pozorišnog amaterizma iz Kikinde, Kule, Bačkog Petrovca, Sremske Mitrovice i Novog Sada, te drugi pozorišni stručnjaci koji su u dužem periodu pratili rad pozorišnih amatera ili u njemu neposredno učestvovali.

U saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Uredništvom Almanaha pozorišta Vojvodine, Udruženje je organizovalo razgovor *O sezoni 1991/92.* nastavljajući, tako, sada već uhodanu praksu razmatranja celine rada vojvodanskih pozorišta u toku jedne pozorišne sezone, njihovu repertoarsku politiku, dosegnuti umetnički nivo, pojave u domenu pozorišne kritike, publike, kao i sve drugo što je karakteristično za aktuelne tokove pozorišnog života u Vojvodini, a naročito ono što proističe kao posledica ukupnih neredovnih i nenormalnih okolnosti koje u poslednje vreme pritiskuju i opterećuju našu zbilju. Razgovor je održan u Novom Sadu, 12. oktobra 1992, uz učešće predstavnika pozorišta Vojvodine, te kritičara i teatrologa iz Novog Sada i Beograda.

Autorizovana izlaganja svih učesnika na ova tri razgovora objavljena su u 26. svesci Almanaha pozorišta Vojvodine.

Značajan doprinos dali su predstavnici Udruženja u radu stručnog skupa na temu *Putujuće pozorišne družine u Srbija do 1944. godine*, koji je održan u Beogradu 26. i 27. oktobra 1992, sa željom da se na istoriografsko-dokumentaristički i kulturno-istorijski način obrade pitanja višestrukog značaja putujućih pozorišta u kulturnoj istoriji Srbije, bez obzira na kom su jeziku igrala, tokom minulog veka.

Autorizovana izlaganja svih učesnika objavljena su u posebnoj knjizi, istog naziva kao i tema skupa, u izdanju Muzeja pozorišne umetnosti Srbije i Pozorišnog muzeja Vojvodine.

U okviru programa obeležavanja 110-godišnjice postojanja somborske pozorišne zgrade, Udruženje je u zajednici sa Narodnim pozorištem u Somboru bilo organizator razgovora na temu *Sistem u pozorištu, pozorište u sistemu*, održanog u Somboru, 23. novembra 1992, uz učešće pozorišnih

kritičara i teatrologa iz Novog Sada, Beograda, Sremske Mitrovice, Šapca, Užica i dr.

Budući da se 1992. godine navršilo sto godina od rođenja istaknutog pozorišnog stvaraoca Dušana Životića, čiju su knjigu *Moje uspomene* izdali Muzej pozorišne umetnosti Srbije i Pozorišni muzej Vojvodine, članovi Udruženja su svesrdno uzeli učešća tokom organizovanja promocija u Novom Sadu (7. oktobra), Vršcu (10. novembra) i Zrenjaninu (9. decembra 1992).

Posebno treba istaći doprinos članova Udruženja izradi teza i stručno-analičkih pregleda za sve navedene razgovore i skupove, koji su predstavljali dobro polazište i solidnu osnovu za sve pomenute razgovore.

Najzad, valja napomenuti da su članovi Udruženja učestvovali u brojnim večerima posvećenim izlascima knjiga iz štampe, ili glumcima samim. Od polazišnih do realizatorskih rešenja Udruženje je, bez samohvalisanja, uspelo da zadrži i održi svoje osnovne programske namere.

in memoriam

MIHAJLO MILIČEVIĆ

(1910 – 1993)

Na samom početku 1993. godine, tačnije, 22. januara, ugasla je još jedna značajna glumačka figura čija je umetnička biografija, gotovo u celosti, podarena pre svih, vojvođanskim pozorišnim scenama. Naime, glumačko sazrevanje i najviši dometi scenske interpretacije Mihajla Miličevića neraskidivo su povezani sa, najpre aktivnom produkcijom profesionalnog pozorišta u Pančevu, potom u znatnoj meri sa najubedljivijom decenijom uspeha Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu, da bi se, na kraju, dekadom, provedenom u Srpskom narodnom pozorištu, valorizovali kao nesumnjiv znak raspoznavanja ovog teatra, koji se pripisuju upravo toj poratnoj generaciji darovitih glumaca kojoj je pripadao i Mihajlo Miličević.

Mihajlo Miličević rođen je 14. juna 1910. godine u Obrenovcu. Već kao dvadesetogodišnjak uključuje se u delatnost mnogih amaterskih pozorišnih društava. 1935. godine napušta svoj poziv i predan iskrenom pozorišnom zanosu, najpre svoju sudbinu prepušta putujućim pozorišnim trupama, potom u teatrima u Nišu, na Cetinju i Novom Sadu, gde ga zatiče rat. Jedno vreme radi u udruženju glumaca u Beogradu odakle se priključuje oslobodilačkoj vojsci. Posle rata, kao profesionalni glumac, znatno doprinosi umetničkom napredovanju pančevačkog, zrenjaninskog i Srpskog narodnog pozorišta.

Tadašnja najznačajnija rediteljska imena otkrivaju u Miličeviću posebnu snagu karakternog glumca, podjednako uspešnog i u dramama i u komedijama klasičnog domaćeg i stranog repertoara. Redaju se u nizu njegovi briljantno odigrani likovi u komadima Šekspira, Molijera, Šitera, kao i Sterije, Trifkovića, Nušića ali i one interpretacije koje počinju da skreću pažnju na nove pravce u dramskoj literaturi. Pančevačka publika pamtiće ga kao Hadži-Tomu u *Koštani*, Jevrema u *Narodnom poslaniku*, Dunda u *Dundu Maroju*.

Na sceni Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu izdvajaju mu se uloge Arnala u *Monseranu*, Milera u *Spletki i ljubavi*, Orgona u *Tartifu*, Malvolija u *Bogojavljenjskoj noći*, Besemjonova u *Malogradanima*. Međutim, čini se da je vrh svoje glumačke invencije i nadahnuća dosegao interpretacijom Kir-Janje u istoimenoj Sterijinoj komediji. Sa Miličevićem u naslovnoj ulozi najpre se dokazuje pančevački teatar, potom zrenjaninski, u tri podele igra ovu predstavu više sezona, učestvuje na Sterijinom pozorju, a u sezoni 1965/66, sada već kao član drame Srpskog narodnog pozorišta, ponovo igra s velikim uspehom Sterijinog tvrdicu. Do kraja svog profesionalnog rada u Srpskom narodnom pozorištu ostvaruje zapažene uloge u *Juliju Cezaru*, *Narodnom poslaniku*, *Koštani*, *Velikom Maku*, *Revizonu*, *Poseti stare dame*, *Romeu i Juliji* i nizu drugih predstava.

Mihajlo Miličević bio je od one vrste glumaca koja je podjednako crpela snagu iz svog urođenog talenta ali i iz lucidnih promišljanja i snage kolektivnog zanosa. Opredelivši sebe za pozorišnu umetnost i verujući u nju bez ostatka, i svoj porodični život determinisao je logikom glumca globtrotera, ali od one vrste koja ceni pouzdanost i kvalitet. Pozorišni život Vojvodine ga takvog pamti i vodi u svojoj istoriji.

S. Ž. Š.

OLGA PERIĆ

(1913 – 1993)

Prva žena upravnik u dugovekoj istoriji Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu Olga Perić (Arsenijević, Stokanović) rođena je 8. aprila 1913. u Starom Bečeju. Osnovnu školu i gimnaziju završila je u rodnom gradu, a Filozofski fakultet – Grupa za jugoslovensku književnost i srpski jezik

1937. godine u Beogradu. Do početka Drugog svetskog rata profesor je u Loznici, a neposredno po njegovom izbijanju priključuje se Narodnooslobodilačkom pokretu. U oslobođenom Čačku 1941. postaje rukovodilac Kulturno-prosvetnog odbora, da bi posle sloma Užičke republike bila uhapšena i deportovana u logor na Banjici. U ratu će izgubiti i supruga. Po oslobođenju kraće vreme je u Starom Bečeju, zatim prelazi u Novi Sad u Povereništvo za prosvetu i kulturu Vojvodine, a nakon odlaska Jovana Konjovića, tadašnjeg čelnika SNP-a, 6. marta 1952. izabrana je za upravnik Srpskog narodnog pozorišta. Međutim, „ne imajući dobre saradnike“, kako u svojim zapisima beleži glumac Stanoje Dušanović, „ona nije mogla da sprovede svoj plan *čiste umetnosti u pozorištu*. Zato ga je i napustila” 31. decembra 1952. godine.

Posle Srpskog narodnog pozorišta Olga Perić je najpre pomoćnik, pa upravnik Biblioteke Matice srpske, a prelaskom u Beograd nalazi se na dužnosti upravnik Biblioteke Grada Beograda te upravnik Biblioteke Maršalata Jugoslavije, sve do odlaska u penziju.

U kratkotrajnom braku sa muzičarem Markom Stokanovićem imala je sina Ivana, koji je tragično poginuo u dvanaestoj godini.

Tokom upravnikovanja u Srpskom narodnom pozorištu Olga Perić je, među saradnicima i umetnicima, ostala zapamćena kao savestan, uman, veoma energičan i radeni poslenik, vanredne inteligencije.

Umrta je 28. marta 1993. u Starom Bečeju. Sahranjena je na Novom groblju u Beogradu.

M. R.

MILUTIN KARIŠIK (1928 - 1993)

Pozorišni život Novog Sada i Vojvodine ostao je 17. maja 1993. godine bez jednog od svojih najtrudoljubivijih poslenika. Jer, bez obzira šta radio i čime se bavio Milutin Karišik je uvek i samo promišljao teatar, kao odredište svoje i kao svoje potpuno i definitivno opredeljenje.

Rođen je 5. oktobra 1928, u Surčinu, u kome je završio osnovnu školu. Gimnaziju je, nošen vetrovima rata, učio u Vršcu, Subotici, Knjaževcu, Nišu i opet u Vršcu, u kome je i maturirao. Svetsku književnost diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu.

Sa sedamnaest godina postaje najpre glumac, a kasnije i reditelj Narodnog pozorišta „Sterija” u Vršcu. U njemu je u angažmanu u dva maha – od 1945. do 1950. i od 1952. do

1959, potom je član Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku (1951/52) i Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjaninu (1959 – 1964). Od 1964. do 1976. samostalni je savetnik u Pokrajinskom sekretarijatu za obrazovanje, nauku i kulturu Vojvodine u Novom Sadu, zatim sekretar Kulturno-prosvetne zajednice Vojvodine (1976 – 1983), i najzad od 1. jula 1983. do smrti direktor je i muzejski savetnik Pozorišnog muzeja Vojvodine.

Neprocenjiv je Karišikov doprinos radu Zajednice profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine, čiji je sekretar bio od 1969. godine do smrti, Saveza amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, Sterijinog pozorja, Odeljenja za scenske umetnosti i muziku Matice srpske i brojnih, brojnih drugih kulturnih i naučnih ustanova. Bio je jedan od najupornijih poslenika u kulturi koji su doprineli osnivanju Akademije umetnosti u Novom Sadu, kao što je bio neumorni inicijator kontinuiranog praćenja teatarskog stvaralaštva u mnogim našim sredinama (Vršac, Zrenjanin, Sombor, Subotica, Sremska Mitrovica, Pančevo).

Od pokretanja Almanaha pozorišta Vojvodine (1968) u njegovoj je Redakciji, a od sezone 1976/77. preuzima dužnost glavnog i odgovornog urednika ove najstarije pozorišne, periodične, publikacije u nas.

Karišik je i pisac dveju komedija: „Parničari” (izvedene 1959. godine u Narodnom pozorištu „Sterija” u Vršcu) i „Društvene igre” koju je, pod pseudonimom Mića Milutinović, 1965. godine takođe prikazalo vršačko Pozorište, dok su njegove prevode sa nemačkog, Bihnerovog „Vojceka” (1978) i Šniclerovog „Kola” (1982), izveli ansambli somborskog odnosno suboličkog Teatra.

Saradujući u mnogim časopisima i listovima objavio je preko osamdeset tekstova iz istorije našeg pozorišnog života i bio autor i priređivač više publikacija (”20 susreta pozorišta Vojvodine”, 1970; „Profesionalna pozorišta u SAP Vojvodini, 1945 – 1975”, 1975; „Sterija na vojvodanskih scenama”, 1976; „Narodno pozorište „Sterija” u Vršcu”, 1980; „30 susreta pozorišta Vojvodine”, 1980; „Radosti i strepnje – trideset susreta amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, 1960 – 1989”, 1989; „Dela Branislava Nušića na scenama pozorišta u Vojvodini”, 1989; „Dela Branka Ćopića na scenama pozorišta u Vojvodini”, 1990; „Četrdeset susreta pozorišta Vojvodine, 1947 – 1990”, 1990) i drugih.

Dosledan svojim uverenjima o potrebi stalnog širenja i podsticanja pozorišnog stvaralaštva i van središta i sedišta profesionalnih teatarskih ustanova Karišik je u više dramskih ansambala amaterskih kulturno-umetničkih društava širom Vojvodine postavio na scenu preko šezdeset premijera dela naših i stranih pisaca i organizovao brojne kurseve, seminare, skupove i simpozijume pozorišnih radnika-amatera, ali

sa istim uspehom i pozorišnih kritičara i teatrologa, kao što je neprocenljiv i njegov doprinos organizovanju svakogodišnjeg susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine.

Za svoj visokoprofesionalni i samopregorni rad dobio je brojne pohvale, priznanja i nagrade, među kojima i „Iskru kulture Vojvodine”.

Miroslav Radonjić

JOSIP LEŠIĆ

(1929 – 1993)

Jedna smrt koja ima znake kratke i mirne građanske smrti od srca, dogodila se krajem maja 1993. godine, na samom početku Sterijinog pozorja u Novom Sadu. Sav nesrećan u ratnom Sarajevu, dr Josip Lešić je iz svog Kasindola, srpskog sela kraj Sarajeva, u kome je bio sve vreme građanskog rata u bivšoj Bosni i Hercegovini, krenuo u Beograd i u Novi Sad. Dva puta je u maju 1993. godine dolazio u Beograd i u Novi Sad, brigom Republike Srpske na Palama i pažnjom Sterijinog pozorja u Novom Sadu, koje ga je pozvalo, da sa suprugom Ravijojlom bude gost na još jednim Jugoslovenskim pozorišnim igrama – Sterijinom pozorju 1993.

U tom času radosti dr Josip Lešić je umro. Sasvim bi cinično bilo reći da je umro od sreće. Umro je ipak zagledan u kratki fantastični film o novom životu u starom zavičaju. Kažem zavičaj i ne kažem to literarno. Josip Lešić, rođen 1929. godine u Zrenjaninu, umro je 1993. godine u Novom Sadu. Beskrajni plavi krug se otvorio i zatvorio ovde u Srbiji, u Vojvodini.

Dva puta sam govorio o Josipu Lešiću javno. Jedared u Sarajevu, kada se pojavila njegova i naša osnovna knjiga kulture i knjiga neverovatna za naše prilike, i otuda namerno neprimećena – **JUGOSLOVENSKA MODERNA POZORIŠNA REŽIJA**. Ova knjiga uvodi u naše civilizacijsko pamćenje već viđeno pozorište na celom YU prostoru u istorijskoj perspektivi. To su činjenice, informacije i ideje, koje treba da znaju, a ne znaju svi naši pozorišnici – pozorišni kritičari pre svih, glumci, pisci i svi naši pozorišni reditelji, a zašto da ne i gledaoci pozorišta.

Knjiga **JUGOSLOVENSKA MODERNA POZORIŠNA REŽIJA** dogodila se 1989. godine, kao dugo očekivano dete koje nije obradovalo mnoge. Drugi put u svom govorenju o Josipu Lešiću obrazlagao sam Sterijinu nagradu za naročite zasluge za razvoj Jugoslovenskih pozorišnih igara u Novom Sadu, koju je dr Josip Lešić dobio 1990. godine.

Nekoliko života je potrebno da se uradi ono što je Josip Lešić dao pozorištu, nauci, kulturi, književnosti i pedagogiji...

Jedan ljudski vek, da se naprave pozorišne predstave, koje je on režirao u gradovima Jugoslavije. Drugi život, da se otkriju i u knjige upišu tragovi ranijeg pozorišnog života na prostorima Jugoslavije. Treći život, da se u mladim ljudima na fakultetu zametne ljubav prema drami i pozorištu i danas i u prošlim vremenima. Četvrti život, da se novim pozorišnim istraživanjima hrane časopisi, enciklopedije, instituti, akademije, simpozijumi. Peti svoj život Josip Lešić otkrio je i trošio u pisanju romana u kojima pripoveda nacionalnu, književnu i pozorišnu istoriju.

Višestruko i uporedno interesovanje Lešića za režiju u pozorištu, za pedagogiju pozorišta, za istoriju pozorišta, za teoriju pozorišta – veoma obogaćuje svaki njegov pojedinačni rad i delo. Poznavanje rediteljske pozorišne radionice provodi se u svim Lešićevim knjigama i radovima. Interakcija Lešićevih pozorišnih interesovanja traje neprekidno u njegovim radovima i u celoj njegovoj biografiji. Istovremeno, njegovi bliski susreti sa umetničkom istorijom pozorišta u Evropi i kod nas, neprekidno su hranili i oblikovali praktični rediteljski postupak Josipa Lešića. U jednom takvom srećnom trenutku svog rediteljskog rada on zaslužuje najveću rediteljsku nagradu u YU prostoru – nagradu „Bojan Stupica”.

U svojim komplementarnim aktivnostima Josip Lešić menja našu sliku o predmetima kojima se bavi. Iznenadi nas klovn sa ozbiljnim unutarnjim licem u knjizi o Nušiću, koja je i romansirana biografija i kritička studija i dokumentarni dosije i psihološki portret. Pre toga, Lešić piše analitičnu studiju o boji i zvuku u dramama Miroslava Krležee... a onda piše dokumentarni roman o Aleksi Šantiću, pesniku Mostara, koji se u ovom času ruši u sudaru mržnje s mržnjom. U istom prostoru Lešićevog bezmernog interesovanja pojavice se neobični roman o zanimljivom i tragičnom pesniku Sibe Miličiću.

Glas koji unosi Josip Lešić u oglašavanje kulturnih vrednosti i pozorišnih vrednosti na tlu bivše Jugoslavije, sasvim je osoben i osobit, a kada je u pitanju regionalno pozorište u Bosni i Hercegovini, pionirski i autentičan. Lešićev posao istraživanja pozorišnog života na domicinom tlu ima izuzetan značaj. U poslu istraživanja i ispisivanja istorije pozorišta i istorije drame Sarajeva, Banja Luke, Mostara, Tuzle, Zenice... Josip Lešić se ponaša kao raden i strpljiv ispirač zlata u malim rekama i potocima. Ono što rađe timovi istraživača i ispirača, uradila je lična i ručna radionica Josipa Lešića – istorijsko i enciklopedijsko prikazivanje pozorišnog života u prostoru Bosne i Hercegovine.

U obimnom, u važnom, u trajnom delu dr Josipa Lešića, pulsira srce njegovog rada – pozorište. To je osnovni znak celog njegovog postojanja. Ime koje je dr Josip Lešić dao jednoj svojoj knjizi „Mostar, grad opsednut pozorištem“, on je zaslužio sam. Uistinu, Josip Lešić je ČOVEK OPSEDNUT POZORIŠTEM.

U dogadanjima dr Josipa Lešića Jugoslavija stoji kao dominantna. Jugoslavija je Lešićev lični zavičaj i njegov zavičaj umetnosti. U kratkom vremenu posle Lešićeve knjige o jugoslovenskoj modernoj pozorišnoj režiji i u još kraćem vremenu posle Sterijine nagrade Jugoslovenskih pozorišnih igara u Novom Sadu, Jugoslavija se urušila...

Ljudi oko Josipa Lešića su pucali i prekidalili tuđe i svoje kratke ljudske živote, a Josip Lešić je smogao da piše, da piše svoje trajne knjige, da piše. Svoj kratki ratni život od godinu i nešto dana, dr Josip Lešić je potrošio na pisanje dve knjige: jednu, o srpskom dramatičaru Jovanu Steriji Popoviću i drugu, o hrvatskom pesniku Silviju Strahimiru Kranjčeviću.

A Jugoslavija Josipa Lešića, hteli mi to ili ne voleli to, više ne postoji. Oko nas ovde i u nama je ova, ni Jugoslavija ni Srbija. Do poslednjeg daha Josip Lešić nije smogao da o tome govori bez emocija. A ima nas koji smo istorijsku činjenicu da Jugoslavije, evo, dva puta nema i da je treći put ne treba biti – uvažili, bez novih iluzija i bez starih emocija. Ipak, emocije su tu, one su među nama. Emocije su u našim ličnim biografijama, one su u našim poznanstvima i ljudskim susretima, one su u našim prijateljstvima i u našim razlazima.

Dimitrije Đurković

OKTAVLIJAN ENIGARESKU

(1924 – 1993)

Vest o smrti Oktavijana Enigareškua stigla je iz Bukurešta nekako sasvim neočekivano, tog jula 1993. godine. Još istog proleća, kada je, kao član žirija Međunarodnog takmičenja Muzičke omladine za pevače, boravio u Beogradu, iskoristio je slobodan dan da poseti Novi Sad i da se sretne sa kolegama i prijateljima. Bio je bodar, raspoložen za razgovor, pričajući o svom životu i aktivnostima kod kuće, koje je nastavljao i pored narušenog zdravlja, jer nije mogao da odjednom prekine sa tako uvreženom navikom pune radne angažovanosti. Uostalom, tako je to bilo i tokom poslednje školske 1991/92. godine provedene na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, kada je, iako veoma opterećen zdravstvenim problemima, uporno nastavljao svoj godinama ustaljeni

tempo od 4 radna termina nedeljno, prenoseći studentima nesmiljenim tempom sve svoje bogato stručno znanje i ogromno umetničko i životno iskustvo. A ono je bilo stvarano tokom jedne zaista impresivne umetničke karijere.

Rođen u Bukureštu 1924. godine, gde je diplomirao na Konzervatoriju u klasi profesora A. Kostešku-Duke, već u 21. godini debituje na sceni bukureštanske Opere u ulozi grofa Lune u Verdijevom „Trubaduru“. Karijeru započinje u Operi grada Kluža, gde počinje da se bavi i vokalnom pedagogijom. Uskoro dobija angažman u Bukureštu, da bi nakon ostvarenog prisustva na svim operskim scenama u Rumuniji, te osvojenih više nagrada na domaćim i internacionalnim pevačkim takmičenjima, postao vodeći solista bukureštanske Opere i veoma tražen gost gotovo svih velikih evropskih operskih scena u Italiji, Nemačkoj, Francuskoj, Engleskoj, Irskoj, Austriji, Čehoslovačkoj, Bugarskoj, Turskoj, Grčkoj i drugde, a veoma često je nastupao u Beogradu, gde ga je publika osobito volela, kao i u drugim jugoslovenskim operama.

Paralelno teče njegov pedagoški rad na Konzervatoriju u Bukureštu, uz vođenje brojnih internacionalnih seminara za umetničko usavršavanje u Nemačkoj, Jugoslaviji i Bugarskoj. Njegov ugled potvrđuje i činjenica da u vremenu od 1968. do 1971. godine kao generalni direktor stoji na čelu Rumunske državne opere u Bukureštu. Dobija najviša državna priznanja: „Zaslužni umetnik Rumunije“ i „Laureat državne nagrade“ 1971. godine, a italijanska vlada mu za izuzetne zasluge u kulturi Evrope, dodeljuje visoko zvanje doktora akademika Tiberijske akademije u Rimu. Član je žirija mnogih uglednih međunarodnih pevačkih takmičenja.

Na jednom od tih takmičenja, kompozitor i tada dekan nedavno osnovane Akademije umetnosti u Novom Sadu, Rudolf Bruči, koristeći priliku, pošto je i sam bio član žirija, uspeva da nagovori profesora Enigareškua, koji je u to vreme po rumunskim zakonima već bio stekao pravo na penziju, da umetničku i pedagošku delatnost nastavi u Novom Sadu. Bilo je to vreme preobražaja novosadske Opere u Muzički centar, predstojalo je otvaranje nove pozorišne zgrade i Enigarešku, još u punoj pevačkoj i opštoj snazi, prihvata ovaj poziv, ne misleći da će tako zavoleti Novi Sad, u kojem će pretežno živeti i delovati punih 14 godina.

U novosadskoj Operi je njegovo prisustvo imalo izuzetan, stimulišući značaj. Pevač takvih glasovnih i umetničkih potencijala neminovno je predstavljao reper umetničkog standarda, kojem ceo ansambl prirodno teži. Pevajući sve bari tonske uloge svog faha u tekućem repertoaru i novopostavljenim premijerama (a izbor iz njegovih preko 50 saviadanih uloga zaista nije bilo teško napraviti), bio je jedan od

najvažnijih oslonaca poleta koji je Opera u tom periodu doživljavala. Pored standardnih uloga u Verdijevim operama (*Rigoletto*, *Traviata*, *Trubadur*, *Aida*), Skarpnje u Pučini-jevoj „Toski” i drugih, prihvaćao je i takve, za njega ni malo lake zadatke, kao što je učenje pojedinih uloga na srpskom (Mlinar Sima u Gotovčevom „Eru s onoga svijeta”, Tonio u „Pajacima”, Đani Skiki), a iskazao se i kao reditelj, posebno u Verdijevom „Otelu”, gde je i tumačio ulogu Jaga, te u spomenutim „Pajacima” Leonkavala i „Đani Skikiju” Pučini-ja. Kao posebno uspelo ostvarenje pamtiće se i njegova režija i njegova fascinantna kreacija naslovne uloge u ovoj drugoj operi.

Njegov glas je i u tom periodu oduševljavao bojom i volumenom, bio je potpuno svež i neoštećen, a interpretacije su se odlikovale muzikalnošću, uočljivom širinom fraze i produbljenim muzičkim i scenskim psihološkim nijansiranjem.

Ništa manje značajna za našu sredinu bila je njegova pedagoška delatnost, koju je nastavio i nakon prestanka aktivne pevačke karijere. U njemu su studenti Akademije umetnosti u Novom Sadu imali pouzdanog vodiča, kojem se mogu prepustiti sa najdubljim poverenjem. Privlačeći svojim iskustvom i studente iz drugih sredina, postizao je sa njima odlične rezultate, pa su se tako oni najtalentovaniji i najdisciplinovaniji, pod njegovim nadzorom izgradili u prvorazredne, za profesionalnu karijeru pripremljene mlade umetnike. Spomenimo samo neke: baritona Bojana Kneževića, koji već ostvaruje karijeru u Americi, soprane Gordanu Tomić, Branku Oklješu i Anušku Pejović, mecosoprane Tamaru Marković i Marinu Pavlović-Barać, tenora Dragoslava Ilića, baritona Branislava Vukasovića, basa Ivana Tomaševa...

Enigaresku – profesor, bio je bezgranično predan radu sa svojim studentima, odsutan od predavanja samo kada ga je ozbiljna bolest ili neodložna profesionalna obaveza sprečavala. Strpljiv i uporan u radu, neposredan u kontaktu, bio je međutim i veoma strog u zahtevima i ocenjivanju, a posebno prema neozbiljnostima i neodgovornom ponašanju prema određenom disciplinovanom načinu života, kojem se svaki pevač tokom celog života mora podvrgavati. U njegovoj klasi, na zidu je bio grafikon, gde je bio ubeležen svaki dolazak i izostanak, kao i ocena svakog časa. Nakon završnih godišnjih javnih ispita, koje pamtimo kao zanimljive i kvalitetne vokalne koncerte, vodene su duge, a ponekad i ne sasvim prijatne diskusije. Ko nije želeo ili mogao da se ovakvom tempu i režimu povinuje, odustajao je ili otpadao. Oni koji su ostajali i završavali studije, s ponosom ističu da su bili studenti profesora Oktavijana Enigareskua.

Došavši kod nas sa verovatnim uverenjem da se radi o jednoj od mnogih stanica njegove životne karijere, Enigares-

ku je ovde ostao do kraja, da bi nam podario plodove pret hodno stečenih znanja i iskustava, kojima je u našoj sredini ostavio neizbrisiv trag.

Eugen Gvozdanović

PETAR VRTIPRAŠKI

(8. februar 1914, Jaša Tomić – 26. avgust 1993, Novi Sad)

Hvaleći joj lepotu oka, Homer o Heri, vrhovnoj boginji grčke mitologije, veli da je *volooka*. Takav pogled, volooki u homerovskom značenju te reči, imao je glumac Petar Vrtipraški. Kada bi on pogledao publiku, kaže Milica Kljajić-Radaković, glumica koja je s njim mnogo puta igrala, ona bi zanemela. Bilo je uzbudljivo videti to krupno i izražajno oko nad kojim je široko i visoko čelo delovalo kao oličenje atenske mudrosti.

Da, mudrost. Petar Vrtipraški bio je glumac mudar. Znao je da nije uputno zanositi se šljokicama efemernog uspeha do koga se rutinom lako stiže, ali čije dejstvo traje koliko život vilihog konjica. Gluma je za njega bio posao veoma ozbiljan, kao hirurgija, kao kopanje u rudarskoj jami, kao pilotiranje. Mala omaška u tim poslovima dovoljna je da izazove katastrofu. On sebi nije dopuštao ni male omaške. Kao svaki glumac, mogao je da ne dosegne do vrhunca; nikada nije prestajao da mu teži i uvek je za idealnim oblikom tumačenog lika tragao s punom ozbiljnošću i odgovornošću.

Cenio je reč i voleo da je prodorno dobaci do gledališta. Znao je danas maltene zaboravljenu veštinu: umeo je da kaže stih, da od jednog stiha stvori celu jednu priču. Jedan od vrhunaca njegove glume bilo je tumačenje Pere Segedinca u tragediji Laze Kostića. Tumačio je taj lik s profesionalnim zanosom i rodoljubivim ushićenjem. On, čovek srednjeg rasta, u ovoj ulozi namah je dobijao nekakve divovske razmere, postajao je od sebe za glavu viši, jer ga je kazana reč uzvisivala. Mag reči preobraćao se u scenskog diva.

A kada, u kojoj ulozi, nije bio takav?

Njegovi su, pored ostalih, bili, njima je vladao, Julije Cezar u Šekspirovoj tragediji, Hadži Toma u Stankovićevoj „Koštani”, Pop Spira u dramatisaciji znamenitog Sremčevog romana, Gubernator u „Smrti Gubernatora” Kručkovskog, Sofronije Kirić u obema dramatisacijama Ignjatovićevoj „Večitog mladoženje”, Domeniko Sorijano u „Filumeni Marturano”, Zero u „Haleluji” Đorđa Lebovića, Zelman Levental u, takode Lebovićevoj „Haleluji”.

Posebno se sećam njegovog Domenika Sorijana. On, raskošan i prodoran, u toj komediji De Filipovoj našao se pored isto tako raskošne i prodorne Ljubice Ravasi u naslovnoj ulozi. Ovde je valjalo biti raskošan u komediji. Kako to biti uz Ljubicu, koja suvereno vlada rezonerskim i patetičnim monologom u okolnostima i humornim i tužnim? Petar Vrtipraški se s protagonistkinjom u ovoj prilici izjednačio postajući stabilan polporanj njenom razmahu. Nije se ustručavao da svojom moći podstakne partnerkinu izražajnost, znajući da tim postupkom i sebe uzvisuje.

I onda, na kraju glumačkog puta, Levental u Lebovićevoj „Viktoriji“. Voleo je Lebovićeve likove, jer su odgovarali njegovom tragedskom izrazu. Reditelj Dimitrije Đurković voleo je da mu Vrtipraški zadiči predstavu. Pripremao je Leventala već načeto srca. Da bi ga u predstavi imao u punoj moći, a ipak poštedeo napora, Đurković je u ovoj ulozi, alternativno, imao Dragutina Kolesara. I u jednoj predstavi, posle premijere, u času kada se od Vrtipraškog očekivala tragična a jaka reč, počeo je da se znoji, da šapuće, da se maltene na sceni guši. Izdržao je taj čin do kraja i

dalje nije mogao. Predstava je ipak završena, jer je u njoj u nastavku igrao Kolesar.

Oporavio se potom od srčanog udara. Ali, nikada toliko da je mogao podneti prvačke role. Nije hteo da bude epizodista, nije želeo da ga smatraju velikanom pod poštedom. Otišao je u penziju. Dok je bio aktivan glumac, dosledno je delio profesionalne obaveze od privatnog života. Posle proba, posle predstava, on, gorostas u igri, postajao je građanin koji se s posla vraća kući, zaključavši pisaci sto. Niti je badavisao u pozorišnom klubu, niti ga je na badavisanje iko nagovarao.

Kada je otišao u penziju, udaljio se od teatra. Svoj život provodio je u dugim šetnjama, uglavnom u osami i razmišljanju. Gotovo dve i po decenije delile su ga od odlaska iz pozorišta do odlaska iz života. Glumac koji nije umeo ni želeo da sebe na pozornici štedi, sledeći savete lekara štedeo je svoje privatne dane i godine. Iz pozorišta otišao je kao dostojanstveni pedesetpetogodišnjak. Dostojanstveno se od života oprostio kao maltenc osamdesetogodišnjak.

Miodrag Kujundžić

bibliografija

SRPSKO NARODNO
POZORIŠTE, NOVI SAD

OPŠTE

1. Радомир Саша Радужков – сећање о десетогодишњој смрти / Јелица Бјели. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 59.
Спомен на десету годишњицу смрти бившег управника СНП-а.
2. Војвођанска банка и Српско народно позориште. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 49.
Вест да је потписан Протокол о пословној сарадњи између Војвођанске банке и СНП.
3. Оснивачки састанак конзорцијума / Н. Попов. – Дневник, 20. XI 1992, LI, бр. 16548, стр. 10.
Вест о сарадњи Српског народног позоришта и новосадских привредника.
4. Нешто скупле од стана / Даринка Николић. – Дневник, 8. XII 1992, LI, бр. 16574, стр. 13.
Поводом оставке Симише Ковачевића, управника СНП-а.
5. Ипак успешна година / Илија Туцић. – Дневник, 8. XII 1992, LI, бр. 16574, стр. 13.
Коментар Василија Тапушковића, члана Министарства за културу и Управног одбора СНП-а, о финансирању ове позорнице куће.
6. Најуспешнији театар на мукама / Н. Попов. – Дневник, 9. XII 1992, LI, бр. 16564, стр. 15.
Извештај са састанка Управног одбора СНП-а, на коме се говорило о оставци Симише Ковачевића, управника ове куће.
7. Велика штета за град. – Дневник, 9. XII 1992, LI, бр. 16564, стр. 15.
Реч др Владимира Дивјаковића, градоначелника Новог Сада, поводом оставке Симише Ковачевића, управника СНП-а.
8. Покрајински стан управнику Позоришта. – Дневник, 15. XII 1992, LI, бр. 16570, стр. 12.
Вест да је Извршни одбор Скупштине града предложио решење стамбеног проблема Симише Ковачевића, управника СНП-а.
9. Измене у репертоару СНП-а / Н.П. – Дневник, 19. XII 1992, LI, бр. 16574, стр. 11.
Обавештење о изменама у репертоару СНП-а за текући месец.
10. Пратилац промена / Даринка Николић. – Дневник, 31. XII 1992. и 1. и 2. I 1993, LI, бр. 16586, стр. 15.
Осврт на климу у југословенском и војвођанском театарском простору. О успону СНП и успеху Љубише Ристића на БИТЕФ-у.
11. Измене у репертоару СНП-а / Н.П. – Дневник, 17. II 1993, LII, 16632, стр. 11.
Обавештење о изменама у репертоару СНП-а за текући месец.
- 11а. Пролаз Милоша Хашића / Миодраг Кујунџић. – Политика, 20. III 1993, XC, бр. 28535, стр. 16.
Чланак о Милошу Хашићу, управнику СНП од 1958-1971. године, а поводом давања једној улици у Новом Саду назив "Пролаз Милоша Хашића".
- 11б. Портрети новосадских глумаца / Нина Попов. – Дневник, 20. III 1993, LII, бр. 16663, стр. 8.
Поводом 125-годишњице оснивања београдског Народног позоришта, отворена је изложба "Портрети глумаца Српског народног позоришта (1861-1914)", у Позоришном музеју Србије у Београду. Аутор изложбе је мр Мирослав Радоњић.
12. Стварао је заједничко сунце духова / Зоран Т. Јовановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 74.
Запис посвећен 70-тој годишњици смрти Пере Добриновића, највећег глумца СНП-а.
13. Под нашим кровом / Душанка Радмановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 32-33.
Преглед репертоара за Дрму, Оперу и Балет СНП-а, од 15. XII 1992. до 1. III 1993. године.
14. Сећање на Милоша Хашића / Божана Стојановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 78-79.
Сећање на Милоша Хашића, управника СНП-а.

15. Умрла Олга Перић-прва жена управник СНП-а / И.Т. – Дневник, 2. IV 1993, LI, бр. 16676, стр. 7.
Вест о смрти Олге Перић, прве жене управника СНП-а.
16. Дан Српског народног позоришта. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 17.
Вест да су на Дан СНП-а, који је прославлен 11 јуна, додељене награде и признања заслужним радницима и најбољим представама Позоришта.
17. Награда "Пера Добриновић". – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 19-20.
Вест да је Јасна Ђуричић Јанков, глумица, добила награду "Пера Добриновић" за најбоље глумачко остварење у представи "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла Дrame СНП-а.
18. Награде – 38. Стеријино позорје. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 58-59.
Списак награда Оцењивачке комисије 38. Стеријиног позорја – најбоља представа у целини је "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а, а за глумачка остварења награђени су и глумци СНП-а: Мирјана Гардиновачки, Јасна Ђуричић Јанков и Новак Билбија.
19. Реч награђених / Душица Пејовић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 17-19.
Разговор са Дејаном Мијачем, добитником Златне медаље "Јован Ђорђевић".
У наставку су речи награђених: Ирене Давосић-Матановић, оперске певачице у пензији – Златна медаља "Јован Ђорђевић"; Јасне Ђуричић-Јанков, Лидије Стевановић и Соње Стипић, глумица; Владислава Кабанског, глумца; Зафира Хациманова, глумца и певача, Славољуба Коцића, солисте Оперe; Воје Солдатовића, редитеља – добитника Годишњих награда СНП-а.
20. Под нашим кровом / Душанка Рацмановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 20-23.
О репертоару Дrame, Оперe и Балета СНП-а, који је изведен од 1. марта до 19. јуна 1993. године.
21. Дечји камп креативности / Весна Крчмар. – Дневник, 26. VIII 1993, LI, бр. 16776, стр. 9.
Интервју са Горданом Каменаровић, глумицом СНП-а, о искуствима у Сорос кампу за ратом угрожену децу у Сyботици.
22. Srpsko narodno pozorište / Vesna Krčmar. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 79-88.
Попис чланова Позоришта, премијерних и обновљених представа са именима извођача у сезони 1991/92.
- DRAMA**
23. У знаку националне драме / Нина Попов. – Дневник, 7. IX 1992, LI, бр. 16473, стр. 10.
Разговор са Дејаном Пенчићем Пољанским, новим директором Дrame СНП-а, пред почетак нове сезоне у овом позоришту.
24. Госпођа и друге жене / Миодрaг Кујунџић. – Дневник, 25. IX 1992, LI, бр. 16492, стр. 9.
Запис поводом рођендана Јелице Бјели, глумице у пензији, дугогодишње чланице СНП-а.
25. "Чудо у Шаргану" из данашњег угла / Нина Попов. – Дневник, 25. IX 1992, LI, бр. 16492, стр. 9.
Запис пред премијерно извођење представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, на сцени СНП-а, и разговор са Егоном Савином, редитељем представе.
26. Гостују Новосађани / Б.Г. – Политика експрес, 26. IX 1992, XXX, бр. 10255, стр. 12.
Најава гостовања СНП у Београду са представом "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина.
27. Почетак нове сезоне / Н. П. – Дневник, 26. IX 1992, LI, бр. 16413, стр. 15.
Вест да ће 132. позоришна сезона у СНП-у почети премијерном представом "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина.
28. "Чудо у Шаргану" / С.М. – Дневник, 27. IX 1992, LI, бр. 16494, стр. 14.
Вест да ће на малој сцени СНП-а бити изведена представа "Чудо у Шаргану" Љ. Симовића, у режији Егона Савина.
29. Šargan devedesetih / B.J. – Borba, 28. IX 1992, LXX, br. 273, str. 20.
Најава гостовања SNP у Београду са представом „Чудо у Šarganu“ Љубомира Симовића, у реџији Eгона Savина.
30. Кафаница, лудница, гробница / Даринка Николић. – Дневник, 28. IX 1992, LI, бр. 16495, стр. 9.
Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а.
31. Почела сезона. – Политика експрес, 28. IX 1992, XXX, бр. 10257, стр. 9.
Вест да је СНП отворило сезону премијером представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина.
32. "Шарган" наших дана. – Политика, 28. IX 1992, LXXXIX, бр. 28368, стр. 14.
Најава гостовања СНП у београдском НП са представом "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина.
33. Brutalnost zvana Hamlet / Branislav Jankovjević. – Borba, 29. IX 1992, LXX, br. 274, str. 19.
Prikaz predstave „Hamlet“ Viljema Šekspira, u režiji Andraša Urbana, koju je SNP izvelo na BITEF-u.
34. Тихомир Сташић у улози Алексе / Н. П. – Дневник, 29. IX 1992, LI, бр. 16496, стр. 13.
Вест да ће у комедији "Лажа и паралажа" Ј.С. Поповића, у режији Егона Савина, улогу Алексе, у овој сезони, игра-

ти Тихомир Станић, бивши глумца СНП-а, уместо Зијаха Соколовића.

35. Сутра увече... / С.М. – Дневник, 29. IX 1992, LI, бр. 16496, стр. 12.

Вест да ће, у оквиру манифестације "Дани културе Црне Горе у Војводини" на сцени СНП-а бити изведена представа "Крститељ" по тексту Слободана Томовића, у режији Горана Булатовића и извођењу Црногорског народног позоришта.

36. Чудотворни старац преузима све људске патње / Маша Јермић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 14.

Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а, на гостовању у Београду.

37. Премијера "Вође" у Београду / Мишка Кнежевић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 6.

Интервју са Јованом Ђириловим, управником Југословенског драмског позоришта, са Радославом Миленковићем, редитељем и глумцима СНП-а, поводом извођења представе "Вођа" Р. Домановића, на гостовању у Београду.

38. Писац и редитељ уочи премијере "Ковача" / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 5.

Реч Милоша Николића, писца и Бранислава Мићуновића, редитеља представе "Ковачи", пред премијерно извођење на сцени СНП-а.

39. Питање егзистенције или етике – централно позоришно питање / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 1-2.

Разговор са Дејаном Пенчићем Пољанским, новим уметничким директором Дrame СНП-а, о плановима за будући рад.

40. Српско народно позориште на сценама у Београду / Весна Крчмар. – По-

зориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 4-5.

Разговор са Дејаном Пенчићем Пољанским, уметничким руководиоцем Дrame СНП-а, о представи "Чудо у Шаргану" и о другим представама које ће гостовати у Београду.

41. Све ово може, ипак да заблеста / Весна Крчмар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 2-3.

Разговор са Егоном Савином, редитељем, пред премијеру представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића и у извођењу ансамбла СНП-а.

42. Не верујем у бекство! / Јасмина Лекић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 21-22.

Интервју са Егоном Савином, позоришним редитељем, добитником награде на Стеријином позорију за режију представе "Лажа и паралажа" Ј.С. Поповића.

43. Коктел жанрова / Пуба Матеовић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 16-17.

Приказ двеју премијера – "Вођа" Р. Домановића, у адаптацији и режији Радослава Миленковића и "Ковачи" Милоша Николића у режији Бранислава Мићуновића, обе у извођењу ансамбла СНП-а.

44. Померање у односу на Симовићев литерарни предложак / Александар Милосављевић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 11-12.

Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а, на гостовању у Београду.

45. Поетска драма / Маир Мусафија. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 12.

Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а, на гостовању у Београду.

46. Дирљива поезика жваљења / Душица Пејовић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 16.

Приказ представе "Ковачи" Милоша Николића, у режији Бранислава Мићуновића и извођењу ансамбла СНП-а.

47. Катарзична завршница Савинове поставке "Шаргана" / Душица Пејовић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 7.

Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а.

47а. Where have the flowers gone? / Зоран Р. Поповић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 23-25.

Приказ представе "Чекајући Годоа" С. Бекета, у режији Боре Драшковића и извођењу студената Академије уметности на Камерној сцени СНП-а.

48. Речити аплаузи београдске публике за новосадско "Чудо у Шаргану" / Сања Живановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 10.

Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а, на гостовању у Београду.

49. Чудесно чудо / Милутин Милић. – Борба, 2. X 1992, LXX, бр. 277, стр. 18.

Приказ премијере представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, и режији Егона Савина и извођењу СНП.

50. Дилеме "литерарне" режије / Илија Тузић. – Дневник, 2. X 1992, LI, бр. 16499, стр. 9.

Приказ представе "Крститељ" по тексту Слободана Томовића, у режији Горана Булатовића и извођењу Црногорског народног позоришта, на сцени СНП-а.

51. Гостује сомборско позориште / Н. Попов. – Дневник, 5. X 1992, LI, бр. 16502, стр. 12.

Најава гостовања НП из Сомбора са представом "Талети и обожаваоци"

- Николаја Островског, у режији Љубомира Драшкића, на сцени СНП-а.
52. О мукама људским / Радомир Путник. – Политика, 7. X 1992, LXXXIX, бр. 28377, стр. 14.
- Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симоновића, у режији Егона Савина, коју је СНП извело у београдском НП.
53. Смотра глумачких достигнућа / Ј. Радосављевић. – Политика, 7. X 1992, LXXXIX, бр. 28377, стр. 15.
- На предстојећим 14. свечаностима "Љубиша Јовановић" у Шапцу, наступиће и СНП са представом "Бела кафа".
54. Чеховљевски меланхолично / Даринка Николић. – Дневник, 8. X 1992, LI, бр. 16505, стр. 9.
- Приказ представе "Таленти и обожаваоци" А.Н. Островског, у режији Љубомира Драшкића и извођењу НП из Сомбора на сцени СНП-а.
55. Од гротеске до комедије / Нина Попов. – Дневник, 10. X 1992, LI, бр. 16507, стр. 15.
- Најава премијерних представа СНП-а: "Вођа" Р. Домановића у режији Радослава Миленковића и "Ковачи" Милоша Николића у режији Бранислава Мићуновића и разговор са редитељима ових представа.
56. Земља тврда, а небо високо / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 11. X 1992, XXXIX, бр. 24725, стр. 14.
- Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симоновића, у режији Егона Савина, коју је СНП извело у београдском НП.
57. Уби ме прејака алегоричност / Даринка Николић. – Дневник, 13. X 1992, LI, бр. 16510, стр. 15.
- Приказ представе "Вођа" Радослава Домановића, у драматизацији и режији Радослава Миленковића и извођењу СНП-а.
58. Мањак претензиозности – вишак уживања / Даринка Николић. – Дневник, 15. X 1992, LI, бр. 16512, стр. 8.
- Приказ представе "Ковачи" Милоша Николића, у режији Бранислава Мићуновића и у извођењу СНП-а.
59. Очеви и кобасице / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 15. X 1992, XXXIX, бр. 24729, стр. 16.
- Приказ представе "Ковачи" Милоша Николића, у режији Бранислава Мићуновића и извођењу СНП.
60. Гостује "Чежња под брестовима" / Н.П. – Дневник, 15. X 1992, LI, бр. 16512, стр. 8.
- Најава гостовања београдског НП са представом "Чежња под брестовима" Јулиана О Нила, у режији Александра Дунђеровића, на сцени СНП-а.
61. Kovácsok (Kovači) / Gerold László. – Magyar Szó, 17. X 1992, XLIX, бр. 286, стр. 10.
- Приказ представе „Kovači” Miloša Nikolića, u režiji Branislava Mićunovića i izvođenju Drame SNP-a.
62. Ковачи и очеви / Радомир Путник. – Политика, 20. X 1992, LXXXIX, бр. 28390, стр. 15.
- Приказ представе "Ковачи" Милоша Николића, у режији Бранислава Мићуновића и извођењу СНП.
63. Hegedűs a háztetőn (Violinista na krovu) / Gerold László. – Magyar Szó, 21. X 1992, br. 290, str. 12.
- Критика о представи "Виолиниста на крову" у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла СНП-а.
64. Гостује "Дивља патка" / Н.П. – Дневник, 22. X 1992, LI, бр. 16519, стр. 8.
- Најава представе "Дивља патка" Хенрика Ибзена, у режији Николе Јевтића и у извођењу београдског НП, на сцени СНП-а.
65. Kedves Jelena Szergejevna (Draga Jelena Sergejevna) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 23. X 1992, br. 292, str. 11.
- Приказ представе „Draga Jelena Sergejevna” Ljudmile Razumovske, u režiji Branka Popovića i izvođenju SNP-a i NP „Toša Jovanović” iz Zrenjanina.
66. Два поимања морала / Н. Попов. – Дневник, 24. X 1992, LI, бр. 16521, стр. 11.
- Најава премијерне представе "Драга Јелена Сергејева" Људмиле Разумовске, у режији Бранка Поповића, и извођењу ансамбала СНП-а и зренјанинског НП "Тоша Јовановић", на сцени СНП-а.
67. У конкуренцији производебе / Н. Попов. – Дневник, 26. X 1992, LI, бр. 16523, стр. 13.
- Вест да ће на Октобарским позоришним сусретима у Параћину, између осталих, СНП учествовати са представама "Ковачи" Милоша Николића у режији Бранислава Мићуновића и "Лажа и паралажа" Ј.С. Поповића у режији Егона Савина.
68. Спутаност реализмом / Даринка Николић. – Дневник, 27. X 1992, LI, бр. 16524, стр. 11.
- Приказ представе "Драга Јелена Сергејева" Људмиле Разумовске у режији Бранка Поповића и у заједничкој продукцији СНП-а и НП "Тоша Јовановић", на сцени СНП-а.
69. Успело препознавање / Илија Туцић. – Дневник, 2. XI 1992, LI, бр. 16530, стр. 12.
- Приказ монодраме "Прва брачна ноћ" по тексту Миодрага Караџића, у режији Милана Караџића и извођењу Миме Караџића, на гостовању у СНП.
70. Без темперамента / Даринка Николић. – Дневник, 5. XI 1992, LI, бр. 16533, стр. 14.
- Приказ представе "Коштана" Борисава Станковића, у режији Градимира Марковића и извођењу Театра "Јоаким Ву-

јин" из Крагујевца, на гостовању у СНП-у.

71. Четири отказане представе / Н.П. – Дневник, 5. XI 1992, LI, бр. 16533, стр. 10.

Вест да се отказују четири представе у СНП-у због болести глумца Предрага Томановића.

72. Гостује "Настасја Филиповна" / П.-П. – Дневник, 5. XI 1992, LI, бр. 16533, стр. 10.

Најава представе "Настасја Филиповна" у адаптацији Анджеја Вајде (по роману "Идиот" Ф.М. Достоевског), у режији Мире Ернег и извођењу београдског НП-Сцена у Земуну, на гостовању у СНП-у.

73. Успех "Бенерала Милана Недића" / Н. Попов. – Дневник, 5. XI 1992, LI, бр. 16533, стр. 14.

Вест да је на октобарском позоришном Сусрету у Параћину, представа "Лажа и паралажа" Ј.С. Поповића у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а, освојила три награде: за глуму Лидија Стевановић, сценографију Герослав Зарић и костиме Бојана Никитовић. Милошу Николићу, писцу комедије "Ковачи", у извођењу истог Позоришта, додељена је награда за текст.

74. "Бенерал" први / Б. Самарџић. – Политика експрес, 5 XI 1992, XXX, бр. 10295, стр. 11.

На Фестивалу произведби у Параћину награде су добили и Лидија Стевановић за улогу у представи "Лажа и паралажа" СНП-а и Милош Николић за текст комедије "Ковачи" у извођењу СНП.

75. Зрењанински "Бенерал Милаи Ђ. Недић" / Н.П. – Дневник, 9. XI 1992, LI, бр. 16537, стр. 13.

Најава представе "Бенерал Милаи Ђ. Недић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу НП "Тоша Јовановић", на сцени СНП-а.

76. Промене у репертоару / Н.П. – Дневник, 11. XI 1992, LI, бр. 16539, стр. 12.

Вест о изменама репертоара у СНП-у за новембар 1992. године.

77. Успех "Чуда у Шаргану" / Н.П. – Дневник, 12. XI 1992, LI, бр. 16540, стр. 11.

Вест да је представа СНП-а "Чудо у Шаргану" Љубомира Симоновића, у режији Егона Савина на Позоришним свечаностима у Младеновцу проглашена за најбољу представу у целини.

78. Гостује Народно позориште / Н.П. – Дневник, 13. XI 1992, LI, бр. 16541, стр. 13.

Најава гостовања НП из Београда са представом "Play Šehov" (од три Чеховљеве једночинке: "Просидба", "Мелвед" и "Јубилеј"), у режији Цисане Мурсидзе, на сцени СНП-а.

79. И после толико година / Радомир Путник. – Политика, 15. XI 1992, LXXXIX, бр. 28416, стр. 13.

Приказ представе "Вођа" Радоја Домановића, у драматургији и режији Радослава Миленковића и извођењу СНП.

80. Гостује "Богојављенска ноћ" / Н.П. – Дневник, 16. XI 1992, LI, бр. 16544, стр. 12.

Најава гостовања Југословенског драмског позоришта са представом "Богојављенска ноћ" В. Шекспира, у режији Јагоша Марковића, на сцени СНП-а.

81. Hitmejkeri na ledini / М. Мишић. – Borba, 17. XI 1992, LXX, бр. 323, стр. 22.

Članak o početku sezone u SNP i novom načinu rada Drame koja se sastoji u saradnji sa beogradskim NP i ostalim pozorištima na pripremanju i prikazivanju predstava.

82. Водвиљ све даљи / Даринка Николић. – Дневник, 17. XI 1992, LI, бр. 16545, стр. 14.

Приказ представе "Play Šehov" ("Просидба", "Мелвед" и "Јубилеј") – шалеве игре А.П. Чехова) у режији Цисане Мурсидзе и извођењу београдског НП, на сцени СНП-а.

83. Мима Караџић – два пута / А.С. – Дневник, 18. XI 1992, LI, бр. 16546, стр. 10.

Вест да ће поново бити приказана монодрама "Прва брачна ноћ" Миодрага Караџића, у режији Милана Караџића и извођењу Миме Караџића, на сцени СНП-а.

84. Pozorište dobija svoju televiziju / В.Л. – Borba, 19. XI 1992, LXX, бр. 325, стр. 21.

Вест да је СНП покренуло иницијативу за формирање конзорцијума СНП и покретање радио-телевизије ове куће.

85. Двоструко очинство / С. Киурски. – Комуна, 19. XI 1992, бр. 1649, стр. 5.

Приказ представе "Ковачи" Милоша Николића, у режији Бранислава Мићуновића и извођењу ансамбла СНП-а, на сцени НП у Кикинди.

86. Televizija u tepsiji / В. Lazukić. – Borba, 20. XI 1992, LXX, бр. 326, стр. 20.

Članak o SNP povodom inicijative Siniše Kovačevića, upravnika, o osnovanju konzorcijuma ove kuće.

87. Шекспир за гледање / Даринка Николић. – Дневник, 20. XI 1992, LI, бр. 16548, стр. 13.

Приказ представе "Богојављенска ноћ" Вилеама Шекспира, у режији Јагоша Марковића и извођењу Југословенског драмског позоришта, на сцени СНП-а.

88. Гостује позориште из Кикинде / Н.П. – Дневник, 20. XI 1992, LI, бр. 16548, стр. 10.

Најава представе "Родољупци" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде, на сцени СНП-а.

89. Од класике до савремене драме / Н. Попов. – Дневник, 23. XI 1992, LI, бр. 16561, стр. 13.

Осврт на премијерне представе које су у припреми на сцени Дrame СНП-а: "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и "Кад би Сомбор био Холивуд" по тексту и у режији Радослава Златана Дорића.

90. Стерија наш савременик / Дарипка Никодић. – Дневник, 24. XI 1992, LI, бр. 16562, стр. 13.

Приказ представе "Родољупци" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу НАП из Кикинде, на сцени СНП-а.

91. Милена Дравић с "Мушкарцима" / Ст.М. – Дневник, 24. XI 1992, LI, бр. 16562, стр. 10.

Најава комада "У свету мушкарца" по тексту Душка Радовића и у извођењу Милене Дравић, на сцени СНП-а.

92. То је Стерија... / С. Киурски. – Комуна, 26. XI 1992, бр. 1451, стр. 5.

Осврт на представу "Родољупци" Ј.С. Поповића у режији Љубослава Мајере и у извођењу НП из Кикинде, на сцени СНП-а.

93. Гостује "Јоаким Вујић" / Н.П. – Дневник, 28. XI 1992, LI, бр. 16566, стр. 11.

Најава представе "Копчана" Боре Станковића, у режији Градимира Мирковића и извођењу Театра "Јоаким Вујић" из Крагујевца, на сцени СНП-а.

94. "Мадам Сан Жен" Народног позоришта / Н.П. – Дневник, 28. XI 1992, LI, бр. 16566, стр. 11.

Најава представе "Мадам Сан Жен" Викторијена Сардуа у режији Љубомира Драшкића и извођењу београдског НП, на сцени СНП-а.

95. На таласима Радио Зајечара / Јован Јовановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 40. Коментар поводом пројекта Дани "Зорана Радмиловића" у Зајечару, на коме је СНП наступило са представом "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића и у режији Егона Савина.

96. На Стеријиним текстовима трагамо даље / Мишка Кнежевић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 36.

Разговор са Герославом Зарићем, сценаристом, о представи "Лажа и пара-

лажа" Ј.С. Поповића, у режији Егона Савина и извођењу СНП-а.

97. Премијера у Београду / Мишка Кнежевић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 9.

Разговор са Бранком Поповићем, редитељем представе "Драга Јелена Сергејевна" Људмиле Разумовске, као и са глумцом Светланом Угљешановић и Дејаном Пенчићем Пољанским, о премијерном извођењу ове представе у Београду.

98. "Драга Јелена Сергејевна" на новоградској и београдској сцени / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 9.

Разговор са Синишом Ковачевићем, управником СНП-а и глумцима који су играли у представи "Драга Јелена Сергејевна" Људмиле Разумовске, на сценама у Новом Саду и Београду.

99. Свако од нас има своју стаклену менаџерију / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 41.

Интервју са Оливером Стаменковићем, глумцом СНП-а, поводом улоге Лоре у представи "Стаклена менаџерија" Тенеси Вилијамса, у режији Богдана Рушкуца.

100. Лажа и паралажа-награде. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 35.

Списак награда које су додељене представи "Лажа и паралажа" Ј.С. Поповића, у режији Егона Савина и извођењу СНП-а, у сезони 1992/93.

101. Лажа и паралажа – трећи пут у Београду. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 36.

Реч Лидије Стевановић, глумице, о представи "Лажа и паралажа" Ј.С. Поповића, у режији Егона Савина и извођењу СНП-а, на гостовању у Београду.

102. Памтимо минијатурне глумачке записе / Душица Пејовић. – Позориште,

1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 19.

Приказ представе "Вођа" по делима Радоја Домановића, у режији Радослава Миленковића и извођењу СНП-а.

103. Сурови обрачун / Душица Пејовић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 12.

Приказ представе "Драга Јелена Сергејевна" Људмиле Разумовске у режији Бранка Поповића и извођењу СНП-а.

104. После толико усканања имао сам срећу да уђем у добру представу. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 35.

Реч Тихомира Станића, глумца, о улози Алексе у представи "Лажа и паралажа" Ј.С. Поповића, у режији Егона Савина и извођењу СНП-а.

105. Прича о љубави даје велике могућности. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 41.

Реч Јасне Ђуричић, глумице СНП-а, поводом њене улоге у представи "Љубави Цориа Вашингтона" Мире Гаврана, у режији Славенка Салетовића.

106. Српско народно позориште у Зајечару / Божана Стојановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 40.

Кратак приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу ансамбла СНП-а, на позоришном Сусрету "Зоран Радмиловић" у Зајечару.

107. Хоће ли квантитет у квалитет / Стеван Шербан. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 19-20.

Осврт на представе у СНП-у којима је почела сезона: "Чудо у Шаргану" Љ. Симовића у режији Егона Савина, "Вођа" по делима Р. Домановића у режији Радослава Миленковића и "Ковачи" М. Николића у режији Бранислава Мићуновића.

108. Гостује Народно позориште / Г.П. – Дневник, 5. XII 1992, LI, бр. 16571, стр. 13.

Најава представе "Пат, или игра краљева" Павела Кохоута, у режији Борислава Григоровића и извођењу београдског НП, на сцени СНП-а.

109. Поетика афоризма / Илија Туђић. – Дневник, 7. XII 1992, LI, бр. 16573, стр. 7.

Приказ монодраме "Милена у свету мушкарца" по текстовима Душка Радовића, у режији Милоша Радовића и извођењу Милене Дравић, на сцени СНП-а.

110. *Narušteno srpsko „čedo"* / V. Lazukić. – *Borba*, 9. XII 1992, LXX, бр. 345, стр. 23. Коментар поводом оставке Синише Ковачевића, управника SNP.

111. Јама у националистичкој оперети / Lj. Milinčić. – *Borba*, 9. XII 1992, LXX, бр. 345, стр. 22.

Чланак о представи „Golubnjača" поводом deset godina od skidanja sa repertoara SNP.

112. Ни стана, ни слоге / З.Т. Мирковић, С. Станковић. – *Вечерње новости*, 9. XII 1992, XXXIX, бр. 24784, стр. 16.

Члапак о СНП поводом оставке управника Синише Ковачевића.

113. СНП без управника / В.М. – *Политика*, 9. XII 1992, LXXXIX, бр. 28437, стр. 19.

Вест да је Синиша Ковачевић, управник СНП, поднео оставку.

114. *Ždanov u Novom Sadu / Ljubinka Milinčić.* – *Borba*, 10. XII 1992, LXX, бр. 346, стр. 22.

Чланак о представи „Golubnjača" поводом deset godina od skidanja sa repertoara SNP.

115. *Upravnik nije levi bek / Ž. Serenčeš.* – *Borba*, 10. XII 1992, LXX, бр. 346, стр. 22.

Чланак о SNP поводом оставке Синише Ковачевића, управника.

116. Штета за град и позориште. – *Политика експрес*, 10. XII 1992, XXX, бр. 10327, стр. 11.

Речи Владимира Дивјаковића, градоначелника Новог Сада о оставци Синише Ковачевића, управника СНП.

117. *Seminar za partijske funkcionere / Ljubinka Milinčić.* – *Borba*, 11. XII 1992, LXX, бр. 347, стр. 17.

Чланак о представи „Golubnjača" поводом deset godina od skidanja sa repertoara SNP.

118. Управник без стана – позориште без управника / Н. Бурањи. – *Мисао*, 17. XII 1992, XVIII, бр. 15, стр. 4.

Коментар поводом оставке Синише Ковачевића на дужност управника СНП.

119. Стара зграда, нова сцена / Сл. В. – *Вечерње новости*, 17. XII 1992, XXXIX, бр. 24792, стр. 23.

Вест да је београдски Звездара-театар отворио сталну сцену у старој згради СНП на којој је већ изведено неколико представа.

120. Ковачевић и даље у SNP. – *Borba*, 23. XII 1992, LXX, бр. 359, стр. 23.

Вест да ће Синиша Ковачевић, управник SNP који је поднео оставку, обављати ову дужност до избора нове републичке владе и министра културе.

121. Оставка чека нову владу. – *Вечерње новости*, 24. XII 1992, XXXIX, бр. 24799, стр. 16.

Синиша Ковачевић, управник СНП, који је дао оставку, обављаће ову дужност док се не изабере нова републичка влада и министар културе.

122. Драма средине / Нина Попов. – *Дневник*, 24. XII 1992, LI, бр. 16578, стр. 9.

Најава премијерне представе "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу ансамбла Дrame СНП-а, са Владиславом Каћанским у главној улози.

123. *Kir Janja u nebeskim visinama / Milutin Mišić.* – *Borba*, 29. XII 1992, LXX, бр. 365, стр. 24.

Приказ представе „Kir Janja" J.S. Popovića u izvođenju dva pozorišta beogradskog NP i

SNP, u režiji Egona Savina i Ljuboslava Majere.

124. Номадска трагедија / Даринка Николић. – *Дневник*, 29. XII 1992, LI, бр. 16583, стр. 10.

Приказ представе "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Дrame СНП-а.

125. Цинизам као прибежиште / Радомир Путник. – *Политика*, 29. XII 1992, бр. 28457, стр. 17.

Приказ представе "Драга Јелена Сергејевна" Људмиле Разумовске, у режији Бранка Поповића коју је СНП извело у београдском НП.

126. *Tragika nezakotvenosti a nepochopenosti (Tragika nezaustavljanja i nerazumevanja) / Katarína Melegová-Melichová.* – *Hlas ľudu*, 9. I 1993, god. 50, бр. 2, стр. 5.

Приказ премијере представе „Kir Janja" J.S. Popovića, u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju SNP.

127. *Kovačka gogolijada / Milutin Mišić.* – *Borba*, 13. I 1993, LXXI, бр. 13, стр. 22.

Приказ премијере представе „Kovači" Miloša Nikolića, u režiji Branislava Mićunovića i izvođenju SNP.

128. Гостује "Кир Јања" / Н.П. – *Дневник*, 16 I 1993, LII, бр. 16600, стр. 10.

Вест да ће СНП гостовати у Ковилу, са представом "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере.

129. *Kad bi Sombor bio Holivud / H. Popov.* – *Дневник*, 17. I 1993, LII, бр. 16601, стр. 15.

Најава премијерне представе "Кад би Сомбор био Холивуд" аутора и редитеља Радослава Златана Дорића, у извођењу Дrame СНП-а.

130. *Ha Zombor Hollywood lenne (Kad bi Sombor bio Holivud) / r-R (Fehér Rózsa).* – *Magyar Szó*, 27. I 1993, L, бр. 25, стр. 12.

Чланак о представи „Kad bi Sombor bio Holivud" autora i reditelja Radoslava Dorića u izvođenju SNP-a.

131. Kad bi Sombor bio Holivud. – Borba, 27. I 1993, LXXI, br. 27, str. 22.
 Najava premijere predstave „Kad bi Sombor bio Holivud“ autora i reditelja Radoslava Dorića u SNP.
132. Омаж Ернесту Бошњаку / Нина Попов. – Дневник, 28. I 1993, LII, бр. 16612, стр. 12.
 Најава премијерне представе “Кад би Сомбор био Холивуд” у извођењу Дrame СНП-а и разговор са Радославом Златаном Дорићем, аутором и редитељем представе.
133. Холивуд у Сомбору / Сл.В., С.С. – Вечерње новости, 28. I 1993, XL, бр. 24834, стр. 18.
 Најава премијере представе “Кад би Сомбор био Холивуд” аутора и редитеља Радослава Дорића, у СНП.
134. „Kad bi Sombor bio Holivud“ / Ž.S. – Borba, 28. I 1993, LXXI, br. 28, str. 29.
 Najava premijere predstave „Kad bi Sombor bio Holivud“ autora i reditelja Radoslava Dorića, u SNP.
135. Radoslav Dorić: Sarajevo – grad promašених ljudi / Slobodan Joković. – Borba, 29. I 1993, LXXI, br. 29, str. 16.
 Razgovor sa Radoslavom Dorićem, autorom i rediteljem predstave „Kad bi Sombor bio Holivud“ pred premijeru u SNP.
136. Михаило Милчевић (1910-1993) / Милутин Каришић. – Дневник, 29. I 1993, LII, бр. 16613, стр. 14.
 In memoriam преминулом глумцу.
137. Стерија наших дана / Нина Попов. – Дневник, 30. I 1993, LII, бр. 16614, стр. 9.
 Интервју са Владиславом Каћанским, глумцем СНП-а, о улози Кир Јање коју је остварио у истоименој представи Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере.
138. Тркачи оловних ногу / Даринка Николић. – Дневник, 31. I 1993, LII, бр. 16615, стр. 12.
 Приказ представе “Кад би Сомбор био Холивуд” аутора и редитеља Радослава Златана Дорића и у извођењу Дrame СНП-а.
139. Вољени и невољени Цори / Радомир Путник. – Политика, 2. II 1993, XC, бр. 28489, стр. 17.
 Приказ представе “Љубави Цориа Вашингтона” Мире Гаврана, у режији Славенка Салетовића, коју је СНП извело у Београду.
140. Пријаве за 38. Стерију. – Borba, 3. II 1993, LXXI, br. 34, str. 22.
 Vest da su počele prijave za 38. Sterijino pozoriје i da је SNP priјавilo pet predstava.
141. Стигле прве пријаве. – Политика експрес, 3. II 1993, XXX, бр. 10379, стр. 11.
 За 38. Стеријино позорије СНП је пријавило пет представа.
142. Прва пријава / З.Т. Мирковић. – Вечерње новости, 6. II 1993, XL, бр. 24843, стр. 19.
 За предстојеће 38. Стеријино позорије СНП је пријавило пет представа.
143. Сањар, а из Сомбора / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 10. II 1993, XL, бр. 24847, стр. 19.
 Приказ представе “Кад би Сомбор био Холивуд” аутора и редитеља Радослава Дорића, у извођењу СНП.
144. Bosnyák Ernő újabb esete a teátrummal (Novi slučaj Ernesta Bošnjaka sa teatrom) / Gerold László. – Magyar Szó, 16. II 1993, L, br. 45, str. 12.
 Prikaz predstave „Kad bi Sombor bio Holivud“ autora i reditelja Radoslava Dorića i izvođenju SNP-a.
145. Премијера театра “Гардош” / П.Б. – Дневник, 16. II 1993, LII, бр. 16631, стр. 11.
 Најава представе “Нећу да платим” Дариа Фоа, у режији Ненада Бојића и извођењу театра “Гардош”, на сцени СНП-а.
146. Новосадска премијера “Лизистрата” / М.К. – Дневник, 24. II 1993, LII, бр. 16639, стр. 10.
 Најава премијерне представе “Лизистрата” од Аристофана, у режији Петра Зеца и извођењу београдских глумаца, на сцени СНП-а.
147. Искушења заводљиве поруке / Илија Тузић. – Дневник, 26. II 1993, LII, бр. 16641, стр. 15.
 Приказ представе “Лизистрата” од Аристофана, у режији Петра Зеца и у организацији београдског Центра “Сава”, на сцени СНП-а.
148. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1993, LVII, br. 1-2, str. 103-105.
 Prikaz predstave „Kir Janja“ J.S. Popovića, u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju SNP-a.
149. Разноврстан репертоар / Нина Попов. – Дневник, 1. III 1993, LII, бр. 16644, стр. 13.
 Осврт на репертоар Дrame СНП-а и о плановима до краја сезоне.
- 149a. Портрет Стевана Шалајића / М. К. – Дневник, 3. III 1993, LII, бр. 16646, стр. 10.
 Вест да Позоришни музеј Војводине у сарадњи са СНП-ом представља уметнички портрет Стевана Шалајића.
- 149б. О глумцу Стевану Шалајићу / Г. Прокић. – Дневник, 4. III 1993, LII, бр. 16647, стр. 11.
 Вест о представљању глумачког портрета Стевана Шалајића.
150. “Стаклена менаџерија” / М.А. – Дневник, 6. III 1993, LII, бр. 16649, стр. 12.
 Најава представе “Стаклена менаџерија” Тенеси Вилијамса у режији Богдана Рушковића и извођењу Дrame СНП-а, на сцени у Ковилу.
151. Гостује Крајишко народно позориште / Г.П. – Дневник, 10. III 1993, LII, бр. 16653, стр. 10.
 Најава гостовања Крајишког народног позоришта из Бања Луке са представом “Семе” Миролуба Недовића, у режији Јовице Павића, на сцени СНП-а.

152. Увек веран себи / Миодраг Ку-
јушић. – Дневник, 10. III 1993, LI, бр.
16653, стр. 16.
Портрет Стевана Шалајића, глумца
СНП-а.
153. Право на комад "с тезом" / Илија
Тушић. – Дневник, 13. III 1993, LI, бр.
16656, стр. 14.
Приказ представе "Семе" Мирољуба
Недовића, у режији Јовице Павића и
извођењу Крајишког народног позориш-
та, на сцени СНП-а.
154. Јубиларна представа "Светислав и
Милева" / М.К. – Дневник, 14. III 1993,
LI, бр. 16657, стр. 14.
Најава јубиларне, двестоте представе
"Светислав и Милева" Милоша Нико-
лића, у режији Воје Солдатовића и
извођењу Дrame СНП-а.
155. Деценија пред публиком / Нина
Попов. – Дневник, 14. III 1993, LI, бр.
16657, стр. 12.
Најава двестотог извођења представе
"Светислав и Милева" Милоша Нико-
лића, у режији Воје Солдатовића и
извођењу Дrame СНП-а.
156. Ејдус као Кир Јања / Н. Попов. –
Дневник, 15. III 1993, LI, бр. 16658, стр.
11.
Најава гостовања НП из Београда са
представом "Кир Јања", у режији Его-
на Савина, на сцени СНП-а.
157. Професионални шарм "Прељубни-
ка" / С. Киурски. – Комуна, 18. III 1993,
бр. 1680, стр. 5.
Приказ представе "Прељубници" Жор-
жа Фејдоа, у режији Велимира Митро-
вића и извођењу НП из Кикинде, на
сцени СНП-а.
158. Рецепти као драмски предлогак /
Нина Попов. – Дневник, 18. III 1993, LI,
бр. 16661, стр. 12.
Најава премијере кабарета "Куварице"
према "Српском кувару" Јеротеја Дра-
гановића, у режији Зорана Ристовића и
извођењу Дrame СНП-а.
159. Комедије људских слабости / Илија
Тушић. – Дневник, 18. III 1993, LI, бр.
16661, стр. 12.
Приказ представа "Прељубници" Жор-
жа Фејдоа, у режији Велимира Ми-
тровића и у извођењу НП из Кикинде
и "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режи-
ји Егона Савина и извођењу НП из
Београда, које су изведене на сцени
СНП-а.
160. Тајне манастирске кухиње / Илија
Тушић. – Дневник, 23. III 1993, LI, бр.
16666, стр. 12.
Приказ мјузикла "Куварице" према тек-
сту "Српски кувар" јеромонаха Јеротеја
Драгановића и солговима Душка Три-
фуновића, у режији Зорана Ристовића и
у извођењу СНП-а.
161. У чеховљевом кључу / Маша Јере-
мић. – Политика, 24. III 1993, ХС, бр.
28539, стр. 15.
Приказ представе "Кир Јања" Јована
Стерије Поповића, у режији Љубослава
Мајере, коју је СНП извело у београд-
ском НП.
162. На камерној сцени СНП-а / А.С. –
Дневник, 27. III 1993, LI, бр. 16670, стр.
12.
Најава премијере монодраме "Једите на
трави" по текстовима Жака Превера, у
извођењу Златице Мамужић.
163. Бошњак слободно креиран / Весна
Крчмар. – Позориште, 1992/93, LX, бр.
5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 9.
Део разговора са Сашом Торлакови-
ћем, глумцем сомборског НП, о наслов-
ној улози у представи "Кад би Сомбор
био Хوليوуд" аутора и редитеља Радос-
лава Златана Дорића, коју игра са ан-
самблом Дrame СНП-а.
164. Још једна праизведба / В.К. – По-
зориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фе-
бруар/март 1993, стр. 8.
Разговор са Дејаном Пенчићем Пољан-
ским, директором Дrame СНП-а, о ре-
пертоару ове куће.
165. Награда "Бојан Ступица" редитељу
Егону Савину / В.К. – Позориште,
1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебру-
ар/март 1993, стр. 15.
Разговор са Егоном Савином, реди-
тељем, поводом доделе награде "Бојан
Ступица" за режију представе "Лажа и
паралажа" Ј.С. Поповића, у извођењу
Дrame СНП-а.
166. Позориште којег више нема / В.К.
– Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, ја-
нуар/фебруар/март 1993, стр. 8.
Разговор са Радославом Златаном До-
рићем, редитељем и аутором, о пред-
стави "Кад би Сомбор био Хوليوуд" у
извођењу Дrame СНП-а.
167. Задовољство је гледати представу
више пута / В.К. – Позориште, 1992/93,
LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993,
стр. 68-70.
Разговор са Дејаном Пенчићем Пољан-
ским, директором Дrame СНП-а, о
његовом критичарском раду и раду у
овој позоришној кући.
168. Улоге Владислава Каћанског / Јо-
вица Миросављевић и Д. Радивојевић. –
Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, ја-
нуар/фебруар/март 1993, стр. 2-3.
Списак улога Владислава Каћанског
које је остварио у СНП-у; и улоге које
је остварио ван матичне куће.
169. Награда "Пера Добриновић". – По-
зориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, ја-
нуар/фебруар/март 1993, стр. 24.
Списак награда "Пера Добриновић", за
сезону 1992/93, коју СНП додељује за
најбоље глумачко остварење на својој
сцени, на Дан Позоришта.
170. Ернест Бошњак – романтични
сањар / Душица Пејовић. – Позориште,
1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебру-
ар/март 1993, стр. 11.
Приказ представе "Кад би Сомбор био
Хوليوуд" аутора и редитеља Радослава
Златана Дорића, у извођењу Дrame
СНП-а.

171. Новосадска поставка "Кир Јање" плени поетичношћу / Душица Пејовић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 3-4.

Приказ представе "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Дrame СНП-а.

172. Тако је певао Окујава / Зоран Р. Поповић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 16-20.

Приказ представа "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина, "Ковачи" Милоша Николића, у режији Бранислава Мићуновића, "Драга Јелена Сергејевна" Људмиле Разумовске, у режији Бранка Поповића, и музикла "Виолониста на крову" у режији Воје Солдатовића, све у извођењу ансамбла СНП-а.

173. Цео проблем "Кир Јање" имам дубоко у себи / Душка Радивојевић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 2.

Разговор са Владиславом Каћанским, глумцем СНП-а, пред премијеру представе "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере.

174. Парадокс носи у себи драмску тензију / Душка Радивојевић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 1.

Разговор са Љубославом Мајером, редитељем, о представи "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у извођењу ансамбла Дrame СНП-а.

175. Кад би Сомбор био... / Стеван Шербан. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 12.

Приказ представе "Кад би Сомбор био Холивуд" аутора и редитеља Радослава Златана Дорића, у извођењу Дrame СНП-а.

176. Тврдица на квадрат / Стеван Шербан. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 7.

Приказ представе "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу Дrame СНП-а.

176а. Портрет Милице Кљајић-Радаковић / М.К. – Дневник, 7. IV 1993, LII, бр. 16681, стр. 12.

Вест да ће у СНП-у бити представљен портрет глумице Милице Кљајић-Радаковић, који организују Позоришни музеј Војводине и СНП.

177. Petrovec: host'ovalo SND z Nového Sada (Petrovac: gostovalo SNP iz Novog Sada) / J.C. – Hlas ľudu, 10. IV 1993, 50, br. 15, str. 5.

Vest da je u Bačkom Petrovcu gostovalo SNP sa predstavom „Kir Janja“ J. Stenje Popovića, u režiji Ljuboslava Majere.

177а. "Учене жене" / М.К. – Дневник, 13. IV 1993, LII, бр. 16687, стр. 12.

Најава комедије "Учене жене у Версају" Ж.Б.П. Молијера, на сцени СНП-а, дипломске представе студената новосадске Академије уметности, у режији Але Јајчанин Цвијановић.

178. Хероине љубави / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 14. IV 1993, LII, бр. 16688, стр. 17.

Портрет Милице Кљајић-Радаковић, глумице СНП-а.

179. Гостује ужичко позориште / М.К. – Дневник, 20. IV 1993, LII, бр. 16694, стр. 10.

Најава представе "Галеб" А.П. Чехова у режији Виталија Дворштина и извођењу НП из Ужица, на сцени СНП-а.

179а. Молијер се покљонио глумцима / Илија Тушић. – Дневник, 20. IV 1993, LII, бр. 16694, стр. 12.

Приказ представе "Учене жене у Версају" Ж.Б.П. Молијера, у режији Але Цвијановић Јајчанин и извођењу студената новосадске Академије уметности, на сцени СНП-а.

180. "Галеб" из Ужица / М. Рајков. – Дневник, 21. IV 1993, LII, бр. 16695, стр. 11.

Осврт на представу "Галеб" А.П. Чехова, у режији Виталија Дворштина и извођењу НП из Ужица, на сцени СНП-а.

181. Уместо студије лектира / Илија Тушић. – Дневник, 23. IV 1993, LII, бр. 16697, стр. 15.

Приказ представе "Галеб" А.П. Чехова, у режији Виталија Дворштина и извођењу НП из Ужица, на сцени СНП-а.

182. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1993, LVII, br. 4, str. 284-286.

Prkaz predstave „Kir Janja“ J.S. Popovića u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju SNP-a.

183. Стерија као инспирација / Пина Попов. – Дневник, 9. V 1993, LII, бр. 16710, стр. 12.

Интервју са Љубославом Мајером, редитељем, о представама Ј.С. Поповића: "Поконцирена тиква", "Родољупци" и "Кир Јања".

183а. Старо, а ново / Сл.В. – Вечерње новости, 25. V 1993, XLI, бр. 24952, стр. 14.

Предстојеће 38. Стеријино позорје отвориће представа СНП-а "Кир Јања" у режији Љубослава Мајере.

183б. Почине позорје / П. Самариња. – Политика експрес, 25. V 1993, XXX, бр. 10487, стр. 11.

Представом СНП-а "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере почиње 38. Стеријино позорје.

184. "Kir Janja" za početak i za kraj / Ž. Segečević. – Borba, 26. V 1993, LXXI, br. 146, str. 17.

Predstojeće 38. Sterijino pozorje otvoriće SNP sa predstavom „Kir Janja“.

185. Игре отвара "Кир Јања" / В.М. – Политика, 26. V 1993, XC, бр. 28599, стр. 17.

38. Стеријино позорје ће отворити СНП са представом "Кир Јања" Јована Стерије Поповића, у режији Љубослава Мајере.

185a. Позорје ироније / П. Самарија. – Политика експрес, 27. V 1993, XXX, бр. 10489, стр. 17.

38. Стеријино позорје ће отворити представа СНП-а "Кир Јања" у режији Љубослава Мајере.

185б. Тврдица и странац / П. Самарија. – Политика експрес, 28. V 1993, XXX, бр. 10490, стр. 11.

Хроника 38. Стеријиног позорја и осврт на представу СНП-а "Кир Јања" о којој се разговарало и на Округлом столу критике.

186. Da li je kir Janja stranac / Ž. Serenčes. – Borba, 28. V. 1993, LXXI, br. 148, str. 15. Na Okruglom stolu kritike 38. Sterijinog pozorja, govorilo se o predstavi SNP „Kir Janja“ u režiji Ljuboslava Majere.

186a. Зар је ико странац? / Сл. Вучковић. – Вечерње новости, 28. V 1993, XLI, бр. 24955, стр. 20.

Приказ представе "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере, коју је СНП извело на 38. Стеријином позорју.

187. Врућина против представа / В. Мићуновић. – Политика, 29. V 1993, XC, бр. 28602, стр. 14.

У СНП је почело 38. Стеријино позорје представом "Кир Јања" у неподношљивим условима јер су раскладни уређаји у згради у квару а за поправку нема пара.

188. Препознатљиви "Шарган" / В. Мићуновић. – Политика, 31. V 1993, XC, бр. 28604, стр. 15.

У оквиру прегледа збивања на Стеријином позорју, говори се и о представи "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу СНП.

188a. Догодило се чудо / П. Самарија. – Политика експрес, 31. V 1993, XXX, бр. 10493, стр. 11.

Приказ представе "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина, коју је СНП извело на Стеријином позорју.

189. "Кир Јања" добила награду Округлог стола критике. – Политика, 3. VI 1993, XC, бр. 28607, стр. 15.

Вест да је представа "Кир Јања" у извођењу СНП добила награду Округлог стола критике 38. Стеријиног позорја.

190. Критичарски први "Кир Јања" / Ж.С. – Борба, 3. VI 1993, LXXI, бр. 154, стр. 17.

На 38. Стеријином позорју на Округлом столу критике похвале је добила представа "Кир Јања" у извођењу СНП.

191. Тријумф представе "Чудо у Шаргану" / В. Мићуновић. – Политика, 4. VI 1993, XC, бр. 28608, стр. 21.

Стеријина награда за најбоље остварење на 38. Стеријином позорју припала је представи "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу СНП.

192. Tragika iz slamarice / Milutin Mišić. – Borba, 4. VI 1993, LXXI, br. 155, str. 19.

Осврт на две представе „Кир Јанје“ коју су на Стеријином позорју извели SNP и beogradsko NP.

192a. "Шарган" – најбољи / Сл.В. – Вечерње новости, 4. VI 1993, XLI, бр. 24962, стр. 22.

Представа СНП-а "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина добила Стеријину награду на 38. Стеријином позорју.

192б. "Шарган" побрао главне награде / П. Самарија. – Политика експрес, 4. VI 1993, XXX, бр. 10497, стр. 11.

Хроника Стеријиног позорја и осврт на представу "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу СНП.

193. Laureat „Čudo u Šarganu“ / Ž. Serenčes. – Borba, 4. VI 1993, LXXI, br. 155, str. 19.

На 38. Стеријином позорју представа „Чудо у Шаргану“ Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу SNP добила Стеријину награду.

194. A legjobb előadás a Csoda a Šarganban (Најбоља представа је „Чудо у Шаргану“) / Tanjug. – Magyar Szó, 4. VI 1993, I, br. 148, str. 11.

Kratak pregled zbivanja na Sterijinom pozorju.

195. H'adaške tendencie (Tragalačke tendencije) / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 5. VI 1993, 50, br. 23, str. 5.

Kratak osvrt na 38. Sterijino pozorje i predstave izvedene na njemu, među kojima su i predstave „Kir Janja“ i „Čudo u Šarganu“ u izvođenju SNP.

196. Позориште као утеха / Владо Мићуновић. – Политика, 5. VI 1993, XC, бр. 28609, стр. 14.

Разговор са Егоном Савином, редитељем представе "Чудо у Шаргану" у извођењу СНП, која је освојила Стеријину награду на 38. Стеријином позорју.

197. Szükség van-e a megváltókra? (Da li su potrebni otkupitelji?) / Torok Csaba. – Családi Kör, 10. VI 1993, IV, br. 23, str. 12. Prikaz predstava „Kir Janja“ J. S. Popovića u izvođenju SNP-a, u režiji Ljuboslava Majere, „Bogalj“ Atile Faragoa u režiji Méré Bela i izvođenju Novosadskog pozorišta-Újvidéki Színház i „Čudo u Šarganu“ po tekstu Ljubomira Simovića u režiji Egon Savina i izvođenju SNP-a.

198. На 38. Стеријовим позорју у Новим Саде: лауреат "Чудо у Шаргану" (На 38. Стеријином позорју у Новом Саду: лауреат "Чудо у Шаргану"). – Руске слово, 11. VI 1993, XLVIII, бр. 24, стр. 5.

Вест да је за најбољу представу проглашена драма "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина, и извођењу СНП-а.

199. Svetlá zhasli – Zázrak... prvý (Svetla ugašena – Čudo... prvo) / J.C. – Hlas ľudu, 12. VI 1993, god. 50, br. 24, str. 5.

На 38. Стеријином позорју Стеријину награду добила представа „Чудо у Шаргану“ Љубомира Симовића у режији Егона Савина и извођењу SNP, а награду Округлог стола критике представа „Кир Јанја“ Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу SNP.

200. Изузетна сезона / В. Мићуновић. – Политика, 13. VI 1993, XC, бр. 28617, стр. 15.

Поделом награда и признања у СНП обележен дан овог позоришта.

201. Чудо у Шаргану – најбоља представа / Н.Б. – Мисао, 23. VI 1993, XVIII, бр. 8, стр. 2.

Хроника Стеријиног позорја на којем је Стеријину награду добила представа "Чудо у Шаргану" Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу СНП.

201а. Глумица са палубе свог брода "од шест једара" / Слободан Божовић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 66.

Део излагања Слободана Божовића, на вечери – Портрету позоришне уметнице Милице Радаковић, глумице СНП-а.

201б. Милица Радаковић / Биљана Нишкановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 64-66.

Портрет позоришне уметнице Милице Радаковић, глумице СНП-а.

201ц. Стеван Шалајић / Биљана Нишкановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 60-63.

Портрет позоришног уметника Стевана Шалајића, глумца СНП-а.

201ч. Молијер се поклонио глумцима / Илија Тушић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 16.

Приказ представе "Учене жене у Версају" Ж.Б.П. Молијера, у режији Ане Цвијановић Јајчанин, дипломске представе студената новосадске Академије уметности, у СНП-у.

201џ. Слободна адаптација текста / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 16.

Разговор са Аном Цвијановић Јајчанин, редитељем представе "Учене жене у Версају" Ж.Б.П. Молијера, дипломском представом студената новосадске Академије уметности у СНП-у.

202. Љуте траве народног учитеља / Даница Ђурђевић. – Политика, 5. VII 1993, XC, бр. 28639, стр. 15.

Разговор са Вељком Радовићем, аутором драме "Пелагић", коју СНП припрема за нову сезону у режији Брашислава Мићуновића.

203. Жигон режира "Отела" / М.Р. – Политика, 7. VII 1993, XC, бр. 28641, стр. 15.

Вест да су почеле пробе "Отела" В. Шекспира, у режији Стеве Жигона са ансамблом СНП, која ће бити изведена у оквиру манифестације "Обреди, светлости" на Петроварадинској тврђави.

204. "Отело" отвара Novosadski festival. – Борба, 7. VII 1993, LXXI, бр. 188, стр. 20.

Vest da će u okviru manifestacije „Obredi, svetlosti“ na Petrovaradinskoj tvrđavi biti izvedena predstava „Otelo“ u režiji Steve Žigona.

205. Најбоља представа "Кир Јања", – Политика, 11. VII 1993, XC, бр. 28645, стр. 17.

Представа "Кир Јања" Ј. Стерије Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП, проглашена је за најбољу представу на Земун-фесту.

206. Сви жудимо за личним чудима / Нина Попов. – Дневник, 18. VII 1993, LII, бр. 16737, стр. 12.

Интервју са Јасном Ђуричић-Јанков, глумицом СНП-а, која је, уз Стеријину награду и годишњу награду СНП-а, добила и признање "Пера Добриновић" за улогу Цмиље у представи "Чудо у Шаргану".

207. Разнолика интересовања / Нада Савковић. – Дневник, 23. VII 1993, LII, бр. 16742, стр. 10.

Разговор са Александром Давићем, редитељем, који ће у септембру, у СНП-у режирати представу "Лекција" Ежена Јонеска.

208. "Отело" на тврђави / С. Ђукић. – Вечерње новости, 1. VIII 1993, XL, бр. 25020, стр. 14.

У оквиру манифестације "Обреди, светлости" на Петроварадинској тврђави биће изведена и представа "Отело" Вилема Шекспира, у режији Стеве Жигона.

209. "Отело" на Тврђави / Б.Л. – Политика експрес, 2. VIII 1993, XXX, бр. 10556, стр. 7.

Вест да ће у оквиру манифестације "Обреди, светлости" на Петроварадинској тврђави бити изведене и две представе "Отело" и "Магбет".

210. "Отело" отвара игре / В. Мићуновић. – Политика, 2. VIII 1993, XC, бр. 28667, стр. 10.

У оквиру манифестације "Обреди, светлости" у организацији Културног центра Повео Сада, на Петроварадинској тврђави ће бити изведене и две представе "Отело" и "Магбет".

211. Отело код куће / Р. Гајић. – Вечерње новости, 3. VIII 1993, XL, бр. 25022, стр. 18.

Разговор са Стевом Жигоном, редитељем представе "Отело" која ће бити изведена на Петроварадинској тврђави у оквиру манифестације "Обреди, светлости".

212. Сурово и сирово / Миодраг Кујунџић. – Политика, 6. VIII 1993, XC, бр. 28671, стр. 13.

Приказ представе "Отело" В. Шекспира, у режији Стеве Жигона, у извођењу глумца СНП на манифестацији "Обреди, светлости" на Петроварадинској тврђави.

213. „Отело“ i desnica / В. Lazukić. – Борба, 6. VIII 1993, LXXI, бр. 218, стр. 19.

U okviru manifestacije „Obredi, svetlosti“ na Petrovaradinskoj tvrđavi biće izvedena predstava „Otelo“ V. Šekspira u režiji Steve Žigona.

214. Гостовали "Кир Јања" и "Ковачи" / М.В. – Политика, 8. VIII 1993, XC, бр. 28672, стр. 15.

Вест да је СНП гостовало у Бару на фестивалу "Барски летопис" са представама "Кир Јања" и "Ковачи".

214а. Вече са Стеваном Шалајићем / Н.Ј. – Дневник, 9. VIII 1993, LI, бр. 16759, стр. 8.

Вест да ће у оквиру циклуса "Светлоноше", на Петроварадинској тврђави бити вече са Стеваном Шалајићем, глумцем СНП-а.

215. Премијну глумац Петар Вртипрашки / Н.П. – Дневник, 27. VIII 1993, LI, бр. 16777, стр. 10.

На вест о смрти Петра Вртипрашког, првака Дrame СНП-а.

216. Drama Srpskog narodnog pozorišta / Dušica Pejović. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, стр. 51-54.

Prikaz sezone 1991/92.

217. Кратки сјајни живот Петра Вртипрашког / Димитрије Ђурковић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, 25. септембра 1993, стр. 9-12.

Ип memoгiam Петру Вртипрашком, преминулом глумцу СНП-а.

218. Узлазна глумачка линија / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, 25. септембра 1993, стр. 7-9.

Разговор са Новаком Билбијом, глумцем СНП-а, о његовом досадашњем раду, о наградама и признањима.

OPERA I VALET

219. Са светских сцена / Нина Попов. – Дневник, 28. IX 1992, LI, бр. 16495, стр. 9.

Најава премијера "Болеро" Мориса Равела и "Кармен спита" Жоржа Бизеа и Родиона Шchedрина, у кореографији и режији Владимира Логунова и под диригентском палицом Имре Топлака, у извођењу Балета СНП-а.

220. Балетом до Шпаније / Соња Кошничар. – Дневник, 3. X 1992, LI, бр. 16500, стр. 14.

Приказ балета "Болеро" Мориса Равела и "Кармен" Жоржа Бизеа и Родиона Шchedрина, у кореографији и режији Владимира Логунова, под диригентском палицом Имре Топлака и у извођењу Балета СНП-а.

221. Karmen u mašti i zbilji / Milica Zajcev. – Borba, 15.X 1992, LXX, br. 290, str. 22.

Prikaz dva baleta „Bolero” Morisa Ravela i „Karmen svita” Žorža Bizca i Rodiona Šchedrina, u koreografiji Vladimira Logunova, koje je SNP izvelo na 24. BEMUS-u.

222. Амерички мјузикл на нашој сцени / Н. Попов. – Дневник, 17. X 1992, LI, бр. 16514, стр. 15.

Најава премијере мјузикла "Виолиниста на крову" у режији Воје Солдатовића, под диригентском палицом Љубише Лазаревића, уз учешће сва три ансамбла СНП-а. У насловној улози је Зафир Хаџиманов.

223. Виолиниста на сцени СНП / С. Станковић. – Вечерње новости, 17. X 1992, XXXIX, бр. 24731, стр. 14.

Најава премијере спектакл-мјузикла "Виолиниста на крову" у главној улози Зафира Хаџиманова на сцени СНП.

224. Оно мало преостале љубави / Богдан Ђаковић. – Дневник, 20 X 1992, LI, бр. 16517, стр. 15.

Приказ мјузикла "Виолиниста на крову" у режији Воје Солдатовића, под диригентском палицом Љубише Лазаревића и у извођењу сва три ансамбла СНП-а. У насловној улози био је Зафир Хаџиманов.

225. Седам деценија "Травијате" / Б. Хложан. – Дневник, 23. X 1992, LI, бр. 16520, стр. 9.

Најава гала-премијере "Травијата" Ђ. Вердија, у обновљеној поставци, којом ће дириговати Младен Јагушт, у извођењу ансамбла Оперe СНП-а, а поводом 70-те годишњице од првог извођења ове опере на сцени СНП-а.

226. Лепа солистичка остварења / Ксенија Дињашки. – Позориште, 1992/93,

LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 19.

Осврт на балетску премијеру "Болеро" М. Равела и "Кармен" Жоржа Бизеа, у адаптацији Родиона Шchedрина, у кореографији и режији Владимира Логунова и извођењу Балета СНП-а.

227. Балетом до Шпаније / Соња Кошничар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 20.

Осврт на балет "Болеро" М. Равела и "Кармен" Бизе-Шchedрина, у кореографији и режији Владимира Логунова и извођењу Балета СНП-а.

228. Заокружен балетски век / Весна Крчмар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 37.

Разговор са Миром Рушкун, балерином СНП-а, поводом њеног одласка у пензију.

229. Болеро – Кармен / Јадранка Радужко. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 18.

Приказ балета "Болеро" Мориса Равела и "Кармен" коју је по мотивима истоимене опере Жоржа Бизеа за балет поставио Родион Шchedрин, обе у кореографији и режији Владимира Логунова и извођењу Балета СНП-а.

230. Време љубави и смрти / Милица Зајев. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 19-20.

Приказ балета "Болеро" М. Равела и "Кармен" Бизе-Шchedрина, у кореографији и режији Владимира Логунова, коју је ансамбл Балета СНП-а извео на 24. БЕМУС-у у Београду.

231. Гала премијера "Травијате" / Борислав Хложан. – Дневник, 6. XI 1992, LI, бр. 16534, стр. 11.

Најава гала-премијере опере "Травијата" Ђузепе Вердија, у режији Младена Сабљића, под диригентском палицом Младена Јагушта и у извођењу Оперe СНП-а.

232. Јубиларна премијера "Травијате" / Борислав Хложан. – Дневник Радно и ТВ програм, 7. XI 1992, стр. 2.

Најава опере "Травијата" Ђ. Вердија, у режији Младена Сабљића, под диригентском палицом Младена Јагушта и у извођењу Оперe СНП-а.

233. Почетак новог живота / Бошко Бута. – Дневник, 10. XI 1992, LI, бр. 16538, стр. 11.

Приказ Вердијеве опере "Травијата" у режији Младена Сабљића, под диригентском палицом Младена Јагушта и у извођењу Оперe СНП-а, којом је обележена 70. годишњица првог извођења овог дела у Новом Саду и 45. година од његове обнове у СНП-у.

234. Тријумф млекације Тејвја / Борислав Хложан. – Дневник, 12. XI 1992, LI, бр. 16540, стр. 11.

Интервју са Зафиром Хацимановим, носиоцем главне улоге у мјузиклу "Виолиниста на крову", у режији Воје Солдатовића и под диригентском палицом Љубише Лазаревића, а у извођењу сва три ансамбла СНП-а.

235. Четири и по деценије Оперe у Новом Саду / Н.Б. – Мисао, 12. XI 1992, XVIII, бр. 13, стр. 11.

Извођењем "Травијате" у СНП обележена 45. годишњица Оперe.

236. Прва овогодшња "Жизела" / Н.П. – Дневник, 14. XI 1992, LI, бр. 16542, стр. 12.

Најава премијере балета "Жизела" у кореографији Милице Јовановић под диригентском палицом Миодрага Јанског и у извођењу Балета СНП-а.

237. "Жизела" уместо "Језера" / А.С. – Дневник, 21. XI 1992, LI, бр. 16549, стр. 14.

Вест да ће уместо најављеног балета "Лабудово језеро" П.И. Чајковског, у СНП-у бити изведен балет "Жизела".

238. Учесник и сведок оперских збивања / Марија Адамов. – Позориште,

1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 28-30.

Разговор са Владом Поповићем, оперским певачем и директором Оперe СНП-а, о његовом раду, а поводом прославе годишњице Оперe СНП-а.

239. Нормално, сећам се прве "Травијате" / Бошко Бута. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 27-28.

Разговор са Зденком Николић, оперском певачицом, о њеном раду, а поводом прославе годишњице Оперe СНП-а.

240. Узалуд покушавају да одрже традицију / Бошко Бута. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 5-6.

Приказ мјузикла "Виолиниста на крову", у режији Воје Солдатовића, под диригентском палицом Љубише Лазаревића и у извођењу сва три ансамбла СНП-а.

241. Плес на жици / Лела Јовановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 16-17.

Осврт на балет "Болеро" М. Равела и "Кармен Ж. Бизеа и Р. Шчедрина, у кореографији и режији Владимира Логунова, под диригентском палицом Имре Топлака и у извођењу Балета СНП-а, на београдском БЕМУС-у.

242. Најгледанији мјузикл / Мишка Кнежевић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 8.

Први утисци после извођења "Виолинисте на крову" у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла СНП-а, у београдском Центру "Сава".

243. Реч публике / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 7-8.

Реч публике после извођења мјузикла "Виолиниста на крову" у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла СНП-а, у београдском Центру "Сава".

244. Суштина је у добром планирању / Весна Крчмар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 34.

Разговор са Јансзом Говедником, диригентом Оперe СНП-а, о утисцима из Канаде, где је привремено радио у опери.

245. Улога Тејвја – кохезиони фактор целе представе / Весна Крчмар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 1-2.

Разговор са Војом Солдатовићем, редитељем мјузикла "Виолиниста на крову".

246. Травијата / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 23-24.

Разговор са Константином Винавером, музикологом, о опери "Травијата" Ђ. Вердија, а поводом прославе годишњице Оперe СНП-а.

247. Дочарана атмосфера малог јеврејског села / Драгана Мрђен. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 7.

Осврт на гостовање СНП-а са мјузиклом "Виолиниста на крову" у режији Воје Солдатовића, у београдском Центру "Сава".

248. За Виолету је потребна комплетна уметничка зрелост / Илеана Околишаи Баба. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 31-33.

Разговор са Горданом Којадиновић, оперском певачицом, о њеном раду, а поводом прославе годишњице Оперe СНП-а.

249. Прича о људском страдању – универзална и лична / Оскар Панди. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 6-7.

Приказ мјузикла "Виолиниста на крову" у режији Воје Солдатовића, под диригентском палицом Љубише Лазаревића и у извођењу сва три ансамбла СНП-а. У насловној улози је Зафир Хациманов.

250. Мјузикл окупио све извођачке ансамбле / Јадранка Радујко. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 3.

Приказ мјузикла "Виолиниста на крову" у режији Воје Солдатовића, под диригентском палицом Љубише Лазаревића и у извођењу сва три ансамбла СНП-а. У насловној улози је наступио Зафир Хадиманов.

251. Остварила сам животни сан – остала сам оперска певачица / Јана Сараглић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 34.

Разговор са Вером Бердовић, оперском певачицом, о њеном раду, а поводом прославе годишњице Оперс СНП-а.

252. Прва представа нека буде "Травијата" / Јованка Степановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 25-26.

Разговор са Војиславом Илићем, композитором и диригентом, о раду у Оперни СНП-а, а поводом годишњице Оперс СНП-а.

253. Свака певачица има жељу да пева Травијату / Атила Векаш. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 31.

Разговор са Олгом Бручи, оперском певачицом, о њеном раду, а поводом прославе годишњице Оперс СНП-а.

254. Постизована сензуалност / Мирјана Здравковић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 15.

Приказ балета "Болеро" М. Равела и "Кармен" Ж. Бизеа и Р. Шчедрина, у кореографији и режији Владимира Логунова, под диригентском палицом Имре Топлака и у извођењу Балета СНП-а, на београдском БЕМУС-у.

255. "Коњић Грбоњић" поново на сцени / А. С. – Дневник, 4. XII 1992, LI, бр. 16570, стр. 13.

Најава балета за децу "Коњић Грбоњић", у кореографији Виктора Литва-

нова и под диригентском палицом Јане-за Говедника, на сцени СНП-а.

256. Rasprevani šeret / Milutin Mišić. – Borba, 10. XII 1992, LXX, br. 346, str. 22.

Kratak prikaz premijere mjuzikla „Violinista na krovu“ Džozefa Stejna i Džeri Boka, u režiji Voje Soldatovića i izvođenju SNP.

257. Отказан "Виолиниста на крову" / М.К. – Дневник, 9. I 1993, LII, бр. 16593, стр. 14.

Вест да је због болести Зафира Хашиманова отказана представа "Виолиниста на крову", у СНП-у.

258. Дела музичке класике / Н. Попов. – Дневник, 19. I 1993, LII, бр. 16603, стр. 13.

Најава премијера балета "Серенада" и опере "Јоланта".

259. A Csajkovszkij-évforduló jegyében (U znaku godišnjice Čajkovskog) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 19. I 1993, L, br. 17, str. 12.

Vest o premijeri baleta „Serenađa“ P.I. Čajkovskog, u režiji Vladimira Logunova i obaveštenje o pripremama opere „Jolanta“ P.I. Čajkovskog, u režiji Borislava Popovića i izvođenju Opere i Baleta SNP-a.

260. Оаза лепшег живота / З.Т. Мирковић. – Вечерње новости, 21. I 1993, XL, бр. 24827, стр. 19.

Најава две премијере у СНП, опере "Јоланта" и балета "Серенада".

261. Премијера "Серенаде" и "Јоланте". – Дневник, 23. I 1993, LII, бр. 16607, стр. 12.

Најава премијера балета "Серенада" и опере "Јоланта".

262. Делимично остварено / Свенка Савић. – Дневник, 29. I 1993, LII, бр. 16613, стр. 14.

Приказ балета "Серенада" и опере "Јоланта" Петра Иљича Чајковског, под диригентском палицом Миодрага Јаноског, у СНП-у, а поводом 100. годишњице од смрти великог композитора.

263. "Серенада" и "Јоланта" / Д. Д. С. – Вечерње новости, 30. I 1993, XL, бр. 24836, стр. 18.

Најава гостовања СНП са балетом "Серенада" и опером "Јоланта" у београдском НП.

264. Гостују Новосађани / Б. Г. – Политика експрес, 1. II 1993, XXX, бр. 10377, стр. 11.

Вест да ће СНП гостовати у београдском НП са опером "Јоланта" и балетом "Серенада".

265. Гостује Опера и Балет из Новог Сада / В. М. – Политика, 1. II 1993, XC, бр. 28488, стр. 14.

Најава гостовања СНП у београдском НП са балетом "Серенада" и опером "Јоланта" Петра И. Чајковског.

266. Две улоге Бранислава Јатића / Б. Хложан. – Дневник, 6. II 1993, LII, бр. 16621, стр. 13.

Вест да је Бранислав Јатић, првак Оперс СНП-а, позван да учествује на интернационалном оперском фестивалу "Фјодор Шаљашин" у граду Казању, у Русији.

267. Вече Чајковског у игри / Ирена Крешић. – Политика, 14. II 1993, XC, бр. 28501, стр. 16.

Приказ балета "Серенада" Петра И. Чајковског, у кореографији Владимира Логунова, коју је СНП извело у београдском НП.

268. Најдража ми је Јоланта / Борислав Хложан. – Дневник, 21. II 1993, бр. 16666, стр. 12.

Интервју са Бранком Окљеша, солистичкином Оперс СНП-а, о улози Јоланте.

269. Најава ведрога сазвежђа / Богдан Баковић. – Дневник, 28. II 1993, LII, бр. 16673, стр. 14.

Приказ оперског гала концерта на коме су се представиле новопримљене чланице СНП-а: Сања Керкез, Јарослава Бенка, Милица Стојадиновић, Виолета Срећковић, Дуња Симић и Светлана Ловчевић.

270. Гостује Сарамандић / М. К. – Дневник, 9. III 1993, LI, бр. 16652, стр. 10.

Најава опере "Набуко" Ђузепе Вердија, у извођењу Опере СНП-а, под диригентском палицом Имре Топлака, а као гост наступиће Живан Сарамандић.

271. Радост певања и живљења / Нада Савковић. – Дневник, 14. III 1993, LI, бр. 16657, стр. 12.

Интервју са Бисерком Цвејић, оперском уметницом, о њеном педагошком раду и оперском студију који води у СНП-у.

272. "Алтум силенцијум" и "Кармина бурана" / (С. М-н.). – Дневник, 9. IV 1993, LI, бр. 16683, стр. 12.

Најава концертног извођења "Алтум силенцијума" Стевана Дивјаковића и "Кармина бурана" Карла Орфа, у извођењу СНП-а, под диригентском палицом Миодрага Јаноског, на сцени СНП-а, а у оквиру НОМУС-а.

273. Аплауз највећа награда / Борислав Хложан. – Дневник, 22. IV 1993, LI, бр. 16696, стр. 14.

Разговор са Сашом Ковачевићем, чланом Опере СНП-а, који је на Међународном такмичењу Музичке омладине у Београду освојио специјалну награду за интерпретацију.

274. Премијера "Свеноћног бденија" / Борислав Хложан. – Дневник, 21. V 1993, LI, бр. 16722, стр. 9.

Најава премијерног извођења "Свеноћног бденија" Сергеја Рахмањинова, у извођењу Хора СНП-а, под диригентском палицом Јураја Ферика, а солисти су Марина Павловић-Бараћ и Славољуб Кошић.

275. Пријем за кореографа Петрова / Борислав Хложан. – Дневник, 21. V 1993, LI, бр. 16722, стр. 9.

Вест да се за наредну сезону у СНП-у планира постављање балета "Весела удовица" по кореографији Николе Петрова.

276. „Vesela udovica“ na sceni SNP. – Borba, 21. V 1993, LXXI, br. 141, str. 19.

Vest da će u narednoj sezoni SNP pripremiti balet prema operi „Vesela udovica“ Franca Lehata, u koreografiji Nikole Petrova.

277. „Pokondirena tikva“ maestra Logara / Ž. S. – Borba, 1. VI 1993, LXXI, br. 152, str. 18.

Најава премијере опере „Pokondirena tikva“ коју је компоновао Mihovil Logar, у режији Богдана Рушкуча и извођењу SNP.

278. Sterija novog zvuka / Branka Radović. – Borba, 7. VI 1993, LXXI, br. 158, str. 13.

Приказ премијере опере „Pokondirena tikva“ композитора Mihovila Logara, коју је SNP извело на крају Sterijinog pozorja.

278a. Најзад успех / Слободан Турлаков. – Политика експрес, 7. VI 1993, бр. 10500, стр. 11.

Приказ премијере опере "Покондирена тиква" композитора Миховила Логара, у режији Богдана Рушкуча и извођењу СНП.

279. Антун Вуковић (1911-1993). – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 88.

In memoriam Антуну Вуковићу, сталном члану оркестра СНП-а.

280. Домаћа опера на сцени Српског народног позоришта. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 5.

Разговор о предстојећој премијери опере "Покондирена тиква" Миховила Логара, према комедији Ј. П. Стерије, коју ће извести ансамбл Опере СНП-а.

281. Једно виђење хорске музике Рахмањинова / Богдан Ђаковић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 10.

Приказ концерта "Свеноћно бденије" Сергеја Рахмањинова у извођењу Хора и солиста СНП-а, под диригентском палицом Јураја Ферика.

282. Поновно рођење опере "Покондирена тиква" у Новом Саду / Богдан Ђаковић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 8-9.

Приказ опере "Покондирена тиква" Миховила Логара, по комедији Ј. С. Поповића, у извођењу Опере СНП-а, под диригентском палицом Ангела Шурева и у режији Богдана Рушкуча.

283. Најзад у Новом Саду / Владимир Јовановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 4-5.

Разговор са Миховилом Логаром, композитором, поводом предстојеће премијере његове опере "Покондирена тиква" у Опери СНП-а.

283a. Концерт који ће се памтити / Соња Кошничар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 35-36.

О годишњем концерту учесника Балетске школе у Новом Саду, који је одржан на сцени СНП-а.

284. Награда за интерпретацију композиције домаћег аутора / Душанка Радмановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 9.

Разговор са Сашом Ковачевићем, солистом Опере СНП-а, поводом награде СОКОЈ-а.

285. Тек што досегну пунину зреле личности, одлазе са сцене... / Свенка Савић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 15.

Поводом одласка у пензију Софије Стојадиновић, солисткиње балета СНП-а.

286. Вечита ведрина живљења / Татјана Војнов. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 6.

Портрет Миховила Логара, композитора, чија ће опера "Покондирена тиква", по комедији Ј. С. Поповића, бити премијерно изведена на сцени СНП-а.

287. Превазиђена пригода / Богдан Ђаковић. – Дневник, 6. VII 1993, LI, бр. 16725, стр. 12.

Приказ опере "Покондирена тиква" Миховила Логара, по комедији Ј. С. Поповића, под диригентском палицом Ангела Шурева и у режији Богдана Рушкуча, на сцени СНП-а.

288. Величина изведеног дела / Нада Савковић. – Дневник, 11. VII 1993, LI, бр. 16730, стр. 14.

Интервју са Миховилом Логаром, композитором, аутором опере "Покондирена тиква", писаној по комедији Ј. С. Поповића, и премијерно изведеној на сцени СНП-а.

288а. Поново шпанске импресије / Б. Хложан. – Дневник, 20. VII 1993, LI, бр. 16739, стр. 11.

О обновљеном балетско-музичком спектаклу "Шпанске импресије – Кармен-свита" на музику Жоржа Бизеа, у адаптацији Родиона Шchedрина, кореограф и редитељ је Владимир Логунов. Наступају солисти Оперe и Балета СНП-а у Синагоги.

289. "Кармен" у Синагоги / Б. Лијестич. – Политика експрес, 21. VII 1993, XXX, бр. 10544, стр. 9.

У новосадској синагоги биће изведен балетско-музички спектакл "Шпанске импресије – Кармен", у којем ће наступити мецсоопран Призренка Петковић са аријом из опере "Кармен" и балерина Љилана Вишекруна у балету "Кармен-свита".

290. Млади освајају простор / Ненад Јовићевић. – Дневник, 27. VII 1993, LI, бр. 16746, стр. 12.

Разговор са Милицом Стојадиновић, солисткињом Оперe СНП-а, о њеном раду и плановима.

291. "Шпанске импресије"-импресионарале / Соња Кошличар. – Дневник, 30. VII 1993, LI, бр. 16749, стр. 14.

Приказ балета "Кармен" Жоржа Бизеа и Родиона Шchedрина, у кореографији и режији Владимира Логунова и извођењу солиста и ансамбла Балета СНП-а.

292. Октавијан Енигареску (1924-1993) / Владимир Јовановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, 25. септембра 1993, стр. 9.

Ип memoјам Октавијану Енигареску, солисти Оперe СНП-а.

293. Opera i Balet / Boško Buta. - Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 76-77.

Prikaz sezone 1991/92.

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ, NOVI SAD

294. A zrenjaninai vendégjátéka (Gostovanje amatera iz Zrenjanina) / B. (Barácius Zoltán). – Magyar Szó, 10. IX 1992, XLIX, br. 249, str. 11.

Obaveštenje o gostovanju na sceni Novosadskog pozorišta.

295. A közönség a színház felé fordult (Publika se okrenula pozorištu) / P. Keceli Klára. – Magyar Szó, 13. IX 1992, XLIX, br. 252, str. 11.

Članak o odnosu publike i Novosadskog pozorišta.

296. Починье нова сезона / Н.П. – Дневник, 15. IX 1992, LI, бр. 16482, стр. 13.

Вест да ће сезона у Новосадском позоришту започети представама: "Авети" Х. Ибзена и "Женски оркестар" Жана Ануја.

297. Разнолик репертоар / Н. Попов. – Дневник, 18. IX 1992, LI, бр. 16485, стр. 9.

О репертоару Новосадског позоришта у текућој сезони.

298. A műsoron a Brecht-darab (Na sceni je Breht) / B. (Barácius Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 23. IX 1992, XLIX, br. 262, str. 13. Obaveštenje o gostovanju Novosadskog pozorišta u Beogradu i u Sentu.

299. Prazne puške / Milutin Mišić. – Borba, 28. IX 1992, LXX, br. 273, str. 20.

Prikaz predstave „Majka Hrabrost i njena deca” Bertolta Brehta, u režiji Lajoša Šoltiša, koju je Novosadsko pozorište izvelo na BITEF-u.

300. Sikeres vendégszereplés Dél-Bánáiban (Uspešno gostovanje u Južnom Banatu) /

J.J. – Magyar Szó, 7. X 1992, XLIX, br. 276, str. 10.

Obaveštenje o gostovanju Novosadskog pozorišta u Skorenovcu.

301. A végső tőkély (Krajnje savršenstvo) / Brasnyó István. – Magyar Szó, 13. X 1992, XLIX, br. 282, str. 11.

Sećanje na reditelja Đerda Haraga.

302. Játék a közönséggel (Igra sa publikom) / Csordás Mihály. – 7 Nap, 16. X 1992, XLVII, br. 42, str. 15.

Članak o otvaranju nove sezone u Novosadskom pozorištu.

303. Imádok férjhez menni (Obožavam da se udajem). – Magyar Szó, 16. X 1992, XLIX, br. 285, str. 9.

О gostovanju Novosadskog pozorišta u „Népkör”-u u Subotici sa predstavom „Obožavam da se udajem” Somerseta Moma, u režiji Mislai Istvana.

304. Duna-parti randevő (Randevu na Dunavu) / B. (Barácius Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 20. X 1992, XLIX, br. 289, str. 11.

Najava premijere „Randevu kraj Dunava” Fenješ-Santo-Sečena, u režiji Istvana Mislaija i izvođenju Novosadskog pozorišta.

305. Свирка "Новосадских пупољака" / Александар Милосављевић. – Политика, 21. X 1992, LXXXIX, бр. 28391, стр. 15.

Приказ премијерне представе "Женски оркестар" Жана Ануја, у режији Воје Солдатовића и извођењу Новосадског позоришта.

306. Lennie vagy nem lenni (Leni ili ništa drugo) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 22. X 1992, XLIX, br. 291, str. 13.

Razgovor sa rediteljem Fridešom Kovačem o premijeri predstave „Leni” na sceni Novosadskog pozorišta.

307. Неодољиви шарм "Пупољака" / Даринка Николвић. – Дневник, 26. X 1992, LI, бр. 16523, стр. 13.

Приказ представе "Женски оркестар" Жана Ануја у режији Воје Солдатовића и извођењу Новосадског позоришта.

308. Гостују "Женски разговори" / Н. – Дневник, 27. X 1992, LI, бр. 16524, стр. 12.
Најава гостовања Светлане Бојковић и Весне Чипчић, из Београда, у представи "Женски разговори" по тексту Душка Радовића, на сцени Новосадског позоришта.
309. Ziccerben (Odlična prilika) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 3. XI 1992, XLIX, br. 303, str. 11.
Razgovor sa glumcima Novosadskog pozorišta Nandorom Siladjem i Arpadom Bakotom.
310. Lennie (Leni) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 4. XI 1992, XLIX, br. 304, str. 13.
Најава премијерне представе "О мишевима и људима" Дžона Штајнбека, у режији Фридеџа Ковача и извођењу Новосадског позоришта.
311. Психолошка драма Штајнбека / Н.П. – Дневник, 5. XI 1992, LI, бр. 16533, стр. 14.
Најава премијерне представе "О мишевима и људима" Дžона Штајнбека у режији Фридеџа Ковача и извођењу ансамбла Новосадског позоришта.
312. Nem önmagunkért dolgozunk (Ne radi-mo samo za sebe) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 8. XI 1992, XLIX, br. 308, str. 12.
Најава премијерне представе "Rande-ву kraj Dunava" Fenješ-Santo-Sečena, u režiji Istvana Mislaija i izvođenju Novosadskog pozorišta.
313. Lennie (Leni) / Gerold László. – Magyar Szó, 10. XI 1992, XLIX, br. 310, str. 11.
Приказ представе "Мишеви и људи" Дžона Штајнбека, у режији Фридеџа Ковача и извођењу Новосадског позоришта.
314. A Zvezdara Teatar Újvidéken (Zvezdara Teatar u Novom Sadu) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 18. XI 1992, XLIX, br. 318, str. 12.
Vest o gostovanju na sceni Novosadskog pozorišta.
315. Само љубав / Сн.М. – Дневник, 21. XI 1992, LI, бр. 16549, стр. 14.
Вест да ће на сцени Новосадског позоришта гостовати Светлана Бојковић и Марко Николвић, из Београда, са представом "Само љубав".
316. Трагикомични сукоби уоквирени музиком / Сања Живановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 60-61.
Приказ представе "Женски оркестар" Жана Алуја, у режији Воје Солдатовића и извођењу ансамбла Новосадског позоришта.
317. Музичка комедија / Н.П. – Дневник, 11. XII 1992, LI, бр. 16566, стр. 12.
Најава премијере музичке комедије "Рандеву на Дунаву" аутора музике и текста Фењеша-Санта-Сечена, у режији Иштвана Мислаија, и извођењу ансамбла Новосадског позоришта.
318. "Ељичка" у Новосадском позоришту. – Дневник, 17. XII 1992, LI, бр. 16572, стр. 13.
Најава представе "Ељичка" Едуарда Лимонова, у режији Николе Јефтића и извођењу Бориса Комненића и Душка Премовића, на сцени Новосадског позоришта.
319. Duna-parti randevú (Rande-ву na obali Dunava) / Gerold László. – Magyar Szó, 18. XII 1992, XLIX, br. 346, str. 11.
Приказ представе "Rande-ву kraj Dunava" Fenješ-Santo-Sečena, u režiji Istvana Mislaija i izvođenju Novosadskog pozorišta.
320. Жанровска мозанчност / Даринка Николић. – Дневник, 18. XII 1992, LI, бр. 16573, стр. 9
Приказ двеју представа: "Рандеву на Дунаву" тројице аутора Фењеша-Санта-Сечена, у режији Иштвана Мислаија и "Мишеви и људи" Дžона Штајнбека, у режији Фридеџа Ковача, у извођењу Новосадског позоришта.
321. Nincs röstellni valóm (Nemam što da krijem) / Fehér Mayer Mária. – Családi Kör, 31. XII 1992, III br. 53, str. 6-7.
Razgovor sa Lajošem Šoltišem, članom Novosadskog pozorišta, o glumi.
322. Egy kis szórakozás (Mala zabava) / Csordás Mihály. – 7 Nap, 1. I 1993, XLVIII, br. 1, str. 16.
Приказ представе "Rande-ву kraj Dunava" Fenješ-Santo-Sečena, u režiji Istvana Mislaija i izvođenju Novosadskog pozorišta.
323. Most mindenki szóhoz jut (Sad svi ima-mo priliku) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 6. I 1993, L, br. 4, str. 12.
Razgovor sa Girci Atilom, glumcem Novosadskog pozorišta, o položaju glumaca.
324. Nyomorék ("Bogalj") / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 8. I 1993, L, br. 6, str. 11.
Vest o započetim probama predstave "Bogalj" Atile Faragoa u režiji Mere Bela.
325. Rendhagyó év utáni jubileum (Jubilej posle uobičajene godine) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 10. I 1993, L, br. 8, str. 12.
Razgovor sa Farago Arpadom, direktorom Novosadskog pozorišta o proslavi 20-godišnjice postojanja pozorišta.
326. Jó-e kritikusnak Lennie? (Da li je do-bro biti kritičar?) / Hernyák György. – Napló, 13. I 1993, IV, br. 141, str. 15.
Приказ представе "Leni ili miševi i ljudi" Дžона Штајнбека, у режији Фридеџа Ковача и извођењу Новосадског позоришта.
327. "Büvös erő volt e virágban" ("Čarobnu snagu je imao ovaj cvet") / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 14. I 1993, IV, br. 2, str. 16.
Ibi Romhanji, glumica Novosadskog pozorišta, otišla je u penziju.
328. Jubilál az Újvidéki Színház (Jubilej Novosadskog pozorišta) / Farago Árpád. – 7 Nap, 15. I 1993, XLVIII, br. 3, str. 16.
Pre 20 godina je osnovano Novosadsko pozorište. Reč Farago Arpada, direktora pozorišta o jubileju.
329. Megkezdődtek a Vidám kísértet próbái (Započele su probe predstave "Nestašna avet") / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 19. I 1993, L, br. 17, str. 12.
Članak o pripremama predstave "Nestašna avet" Noela Hauarda u režiji Bele Merea i izvođenju Novosadskog pozorišta.

330. Hiúság vására: avagy: miért maszatos a tükör? (Vašar taštine: ili: zašto je zamazano ogledalo?) / Torok Csaba. – Napló, 20. I 1993, IV, br. 142, str. 16.
Prikaz predstave „Leni ili miševi i ljudi“ Džona Štajnbeka, u režiji Friđeša Kovača i izvođenju Novosadskog pozorišta.
331. Két szabadkai Újvidéken (Subotičani u Novom Sadu) / S.K.A. – Magyar Szó, 21. I 1993, L, br. 19, str. 10.
Vest o pripremama predstave „Zaplače mir“ Mačaša Molcera u režiji Mihalja Viraga.
332. Úgy szeretni valakit, ahogy dolgozik (Tako voleti nekog, kako radi) / Barácus Zoltán. – Családi Kör, 28. I 1993, IV, br. 4, str. 13.
Razgovor sa Julijom N. Kiš, glumicom o pozorištu uopšte i o radu u Novosadskom pozorištu.
333. A Lappangó („Bogalj“) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 3. II 1993, L, br. 32, str. 13.
Vest o pripremi premijerne predstave „Bogalj“ Atile Faragoa u režiji Mere Bela.
334. „Számomra a színház mindig találkozás“ („Za mene je pozorište uvek nov susret“) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 4. II 1993, L, br. 33, str. 13.
Razgovor sa rediteljem Mere Belom u vezi sa premijerom „Bogalja“ Atile Faragoa, u izvođenju Novosadskog pozorišta.
335. Произведба награђеног дела / Нина Попов. – Дневник, 4. II 1993, LII, бр. 16619, стр. 15.
Најава премијерне представе „Богал“ Атиле Фарагоа у режији Беле Мереа, у извођењу Новосадског позоришта.
336. A jubiláló Újvidéki Színház és a 7 Nap Drámapályázatát hirdeti az 1993. évre (Novosadsko pozorište povodom jubileja, i list „7 Nap“ raspisuju konkurs za (pisanje) dramu 1993. godine. – 7 Nap, 5. II 1993, XLVIII, br. 6, str. 11; 8. VIII 1993, XLVIII, br. 28, str. 16.
Tekst konkursa.
337. Nyitvános töprengések a Lappangóról (Javna razmišljanja o „Bogalju“) / Gerold László. – Magyar Szó, 9. II 1993, L, br. 38, str. 11.
Prikaz predstave „Bogalj“ Atile Faragoa u režiji Mere Bela i izvođenju Novosadskog pozorišta.
338. Мелодрама у интелектуалистичком паковању / Даринка Николић. – Дневник, 9. II 1993, LII, бр. 16624, стр. 13.
Приказ представе „Богал“ Атиле Фарагоа у режији Беле Мереа, и извођењу Новосадског позоришта.
339. Nehéz házi feladat (Težak domaći zadatak) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 23. II 1993, L, br. 52, str. 13.
Razgovor sa rediteljem Mere Belom prilikom premijere predstave „Nestašna avel“ Noela Kovarda i izvođenju Novosadskog pozorišta.
340. Vendégjáték Topolyán (Gostovanje u Bačkoj Topoli) / B.(Barácus) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 10. III 1993, L, br. 67, str. 9.
Најава гостовања Новосадског позоришта.
341. Vendégjáték Temerinben (Gostovanje u Temerinu) / B.(Barácus) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 18. III 1993, L, br. 74, str. 13.
Најава гостовања Новосадског позоришта.
342. Csinálom, amíg csak lehet (Radim sve dok mogu) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 24. III 1993, L, br. 80, str. 9.
Обавештење о припремама „Kabarea – Kao zec na drvetu“ у режији Тибора Вајде.
343. Kacagi, bajazzo! ha tudsz (Grohotaj bajaco! ako možeš) / B.(Barácus) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 29. III 1993, L, br. 85, str. 7.
Razgovor sa Đerdom Horvatom K., urednikom predstave u čast Lajoša Pintera.
344. Virág Mihály rendezi a Molcer-darabot (Molcerovu dramu režira Mihalj Virag) / B.(Barácus) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 14. IV 1993, L, br. 100, str. 9.
Извештај о припреми премијерне представе „Zaplače mir“ у Новосадском позоришту.
345. Fejek Ferdinándnak (Glave Ferdinandu) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 20. IV 1993, L, br. 106, str. 13.
Vest o premijeri predstave „Glave Ferdinandu“ Gergei Gabora, u režiji Šoltiš Lajoša i izvođenju Novosadskog pozorišta.
346. Keserű szájfízel nevetve (Smejući se s gorčinom) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 21. IV 1993, L, br. 107, str. 8.
Razgovor sa Lajošem Šoltišom, rediteljem o premijeri predstave „Glave Ferdinandu“ Gergei Gabora u izvođenju Novosadskog pozorišta.
347. Саркастични хумор / Н. Попов. – Дневник, 22. IV 1993, LII, бр. 16696, стр. 14.
Најава премијерне представе „Главе Фердинанду“ Габора Гергеија у режији Лајоша Шолтиша и извођењу Новосадског позоришта.
348. „Kívánatos ilyen előadásokat játszani“ („Poželjno je praviti takve predstave“) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 23. IV 1993, L, br. 109, str. 11.
Razgovor sa Friđešem Kovačem, glumcem Novosadskog pozorišta, koji igra glavnu ulogu u predstavi „Glave Ferdinandu“ Gergei Gabora.
349. Премијера „Главе за Фердинанда“ / (М.К.) . – Дневник, 23. IV 1993, LII, бр. 16697, стр. 12.
Најава премијере комедије „Главе Фердинанду“ Габора Гергеија у режији Лајоша Шолтиша и извођењу Новосадског позоришта.
350. Vendégjáték Budapesten (Gostovanje u Budimpešti) / B.(Barácus) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 28. IV 1993, L, br. 114, str. 9.
Vest o gostovanju Novosadskog pozorišta u Sremskoj Mitrovici i u Budimpešti sa predstavom „Bogalj“ Atile Faragoa, u režiji Bela Mere.
351. Beültettem kiskertemet... (Zasadila sam moju baštu...) / Gerold László. – Magyar Szó, 28. IV 1993, L, br. 114, str. 9.
Prikaz premijerne predstave „Glave Ferdinandu“ Gabora Gergeija u režiji Lajoša Šoltiša i izvođenju Novosadskog pozorišta.

352. Fejvadászok idenye (Sezona lovaca na glave) / Torok Csaba. – Családi Kör, 6. V 1993, IV, br. 18, str. 12.

Приказ представе „Glave Ferdinandu” Gabora Gergeija у режији Lajoša Šoltiša i izvođenju Novosadskog pozorišta.

353. Öröm az örömben (Tuga u radosti) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 11. V 1993, L, br. 124, str. 11.

Članak o gostovanju Novosadskog pozorišta u „Kamaraszínház” u Budimpešti, sa predstavom „Bogalj” Atile Faragoa u režiji Mere Bela.

354. A lappangó a Sterija Játékokon („Bogalj” je na Sterijinim igrama) r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 13. V 1993, L, br. 126, str. 13.

Интервју са Žužom Franjo, dramaturgom Novosadskog pozorišta, o uspehu predstave „Bogalj” Atile Faragoa na Sterijinom pozorju.

355. Megmérettetés előtt (Sledi odmeravanje) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 13. VI 1993, L, br. 157, str. 9.

Обавештење о пробама представе „Papučar” Lasla Nemeta, u režiji Atile Vidnjanskog i izvođenju Novosadskog pozorišta.

356. Amikor nyulak csicseregnek a fán (Zeševi pevaju na drveću) / Torok Csaba. – Családi Kör, 13. V 1993, IV, br. 19, str. 12.

Članak o „Kabareu – Kao zec na drvetu” u režiji Tibora Vajde.

357. Монодрама Жака Превера / (М.К.). – Дневник, 15. V 1993, LII, бр. 16716, стр. 12.

Вест да ће Златица Мамужић извести монодраму “Једите на трави” по стиховима Жака Превера, на сцени Новосадског позоришта.

358. Нежни стихови о ужасном времену / Илија Тушић. – Дневник, 20. V 1993, LII, бр. 16721, стр. 12.

Приказ монодраме “Једите на трави” по стиховима Жака Превера, коју је извела Златица Мамужић, на сцени Новосадског позоришта.

359. Először a Steriján (Prvi put na Sterijinom pozorju) / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 1. VI 1993, L, br. 145, str. 10.

Novosadsko pozorište prvi put učestvuje na Sterijinom pozorju sa predstavom „Bogalj” Atile Faragoa, u režiji Mere Bela.

359a. Усул рата / П. Самарија. – Политика експрес, 3. VI 1993, XXX, бр. 10496, стр. 17.

Хроника 38. Стеријиног позорја и осврт на представу “Богалј” Атиле Фарагоа, у режији Беле Мереа и извођењу Новосадског позоришта.

360. Иди даље, Фараго / Ж.С. – Борба, 3. VI 1993, LXXI, бр. 154, стр. 17.

Осврт на представу “Богалј” Атиле Фарагоа, у режији Беле Мереа, коју је Новосадско позориште извело на Стеријиним позорју.

361. Az Újvidéki Színház sikere (Uspeh Novosadskog pozorišta) / Tanjug. – Magyar Szó, 4. VI 1993, L, br. 148, str. 11.

Округли сто критике Стеријиног позорја о представи “Богалј” Атиле Фарагоа Novosadskog pozorišta.

362. У замци глобалне метафоре / Александар Милосављевић. – Политика, 11. VI 1993, XC, бр. 28615, стр. 19.

Приказ представе “Богалј” Атиле Фарагоа, у режији Беле Мереа, коју је Новосадско позориште извело на 38. Стеријиним позорју.

363. Meglepetések reményében (U nadi iznenađenja) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 25. VI 1993, L, br. 169, str. 11.

Интервју са Atilom Vidnjanskim, rediteljem predstave „Papučar” Lasla Nemeta, u izvođenju Novosadskog pozorišta.

364. Јубилеј Новосадског позоришта. – Политика, 30. VI 1993, XC, бр. 28634, стр. 12.

Новосадско позориште је прославило двадесет година успешног рада на неговању културе и језика Мађара у Војводини.

364a. Јубилеј сцене. – Политика експрес, 30. VI 1993, XXX, бр. 10523, стр. 9.

Вест да су Новосадско позориште посетили највиши функционери Скупштине града поводом 20 година успешног рада на неговању културе и језика Мађара у Војводини.

365. Округли сто 38. Стеријиног позорја / Душка Раливојевић. – Позориште 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 55.

Разговор о представи “Богалј” Атиле Фарагоа, у режији Беле Мереа и у извођењу ансамбла Новосадског позоришта.

366. Megmérettetés (Odmeravanje) / Faragó Árpád. – 7 Nap, 9. VII 1993, XLVIII br. 28, str. 16.

Članak o festivalu mađarskih pozorišta u Kišvardi, na kome je učestvovalo i Novosadsko pozorište sa predstavom „Bogalj” Faragó Atile, u režiji Mere Bela.

367. Számadás (Polaganje računa) / Faragó Árpád. – 7 Nap, 23. VII 1993, XLVIII, br. 30, str. 14.

125. repriza predstave „Igra u dvorcu” Ferenc Molnara u režiji Ljubomira Draškovića i izvođenju Novosadskog pozorišta.

368. Előkészületek az új évadra (Pripreme za novu sezonu) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 26. VII 1993, L, br. 200, str. 9.

O planovima za novu sezonu, novim predstavama u Novosadskom pozorištu.

369. Évad a jubileum jegyében (Sezona u znaku jubileja) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 3. VIII 1993, L, br. 208, str. 11

Razgovor sa Žužom Franjo, dramaturgom Novosadskog pozorišta o planovima pozorišta.

370. Az egymásrautaltság felismerése (Prepoznavanje upućenosti jednoga na drugog) / Faragó Árpád. – 7 Nap, 6. VIII 1993, XLVIII, br. 31-32, str. 16.

Članak o dvadesetoj godišnjici postojanja Novosadskog pozorišta.

371. Advent a Hargitán (Advent na Hargitu) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 18. VIII 1993, L, br. 223, str. 7.

Најава гостовања „Nemzeti Színház“-а из Будимпеште на сцени Новосадског позоришта.

372. Névsorolvasás az Újvidéki Színházbán (Proziv u Новосадском позоришту) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 27. VIII 1993, L, br. 232, str. 11.

Интервју са Arpadom Farago, управником Новосадског позоришта, о сезони 1993/94.

373. Mitől fél a színész? (Čega se boji glumac?) / Kontra Ferenc. – Magyar Szó, 29. VIII 1993, L, br. 234, str. 7.

Razgovor sa glumcima Новосадског позоришта: Livijom Banka, Atilom Giric, Irenom Abraham i Editom Farago o daljim planovima.

374. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1993, LVII, br. 7-8, str. 585-591.

Prikaz predstave „Bogalj“ Atile Faragoa i izvođenju Новосадског позоришта, која је учествовала на smotri мађарских позоришта у Кишварди.

375. Новосадско позориште – Újvidéki Színház / Žužana Franjo. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 88-90.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvodača u sezoni 1991/92.

376. Новосадско позориште – Újvidéki Színház / Laslo Gerold. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 54-55.

Prikaz sezone 1991/92.

377. Period prilagođavanja (razgovor o sezoni 1991/92). – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 26-50.

U razgovoru o pozorišnoj sezoni 1991/92, koji је vođen u Новосадском позоришту – Újvidéki Színház, učestvovali su: Dušica Pejović, Zoran Đerić, dr Dušan Rnjak, Luka Hajduković, Dušanka Zrilić, Stevan Šerban, Dejan Penčić Poljanski, Zoran Popović, Ljuboslav Majera, Vesna Krčmar i Milutin Karišik.

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

378. Две представе / С.М. – Дневник, 29. IX 1992, LI, бр. 16496, стр. 12.

Најава представе за децу "Петар Пан" Игора Бојовића, у режији Фериде Карајице и извођењу Дечјег позоришта из Подгорице, на сцени Позоришта младих.

379. Позориште у коферу. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 33.

Вест да је у Позоришту младих сезона почела премијером представе "Позориште у коферу" на стихове Љубивоја Ршумовића, у адаптацији и режији Воје Солдатовића.

380. Ршумовић у новом издању. – Дневник, 22. X 1992, LI, бр. 16519, стр. 11.

Најава представе "Позориште у коферу" Љубивоја Ршумовића, у адаптацији и режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

381. Час игре / Илија Тушић. – Дневник, 29. X 1992, LI, бр. 16526, стр. 8.

Приказ представе "Позориште у коферу" по текстовима Љубивоја Ршумовића, у адаптацији и режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

382. Премијера "Улице тра ла ла" / М.А. – Дневник, 19. XI 1992, LI, бр. 16547, стр. 12.

Најава премијерне представе "Улица тра ла ла" по мотивима Питера Гроса, у адаптацији и режији Емилије Мачковић и извођењу Позоришта младих.

383. Изазови "дечје" режије / Илија Тушић. – Дневник, 22. XI 1992, LI, бр. 16560, стр. 13.

Приказ представе "Улица тра ла ла" према тексту Питера Гроса, у адаптацији и режији Емилије Мачковић и извођењу Позоришта младих.

384. Гостовање Звездара театра / Сн.М. – Дневник, 24. XI 1993, LI, бр. 16562, стр. 10.

Најава гостовања Звездара театра, са четири представе: "Урнебесна трагедија", "Живот Јованов", "Мала" и "Бенерал Милан Недић", на сцени Позоришта младих.

385. Звездара у Новом Саду. – Дневник, 25. XI 1992, LI, бр. 16563, стр. 10.

Вест да је Позориште младих потписало уговор о сарадњи са београдским Звездара театром.

386. "Звездарине" звезде на новосадској сцени / И. Тушић. – Дневник, 27. XI 1992, LI, бр. 16565, стр. 9.

Вест да су Ненад Бркић, директор Звездара театра и Воја Солдатовић, управник Позоришта младих, потписали уговор о заједничкој сарадњи.

387. Почело "Урнебесном трагедијом" / Н.Ј. – Дневник, 2 XII 1992, LI, бр. 16568, стр. 11.

Вест да је у Позоришту младих отворена новосадска сцена Звездара театра, представом "Урнебесна трагедија" аутора и редитеља Душана Ковачевића.

388. Кинеске бајке / М.К. – Дневник, 10. XII 1992, LI, бр. 16565, стр. 12.

Најава премијерне представе "Кинеске бајке" према тексту Дена Тотероа, само први део под називом "Украдени принц", у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

389. Изворни смисао речи / Илија Тушић. – Дневник, 14. XII 1992, LI, бр. 16569, стр. 10.

Приказ представе "Кинеске бајке" према тексту Дена Тотероа (који има две целине: "Украдени принц" и "Изгубљена принцеза"), у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

390. Жене, ах те жене / М.К. – Дневник, 19. XII 1992, LI, бр. 16574, стр. 11.

Вест да ће Позориште младих одиграти представу "Жене, ах те жене" у Геронтолошком центру у Новом Саду.

391. Представе и пакетићи / Сн.М. – Дневник, 23. XII 1992, LI, бр. 16577, стр. 10.

Вест да ће се у Позоришту младих свакодневно приредивати представе за децу, као и новодошњи програми са поделом пакетића.

392. Премијера "Гробљанске". – Дневник, 27. XII 1992, LI, бр. 16581, стр. 12.

Најава премијерне представе "Гробљанска" Небојше Ромчевића, у режији Јовице Павића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

393. Данас новогодишња јелка / М.К. – Дневник, 6. I 1993, LII, 16590, стр. 9.

Најава представе "Новогодишња јелка" Ђорђине Јанковић, коју Позориште младих изводи у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

394. Данас 20 бесплатних. – Дневник, 7. I 1993, LII, бр. 16591, стр. 8.

Најава једног дела "Кинеских бајки", представе "Изгубљени принц", коју Позориште младих игра у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

395. Данас "Вунена прича" / М.К. – Дневник, 8. I 1993, LII, бр. 16592, стр. 15.

Најава представе "Вунена прича" у адаптацији и режији Емилије Мачковић и у извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

396. Причамо о љубави / М.К. – Дневник, 9. I 1993, LII, бр. 16593, стр. 15.

Најава представе "Хеј дођите да причамо о љубави" по стиховима Љубивоја Ршумовића, у адаптацији и режији Воје Солдатовића и у извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

397. И данас двадесет улазница. – Дневник, 10. I 1993, LII, бр. 16594, стр. 16.

Најава представе "Гусарске приче" групе аутора и композитора Јосипа Лорбека, у режији Воје Солдатовића и у извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

398. Данас "Вук и јарићи". – Дневник, 11. I 1993, LII, бр. 16595, стр. 13.

Најава луткарске представе "Вук и јарићи" Јана Грабовског, у режији Борислава Мркишића и извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

399. Ко се боји вука још. – Дневник, 12. I 1993, LII, бр. 16596, стр. 14.

Најава луткарске представе "Ко се боји вука још" у режији Миливоја Радаковића и извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

400. Данас "Радознало слонче" / М.К. – Дневник, 13. I 1993, LII, бр. 16597, стр. 10.

Најава луткарског мјузикла "Радознало слонче" по Киплингвој "Књизи о џунгли", композитора Душана Стулара и у извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

401. За премијеру двадесет улазница / М.К. – Дневник, 14. I 1993, LII, бр. 16598, стр. 12.

Најава представе "Изгубљена принцеза" (други део "Кинеских бајки" Дена Тотероа), у режији Воје Солдатовића и у извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

402. Пингвинчићи против беле мачке / М.К. – Дневник, 15. I 1993, LII, бр. 16599, стр. 10.

Најава луткарске бајке "Шест пингвинчића" Бориса Априлова у режији Атанаса Илкова и извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

403. Хајде да растемо. – Дневник, 16. I 1993, LII, бр. 16600, стр. 10.

Најава представе "Хајде да растемо" у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

404. Тријумф отвореног театра / Илија Туцић. – Дневник, 16. I 1993, LII, бр. 16600, стр. 13.

Приказ представе "Изгубљена принцеза" (у интегралној верзији под називом "Кинеске бајке" Дена Тотероа), у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

405. Данас "Паткица жуткица". – Дневник, 18. I 1993, LII, бр. 16602, стр. 8.

Најава представе "Паткица жуткица" која се већ четврт века игра у Позоришту младих, а сада у оквиру сарадње Новосадске хронике листа "Дневник" и Позоришта младих.

406. Данас купон за "Црвенкапу" / М.К. – Дневник, 19. I 1993, LII, бр. 16603, стр. 10.

Најава представе "Црвенкапа" по браћи Грим, коју је адаптирао Сташа Јелић, а изводи је ансамбл Позоришта младих у оквиру сарадње са Новосадском хроником листа "Дневник".

407. "Зека, Зрика и Јагђе" / М.К. – Дневник, 20. I 1993, LII, бр. 16604, стр. 10.

Најава представе "Зека, Зрика и Јагђе" Бранка Михаљевића у режији Илије Слијепчевића и у извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

408. "Лутка са црвеном капом" / М.К. – Дневник, 21. I 1993, LII, бр. 16605, стр. 10.

Најава представе "Лутка са црвеном капом" аутора и редитеља Србољуба Станковића, у извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

409. "Мјау, каква фрка". – Дневник, 23. I 1993, LII, бр. 16607, стр. 12.

Најава представе "Мјау, каква фрка" у адаптацији и режији Vere Хрћан и извођењу Позоришта младих у сарадњи са Новосадском хроником листа "Дневник".

410. Две представе за финале / М. Кондић. – Дневник, 24. I 1993, LII, бр. 16608, стр. 16.

Најава двеју представа: "Кало Митраш" у режији Тодора Ристића и "Улица тра ла ла" у режији Емилије Мачковић, обе у извођењу Позоришта младих, којима се завршава акција овог Позоришта и Новосадске хронике листа "Дневник", под називом "Зимски распуст".

411. Брод с јарболом од сламе / Илија Тушић. – Дневник, 24. I 1993, бр. 16608, стр. 15.

Приказ представе "Гробљанска" Небојше Ромчевића, у режији Јовице Павића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

412. Есхилев Оковани Прометеј / М.К. – Дневник, 3. II 1993, LI, бр. 16618, стр. 13.

Најава премијерне представе Есхилев "Оковани Прометеј", заједнички пројекат Позоришта младих и Академије уметности, на сцени Позоришта младих.

413. Изазов "занимљиво" времена / Илија Тушић. – Дневник, 5. II 1993, LI, бр. 16620, стр. 11.

Приказ представе "Оковани Прометеј" по Есхилевом тексту, у режији Радета Марковића и у извођењу студената Академије уметности, на сцени Позоришта младих.

414. Гостује "Живот Јованов" / А.С. – Дневник, 16. II 1993, LI, бр. 16631, стр. 11.

Најава представе "Живот Јованов" Радослава Павловића у режији Дарка Бајића и у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

415. "Живот Јованов". – Дневник, 24. III 1993, LI, бр. 16669, стр. 10.

Најава представе "Живот Јованов" Радослава Павловића, у режији Дарка Бајића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

416. Отказана "Мала" / А.С. – Дневник, 2. III 1993, LI, бр. 16675, стр. 10.

Вест да је Позоришту младих отказана представа "Мала" Радослава Павловића, у извођењу Звездара театра.

417. Премијера "Веселих музичара" / М.К. – Дневник, 7. III 1993, LI, бр. 16650, стр. 14.

Најава премијерне представе "Весели музичари" по тексту браће Грим, у режији Емилије Мачковић и извођењу Позоришта младих.

418. "Живот Јованов" / А.С. – Дневник, 9. III 1993, LI, бр. 16652, стр. 10.

Најава представе "Живот Јованов" Радослава Павловића, у режији Дарка Бајића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

419. Узбудљиво сведочанство о отуђености / Н. Савковић. – Дневник, 9. III 1993, LI, бр. 16652, стр. 13.

Приказ представе "Жак или покорност" Ежена Јонеска, у режији Небојше Брадића и извођењу НП из Крушевца, на сцени Позоришта младих.

420. Представа "Кус петлић" / А.С. – Дневник, 17. III 1993, LI, бр. 16660, стр. 10.

Најава представе "Кус петлић" Александра Поповића, у режији Бранка Плеше и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

421. "Гробљанска" Небојше Рончевића / П.Б. – Дневник, 20. III 1993, LI, бр. 16663, стр. 10.

Најава представе "Гробљанска" Небојше Рончевића, у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

422. "Мала" / П.Б. – Дневник, 22. III 1993, LI, бр. 16665, стр. 8.

Најава представе "Мала" Радослава Павловића, у режији Дарка Бајића и у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

423. "Урнебесна трагедија" / А.С. – Дневник, 29. III 1993, LI, бр. 16672, стр. 8.

Најава представе "Урнебесна трагедија" аутора и редитеља Душана Коваче-

вића, у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

424. Ђенерал Милан Неђић / А.С. Дневник, 31. III 1993, LI, бр. 16674, стр. 10.

Најава представе "Ђенерал Милан Неђић" Синише Ковачевића, у режији Јовице Павића и у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

425. Тајна редитељског поступка / Соња Кошничар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 37.

Кратак приказ рада Воје Солдатовића, редитеља, управника Позоришта младих.

426. Представа "Кало Митраш" / М.К. – Дневник, 8. IV 1993, LI, бр. 16682, стр. 10.

Најава представе "Кало Митраш" Милослава Климe, у режији Тодора Ристића и у извођењу Позоришта младих, а поводом Светског дана Рома.

427. "Професионалац" Душана Ковачевића / П.Б. – Дневник, 8. IV 1993, LI, бр. 16682, стр. 10.

Најава представе "Професионалац" Душана Ковачевића, у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

428. Живот Јованов / П.Б. – Дневник, 13. IV 1993, LI, бр. 16687, стр. 12.

Најава представе "Живот Јованов" Радослава Павловића, у режији Дарка Бајића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

429. Пипи из Дечјег села / Д.Д. – Дневник, 15. IV 1993, LI, бр. 16689, стр. 10.

Најава балетско-драмске представе "Пипи Дуга Чарапа" коју изводи Балетско-драмска група деце из Дечјег села, под руководством Амалије Петрић, чланице Балета СНП-а, на сцени Позоришта младих.

430. Отказан "Ђенерал Милан Неђић" / П.Б. – Дневник, 16. IV 1993, LI, бр. 16690, стр. 12.

Вест да је отказана представа "Бенерал Милан Недић" Синише Ковачевића, у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

431. Четири карте за "Гробљанску" / А.С. – Дневник, 28. IV 1993, LII, бр. 16702, стр. 11.

Најава представе "Гробљанска" Небојше Рончевића у режији Јовице Павића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

432. "Бенерал Милан Недић" 3. маја / А.С. – Дневник, 28. IV 1993, LII, бр. 16702, стр. 11.

Најава представе "Бенерал Милан Недић" Синише Ковачевића, у режији Јовице Павића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

433. "Бенерал Милан Недић" / А.С. – Дневник, 1, 2, 3. V 1993, LII, бр. 16704, стр. 19.

Најава представе "Бенерал Милан Недић" Синише Ковачевића, у режији Јовице Павића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

434. Премијера "Чаруге" / А.С. – Дневник, 6. V 1993, LII, бр. 16707, стр. 14.

Најава премијерне представе "Чаруга" - легенда о Јови Станисављевићу" Радослава Павловића, у режији Милоша Радловића и у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

435. Премијера "Југовизије 93" / М.К. – Дневник, 7. V 1993, LII, бр. 16708, стр. 12.

Најава премијерне представе "Југовизија 93" по тексту деде окупуљене око "Дечјег Дневника", у режији Биљане Васић и у извођењу Дечјег позоришта АКУД "Соња Маринковић", на сцени Позоришта младих.

436. Премијера "Трапавог змаја" / М.К. – Дневник, 8. V 1993, LII, бр. 16709, стр. 11.

Најава премијерне представе "Трапави змај" Мирослава Настасијевића, у ре-

жији Зорана Шарића и у извођењу ансамбла Позоришта младих.

437. Легенда у тону баладе / Илија Туцић. – Дневник, 8. V 1993, LII, бр. 16700, стр. 14.

Приказ представе "Чаруга" Радослава Павловића, у режији Милоша Радловића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

438. "Драги мој лажљивче" Атељеа 212 / А.С. – Дневник, 11. V 1993, LII, бр. 16712, стр. 12.

Најава представе "Драги мој лажљивче" према тексту Церома Килпија, у режији Миленка Маричића, и извођењу Атељеа 212, на сцени Позоришта младих.

439. Драж прве бајке / Илија Туцић. – Дневник, 11. V 1993, LII, бр. 16712, стр. 10.

Приказ мјузикла "Трапави змај" Мирослава Настасијевића, у режији Зорана Шарића и извођењу ансамбла Позоришта младих.

440. "Чаруга" Радослава Павловића / А.С. – Дневник, 12. V 1993, LII, бр. 16713, стр. 10.

Најава представе "Чаруга – легенда о Јови Станисављевићу" Радослава Павловића, у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

441. Уручене глумачке награде / М. Коцић. – Дневник, 14. V 1993, LII, бр. 16715, стр. 12.

Вест да су Павле Вујичић и Ратко Радивојевић, глумци Позоришта младих, награђени на Фестивалу војвођанских позоришта, за улоге у представи "Кинеске бајке".

442. "Мала" Радослава Павловића / А.С. – Дневник, 18. V 1993, LII, бр. 16719, стр. 12.

Најава представе "Мала" Радослава Павловића, у режији Дарка Бајића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

443. Карте за "Кусог петлића" / А.С. – Дневник, 19. V 1993, LII, бр. 16720, стр. 10.

Најава представе "Кус петлић" Александра Поповића, у режији Бранка Плеше и у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

444. "Радознало слонче" / А.С. – Дневник, 21. VIII 1993, LII, бр. 16771, стр. 12.

Најава представе "Радознало слонче" Ниње Кисијан, у режији Илије Слјепчевића и извођењу Позоришта младих, у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

445. Отварање "Вуном причом". – Дневник, 21. VIII 1993, LII, бр. 16771, стр. 12.

Вест да је представом "Вуном прича" у режији Емилије Мачковић и извођењу Позоришта младих, започео дечји фестивал летњих представа под називом "У инат".

446. "Паткица жуткица" / А.С. – Дневник, 22. VIII 1993, LII, бр. 16772, стр. 14.

Најава представе "Паткица жуткица" у режији Миљивоја Радаковића и извођењу Позоришта младих, у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

447. Хајде да растемо / А.С. – Дневник, 24. VIII 1993, LII, бр. 16774, стр. 12.

Најава представе "Хајде да растемо" аутора и редитеља Воје Солдатовића, у извођењу Позоришта младих, у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

448. "Ко се боји вука још" / А.С. – Дневник, 26. VIII 1993, LII, бр. 16776, стр. 12.

Најава представе "Ко се боји вука још" у адаптацији Естер Тот, у режији Миљивоја Радаковића и у извођењу Позоришта младих, у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

449. "Вук и јарићи" / А.С. – Дневник, 27. VIII 1993, LII, бр. 16777, стр. 12.

Најава представе "Вук и јарићи" Јана Грабовског у режији Борислава Мршкића и извођењу Позоришта младих, у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

450. Мјау, каква фрка / А.С. – Дневник, 28. VIII 1993, LII, бр. 16778, стр. 12.

Најава представе "Мјау, каква фрка" у режији Вере Хрпан и извођењу Позоришта младих, у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

451. "Позориште у кофери" и маскенбал / А.С. – Дневник, 29. VIII 1993, LII, бр. 16779, стр. 12.

Најава представе "Позориште у кофери" Љубивоја Ршумовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих, у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

452. Зека, Зрика и Јагње / А.С. – Дневник, 30. VIII 1993, LII, бр. 16780, стр. 10.

Најава представе "Зека, Зрика и Јагње" Бранка Михаљевића, у режији Илје Слијепчевића и извођењу Позоришта младих, у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

453. Последња представа – о љубави. – Дневник, 31. VIII 1993, LII, бр. 16781, стр. 12.

Најава представе "Хеј, дођите да причамо о љубави" Љубивоја Ршумовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих, последње у оквиру дечјег фестивала летњих представа под називом "У инат".

454. Позориште младих / Jelena Radović. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 90-93.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1991/92.

RADIO-DRAMA

455. Új kalandok reményében (Čekajući nove avanture) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 20. XII 1992, XLIX, br. 348, str. 11.

Razgovor sa Natalijom Vicei, članom Dramske grupe Radio-Novog Sada.

456. Kafka-dráma a rádiódramában (Kafka drama u radio-drami) / P. Keceli Klára. – Magyar Szó, 7. II 1993, L, br. 36, str. 13.

Razgovor sa Palom Benderom, dramaturgom Radio-Novog Sada.

457. Újvidéki egyszemélyes „láthatatlan színházunk” berkeiből (Iz unutrašnjosti našeg jednočlanog „Nevidljivog pozorišta” u Novom Sadu) / Berényi Ilona. – Magyar Szó, 1. VI 1993, L, br. 145, str. 12.

Članak o radu Tibora Vajde, urednika Radio-drame na mađarskom jeziku Radio-Novog Sada.

458. Dramski program Radio-Novog Sada / Nada Čurčić. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 96-109.

Popis izvedenih drama na svim jezicima narodnosti i na srpskom, sa popisom imena izvođača u sezoni 1991/92.

459. Radio-drama / Pavle Janković Šole. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 151.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

460. Сомборске премијере / А.С. – Борба, 1. IX 1992, LXX, бр. 246, стр. 19.

Сомборско НП ће премијерним извођењем представе "Таленти и обожаваоци" Николаја Островског у режији Љубомира Драшкића обележити 110 година зграде позоришта.

461. Премијера 25. октобра / А. Секел. – Дневник, 4. IX 1992, LI, бр. 16470, стр. 15.

Најава премијере "Таленти и обожаваоци" А.Н. Островског, у режији Љубомира Драшкића, којом ће ансамбл НП у Сомбору обележити 110. годишњицу изградње зграде овог позоришта.

462. Sa stilom kolektivnih senki / S.S. Vasiljević. – Somborske novine, 18. IX 1992, XXXVII, br. 1989, str. 7.

Razgovor sa Milivojem Mladenovićem, upravnikom NP u Somboru, uoči premijere „Talenti i obožavaoci” A.N. Ostrovskog, u režiji Ljubomira Draškića, kojom će biti obeležena 110. godišnjica izgradnje zgrade ovog pozorišta.

463. "Таленти и обожаваоци" у Сомбору / М.Д. – Политика, 10. IX 1992, LXXXIX, бр. 28530, стр. 13.

Сомборско НП почело припреме за нову сезону која ће бити у знаку јубилеја 110 година зграде позоришта.

464. Dani otvorenog teatra / D. Kecman. – Borba, 24. IX 1992, LXX, br. 269, str. 19.

Premijerom predstave „Talenti i obožavaoci” Nikolaja Ostrovskog, u režiji Ljubomira Draškića, somborsko NP će obeležiti jubilej 110 godina zgrade pozorišta.

465. За почетак "Таленти и обожаваоци" / А. Секел. – Дневник, 24. IX 1992, LI, бр. 16491, стр. 13.

Најава премијере "Таленти и обожаваоци" А.Н. Островског, у режији Љубомира Драшкића и извођењу НП из Сомбора.

466. Samoironija kao lek / B.P. – Premijera, 25. IX 1992, XVIII, br. 68, str. 3.

Razgovor sa Ljubomirom Draškićem, rediteljem predstave „Talenti i obožavaoci” A.N. Ostrovskog, u izvođenju NP iz Sombora.

467. Sudbinski vezan za teatar / B-mir. – Premijera, 25. IX 1992, XVIII, br. 68, str. 14.

Razgovor sa Dušanom Petrovićem, koji je asistirao reditelju Ljubomiru Draškiću u

predstavi „Talenti i obožavaoci“ A.N. Ostrovskog, u izvođenju NP u Somboru.

468. Ljupka verzija / Patrik Erli. – Premijera, 25. IX 1992, XVIII, br. 68, str. 6.

Osvrt gospodina Patrika Erlija, direktora saveta Britanske ambasade, na predstavu „Ukročena goropad“ V. Šekspira, u režiji Zorana Ratkovića i u izvođenju NP u Somboru.

469. Talenti i obožavaoci / Milica Lukšić. – Premijera, 25. IX 1992, XVIII, br. 68, str. 4-5.

Приказ представе „Talenti i obožavaoci“ A.N. Ostrovskog, u režiji Ljubomira Draškića i u izvođenju NP u Somboru.

470. Draga publiko! / Milivoje Mladenović. – Premijera, 25. IX 1992, XVIII, br. 68, str. 2.

Reč Milivoja Mladenovića, upravnika NP u Somboru, o radu ovog pozorišta u prošlosti, danas, a i u buduću.

471. Novi članovi Drame. – Premijera, 25. IX 1992, XVIII, br. 68, str. 14.

Vest da su u ansamblu Drame NP u Somboru novi članovi, glumci, Bogdanka Savić Pikić, Bora Nenić i Sladana Bukeilović, koji su došli iz raznih pozorišta u bivšoj BiH.

472. Danas jedino moguć pristup / Dejan Penčić Poljanski. – Premijera, 25. IX 1992, XVIII, br. 68, str. 7.

Osvrt na predstavu „Rado ide Srbin u vojnike“ Bore Ćosića, u režiji Zorana Ratkovića i u izvođenju ansambla NP u Somboru.

473. 110 godina pozorišnog zdanja u Somboru. – Premijera, 25. IX 1992, XVIII, br. 68, str. 12-13.

Kratak kalendar zdanja pozorišne zgrade u Somboru.

474. Jubilej somborskog pozorišta / A.S. – Borba, 28. IX 1992, LXX, br. 273, str. 20.

Vest da je premijerom „Talenti i obožavaoci“ Nikolaja Ostrovskog, u režiji Ljubomira Draškića somborsko NP počelo sezonu i obeležavanje 110. godišnjice pozorišne zgrade.

475. Похвале глумцима / А. Секељ. – Политика експрес, 30. IX 1992, XXX, бр. 10259, стр. 11.

У сомборском НП је изведена премијера комедије „Таленти и обожаваоци“ Николаја Островског, у режији Љубомира Драшкића.

476. Talenti i obožavaoci / Милица Лукшић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 31.

Приказ представе „Таленти и обожаваоци“ А.Н. Островског, у режији Љубомира Драшкића и извођењу НП у Сомбору.

477. Деца недеља у позоришту. – Somborske novine, 2. X 1992, XXXVII, br. 1991, str. 8. Vest da će u NP u Somboru biti priređena nedelja programa i predstava za decu, a povodom obeležavanja godišnjice ovog pozorišta.

478. Poetsko raspoznavanje jave / David Kecman. – Somborske novine, 2. X 1992, XXXVII, br. 1991, str. 8.

Приказ представе „Таленти и обожаваоци“ А.Н. Островског, у режији Љубомира Драшкића и у извоđenju ансамбла NP у Сомбору, којом је отворена позоришна сезона.

479. Ljubavi Džordža Vašingtona. – Somborske novine, 2. X 1992, XXXVII, br. 1991, str. 8.

Najava predstave „Ljubavi Džordža Vašingtona“ M. Gavrana, u režiji Slavenka Saletovića i u izvođenju SNP-a na sceni somborskog NP, a povodom obeležavanja 110. godišnjice pozorišnog zdanja u Somboru.

479a. Promocija knjige Feliksa Pašića. – Somborske novine, 2. X 1992, XXXVII, br. 1991, str. 8.

Vest da će u somborskom NP biti održana promocija knjige „Kako smo čekali Godoa dok su cvetale tikve“ Feliksa Pašića.

480. Ravangradske pozorišne noći. – Somborske novine, 2. X 1992, XXXVII, br. 1991, str. 8.

Vest.

481. Avgustin Juriga, između dece i glumaca / Lj.G. – Subotičke novine, 9.X 1992, XLVIII, br. 41, str. 2.

Obaveštenje o Izložbi pozorišne fotografije autora Avgustina Jurige, otvorene povodom obeležavanja 110-te godišnjice pozorišne zgrade NP u Somboru.

481a. Док је деца, биће и театра / Д.В. – Сомборске новине, 16. X 1992, XXXVII, бр. 1993, стр. 8.

У оквиру децје позоришне недеље, у НП у Сомбору је одржан Округли сто са темом „Деца и позоришна уметност“, а представљена је и књига истог наслова аутора др Миленка Мисаиловића.

482. „Obožavam da se udajem“. – Somborske novine, 16. X 1992, XXXVII, br. 1993, str. 8.

Najava predstave „Obožavam da se udajem“ S. Moma, u režiji Ištavana Mislajia i u izvođenju Novosadskog pozorišta na sceni NP u Somboru.

483. Са глумцима радост преголема / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 23. X 1992, XXXVII, бр. 1994, стр. 9.

Vest da su Bogdanka Savić-Pikić и Boro Nenić, глумци бањалучког позоришта, поново постали чланови НП у Сомбору.

484. Шекспир, а не кромпир / М. Дулић. – Политика, 10. XI 1992, LXXXIX, бр. 28411, стр. 15.

У оквиру програма обележавања 110 година зграде сомборског НП, биће изведено и неколико представа.

485. Лудило од истине / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 20. XI 1992, XXXVII, бр. 1998, стр. 8.

Приказ представе „Случајна смрт једног анархисте“ Дариа Фоа, у режији Душана Петровића и извођењу ансамбла НП из Сомбора.

486. Позориште као судбина / Д. Кеџман. – Сомборске новине, 20. XI 1992, XXXVII, бр. 1998, стр. 2.

Vest da je u оквиру прославе 110. годишњице позоришне зграде у Сомбору,

изведена и представа "Жак или покорност" Ежена Јонеска, у режији Небојше Брадића и извођењу НП из Крушевца, на сцени сомборског позоришта.

487. Учестала гостовања / А.С. – Дневник, 23. XI 1992, LI, бр. 16561, стр. 13.

Вест да је у оквиру прославе 110-те годишњице позоришне зграде у Сомбору, крушевачко НП извело представу "Жак или покорност" Ежена Јонеска, у режији Небојше Брадића.

488. Од Шекспира до "Сваћара" / Н. Попов. – Дневник, 24. XI 1992, LI, бр. 16562, стр. 13.

Осврт на манифестацију "Раванградске позоришне ноћи" посвећену 110-ој годишњици позоришне зграде у Сомбору, која је започела 25. септембра и трајала је два месеца.

489. Vagyát! Raptus! (Pazi! Raptuš!) / Bence Erika. – Magyar Szó, 26. XI 1992, XLIX, br. 326, str. 13.

Приказ представе „Стучајна смрт једног анархисте” Дарија Фоа у режији Душана Петровића и извођењу сомборског НП.

490. Упечатљиво финале / А. Секел. – Дневник, 26. XI 1992, LI, бр. 16564, стр. 13.

Вест о завршетку "Раванградских позоришних ноћи" посвећених 110-ој годишњици позоришне зграде у Сомбору, која је трајала два месеца.

491. Позориште пра(а)ве шансе / Давид Кецман. – Мисао, 27. XI 1992, XVIII, бр. 14, стр. 4.

Чланак о сомборском НП и манифестацијама којима је обележена 110. годишњица здања овог позоришта.

492. Позоришни дани и ноћи / Давид Кецман. – Сомборске новине, 27. XI 1992, XXXVII, бр. 1999, стр. 9-10.

Осврт на манифестацију "Раванградске позоришне ноћи" посвећену 110-ој годишњици позоришне зграде у Сомбору, која је трајала два месеца.

493. Talija u tunelu / D. Кестман. – Сомборске новине, 27. XI 1992, XXXVII, br, 1999, str. 8.

Осврт на разговор на тему „Sisitem u pozorištu i pozorište u sistemu”, који је вођен у оквиру манифестације „Ravangradske pozorišne noći”, која је посвећена 110-ој годишњици зграде NP у Сомбору.

494. Глумач на огњишту / Валерија Ђурковић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 88.

Приказ публикације "Глумач на огњишту" НП у Сомбору, издате поводом 110-годишњице постојања зграде овог Позоришта.

495. Сећање на Николу Пецу Петровића / Весна Крчмар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 53-57.

Разговор посвећен сећању на Николу Пецу Петровића, редитеља и управника сомборског НП, чија је биста откривена у сомборском НП.

496. Систем у позоришту... / Весна Крчмар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/ децембар 1992, стр. 52-53.

Делови разговора "Систем у позоришту и позориште у систему", који је одржан у оквиру манифестације Раванградске позоришне вечери.

497. Јубиларни репертоар сомборског позоришта / Сања Живановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 57-58.

Приказ представе: "Пепелуга" Јакше Злодре, "Баш челик" Миливоја Млађеновића у извођењу НП из Сомбора и "Бајка о цару Салтану" А.С. Пушкина, у извођењу Дечјег позоришта "Курир Јовица" из Суботиче, изведених у оквиру прославе 110-годишњице позоришне зграде сомборског НП.

498. Осмишљено редитељско и глумачко улагање / Сања Живановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/ децембар 1992, стр. 59.

Приказ представе "Случајна смрт једног анархисте" Дарија Фоа, у режији

Душана Петровића и извођењу сомборског НП.

499. Садашњост и сећање / Весна Крчмар. – Дневник, 4. XII 1992, LI, бр. 16570, стр. 11.

Извештај са разговора на тему "Систем у позоришту и позориште у систему", који је одржан у оквиру манифестације "Раванградске позоришне ноћи".

500. Skočili sa Ravangradske divadelne noci (Završene Ravangradske pozorišne noći). – Hlas l'udu, 5. XII 1992, 49, br. 49, str. 5.

Вест да је у Сомбору завршена манифестација Раванградске позоришне ноћи која је организована поводом обележавања 110. годишњице зграде сомборског НП.

501. Pozorište u gostima / S. Vidović. – Сомборске новине, 25. XII 1992, XXXVII, br. 2003, str. 10.

Вест да је ансамбл NP из Сомбора гостовао у Чонопли са представом „Rado ide Srbin u vojnike” Боре Ћосића, у режији Зорана Ратковића.

502. Raskoš scenskog prividenja / K-n. – Сомборске новине, 31. XII 1992, XXXVII, br. 2004, str. 10.

Осврт на рад у NP у Сомбору, у коме је годишњица Шекспировог рођења обележена представом „Ukročena goropad” у режији Зорана Ратковића, а прослава 110-те годишњице зграде овог Позоришта манифестацијом „Ravangradske pozorišne noći”.

503. Злоћа остала неукроћена / Александар Милосављевић. – Политика, 15. I 1993, XC, бр. 28471, стр. 17.

Приказ представе "Укроћена горопад" В. Шекспира, у режији Зорана Ратковића коју је сомборско НП извело у Београду.

504. Гостује сомборски театар / Н.П. – Дневник, 19. I 1993, LII, бр. 16603, стр. 10.

Најава гостовања сомборског НП са представом "Случајна смрт једног анархисте" Дарија Фоа, у режији Душана Петровића, на сцени Новосадског позоришта.

505. „Čaruga” i „Jelisaveta Bam” / D. Kecman. – Somborske novine, 22. I 1993, XXXVII, br. 2007, str. 10.

Vest da se na sceni somborskog NP istovremeno pripremaju dve premijere: „Čaruga” Radoslava Pavlovića u režiji Dušana Petrovića i „Jelisaveta Bam” Danila Harmsa u režiji Kokana Mladenovića.

506. Kad bi Sombor bio Holivud / D. K-n. – Somborske novine, 22. I 1993, XXXVII, br. 2007, str. 10.

Najava praiizvedbe najnovije drame Radoslava Zlatana Dorića „Kad bi Sombor bio Holivud”, u režiji autora, koja će biti odigrana u SNP-u, sa glumcima-gostima iz somborskog NP.

507. Nevolja na neodređeno vreme / David Kecman. – Somborske novine, 5. II 1993, XXXVII, br. 2009, str. 10.

Reč Milivoja Mladenovića, upravnika NP u Somboru, o katastrofalnoj materijalnoj situaciji u ovom pozorištu.

508. Svet je negde tamo... – Somborske novine, 5. II 1993, XXXVII, br. 2009, str. 3.

Osvrt Radoslava Zlatana Dorića, autora i reditelja, na njegov komad „Kad bi Sombor bio Holivud”.

509. „Čaruga” među Somborcima. – Somborske novine, 19. II 1993, XXXVII, br. 2011, str. 1.

Najava premijerne predstave „Čaruga” Radoslava Pavlovića, u režiji Dušana Petrovića i izvođenju ansambla somborskog NP.

510. Hajdučija naših dana / D. Kecman. – Somborske novine, 19. II 1993, XXXVII, br. 2011, str. 10.

Najava premijerne predstave „Čaruga” Radoslava Pavlovića, u režiji Dušana Petrovića i izvođenju ansambla NP u Somboru, i razgovor sa rediteljem.

511. Grupni portret sa pelatom / David Kecman. – Somborske novine, 26. II 1993, XXXVII, br. 2012, str. 7.

Приказ представе “Чаруга” Радослава Павловића, у режији Душана Петровића и извођењу ансамбла НП у Сомбору.

512. “Маратонци” опет трче. – Сомборске новине, 26. II 1993, XXXVII, бр. 2012, стр. 7.

Најава премијерне представе “Маратонци трче почасни круг” Душана Ковачевића, у режији Кокана Младеновића и извођењу ансамбла НП у Сомбору.

513. Groteskom mračni krug / David Kecman. – Somborske novine, 5. III 1993, XXXVII, br. 2013, str. 7.

Приказ представе „Маратонци трче почасни круг” Душана Ковачевића у режији Кокана Младеновића и извоđenju ансамбла NP из Сомбора.

514. Азбучник зла / Давид Кецман. – Дневник, 15. III 1993, LI, бр. 16658, стр. 11.

Приказ представе “Чаруга” Радослава Павловића, у режији Душана Петровића и извођењу ансамбла НП из Сомбора.

515. Гротескни маратонци фашизма / Д. Кецман. – Борба, 17. III 1993, LXXI, бр. 76, стр. 19.

Приказ представе “Маратонци трче почасни круг” Душана Ковачевића, у режији Кокана Младеновића и извођењу сомборског НП.

516. U hamletovskom borsokaku / David Kecman. – Somborske novine, 19. III 1993, XXXVII, br. 2015, str. 6.

Reč Milivoja Mladenovića, upravnika NP u Somboru, o problemima koji prete da potpuno prekinu rad ovog pozorišta.

517. Ко се шуња иза жбуња. – Сомборске новине, 19. III 1993, XXXVII, бр. 2015, стр. 2.

Најава премијере мјузикла за депу “Ко се шуња иза жбуња” Владимира Андрића и композитора Војислава Костића, у режији Зорана Ратковића и у извођењу сомборског НП.

517a. “Хладан” почетак / П. Илић. – Вечерње новости, 22. III 1993, XLI, бр. 24887, стр. 20.

На “Данима комедије” сомборско НП је извело представу “Укроћена горопад” у режији Зорана Ратковића.

518. Светковина духа / Слободан Жикић. – Политика, 22. III 1993, XС, бр. 28537, стр. 13.

На 22. Данима комедије у Јагодним наступиће и сомборско НП са представом “Укроћена горопад” В. Шекспира, у режији Зорана Ратковића.

518a. Без смеха / М. Ђ. Б.И. – Вречерње новости, 23. III 1993, XLI, бр. 24888, стр. 18.

На “Данима комедије” сомборско НП је извело представу “Укроћена горопад” у режији Зорана Ратковића.

519. Смех ван конкуренције / С. Жикић. – Политика, 25. III 1993, XС, бр. 28540, стр. 12.

Кратак осврт на представу “Укроћена горопад” В. Шекспира, у режији Зорана Ратковића, коју је сомборско НП извело на “Данима комедије” у Јагодним.

520. Откривање радости / Д. Кецман. – Сомборске новине, 26. III 1993, XXXVII, бр. 2016, стр. 7.

Приказ мјузикла “Ко се шуња иза жбуња” Владимира Андрића и Војислава Костића, у режији Зорана Ратковића и извођењу НП из Сомбора.

521. Uspinjanja do радости / D. Kecman. – Somborske novine, 2. IV 1993, XXXVII, br. 2017, str. 7.

Vest da je Branki Šelić, glumici NP iz Sombora, pripala nagrada „Čuran” za ulogu Katarine u predstavi „Ukroćena goropad” V. Šekspira, na Festivalu „Dani komedije” u Jagodini.

522. „Pinokio” i „Đeneral M. Nedić”. – Somborske novine, 2. IV 1993, XXXVII, br. 2017, str. 7.

Najava predstave „Pinokio” sa lutkama čiji su autori Mima i Bane Janković i „Đeneral Milan Nedić” Siniše Kovačevića, u režiji Nebojše Bradića i u izvođenju NP iz Kruševca, na sceni somborskog NP.

523. Hod po žici / David Kecman. – Somborske novine, 9. IV 1993, XXXVII, br. 2018, str. 7.
Razgovor sa Brankom Šelić, glumicom NP u Somboru, dobitnicom statuete „Ćuran“ na Festivalu „Dani komedije“ u Jagodini, za ulogu Katarine u predstavi „Ukroćena goropad“ V. Šekspira, u režiji Zorana Ratkovića.
- 523a. Nastavljena saradnja / O.P. – Политика експрес, 21. IV 1993, XXX, br. 10456, str. 11.
Вест да је сомборско НП гостовало у Мађарској, у Кечкемету са представом „Случајна смрт једног анархисте“ Дарија Фоа, у режији Душана Петровића.
524. Молијеров „Дон Жуан“. – Сомборске новине, 7. V 1993, XXXVII, br. 2022, str. 6.
Најава премијерне представе „Дон Жуан“ Ж.Б.П. Молијера, у режији Зорана Ратковића и извођењу ансамбла НП из Сомбора.
525. Премијера „Дон Жуана“ / С.Ђ. – Политика, 7. V 1993, XC, br. 28580, str. 18.
Вест да ће у сомборском НП бити изведена премијера представе „Дон Жуан“ Молијера, у режији Зорана Ратковића.
526. Призори с два безнађа / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 14. V 1993, XXXVII, br. 2023, str. 6.
Приказ представе „Дон Жуан“ Ж.Б.П. Молијера, у режији Зорана Ратковића и извођењу ансамбла НП из Сомбора.
527. „Дон Жуан“ испунио гледалиште / А. Секељ. – Дневник, 17.V 1993, LII, br. 16718, str. 11.
Осврт на представу „Дон Жуан“ Ж.Б.П. Молијера, у режији Зорана Ратковића и извођењу ансамбла НП из Сомбора.
528. Публика достојна поштовања. – Somborske novine, 21. V 1993, XXXVII, br. 2024, str. 3.
Реџ Миливоја Младеновића, управника NP u Somboru, o imresivном броју посетилаца овог позоришта u sezoni 1991/92.
529. Mindennap újra bizonyítani kell (Svaki dan moramo se ponovo dokazivati) / Zámbo Illés. – Magyar Szó, 9. VI 1993, L, br. 153, str. 7.
Razgovor sa Davidom Tasićem Dafom, glumcem somborskog NP.
- 529a. Позоришни маратон / А. Секељ. – Политика експрес, 16. VI 1993, XXX, br. 10509, str. 9.
После успешне сезоне у којој је изведено седам премијера, сомборско НП ће организовати први позоришни маратон.
- 529b. Позоришни маратон / О.Р. – Политика експрес, 19. VI 1993, XXX, br. 10512, str. 9.
Вест да је сомборско НП завршило сезону организовањем позоришног маратона.
- 529c. Зганарел и Петручио / М. Аксић. – Вечерње новости, 22. VI 1993, XLI, br. 24980, str. 16.
Најава гостовања сомборског НП у Атељеу 212 у Београду са представом „Дон Жуан“ Молијера, у режији Зорана Ратковића.
530. Лепотом наспрам сваког зла / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 25. VI 1993, XXXVII, br. 2029, str. 7.
Најава позоришног маратона, манифестације којом ће бити завршена сезона НП у Сомбору.
531. Сви Талијини маратонци / Давид Кеџман. – Сомборске новине, 2. VII 1993, XXXVII, br. 2030, str. 6.
Извештај са позоришног маратона на коме је, између осталог, изведено шест представа сомборског Позоришта, а за најбољу представу сезоне изабран је Молијеров „Дон Жуан“ у режији Зорана Ратковића.
- 531a. Маратон у част публике / М.Р. – Вечерње новости, 26. VI 1993, XLI, br. 24984, str. 16.
Вест да ће сомборско НП завршити сезону организовањем позоришног маратона.
532. Препуно гледалиште / А. Секељ. – Дневник, 5. VII 1993, LII, br. 16724, str. 6.
Вест да је у сомборском НП сезона завршена позоришним маратоном на коме су додељена признања за глуму и за најбољу представу сезоне.
533. Narodno pozorište, Sombor / Ivanka Ilić. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 110-112.
Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvodača u sezoni 1991/92.
534. Narodno pozorište u Somboru / David Kecman. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 56/59.
Prikaz sezone 1991/92.

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

- 534a. Театар под блокадом / Н. Попов. – Дневник, 2. IX 1992, LI, br. 16468, str. 6.
Извештај о припремама за 26. БИТЕФ, на коме ће суботичко НП учествовати са седам позоришних остварења.
535. Az öreg hölgy agonizál (Agonija stare dame) / B. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 8. IX 1992, XLIX, br. 247, str. 11.
Članak o stanju zgrade NP u Subotici.
536. Én Shirley (Ja, Šerli) / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 9. IX 1992, XLIX, br. 248, str. 12.
Portrait Eve Kasa glumice, člana NP u Subotici.
537. JU Fest na (JU) Bitefu / J. Šarčević. – Borba, 14. IX 1992, LXX, br. 259, str. 26.
Na predstojećem 26. BITEF-u u Beogradu subotičko NP će izvesti sedam predstava.
538. Од „Косова“ до „Хамлета“ / Сл. В. – Вечерње новости, 16. IX 1992, XXXIX, br. 24701, str. 14.
На предстојећем 26. БИТЕФ-у суботичко НП ће извести седам представа: „Бој

на Косову", "Ричард III", "Хамлет", "Војцек", "Злочин и казна", "Браћа Карамазови" и "Краљ Иби".

539. Почео 26. БИТЕФ. – Дневник, 17. IX 1992, LI, бр. 16484, стр. 9.

Вест да је извођењем представе "Бој на Косову" у режији Љубише Ристића и извођењу НП из Суботице, отворен 26. БИТЕФ.

540. У име будућности. – Борба, 17. IX 1992, LXX, бр. 262, стр. 16.

Представом "Бој на Косову" у режији Љубише Ристића и извођењу суботичког НП у Београду је отворен 26. БИТЕФ.

541. Фестивал уметника а не држава / Светлана Ђокић. – Политика, 18. IX 1992, LXXXIX, бр. 28358, стр. 13.

Разговор са Љубишом Ристићем, управником суботичког НП, поводом почетка 26. БИТЕФ-а на којем ће суботичко НП извести седам представа.

542. Подсмех параисторији / М. Мишић. – Борба, 18. IX 1992, LXX, бр. 263, стр. 15.

Приказ представе "Бој на Косову" у режији Љубише Ристића, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

543. Авангарда – "мало морген" / Авдо Муџиновић. – Политика експрес, 18. IX 1992, XXX, бр. 10247, стр. 11.

Критички осврт на 26. БИТЕФ и представу "Бој на Косову", у режији Љубише Ристића, којом је суботичко НП отворило БИТЕФ.

544. Ристић против ембарга / Даринка Николић. – Дневник, 18. IX 1992, LI, бр. 16485, стр. 9.

Приказ представе "Бој на Косову" у режији Љубише Ристића у извођењу НП из Суботице, којом је отворен 26. БИТЕФ.

545. Sedam predstava subotičkog pozorišta. – Subotičke novine, 18. IX 1992, XLVIII, бр. 38, стр. 4.

Vest da će NP iz Subotice učestvovati na BI-TEF-u sa predstavama „Boj na Kosovu” i „Ričard treći”, u režiji Ljubiše Ristića.

546. На крају времена / Александар Милосављевић. – Дневник, 19. IX 1992, LI, бр. 16486, стр. 11.

Приказ представе "Војцек" по мотивима драме Георга Бихнера, у режији Андраша Урбана и извођењу НП из Суботице приказане на 26. БИТЕФ-у.

547. Бој на Косову – а на Калемегдану / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 19. IX 1992, XXXIX, бр. 24703, стр. 16.

Приказ представе "Бој на Косову", у режији Љубише Ристића, коју је суботичко НП извело на 26. БИТЕФ-у.

548. Kolektivno izludivanje / Milutin Mišić. – Borba, 19-20. IX 1992, LXX, бр. 264-265, стр. 7.

Kratak prikaz predstave „Voјцек” по мотивима Bihnerove drame, u režiji Andraša Urbana koju је subotičko NP izvelo на BI-TEF-u.

549. Свет је – лудница и циркус / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 20. IX 1992, XXXIX, бр. 24704, стр. 14.

Приказ представе "Злочин и казна" по мотивима Бихнерове драме, у режији Андраша Урбана, коју је суботичко НП извело на 26. БИТЕФ-у.

550. Кобна брза пруга / Радомир Путьник. – Политика, 20. IX 1992, LXXXIX, бр. 28360, стр. 13.

Приказ представе "Злочин и казна" Ф.М. Достојевског, у режији Саше Миленковског, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

551. Држава станује у позоришту / С. Ђокић. – Политика, 21. IX 1992, LXXXIX, бр. 28361, стр. 11.

У оквиру 26. БИТЕФ-а одржан је први округли сто посвећен режијама Љубише Ристића.

552. Karma Aljoše Karamazova / Branislav Jakovljević. – Borba, 21. IX 1992, LXX, бр. 266, стр. 21.

Prikaz predstava „Braća Karamazovi” i „Zločin i kazna” F.M. Dostojevskog, u režiji Saše Milenkovskog koje је subotičko NP izvelo на BI-TEF-u.

553. Другачији Ричард / Александар Милосављевић. – Политика, 21. IX 1992, LXXXIX, бр. 28361, стр. 11.

Приказ представе "Ричард III" В. Шекспира, у режији Љубише Ристића, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

554. Злочин, два пута / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 21. IX 1992, XXXIX, бр. 24705, стр. 20.

Приказ представа "Злочин и казна" у режији Саше Миленковског и "Ричард III" у режији Љубише Ристића, које је суботичко НП извело на 26. БИТЕФ-у.

555. Поново "Краљ Иби" / С. Ђ. – Политика, 21. IX 1992, LXXXIX, бр. 28361, стр. 11.

Вест да ће на БИТЕФ-у, на захтев публике, бити изведена представа "Краљ Иби" Алфреда Жарија, у режији Хариса Пашовића и извођењу суботичког НП.

556. Суботичко позориште позвано у Македонију. – Политика, 21. IX 1992, LXXXIX, бр. 28361, стр. 11.

Вест да је Млади отворени театар из Скопља позвао суботичко НП да учествује на Међународном позоришном фестивалу који ће се одржати у овом граду.

557. Još tražim izraz / В.Ј. – Borba, 22. IX 1992, LXX, бр. 267, стр. 19.

Kratak članak о Andrašu Urbani, reditelju predstava „Voјцек” i „Hamlet” u izvođenju subotičkog NP.

558. "Краљ Иби" на бис / Д.Н. – Дневник, 22. IX 1992, LI, бр. 16489, стр. 12.

Вест да је на 26. БИТЕФ-у одиграна представа "Краљ Иби" Алфреда Жарија, у режији Хариса Пашовића и извођењу НП из Суботице.

559. "Краљ Иби" упркос свему / С. Ђокић. – Политика, 22. IX 1992, LXXXIX, бр. 28362, стр. 15.

- Приказ представе "Краљ Иби" Алфреда Жарија, у режији Хариса Пашовића, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.
560. Naše gore avangarda / Milutin Mišić. – Borba, 22. IX 1992, LXX, br. 267, str. 19. Prikaz predstava „Kralj Ibi” i „Richard III” u režiji Ljubiše Ristića, koje je subotičko NP izvelo na BITEF-u.
561. Трговање маглом / Авдо Мујчиновић. – Политика експрес, 22. IX 1992, XXX, бр. 10251, стр. 9. Приказ представа "Злочин и казна", "Браћа Карамазови" и "Краљ Иби" које је суботичко НП извело на 26. БИТЕФ-у.
562. Под туђим именом / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 22. IX 1992, XXXIX, бр. 24706, стр. 16. Приказ представе "Браћа Карамазови" у режији Саше Миленковског, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.
563. Подгрејано пиво / Радомир Путник. – Политика, 22. IX 1992, LXXXIX, бр. 28362, стр. 15. Приказ представе "Браћа Карамазови" Ф.М. Достојевског, у режији Саше Миленковског, коју ће суботичко НП извести на БИТЕФ-у.
564. Театар испред живота. – Дневник, 22. IX 1992, LI, бр. 16489, стр. 12. Осврт на разговор за Округлим столом, који је у Битеф театру, посвећен Љубишну Ристићу, редитељу и управнику НП у Суботици.
565. Простор и за наду / Б.Ј. – Борба, 23. IX 1992, LXX, бр. 268, стр. 19. Кратак осврт на представу "Краљ Иби" Алфреда Жарија, у режији Хариса Пашовића коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.
566. Иби као опомена / С. Ђокић. – Политика, 23. IX 1992, LXXXIX, бр. 28363, стр. 13. У оквиру БИТЕФ-а одржан је округли сто посвећен представама суботичког НП које су изведене на овом фестивалу.
567. "Краљ Иби" поново у СКЦ-у / С.Ђ. – Политика, 23. IX 1992, LXXXIX, бр. 28363, стр. 13. Вест да ће суботичко НП, на захтев публике, извести представу "Краљ Иби" у Студентском културном центру у Београду.
568. Тунгужани, наши савременици / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 23. IX 1992, XXXIX, бр. 24707, стр. 16. Приказ представе "Краљ Иби" Алфреда Жарија, у режији Хариса Пашовића, коју је суботичко НП извело на 26. БИТЕФ-у.
569. Насиље и лојалност / Радомир Путник. – Политика, 23. IX 1992, LXXXIX, бр. 28363, стр. 13. Приказ представе "Краљ Иби" Алфреда Жарија, у режији Хариса Пашовића, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.
570. Разобличени господари рата / Б. Јаковљевић. – Борба, 25. IX 1992, LXX, бр. 270, стр. 15. Разговор са Аном Костовском, глумцом која игра у представи "Краљ Иби" суботичког НП.
571. Велика брукa / Авдо Мујчиновић. – Политика експрес, 29. IX 1992, XXX, бр. 10258, стр. 12. Хроника БИТЕФ-а и осврт на представу суботичког НП "Хамлет" Вилема Шекспира, у режији Андраша Урбана.
572. И на крају – Хамлет! / Александар Милосављевић. – Дневник, 29. IX 1992, LI, бр. 16496, стр. 9. Приказ представе "Хамлет" В. Шекспира, у режији Андраша Урбана и извођењу НП у Суботици, изведеној у оквиру 26. БИТЕФ-а.
573. Кобајаги Шекспир / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 29. IX 1992, XXXIX, бр. 24713, стр. 16. Приказ представе "Хамлет" В. Шекспира, у режији Андраша Урбана, коју је суботичко НП извело на 26. БИТЕФ-у.
574. Хамлет у базену / Радомир Путник. – Политика, 29. IX 1992, LXXXIX, бр. 28369, стр. 14. Приказ представе "Хамлет" В. Шекспира, у режији Андраша Урбана, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.
575. Szórdóds (Dijaspora) / В. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 30. IX 1992, XLIX, бр. 269, стр. 13. Članak o materijalnoj situaciji NP u Subotici.
576. Источно од (к)раја / Стеван Шербан. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 33. Извештај са YU-феста.
577. Краљ Иби / Стеван Шербан. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 32. Приказ представе "Краљ Иби" Алфреда Жарија, у адаптацији и режији Хариса Пашовића и извођењу НП из Суботиче.
578. A Hamlet visszhangja (Odjek Hamleta) / В. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 2. X 1992, XLIX, бр. 271, стр. 11. O odjeku predstave „Hamlet” V. Šekspira, u izvođenju NP u Subotici u domaćim listovima.
579. Љубишин велики митинг / Лј. Гогој. – Суботичке новине, 2. X 1992, XLVIII, бр. 39, стр. 5. Uspešan nastup subotičkog NP na 26. BITEF-u, na kome je ovo Pozorište odigralo čak sedam predstava.
- 579a. Beznadežni teatar / Roman Medina. – Pančevač, 2. X 1992, CXXXIV, бр. 3434, стр. 9. Kritički osvrt na repertoar i nagrade na 26. BITEF-u, na kome je nagrada Grand prix „Mira Trailović” dodeljena predstavi „Richard Treći” Ljubiše Ristića, u izvođenju NP iz Subotice.
580. Narodno pozorište-Népszínház u akciji „Politike” / Лј.Г. – Суботичке новине, 13. XI 1992, XLVIII, бр. 46, стр. 2.

- Vest da je subotičko NP prikupilo pomoć za Sarajevo.
581. Egy színművendék naplójából (Iz dnevnika jednog učenika glumačke škole) / Szabó Palócz Attila. – Családi Kör, 10. XII 1992, III, br. 50, str. 14.; Családi Kör, 17. XII 1992, III, br. 51, str. 16.
O gostovanju NP iz Subotice u Nišu.
582. Sinagoga je Sinagoga, a pozorište je pozorište / L. Kovačić. – Subotičke novine, 11. XII 1992, XLVIII, br. 50, str. 9.
Razgovor sa Miodragom Đukićem, ministrom kulture Republike Srbije, o problemima u vezi sa zgradom Pozorišta i drugim kulturnim objektima.
583. Kako je počelo pozorište? / L. Kovačić. – Subotičke novine, 31. XII 1992, XLIX, br. 1, str. 10.
Osvrt na pozorišni život Subotice u prošlim vremenima i na izgradnju prve pozorišne zgrade 1854. godine.
584. Ljubiša Ristić. – Subotičke novine, 31. XII 1992, XLIX, br. 1, str. 4.
Osvrt na neuspele pregovore Ljubiše Ristića sa Pozorištem mladih iz Novog Sada, oko održavanja predstava NP iz Subotice u Novom Sadu.
585. Más kell (Nešto drugo treba). – Magyar Szó, 6. I 1993, L, br. 4, str. 10.
Ispitivanje javnog mišljenja o kvalitetama Narodnog pozorišta u Subotici.
586. Pozorište i politika / L. Kovačić. – Subotičke novine, 8. I 1993, XLIX, br. 2, str. 4.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici iz prošlih vremena, iz dokumentacije Petra Novakovića.
587. Javna tribina o pozorištu / L. K. J. – Subotičke novine, 8. I 1993, XLIX, br. 2, str. 2.
Vest da će na „Javnoj tribini o pozorištu“, učestvovati Arpad Farago, upravnik Novosadskog pozorišta i Ljubiša Ristić, upravnik NP iz Subotice.
588. Mozdítáni Thália szekerén (Pomerati kola Talije) / Árpási Ildikó, Mihályi Katalin. – Magyar Szó, 15. I 1993, L, br. 13, str. 11.
Članak o tribini koja je održana u Subotici u vezi sa budućnošću NP.
589. Srpsko pozorište i Subotica / L. Kovačić. – Subotičke novine, 15. I 1993, XLIX, br. 3, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici iz prošlih vremena, iz dokumentacije Petra Novakovića.
590. Izgradnja nove pozorišne zgrade / L. Kovačić. – Subotičke novine, 22. I 1993, XLIX, br. 4, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici iz prošlih vremena, iz dokumentacije Petra Novakovića.
591. Rekonstrukcija zgrade Narodnog pozorišta. – Subotičke novine, 22. I 1993, XLIX, br. 4, str. 1.
Vest da će Ocenjivački sud odrediti radove za rekonstrukciju zgrade NP u Subotici.
592. A humor okost (Humor nas opameti). – Magyar Szó, 25. I 1993, L, br. 23, str. 6.
Članak o kabareu „Može li se iz srca smejaliti?“ u režiji Zoltana Baraciuša u izvođenju NP u Subotici.
593. Hol van már a tavalyi kaviár? (Gde je već lanjski kavijar?) / B. (Barácus) Z. (Zoltán). – 7 Nap, 29. I 1993, XLVIII, br. 5, str. 38.
O životu i brigama u NP u Subotici.
594. Šta se događalo dalje? / L. Kovačić. – Subotičke novine, 29. I 1993, XLIX, br. 5, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici iz prošlih vremena, iz dokumentacije Petra Novakovića.
595. A színházról - kifulladásig (O pozorištu - do zadnjeg daha) / Krekity Olga. – 7 Nap, 29. I 1993, XLVIII, br. 5, str. 38.
o položaju i o teškoćama NP u Subotici.
596. Hétből négy (Četiri od sedam) / á. – Magyar Szó, 3. II 1993, L, br. 32, str. 10.
Vest o radovima (projektima), koji su stigli na konkurs za renoviranje zgrade NP u Subotici.
597. A színházról továbbra is (O pozorištu i dalje) / Pósa Rózsa. – Napló, 3. II 1993, IV, br. 144, str. 17.
Situacija u NP u Subotici.
598. Nagrade za projekte subotičkog teatra / R.R. – Borba, 3. II 1993, LXXI, br. 34, str. 23.
Vest da je završen konkurs za prijem projekata za rekonstrukciju i izgradnju subotičkog NP.
599. Kultura i biznis moraju zajedno / L. Kovačić. – Subotičke novine, 5. II 1993, XLIX, br. 6, str. 9.
Vest da je Ocenjivački sud objavio rezultate konkursa za izgradnju nove pozorišne zgrade u Subotici.
600. Prepiska sa ministrom kulture / L. Kovačić. – Subotičke novine, 5. II 1993, XLIX, br. 6, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici iz prošlih vremena, iz dokumentacije Petra Novakovića.
601. Kad se spoje ljubav i obrazovanje / T. Mandić. – Subotičke novine, 5. II 1993, XLIX, br. 6, str. 9.
Osvrt na saradnju subotičkih srednjih škola i NP.
602. Terveb öntött álmok (Snovi koji su postali planovi) / Árpási Ildikó. – Magyar Szó, 7. II 1993, L, br. 36, str. 13.
O rezultatima konkursa za rekonstrukciju zgrade NP u Subotici. Razgovor sa Žomborom Sabo, potpredsednikom Odbora za delu nagrade.
603. Beše nekada kraljevina / L. Kovačić. – Subotičke novine, 12. II 1993, XLIX, br. 7, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici iz prošlih vremena, iz dokumentacije Petra Novakovića.
604. Pozorište se oduvek događalo! / L. Kovačić. – Subotičke novine, 12. II 1993, XLIX, br. 7, str. 9.
Razgovor sa Ljubišom Ristićem, rediteljem i upravnikom NP iz Subotice, o njegovom radu i planovima za budućnost.

605. Narodno pozorište. – Subotičke novine, 12. II 1993, XLIX, br. 7, str. 4.
Deo saopštenja NP iz Subotice, povodom napada na glumca Irfana Mensura iz Beograda.
606. Tisztaszoba a belvárosban (Čista soba u centru grada) / Soltis Gyula. – Családi Kör, 18. II 1993, IV, br. 7, str. 8.
Razgovor sa Godanji Zoltanom, bivšim glumcem NP u Subotici.
607. Veliki uticaj novosadskog pozorišta / L. Kovačić. – Subotičke novine, 19. II 1993, XLIX, br. 8, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici iz prošlih vremena, iz dokumentacije Petra Novakovića.
608. Ljubiša Ristić. – Subotičke novine, 19. II 1993, XLIX, br. 8, str. 4.
Reč Ljubiše Ristića o nazivu ovogodišnje manifestacije JU-fest-a, „Zlatno doba“.
609. Pozorište između dva rata / L. Kovačić. – Subotičke novine, 26. II 1993, XLIX, br. 9, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici iz prošlih vremena, iz dokumentacije Petra Novakovića.
610. Pozorište se odista seli / L.K. – Subotičke novine, 26. II 1993, XLIX, br. 9, str. 1.
Vest da se NP iz Subotice ovih dana seli u zgradu bioskopa „Jadran“.
611. Kor(sors)társunk volt (Bio je sa- i suvremenik) / Mihályi Katalin. – Magyar Szó, 26. II 1993, L, br. 55, str. 11.
Razgovor sa Andrašom Urbanom, rediteljem predstave „Hamlet“ Vilijama Šekspira, u izvođenju NP u Subotici.
612. Do kulture preko sponzora. – Subotičke novine, 5. III 1993, XLIX, br. 10, str. 3.
Vest da je Ministarstvo kulture dalo odobrenje za rekonstrukciju pozorišne zgrade NP iz Subotice.
613. Pred II svetski rat / L. Kovačić. – Subotičke novine, 5. III 1993, XLIX, br. 10, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici pred II svetski rat.
614. Zbivanja u poratnom pozorištu / L. Kovačić. – Subotičke novine, 12. III 1993, XLIX, br. 11, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici posle II svetskog rata.
615. Doba pozorišne zrelosti / Ladislav Kovačić. – Subotičke novine, 19. III 1993, XLIX, br. 12, str. 9.
Zapis o pozorišnom životu u Subotici posle II svetskog rata, koji je u knjizi Ivanke Ruckov podeljen na „Pionirsko doba“, „Mladalačko doba“ i „Doba zrelosti“ koje se odnosi na sadašnje vreme.
616. Vendégszerelés Nišben és Belgrádban (Gostovanje u Nišu i Beogradu) / B.(Barácus Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 14. IV 1993, L, br. 100, str. 9.
O gostovanju NP u Subotici, u Nišu i Beogradu.
617. A szkopjei ésalogány (Slavuj iz Skoplja) / B.(Barácus Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 15. IV 1993, L, br. 101, str. 11.
Razgovor sa Anom Kostovskom, glumicom subotičkog NP, koja je dobila nagradu Ferenc Bodrogyari.
618. Ovde, sasvim namerno / L. Kovačić. – Subotičke novine, 16. IV 1993, XLIX, br. 16, str. 9.
Razgovor sa Anom Kostovskom, glumicom subotičkog NP, dobitnicom priznanja „Dr Ferenc Bodrogyari“, za ulogu Majke Ibi u predstavi „Kralj Ibi“ Alfreda Žarija, u režiji Harisa Pašovića.
619. Thalia írnoka (Pisar Talije) / Soltis Gyula. – Családi Kör, 22. IV 1993, IV, br. 16, str. 6-7.
Razgovor sa Zoltanom Baraciušem, bivšim članom NP u Subotici, koji je dobio nagradu „Ferenc Bodrogyari“.
620. Mala, velika, turmeja / L.K. – Subotičke novine, 23. IV 1993, XLIX, br. 17, str. 2.
Vest da je subotičko NP gostovalo u Nišu sa predstavama „Zločin i kazna“ u režiji Saše Milenkovskog i „Sumnjivo lice“ u režiji Ljubiše Ristića, a gostovaće i u Beogradu i u Sremskoj Mitrovici.
621. YU FEST – májusban? (YU-FEST – u maju?) / B.(Barácus Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 28. IV 1993, L, br. 114, str. 9.
O planovima i pripremama za YU-fest.
622. YU FEST '93 – Nišben? (YU-FEST '93 – u Nišu?) / B.(Barácus Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 5. V 1993, L, br. 118, str. 9.
O organizaciji YU-festa.
- 622a. Портрет Ласла Патакија / М.К. – Дневник, 5. V 1993, LII, бр. 16706, стр. 11.
Најава Портрета позоришног уметника Ласла Патакија. Вече организују Позоришни музеј Војводине и СНП.
623. Pozorište i stvarnost. – Subotičke novine, 7. V 1993, XLIX, br. 19, str. 2.
Osvrt na tekst Dejana Nebrigića o predstavi „Vojcek“ G. Bihnera, koji je objavljen na 9. strani ovog broja Subotičkih novina.
624. Шапчани најбољи / М. Николтић. – Политика, 10. V 1993, XC, бр. 28583, стр. 10.
У оквиру прегледа збивања на 10. Нупшићевим данима у Смедереву, говори се и о представи „Сумњиво лице“ Бранислава Нупшића, у режији Љубише Ристића и извођену суботичког НП.
625. A mesterdetektív akcióban (Detektiv u akciji) / B.(Barácus Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 11. V 1993, L, br. 124, str. 11.
Izveštaj o pripremama programa YU-FEST-a.
626. In memoriam Sántha Pusztá Lajos (In memoriam Šanta Pusta Lajoš). – Magyar Szó, 25. V 1993, L, br. 138, str. 4.
Umro je član NP u Subotici.
627. Palička scena je uvek privlačila / L.K. – Subotičke novine, 25. VI 1993, XLIX, br. 26, str. 8.
Razgovor sa Katarinom Bačlija, glumicom NP u Subotici, o njenom radu i o oživljavanju letnje pozornice na Paliću.
628. „Zlatno doba“ Yu-festa / Lj.G. – Subotičke novine, 25. VI 1993, XLIX, br. 26, str. 8.

Razgovor sa Ljubišom Ristićem, upravnikom NP iz Subotice, o programu YU-festa 93.

628a. Из "Златног доба" / Сл.В. – Вечерње новости, 28. VI 1993, XLI, бр. 24986, стр. 14.

Суботичко НП припрема YU-фест на којем ће бити изведене представе рађене према делима старе шпанске књижевности.

629. Pataki Lászlóról (O Laslu Patakiju) / Gerold László. – Híd, 1993, LVII, бр. 5-6, стр. 425-427.

Portret nekadašnjeg glumca subotičkog NP.

629a. Ласло Патаки / Ласло Геролд. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 67-68.

Излагање Ласла Геролда, позоришног критичара, на вечери – Портрету позоришног уметника Ласла Патакија, глумца суботичког НП.

630. Golden Years / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 8. VII 1993, L, бр. 182, стр. 11.

O pripremaš za YU-fest '93.

631. Златно доба као надахнуће / Д. Николић. – Дневник, 8. VII 1993, LII, бр. 16727, стр. 14.

Најава YU-феста 93 под називом "Златно доба", који ће се одржати у Суботици, Новом Саду, Београду и Нишу, у продукцији суботичког НП и радионице КПГТ.

632. И овог лета „YU Фест“ / М. Поповић. – Политика експрес, 8. VII 1993, XXX, бр. 10531, стр. 17.

Вест да суботичко НП на челу са Љубишом Ристићем и ове године припрема YU-фест под називом "Златно доба" на којем ће бити заступљена дела шпанских аутора.

633. Lesz Szabadkán magyar színház? (Biće mađarsko pozorište u Subotici?) / K-k (Kabók Erika). – Magyar Szó, 14. VII 1993, L, бр. 188, стр. 7.

Razgovor sa Jožefom Kasa, gradonačelnikom Subotice, o planovima za osnivanje mađarskog pozorišta u Subotici.

634. Lakás a színpadon (Stan na pozornici) / m.k. – Magyar Szó, 15. VII 1993, L, бр. 189, стр. 4.

Da li će NP u Subotici biti premešteno u zgradu bioskopa „Jadran“.

635. Zoltan Pletel / Dejan Nebrigić. – Subotičke novine, 16. VII 1993, XLIX, бр. 29, стр. 8.

Portret Zoltana Pletela, glumca NP iz Subotice.

636. Ново мађарско позориште? – Дневник, 16. VII 1993, LII, бр. 16735, стр. 10.

Вест да се у Суботици планира оснивање позоришта на мађарском језику, чије би седиште било у Мађарској.

637. У барокном маниру / Д. Николић. – Дневник, 17. VII 1993, LII, бр. 16736, стр. 11.

Реч Саше Габрића, редитеља представе "Фусите овехуна" Лопе де Вега, која ће бити изведена на YU-фесту у Суботици.

638. Stand by za YU fest / Lj.G. – Subotičke novine, 23. VII 1993, XLIX, бр. 30, стр. 1.

Vest da je održavanje YU-festa, čiji je organizator NP u Subotici, dovedeno u pitanje, iako su predstave završene.

639. Живот као остварење / Даринка Николић. – Дневник, 26. VII 1993, LII, бр. 16745, стр.13.

Разговор са Рикардом Дијазом Санчезом, глумцем у суботичком НП, о његовом дебитантском редитељском раду на YU-фесту, са представом "Живот је сан" Калдерона де ла Барке.

640. „Zlatno doba“ od 15. avgusta / Lj.G. – Subotičke novine, 30. VII 1993, XLIX, бр. 31, стр. 1.

Vest da će NP iz Subotice prvu premijernu predstavu na YU-festu odigrati 15. avgusta.

641. A musical örök titka (Већне тајне мјузикла) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 2. VIII 1993, L, бр. 207, стр. 9.

O nekadašnjim operetama i mjuziklima koji su bili izvođeni na sceni NP u Subotici.

642. Hamlet (Hamlet) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 4. VIII 1993, L, бр. 209, стр. 7.

Prikaz predstave „Hamlet“ Vilijema Šekspira u režiji Andraša Urbana i izvođenju subotičkog NP na YU-festu.

643. Egy színlíovendék naplójából (Iz dnevnika jednog učenika glumačke škole) / Szabó Palócz Attila. – Családi Kör, 5. VIII 1993, IV, бр. 31, стр. 13.

O položaju i problemima subotičkog NP.

644. U pozorištu je sve važno / L. Kovačić. – Subotičke novine, 6. VIII 1993, XLIX, бр. 32, стр. 8.

Razgovor sa Milanom Vidakovićem, rekviziterom u NP u Subotici, o njegovom pozivu i radu u Pozorištu.

645. Drama u Hrastovoj ulici / Lj.G. – Subotičke novine, 13. VIII 1993, XLIX, бр. 33, стр. 3.

Vest o incidentu oko stana, u kome su učestvovali glumci i upravnik NP u Subotici.

646. Милиција спречила нежељене последице. – Дневник, 13. VIII 1993, LII, бр. 16763, стр. 6.

Вест о инциденту око стана, у коме су учествовали глумци и управник НП у Суботици.

647. Као у акционом филму. – Дневник, 13. VIII 1993, LII, бр. 16763, стр. 6.

Саопштење суботичког НП о инциденту око стана, у коме су учествовали глумци и управник ове куће.

648. Посета златном веку / Даринка Николић. – Дневник, 20. VIII 1993, LII, бр. 16770, стр. 14.

Разговор са Љубишом Ристићем, редитељем и управником НП у Суботици, поводом одржавања YU-феста у Суботици, као и о разлозима због којих неће

учествовати на Летњем фестивалу у Новом Саду.

649. Danak nervozi i užasnim vremenima / Ljubiša Ristić. – Subotičke novine, 20. VIII 1993, XLIX, br. 34, str. 9.

Tekst Ljubiše Ristića, upravnika subotičkog NP, o privođenju grupe umetnika iz ove Kuće.

650. Sve što je vredno je prošlost / Veselin Simonović. – Borba, 21-22. VIII 1993, LXXI, br. 233-234, str. XIV-XV.

Razgovor sa Ljubišom Ristićem, upravnikom subotičkog NP.

651. Na razmeđu vekova / M. Gogić. – Borba, 23. VIII 1993, LXXI, br. 235, str. 16.

U Subotici će se održati YU-fest '93 pod nazivom „Zlatno doba“ na kojem će biti izvedena dela španskih autora.

652. Починье златно доба алтернативе / Весна Видаковић. – Дневник, 23. VIII 1993, LI, бр. 16773, стр. 12.

Вест да је у Суботици YU-фест под називом „Златно доба“ отворен представом Шекспировог „Хамлета“, у режији Андраша Урбана и извођењу НП.

653. Megkezdődött a YU-FEST '93 (Počeo je YU-FEST '93) / B.(Barácius Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 24. VIII 1993, L, br. 229, str. 13.

Obaveštenje o početku YU-festa.

654. Тангента на непознатом / Даринка Николић. – Дневник, 27. VIII 1993, LI, бр. 16777, стр. 10.

Приказ представе "Кристофор Колумбо" Мирослава Крлеже, у режији Љубише Ристића и извођењу НП у Суботици.

655. Teatrum mundi i neodoljiva čežnja za zlatnim dobom / Ljubiša Ristić. – Subotičke novine, 27. VIII 1993, XLIX, br. 35, str. 9. Razmišljanja Ljubiše Ristića o pozorišnoj umetnosti i mestu koje ona zauzima u svetској историји.

656. Dve beleške o Hamletu / Dejan Nebrić i Roman Medina. – Subotičke novine, 27. VIII 1993, XLIX, br. 35, str. 9.

Приказ представе „Hamlet“ V. Šekspira, u režiji Andraša Urbana i izvođenju NP u Subotici, na YU-festu.

657. Počeo YU-fest. – Subotičke novine, 27. VIII 1993, XLIX, br. 35, str. 1.

Vest da je u Subotici počeo YU-fest 93, pod nazivom „Zlatno doba“ sa predstavom „Hamlet“ V. Šekspira, u režiji Andraša Urbana i izvođenju NP.

658. Évadnyitás előtt. Végjáték Szabadkán (Pre početka sezone. Zadnji čin u Subotici) / B.(Barácius Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 30. VIII 1993, L, br. 235, str. 13.

Odnosi u subotičkom NP.

659. Стигли Суботичани / М.С. – Политка експрес, 31. VIII 1993, XXX, бр. 10585, стр. 9.

Најава гостовања суботичког НП у Нишу са представама "Кристофор Колумбо", "Севилски заподник и камени гост" и "Фугите Овехуна".

660. Narodno Pozorište – Népszínház, Subotica / Biserka Kovačić. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 116-120. Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na srpskom i madarskom jeziku, sa imenima izvođača u sezoni 1991/92.

661. Narodno pozorište – Népszínház u Subotici / Zoran R. Popović. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 60-64.

Приказ сезоне 1991/92.

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KURIR JOVICA”, SUBOTICA

662. Дечје позориште у Санкт Петербургу / Ј.Ш. – Борба, 1. IX 1992, LXX, бр. 246, стр. 19.

Вест да ће суботичко Дечје позориште гостовати у Санкт Петербургу.

663. Vészjelek a szabadkai gyermekszínházból (Znaci opasnosti iz Dečjeg pozorišta

„Kurir Jovica“ u Subotici) / B.(Barácius Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 7. X 1992, XLIX, br. 276, str. 12.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ o uslovima rada.

664. Csak egy mécses az, ami világít (Samo jedna uljanica svetli) / B.(Barácius Z.(Zoltán)). – Magyar Szó, 17. X. 1992, XLIX, br. 317, str. 11.

Članak o gostovanju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ u Rusiji.

665. Nem engedni a színonalból (Držati nivo). / H.I. – Magyar Szó, 19. X 1992, XLIX, br. 288, str. 6.

Članak o položaju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

666. Vendégszereplés Oroszországban (Gostovanje u Rusiji) / m.k. – Magyar Szó, 19. XI 1992, XLIX, br. 319, str. 13.

Obaveštenje o gostovanju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ u Rusiji.

667. Dečje pozorište gostuje u Rusiji / K.L.M. – Subotičke novine, 20. XI 1992, XLVIII, br. 47, str. 24.

Vest da će, u saradnji sa Dramskim pozorištem „Komisarževski“, subotičko Dečje pozorište „Kurir Jovica“ gostovati u S. Peterzburgu sa predstavama: „Mi-ši-ko i Mi-ši-san“, „Bajka o caru Saltanu“ i „A holló“.

668. Суботичко Дечје позориште у Русији. – Дневник, 21. XI 1992, LI, бр. 16549, стр. 11.

Вест да ће суботичко Дечје позориште "Курир Јовица" гостовати у Санкт Петербургу, са представама "Ми-ши-ко" и "Ми-ши-сан", "Байка о цару Салтану" и "А холло" (Гавран), на мађарском језику.

669. Örömszerző művészet (Umetnost koja nam daje radost) / Mihályi Katalin. – Magyar Szó, 22. XI 1992, XLIX, br. 322, str. 13.

Razgovor sa Laslom Ripcom, članom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

670. Позориште у Русији. – Политка експрес, 24. XI 1992, XXX, бр. 10314, стр. 11.

Вест да ће суботичко Деčје позориште гостовати у Санкт Петербургу.

671. Uspesna turneja Dečjeg pozorišta / L.K. – Subotičke novine, 11. XII 1992, XLVIII, br. 50, str. 2.

Reč Slobodana Markovića, direktora Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, o uspešnom gostovanju u Rusiji.

672. A gyerekek öröme (Za dečju radost) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – 7 Nap, 18. XII 1992, XLVII, br. 51, str. 38.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ o gostovanjima.

673. Besplatne pozorišne predstave za decu. – Subotičke novine, 15. I 1993, XLIX, br. 3, str. 2.

Vest da će Dečje pozorište „Kurir Jovica“ igrati besplatno predstave za decu u toku zimskog raspusta.

674. A rosszcson (Nevaljalac) / m.k. – Magyar Szó, 29. I 1993, L, br. 27, str. 9.

Najava premijere pozorišnog komada „Nevaljali lutak“ Jozefa Peera u režiji Živomira Jokovića, na sceni Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

675. Már 1994-re gondolnak (Već misle na 1994. godinu) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 2. II 1993, L, br. 31, str. 11.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ o planovima i o teškoćama u radu.

676. Hol a szeretet mostanában (Gde je ljubav danas?) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 4. II 1993, L, br. 33, str. 10.

Razgovor sa Tíborom Đermanom, glumcem Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

677. Sutra nova premijera u dečjem pozorištu / L.K. – Subotičke novine, 5. II, 1993, XLIX, br. 6, str. 2.

Najava premijerne predstave za decu „Nevaljali lutak“ Jozefa Peera, u režiji Živomira Jokovića i izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

678. A rosszcson (Nevaljalac). – 7 Nap, 12. II 1993, XLVIII, br. 7, str. 32.

Kratak prikaz predstave „Nevaljali lutak“ Jozefa Peera, u izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

679. Bábfalván nem unatkozna (U pozorištu lutaka ne dosaduju se) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 23. II 1993, L, br. 52, str. 10.

Članak o predstavi „Nevaljali lutak“ Jozefa Peera u izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

680. Játék (Igra) / k.o. – 7 Nap, 26. II 1993, XLVIII, br. 9, str. 38.

Prikaz premijere pozorišnog komada „Igra“ Aleksandra Davideskua u režiji Miroslava Markovića i izvođenju dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

681. I deci pripada pozorište / L. Kovačić. – Subotičke novine, 26. II 1993, XLIX, br. 9, str. 9.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ o zbovanjima u Pozorištu.

682. A macska-cgér barátságáról meg a többiről (O prijateljstvu mačaka i miša i o drugim stvarima) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 26. III 1993, L, br. 82, str. 10.

Prikaz predstave „Igra“ Aleksandra Davideskua, u režiji Miroslava Markovića i izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

683. Nem engednek a negyvennyolcból (Ne odstupaju od njihovih načela) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 2. IV 1993, L, br. 89, str. 10.

Intervju sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ povodom dodele nagrade „Ferenc Bodrogyvari“ pozorištu.

684. „Daleko je salaš“ / M.Š. – Subotičke novine, 2. IV 1993, XLIX, br. 14, str. 1.

Najava predstave „Daleko je salaš“ Marjana Kiša i Laze Pančića, na sceni Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, a prihod je namenjen Dečjem odeljenju subotičke bolnice.

685. Retrospektív kiállítás a gyermekszínházról (Retrospektivna izložba o Dečjem pozorištu) / m.k. – Magyar Szó, 6. IV 1993, L, br. 93, str. 10.

Povodom 60-godišnjice Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ pripremljena je izložba u subotičkoj gimnaziji.

686. Šest decenija postojanja / M.Š. – Subotičke novine, 9. IV 1993, XLIX, br. 15, str. 1. Vest da je Slobodan Marković, direktor Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ otvorio izložbu posvećenu šestoj deceniji postojanja ovog Pozorišta.

687. Za dečji osmeh / L. Kovačić. – Subotičke novine, 9. IV 1993, XLIX, br. 15, str. 9.

Izveštaj o razgovoru koji je održan u Dečjem pozorištu „Kurir Jovica“, kome su prisustvovali gosti, Jurij Švarckopf, direktor i Viktor Novikov, umetnički direktor dečjeg pozorišta iz Rusije i domaćini, a govorilo se o saradnji i u uslovima blokade.

688. Jubilarna predstava / M.Š. – Subotičke novine, 16. IV 1993, XLIX, br. 16, str. 2.

Vest da će biti izvedena jubilarna 250-ta predstava „Vreme za bajku“, u režiji Dorda Rusića i izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

689. Istoriju „pričaju“ lutke / I. Ivković. – Subotičke novine, 16. IV 1993, XLIX, br. 16, str. 9.

Vest da je otvorena izložba starih lutaka i kostima, povodom šest decenija postojanja Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“. Autori izložbe su Olga Kovačev i Izabela Borza.

690. „Prva bračna noć“ Mime Karadžića / J.Š. – Subotičke novine, 23. IV 1993, XLIX, br. 17, str. 2.

Vest da će Mima Karadžić gostovati u dečjem pozorištu „Kurir Jovica“, sa monodramom „Prva bračna noć“.

691. Pohvale Dečjem pozorištu. – Subotičke novine, 30. IV 1993, XLIX, br. 18, str. 4.

Osvrt na izvođenje predstava „Balada o cigančetu i sreći“ S. Stankovića i „Zaigramte s nama“ J. Mokoša, u izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

692. A macskák a mennybe mennek (Mačke idu u raj) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 17. V 1993, L, br. 130, str. 6.

Intervju sa Ferencom Sabo, članom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ koji je dobio nagradu na Susretu vojvodanskih pozorišta.

693. Egy mindenkiért, mindenki egyért (Jedan za sve, svi za jednog) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 20. V 1993, L, br. 133, str. 10.

Intervju sa Martom Budanovom, glumicom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ o njenom radu i o planovima.

694. Kada kultura probije mebargo / L. Kovačić. – Subotičke novine, 28. V 1993, XLIX, br. 22, str. 4.

Vest da će gosti Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, dramski teatar „V.F. Komisarževski“ iz Sankt Peterburga, igrati predstave ne samo u Subotici, nego i u 11 gradova Srbije i Crne Gore.

695. Meghívás Várnába (Poziv u Varnu) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 30. VI 1993, L, br. 174, str. 7.

Slobodan Marković, direktor Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ daje izjavu o planovima pozorišta.

696. Ogledalo teatarskih dostignuća / L.K. – Subotičke novine, 9. VII 1993, XLIX, br. 28, str. 2.

Vest da će subotičko Dečje pozorište „Kurir Jovica“ gostovati u Kotoru na Festivalu jugoslovenskih pozorišta za decu, sa predstavama „Igra“ i „Zaigram sa nama“.

697. Predstave za najmlađe / С. Вулић. – Политика, 13. VII 1993, XC, br. 28647, str. 15.

На Првом југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору, учествовало је и суботичко Дече позориште које је добило награду УНИЦЕФ-а.

698. Dečjem pozorištu tri nagrade / L.K. – Subotičke novine, 16. VII 1993, XLIX, br. 29, str. 2.

Vest da je Dečje pozorište „Kurir Jovica“, na Festivalu jugoslovenskih pozorišta za decu u Kotoru, osvojilo tri nagrade.

699. Dve predstave i tri nagrade / В. Видлаковић. – Дневник, 10. VIII 1993, LII, br. 16760, str. 10.

Vest da je predstava "Zaigram sa nama" Dečjeg pozorišta "Kurir Jovica" osvojila nagradu УНИЦЕФ-а и признање дечеж жирија за најсмешнију представу, као и награду за неговање специфичног контакта са публиком, на Фестивалу југословенских позоришта за децу у Котору.

700. Dečje pozorište. – Dnevnik, Subotičke novine, 13. VIII 1993, XLIX, br. 33, str. 4.

Vest da je Dečje pozorište „Kurir Jovica“ osvojilo tri nagrade na Festivalu pozorišta za decu koji je održan u Kotoru.

701. Kraljevske haljine za kraljicu / L.Kovačić. – Subotičke novine, 20. VIII 1993, XLIX, br. 34, str. 9.

Razgovor sa Nevenkom Kovačić, krojačicom u Dečjem pozorištu „Kurir Jovica“, o njenom radu.

702. A gyermek mindenben ártatlan (Dete je nevino u svemu) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 22. VIII 1993, L, br. 227, str. 10.

Članak o pripremana za novu sezonu u Dečjem pozorištu „Kurir Jovica“.

703. Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Subotica / Ljubica Ristovski. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 120-122.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na srpskom i mađarskom jeziku, sa imenima izvođača u sezoni 1991/92.

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

704. Почетак с "Ђенералом Миланом Недићем" / Нина Попов. – Дневник, 6. IX 1992, LI, br. 16472, str. 12.

Најава почетка позоришне сезоне у НП "Тоша Јовановић", са представом "Ђенерал Милан Недић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића, а чланови Луткарске сцене ће учествовати

на БИТЕФ-у са представом "Митови Балкана" аутора и редитеља Србољуба Станковића.

705. Припреме у јеку БИТЕФ-а / М. Грујић. – Зрењанин, 11. IX 1992, XLI, br. 2105, str. 4.

О планираном репертоару обе сцене НП "Тоша Јовановић" на почетку сезоне.

706. "Царски певачи" / Б.Ј. – Зрењанин, 18. IX 1992, XLI, br. 2106, str. 4.

Vest da je Lуткарска сцена зрењанинског НП "Тоша Јовановић" почела сезону премијером представе "Царски певачи" аутора и редитеља Србољуба Станковића.

707. Тајна веза за све њих / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 25. IX 1992, XLI, br. 2107, str. 4.

Обавештење о представама којима је отворена позоришна сезона у зрењанинском НП "Тоша Јовановић" на обе сцене.

708. "Митови Балкана" на БИТЕФ-у под ембаргом / Ђока Војновић. – Зрењанин, 25. IX 1992, XLI, br. 2107, str. 4.

Осврт на представу "Митови Балкана" аутора и редитеља Србољуба Станковића у извођењу Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић", која је приказана на БИТЕФ-у.

709. "Ђенерал Милан Недић" – премијерно. – Зрењанин, 25. IX 1992, XLI, br. 2107, str. 1.

Vest da ће у зрењанинском НП "Тоша Јовановић" бити изведена премијера представе "Ђенерал Милан Недић" С. Ковачевића, у режији Н. Брадића.

710. Из таме вилајета / Б. Голубовић. – Политика експрес, 25. IX 1992, XXX, br. 10254, str. 11.

Речи Србољуба Станковића, редитеља представе "Митови Балкана" коју је зрењанинско НП извело на 26. БИТЕФ-у.

711. Корени прошлости / М.О. – Политика, 25. IX 1992, LXXXIX, бр. 28365, стр. 13.

Приказ представе "Митови Балкана" Србољуба Станковића, коју је зрењанинско НП извело на БИТЕФ-у.

712. Из нашег вилајета / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 26. IX 1992, XXXIX, бр. 24710, стр. 16.

Приказ представе "Митови Балкана" у режији Србољуба Станковића, коју је зрењанинско НП извело на 26. БИТЕФ-у.

713. Повратак говорне радње / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 34.

Осврт на премијерну представу "Генерал Милан Недић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу зрењанинског НП "Тоша Јовановић".

714. О Недићу и о нама / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 2. X 1992, XLI, бр. 2108, стр. 4.

Приказ представе "Генерал Милан Недић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу НП "Тоша Јовановић".

715. Разбијен комплекс провинције / Ђорђе Војновић. – Зрењанин, 2. X 1992, XLI, бр. 2108, стр. 4.

Коментар поводом представе "Митови Балкана" аутора и редитеља Србољуба Станковића и у извођењу Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић" на БИТЕФ-у.

716. Његова и наша трагедија / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 9. X 1992, XLI, бр. 2109, стр. 4.

Приказ представе "Генерал Милан Ђ. Недић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу НП "Тоша Јовановић".

717. Шта каже писац / Д. Ђ. – Зрењанин, 9. X 1992, XLI, бр. 2109, стр. 4.

Реч Синише Ковачевића, аутора представе "Генерал Милан Ђ. Недић", после

премијерног извођења у зрењанинском НП "Тоша Јовановић".

718. Кад министар хвали... / Д. Ђ. – Зрењанин, 9. X 1992, XLI, бр. 2109, стр. 4.

Реч Миодрага Ђукића, министра културе Републике Србије, после премијерног извођења представе "Генерал Милан Ђ. Недић" С. Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу НП "Тоша Јовановић".

719. Кад се распада поредак / Љ.Б. – Зрењанин, 9. X 1992, XLI, 2109, стр. 4.

Најава премијерне представе "Драга Јелена Сергејевна" Људмиле Разумовске, у режији Брашка Поповића и извођењу зрењанинског НП "Тоша Јовановић", у копродукцији са СНП-ом.

720. Глума достојна трајања / Миша Мартинов. – Зрењанин, Дневник, 12. X 1992, LI, бр. 16509, стр. 13.

Приказ представе "Генерал Милан Ђ. Недић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу НП "Тоша Јовановић", у копродукцији са СНП-ом.

721. Mitoszeremlőben (Sivaranje mita) / V.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 21. X 1992, XLIX, бр. 290, стр. 12.

Чланак о плановима у НП „Тоша Јовановић” и наредној сезони.

722. Музикални Зека лепотан / Љ.Б. – Зрењанин, 23. X 1992, XLI, бр. 2111, стр. 6.

Приказ представе "Зека лепотан" Бориса Априлова у режији Емилије Мачковић и извођењу Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић".

723. Гостије СНП. – Зрењанин, 23. X 1992, XLI, бр. 2111, стр. 6.

Најава представе "Ковачи" Милоша Николића, у режији Бранислава Мићуновића и извођењу СНП-а, на сцени НП "Тоша Јовановић".

724. Уручене награде / Љ.Б. – Зрењанин, 23. X 1992, XLI, бр. 2111, стр. 6.

Вест да су, поводом Дана зрењанинског НП "Тоша Јовановић" 15. октобра, уручене награде заслужним члановима Позоришта.

725. Зрењанинши одушевили / С. Давидовић. – Зрењанин, 6. XI 1992, XLI, бр. 2113, стр. 6.

Вест да је зрењанинско НП "Тоша Јовановић" гостовало са представом "Генерал Милан Ђ. Недић" Синише Ковачевића, на новобечешкој манифестацији "Дани културе 92".

726. Вечерас – Молијер / Љ.Б. – Зрењанин, 20. XI 1992, XLI, бр. 2115, стр. 6.

Најава гостовања крушевачког театра са представом "Скапелове подвале" Ж.Б.П. Молијера, у режији Александра Ковачевића, на сцени зрењанинског НП "Тоша Јовановић", као и о репертоару зрењанинског позоришта.

727. "Краљ Јелен" у Атељеу 212. – Зрењанин, 20. XI 1992, XLI, бр. 2115, стр. 6.

Вест да ће Луткарска сцена зрењанинског НП "Тоша Јовановић" учествовати на републичком Фестивалу професионалних луткарских позоришта Србије са представама: "Царски певачи" по мотивима Гримове бајке, на мађарском језику и "Бајка о краљу Јелену" Карла Гошија.

728. Диспут са историјом / Александар Милосављевић. – Политика, 23. XI 1992, LXXXIX, бр. 28424, стр. 13.

Приказ премијерне представе "Генерал Милан Ђ. Недић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу зрењанинског НП.

729. Вршачки "Мандрагола" / Љ.Б. – Зрењанин, 27. XI 1992, XLI, бр. 2116, стр. 7.

Најава гостовања вршачког НП "Стерија" са представом "Мандрагола" Н. Макијавелија, у режији Никите Милivoјевића, на сцени зрењанинског НП "Тоша Јовановић".

730. Ритуална магија позоришта / Љ.Б. – Зрењанин, 4. XII 1992, XLI, бр. 2117, стр. 6.

Реч позоришних критичара, Дејана Пенчића Пољанског и Радивоја Шајтлина у часопису "Сцена" о представи "Митови Балкана" аутора и редитеља Србољуба Станковића и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП "Тоша Јовановић".

731. Обновљена "Луда кућа" / Љ.Б. – Зрењанин, 11. XII 1992, XLI, бр. 2118, стр. 8.

Приказ обновљене представе "Луда кућа" Филипа Кишга, у режији Златана Дорића и извођењу ансамбла НП "Тоша Јовановић".

732. Сарадња дуга 35 година / Љ.Б. – Зрењанин, 17. XII 1992, XLI, бр. 2119, стр. 11.

Најава премијере "Талијини кентаури" Милана Тудорова, у режији Бранка Поповића и извођењу НП "Тоша Јовановић", којом ће бити обележена 35-годишња сарадња писца Тудорова са овом позоришном кућом.

733. Már nem vagyunk outsiders (Više nismo sa strane) / В. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 4. I 1993, L, br. 2, str. 8.

Razgovor sa Franjom Pozojevićem, direktorom NP „Toša Jovanović” o planovima za novu sezonu.

734. Нови стари директори / Љ.Б. – Зрењанин, 15. I 1993, XLII, бр. 2123, стр. 5.

Вест да је у НП "Тоша Јовановић" именован нови директор Фрањо Позојевић, директор Дrame је редитељ Лилијана Арсенов Ивановић, а руководилац Луткарске сцене Владимир Грубанов.

735. Светланине креације / Јелица Бјели. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 13.

Портрет Светлане Угљешковић, глумице НП "Тоша Јовановић".

736. Тамо где лутке још нису биле / Стеван Давидовић. – Зрењанин, 5. II 1993, XLII, бр. 2126, стр. 4.

Утисци поводом вишедневне турнеје НП "Тоша Јовановић" по градовима Србије, у којима су играле представе за децу и одрасле. Најава премијерне представе "Талијини кентаури" Милана Тудорова, којом овај писац обележава 35. годишњицу сарадње са овом позоришном кућом.

737. Човека судбина је неиспуњење / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 5. II 1993, XLII, бр. 2126, стр. 4.

Текст посвећен 10. премијерној представи писца Милана Тудорова у зрењанинском НП "Тоша Јовановић", којом обележава 35. годишњицу сарадње са овом позоришном кућом.

738. Јамби у провинцији / Љ. Баиловић. – Зрењанин, 12. II 1993, XLII, бр. 2127, стр. 4.

Приказ представе "Талијини кентаури" Милана Тудорова, у режији Бранка Поповића и извођењу НП "Тоша Јовановић".

739. Са позориштем – у позориште / Љ.Б. – Зрењанин, 12. III 1993, XLII, бр. 2131, стр. 4.

Вест да зрењанинско НП "Тоша Јовановић" организовало води публику на позоришне представе у Нови Сад и Београд.

740. Глумци – путујућа дружина / М.Г. – Зрењанин, 26. III 1993, XLII, бр. 2133, стр. 3.

Вест да су глумци Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић" играли ван позоришне зграде представу "Има нека тајна веза" по текстовима Душка Трифунковића.

741. Дани зрењанинске културе у Новом Саду / Д. Кнежевић. – Дневник, 29. III 1993, LI, бр. 16672, стр. 6.

Вест да ће у оквиру манифестације Дани културе Зрењанина у Новом Саду, када ће, између осталог, у СНП-у бити приказане представе "Митови Балкана"

Србољуба Станковића и "Драга Јелена Сергејевна" Љ. Разумовске.

742. Гостују Крушевљани. – Зрењанин, 2. IV 1993, XLII, бр. 2134, стр. 1.

Најава гостовања крушевачког позоришта са представом за децу "Пиноккио" Миме и Балета Јаковковића и представом "Генерал Милан Ђ. Неђић" С. Ковачевића, на сцени зрењанинског НП "Тоша Јовановић".

743. Позив из Грчке / Љ.Б. – Зрењанин, 9. IV 1993, XLII, бр. 2135, стр. 1.

Вест да је Луткарска сцена НП "Тоша Јовановић" позвана да учествује на првом интернационалном театарском фестивалу Грчке.

744. Гордана Винокић уместо Мире Ступиде / Љ.Б. – Зрењанин, 9. IV 1993, XLII, бр. 2135, стр. 3.

Вест да је Гордана Винокић, глумица зрењанинског НП "Тоша Јовановић" позвана да одигра улогу супруге Генерала Неђића у представи "Генерал Милан Ђ. Неђић" С. Ковачевића, у извођењу Звездара театра.

745. Позоришна лагарија за родитеље и децу / Љ.Б. – Зрењанин, 16. IV 1993, XLII, бр. 2136, стр. 4.

Приказ представе "Криголице, бриголице" аутора и редитеља Србољуба Станковића у извођењу Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић".

746. Az alkotói szabadság megőrzéséért (Da sačuvamo slobodu umetničkog stvaralaštva) / В. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 17. IV 1993, L, br. 103, str. 9.

Intervju sa Franjom Pozojevićem, direktorom NP „Toša Jovanović” o repertoaru.

747. Како са светом / Љ.Б. – Зрењанин, 23. IV 1993, XLII, бр. 2137, стр. 4.

Најава премијерне представе "Лаку ноћ, мајко" Марше Норман, у режији Лилијане Ивановић и извођењу зрењанинског НП "Тоша Јовановић".

748. Желим да изађем из живота / Љ.Б. – Зрењанин, 30. IV 1993, XLII, бр. 2138, стр. 3.

Приказ представе "Лаку ноћ, мајко" Марше Норман, у режији Лилијане Ивановић и извођењу НП "Тоша Јовановић".

749. Смех на домаће слике и прилике / Љ.Б. – Зрењанин, 14. V 1993, XLII, бр. 2140, стр. 3.

Најава премијерне представе-водвиља "Покварењак" Реја Кунија, у режији Лилијане Ивановић и извођењу НП "Тоша Јовановић".

750. Швалерска незгодашја / Љ.Б. – Зрењанин, 21. V 1993, XLII, бр. 2141, стр. 3.

Приказ представе "Покварењак" Реја Кунија, у режији Лилијане Ивановић и извођењу НП "Тоша Јовановић".

751. Elég-e a nagy akarád? (Je li dovoljno velika želja?) / B.(Barácus) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 10 VIII 1993, L, br. 215, str. 12. Razgovor sa Franjom Pozojevićem i sa Vladimirom Grubanovim, rukovodiocima NP „Toša Jovanović”, o rezultatima u prošloj sezoni i o daljem radu.

752. Narodno pozorište „Toša Jovanović” u Zrenjaninu / Stanko Šajtinac. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 66-67.

Приказ сезоне 1991/92.

753. Narodno pozorište „Toša Jovanović”, Zrenjanin / Smiljana Tucakov i Vlada Grubanov. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 125-128.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na sceni za odrasle i na Lutkarskoj sceni, na srpskom i madarском jeziku, sa imenima izvođača u sezoni 1991/92.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”, VRŠAC

754. Најпре "Сироти мали хрчки" / В. Нистор. – Дневник, 11. IX 1992, LI, бр. 16477, стр. 10.

Вест да ће вршачко НП "Стерија" почети сезону премијерном представом "Сироти мали хрчки" Гордана Михаића, у режији Николе Пејаковића, а онда и представама "Крај партије" С. Бекета, у режији Саше Латинковића и "Љубавно писмо" Косте Трифковића, у режији Димитрија Ђурковића.

755. „Jocurile Sterija” – in oraș:: ul lui Sterija („Sterijino pozorište” – u Sterijinom gradu) / Radomir Munčan. – Libertatea, 20. II 1993, XLVIII, br. 8, str. 5.

Pozorište „Sterija” iz Vršca obeležilo 48. godina neprekidnog rada. Obnovljena je inicijativa da se „Sterijine igre” presele u Sterijin grad.

756. Много успешних представа / Ј. Ерски. – Вршачка кула, 24. II 1993, 18, бр. 297, стр. 4.

Информација о прослави 48-годишњице НП "Стерија" из Вршца.

756а. Гостују Вршчани. – Политика експрес, 16. IV 1993, XXX, бр. 10451, стр. 11.

Вест да вршачко НП гостује у Београду са представом "Мандрагола" у режији Никите Милвојевића.

757. "Мандрагола" из Вршца / М.Р. – Политика, 16. IV 1993, XC, бр. 28562, стр. 12.

Вест да ће вршачко НП гостовати у Београду са две представе "Уображени болесник" Молијера и "Мандрагола" Никола Макијавелија.

758. Живе јавке / Милан Ковачевић. – Вршачка кула, 16. VI 1993, 18, бр. 302, стр. 4.

Приказ представе "Реч" у извођењу Балканског експерименталног театра (БЕТ) из Београда, на сцени вршачког НП "Стерија".

759. Стерија наш Шекспир. – Вршачка кула, 20. VIII 1993, 18. бр. 304, стр. 19.

Вест да Вршчани хоће да се убудуће у Вршцу, родном граду Ј.С. Поповића, одржава Стеријино позорије, а не као досад, у Новом Саду.

760. Narodno pozorište „Sterija”, Vršac / Vera Nedeljkov. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 123-124.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1991/92.

761. Narodno pozorište „Sterija” u Vršcu / Dragoljub Tašić. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 64-66.

Приказ сезоне 1991/92.

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINOVIĆ”, SREMSKA MITROVICA

762. Од Плаута ка Плауту / Јован К. Радунковић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 26.

Приказ представе "Хвалисави војник" од Плаута, у адаптацији и режији Драгана Јовичића, и извођењу чланова Драмске школе и Позоришта "Добрица Милутиновић".

763. Позоришна игра као дар / Јован К. Радунковић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 26.

Приказ представе "Острво без блага" аутора и редитеља Драгана Јовичића у извођењу драмске школе Позоришта "Добрица Милутиновић".

764. Патриотизам Давида Пштрца / В. Ђосић. – Сремске новине, 24. III 1993, XXXIII, бр. 1679, стр. 7.

Вест да је Народно позориште босанске крајине из Бањалуке гостовањем у Сремској Митровици узвратило посету Позоришта "Добрица Милутиновић", играјући три пута Кочићевог "Јазавца пред судом" у режији Ненада Бојића.

765. Фина комична гротеска / Јован Радунковић. – Сремске новине, 7. IV 1993, XXXIII, бр. 1681, стр. 7.

Приказ представе "Уморни" Небојше Ромчевића, у режији Драгана Јовичића и извођењу Позоришта "Добрица Милутиновић" из Сремске Митровице.

766. Фукара је свугде иста / Владимир Ћосић. – Сремске новине, 14. IV 1993, XXXIII, бр. 1682, стр. 4.

Интервју са Драганом Јовичићем, редитељем Позоришта "Добрица Милутиновић".

767. Почину Сустрети "Јоаким Вујић" / Тугомир Костић. – Дневник, 8. V 1993, LII, бр. 16700, стр. 14.

Вест да ће Позориште "Добрица Милутиновић" из Сремске Митровице учествовати у незваничној конкуренцији на Сустретима "Јоаким Вујић" у Пироту, са представом "Уморни" Небојше Ромчевића, у режији Драгана Јовичића.

767а. Пироћанци дижу завесу / М. Јанковић. – Политика експрес, 8. V 1993, XXX, бр. 10470, стр. 9.

На позоришним сустретима "Јоаким Вујић" у Пироту наступиће и НП "Добрица Милутиновић" из Сремске Митровице, са представом "Уморни" у режији Драгана Јовичића.

768. Pozorište „Dobrica Milutinović“, Sremska Mitrovica / Voja Bilanović Bil. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 113-115.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1991/92.

769. Pozorište „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici / Nedeljko Terzić. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 59-60.

Prikaz sezone 1991/92.

VOJVODANSKA POZORIŠTA

770. Пут према неизвесности / Авдо Мујчиновић. – Политикс експрес, 26. IX 1992, XXX, бр. 10255, стр. 12.

Хроника БИТЕФ-а и осврт на представу зрењанинског НП "Митови Балкана" и суботичког НП "Мајка храброст и њена деда".

771. Прилог идентитету / Б. Самарић. – Политика експрес, 28. X 1992, XXX, бр. 10287, стр. 13.

На Првом фестивалу позоришних праизведби у Параћину наступиће и СНП са представама "Ковачи" и "Лажа и паралажа" и НП из Кикинде са представом "Зимски двораци".

772. Színházi gyermekhét (Pozorišna nedelja za decu) / Z.I. – Magyar Szó, 6. X 1992, XLIX, br. 275, str. 13.

Vest o festivalu koji je održan u Somboru i na kome je učestvovala Lutkarska scena NP „Toša Jovanović“, Dečje pozorište „Kurir Jovica“, NP iz Sombora, Novosadsko pozorište i pozorište iz Šarca.

773. Кабаретска бајка / С.М.ћ. – Дневник, 18. XII 1992, LI, бр. 16573, стр. 11.

Најава представе "Стидна глвста – кабаретска бајка за одрасле са последицама" у извођењу Позоришта "Весела корњача".

774. Amit érdemes megnézni (Predstave koje treba videti) / Km. – Misao, 15. II 1993, XVIII, br. 3, str. 9.

Prikaz tri predstave: mjuzikla „Violinista na krovu“ u izvođenju SNP, drame „Svadba u Suzi“ Šite Andraša, koju je pozorište iz Bekečabe izvelo na sceni SNP i komedije „Randevu na Dunavu“ u izvođenju Novosadskog pozorišta.

775. Две представе из Војводине / П.П. – Дневник, 15. II 1993, LII, бр. 16630, стр. 11.

Вест да су на програму позоришног фестивала "Дани комедије" у Јагодини и НП из Сомбора и СНП.

776. "Ђурани чекају" / П. Илић. – Вечерње новости, 14. III 1993, XLI, бр. 24879, стр. 14.

На предстојећим Данима комедије у Јагодини учествоваће и сомборско НП са представом "Укроћена горопад" и СНП са представом "Ковачи".

777. Мелем за озбиљна времена / М. Мишић. – Борба, 19. III 1993, LXXI, бр. 78, стр. 15.

На 21. данима комедије у Светозареву учествоваће и сомборско НП са представом "Укроћена горопад" и СНП са представом "Ковачи".

777а. Такмичи се седам представа / М. Илић. – Политика експрес, 20. III 1993, XXX, бр. 10424, стр. 9.

На предстојећим Данима комедије у Јагодини наступиће и сомборско НП са представом "Укроћена горопад" и СНП са представом "Ковачи".

778. "Ђурани" чекају најуспешније / П.П. – Дневник, 20. III 1993, LII, бр. 16663, стр. 8.

Вест да ће на овогодишњим "Данима комедије" у Јагодини сомборско НП играти представу "Укроћена горопад" В. Шекспира, а СНП комедију "Ковачи" М. Николића.

778а. Тражи се карта више / М. Илић. – Политика експрес, 23. III 1993, XXX, бр. 10427, стр. 11.

Хроника "Дала комедије" у Јагодини и кратак осврт на изведене представе међу којима су и "Укроћена горопад" сомборског НП и "Ковачи" СНП-а.

778б. Уручене награде „Dr Ferenc Bodrogyvari“ / L.K. – Суботичке новине, 26. III 1993, XLIX, br. 13, str. 1.

Vest da su nagradu „Dr Ferenc Bodrogyvari“ dobili, između ostalih, i Ana Kostovska, glumica NP-Népszínház i Dečje pozorište „Kurir Jovica“ iz Subotice.

778ц. Уручене награде "Др Ференц Бодрогвари" / Б.Е.Т. – Дневник, 27. III 1993, LII, бр. 16670, стр. 10.

Вест да је, између осталих, ова награда припала Дечјем позоришту "Курир Јовица" из Суботице, као колективу и Ани Костовској, глумици НП-Népszínház из Суботице, за улогу у представи "Краљ Иби".

779. Petrovec: čulá divadelná činnost (Petrovac: živa pozorišna delatnost) / Kmm. – Hlas ľudu, 27. III 1993, 50, br. 13, str. 5.

Vest da će Pozorište VHV iz Bačkog Petrovca gostovati u Pivnicama i Staroj Pazovi

sa predstavom „Lisistrata” i da će u Bačkom Petrovcu gostovati SNP sa predstavom „Kir Janja”.

780. „Јованча Мишић” – Шалчанима / С. Жижић. – Политика, 28. III 1993, XC, бр. 28543, стр. 13.

На 22. Данима комедије у Јагоднини награде добили и Бранка Шелић за улогу у представи „Укроћена горопад” сомборског НП и Милош Николић за најбољи текст за „Коваче” у извођењу СНП.

781. Színházi napló (Pozorišni dnevnik) / Gerold László. – Híd, 1993, LVII, br. 3, str. 190-194.

Prikaz predstava „Kad bi Sombor bio Holivud” autora i reditelja Radoslava Dorića u izvođenju Drame SNP-a, „Bogalj” Atile Fargaosa u režiji Mere Bela, i „Nestašna avet” Noela Kovarda u režiji Mere Bela, obe u izvođenju Novosadskog pozorišta.

782. Награде позоришних свечаности у Младеновцу. – Дневник, 3. IV 1993, LII, бр. 16677, стр. 14.

Вест да су, између осталих, награде на 18. Позоришним свечаностима у Младеновцу добила и позоришта: СНП „Статуету слободе” за представу „Чудо у Шаргану” Љ. Симовића, и Јасна Ђуричић, глумица СНП-а, за најбољу женску улогу, а признање за представу у целини додељено је НП из Кикинде за водвиљ „Прелубниши” Ж. Фејдоа.

782a. Гостовања Позоришта „Палчић” / М.К. – Дневник, 16. IV 1993, LII, бр. 16690, стр. 12.

Вест о гостовању овог Позоришта у Бањалуци и Србију.

782b. Новосадски „Палчић” за Бањалучане / В.П. – Дневник, 21. IV 1993, LII, бр. 16695, стр. 12.

Коментар о гостовању Минијатурног позоришта „Палчић” из Новог Сада у Бањалуци.

783. Passiójáték a Vajdaságról (Pasija o Vojvodini) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 25. IV 1993, L, br. 111, str. 10.

Razgovor sa Lajošem Šoltišom, rediteljem, o planovima u Salašarskom pozorištu.

783a. Поруке љубави и мира / Весна Поповић. – Дневник, 27. IV 1993, LII, бр. 16701, стр. 11.

На гостовању у Бањалуци, Минијатурно позориште „Палчић” из Новог Сада, извело је представе „Чаробна чесма” и „Бајка о бајци” аутора и редитеља Луке Кеџмана.

784. Подршка програму 38. Стеријиног позорја / В.М. – Политика, 28. IV 1993, XC, бр. 28574, стр. 13.

На 38. Стеријиним позорју учествоваће и СНП са предстама „Кир Јања” и „Чудо у Шаргану” и Новосадско позориште са представом „Богalj”.

785. Osemnást predstavení (Osamnaest predstava) / J.C. – Hlas ľudu, 29. V 1993, 50, br. 22, str. 5.

На 38. Стеријиним позорју SNP ће извести представе „Kir Janja” и „Čudo u Šarganu” a Novosadskog pozorište predstavu „Bogalj”.

785a. Дело само открива аутора / Весна Крчмар. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 14-15.

Разговор са Марком Новаковићем, редитељем представе „Слушкиње” Јана Јанеа и студентом новосадске Академије уметности.

785b. Како одбранити титулу најбољег / Сандра Родић Јанковић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 38.

О редитељу Србољубу Станковићу, чије је стваралаштво обележило рад дечјих позоришта у Војводини.

786. Csantavéri passió Kiskunhalason („Pasja čantavirka” u Kiškunhalašu) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 14. VII 1993, L, br. 188, str. 7.

О премијери представе „Pasja čantavirka” u adaptaciji i režiji Đerda Hernjaka i Lajoša Šoltiša i izvođenju Salašarskog pozorišta.

786a. Изузетан квалитет програма / Борислав Хложан. – Дневник, 16. VII 1993, LII, бр. 16735, стр. 10.

О гостовању новосадске Академије уметности (свих одсека) на фестивалу Град театар у Будви.

787. Passiójáték az ember színevédről (Pasija o ljudskim patnjama) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 25. VII 1993, L, br. 199, str. 10.

Razgovor sa Đerdom Hernjakom, rediteljem predstave „Pasja čantavirka” u izvođenju Salašarskog pozorišta.

788. Hazaért a Tanyaszínház (Salašarsko pozorište je stiglo kući) / K-k (Kabók Erika). – Magyar Szó, 27. VII 1993, L, br. 201, str. 5.

Gostovanje Salašarskog pozorišta u Madarskoj sa predstavom „Pasja čantavirka”, u adaptaciji i režiji Đerda Hernjaka i Šoltiš Lajoša.

789. Kimerévített pillanatok (Trenuci nepomičnosti) / K-k (Kabók Erika). – Magyar Szó, 29. VII 1993, L, br. 203, str. 13.

Razgovor sa Lajošem Šoltišom o radu Salašarskog pozorišta.

790. A Tanyaszínház hazaérkezett (Stiglo je kući Salašarsko pozorište) / Soltis Gyula. – Családi Kör, 29. VII 1993, IV, br. 30, str. 6.

Razgovor sa Lajošem Šoltišom o gostovanju Salašarskog pozorišta u Madarskoj.

791. A falusi színházi tér vállalása (Prenošenje pozorišnog prostora na selo) / B.R. – Magyar Szó, 30. VII 1993, L, br. 204, str. 11. Razgovor sa Fridešom Kovačem o radu u Salašarskom pozorištu.

792. Csantavéri passió (Pasja čantavirka) / Dormán László. – Napló, 4. VIII 1993, IV, br. 170, str. 12-13.

O radu Salašarskog pozorišta.

793. Mellbevágó előadás (Efektina predstava) / Lajber György. – Magyar Szó, 9. VIII 1993, L, br. 214, str. 9.

Prikaz predstave „Pasja čantavirka” u izvođenju Salašarskog pozorišta, prilikom gostovanja u Bečeju.

794. Álom a freskóról (San o freski) / Keszég Károly. – Napló, 11. VIII 1993, IV, br. 171, str. 17.

Prikaz rada Salašarskog pozorišta.

795. „Az akasztófa árnyékában is lehet jópofáskodni” („Može da bude neko zgodan tip i u senci vešala”) / Magyar Hírlap. – Napló, 11. VIII 1993, IV, br. 171, str. 16.
Intervju sa Lajošem Šoltišom o gostovanju Salašarskog pozorišta u Žambeku, u Mađarskoj.
796. Megfeszítettetésünk (Naše raspetenje) / i. – Napló, 18. VIII 1993, IV, br. 172, str. 16.
Kratak prikaz predstave „Pasja čantavirka” Salašarskog pozorišta i o budućem radu pozorišta.
797. Egy színlíróvendék naplójából (Iz dnevnika jednog učenika glumačke škole) / Szabó Pálóczi Attila. – Családi Kör, 22. IV 1993, IV, br. 16, str. 12.
O životu i o predstavama glumačke škole na mađarskom jeziku.
798. Thália kebelén (Na grudima Talije) / Mihályovits Klára. – Napló, 5. V 1993, IV, br. 157, str. 15.
Razgovor sa Hajnalkom Fišer-Varadi, profesorom Akademije umetnosti.
799. Veszélyben van-e a magyar színműképzés az Újvidéki Művészeti Akadémián? (Da li je u opasnosti obrazovanje glumaca na mađarskom jeziku na Akademiji umetnosti?) / J.G. – Magyar Szó, 3. VI 1993, L, br. 147, str. 13.
Obrazovanje glumaca na mađarskom jeziku na Akademiji umetnosti.
- 799a. Rukoljub gospođi Hajnalki / Dejan Nebrigić. – Subotičke novine, 4. VI 1993, XLIX, br. 23, str. 8.
Komentar povodom predstave „Hamlet” u adaptaciji i režiji Andraša Urbana.
800. „Čantavirska pasija” za Janoša Siverija / L.Klj. – Subotičke novine, 23. VII 1993, XLIX, br. 30, str. 2.
Vest da vojvodanski putujući teatar Salašarsko pozorište (Tanyaszínház) kreće na svoju 16. turneju po Vojvodini. Prvo će biti izvedena predstava „Pasja čantavirka” u režiji Đerđa Hernjaka i Lajoša Šoltiša, koja je posvećena Janošu Siveriju.
801. „Profi” kezdők (”Profesionalni” početnici) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 1. VIII 1993, L, br. 206, str. 10.
Razgovor sa Hajnalkom Fišer-Varadi, profesorom na Akademiji umetnosti, o budućim učenicima glumačke škole, o lepotama profesije i o uslovima upisa.
802. Кабаре у витрини / Д.Д. – Дневник, 10. VIII 1993, LII, бр. 16760, стр. 15.
Вест да ће Драмски атеље позоришта ”Весела корњача” извести Кабаре у витрини под називом ”Има ли кога” Павла Јанковића Шолета и то на отвореном простору, у Новом Саду.
803. Bibliografija pozorišta Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 161-217.
Bibliografsku građu sakupile i obradile Erika Banski Rađenović, Marija Čurčić, Todor Ildvorean, Marija Jovancai, Štefanija Mačko, Biljana Nižkanović, Zoran Ristović i Vida Zeremski.
804. Delatnost pozorišta za decu (sezona 1991/92). – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 131.
Tabelarni pregled dečjih pozorišta sa brojanim pokazateljima o izvedenim predstavama i brojem gledalaca.
805. Delatnost pozorišta za odrasle (sezona 1991/92). – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 131.
Tabelarni pregled vojvodanskih pozorišta sa brojanim pokazateljima prikazanih predstava i brojem gledalaca.
806. Pozorišta za decu / Zoran Đerić. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 68-72.
Prikaz sezone 1991/92.
807. Istvan Sabo (1910-1992) / Gerold László. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 159.
In memoriam.
808. Gostovanja pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 132-133.
O gostovanjima vojvodanskih pozorišta u sezoni 1991/92.
809. Dušan Stular (1901-1992) / E.G. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 158.
In memoriam.
810. Mirjana Vrčević-Buta (1922-1992) / Eugen Gvozdanović. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 157.
In memoriam.
811. Individualna gostovanja umetnika. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 133-134.
Popis pojedinačnih gostovanja umetnika u vojvodanskim pozorištima u sezoni 1991/92.
812. Pozorište „Vesela kornjača”, Novi Sad / Pavle Janković Šole. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 96.
Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1991/92.
813. Nagrade na 37. Sterijinom pozorju. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 143-145.
Popis nagrađenih pozorišta i pojedinaca za umetnička ostvarenja.
814. Salašarsko pozorište – Tanyaszínház. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 94.
Repertoar Pozorišta u sezoni 1991/92, sa popisom imena izvođača i mesta u kojima je Pozorište gostovalo.
815. Scena književne omladine Novog Sada – Minijaturno pozorište „Palčić” i teatar „Laufer” / Luka Kecman. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 94-96.
Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1991/92.
816. Spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 129-130.
Popis domaćih i inostranih pisaca čija su dela prikazivana na scenama vojvodanskih pozorišta.
817. 37. Sterijino pozorje. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 136-137.

Popis pozorišta i predstava koje su izvedene na Pozorju i o pratećim manifestacijama Sterijinog pozorja.

818. Akademsko pozorište „Promena“ / Ljiljana Zečević. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 93-94.

Repertoar Pozorišta u sezoni 1991/92, sa imenima izvođača.

SUSRET LUTKARSKIH POZORIŠTA SRBIJE

819. Сусрет луткара / Сл.В. – Вечерње новости, 14. XI 1992, XXXIX, бр. 24759, стр. 14.

На предстојећем Сусрету професионалних луткарских позоришта Србије у Београду наступиће и позоришта из Новог Сада, Суботице и Зрењанина.

820. Lutkari u „Radoviću“ / В.Ј. – Борба, 20. XI 1992, LXX, бр. 326, стр. 20.

Vest da će u Pozorištu „Duško Radović“ u Beogradu biti održan Susret profesionalnih lutkarskih pozorišta Srbije na kojem će nastupiti i pozorišta iz Subotice, Zrenjanina i Sremske Mitrovice.

821. Фестивал луткарских позоришта Србије. – Дневник, 20. XI 1992, LI, бр. 16548, стр. 13.

Вест да ће позоришта из Новог Сада, Суботице, Сремске Митровице и Зрењанина, учествовати на Сусрету професионалних луткарских позоришта Србије, који се одржава у Београду.

822. Лауреати 25. сусрета луткарских позоришта Србије / И.Т. – Дневник, 27. XI 1992, LI, бр. 16565, стр. 9.

Списак награђених на 25. сусрету луткарских позоришта Србије, од којих су у већини заступљена војвођанска позоришта.

823. Још три награде за колекцију / Љ.Б. – Зрењанин, 27. XI 1992, XLI, бр. 2116, стр. 7.

Вест да су Ирена Тот и Татјана Релин, глумице Луткарске сцене НП „Тоша Јовановић“ и Душан Митровић, композитор, добитници награда за глуму, односно за музику у представама са којима се ово Позориште такмичило на Сусрету професионалних луткарских позоришта Србије.

824. Skončili sa 25. stretnutia babkárskych divadiel Srbska (Završeni su 25. susreti lutkarskih pozorišta Srbije). – Hlas ľudu, 5. XII 1992, 49, бр. 49, стр. 5.

Vest da su u Beogradu završeni 25. susreti lutkarskih pozorišta Srbije, na kojima su pored ostalih nagrade dobili i Emilija i Tihomir Mačković iz novosadskog Pozorišta mladih za inovacije u lutkarstvu i subotičko Dečje pozorište za najbolju animaciju.

825. Поделимо сан надвоје / Зоран. Р. Поповић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 66.

Коментар Сусрета луткарских театарара Србије одржаних у Београду.

SUSRET PROFESIONALNIH POZORIŠTA VOJVODINE

826. Сусрети професионалних позоришта / С.Ђ. – Сремске новине, 24. II 1993, XXXIII, бр. 1675, стр. 7.

Најава 43. сусрета професионалних позоришта Војводине, који ће се одржати средином априла у Сремској Митровици.

827. Међу професионалцима / С. Каурски. – Комуна, 8. IV 1993, бр. 1685, стр. 5.

На 43. сусрету професионалних позоришта Војводине, први пут ће учествовати НП из Кишинје са представом „Родољупци“ Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере.

827а. „Родољупци“ у Митровици. – Комуна, 15. IV 1993, бр. 1686, стр. 5.

Вест да ће кишиндско НП, на Сусрету професионалних позоришта Војводине извести представу „Родољупци“ Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере.

827б. Фестивал војвођанских позоришта. – Политика експрес, 18. IV 1993, XXX, бр. 10453, стр. 11.

Вест да ће се Сусрет професионалних војвођанских позоришта одржати у Сремској Митровици.

828. На правом месту / Душанка Анојчић. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 1.

Реч Душанке Анојчић, управнице Позоришта „Добрица Милутиновић“, на отварању 43. сусрета професионалних позоришта Војводине.

829. Чланови Одбора Сусрета. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 2.

Списак чланова Одбора и чланови жирија Сусрета, као и списак награда које ће бити додељене на Сусрету.

830. Митровица – град театар / В. Ђосић. – Сремске новине, 21. IV 1993, XXXIII, бр. 1683, стр. 1.

Приказ представе „Уморни“ Небојше Ромчевића, у режији Драгана Јовичића и извођењу ансамбла Позоришта „Добрица Милутиновић“, којом је отворен 43. сусрет професионалних позоришта Војводине.

831. Позориште као прибежиште и заклон / В.Ђ. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 2.

Реч Душанке Анојчић, управнице и Јована Радновића, драматурга Позоришта „Добрица Милутиновић“, о организацији Сусрета професионалних позоришта Војводине, који се одржава у њиховој Кући.

832. Комедиограф Душан Ковачевић / Петар Марјановић. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 9.

Осврт на комедиографско дело Душане Ковачевића.

833. Театар у Сирмијуму / др Петар Милошевић. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 1.

Реч др Петра Милошевића на отварању 43. сусрета професионалних позоришта Војводине.

834. Мелодрама у интелектуалистичком паковању / Даринка Николић. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 9.

Приказ представе "Богаљ" Атиле Фарагоа, у режији Бела Мере и извођењу Новосадског позоришта, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

835. Жорж Данден и ми / Аспарух Паунов. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 11.

Приказ представе "Жорж Данден" Ж.Б.П. Молијера, у режији Аспаруха Паунова и извођењу НП из Пирота, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

836. Урбанова мистерија "Воцек" / Ивана Петровић. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 11.

Приказ представе "Војцек" Г. Бихнера, у режији Андраша Урбана и извођењу НП из Суботице, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

837. Воцек / Јанош Пилвински: "Арон Шимон". – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 10-11.

Приказ представе "Војцек" по мотивима Г. Бихнера, у режији Андраша Урбана и извођењу НП из Суботице, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

838. Почину Сусрети војвођанских позоришта / Нина Попова. – Дневник, 19. IV 1993, LII, бр. 16693, стр. 10.

Извештај о учесницима и програму 43. сусрета професионалних позоришта Војводине.

839. Позоришни Трифковић. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 2.

Приказ изложбе "Позоришни Трифковић", отворене у част 150-годишњице рођења Косте Трифковића, у Позори-

шту "Добрица Милутиновић". Аутори изложбе су мр Мирослав Радоњић и Милена Лесковац из Позоришног музеја Војводине из Новог Сада.

840. Програм 43. сусрета. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 12.

Репертоар и програм Сусрета професионалних позоришта Војводине, који се одржава од 19. до 28. априла 1993. у Сремској Митровици.

841. Први пут у Сремској Митровици. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 3. Списак свих места у којима су се до сада одржавали Сусрети војвођанских позоришта, од 1947. године до данас.

842. Молијер се поклонио глумцима / Илија Тушић. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 7.

Приказ дипломске представе "Учене жене у Версају" Ж.Б.П. Молијера, у адаптацији и режији Ане Јајчанин и извођењу Академије уметности у Новом Саду, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

843. Из критике / Војислав Вујановић. – Билтен Сусрета, 19. IV 1993, бр. 1, стр. 5. Осврт на представу "Родољупш" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде, која је приказана на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

844. Традиција достојна поштовања / Ж. Неговановић. – Дневник, 21. IV 1993, LII, бр. 16695, стр. 12.

Реч Ђоке Стојичића, министра културе Републике Србије, на отварању 43. сусрета професионалних позоришта Војводине у Сремској Митровици.

844а. Како опстати на сцени / Ј. Слатинац. – Политика експрес, 21. IV 1993, XXX, бр. 10456, стр. 11.

У Сремској Митровици се одржава 43. сусрет професионалних позоришта Војводине.

845. Сусрет позоришта Војводине / Д.Д. – Политика, 22. IV 1993, XC, бр. 28568, стр. 12.

Вест да је у Сремској Митровици почео 43. сусрет професионалних позоришта Војводине.

846. Од комплимената до критике / Ж. Неговановић. – Дневник, 22. IV 1993, LII, бр. 16696, стр. 14.

Разговор за Округлим столом о представи "Родољупш" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

847. Представа омађијала пробирљиву митровачку публику / Владимир Ђосић. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 5.

Разговор за Округлим столом о представи "Родољупш" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу НП из Кикинде, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

848. Дечје позориште – Gyermekszínház "Курир Јовица", Суботица. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 8.

Осврт на рад овог Позоришта од његовог оснивања до данас.

849. Факултет драмских уметности / Владимир Јефтовић. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 8.

Осврт.

850. Ка театру посебног профила / Златко Зрилић. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 3.

Разговор за Округлим столом о представи "Уморни" Небојше Ромчевића, у режији Драгана Јовичића и извођењу Позоришта "Добрица Милутиновић", на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

851. Коста Трифковић (1843-1875) Позоришни Трифковић. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 2.

Преглед извођења дела Косте Трифковића на сцени СНП-а са именима редитеља и датумима премијера.

852. Кратке вести / В.К. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 8.

852. Кратке вести / В.К. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 8.

853. Почети световног позоришта код Срба / В.К. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 7.

Одломци из предавања "Почети световног позоришта код Срба", које је проф. др Божидар Ковачек одржао у оквиру 43. сусрета професионалних позоришта Војводине у Сремској Митровици.

854. Почео 43. сусрет професионалних позоришта Војводине / В.К. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 2

Вест.

855. Посебан значај приповедача / В.К. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 4-5.

Разговор за Округлим столом о представама "Кинеске бајке" Дена Тотероа, у режији Воје Солдатовића и "Весели музичари" браће Грим, у режији Емилије Мачковић, обе у извођењу Позоришта младих, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

856. Зрењанин – метропола луткарства / В.К. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 6.

Разговор за Округлим столом о представама "Хилперик" М. Настасијевића, у режији С. Станковића и "Царски певачи" аутора и редитеља Србољуба Станковића, обе у извођењу Луткарске сцене НП "Тоша Јовановић", на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

857. Лична, породична и национална драма / Златко Зрилић. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 6-7.

Разговор за Округлим столом о представи "Генерал Милан Неђић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу НП "Тоша Јовановић", на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

858. Три представе за фестивал / Љ.Б. – Зрењанин, 23. IV 1993, XLII, бр. 2137, стр. 1.

Вест о учешћу НП "Тоша Јовановић" са три представе на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине у Сремској Митровици.

859. Феноменални Гардињовачки / Ж. Неговановић. – Дневник, 23. IV 1993, LI, бр. 16697, стр. 15.

Приказ представе "Генерал Милан Неђић" Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу НП "Тоша Јовановић", на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

860. Разиграли Суботичани / Ж. Неговановић. – Дневник, 24. IV 1993, LI, бр. 16698, стр. 13.

Осврт на учешће Дечјег позоришта "Курир Јовица" из Суботице, са двема представама, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

861. Традиција Достојна поштовања / Ђоко Стојичић. – Билтен Сусрета, 23. IV 1993, бр. 2, стр. 1.

Реч Ђоке Стојичића, министра културе Републике Србије, којом је отворио 43. сусрет професионалних позоришта Војводине.

862. Сурови урнебес / Живан Неговановић. – Дневник, 26. IV 1993, LI, бр. 16700, стр. 9.

Приказ представе "Маратонци трче почасни круг" Душана Ковачевића, у режији Кокана Младеновића и извођењу НП из Сомбора, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

863. Нема равнодушних / Ж. Неговановић. – Дневник, 27. IV 1993, LI, бр. 16701, стр. 11.

Приказ представе "Богал" Атиле Фаргоа, у режији Мере Бела и извођењу Новосадског позоришта, на 43. сусрету професионалних позоришта.

864. Реч домаћина / Д. Анојчић. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 2.

Реч Душанке Анојчић, управнице Позоришта "Добрица Милутиновић", које је било домаћин 43. сусрета професионалних позоришта Војводине.

865. Дечја радост у кући снова / В. Ћосић. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 3.

Део разговора за Округлим столом о представама Дечјег позоришта "Курир Јовица", које су изведене на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

866. Хроника (не)најављеног лудила / В. Ћосић. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 8.

Разговор за Округлим столом о представи "Војцек" Георга Бихнера, у режији Андраша Урбана и извођењу НП из Суботице, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

867. Моба која живот значи / В. Ћосић. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 5.

Разговор са Владимиром Јефтовићем, професором ФДУ у Београду, о сарадњи са Позориштем "Добрица Милутиновић" и о 43. сусрету професионалних позоришта.

868. Па ивици пакла, на ивици света / В. Ћосић. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 8.

Разговор за Округлим столом о представи "Краљ Иби или Тушгуџани" Алфреда Жарија, у режији Хариса Пашовића и извођењу НП из Суботице, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

869. Неподношљива лакоћа трајања / Владимир Ћосић. – Сремске новине, 28. IV 1993, XXXIII, бр. 1684, стр. 7.

Критички приказ целокупног 43. сусрета професионалних позоришта Војводине.

870. Неподношљива лакоћа трчања уназад / Владимир Ћосић. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 4.

Разговор за Округлим столом о представи "Маратонци трче почасни круг" Душана Ковачевића, у режији Кокана Младеновића и извођењу НП у Сомбору, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

871. Војвођанска позоришта воде провизијску репертоарску политику / Владимир Ђосиф. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 2.

Разговор са Драганом Јовичићем, редитељем Позоришта "Добрица Милутиновић", о 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

872. Војвођанско глумиште је боље од београдског / В. Ђосиф. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 3.

Разговор са Вељком Радовићем, драмским писцем и чланом жирија, о 43. сусрету професионалних позоришта у Војводини.

873. Слободна адаптација текста / В.К. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 5.

Разговор са Аном Цвијановић Јајчанин која је адаптирала текст представе "Веселе жене у Версају" Молијера, коју су извели студенти новосадске Академије уметности на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

874. Тврдица – странац у својој средини / В.К. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 6.

Разговор за Округлим столом о представи "Кир Јања" Ј.С. Поповића, у режији Љубослава Мајера и извођењу СНП-а, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

875. Награде на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 1.
Списак награђених.

876. Коректно објављен театарски чин / Златко Зрилић. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 7.

Разговор за Округлим столом о представи "Урнебесна трагедија" Душана Ковачевића, у режији Татјане Мандић и извођењу НП "Стерија" на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

877. Затворена кружница проклетства / Златко Зрилић. – Билтен Сусрета, 28. IV 1993, бр. 3, стр. 7.

Разговор за Округлим столом о представи "Богаљ" Атили Фарагоа, у режији Бела Мере и извођењу Новосадског позоришта, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

878. Од похвале до покуде / С. Киурски. – Комуна, 29. IV 1993, бр. 1688, стр. 5.

Коментар о учешћу НП из Кикинде на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

879. Изражајност као моћ / Живан Неговановић. – Дневник, 29. IV 1993, LII, бр. 16703, стр. 14.

Приказ представе "Војцек" по мотивима Георга Бихнера, у режији Андраша Урбана и извођењу суботичког НП и Академије уметности из Новог Сада, на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине и списак награда на Сусрету.

880. Trijumf somborskih „Maratonaca“. – Somborske novine, 30. IV 1993, XXXVII, br. 2021, str. 1.

Vest о наградама које су додељене somborskom NP за predstavu „Maratonci treće počasni krug“ Dušana Kovačevića, u režiji Kokana Mladenovića, na 43. susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine.

881. Најбоља представа – "Кир Јања" / В.Ђ. – Сремске новине, 5. V. 1993, XXXIII, бр. 1685, стр. 7.

Списак награђених на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

882. Negde između... / Dejan Nebrigić. – Subotičke novine, 7. V 1993, XLIX, br. 19, str. 9.

Приказ представе „Војцек“ Георга Бихнера, у режији Андраша Урбана и извођењу НП из Subotice, на 43. susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine. (I deo).

883. Театар у блокади / Радослав Лазич. – Дневник, 12. V 1993, LII, бр. 16713, стр. 13.

Део излагања које је театролог и редитељ Радослав Лазич одржао на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

884. (De)mistifikacija nešeg Erosa / Dejan Nebrigić. – Subotičke novine, 14. V 1993, XLIX, br. 20, str. 10.

Приказ представе „Војцек“ у режији Андраша Урбана и „Кралј Иби“ у режији Хариса Пашовића, које је subotičко NP izvelo на 43. susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine. (II deo).

885. О (kreativnim) slučajnostima / Dejan Nebrigić. – Subotičke novine, 21. V 1993, XLIX, br. 21, str. 10.

Приказ представе „Војцек“ у режији А. Урбана и „Кралј Иби“ у режији Хариса Пашовића и у извођењу НП из Subotice. (III deo).

886. Кир Јања – најбоља представа. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 46.

Списак награђених на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

886а. Род способан за представљачке ствари / Божидар Ковачек. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 44-45.

Тематско излагање о првим позоришним вестима у новинама код Срба, у оквиру пратећих манифестација на Сусрету професионалних војвођанских позоришта у Сремској Митровици.

887. Позориште – како опстати / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 44.

Извештај са разговора на тему "Позориште – како опстати", које је Позоришни музеј Војводине организовао у оквиру 43. сусрета професионалних позоришта Војводине.

888. Први пут у Сремској Митровици. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 43.

Списак учесника на 43. сусрету професионалних позоришта Војводине.

889. Нада у препород позоришта / др Душан Рњак. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 43.

Илагање др Душана Рњака на разговору под називом "Позориште – како оп-

стати", у оквиру 43. сусрета професионалних позоришта Војводине.

890. 42. susreti vojvodanskih pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 135-136.

Popis pozorišta koja su učestvovala na Susretu sa nazivom prikazanih predstava.

891. Nagrade na 42. susretu vojvodanskih pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 143.

Popis nagrađenih pozorišta i pojedinaca.

892. Rasprave / razgovori: Susret pozorišta Vojvodine i njegova perspektiva. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 7-20.

U razgovoru koji je održan u vreme 42. susreta pozorišta Vojvodine u Novom Sadu, učestvovali su: dr Laslo Gerold, dr Milenko Misailović, Milica Radaković, Pavle Janković Šole, mr Luka Hajduković, dr Dušan Rnjak, Dejan Penčić Poljanski, Nebojša Bradić, Tibor Vajda i Milutin Karišik.

AMATERIZAM

893. Try scény – na try strany? (Tri scene – na tri strane?) / Anna Dudášová. – Hlas l'udu, 5. IX 1992, 49, br. 36, str. 8.

Na vanrednoj skupštini Pozorišta VHV – scene iz Bačkog Petrovca doneta je odluka da se ova scena osamostali i deluje kao samostalna ustanova pod nazivom Slovačko narodno pozorište VHV.

894. Výstava divadla (Izgradnja pozorišta) / J. Král'. – Hlas l'udu, 5. IX 1992, 49, br. 36, str. 7.

Vest da je u Bačkoj Palanci počela izgradnja pozorišta.

895. Joc teatru din Plăcere (Glumim iz zadovoljstva) / Ion Mărgan. – Libertatea, 5. IX 1992, XLVII, br. 36, str. 7.

Razgovor sa Z. Magdom, glumcem amaterom i Seleuša.

896. Nevetni és gondolkodtatni (Da smeje i da razmišlja publika) / Barácius Zoltán. – 7 Nap, 11. IX 1992, XLVII, br. 37, str. 17.

Razgovor sa amaterom Istvanom Koncom iz Kanjiže, prilikom njegovog šesdesetog rođendana.

897. Талснтп напред, остали стој / И.Е. – Панчеваци, 11. IX 1992, CXXIV, бр. 3431, стр. 10.

Vest da se u "Атељеу младих" у Панчеву припрема аудиција за пријем нових чланова.

898. Prima ediție a Festivalului PAN-MONUS (Prvi Festival PAN-MONUS / S.a. – Libertatea, 12. IX 1992, XLVII, br. 37, str. 2.

Najava Festivala pantomime, monodrame, humora i satire u Seleušu.

899. Lepsényenél még megvolt (Kod Lepšenja smo imali još) / Barácius Zoltán. – 7 Nap, 18. IX 1992, XLVII, br. 38, str. 16.

Sećanje na amatera Karolja Notlija.

900. Zachovat', čo sa dá (Sačuvati, što se može) / Anna Dudášová. – Hlas l'udu, 19. IX 1992, 49, br. 38, str. 7.

U Kovačici je održan sastanak predstavnika tri scene Pozorišta VHV a povodom odluke scene iz Bačkog Petrovca da se organizuje kao samostalno pozorište.

901. În pragul unei mari realizări (Na pragu velikog ostvarenja) / Eufrozina Greoneanț. – Libertatea, 19. IX 1992, XLVII, br. 38, str. 1-7.

O prvom Festivalu pantomime, monodrame, humora i satire PAN-MONUS, sa popisom učesnika i nagrađenih.

902. St'ahuje sa vystava o Petrovskom divadle (Selj se izložba o bačkopetrovačkom pozorištu). – Hlas l'udu, 19. IX 1992, 49, br. 38, str. 7.

Vest da je izložba „125 godina pozorišta u Petrovcu“ preseljena iz Komarna (ČSSR) u Njitr, a zatim se selj u Martin.

903. Говор мочваре / К.Р. – Политика, 22. IX 1992, LXXXIX, бр. 28362, стр. 15.

Vest da ће у панчевачком позоритпу гостовати Југословенско драмско позориште са представом "Говор мочваре и тишина мора" Маргерит Јурсенар и Веркора, у режији Олге Савић.

904. Egy boldog ember (Jedan sretan čovek) B.(Barácius Zoltán). – Magyar Szó, 24. IX 1992, XLIX, br. 263, str. 13.

Obaveštenje o prvim probama kazališnog komada „Tevje“ Solema Alehema u režiji Istvana Konca u KUD-u u Kanjiži.

905. V dohovoroach pokračujú (Dogovori se nastavljaju) / Kmm. – Hlas l'udu, 26. IX 1992, 49, br. 39, str. 5.

Predstavnici Pozorišta VHV sve tri scene, sastali su se radi dogovora oko statuta pozorišta i budućeg organizovanja ovih scena.

906. Padinské kultúrne dni (Padinski kulturni dani) / O. Kotváš. – Hlas l'udu, 26. IX 1992, 49, br. 39, str. 5.

U okviru manifestacije Padinski kulturni dani biće izvedena predstava „Iz tamnog ugla“ Jozefa Holubeka, u režiji Tomaša Hriješika.

907. Birodalomépítők (Graditelji države) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 29. IX 1992, XLIX, br. 268, str. 12.

Prikaz predstave „Graditelji države ili Šmirc“ Borisa Viana, u režiji Det'a Hernjaka i izvođenju amatera iz Sente.

908. Ez kabaré?! (Jel ovo kabare?!) / Soltis Gyula. – Magyar Szó, 29. IX 1992, XLIX, br. 268, str. 10.

Kratak prikaz kabarea u izvedbi „Népkör“-a, u režiji Imrea Musina.

909. Три премијере киклидских аматера / П. Трних. – Дневник, 1. X 1992, LI, бр. 16498, стр. 12.

Vest o раду на премијерним представама у новој сезони, у аматерском НП у Киклиди.

910. Аматери из Липара најуспешнији / М. Маркановић. – Зрењанин, 2. X 1992, XLI, бр. 2108, стр. 4.

Vest o награђеним представама и појединцима на Фестивалу драмских аматера села Војводине у Сечњу. Аматери из

Липара и Пећинаца или ће на ФЕДРАС Војводине.

911. Господане РНТ "Дядя" у иноземстве: "Наталка" у Украјини и Словацкеј (Гостовање РНТ "Бања" у иностранству: "Наталка" на Украјини и Словацкој) / М.(Михајло) З(Зазуляк). – Руске слово, 2. X 1992, XLVII, бр. 40, стр. 5.

Вест о гостовању дечје групе РНТ "Бања" из Руског Крстура са представом "Наталка, краљица пешачког острва" Ђуре Папхарханја, у режији Михајла Зазуљака.

912. V noveј sezónе s Lysistratou (U novoј sezoni sa Lisistratom) / Katarína Melégová-Melichová. – Hlas ľudu, 3. X 1992, 49, бр. 40, стр. 7.

Članak o Pozorištu VHV iz Bačkog Petrovca, o radu u prošloј sezoni i planovima za sadašnju sezonu koja će početi predstavom „Lisistrata“.

913. Un interes mare al publicului (Veliko interesovanje publike) / Iancu Murărescu. – Libertatea, 3. X 1992, XLVII, бр. 40, стр. 7. Festival dramskih amatera „FEDRAS“ održan je od 11. do 17. septembra u Sečnju.

914. Црна копча / М. Латиновић. – Комуна, 5. X 1992, бр. 1636, стр. 5.

Разговор са Драганом Јовановићем, редитељем НП у Кикинди.

915. "Бања" преко блокаде. – Дневник, 6. X 1992, LI, бр. 16503, стр. 9.

Вест да ће РНТ "Бања", сцена из Руског Крстура, гостовати на Другом међународном фестивалу дечјег драмског стваралаштва у Ужгороду, у Украјини.

916. "És a nappalok olyanok lesznek, mint az éjszakák..." ("I dani će biti takvi, kao noći...") / Najnal Jenč. – Magyar Szó, 6. X 1992, XLIX, бр. 275, стр. 13.

Prikaz predstave „Graditelji države ili šmirč“ Borisa Viana, u režiji Đerđa Hernjaka u izvođenju amatera iz Sente.

917. Атеље младих добио спонзора / М.Гл. – Панчевац, 9. X 1992, СХХIV, бр. 3435, стр. 28.

Вест да је "Атеље младих" из Панчева потписао уговор о спонзорству са Студентском задругом.

918. Апсурд ратне драме / Драган М. Недимовић. – Зрењанин, 9. X 1992, XLI, бр. 2109, стр. 4.

Вест да је у оквиру перформанса посвећеног антиратном протесту Милутина Мићића, изведена представа "Три ратника" у режији аутора и извођењу глумца-аматера.

919. Управни одбор РНТ "Дядя" о репертоаре: зачувац континуитет (Управни одбор РНТ "Бања" о репертоару: сачувати континуитет). – Руске слово, 9. X 1992, XLVII, бр. 41, стр. 5.

Вест.

920. Ébren tartani az emberi fogékonyágot (Sačuvati ljudsku osetljivost) / Horváth András. – Magyar Szó, 11. X 1992, XLIX, бр. 280, стр. 12.

O Amaterskom Pozorištu „Madač“ u Zrenjaninu, koje postoji već četrdeset godina.

921. Az amatörök nem adják meg magukat (Amateri se ne daju) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 15. X 1992, XLIX, бр. 284, стр. 13.

Razgovor sa Petrom Vujićem, predsednikom KUD-a iz Bajmoka, o amaterizmu na mađarskom jeziku.

922. "Истрчавају" у суботу / М. Латиновић. – Комуна, 15. X 1992, бр. 1639, стр. 5.

Најава премијерне представе "Маратонци трче почасни круг" Душана Ковачевића, у режији Драгана Јаковљевића и извођењу НП из Кикинде.

923. "Овде нешто куца" / Е. Леринц. – Комуна, 15. X 1992, бр. 1639, стр. 5.

Извештај о раду КУД-а "Етнер" из Кикинде у новој сезони.

924. Господане РНТ "Дядя" у Украјини и Словацкеј: театар отвора границе (Гостовање РНТ "Бања" у Украјини и Словацкој) / М.(Михајло) Зазуляк. – Руске слово, 16. X 1992, XLVII, бр. 42, стр. 5.

Приказ успешног гостовања дечје групе са представом "Наталка, краљица пешачког острва" Ђуре Папхарханја, у режији Михајла Зазуљака.

925. Ked' dobri chlapani žičia kultúre (Kad dobri dečaci žele kulturu) / Ondrej Kotvás, Ján Cicka. – Hlas ľudu, 17. X 1992, 49, бр. 42, стр. 7.

Članak o Padinskim danima kulture u okviru kojih je izvedena predstava „Iz tamnog ugla“ Jozefa Holubeka.

926. Premiile, prílej pentru dialog (Nagrade, prilika za razgovor) / Ionel Miat. – Libertatea, 17. X 1992, XLVII, бр. 42, стр. 7.

Razgovor sa F. Marina-Munteanu povodom nagrade na PAN-MONUS-u.

927. Премијера "Маратонаца" / Н.П. – Дневник, 17. X 1992, LI, бр. 16514, стр. 15.

Најава премијерне представе "Маратонци трче почасни круг" Душана Ковачевића, у режији Драгана Јаковљевића и извођењу НП из Кикинде.

928. У души – Топаловић / М. Латиновић. – Комуна, 22. X 1992, бр. 1641, стр. 4.

Приказ представе "Маратонци трче почасни круг" Душана Ковачевића, у режији Драгана Јаковљевића и извођењу НП из Кикинде.

929. Најбољи Војвођани / С.Т. – Политика експрес, 23. X 1992, XXXX, бр. 10282, стр. 13.

Вест да су на 21. фестивалу драмских аматера села Србије у малом Црнићу победили аматери из липара са представом "Женидба и удалба".

930. Иван Билак, директор ужгородског театра: дзечије бизме сотрудничали (Иван Билак, директор ужгородског позоришта: радо бисмо сарађивали) / М.(Михајло) Зазуляк. – Руске слово, 23. X 1992, XLVII, бр. 43, стр. 5.

Вест о сарадњи Позоришта у Ужгороду и РНТ "Бања" из Руског Крстура.

931. Керестурски дом култури: предлужене оправане бини (Крстурски Дом

культуре: продужна оправка бине) / М. (Михайло) З. (Зазуляк). – Руске слово, 23. X 1992, XLVII, бр. 43, стр. 5.

Вест о адаптацији зграде.

932. Birodalomérfők – avagy... (Graditelji države – ili...) / Cs. Judit. – Képes Ifjúság, 28. X 1992, XLVII, бр. 2039, стр. 18.

Prikaz predstave „Graditelji države ili Šmirc” Borisa Viana, u režiji Đerda Hernjaka u izvođenju amatera iz Sente.

933. Нај представа / Д.Р. – Кулска комуна, 29. X 1992 XIII, бр. 280, стр. 4.

Вест да је представа “Женидба и удадба” Ј.С. Поповића, у режији Миленка Заблећанског и извођењу КУД “Липар” из Липара, освојила награду за режију и најбоље глумачко остварење на ФЕДРАС-у у Малом Црнићу.

934. Успешан почетак сезоне / Р.Ш. – Комуна, 29. X бр. 1643, стр. 6.

Вест о раду КУД “Братство-јединство” из Руског Села.

935. “Бања” у Украјини и ЧСФР / Владислав Јухас. – Дневник, 30. X 1992, LI, бр. 16527, стр. 12.

Извештај о учешћу РИТ “Бања”, сцена у Руском Крстуру, са представом “Ипаталка, принцеза пешачког острва” Ђуре Пашхарханја, у режији Михајла Зазуљака, на Међународном фестивалу луткарских позоришта у Ужгороду, у Украјини, као и у Словачкој.

936. Зоз МЗ Коцур: култура на шоре? (Из МЗ Купура: култура на реду?) / М. Горњак. – Руске слово, 30. X 1992, XLVII, бр. 44, стр. 3.

Вест о адаптацији зграде за побољшање услова рада појединих секција а нарочито драмске.

937. Lássunk végre munkához! (Konačno da radimo!) / B. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 2. XI 1992, XLIX, бр. 302, стр. 6.

Razgovor sa Šandorom Đerfijem, amaterom, o amaterizmu u Somboru.

938. Te rongyos élet (Taj dronjaví život) / B. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 4. XI 1992, XLIX, бр. 304, стр. 12.

Najava jubileja AP „Madač” u Zrenjaninu.

939. Василь Руснак, директор Асоцијација “Интер АРТ”: широке поље културног дјествовања (Васил Руснак, директор Асоцијације “Интер АРТ”: широко поље културног деловања) / М. (Михайло) Зазуляк. – Руске слово, 6. XI 1992, XLVII, бр. 45, стр. 5.

Василь Руснак, директор међународне Асоцијације “Интер АРТ” са седиштем у Ужгороду је један од зачетника сарадње украјинског закарпатског музичко-драмског позоришта у Ужгороду и Русинског народног позоришта “Бања” из Руског Крстура.

940. Vozka úspešný aj na Sečnickej žatve (Kočija uspešna i na Sečnskoj žetvi) / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 7. XI 1992, 49, бр. 45, стр. 6.

Članak o uspešnom gostovanju AP VHV iz Bačkog Petrovca u ČSSR sa predstavom „Stari kočijaš Petra III” Augusta Kocebuva, u režiji Ljuboslava Majere.

941. Сатира до краја / Д.Р. – Кулска комуна, 12. XI 1992, XIII, бр. 281, стр. 5.

Приказ представе “Пролеће у јануару” Душана Ковачевића, у режији Мирослава Повакова и извођењу АП из Куле.

942. “Младић” / Б.Ј. – Зрењанин, 13. XI 1992, XLI, бр. 2114, стр. 7.

Најава представе “Младић” Ф.М. Достојевског, у режији Александра Берчека и извођењу Позоришта “Душко Радовић” из Београда, у Драмској радионици “Центар” у Панчеву.

943. Андрей Гнат, менаџер прашовског театра: знаме же сотруднїштво потребне (Андреј Гнат, менаџер прешевског позоришта: знамо да је сарадња потребна) / М. (Михайло) Зазуляк. – Руске слово, 13. XI 1992, XLVII, бр. 46, стр. 5.

О раду позоришта “Александар Духловић” у Пршеву и о сарадњи са РИТ “Бања” из Руског крстура.

944. Örömet szerezni a közönségnek (Razveseliti publiku) / H.A. – Magyar Szó, 18. XI 1992, XLIX, бр. 318, стр. 13.

Četrdesetogodišnji jubilej AP „Madač”

945. Фестивал аматерских позоришта Југославије у Врању. – Дневник, 20. XI 1992, LI, бр. 16548, стр. 13.

Вест да ће се онај фестивал, 36. по реду, одржати од 9. до 13. децембра у Врању.

946. A kisoroszi Vöröshajú Szabadkán (Crvenokosa iz Ruskog sela u Subotici) / Király Andrea. – 7 Nap, 20. XI 1992, XLVII, бр. 47, стр. 15.

Gostovanje KUD-a „Testvériség-Egység” iz Ruskog sela sa predstavom „Crvenokosa” Šandora Lukača, u režiji Ferencza Berte.

947. Глумци спасли представу / Љ.Р. – Панчевац, 20. XI 1992, CXXIV, бр. 3441, стр. 9.

Приказ представе “Спасени” Едварда Боида, у режији Миленка Заблећанског и извођењу “Атељеа младих” из Панчева.

948. Még minidig vagyunk (Još uvek postoji-mo) / B. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 24. XI 1992, XLIX, бр. 324, стр. 6.

Razgovor sa lištvanom Kovačem, članom AP „Madač” o prošlosti i o sadašnjosti pozorišta.

949. Jubilál a Madách (Jubilej „Madač”-a / (th). – Magyar Szó, 25. XI 1992, XLIX, бр. 325, стр. 9.

O pripremanju jubileja AP „Madač”.

950. Завесу дижу Врањанин. – Политика експрес, 25. XI 1992, XXX, бр. 10315, стр. 13.

На Фестивалу аматерских позоришта Југославије у Врању наступиће и аматери из Кикинде и Липара.

951. У свету марионета / С. Кнурски. – Комуна, 26. XI 1992, бр. 1451, стр. 5.

Vest da kruševačko NP gostovalo u NP iz Kikinde sa predstavom „Žak ili pokornost” Ežena Joneska, u režiji Nebojše Bradića.

952. Szerényen ünnepezt a Madách (Skromno praznovao „Madač“) / (th). – Magyar Szó, 27. XI 1992, XLIX, br. 327, str. 11.

Povodom 40-godišnjice AP „Madač“.

953. Увек у сусрет публици / Љ.Б. – Зрењанин, 27. XI 1992, XLI, бр. 2116, стр. 7.

Извештај са прославе поводом 40-годишњице постојања мађарског АП „Мадач“.

954. Четири позоришне представе / М.Гл. – Панчевац, 27. XI 1992, СХХIV, бр. 3442, стр. 12.

Осврт на позоришну активност у Центру за културу „Олга Петров“ у Панчеву.

955. A véshelyzet is elmúlik egyszer (Profi će jednom i opasnost) / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 3. XII 1992, III, br. 49, str. 13. Članak o položaju amatera u Kikindi.

956. Машта станује овде / Е. Лериш. – Комуна, 3. XII 1992, бр. 1652, стр. 5.

Приказ представе „Краљ Маџаш је био овде“ у режији Јаноша Тота и извођењу деце драмске секције „Пахуљица“ КУД-а „Еђшер“ из Кикинде.

957. Bemutató Luca parján (Premijera 13. decembra) / N-а. – Magyar Szó, 3. XII 1992, XLIX, br. 331, str. 13.

О раду КУД-а „Szirmai Károly“ у Темерину.

958. „Прелубници“ у Врању / С.К. – Комуна, 3. XII 1992, бр. 1652, стр. 5.

Вест да ће на ФЕДРАС-у у Врању кикиндско НП извести представу „Прелубници“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића.

959. Годишњица „Мадача“. – Зрењанин, 4. XII 1992, XLI, бр. 2117, стр. 6.

Вест да је кабаретским програмом „За само један живот“, обележена 40-годишњица АП „Мадач“.

960. Fiaim (Moji sinovi) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 5. XII 1992, XLIX, br. 333, str. 10.

Zajednički poduhvat KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Sombora i KUD-a „Népkör“ iz Subotice, na pripremi predstave „Moji sinovi“ Artura Milera, u režiji Ištvana Saboa.

961. Фестивал аматерских позоришта Југославије. – Дневник, 8. XII 1992, LI, бр. 16574, стр. 13.

О репертоару 36. фестивала аматерских позоришта Југославије који ће се одржати од 9. до 13. децембра у Врању.

962. Најбоље на почетку / Д. Вељковић. – Вечерње новости, 8. XII 1992, XXXIX, бр. 24781, стр. 16.

На предстојећем 36. фестивалу позоришних аматера Југославије у Врању наступиће и АП из Кикинде са представом „Прелубници“ Жоржа Фејдоа.

963. Помоћ уметничким друштвима / Љ.Р. – Панчевац, 11. XII 1992, СХХIV, бр. 3444, стр. 12.

Извештај са састанка Председништва КПЗ Панчева, о проблемима аматера, посебно „Атељеа младих“ из Панчева.

964. Увек несхваћена Коштана / Љ.Р. – Панчевац, 11. XII 1992, СХХIV, бр. 3444, стр. 12.

Приказ представе „Коштана“ Боре Стацковића, у извођењу НП из Београда, на гостовању у Центру за културу „Олга Петров“ у Панчеву.

965. Csak egy nap a világ (Život je samo jedan dan) / Szűszner Zoltán. – 7 Nap, 11. XII 1992, XLVII, br. 50, str. 16.

Praznik u AP „Madač“ povodom 40-godišnjice pozorišta.

966. Amateri iz Kikinde – pobednici. – Borba, 15. XII 1992, LXX, br. 351, str. 23.

Vest da je na 36. festivalu dramskih amatera Jugoslavije u Vranju najbolja predstava „Prejubnici“ Žorža Fejdoa, u režiji Velimira Mitrovića i izvođenju amatera iz Kikinde.

967. Овашије Кикиндјанима / Ц.К. – Комуна, 17. XII 1992, бр. 1656, стр. 1.

Вест да је на Фестивалу драмских аматера Југославије у Врању кикиндско НП добило Повелу за најбољу представу Фестивала и за најбољу мушку улогу,

у представи „Прелубници“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића.

968. Победнички осмех Прелубника / С. Киурски. – Комуна, 17. XII 1992, бр. 1656, стр. 5.

О великом успеху НП из Кикинде са представом „Прелубници“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића, на 36. фестивалу драмских аматера Југославије у Врању.

969. „Звездара“ театар у Панчеву / М. Гл. – Панчевац, 17. XII 1992, СХХIV, бр. 3445, стр. 13.

Вест да ће Звездара театар гостовати у Панчеву са представом „Гробљанска“ Небојше Ромчевића.

970. Időszert a mondanivaló (Savremena poruka) / S.Gy. – Magyar Szó, 18. XII 1992, XLIX, br. 346, str. 10.

Prikaz predstave „Biderman i palikuća“ Maksa Friša, u režiji Nandora Katone i izvođenju KUD-a „Népkör“ iz Subotice.

971. Глумац је... / С. Киурски. – Комуна, 21. XII 1992, бр. 1657, стр. 3.

Интервју са Славободом Матићем, глумцем НП из Кикинде.

972. Nemcsak volt, lesz is (Nije da je bio nego će i biti) / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 24. XII 1992, III, br. 52, str. 15.

Razgovor sa braćnim parom Đerfižiz Sombora o mogućnostima amaterizma u gradu.

973. Előlről kezdeni mindent (Sve iz početka) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 29. XII 1992, XLIX, br. 357, str. 11.

О раду КУД-а „Petőfi Sándor“ у Зрењанину.

974. Музе нису заћутале / Драган Батинић. – Комуна, 31. XII 1992, бр. 1659, стр. 5.

О културном животу у Кикинди, с посебним освртом на рад НП.

975. 90. zlatých rokov (90 zlatnih godina) / Ján Filip. – Hlas ľudu, 1. I 1993, 50, br. 1, str. 12.

Članak o Pozorištu VHV iz Stare Pazove povodom jubileja – devedeset godina pozorišne delatnosti u Staroj Pazovi.

976. A pénz hatalma (Moća novca) / b. (Ben-ce) e. (Erika). – Magyar Szó, 4. I 1993, L, br. 2, str. 8.

Prikaz predstave „Moji sinovi” Artura Mile-
ra u režiji Ištvana Saboa na sceni KUD-a
„Petőfi Sándor” u Somboru.

977. Снови с патіюм / С. Киурски. –
Комуна, 14. I 1993, бр. 1662, стр. 5.

Разговор са Анђелком Петровић, мла-
дом чланицом кикиндског НП.

978. „Танго” у Новим Садзе („Танго” у
Новом Саду) / Г. (Гаврић) Колесар. –
Руске слово, 15. I 1993, XLVIII, бр. 3,
стр. 3.

Вест да РНТ „Ђађа”, сцена у Новом Са-
ду, припрема представу „Танго” Славо-
мира Мрожека, а сцена у Руском Крсту-
ру „Бежи од своје жене”, комедију – во-
двиль Реја Кунија.

979. A Balkáni kém a kisorosziak elő-
adásában (Balkanski špijun u izvođenju
amatera iz Ruskog sela) / Nyáry Márta. –
Magyar Szó, 15. I 1993, L, br. 13, str. 9.

Vest o pripremama premijerne predstave
„Balkanski špijun” Dušana Kovačevića, u re-
žiji Ferenc Berta.

980. Színjátszókból ébredése (Budenje amate-
ra) / B. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó,
18. I 1993, L, br. 16, str. 9.

Članak o usponu amaterizma u Vojvodini.

981. Проба „Женског оркестра” / С. Ки-
урски. – Комуна, 21. I 1993, бр. 1664, стр.
5.

Разговор са Велимиром Митровићем,
редитељем, о раду на представи „Жен-
ски оркестар” Жајна Ануја и у извођењу
ансамбла НП из Кикинде.

982. Томаш Хријешик (1956-1993) / Н.
Цинцар. – Дневник, 22. I 1992, LII, бр.
16606, стр. 15.

In memoriam редитељу аматеру.

983. За Томаšом Хријешиком: (1956-1993)
(За Томаšом Хријешиком: /1956-1993/) /

Ján Cicka. – Hlas ľudu, 23. I 1993, 50, br. 4,
str. 1.

In memoriam Tomašu Hriješiku, reditelju.

984. János vitéz / B. (Barácius) Z. (Zoltán). –
Magyar Szó, 25. I 1993, L, br. 23, str. 9.

KUD „Petőfi Sándor” u Zrenjaninu pripre-
ma operetu Pongraca Kačoa.

985. Tűzvivők ha beszélgetnek... (Kad pri-
čaju nosioci vatre...) / Soltis Gyula. – Családi
Kör, 28. I 1993, IV, br. 4, str. 29.

Razgovor sa amaterima KUD-a „Népkör” u
Subotici (koji su izveli predstavu „Biderman
i palikuća” Maksa Friša) o njihovom životu,
planovima i snovima.

986. Actorii amatori din Satu Nou si-au
inceput activitatea (Glumci amateri iz No-
vog Sela započeli pripreme) / E.G. – Libera-
tea, 30. I 1993, XLVIII, br. 5, str. 7.

Amateri iz Novog Sela započeli pripreme za
ovogodišnju smotru „Pozorišni dani Rumu-
na u Vojvodini”. U pripremi je drama „Ovi
tužni anđeli” od D.R. Popeskua, u režiji Šte-
fana Jordaneskua.

987. Režiserska osobnost' Tomáša Hriješika
(Rediteljska ličnost Tomaša Hriješika) /
Mária Kotvášová. – Hlas ľudu, 30. I 1993,
god. 50, br. 5, Obzory, 10, br. 1, str. 3.

Referat koji je pročitán na simpozijumu
„125 godina amaterskog pozorišta Slovaka u
Jugoslaviji” koji je održán 27. i 28. septem-
bra 1991. godine u Bačkom Petrovcu, sada
dopunjen i objavljen povodom smrti Toma-
ša Hriješika.

988. Politikum v nás a proti nám: (alebo:
prečo robím politicke divadlo (Politika u na-
ma i protiv nas: ěili: zašto pravim političko
pozorište) / Katarína Melegová-Melichová.
– Hlas ľudu, 30. I 1993, 50, br. 1, str. 3.

Razgovor sa Ljuboslavom Majerom, redi-
teljem.

989. Koniec hry (Kraj igre) / Mária
Kotvášová. – Vzlet, 1993, XXIV, br. 1-2, ja-
nuar-februar, str. 13.

In memoriam Tomašu Hriješiku, reditelju.

990. Szegény gazdagok (Siromašni bogataši)
/ B. (Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 1.
II 1993, L, br. 30, str. 9.

Prikaz predstave „Biderman i palikuće”
Maksa Friša, u režiji Nandora Katona u
izvođenju KUD-a „Népkör” u Subotici.

991. Fellélegezhetnek az amatőrök (Da bi
amateri predahnuli) / F.L. – Magyar Szó, 1.
II 1993, L, br. 30, str. 7.

Preduzeće „Banini” u Kikindi postalo pokro-
vitelj amaterskog pozorišta u gradu.

992. Kaposvárra is kirándul Kotsonya Mihál
(I u Kapošvaru će gostovati „Kotsonya
Mihál” / L. (Lajber) Gy. (György). – Magyar
Szó, 3. II 1993, L, br. 32, str. 13.

Kratak prikaz gostovanja amatera iz Bečeja
u Kapošvaru. Izveli su komediju Zoltana
Vejsa u režiji Ištvana Konca.

993. Без подршке министра / С. Киур-
ски. – Комуна, 4. II 1993, бр. 1668, стр. 5.
Извештај о писму које су институције
културе и ИП у Кикинди, упутиле Мио-
драгу Туквићу, министру културе Репу-
блике Србије.

994. Gazdag ág (Bogata grana) / m.k. –
Magyar Szó, 5. II 1993, L, br. 34, str. 11.

Najava takmičenja starih amaterskih gluma-
ca, koje će biti održano u Senčanskom Tre-
šnjevcu.

995. Otthon, édes otthon! (Dome, dragi
dom!) / Szűszner Zoltán. – 7 Nap, 5. II 1993,
XLVIII, br. 6, str. 16.

Prikaz predstave „Moji sinovi” Artura Mile-
ra, u režiji Ištvana Saboa i izvođenju KUD-a
„Népkör”.

996. În viitor – cu noi speranțe (U budu-
čnost – sa novim nadama) / E.G. – Liberta-
tea, 6. II 1993, XLVIII, br. 6, str. 5.

Amateri iz Nikolinaca podmlađuju kadar.

997. Voi continua tradiția (Nastaviću tradi-
ciju) / E.G. – Libertatea, 6. II 1993, XLVIII,
br. 6, str. 5.

Razgovor sa Valentinom Perneck iz Novog
Sela.

998. Staropazovské trasovisko (Staropazovačka močvara) / Martin Prebudila. – Hlas ľudu, 6. II 1993, 50, br. 6, str. 5.

Kratak prikaz predstave „Močvara“ Štefana Kraljika, u režiji Aleksandra Baka i izvođenju amatera iz Stare Pazove.

999. Tűvéteőök (Pretraživači) / Bence Erika. – Magyar Szó, 8. II 1993, L, br. 37, str. 9.

Prikaz predstave „Pretraživači“ Đule Ilješa u izvođenju amatera iz Kupusine.

1000. Премијера у еуботу / С.К. – Комуна, 11. II 1993, бр. 1670, стр. 5.

Најава премијерне представе „Женски оркестар“ Жана Алуја, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде.

1001. „Зла жена“ з другеј нагоди: драмска секција КПД „Карпати“: за Меморијал ше пририхта даяки други фалат („Зла жена“ неком другом приликом: драмска секција КУД „Карпати“: За Меморијал ше припремити неки други комад) / А.П. – Руске слово, 12. II 1993, XLVIII, бр. 7, стр. 5.

КУД „Карпати“ из Врбаса одустали су од припреме комедије „Зла жена“ Јована Стерије Поповића.

1002. Награда „Искра културе“ / М.С.М. – Зрењанин, 12. II 1993, XLII, бр. 2127, стр. 4.

Вест да је Миок Соломон, радник Културно-просветне заједнице у Сечљу, добитник награде „Искра културе“.

1003. Tot ce am realizat – a fost din plăcere (Sve što sam uradio – bilo je iz zadovoljstva) / E.G. – Libertatea, 13. II 1993, XLVIII, br. 7, str. 9.

Razgovor sa Trainom Mladenom, glumcem amaterom iz Novog Sela.

1004. Sikeres volt a Népkör műkedvelőinek vendégszereplése (Gostovanje amatera KUD-a „Népkör“ bilo je uspešno) / M.A. – Magyar Szó, 13. II 1993, L, br. 42, str. 9.

Prikaz predstave „Tužno se peva pesma“ koja je bila izvedena prilikom gostovanja KUD-a „Népkör“ iz Subotice u Bajmoku.

1005. Премијера „Женског оркестра“ / Н.П. – Дневник, 13. II 1993, LII, бр. 16628, стр. 13.

Најава премијерне представе „Женски оркестар“ Жана Алуја, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде.

1006. Au început pregătirile (Započele su pripreme) / S.a. – Libertatea, 13. II 1993, XLVIII, br. 7, str. 1-9.

Na sednici Predsedništva „Pozorišnih dana Rumuna u Vojvodini“ utvrđen je program ovogodišnje smotre.

1007. Nincs megállás (Nema pauze) / Lajber György. – Magyar Szó, 16. II 1993, L, br. 45, str. 13.

Izveštaj o radu KUD-a „Vuk Karadžić“ i KUD-a „Petőfi Sándor“ u Bečeju.

1008. Már robog a Négyesfogat (Već juri četvoropreg) / Bence Erika. – Családi Kör, 18. II 1993, IV, br. 7, str. 17.

Izveštaj o kulturnoj priredbi opštine zapadne Bačke, na kojoj su učesivali amateri iz Sombora, Svilojeva, Doroslava i Bogojeva.

1009. Танка партитура / С. Киурски. – Комуна, 18. II 1993, бр. 1672, стр. 5.

Приказ представе „Женски оркестар“ Жана Алуја, у режији Велимира Митровића и извођењу НП у Кикинди.

1010. A gyűjtőgaték megérkeztek (Stigle su palikuće) / Barácius Zoltán. – 7 Nap, 19. II 1993, XLVIII, br. 8, str. 15.

Prikaz drame „Biderman i palikuća“ Maksa Friša, u režiji Nandora Katona na sceni „Népkör“-a u Subotici.

1011. Пременили драмски текст: драмски аматере КУД „Тарас Шевченко“ (Промењен драмски текст: драмски аматери КУД „Тарас Шевченко“) / Д.В. – Руске слово, 19. II 1993, XLVIII, бр. 8, стр. 4.

Вест о тешкоћама у припреми представе.

1012. Viitorul în mâinile tinerilor actori (Будućност је у рукама младих глумца) / E.G. – Libertatea, 20. II 1993, XLVIII, br. 8, str. 5.

Razgovor sa Trajanom Mindom-Krsta o budućnosti pozorišnog amaterizma u Nikolicima.

1013. Nechýba koncepcia ani čhťivosť (Ne fali koncepcija ni želja) / kmm. – Hlas ľudu, 20. II 1993, 50, br. 8, str. 5.

U Staroj Pazovi je održan sastanak Organizacionog odbora 24. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine na kojem je utvrđen datum i program predstojeće smotre.

1014. Otthonra letek a topolyai műkedvelők (Našli su dom amateri u Topoli) / N.K. – Magyar Szó, 22. II 1993, L, br. 51, str. 9.

KUD „Kodály Zoltán“ u Bačkoj Topoli dobilo je novu pozorišnu zgradu.

1015. Светлост иза фасаде / Милан Кеџман. – Комуна, 25. II 1993, бр. 1674, стр. 5.

Сећање на Ивана Марковића, недавно преминулог глумца НП у Кикинди.

1016. Folclorul și teatru (Folklor i teatar) / I. Condan. – Libertatea, 27. II 1993, XLVIII, br. 9, str. 6.

Glumci amateri iz Sutjeske se posle mnogo godina ponovo prijavili za „Pozorišne dane Rumuna u Vojvodini“.

1017. Trasovisko ako Fenix (Močvara kao Feniks) / Ján Filip. – Hlas ľudu, 27. II 1993, 50, br. 9, str. 11.

Osvrt na predstavu „Močvara“ Štefana Kraljika, u režiji Aleksandra Baka i izvođenju Pozorišta VHV iz Stare Pazove.

1018. Radovan III čoskoro premiérne (Radovan III uskoro premijerno) / Svetluša Hlaváčová. – Hlas ľudu, 27. II 1993, 50, br. 9, str. 11.

Razgovor sa Pavelom Mockom, rediteljem, koji sa amaterima iz Erdevika postavlja na scenu predstavu „Radovan III“ Dušana Kovačevića.

1019. Veselohra na javisku – smiech v hl'adisku (Komedija na sceni – smeh u gledalištu) / Pavel Kukučka. – Hlas ľudu, 27. II 1993, 50, br. 9, str. 11.

Kratak prikaz komedije „Šta je – tu je“ Danijela Cinkockog, u režiji Emila Tomana koju su izveli amateri iz Boljevaca.

1020. Az utánpótlásra támaszkodva (Oslanjajući se na podmladak / B. Barácius) Z. (Zoltán). – Magyar Szó, 1. III 1993, L, br. 59, str. 8.

Izveštaj o radu KUD-a „Egység – Jedinstvo“ u Bajmoku.

1021. Egy dühös ember (Jedan besan čovek / Mihájlovič Klára. – Napló, 3. III 1993, IV, br. 148, str. 15.

Razgovor sa Fridešem Kovačom o „Népkör“-u.

1022. Мала завера / С. Киурски. – Комуна, 4. III 1993, бр. 1676, стр. 5.

Разговор са Јеленом Удишки, глумицом ИП у Кикинди.

1023. A pofon bemutatója Zentán (Premijera predstave „Šamar“) / Lippai Edit. – Családi Kör, 4. III 1993, IV, br. 9, str. 16.

Prikaz predstave pozorišnog komada „Šamar“ Eduarda Labuleja, u režiji Petronele Kermeci i izvođenju amatera iz Sente.

1024. A fekete kenyér íze (Ukus crnog hleba) / Berényi Ilona. – Magyar Szó, 5. III 1993, L, br. 92, str. 7.

Članak o takmičenju iz glume srednjoškolaца u Subotici.

1025. Смoтpa драмског стваралаштва / Д.П. – Сремске новине, 10. III 1993, XXXIII, бр. 1677, стр. 7.

Вест да ће се Смoтpa аматерског драмског стваралаштва сремскомитровачке и шидске општине одржати од 11. до 27. марта 1993. године у Шиду.

1026. Ипак оптимизам / А.Ш. – Комуна, 11. III 1993, бр. 1678, стр. 5.

О раду КУД-а “Еншер” говори Јанош Балаж, председник.

1027. Nem ugrunk be a nagybögöbe (Nećemo da skočimo u kontrabas) / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 11. III 1993, IV, br. 10, str. 16.

Razgovor sa Ferencom Bertom, predsednikom KUD-a u Ruskom Selu.

1028. Почеле смoтpe / Д.Б. – Комуна, 11. III 1993, бр. 1678, стр. 5.

Извештај са Смoтpe аматерског стваралаштва кикиндске општине.

1029. Încredere în actori (Verovanje u glumce) / Vasa Barbu. – Libertatea, 13. III 1993, XLVIII, br. 11, 8.

Poluprofesionalno pozorište iz Uzdina za ovogodišnju smotru „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“ priprema komad „Kako orpljačkati banku“ od S. Fajada, u režiji Jove Dalec.

1030. 8, 9 či 10?: v ústrety 24. PSODV (8, 9 ili 10?: ususet 24. smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine) / J. Bartoš. – Hlas ľudu, 13. III 1993, 50, br. 11, str. 11.

Uoči 24. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine u Staroj Pazovi je održan sastanak Organizacionog odbora na kojem je trebalo da se utvrdi koliko će ansambala učestvovati na smotri.

1031. La Satu Nou se lucrează intens (U Novom Selu se intenzivno radi) / E.G. – Libertatea, 13. III 1993, XLVIII, br. 11, str. 8.

Amateri iz Novog Sela pripremaju komad „Ovi tužni anđeli“.

1032. O rază de lumina în haosul timpului (Tračak svetlosti u ovovremenom haosu) / E.G. – Libertatea, 13. III 1993, XLVIII, br. 11, str. 8.

O pripremanju amatera iz Nikolinaca za smotru „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“.

1033. Teatru – trăire și sentiment (Pozorište – život i sentimentalnost) / E.G. – Libertatea, 13. III 1993, XLVIII, br. 11, str. 8.

Razgovor sa Ikoniom Kuzma Živanović o dosadašnjem radu u pozorištu.

1034. Bračec Jelenček (Bratić Jelenček) / E.Š. – Hlas ľudu, 13. III 1993, 50, br. 11, str. 10.

Prikaz premijere lutkarske predstave „Bratić Jelenček“, u režiji Jana Privizera i izvođenju amatera iz Kisača.

1035. Erotika ako zbrana štít (Erotika kao oružje i štít) / Katarfna Melegová-Meli-

chová. – Hlas ľudu, 13. III 1993, 50, br. 11, str. 9.

Prikaz predstave „Lisitrata“ Aristofana, u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju amatera iz Bačkog Petrovca.

1036. Гoстyje Народнo пoзopиштe из Кикиндe / М.К. – Дневник, 15. III 1993, LI, бр. 16658, стр. 8.

Вест да ће ИП из Кикинде гостовати на сцени СНП-а, са представом “Прелубишниц” Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића.

1037. Válasz egy dühös embernek (Odgovor za jednog besnog čoveka) / Muszin Imre. – Napló, 17. III 1993, IV, br. 150, str. 19. Odgovor na članak Klare Mihajlovič.

1038. Каламбур у времену тужојом / Д. Батишић. – Комуна, 18. III 1993, бр. 1680, стр. 5.

Извештај са Општинске смoтpe драмског стваралаштва кикиндске општине и мишљење Драгана Јовића, селектора, о представама.

1039. A Középkölsök Színművészeti Vetélkedője (Takmičenje srednjoškolaца iz glume). – 7 Nap, 19. III 1993, XLVIII, br. 12, str. 16.

Obaveštenje o programu takmičenja koja će biti održano u Subotici.

1040. Középkölsök Színművészeti Vetélkedője (Takmičenje srednjoškolaца iz glume) / m.k. – Magyar Szó, 19. III 1993, L, br. 75, str. 11.

Najava takmičenja koje će biti održano 26. III 1993. godine u „Népkör-u u Subotici.

1041. Аматере и њихов живот за бину: случај шорљовски: очекујуци же дацо капне (Аматери и њихов живот за бину: случај бурђевачки: очекујући да нешто капне) / О. Папуфа. – Руске слово, 19. III 1993, XLVIII, бр. 12, стр. 4.

О раду драмске секције КУД “Тарас Шевченко” из Бурђева.

1042. Se pregătește din nou Caragiale (Novo u pripremi Karadale) / E.G. – Libertatea, 20. III 1993, XLVIII, br. 12, str. 5.

Amateri iz Seleuša pripremaju za ovogodišnju smotru „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“ „Burnu noć“ od J.L. Karadalea, u režiji Dimitrija Miklje.

1043. Un punct de reper în cea ce am lăsat în urma (Jedan pogled unazad na ono što je ostalo za nama) / E.G. – Libertatea, 20. III 1993, XLVIII, br. 12, str. 1.

Komentar o značajnu smotre „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“.

1044. Programul „Zilelor de teatru ale românilor din Voivodina“ (Program „Pozorišnih dana Rumuna u Vojvodini“) / S.a. – Libertatea, 20. III 1993, XLVIII, br. 12, str. 5.

Popis predstava koje će biti izvedene na smotri.

1045. Malý krvný kolobeh (Mali krvotok) / E. Šramková. – Hlas ľudu, 20. III 1993, 50, br. 12, str. 5.

Kratak prikaz predstave „Mali krvotok“ Augustina Kuhara, u režiji Muhala Đurovke i izvođenju amatera iz Kisača.

1046. Megérni a szebb napokat (Doživeti lepše dane) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 22. III 1993, L, br. 78, str. 7.

Članak o radu amatera KUD-a „Petőfi Sándor“ u Somboru.

1047. Hotel Napoleon / Nyáry Mária. – Magyar Szó, 23. III 1993, L, br. 79, str. 9.

Prikaz predstave „Hotel Napoleon“ u izvođenju KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Tobe.

1048. Méltók leszünk az elődökhöz (Biće mo dostojni naših prethodnika) / Barácius Zoltán. – Csalládí Kör, 25. III 1993, IV, br. 12, str. 15.

O planovima mlade generacije amaterskih glumaca u KUD-u „Petőfi Sándor“ u Zrenjaninu.

1049. Pozorište „Talbija“ / D.Ml. – Dnevnik, 25. III 1993, LII, br. 16668, str. 10.

Vest da ponovo почиње da radi pozorište „Talbija“, čiji je osnivač Savez studenata Filozofskog fakulteta iz Novog Sada.

1050. Уигравање за смотру. – Комуна, 25. III 1993, бр. 1682, стр. 5.

Најава представе „Бања за нероткиње“ Миодрага Зупанца, у режији Славице Ђуран и извођењу КУД-а „Миљивој Оморац“ у Иђошу. Представа ће се играти и на Зонској смотри у Сенти.

1051. Фестивал румунског позоришта. – Панчевец, 26. III 1993, СХХV, бр. 3459, стр. 7.

Vest da ће се у Банатском Новом Селу одржати фестивал Позоришни дани Румуна.

1052. Lelkesedésben nincs hiány (Zanesenost ne fali) / G.(Góbor) B.(Béla). – Magyar Szó, 26. III 1993, L, br. 82, str. 11.

O radu i o materijalnom stanju KUD-a „Szirmai Károly“ u Temerinu.

1053. На прагу театрелней сезони: „Танго“ танцю новосаляне (На прагу позоришне сезоне: „Танго“ играју Новосаљани) / Г.(Гавријел) Колесар. – Руске слово, 26. III 1993, XLVIII, бр. 13, стр. 5.

Најава премијере „Бежи од своје жене“ Реја Кунија, у режији Петра Ујевича на сцени РИТ „Бања“ у Руском Крстур, а на сцени у Новом Саду „Танго“ Славомира Мрожека, у режији Звоинмира Павловича.

1054. Поново румунска реч са сцене / В. Нистор. – Дневник, 26. III 1993, LII, бр. 16669, стр. 12.

Обавештење о 21. Позоришним данима војвођанских Румуна, који се одржавају у Банатском Новом Селу и о репертоару манифестације.

1055. Смотра театрох кулске општини: два предстани керестурцох (Смотра позоришта кулске општине: две представе крстурчана) / М.(Михайло) З.(Зауляк). – Руске слово, 26. III 1993, XLVIII, бр. 13, стр. 5.

Vest o smotri na kojoj учествује седам представа кулске општине.

1056. A divadelné kolicisko sa točiči (I pozorišni točkić se okreće) / J.C. – Hlas ľudu, 27. III 1993, 50, br. 13, str. 5.

Amatersko pozorište VHV iz Kovačice priprema predstavu „Igra tamne zvezde“ Nikolaja Erdmana, u režiji Jana Makana mladeg, sa kojom će učestvovati na 24. smotri amaterskih slovačkih pozorišta Vojvodine.

1057. Traja kováči a Lujza (Tri kovača i Lujza) / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 27. III 1993, 50, br. 13, str. 5.

Prikaz predstave „Kovači“ Miloša Nikolića, u režiji Zorana Rotara i izvođenju amatera iz Vojlovice.

1058. Două comedii într-un act (Dve komedije u jednom činu) / I. Condan. – Libertatea, 27. III 1993, XLVIII, br. 13, str. 5.

Nakon dvadeset godina amateri iz Sutjeske ponovo na „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini“.

1059. Unmă nunchi de tineri cu perspectivă (Grupa mladih sa perspektivom) / E.G. – Libertatea, 27. III 1993, XLVIII, br. 13, str. 5.

O pripremanju mladih amatera iz Lokava za ovogodišnju smotru „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“.

1060. Un omagiu adus frumosului (Posveta lepoti) / E.G. – Libertatea, 27. III 1993, XLVIII, br. 13, str. 1.

Најава роџетка смотре „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“.

1061. Úspešný Radovan III (Uspešan Radovan III) / Svetluša Hlaváčková. – Hlas ľudu, 27. III 1993, 50, br. 13, str. 5.

Prikaz predstave „Radovan III“ Dušana Kovačevića u izvođenju amatera iz Erdevika.

1062. Шест представа у конкуренцији / М.Ш. – Политика, 27. III 1993, ХС, бр. 28600, стр. 17.

У Панчеву је почео Фестивал малих и експерименталних сцена Србије на којем ће учествовати и аматери из Новог Сада, Зрењанина и Старе Пазове.

1063. Do širšieho povedomia (Do više svesti) / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 27. III 1993, 50, br. 13, 5.

Članak o smotrama slovačkih amaterskih pozorišta, a povodom početka 24. smotre u Staroj Pazovi.

1064. Negyedszer is Zenta a házigazda (Senta je domaćin i četvrti put) / ger.(Gergely József). – Magyar Szó, 28. III 1993, L, br. 81, str. 13.

Izveštaj o smotri amaterskih glumaca Severne Bačke i Severnog Banata na kojoj su učestvovali amateri iz Kikinde, Sente, KUD „Milivoj Omorac“ iz Idoša, KUD „Borislav Jankulov“ iz Jaše Tomića i KUD „Szirmai Károly“ iz Temerina.

1065. Lázadás (Pobuna) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 30. III 1993, L, br. 86, str. 10.

Obaveštenje o prikazivanju predstave „Kako stojimo, mladiću?“ Šandora Tota Šomodija, u režiji Istvana Saboa i izvođenju KUD-a „Népkör“ iz Subotice.

1066. Публици с љубављу / J.З. – Сремске новине, 31. III 1993, XXXIII, бр. 1680, стр. 7.

Извештај о резултатима пете Међуопштинске смотре драмског стваралаштва аматера Шидла и Сремске Митровице.

1067. Hurbanovské paralely v nás (Hurbanovske paralele u nama) / Miroslava Kočíšová. – Vzlet, 1993, XXIV, br. 3-4, mart-april, str. 4.

Članak o Pozorištu VHV iz Stare Pazove povodom devedeset godina postojanja.

1068. Človek, ktorý už nepríde (Čovek, koji više neće doći) / Pavel Matúch. – Vzlet, 1993, XXIV, br. 3-4, mart-april, str. 5.

Sećanje na Tomaša Hriješika, reditelja i glumca iz Kovačice, koji je tragično preminuo.

1069. To je ako parny stroj (To je kao parna mašina) / Martin Zloch. – Vzlet, 1993, XXIV, br. 3-4, mart-april, str. 5.

Razgovor sa Evom Polijakovom, glumicom amaterom iz Kovačice.

1070. Заборавили аматере / Н.Ђ. – Комуна, 1. IV 1993, бр. 1684, стр. 5.

О проблемима Драмске секције ДК "Марија Пајић" из Новог Милошева.

1071. Премиера у Руским Керестуре: представа за публику: Реј Куни "Сцекај од својој жени", режија Петар Уевич, керестурска сцена АРТ "Дјала" (Премијера у Руском Керестуре: Представа за публику: Реј Куни "Бежи од своје жене", режија Петар Уевич, керестурска сцена АРТ "Бађа") / Дју. (Дјора) Винцај. – Руске слово, 2. IV 1993, XLVIII, бр. 14, стр. 5.

Оцена премијерне представе.

1072. Un pas in față (Korak napred) / E.G. / Libertatea, 3. IV 1993, XLVIII, br. 14, str. 5.

Prikaz predstave „Burna noć“ od J.L. Karadalea, u režiji D. Miklje i izvođenju amatera iz Seleuša.

1073. Erdevák: host'ovanie a premiéra (Erdevik: gostovanje i premijera) / J.S. – Hlas ľudu, 3. IV 1993, 50, br. 14, str. 5.

Vest da je u Erdeviku gostovalo Pozorište VHV iz Stare Pazove sa predstavom „Močvara“ i da su amateri iz Erdevika izveli premijeru predstave „Radovan III“.

1074. Tristețea cu aripi de lumină (Tuga na krilima svetlosti) / Veronica Lazareanu. – Libertatea, 3. IV 1993, XLVIII, br. 14, str. 5.

Prikaz predstave „Ovi tužni anđeli“ u režiji Š. Jordaneskua i izvođenju pozorišne trupe iz Novog Sela.

1075. Daj času čas... (Daj vremenu vreme...) / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas ľudu, 3. IV 1993, 50, br. 14, str. 1.

Komentar povodom početka 24. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine u Staroj Pazovi.

1076. Uspokojivo splnené zámery (Zadovoljavajuće ostvareni ciljevi) / Katarína Melegová-Melichová, Ján Cicka; snímky Ján Réner, Ján Hlaváč. – Hlas ľudu, 3. IV 1993, 50, br. 14, str. 5.

Hronika 24. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine, koja se održava u Staroj Pazovi.

1077. Sa ridicat cortina... (Zavesa je podignuta...) / S.a. – Libertatea, 3. IV 1993, XLVIII, br. 14, str. 5.

U Novom Selu je otvorena XXI smotra „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“.

1078. Az amatőrök kitaranak (Amateri se na daju) / Petics Péter. – Magyar Szó, 5. IV 1993, L, br. 92, str. 7.

Razgovor sa Janošem Balažom, predsednikom KUD-a „Egység“ u Kikindi, o daljim planovima.

1079. A kikindai és a zentai színjátszók a legjobbak (Amateri iz Kikinde i iz Sente su najbolji) / ger.(Gergely József). – Magyar Szó, 6. VI 1993, L, br. 93, str. 11.

Članak o smotri amatera u Senti, gde su amateri iz Kikinde i iz Sente dobili brojne nagrade.

1080. Песма их је одржала... – Сремске новине, 7. IV 1993, XXXIII, бр. 1681, стр. 8.

Разговор са Светиславом Ненадовићем, директором КОЦ у Шиду, о драмском аматерском стваралаштву у овом месту.

1081. Кикиндјани најбољи / Д. Батинић. – Комуна, 8. IV 1993, бр. 1685, стр. 5.

Извештај са Зонске смотре драмског стваралаштва аматера у Сенти. На Сустрету аматерских позоришта Војводине ићи ће представа "Маратонци трче по часни круг" Душана Ковачевића, у извођењу НП из Кикинде.

1082. "Филип" у Клежевцу. – Комуна, 8. IV 1993, бр. 1685, стр. 5.

Осврт на завршену Општинску смотру дечјег драмског стваралаштва у Кикинди.

За Зонску смотру у Новом Клежевцу пласирали су се ђаци ОШ "Вук Караџић" из Кикинде.

1083. „Nem adhatom a hitet“ („Ne mogu dati nadu“) / Krekity Olga. – 7 Nap, 9. IV 1993, XLVIII, br. 15, str. 16.

Izveštaj o umetničkom takmičenju srednjoškolaca u Bečeju.

1084. Стретнице з режисером керестурскеј представи "Пепелогоа" Владимиром Бесермињом: млади не одступели (Сустрет са режисером керестурске представе "Пепелуга" Владимиром Бесер-

мињијем: млади нису одступили) / М.(Михайло) Зазуљак. – Руске слово, 9. I 1993, XLVIII, бр. 15, стр. 5.

О раду Омладинског драмског студија РНТ "Ђађа", сцена у Руском Крстуру и Ђака Гимназије "Петро Кузмјак".

1085. Најбољи Николинци / Љ.Р. – Панчевац, 9. IV 1993, СХХV, бр. 3461, стр. 7.

На манифестацији Позоришни дани Румуна Војводине, за најбољу је проглашена представа "Мирандолина" Карла Голдонија, у режији Бранислава Гузине и извођењу аматера из Николвинаца.

1086. Un spectacol dinamic (Динамична представа) / Vasile Barbu. – Libertatea, 10. IV 1993, XLVIII, бр. 15, стр. 5.

Приказ представе „Како оплјаčkати банку“ од S. Fajada, у режији J. Dalce и извођењу полупрофесионалног позоришта из Uzдина.

1087. Erdevik: medzioebecná divadelná prehládka (Erdevik: међуопштинска позоришна смотра) / J.S. – Hlas ľudu, 10. IV 1993, 50, бр. 15, стр. 5.

Vest да је у Erdeviku одржана Међуопштинска смотра деђић позоришта.

1088. Divadlo v službách pokoja (Позориште у служби мира) / Ján Cicka, Katarína Melegová-Melichová; snímky Ján Rener. – Hlas ľudu, 10. IV 1993, 50, бр. 15, стр. 5.

Hronika 24. смотре slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine која је одржана у Staroj Pazovi.

1089. După mai multi ani – din nou pe scenă (Nakon mnogo godina. – ponovo na sceni) / E.G. – Libertatea, 10. IV 1993, XLVIII, бр. 15, стр. 5.

Приказ представе „Izgubljeno pismo“ од J.L. Karadalea, у режији Petra Živkua и извођењу аматера из Vladimirovaca.

1090. O generație de tineri talenți (Generacija mladih talenata) / E.G. – Libertatea, 10. IV 1993, XLVIII, бр. 15, стр. 5.

Kritika predstavе „Novinari“ од A. Mirodana, у режији Laviniusa Dudića и извођењу аматера из Lokava.

1091. Momente de teatru adevărat (Istinski pozorišni trenuci) / Veronica Lăzăreanu. –

Libertatea, 10. IV 1993, XLVIII, бр. 15, стр. 5.

Приказ представе „Krcmarica“ од K. Goldonija, у режији Branislava Guzine и извођењу позоришне трупе из Nikolinaca.

1092. După 20 de ani (Nakon dvadeset godina) / I. Murărescu. – Libertatea, 10. IV 1993, XLVIII, бр. 15, стр. 5.

Приказ представе аматера из Sutjeske.

1093. Közelebb a közönséghez (Bliže publici) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 13. IV 1993, L, бр. 99, стр. 9.

Članak о početku probe predstavе „Silvestar“ Lasla Fodora и извођењу AP „Madač“ из Zrenjanina.

1094. Nem csüggednek (Ne klone duhom) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 16. IV 1993, L, бр. 102, стр. 10.

Приказ представе „Mala Ruža“ Srbljuba Stankovića и изведби аматера из Bajmoka.

1095. O jednoj „neglumljenoj predstavi“ – play, Andraš / Dejan Nebrigić. – Subotičke novine, 16. IV 1993, XLIX, бр. 16, стр. 9.

O ispitnoj predstavi „Hamlet“ V. Šekspira, у режији Andraša Urbana и извођењу студената glume на Akademiji umetnosti у Novom Sadu.

1096. Za nedelju dana – dve predstave / R.E. – Subotičke novine, 16. IV 1993, XLIX, бр. 16, стр. 2.

Vest да KUD „Bratsvo“ из Ljutova izvodi pozorišne predstave.

1097. Зонска смотра театрох у Червинки: Два предстани РНТ "Дядя" (Зонска смотра позоришта у Црвинки: две представе РНТ "Ђађа") / М.(Михайло) З.(Зазуљак). – Руске слово, 16. IV 1993, XLVIII, бр. 16, стр. 5.

Vest. На зонској смотри аматерских позоришта учествује седам представа.

1098. Почина XXV драмски меморијал Петра Ризнич "Дядя": за јубилеј – скромно а часно (Почиње XXV драмски меморијал Петра Ризнич "Ђађе": за јубилеј скромно а часно) / М.(Михайло) З.(Зазуљак). – Руске слово, 16. IV 1993, XLVIII, бр. 16, стр. 5.

Најава и програм XXV Меморијала који се одржава у Руском Крстуру.

1099. O adevărată sărbătoare a satului (Istinski seoski praznik) / E.G. – Libertatea, 17. IV 1993, XLVIII, бр. 16, стр. 5.

O pratečim manifestacijama на „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini“.

1100. Scrisoare deschisă (Otvoreno pismo) / S.a. – Libertatea, 17. IV 1993, XLVIII, бр. 16, стр. 5.

Otvoreno pismo Predsedništvu smotre „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“ kojem Centar za kulturu из Seleuša изражава nezadovoljstvo radom žirija за dodelu nagrada.

1101. Egy színes üveggolyónak is lehet örülni (Radovati se može i за jednu šarenu staklenu kuglu) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 19. IV 1993, L, бр. 105, стр. 7.

Portret Aristida Dorata из Sombora.

1102. A Balkáni kém bemutatója Kisoroszon (Premijera predstavе „Balkanski špijun“ у Руском Selu / Nyáry Márta. – Magyar Szó, 20. IV 1993, L, бр. 106, стр. 5.

Приказ представе „Balkanski špijun“ Dušana Kovačevića и извођењу аматера из Руског Sela.

1103. Позоришна смотра. – Политика експрес, 20. IV 1993, XXX, бр. 10455, стр. 11.

У Руском Крстуру ће се одржати 25. драмски меморијал "Петар Ризнич-Ђађа" на којем ће бити изведено осам представа.

1104. Пазовчани, опет, најбољи. – Сремске новине, 21. IV 1993, XXXIII, бр. 1683, стр. 7.

Извештај са 21. смотре драмских стваралаца Срема, која се одржава од 7. до 14. априла у Беоцину.

1105. Најбоља "Сцена код три кретена" / З.Г.С. – Сремске новине, 21. IV 1993, XXXIII, бр. 1683, стр. 3.

О резултатима 21. смотре децјег драмског стваралаштва Срема. Најбоља је представа "Сцена код три кретена" Нелдеља Терзића, у режији Милице Ер-

делан и извођењу драмске секције ОПШ "Бранко Радичевић" из Кузмина.

1106. Дом културе, Коцур, "Жовта" не почервенела, напротив: Гордан Михич "Жовта", режија и костими Микола Прегун (Дом културе, Коцур "Жута није поцрвенела, напротив: Гордан Михич, "Жут", режија и костими Микола Прегун) / Г.(Гаврић) Колесар. – Руске слово, 23-30. IV 1993, XLVIII, бр. 17-18, стр. 8.

Оцена представе на XXV драмском меморијалу Петра Ризнич "Баће".

1107. РНТ "Дядя", сцена Нови Сад: глумецка представа: Славомир Мрожек "Танго" у режији Звонимира Павловича (РНТ "Баћа", сцена Нови Сад: глумачка представа: Славомир Мрожек "Танго" у режији Звонимира Павловича) Г.(Гаврић) Колесар. – Руске слово, 23-30, IV 1993, XLVIII, бр. 17-18, стр. 8.

Оцена представе на XXV драмском меморијалу Петра Ризнич "Баће".

1108. Руски народни театар "Дядя" – сцена Руски Керестур: једина комплетна представа: Реј Куни "спекај од своје жене", режија, сценографија и костими Петар Уевич (Русински народни театар "Баћа" – сцена Руски Керестур: једина комплетна представа: Реј Куни, "Бежи од своје жене", режија, сценографија и костими Петар Уевич) / Г.(Гаврић) Колесар. – Руске слово, 23-30, IV 1993, XLVIII, бр. 17-18, стр. 8.

Оцена представа на XXV драмском меморијалу Петар Ризнич "Баћа".

1109. Гимназијалци на "Меморијалу": подмлађени меморијал: Јануш Гловашки "Пепеллога, режија Владимир Бесермињи, керестурска сцена РНТ "Дядя" и школа "Петро Кузмяк" Руски Керестур (Гимназијалци на "Меморијалу": подмлађени меморијал: Јануш Гловашки "Пепелуга", режија Владимир Бесермињи, керестурска сцена РНТ "Баћа" и Школа "Петро Кузмяк", Руски Керестур) / О. Папуга. – Руске слово, 23-30, IV 1993, XLVIII, бр. 17-18, стр. 8.

Приказ представе на XXV драмском меморијалу Петра Ризнич "Баће".

1110. Дзеци зоз Дюрљова и Коцура: о слунку и сну (Деца из Ђурђева и Коцура: о сунцу и сну) / М. Ринмар. – Руске слово, 23-30. IV 1993, XLVIII, бр. 17-18, стр. 8.

Приказ представа на XXV драмском меморијалу Петра Ризнич "Баће": "Капија сунца" Јања Макаријуса у извођењу деце чланова драмске секције КУД "Тарас Шевченко" из Ђурђева и "Браћени сан" драматизација Меланије Павлович у извођењу деце Дома културе из Коцура.

1111. Hložany: premiéra detského divadelného predstavenia (Gložan: premijera dečje pozorišne predstave) / J.T. – Hlas ľudu, 24. IV – 1. V 1993, 50, бр. 17-18, стр. 6.

Vest da je u Gložanu izvedena premijera predstave „Kapetan Džon Pipfoks“ Dušana Radovića, u režiji Juraja Bartoša.

1112. Кикинци са четири представе / Д.Б. – Комуна, 29. IV 1993, бр. 1688, стр. 5.

Вест о одржавању Зонске смотре децјег драмског стваралаштва у Новом Кнежевцу, чији је селектор Марија Танашков.

1113. Fac teatru din dragoste (Glumim iz ljubavi) / E.G. – Libertatea, 1. V 1993, XLVIII, бр. 17/18, стр. 7.

Razgovor sa Monikom Boldovina, dobitnicom I nagrade za žensku ulogu na „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini“.

1114. Az amatőrök kitartanak (Amateri se drže) / Peticics Péter. – Magyar Szó, 5. V. 1993, L, бр. 118, стр. 7.

Razgovor sa Janošem Balažom, predsednikom KUD-a „Egység-Jedinstvo“ iz Kikinde, a govori o radu, planovima i o materijalnom stanju KUD.

1115. Tévkenyek a bajmoki amatőrök (Amateri u Bajmoku su aktivni) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 6. V. 1993, L, бр. 119, стр. 4.

Članak o planovima KUD-a „Egység-Jedinstvo“ u novoj sezoni.

1116. "Прелубинци" на телевизији / С.К. – Комуна, 6. V 1993, бр. 1689, стр. 5.

Вест да ће представа "Прелубинци" Жоржа Фејдоа, у извођењу НП из Кикинде, бити ускоро приказана на телевизији.

1117. A legjobb versmondó és amatőr színész (Najbolji recitator i amaterski glumac) / Gergely József. – Magyar Szó, 7. V. 1993, L, бр. 120, стр. 11.

Zoltan Domanj amater iz Sente osvojio prvo mesto na takmičenju recitatora i Nadkanjiži u Mađarskoj.

1118. Predstava za Slavka / Lj. G. – Subotičke novine, 7. V 1993, XLIX, бр. 19, стр. 2. Vest da će AKUD „Bratstvo“ iz Ljutova odigrati u Bajmoku predstavu „Jedna cura sto nevolja“, a prihod ide u humanitarne svrhe.

1119. Мајске игре – републичка смотра / Т. Бранков. – Дневник, 7. V 1993, LI, бр. 16708, стр. 15.

Вест да ће се финале најбољих децјих позоришних представа Србије одржати у Бечеју.

1120. У суботу премијерно отварање. – Зрењанин, 7. V 1993, XLII, бр. 2139, стр. 3.

Вест да ће нова аматерска трупа "Нови идиотизам театар" извести представу "Метаморфоза у 2-3 чина" аутора и редитеља Чока Ладислава.

* Број 1121 је гешкоом изостављен.

1122. Stará Pazova: Divadelníci pozor! (Stara Pazova: Pozorišni amateri pažnja!) / kmm. – Hlas ľudu, 8. V 1993, 50, бр. 19, стр. 5.

Vest da Pozorište VHV iz Stare Pazove priprema I smotru slovačkih dečjih pozorišnih ansambala.

1123. Kula: republiková prehľadka ochotnických divadiel (Kula: republička smotra amaterskih pozorišta) / kmm. – Hlas ľudu, 8. V 1993, 50, бр. 19, стр. 5.

Vest da će se u Kuli održati Republička smotra amaterskih pozorišta i to samo ansambli iz Vojvodine.

1124. La Uzdin – ca fn basm (U Uzdinu kao u bajci) / F. Tăran. – Libertatea, 8. V 1993, XLVIII, br. 19, str. 5.

U Uzdinu je održana i Smotra „Dečji pozorišni dani“ uz učesće četiri škole.

1125. Ott lesznek Kanizsán (Biće oni prisutni u Kanjiži) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 11. V 1993, L, br. 124, str. 4.

Razgovor sa Ištvanom Sabo, rediteljem, o radu KUD-a „Népkör“ u Subotici.

1126. Gyere velem játszani (Dodi da igraš sa mnom) / b-y. – Magyar Szó, 13. V 1993, L, br. 126, str. 4.

Članak o samostalnoj predstavi Katalin Sirački, amaterke iz Subotice, koja u okviru „Életjel“-a izvodi priče za decu.

1127. Ma a temerinek lépnék porondra (Danas nam se predstavljaju amateri iz Temerina) / m.k. – Magyar Szó, 13. V 1993, L, br. 126, str. 4.

Pozorišno veče u „Népkör“-u u Subotici i kratak prikaz prve predstave „Spletka“ Gabora Vasarija i reditelja Petera Saboa, u izvođenju KUD-a „Szirmai Károly“ iz Temerina.

1128. На прагу турнеје РНТ „Дядя“ у Словачкеј. „Танго“ у Медзилабордох (На прагу турнеје РНТ „Баја“ у Словачкој. „Танго“ у месту Медзилаборци) / Гавријл Колесар. – Руске слово, 14. V 1993, XLVIII, бр. 20, стр. 5.

Вест о гостовању у Словачкој и о премијери „Агафија, старог попа ћерка“ Ђуре Папхаркаија на сцени Позоришта „Александер Духнович“ у Прешеву.

1129. Представа „Идем у лов“ / М.А. – Дневник, 14. V 1993, LII, бр. 16715, стр. 12.

Вест да ће у Футогу гостовати Драмски студио КУД-а „Бриле“ из Беочина, са представом „Идем у лов“ Жоржа Фејдоа.

1130. Petrovec: host'ovanie kovačickej scény Divadla VHV / Petrovac: gostovanje kovačičke scene Pozorišta VHV) / J.Šp. – Hlas ľudu, 15. V 1993, 50, br. 20, str. 5.

Vest da su u Bačkom Petrovcu gostovali amateri iz Kovačice sa predstavom „Igra tamne zvezde“ Nikolaja Erdmana, u režiji Jana Makana.

1131. Позоришни аматери највреднији / Љ. Димитров. – Дневник, 20. V 1993, LII, бр. 16721, стр. 8.

Вест о раду кулских аматера на Општинској и Зонској смотри и припремама за Фестивал аматерских позоришта Србије.

1132. Свевремени Молијер / С.К. – Коμουна, 20. V 1993, бр. 1691, стр. 5.

Кратак разговор са Миломиром Недельковичем, глумцем и управником Позоришта из Краљева, о представи „Школа за жене“ Ж.Б.П. Молијера, у режији Александре Ковачевић, коју су извели на гостовању у НП у Кикинди.

1133. Други фестивал дешинскеј драмскеј творчосци у Коцуре: фалати на штирох јазикох (Други фестивал дејег драмског стваралаштва у Коцури: комади на четири језика) / А. Бучко. – Руске слово, 21. V 1993, XLVIII, бр. 21, стр. 5.

Приказ фестивала на којем су учествовала деца из Коцуре, Ђурђева, Куле и Кисача, а представе су биле изведене на русинском, украјинском, српском и словачком језику.

1134. „Антигона“ – дејча представа. – Папчевац, 21. V 1993, СХХV, бр. 3467, стр. 5.

Вест да у Културном центру у Папчеву гостује Дејче позориште „Станиславски“ из Јагодине са представом „Антигона“ од Софокла.

1135. Смотра позоришног подмлатка Србије / Т. Бранков. – Дневник, 21. V 1993, LII, бр. 16722, стр. 9.

Вест о почетку 36. мајских игара у Бечеју, са списком учесника.

1136. Kulpin: divadelnei vo vlecke (Kulpin: pozorišni amateri u prikolic) j. b-3. – Hlas ľudu, 22. V 1993, 50, br. 21, str. 5.

Vest da su daci amateri iz Gložana gostovali u Kulpinu sa predstavom „Kapetan Džon Pipfoks“ Dušana Radovića, u režiji Juraja Bariša.

1137. A szereplés adománya (Dobitak putem glume) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 24. V 1993, L, br. 137, str. 13. Razgovor sa Žužanom Čipo, članom AP iz Zrenjanina.

1138. Élvezetes előadások (Interesantne predstave) I.(Lajber) gy.(György). – Magyar Szó, 26. V 1993, L, br. 139, str. 7.

Izveštaj o Majskim igrama, i uspesima amatera iz Kuzmina, Pančeva, Vrbasa, Indije.

1139. Charley nénye (Čarlijeva sestra) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 28. V 1993, L, br. 141, str. 4.

Najava predstave „Čarlijeva sestra“ Tomasa Brendona u izvođenju KUD-a „Jedinstvo-Egység“ iz Bajmoka.

1140. Млади воле позориште / Љ.Р. – Папчевац, 28. V 1993, СХХV, бр. 3468, стр. 5.

Вест да ће се од 27. до 29. маја одржати 22. Фестивал малих и експерименталних сцена Србије у Папчеву.

1141. Препричавање „Антигоне“ / Љ.Р. – Папчевац, 28. V 1993, СХХV, бр. 3468, стр. 5.

Приказ представе „Антигона“ од Софокла, у режији Милана Веселиновића и извођењу Дејчег драмског ансамбла „Станиславски“ из Јагодине, на гостовању у Центру за културу у Папчеву.

1142. Mese és valóság (Priča i java) / (Tanjug). – Magyar Szó, 28. V 1993, L, br. 141, str. 11.

O predstavama amatera iz Kule, Sjenice, Uroševaca, Loznice, Kovačice i Sombora, prikazanim na Majskim igrama.

1143. Halucinogena vizija / Dejan Nebričić. – Subotičke novine, 28. V 1993, XLIX, br. 22, str. 9.

Kritički prikaz pozorišne samoprodukcije „Duh fantazma“ umetničke grupe „T.O.T.O.“ iz Novog Sada i „EXT“ iz Beograda.

1144. Коцурци зоз свиѣма представами нацивели Дюрдьов: крашне ше видниц зоз родзину (Куцурци са својим представами посетили Ђурђево: пријатио је срести се са родбином) / О.П. – Руске слово, 28. V 1993, XLVIII, бр. 22, стр. 5.

Вест о гостовању аматера Дома културе из Куцуре у Ђурђево. Деца су приказала представу "Враћени сан", у драматизацији Меланије Павлович, а одрасли представу "Жута" Гордана Михића.

1145. Az elbűvölő bűvös kocka (Ћаробна магијна кockа) / I.(Lajber) gy.(György). – Magyar Szó, 31. V 1993, L, бр. 144, стр. 13.

О представима у извођењу аматера из Београда, Кикинде, Трстеника, Књажевца, Новог Сада, Новог Кнежевца и из Новог Већеја, приказаним на Мајским играма.

1146. Осам представа / Д.Р. – Кулска комуна, мај 1993, XIV, бр. 294, стр. 13.

Вест да ће се од 4. до 12. јуна у Кули одржати завршни део Републичког фестивала аматерских позоришта Србије и списак учесника.

1147. A törökbecseiek elbádása mindösült a legjobbnak (Najbolja predstava je drama u izvođenju amatera iz Novog Bečeja) / I.(Lajber) gy.(György). – Magyar Szó, 1. VI 1993, L, бр. 145, стр. 10.

Приказ представе „Краљевски фестивал“ у режији Душце Varga у извођењу ОШ „Јосиф Маринковић“ из Новог Већеја, која је добила награду на Мајским играма.

1148. "Маратонци" у Кули / С. Киурски. – Комуна, 3. VI 1993, бр. 1693, стр. 7.

Вест да ће НП из Кикинде, представом "Маратонци трче почасни круг" Душана Ковачевића, у режији Драгана Јаковљевића, отворити 35. републички фестивал аматерских позоришта у Кули.

1149. Пред премијеру фалата "Агафија, старог попа дзивка" у театре "Александер Духович" у Пряшове: коруна театралног ангажовања (Пред премијером комада "Агафија, старог попа ћерка" у позоришту "Александер Духович" у Прешеву: круна позоришног

ангажовања) / Гаврил Колесар. – Руске слово, 4. VI 1993, XLVIII, бр. 23, стр. 5.

Разговор са Ђуром Папхарханјем, аутором драме.

1150. Новосађани – најбољи / Љ.Р. – Панчевац, 4. VI 1993, СХХV, бр. 3469, стр. 5.

Извештај са 22. фестивала малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву и списак награђених представа и појединаца.

1151. Нушић у "Атељеу младих". – Панчевац, 4. VI 1993, СХХV, бр. 3469, стр. 5.

Вест да је Драмски студио "Атељеу младих" из Панчева извео комедију "Сумњиво лице" Бранислава Нушића, у режији Зорана Ротара, на сцени Центра за културу, такође из Панчева.

1152. Позориште као лек. – Панчевац, 4. VI 1993, СХХV, бр. 3469, стр. 5.

Вест да је 27, 28. и 29. маја одржан 22. фестивал малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву.

1153. Illúzióban élni--- (Živeti u iluzijama--) / Szűszner Zoltán. – 7 Nap, 4. VI 1993, XLVIII, бр. 23, стр. 16.

Чланак о раду аматера KUD-a „Petőfi Sándor“ из Sombora.

1153. "PAN-MONUS" la ce-a de a II-a ediție ("PAN-MONUS" po drugi put) / S.a. – Libertatea, 5. VI 1993, XLVIII, бр. 23, стр. 7.

Najava festivala pantomime, monodrame, humora i satire u Seleușu. Dat je popis učesnika.

1155. Kula: 35. republikový festival ochotnických divadel (Kula: 35. republički festival amaterskih pozorišta) / kmm. – Hlas ľudu, 5. VI 1993, 50, бр. 23, стр. 5.

Vest da se u Kuli održava 35. festival amaterskih pozorišta Srbije.

1156. Selenča: divadelná premiéra (Selenča: pozorišna premijera). – Hlas ľudu, 5. VI 1993, 50, бр. 23, стр. 5.

Vest da su amateri u Selenči izveli predstavu „Skrivena kamera“ Johana Kuhlera, u režiji Jozefa Kovača i Karola Burčijara.

1157. Deň detského divadla (Dan dečjeg pozorišta) J. Záborský. – Hlas ľudu, 5. VI 1993, 50, бр. 23, стр. 5.

Чланак о припремама I smotre slovačkih dečjih pozorišnih ansambala, koja će se održati u Staroj Pazovi.

1158. „Briletovcí“ u Kuli. – Sremske novine, 9. VI 1993, XXXIII, бр. 1690, стр. 9.

Vest da je Dramska sekcija KUD-a „Brile“ iz Beočina učestvovala van konkurencije na 35. festivalu amaterskih pozorišta Srbije u Kuli.

1159. Cabaret (Kabare) / r-R (Fehér Rózsa). – Magyar Szó, 10. VI 1993, L, бр. 154, стр. 11.

Najava predstave „Kabare“ Harolda Prinsa u režiji Frideša Kovača u izvođenju amatera iz Sente.

1160. O ediție – punct de răscruce (Jedno izdanje na prekretnici) / E. Grecoranț. – Libertatea, 10. VI 1993, XLVIII, бр. 15, стр. 1; 5.

Završni komentar smotre „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“ sa popisom nagradenih predstava i pojedinaca.

1161. На почетку "Маратонци" / Марија Остојић. – Комуна, 10. VI 1993, бр. 1694, стр. 5.

Извештај са 35. републичког фестивала аматерских позоришта Србије у Кули, који је отворен представом "Маратонци трче почасни круг" Душана Ковачевића, у режији Драгана Јаковљевића и извођењу НП из Кикинде.

1162. Máme divadelný dorast (Imamo pozorišni podmladak) / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 12. VI 1993, 50, бр. 24, стр. 5.

Hronika I smotre slovačkih dečjih pozorišnih ansambala Vojvodine koja je održana u Staroj Pazovi.

1163. Premiile festivalului „PAN-MONUS“ (Nagrade festivala „PAN-MONUS“) / E.G. – Libertatea, 12. VI 1993, XLVIII, бр. 24, стр. 5.

Popis nagradjenih učesnika festivala u Sentešu.

1164. Cu frunțile descreețite, cu zîmbete și hohote de rîs (Sa licima bez bora i salvama smeha) / I.B. – Libertatea, 12. VI 1993, XLVIII, br. 24, str. 1.

Završni komentar festivala „PAN-MONUS”.

1165. Hosszú távú álmódózás (Sanjarenje daleko unapred) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 14. VI 1993, L, br. 158, str. 13.

Razgovor sa režiserom Sabo Peterom iz KUD-a „Szirmai Károly” u Temerinu.

1166. A szörványmagyarság szolgálatában (U službi Madara u dijaspori) / Jóna János. – Magyar Szó, 14. VI 1993, L, br. 158, str. 10.

Članak o gostovanjima KUD-a „Petőfi Sándor” iz Pančeva u južnom Banatu.

1167. Zentai a legjobb szereplő (Najbolji glumac je iz Sente) / fi. – Magyar Szó, 15. VI 1993, L, br. 159, str. 11.

Članak o smotri amatera u Kuli gde su Sentašani dobili brojne nagrade. Za najbolju ulogu nagradena je Kristina Sorčik iz Sente.

1168. “Маратонцима” похвале и награде / С. Киурски. – Комуна, 17. VI 1993, бр. 1695, стр. 5.

Вест да је на завршеном 35. републичком фестивалу аматерских позоришта Србије у Кули, награду за сценографију добио Велизар Србљановић, а похвалу Славољуб Матић, за улогу Лакија, у представи “Маратонци трче почасни круг” Душана Ковачевића, у извођењу НП из Кикинде.

1169. “Dehát amíg csak lehet, csak álmódjunk kabarét” (“Pa, dok se može, samo sanjajmo kabare”) / Hajnal Jenő. – Magyar Szó, 18. VI 1993, L, br. 162, str. 11.

Приказ представе “Kabare” Harolda Prinsa у режији Frideša Kovača у извођењу аматера из Sente.

1170. Нушић без надоградње / Љ.Р. – Панчевец, 18. VI 1993, СХХV, бр. 3471, стр. 6.

Приказ представе “Сумњиво лице” Бранислава Нушића, у режији Зорана Ротара и извођењу “Атељеа младих” из Панчева.

1171. Хвилка за историју Руснацох – премиера драми Дјори Папгаргај “Агафија старог попа дивка” у театру Александра Духновича у Пряшове (Тренутац за историју Русина – премијера драме Ђуре Папхаркаија “Агафија, старог попе ћерка” у позоришту Александар Духнович у Прешеву) / Г.(Гавриил) Колесар. – Руске слово, 18. VI 1993, XLVIII, бр. 25, стр. 5.

Приказ драме “Агафија, старог попе ћерка” Ђуре Папхаркаија, у режији Јарослава Сисака, у извођењу професионалног позоришта “Александар Духнович”. Приказ гостовања РНТ “Бања”, сцена из Новог Сада, са представом “Танго” С. Мрожека, у режији Звонимира Павловича.

1172. A másság vonzásában (Privlačenje razlika) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 19. VI 1993, L, br. 163, str. 13.

Razgovor sa Andorom Kolarom članom KUD-a iz Bajmoka.

1173. Do trećice – Trnava (Трећи пут – Trnava) / Ján Dorča. – Hlas ľudu, 19. VI 1993, 50, br. 25, str. 5.

Razgovor sa Ljuboslavom Majerom, rediteljem.

1174. Dal- és sanzonest (Веће шансона и песме) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 21. VI 1993, L, br. 165, str. 13.

Najava predstave “Hajde da volimo jedan drugoga, deco” u izvođenju AP “Madač”.

1175. A néző öröme (Radost gledalaca) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 22. VI 1993, L, br. 166, str. 11.

Razgovor sa Sabo Istvanom o radu KUD-a “Népkör” iz Subotice.

1176. Дани “Еђшега” / А.Ш. – Комуна, 24. VI 1993, бр. 1696, стр. 5.

Извештај са завршне свечаности “Дани Еђшега” у Кикинди, којом се закључује сезона. КУД “Еђшег” ће, такође, гос-

товати у Мађарској, на манифестацији мађарских позоришних група из више земаља.

1177. Блистали глумци / Д.Р. – Кулека комуна, 24. VI 1993, XIV, бр. 296, стр. 13. Списак награђених на 35. републичком фестивалу аматерских позоришта Србије у Кули. Пет најбољих представа учествоваће на Савезном фестивалу.

1178. Од “људи” до “собара” / В.К. – Кулека комуна, 24. VI 1993, XIV, бр. 296, стр. 13.

Кратак портрет Милорада-Мише Стијеповића, глумца аматера Дома културе у Сивцу, поводом 20-годишњице његовог рада.

1179. KUD “Nepker” 120 godina / M.Š. – Subotičke novine, 25. VI 1993, XLIX, br. 26, str. 2.

Vest o svečanoj proslavi 120-godišnjice postojanja KUD-a “Nepker” iz Subotice.

1180. Konečne aj to slovo: Ďakujeme! (Konačno i ta reč: Hvala!) / ad. – Hlas ľudu, 26. VI 1993, 50, br. 26, str. 9.

Vest da su pozorišni amateri iz Bačkog Petrovca na čelu sa Ljuboslavom Majerom, rediteljem, primljeni kod predsednika Skupštine opštine.

1181. Organizarea “Zilelor pentru copii” este un mare succes (Organizacija “Dečjih dana” je veliki uspeh) / E.G. – Libertatea, 26. VI 1993, XLVIII, br. 25, str. 7.

Na sednici predsedništva “Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini” razmatrana organizacija prvog pozorišnog dečjeg festivala.

1182. Розгварка зоз причину: представа як експлозија чувстох (Разговор с разлогом: представа као експлозија осећања) / Мартица Тамаш. – Руске слово, 2. VII 1993, XLVIII, бр. 27, стр. 4.

Разговор са Звонимиром Павловичем, режисером представе “Танго” Славомира Мрожека у извођењу РНТ, сцене у Новом Саду поводом великог успеха представе у Прешеву и у месту Медзилаборци у Словачкој.

1183. Színház és festészet (Pozorište i slikarstvo) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 5. VII 1993, L, br. 179, str. 9.

Portret Gizele Žili, člana KUD-a „Petőfi Sándor” u Somboru.

1184. Tehetség és profizmus (Nadarenost i profesionalizam) / B.(Bence) E.(Erika). – Magyar Szó, 8. VII 1993, L, br. 182, str. 11. Portret Klare Đerfi, amatera iz Sombora.

1185. Neka traje – to je dovoljno / Д.Н. – Дневник, 10. VII 1993, LII, бр. 16729, стр. 14.

Вест да ће представом “Сироти мали хрчки” Гордана Михаића, у режији Предрга Митровића и извођењу Драмског студија Центра за културу из Бара, бити отворен 28. фестивал аматерских позоришних остварења БРАМС 93. Списак учесника и чланова жирија.

1186. Од Требиња до Врања / М. Пешић. – Политика, 11. VII 1993, XC, бр. 28645, стр. 17.

На предстојећем 37. фестивалу драмских аматера Југославије у Врању, наступиће и аматерска позоришта из Кијинде и Бачког Петровца.

1187. КПД “Карпати” прз лето: “Вистати” невинати – робиц ше муши (КПД “Карпати” преко лета: “Уморни” нису уморни – радити се мора) / А. Палаичанин. – Руске слово, 16. VII 1993, XLVIII, бр. 29, стр. 5.

Услови рада и о припреми представе “Уморни” Небојше Ромчевића.

1188. Шћдом наградох и припознањох: мило ми же ше шишко праве так збуло (Трагом награда и признања: Драго ми је што се све баш тако десило) / Мартица Тамаш. – Руске слово, 16. VII 1993, XLVIII, бр. 29, стр. 5.

Разговор са Туром Лаћаком поводом награде за најбољу улогу на Републичком фестивалу аматерских позоришта, у представи “Танго” Славомира Мрожека, новосадске сцене РНТ “Бања”.

1189. A tehetség néha örökség (Talenat je ponekad nasledstvo) / B.(Barácius) Z.(Zol-

tán). – Magyar Szó, 19. VII 1993, L, br. 193, str. 9.

Razgovor sa Tot Editom, glumicom AP „Madač”.

1190. Вече – Зорану Ротару. – Панчевац, 23. VII 1993, CXXV, бр. 3476, стр. 4.

Вест да су се у Центру за културу свечано опростили од досадашњег директора, Зорана Ротара.

1991. Дobar рад панчевачких аматера / Г.Ђ. – Дневник, 27. VII 1993, LII, бр. 16746, стр. 14.

Вест.

1192. Театар за два глумца. – Зрењанин, 30. VII 1993, XLVII, br. 2151, str. 4.

Најава представе “Боја једног лета” аутора и редитеља Роберта Такарића, у извођењу глумца-аматера, на сцени зрењанинског позоришта.

1193. Јанко Рац добитник златнеј значки КПЗ Србији (Јанко Рац добитник златне значке КПЗ Србије) / М.(Михайло) Зазуляк. – Руске слово, 30. VII 1993, XLVIII, бр. 31, стр. 5.

Разговор са Јанком Рацом, чланом РНТ “Бања” из Руског Крстура, поводом награде.

1194. Бачко Петрово Село: замире драмски аматеризам / Ј.Ж. – Дневник, 31. VII 1993, LII, бр. 16750, стр. 12.

Вест да после 30 година рада, замире рад драмске секције Аматерског позоришта на српском и мађарском језику у Бачком Петровом Селу.

1195. Породично позориште Таталовић / Ј. Вуковић. – Сремске новине, 4. VIII 1993, XXXIII, бр. 1698, стр. 7.

Осврт на рад Центра за културу из Старе Пазове, иза којег стоји породично позориште породице Таталовић.

1196. Hosszú távú álmódózás (Dugotrajno sanjarenje) / F.(Fridrik) Cirkj Zsuzsanna. – Magyar Szó, 7. VIII 1993, L, br. 212, str. 7. Најава представе у КUD-у „Népkör” у Subotici i у Somboru prilikom 35-godišnjice

amaterskog rada glumca Šandora Đerfiја iz Sombora.

1197. “Megszállták” a zentai színházal (“Okupacija” pozorišta u Senti)/ Fi. – Magyar Szó, 13. VIII 1993, L, br. 218, str. 11.

Predstava “Kabare” u izvođenju amatera iz Sente ima veliku publiku.

1198. Mockinpott úr megpróbáltatásai (Iskušnja gospodina Mokinpota) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 17. VIII 1993, L, br. 222, str. 12.

Razgovor sa Katijom Penzeš o radu amatera iz Bajmoka.

1199. Пепелуг и друге бајке / Љ.Г. – Суботичке новине, 20. VIII 1993, XLIX, бр. 34, стр. 9.

О представима дејчејг SOROS kampa у Subotici.

1200. Схадзка председателства КПД “Карпати” з Вербасу: пред нову сезону (Седница председништва КУД “Карпати” из Врбаса: пред нову сезону) / М.(Мартица) Тамаш. – Руске слово, 20. VIII 1993, XLVIII, бр. 34, стр. 3.

О раду КУД “Карпати” у протеклој сезони.

1201. Nem csak vígjátékok (Ne samo komedije) / B.(Barácius) Z.(Zoltán). – Magyar Szó, 23. VIII 1993, L, br. 228, str. 13.

Razgovor sa Šandorom Đerfijem, amaterom, o planovima amaterskih glumaca u Somboru, i daljem radu na mađarskom jeziku.

1202. Nem vagyunk angyalok (Nismo anđeli) . – Magyar Szó, 27. VIII 1993, L, br. 232, str. 5.

Vest o gostovanju KUD-a „Petőfi Sándor” iz Sombora u Subotici.

1203. РНТ “Дядя” у новеј сезони: Уж една премиера (РНТ “Бања” у новој сезони: вш једна премијера) / М.(Михайло) Зазуляк. – Руске слово, 27. VIII 1993, XLVIII, бр. 35, стр. 4.

Најава премијере једночијке “Гладан” Јурија Шерегија, у режији Владимира Наја Аћима.

1204. Четврта премијера из Јаше Томића / Р.Р. – Дневник, 31. VIII 1993, LI, бр. 16781, стр. 8.

О представама које су у овој сезони извели ђланови Драмске секције КУД-а „Др Борислав Јанкулов“ из Јаше Томића.

1205. Аматерска позоришта румунске народности / Marioara Baba Vojnović. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 74. Prikaz sezone 1991/92.

1206. Аматерска позоришта словачке народности / Milina Florijanová. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 72-73. Prikaz sezone 1991/92.

1207. XX pozorišni dani Rumuna u Vojvodini. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 140-141.

Popis učesnika Smotre održane od 4-12. aprila 1992. godine.

1208. XXIV dramski memorijal „Petra Rizniča Dade“. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 141.

Popis učesnika i prikazanih predstava na memorijalu održanom od 11-19. aprila 1992. godine.

1209. XXI festival malih i eksperimentalnih scena. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 138.

Popis pozorišta i prikazanih predstava na festivalu u Pančevu od 4-6. juna 1992. godine.

1210. XXIII smotra slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 140.

Popis učesnika Smotre u Kovačici i Padini od 13-22. marta 1992. godine.

1211. Gasnu li vatre?. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 21-25.

U razgovoru O aktuelnim pitanjima i pojavama u oblasti pozorišnog amaterizma, koji je održan u Kikindi, učestvovali su: Sonja Jovanović, Dušanka Zrilić i Peda Jovanović.

1212. Nagrade na XX pozorišnim danima Rumuna Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 148-149. Popis nagrada.

1213. Nagrade na XXIV dramskom memorijalu „Petra Rizniča Dade“. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 149.

Popis nagradenih.

1214. Nagrade na XXXV majskim igrama. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 147.

Popis nagradenih.

1215. Nagrade na XXI festivalu malih i eksperimentalnih scena. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 146-147.

Popis nagradenih.

1216. Nagrade na XXIII smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 147-148.

Popis nagradenih.

1217. Nagrade na XXXIV republičkom festivalu amaterskih pozorišta Srbije. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 145.

Popis nagradenih.

1218. Nagrade na XXXIII susretu amaterskih pozorišnih društava Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 145-146.

Popis nagrada.

1219. Rusinski narodni teatar „Dada“ / Gavra Koljesar. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 74-75.

Prikaz sezone 1991/92.

1220. XXXIV republički festival amaterskih pozorišta Srbije. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 137.

Popis pozorišta i prikazanih predstava na festivalu u Kuli od 12-20. juna 1992. godine.

1221. XXXV majske igre. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 138-140.

Popis učesnika i prikazanih predstava na Igrama u Bečeju od 23-30. maja 1992. godine.

1222. XXXIII susret amaterskih pozorišnih društava Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 137-138.

Popis pozorišta i prikazanih predstava na festivalu u Kikindi od 16-23. maja 1992. godine.

RAZNO

1223. Élni a lehetőségekkel (Živeti sa mogućnostima) / Fehér Rózsa. – Magyar Szó, 21. XI 1992, XLIX, br. 321, str. 11.

Tribina o pozorištu u Novom Sadu.

1224. Особена позоришна појава / Петар Марјановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 45.

Приказ књиге “Позоришно стваралаштво Михаила Ковачевића” Зорана Т. Јовановића (Институт за позориште, филм, радио и телевизију – Факултет драмских уметности – Музеј позоришне уметности Србије, Београд, 1992).

1225. Моје успомене. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 47.

Белешка о промоцији књиге „Моје успомене“ Душана Животића, коју су организовали SNP и Позоришни музеј Вojводине.

1226. Типична комедија забуне / Душица Пејовић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 28.

Приказ представе “Близанци” Т.М. Плаута, у адаптацији и режији Ратка Радивојевића и у извођењу глумца СНП-а, на Штранд-фесту.

1227. Разговор о репертоару / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 1/2, септембар/октобар 1992, стр. 36.

Одломци из Разговора о сезони 1991/92. коју сваке године организује Позоришни музеј Војводине из Новог Сада.

1228. “Ненамерни” систем вредности / Др Јанош Баљан. – Дневник, 7. X 1992, LI, бр. 16504, стр. 14.

Уз портрет Ласла Геролда, позоришног критичара.

1229. "Звездара театар" у Новом Саду / К.Р. – Борба, 6. XI 1992, LXX, бр. 312, стр. 17.

Вест да београдски Звездара театар отвара сталну сцену у старој згради СНП у Новом Саду.

1230. Egy színiönvendék naplójából (Iz dnevnika jednog učenika glumačke škole) / Szabó Palócz Áttila. – Családi Kör, 26. XI 1992, III, бр. 48, стр. 13.

Трибина о позоришту у Новом Саду у организацији Мађарског културног друштва у Југославији.

1231. Новосадска позоришна режија / Радослав Лазић. – Мисао, 27. XI 1992, XVIII, бр. 14, стр. 11.

Приказ књиге "Новосадска позоришна режија: (1945-1974)" Петра Марјановића у издању Академије уметности у Новом Саду и Позоришног музеја Војводине, 1991. године.

1232. Свако вече у управничкој ложи / Зоран Т. Јовановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 3/4, новембар/децембар 1992, стр. 83-84.

Поводом 100-годишњице рођења др Бранислава Војиновића (1892-1951), драматурга, редитеља и управника новосадског и других позоришта.

1233. Новосадска позоришна режија / Радослав Лазић. – Дневник, 2. XII 1992, LI, бр. 16568, стр. 16.

Приказ књиге "Новосадска позоришна режија (1945-1974)" Петра Марјановића (Академија уметности – Позоришни музеј Војводине, Нови Сад, 1991).

1234. Миодраг Миша Мартиновић / Радивој Шажтинац. – Дневник, 3. XII 1992, LI, бр. 16569, стр. 11.

Из мемоара писцу и редитељу.

1235. Миодраг-Миша Мартиновић / Радивој Шажтинац. – Зрењанин, 4. XII 1992, XLI, бр. 2117, стр. 6.

Из мемоара писцу и редитељу.

1236. О послератном позоришту / Г.П. – Дневник, 23. XII 1992, LI, бр. 16577, стр. 11.

Вест да је на Филозофском факултету организована трибина о позоришту после рата, а повод је била представа "Осврни се у глеву" Цона Озборна, у извођењу КПГТ.

1237. A színházról – keresztmetszetben (О позоришту – у попречном пресеку) / Sz.J. – Magyar Szó, 12. I. 1993, L, бр. 10, стр. 10.

У Суботици је одржана дискусија о могућностима оживљавања позоришног живота и глуме на мађарском језику.

1238. Javaslatok a siránkozás-kultúra túlhaladására (Предлози за решавање песимизма) / Vajda Gábor. – Napló, 20. I 1993, IV, бр. 142, стр. 17.

О плановима оснивања новог мађарског позоришта.

1239. „Színházmentésről” színházkezelőknek („О спасавању позоришта” љубитељима позоришта) / Bosnyák István. – Magyar Szó, 31. I 1993, L, бр. 29, стр. 13.

Трибина о позоришту.

1240. Свет режије / М.К. – Дневник, 18. II 1993, LII, бр. 16633, стр. 13.

Најава промоције књиге "Свет режије" Радослава Лазића ("Прометеј"), на којој ће говорити Бранко Плеша, Никола Стојановић, Томислав Гаврић и аутор.

1241. Az emberek arcán a réműlet (Strah na licu čoveka) / Barácius Zoltán. – Családi Kör, 25. II 1993, IV, бр. 8, стр. 16.

Razgovor sa Radoslavom Zlatanom Dorićem, rediteljem, о njegovom životu, radu i о budućim planovima.

1242. "Пукотина раја" у селекцији / Ј.Б. – Зрењанин, 26. II 1993, XLII, бр. 2129, стр. 4.

О избору најбоље послератне драме.

1243. Милка Марковићка / Милош Црњански. – Дневник, 3. III 1993, LII, бр. 16676, стр. 15.

Текст Милоша Црњанског писан у Новом Саду 1919. године, о Милки Марковић, великој српској глумици.

1244. Комедиографу у спомен / Нина Попов. – Дневник, 4. III 1993, LII, бр. 16677, стр. 13.

Вест да је поводом 150-годишњице рођења Косте Трифковића, Позоришни музеј Војводине покренуо иницијативу за подизање споменика комедиографу, у Новом Саду.

1245. Egy színesz naplójából (Iz dnevnika jednog glumca) / Faragó Árpád. – 7 Nap, 5. III 1993, XLVIII, бр. 10, стр. 16.

О оживљавању Војводанског позоришта.

1246. Представљање позоришног живота / Н. Попов. – Дневник, 23. III 1993, LII, бр. 16666, стр. 12.

Вест да је Савез драмских уметника организатор програма у оквиру Сајма уметности, којим ће бити представљен позоришни живот у Војводини.

1247. Повеље пензионерима / Н.П. – Дневник, 27. III 1993, LII, бр. 16670, стр. 11.

Вест да ће, 27. марта, на Међународни дан позоришта, Савез драмских уметника Војводине приредити свечаност недавно пензионисаним члановима. Златица Мамужић, глумица, извешће монодраму "Једите на трави" по текстовима Жака Превра.

1248. Порука за Светски дан позоришта / Едвард Олби. – Дневник, 27. III 1993, LII, бр. 16670, стр. 11.

Порука савременог америчког писца.

1249. Књига Гојка Шантића / М.К. – Дневник, 31. III 1993, LII, бр. 16674, стр. 10.

Вест да ће у СНП-у бити представљена књига "Двојство истога" глумца Гојка Шантића.

1250. Уз свет режије постоји режија света / Божана Стојановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 70-72.

Издавање професора Бранка Плеше, Александра Товстоногова, редитеља и Радослава Лазића, аутора књиге "Свет режије" ("Прометеј"), Нови Сад, 1992), на промоцији ове књиге.

1251. Позоришно луткарство у систему савремене културе / Јелица Вулетих. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 63.

Приказ књиге "Трактат о луткарској режији" (У трагању за естетиком режије) Радослава Лазича (Прометеј, Нови Сад, 1991).

1252. Није отишла у ветар иако је отишла у етар / Сања Живановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 5/6/7, јануар/фебруар/март 1993, стр. 67-68.

Приказ књиге "Отишло у (в)етар" Дејана Пенчића Пољанског. Позоришне критике 1973-1983. ("Прометеј", Нови Сад, 1992).

1253. Свет режије / Бранко Плеша. – Политика, 13. IV 1993, XC, бр. 28549, стр. 15.

Приказ књиге "Свет режије" Радослава Лазича у издању "Прометеја" из Новог Сада, 1992. године.

1254. Ново осветљавање вредности / Нела Савковић. – Дневник, 12. IV 1993, LII, бр. 16686, стр. 10.

Поводом 150-годишњице рођења Косте Трифковића, комедиографа, Позоришни музеј Војводине припрема изложбу о његовом делу, суорганизатор је научног скупа и покретач иницијативе за подизање његовог споменика.

1255. Историја "Избирачнице" / Н. Попов. – Дневник, 13. V 1993, LII, бр. 16714, стр. 8.

Поводом 150-годишњице рођења Косте Трифковића, у НП у Београду изведена је представа "Избирачница" у режији Радослава Златана Дорића, а прати је и изложба Позоришног музеја Војводине "Избирачница на српској сцени" чији су аутори мр Мирослав Радоњић и Милена Лесковац.

1256. Милутин Каришик (1928-1993) / И.Т. – Дневник, 18. V. 1993, LII, бр. 16719, стр. 9.
In memoriam.

1257. Милутин Каришик (1928-1993) / М.К. – Дневник, 18. V. 1993, LII, бр. 16719, стр. 9.
In memoriam.

1258. Művelődésről, de főleg színházról (О култури, али углавном о позоришту) / Biacsi Antal. – 7 Nap, 18. VI 1993, XLVIII, br. 25, str. 17.

Članak о mogućnostima osnivanja jednog novog pozorišta u Subotici.

1259. Renesansa letnje pozornice? / Bela Duranci. – Subotičke novine, 25. VI 1993, XLIX, br. 26, str. 8.

O izvođenju predstava na letnjoj pozornici u Subotici.

1260. A színház jelentősége a nemzeti azonosítástudat megszilárdításában (Uloga pozorišta u učvršćivanju nacionalnog identiteta) / Gerold László. – Magyar Szó, 26. VI 1993, L, br. 170, str. 11.

Članak о mogućnostima oživljavanja Vojvodanskog Pozorišta.

1261. Разговори о великом писцу "малог" форми / Марта Фрајнд. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 50-51.

Извештај са симпозијума "Трајање и трајност Трифковићевог драмског дела" који су организовали Матица српска и Позоришни музеј Војводине у оквиру 38. Стеријиног позорја, а поводом 150-годишњице рођења Косте Трифковића.

1262. Изложба "Трифковић на сцени" / Славко Гордић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 49-50.

Реч Славка Гордића, савезног министра за културу, којом је отворио Изложбу, коју је поставио Позоришни музеј Војводине (аутори: Мирослав Радоњић и Милена Лесковац).

1263. Милутин Каришик (1928-1993) / Мирјана Марковиновић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 89.
In memoriam.

1264. За нови лик смотре новог театра / Илија Тушић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 56-57.

Коментар поводом репертоара 18. Малог позорја уз приказ представа.

1265. Алманах позоришта Војводине / В.К. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 82.

Садржај 26. свеске Алманаха позоришта Војводине, који обухвата сезону 1991/92, а издаје га Позоришни музеј Војводине.

1266. Путујуће позоришне дружине у Срба до 1944. године / Сања Живановић. – Позориште, 1992/93, LX, бр. 8/9/10, април/мај/јуни 1993, стр. 76.

Приказ књиге, односно Зборника радова "Путујуће позоришне дружине у Срба до 1944. године", у издању Музеја позоришне уметности Србије из Београда и Позоришног музеја Војводине из Новог Сада, 1993. године.

1267. Ne samo igrali – gradili! / L. Kovačić. – Subotičke novine, 2. VII 1993, XLIX, br. 27, str. 8.

Kratak razgovor sa Aleksandrom Ugrinovićem о izvođenju predstava na letnjoj pozornici u Subotici.

1268. Játssz úgy, hogy mindenki megértsen (Igraj tako, da te svako razume) / Szűszner Zoltán. – 7 Nap, 2. VII 1993, XLVIII, br. 27, str. 16.

Profesionalna pozorišta na mađarskom jeziku u Jugoslaviji su u krizi.

1269. У Војводини 12 добитника. – Дневник, 7. VII 1993, LII, бр. 16726, стр. 6.

Списак награђених из Војводине Златним значкама које додељује Културно-просветна заједница Србије.

1270. Отело премијерно на Тврђави. / Н. Јовићевић. – Дневник, 9. VII 1993, LII, бр. 16728, стр. 19.

Вест да ће на "Новосадском лету" на Тврђави бити изведена представа "Оте-

ло" В. Шекспира, у режији Стеве Жигона.

1271. Palička scena je bila „čudo“ / L. Kovačić. – Subotičke novine, 9. VII 1993, XLIX, br, 28, str. 8.

Kratak razgovor sa Petrom Radovanovićem o izvođenju predstava ne letnjoj pozornici u Subotici.

1272. Nagrađen doprinos kulturi / Н. Попов. – Дневник, 9. VII 1993, LII, br. 16728, стр. 19.

Списак добитника Златних значки које додељује Културно-просветна заједница Србије за допринос у културним делатностима.

1273. Драма режије / Радослав Лазић. – Дневник, 14. VII 1993, LII, br. 16733, стр. 11.

Позоришни есеј о режији.

1274. Radni zadatak – izgraditi pozornicu / L. Kovačić. – Subotičke novine, 16. VII 1993, XLIX, br. 29, str. 8.

Kratak razgovor sa Mihaljom Jančkinom o uspomenaма na letnju pozornicu u Subotici.

1275. Обреди и светлости / Гада Савковић. – Дневник, 18. VII 1993, LII, br. 16737, стр. 12.

Извештај о репертоару Новосадског летњег фестивала "Обреди, светлости", у организацији Културног центра Новог Сада, на Тврђави.

1276. Без чекања у запећку / Невена Симин. – Дневник, 19. VII 1993, LII, br. 16738, стр. 18.

Разговор са Александром Антонијевићем, балетским играчем, бившим учеником новосадске Балетске школе, који ради у Канади.

1277. Вечерас импровизујемо / Даринка Николић. – Дневник, 20. VII 1993, LII, br. 16739, стр. 11.

Приказ представе "Око комедије дел арте" Голдонија, Макијавелија, Соа и Рудантеа, у извођењу студената новосадске Академије на "Штрајнд-фесту 93".

1278. Хроника позоришног живота / Ј.В. – Сремске новине, 21. VII 1993, XXXIII, br. 1696, стр. 7.

Вест да је из штампе изашла књига "Хроника позоришног живота у Старој Пазови" аутора Људмиле Хурбан, посвећена позоришном животу Словака у Старој Пазови.

1279. Аматерски театар / Радослав Лазић. – Дневник, 21. VII 1993, LII, br. 16740, стр. 19.

Оглед Радослава Лазића о аматерском драмском покрету у СР Југославији.

1280. Програм "Штрајнд-феста". – Дневник, 24. VII 1993, LII, br. 16743, стр. 15. Репертоар.

1281. Шекспир на Тврђави / Н. Симин. – Дневник, 24. VII 1993, LII, br. 16743, стр. 16.

Новосадска банка, покровител фестивала "Обреди, светлости", организовала је конференцију за штампу са актерима представе "Отело" В. Шекспира, у режији Стеве Жигона, која ће бити приказана на Тврђави.

1282. Пред комедиографским олусом / Мирослав Беловић. – Дневник, 28. VII 1993, LII, br. 16747, стр. 16.

Одломак из излагања редитеља Мирослава Беловића на стручном скупу под називом "Трајање и трајност Трифковићевог књижевног дела", поводом 150-годишњице његовог рођења, а у оквиру 38. Стеријиног позорја.

1283. Луткарско позориште / Радослав Лазић. – Дневник, 28. VII 1993, LII, br. 16747, стр. 15.

Оглед Радослава Лазића о луткарском позоришту у Југославији.

1284. Месец фестивалске светлости / Илија Туцић. – Дневник, 30. VII 1993, LII, br. 16749, стр. 14.

О Новосадском летњем фестивалу "Обреди и светлости", који ће трајати од 1. августа до 1. септембра на Петроварадинској тврђави, у организацији Културног центра.

1285. Мама, тата, сестра и ја / Н.Ј. – Дневник, 31. VII 1993, LII, br. 16750, стр. 14.

О представама на "Штрајнд-фесту".

1286. Магбет друго лето на Тврђави / Н.Ј. – Дневник, 3. VIII 1993, LII, br. 16753, стр. 14.

Најава представе "Магбет" В. Шекспира, у режији Милана Белегишанина, која се изводи на Тврђави, у оквиру Новосадског летњег фестивала "Обреди, светлости".

1287. Смисао из хаоса / Даринка Николић. – Дневник, 3. VIII 1993, LII, br. 16753, стр. 9.

Приказ представе "Отело" В. Шекспира, у режији Стеве Жигона и продукцији Културног центра Новог Сада, у оквиру Новосадског летњег фестивала "Обреди, светлости", на Тврђави.

1288. Ритам напетости / Даринка Николић. – Дневник, 5. VIII 1993, LII, br. 16755, стр. 14.

Приказ представе "Магбет" В. Шекспира, у адаптацији и режији Милана Белегишанина и продукцији Културног центра Новог Сада.

1289. У загрљају звезда / Илија Туцић. – Дневник, 8. VIII 1993, LII, br. 16758, стр. 14.

Интервју са Иваном Жигон, глумицом, која игра у представама "Магбет" и "Отело" В. Шекспира, на Новосадском летњем фестивалу "Обреди, светлости".

1290. Први тумачи Трифковићевих ликова / Мирослав Радоњић. – Дневник, 11. VIII 1993, LII, br. 16761, стр. 17.

Запис о комедиографу Кости Трифковићу и првим тумачима његових ликова.

1291. "Отело" у "Град театру" / И.Т. – Дневник, 13. VIII 1993, LII, br. 16763, стр. 12.

О изменама у програму Новосадског летњег фестивала "Обреди, светлости".

1292. Јаго на Петроварадинској тврђави / Ненад Јовићевић. – Дневник, 17. VIII 1993, LII, br. 16767, стр. 9.

Разговор са Небојшом Купчакином, глумцем из Сарајева, који игра Јага и представи "Отело" В. Шекспира, на Новосадском летњем фестивалу "Обреди, светлости".

1293. Библиотека Станислава Бајића / Миро Вуксановић. – Дневник, 18. VIII 1993, LII, бр. 16768, стр. 15.

Легати Библиотеке Матице српске – библиотека Станислава Бајића, некадашњег управника СПП-а.

1294. Реприза "Отела". – Дневник, 24. VIII 1993, LII, бр. 16774, стр. 12.
Вест.

1295. Успешно гостовање / Н. Попов. – Дневник, 26. VIII 1993, LII, бр. 16776, стр. 9.

Вест да су најуспешније представе Новосадског летњег фестивала гостовале на пригорском приморју.

1296. "Отело" / Н.Ј. – Дневник, 29. VIII 1993, LII, бр. 16779, стр. 12.

Реприза представе "Отело" В. Шекспира, на Тврђави.

1297. Pregled rada Pozorišnog muzeja Vojvodine u 1990 godini. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 153-154.

1298. Pregled rada Zajednice profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine u 1991. godini. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 154-155.

1299. Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 91/92, 1993, 26, str. 155-156.

O osnivanju i planu rada Udruženja.

registri

REGISTAR POZORIŠTA

- Akademsko pozorište „Promena“ 818
Amatersko pozorište, Kula 941
Akademsko pozorište „Madač“, Zrenjanin 920, 938, 944, 948, 949, 952, 953, 959, 965, 1093, 1137, 1174
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov“, Bački Petrovac 779, 893, 900, 905, 912, 940
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov“, Kovačica 767a, 1056
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov“, Stara Pazova 975, 998, 1017, 1067, 1073, 1122
Atelje 212, Beograd 438, 727
Atelje mladih, Pančevo 897, 917, 947, 963, 1151, 1170
Balkanski eksperimentalni teatar, Beograd 758
Centar za kulturu „Olga Petrov“, Pančevo 942, 954, 964, 1141, 1151
Crnogorsko narodno pozorište, Podgorica 35, 50
Dečje pozorište AKUD „Sonja Mirinković“, Novi Sad 435
Dečje pozorište „Kurir Jovica“ 497, 662-703, 772, 778b, 788a, 819, 820, 822, 824, 848, 860, 865
Dečje pozorište „Stanislavski“, Jagodina 1134, 1141
Dom kulture, Đurdevo 1144
Dom kulture, Kucura 1106, 1110, 1144
Dom kulture, Sivac 1178
Dom kulture „Moša Pijade“, Novo Miloševo 1070
Dramska sekcija OŠ „Branko Radičević“, Kuzmin 1105
Dramska sekcija OŠ „Josif Marinković“, Novi Bečej 1147
Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd 37, 80, 87, 903
Kulturno-prosvetno društvo „Karpati“, Vrbas 1001, 1187, 1200
Kulturno-umetničko društvo, Kanjiža 904
Kulturno-umetničko društvo „Borislav Janković“, Jaša Tomić 1064, 1204
Kulturno-umetničko društvo „Bratstvo“, Ljutovac 1096, 1118,
Kulturno-umetničko društvo „Bratstvo-jedinstvo“, Rusko Selo 934, 946, 1027
Kulturno-umetničko društvo „Brile“, Beočin 1129, 1158
Kulturno-umetničko društvo „Edšeg“, Bajmok 921, 1020, 1115, 1139, 1172,
Kulturno-umetničko društvo „Edešeg“, Kikinda 923, 956, 1078, 1114, 1176
Kulturno-umetničko društvo „Kodály Zoltán“, Bačka Topola 11014
Kulturno-umetničko društvo „Lipar“ 933
Kulturno-umetničko društvo „Milivoj Omorac“, Idoš 1050, 1064
Kulturno-umetničko društvo „Népkör“, Subotica 303, 908, 960, 970, 985, 990, 995, 1004, 1010, 1021, 1040, 1065, 1125, 1127, 1175, 1179, 1196
Kulturno-umetničko društvo „Petefi Sándor“, Bečej 1007
Kulturno-umetničko društvo „Petefi Sándor“, Pančevo 1166
Kulturno-umetničko društvo „Petefi Sándor“, Sombor 960, 976, 1046, 1153, 1183, 1202
Kulturno-umetničko društvo „Petefi Sándor“, Topola 1047
Kulturno-umetničko društvo „Petefi Sándor“, Zrenjanin 973, 984, 1048
Kulturno-umetničko društvo „Szirmai Károly“, Temerin 957, 1052, 1064, 1127, 1165
Kulturno-umetničko društvo „Taras Ševčenko“, Đurdevo 1011, 1041, 1110
Kulturno-umetničko društvo „Vuk Karadžić“, Bečej 1007
Minijaturno pozorište „Palčić“, Novi Sad 782a, 782b, 783a, 815
Narodno amatersko pozorište, Kikinda 85, 88, 90, 157, 159, 771, 782, 827, 827a, 843, 846, 847, 878, 909, 914, 922, 927, 928, 933, 951, 958, 962, 966-968, 971, 974, 977, 981, 1000, 1005, 1009, 1015, 1022, 1036, 1081, 1116, 1132, 1148, 1161, 1168

Narodno pozorište, Beograd 52, 56, 64, 72, 78, 81, 82, 94, 108, 123, 125, 156, 159, 161, 192, 263-265, 267, 964, 1255
Narodno pozorište, Kruševac 419, 486, 522, 951

Narodno pozorište, Pirot 835

Narodno pozorište, Sombor 51, 54, 163, 460-534, 772-778a, 780, 862, 870

Narodno pozorište - Népszínház, Subotica 535-661, 770, 772, 778b, 778c, 836, 837, 866, 868, 879, 882, 884, 885

Narodno pozorište, Užice 179-181

Narodno pozorište bosanske krajine, Banja Luka 151, 764

Narodno pozorište "Joakim Vujić", Kragujevac 70, 93

Narodno pozorište "Sterija", Vršac 729, 754-761, 876

Narodno pozorište "Toša Jovanović", Zrenjanin 65, 66, 68, 75, 770, 772, 819, 820, 822, 823, 856-859

Nemzeti színház, Budimpešta 371

Novosadsko pozorište - Újvidéki Színház, Novi Sad 294-377, 482, 772, 774, 781, 784, 785, 834, 863, 877

Pionirsko pozorište, Podgorica 378

Pozorište "Aleksandar Duhnović", Preševo 943, 1128, 1149, 1171

Pozorište "Dobrica Milutinović", Sremska Mitrovica 762-769, 821, 822, 828, 830, 839, 850, 864, 867, 871

Pozorište "Duško Radović", Beograd 820, 942

Pozorište mladih, Novi Sad 378-454, 584, 819, 822, 855

Pozorište Talija, Novi Sad 1049

Pozorište "Vesela kornjača", Novi Sad 773, 802, 812

Ruski narodni teatar „Đada“, Novi Sad 978, 1107, 1171, 1182, 1188

Ruski narodni teatar „Đada“, Ruski Krstur 911, 915, 919, 930, 935, 939, 943, 978, 1053, 1071, 1084, 1108, 1109, 1128, 1193, 1212

Salašarsko pozorište 783, 786-790, 792-796, 800, 814

Srpsko narodno pozorište, Novi Sad 1-293, 506, 719, 741, 771, 774-782, 784, 785, 851, 874, 1036, 1225, 1226, 1229, 1249, 1293

Teatar "Gardoš" 145

Teatar "Laufer", Novi Sad 815

Zvezdara teatar, Beograd 119, 314, 384-387, 392, 411, 414-416, 418, 420-424, 427, 428, 430-434, 437, 440, 442, 443, 744, 969, 1229

REGISTAR NASLOVA

Agafija, starog popa ćerka / Đ. Papharhaji 1128, 1149, 1171

Altum silencijum / S. Divjaković 272

Antigona / Sofokle 1134, 1141

Aveti / H. Ibzen 296

Bajka o bajci / L. Kecman 783a

Bajka o kralju Jelenu / K. Goci 727

Bajka o caru Saltanu / A. S. Puškin 497, 667, 668

Balada o cigančetu i sreći / S. Stanković 691

Balkanski špijun / D. Kovačević 979, 1102

Banja za nerotkinje / M. Zupanc 1050

Baš Čelik / M. Mladenović 497

Bela kafa / A. Popović 53

Beži od svoje žene / R. Kuni 978, 1053, 1071, 1108

Biderman i palikuća / M. Friš 970, 985, 990, 1010

Blizanci / T. M. Plaut 1226

Bogalj / A. Farago 197, 324, 333-335, 337, 338, 350, 353, 354, 359-362, 365, 366, 374, 781, 784, 785, 834, 863, 877

Bogojavljenka noć / V. Šekspir 80, 87

Boj na Kosovu / Lj. Ristić 538-540, 542-545, 547

Boja jednog leta 1192

Bolero / M. Ravel 219-221, 226, 227, 229, 230, 241, 254

Braća Karamazovi / F. Dostojevski 538, 552, 561-563

Bratić Jelenček 1034

Burna noć / I. J. Karadate 1042, 1072

Carski pevači / J. Grim 706, 727, 856

Crvenkapa / braća Grim 406

Crvenokosa / Š. Lukač 946

Čarlijeva sestra / T. Brendan 1139

Čarobna česma / L. Kecman 783a

Čaruga / R. Dorić 437, 505, 509-511, 514

Čaruga – legenda o Jovi Stanisavljeviću / R. Pavlović 434, 440

Čekajući Godoa / S. Beket 47a

Čežnja pod brestovima / J O'Nil 60

Čudo u Šarganu / Lj. Simović 17, 18, 25-32, 36, 40, 41, 44, 45, 47-49, 52, 56, 77, 95, 106, 107, 172, 188a, 191, 192a, 192b, 193-199, 201, 206, 782, 784, 785

Daleko je salaš / M. Kiš i L. Paučić 684

Dete i pozorišna umetnost / M. Misailović 481a

Divlja patka / H. Ibzen 64

Don Žuan / Molijer 524-527, 529c, 531

Draga Jelena Sergejevna / Lj. Razumovska 65, 66, 68, 97, 98, 103, 125, 172, 719, 741

Dragi moj lažljivče / Dž. Kilti 438

Duh fantazma 1143

Dvojtvo istoga / G. Šajtinac 1249

Đeneral Milan Đ. Nedić / S. Kovačević 75, 384, 424, 430, 432, 433, 522, 704, 709, 713, 714, 716-718, 720, 725, 728, 742, 744, 857, 859

Edička / E. Limonov 318

Fuente ovehuna / L. de Vega 637, 659

Galeb / A. P. Čehov 179-181

Gavran / K. Goci 667, 688

Gladan / J. Šeregi 1203

- Glave Ferninandu / G. Gabor 345-349, 351, 352
Golubnjača / J. Radulović 111, 117
Govor močvare i tišina mora / M. Jurse-
nar 903
Graditelji države ili šmirc / B. Vian 907,
916, 932
Groblijanska / N. Romčević 392, 411,
421, 431, 969
Gusarska priča / J. Lorbek 397
- Hajde da rastemo 403, 447
Hajde da volimo jedan drugog, deco
1147
Hamlet / V. Šekspir 33, 538, 557, 571-
574, 578, 611, 642, 652, 656, 657, 799a,
1095
Hej, dodite da pričamo o ljubavi / Lj.
Ršumović 396, 453
Hilperk / M. Nastasijević 856
Hotel Napoleon 1047
Hronika pozorišnog života u Staroj Pa-
zovi / Lj. Hurban 1278
Hvalisavi vojnik / Plaut 762
- Idem u lov / Ž. Fejdo 1129
Idiot / F. M. Dostojevski 72
Igra / A. Davidesku 680, 682, 696
Igra u dvorcu / F. Molnar 367
Igra tamne zvezde / N. Erdman 767a,
1056, 1130
Ima li koga / Pavle Janković Šole 802
Ima neka tajna veza / D. Trifunović 740
Iz tamnog ugla / J. Holubek 906, 925
Izbiračica / K. Trifković 1255
Izgubljeno pismo / J. L. Karadale 1089
Izgubljena princeza / D. Toter 389,
401, 404
- Jazavac pred sudom / P. Kočić 764
Jedite na travi / Ž. Prever 162, 357, 358,
1247
Jedna cura sto nevolja 1118
Jelisaveta Bam / D. Harms 505
Jolanta / P. I. Čajkovski 258-268
Jubilej / A. P. Čehov 78, 82
- Kabare / H. Prins 1159, 1169, 1197
Kabare – Kao zec na drvetu 342, 356
Kad bi Sombor bio Holivud / R. Z. Do-
rić 89, 129-135, 138, 143, 144, 163, 166,
170, 175, 506, 508, 781
Kako smo čekali Godoa dok su cvelale
tikve / T. Pašić 479a
Kako opljačkati banku / S. Fajad 1029,
1086
Kako stojimo mladiću / T. S. Šomodi
1065
Kalo Mitraš / M. Klima 410, 426
Kapetan Džon Pipifoks / D. Radović
1111, 1136
Kapija sunca / J. Makarijus 1110
Karmen svita / Ž. Bize, R. Ščedrin 219-
221, 226, 227, 229, 230, 241, 254, 288a,
289, 291
Karmina burana / K. Orf 272
Kineska bajka / D. Toter 388, 389,
394, 401, 404, 441, 855
Kir Janja / J. S. Popović 89, 122-124,
126, 128, 137, 148, 156, 159, 161, 170,
173, 174, 176, 177, 182-187, 189, 190,
192, 195, 197, 199, 205, 214, 779, 784,
785, 874, 881
Knjiga o džungli / R. Kipling 400
Ko se šunja iza žbunja / V. Andrić 517,
520
Ko se boji vuka još 399, 448
Konjić grbonjić / R. Ščedrin 255
Koštana / B. Stanković 70, 93, 964
Kovači / M. Nikolić 38, 43, 46, 55, 58,
59, 61, 62, 67, 73, 74, 85, 107, 127, 172,
214, 723, 771, 776, 777, 777a, 778,
778a, 780, 1057
Kraj partije / S. Beket 754
Kralj Ibi / A. Žari 538, 555, 558-561,
565, 567-570, 577, 618, 778c, 868, 884,
885
Kralj Mačaš je bio ovdje 956
Kraljevski festival / T. Nikoletić 1147
Krčmarica / K. Goldovi 1091
Kristofor Kolubmo / M. Krleža 654,
659
Krnogolice, brngolice / S. Stanković 745
Krstitelj / S. Tomović 35, 50
- Kus petlić / A. Popović 420, 443
Kuarice / J. Draganović 158, 160
- Labudovo jezero / P. I. Čajkovski 237
Laku noć, majko / M. Norman 747, 748
Laža i paralaža / J. S. Popović 34, 42,
67, 73, 74, 96, 100, 101, 104, 123, 165,
771
Lekcija / E. Jonesko 207
Lizistrata / Aristofan 146, 147, 779, 912,
1035
Luda kuća / F. King 731
Lutka sa crvenom kapom / S. Stanković
408
- Ljubavi Džordža Vašingtona / M. Gav-
ran 105, 139, 479
Ljubavno pismo / K. Trifković 754
- Madam San Žen / V. Sardu 94
Magbet / V. Šekspir 209, 210, 1286,
1288, 1289
Majka Hrabrost / B. Brecht 299, 770
Mala / R. Pavlović 384, 416, 422, 442
Mala Ruža / S. Stanković 1094
Mali kvotok / A. Kuhar 1045
Mandragola / N. Makijaveli 729, 756a,
757
Maratonci trče počasni krug / D. Kova-
čević 512-514, 862, 870, 880, 922, 927,
928, 1081, 1148, 1161, 1168
Medved / A. P. Čehov 78, 82
Metamorfoza u 2-3 čina / L. Čoka 1120
Mirandolina / K. Goldoni 1085
Miševi i ljudi / Dž. Štajnbek 306,310,
311, 313,320, 326, 330
Mi ši-ko i Mi-ši-san / K. Stojanović 667,
668
Mitovi Balkana / S. Stanković 704,708,
710-712, 715, 730, 741, 770
Mjau, kakva frka / Vera Hrcan 409, 450
Mladić / F. M. Dostojevski 942
Močvara / Š. Kraljik 998, 1017, 1073
Moje uspomene / D. Životić 1225
Moji sinovi / A. Miler 960, 976, 995
Može li se iz srca smejeti 592

- Nabuko / Đ. Verdi 270
 Nastasja Filipovna / A. Vajda 72
 Nataika / Đ. Papharhaji 911, 924, 935
 Neću da platim / D. Fo 145
 Nestasna avet / N. Haurard 329, 339, 781
 Nevaljali lutak / J. Peer 674, 677-679
 Novinari / A. Miradan 1090
 Novogodišnja jelka / Đordina Janković 393
 Novosadska pozorišna režija / P. Marjanović 1231, 1233
- Obožavam da se udajem / S. Mom 303, 482
 Okovani Prometej / Eshil 412, 413
 Oko komedije del arte / Goldoni, Maki-javeli, Sao, Rucante 1277
 Ostvro bez blaga / D. Jovičić 763
 Osvrni se u gnevu / Dž. Ozborn 1236
 Otelo / V. Šekspir 203, 204, 208-213, 1270, 1281, 1287, 1289, 1291, 1292, 1294, 1296
 Otišla u (v)etar / D. Penčić Poljanski 1251
 Ovi tužni andjeli / D. R. Popesku 986, 1031, 1074
- Papučar / L. Nemet 355, 363
 Pasja čantavirka / Hernjak Đerd i Šoltiš Lajoš 786-788, 796, 800
 Patkica žutkica / Gerontova-Guravičova 405, 446
 Pat ili igra kraljeva / P. Kohout 108
 Pelagić / V. Radović 202
 Pepeljuga / J. Glovacki 1084, 1109
 Pepeljuga / J. Zlodre 497
 Petar Pan / I. Bojivić 378
 Pinokio / M. B. Janković 522, 742
 Pipi duga čarapa / K. Cipci 429
 Play Čehov 78, 82
 Pokondirena tikva / J. S. Popović 183
 Pokondirena tikva / M. Logar 277, 278, 278a, 280, 282, 283, 286-288
 Pokvarenjak / R. Kuni 749, 750
- Pozorišno stvaralaštvo Mihaila Kovačevića / Z. T. Jovanović 1224
 Pozorište u koferu / Lj. Ršumović 379-381, 451
 Preljubnici / Ž. Fejdo 157, 159, 782, 958, 962, 966-968, 1036, 1116
 Pretraživači / Đ. Ilješ 999
 Profesionalac / D. Kovačević 427
 Proleće u januaru / D. Kovačević 941
 Prosidba / A. P. Čehov 78, 82
 Prva bračna noć / M. Karadžić 69, 83, 690
 Putujuće pozorišne družine u Srba do 1944. godine 1266
- Rado ide Srbini u vojnike / B. Čosić 472, 501
 Radovan Treći / D. Kovačević 1018, 1061, 1073
 Radoznalo slonče / N. Kisijan 400, 444
 Randevu na Dunavu / Fenješ-Santo-Sečen 304, 312, 317, 319, 320, 322, 774
 Reč 758
 Ričard III / V. Šekspir 538, 545, 553, 554, 560, 759a
 Rodoljupci / J. S. Popović 88, 90, 92, 183, 827, 827a, 843, 846, 847
- Samo ljubav 315
 Scena kod tri kretena / N. Terzić 1105
 Seme / M. Medović 151, 153
 Serenada / P.I. Čajkovski 258-265, 267
 Seviljski zavodnik 659
 Silvester / L. Fodor 1093
 Siroti mali hrčki / G. Mihić 754, 1185
 Skapenove podvale / Molijer 726
 Skrivena kamera / J. Kuhler 1156
 Slučajna smrt jednog anarhiste / D. Fo 485, 489, 498, 504, 523a
 Sluškinje / Ž. Žane 785a
 Spaseni / E. Bond 947
 Spletka / G. Vasari 1127
 Srpski kuvar / J. Draganović 158, 160
 Staklena menažerija / T. Vilijams 99, 150
- Stari kočijaš Petra III / August Kocebu 940
 Stidna glista / P. Janković Šole 773
 Sumnjivo lice / B. Nušić 1151, 1170
 Svadba u Suzi / A. Šita 774
 Svenočno bdenje / S. Rahmanjinov 274, 281
 Svet režije / R. Lazić 1240, 1250, 1253
 Svetislav i Mileva / M. Nikolić 154, 155
- Šamar / E. Labulej 1023
 Šest pingvinčića / B. Aprilov 402
 Škola za žene / Molijer 1132
 Španske impresije 288a
 Šta je – tu je / D. Cinkocki 1019
- Talenti i obožavaoci / A. Ostrovski 51, 54, 460-467, 469, 474-476, 478
 Talijini kentauri / M. Tutorov 732, 736, 738
 Tango / S. Mrožek 978, 1053, 1171, 1107, 1182, 1188
 Tevje / S. Alehem 904
 Traktat o lutkarskoj režiji / R. Lazić 1251
 Trapavi zmaj / M. Nastasijević 436, 439
 Travijata / Đ. Verdi 225, 231-233, 235, 246
 Tri ratnika 918
 Tužna se peva pesma 1004
- U svetu muškaraca / D. Radović 91, 109
 Učene žene u versaju 177a, 179a, 201č, 201č, 842
 Ukrađeni princ 388, 389
 Ukročena goropad / V. Šekspir 468, 502, 503, 517a, 518, 518a, 519, 521, 523, 776, 777, 777a, 778, 778a, 780, 873
 Ulica tra la la / P. Gros 382, 383, 410
 Umorni / N. Romčević 765, 767, 767a, 830, 850, 1187
 Uobraženi bolesnik / Molijer 757
 Urnebesna tragedija / D. Kovačević 384, 387, 423, 876

Vesela udovica / F. Lehat 274-276
Veseli muzičari / Grim 417, 855
Violinista na krovu / Dž. Stejn, Dž. Boka 63, 172, 222-224, 234, 240, 242, 243, 245, 247, 249, 250, 257, 774
Voda / R. Domanović 37, 43, 55, 57, 79, 102, 107
Vojcek / G. Bihner 538, 546, 548, 549, 557, 623, 836, 837, 866, 879, 882, 884, 885
Vračeni san 1144
Vreme za bajku / J. Streda 688
Vuk i jarići / Jan Grabovski 398, 449
Vunena priča / L. Branišova 395, 445

Za samo jedan život 959
Zaigrajte s nama / J. Mokoš 691, 696, 699
Zaplače mir / M. Molcer 331, 344
Zeka lepotan / B. Aprilov 722
Zeka, Zrika i Jagnje / B. Mihajlović 407, 452
Zimski dvorac / M. Romčević 771
Zla žena / J. St. Popović 1001
Zločin i kazna / F.M. Dostojevski 538, 550, 554, 561, 620

Žak ili pokornost / E. Jonesko 419, 486, 487, 951
Žene, ah te žene / A. Nikolaj 390
Ženidba i udadba / J.S. Popović 933
Ženski orkestar / Ž. Anuj 296, 305, 307, 316, 981, 1000, 1005, 1009
Ženski razgovori / D. Radović 308
Život je san / K. de la Barka 639
Život Jovanov / R. Pavlović 384, 414, 415, 418, 428
Žizela / A. Adam 236, 237
Žorž Danden / Molijer 835
Žuta / G. Mihić 1106, 1144

IMENSKI REGISTAR

á 596
A.P. 1001

A.S. 83, 162, 237, 255, 414, 416, 418, 420, 423, 424, 431-434, 438, 440, 442, 444, 446-452, 460, 474, 487
A.Š. 1026, 1176
ad 1180
Abraham, Irena 373
Adamov, Marija 238
Aksić, M. 529c
Alechem, Solem 904
Andrić, Vladimir 517, 520
Anočić, Dušanka 828, 864
Antonijević, Aleksandar 1276
Anuj, Žan (Anouil Jean) 296, 305, 307, 316, 981, 1000, 1005, 1009
Aprilov, Boris 402, 722
Aristofan 146, 147
Arpaši, Ildiko (Árpási Ildiko) 588, 602
Arsenov Ivanović, Lilijana 734

B-mir 467
B.E. v. Bence, Erika
B.E.T. 778c
B.G. 26, 264
B.I. 518a
B.J. v. Jakovljević, Borislav
B.L. v. Lazukić, B.
B.P. 466
B.R. 791
b-y 1126
Baba Vojnović, Mariora 1205
Bačlija, Katarina 627
Bailović, Ljiljana 707, 714, 716, 719, 722, 724, 726, 729-732, 734, 737-739, 743-745, 747-750
Bajić, Darko 414, 415, 418, 422, 428, 442
Bajić, Stanislav 1293
Bak, Aleksandr 998
Bakota, Arpad 309
Balaž, Janooš (Balázs János) 1026, 1078, 1114
Banka, Livija 373
Banski-Radenović, Erika 803
Banjai, Janoš (Banyai János) 1228
Baraciuš, Zoltan (Barácius Zoltán) 294, 298, 304, 324, 327, 329, 332, 340,

341, 343, 344, 350, 359, 368, 371, 372, 535, 536, 575, 578, 592, 593, 616, 617, 619, 621, 622, 625, 630, 641, 642, 653, 658, 663, 664, 672, 675, 676, 679, 682, 683, 692, 693, 695, 702, 721, 733, 746, 751, 896, 899, 904, 921, 937, 938, 948, 955, 960, 972, 973, 980, 984, 990, 1009, 1020, 1027, 1046, 1048, 1065, 1093, 1094, 1101, 1115, 1125, 1137, 1139, 1165, 1172, 1174, 1175, 1183, 1189, 1198, 1201, 1241
Barbu, Vasile (Barbu Vasile) 1029, 1086
Bartoš, Juraj 1030, 1111, 1136
Batinić, Dragan 974, 1038, 1081
Beket, Semjuel (Becket Samuel) 47a
Bela, Duranci 1259
Belegišanin, Milan 1286, 1288
Belović, Miroslav 1282
Bence, Erika 489, 976, 999, 1008, 1184
Bender, Pal 456
Benka, Jaroslava 269
Berček, Aleksandar 942
Berdović, Vera 251
Berenji, Ilona (Berényi Ilona) 457, 1024
Berta, Ferenc 946, 979, 1027
Besermenji, Vladimir 1084, 1109
Biači, Antal (Biacsi Antal) 1258
Bihner, Georg (Büchner Georg) 546, 548, 549, 623, 836, 837, 866, 879, 882
Bilanović, Voja 768
Bilbija, Novak 18, 218
Bize, Žorž (Bizet Georges) 219-221, 226, 227, 229, 230, 241, 254, 288a, 291
Bjeli, Jelica 1, 24, 735
Bojić, Nenad 145, 764
Bojković, Svetlana 308, 315
Bojović, Igor 378
Boka, Džeri 256
Boldovina, Monika 1113
Bond, Edvard 947
Bošnjak, Ernest 170
Bošnjak, Istvan (Bosnyák István) 1239
Borza, Izabela 689
Božović, Slobodan 201a

Bradić, Nebojša 75, 486, 487, 704, 709, 713, 714, 716, 718, 720, 728, 857, 859, 892, 951

Brankov, T. 1119, 1135

Brašnjo, Istvan (Brasnyó István) 301

Brecht, Bertolt (Brecht Bertolt) 299

Brendon, Tomas 1139

Brući, Olga 253

Bučko, A. 1133

Budanov, Marta 693

Bukeilović, Sladana 471

Bulatović, Goran 35, 50

Buranji, Nandor (Búrányi Nándor) 118

Burčijar, Karool (Burčiar Karol) 1156

Buta, Boško 233, 239, 240, 293

C.K. 967

Cs Judit 932

Cicka, Jan (Cicka, Ján) 177, 195, 199, 785, 925, 983, 1056, 1057, 1076, 1088, 1162

Cinkocki, Daniel 1019

Cincar, N. 982

Condán, I. 1016, 1058

Crnjanski, Miloš 1243

Cvejić, Biserka 271

Cvijanović-Jajčanin, Ana 177a, 179a, 201c, 201c, 842, 873

Čajkovski, Petar I. 237, 259, 262, 265, 267

Čehov, Anton P. 78, 179-181

Čip, Žuža 1137

Čipčić, Vesna 308

Čoka, Ladislav 1120

Čordaš, Mihalj (Csordás Mihály) 302, 322

Čurčić, Marija 803

Čosić, Bora 472, 501

Čosić, Vladimir 764, 766, 830, 831, 847, 865-872, 881

Ćirilov, Jovan 37

Ćurčić, Nada 458

D.B. 1028, 1112

D.D. 429, 802, 845

D.Đ. 717, 718

D.Ml. 1049

D.N. 1185

D.N. v. Nikolić, Darinka

D.P. 1025

D.R. 933, 941, 1146, 1177

D.V. 481a

Davidesku, Aleksandar 680, 682

Davidović, Stevan 725, 736

Davić, Aleksandar 207

Davosir-Matanović, Irena 19

Delea, Jova 1029, 1086

Dimitrov, Lj 1131

Dinjaški, Ksenija 226

Divjaković, Stevan 272

Divjaković, Vladimir 7, 116

Dobrinović, Pera 12

Domanović, Radoje 37, 43, 55, 57, 79, 102, 107

Domonji, Zoltan (Domony Zoltán) 1117

Dorat, Aristid 1101

Dorča, Jan (Dorča, Ján) 1173

Dorić, Radoslav Zlatan 89, 129-135, 138, 143, 144, 163, 166, 170, 175, 437, 506, 508, 731, 781, 1241, 1255

Dorman, Laslo (Dormán László) 792

Dostojevski, Fjodor M. 72, 550, 552, 563, 941

Draganović, Jerotej 158, 160

Draškić, Ljubomir 51, 54, 94, 367, 460-462, 464-467, 469, 474-476

Drašković, Bora 47a

Dravić, Milena 91, 109

Dudić, Livinius 1090

Dudašova, Ana (Dudašova Anna) 893, 900

Dulić, M. 484

Dunderović, Aleksandar 60

Dvorcin, Vitalij 179-181

Đaković, Bogdan 224, 269, 281, 282, 287

Đerfi, Klara 972, 1184

Đerfi, Šandor 937, 972, 1196, 1201

Đerić, Zoran 377, 806

Đerman, Tibor 676

Đokić, Svetlana 541, 551, 559, 566, 567

Đukić, Miodrag 582, 718, 993

Đukić, S. 208

Đuran, Slavica 1050

Đurđević, Danica 202

Đuričić, Jasna 105, 182

Đuričić-Jankov, Jasna 17-19, 206

Đurković, Dimitrije 217, 754

Đurković, Valerija 494

Đurovka, Mihal (Đurovka Michal) 1045

E.G. v. Greoneanc, Eufrozina

E.Š. 1034

Enigaresku, Oktavijan 292

Erdeljan, Milica 1105

Erdman, Nikolaj 767a, 1056, 1130

Erlj, Patrik 468

Erski, J. 756

Eshil 412, 413

F.L. 991

Fo, Dario 485, 489, 498, 504, 523a

Fajad, S. 1029

Farago, Andraš (Faragó András) 587

Farago, Arpad (Faragó Árpád) 325, 326, 366, 367, 370, 372, 1245

Farago, Atila (Faragó Attila) 197, 324, 333-335, 337, 338, 350, 353, 354, 359, 359a, 360-362, 365, 366, 374, 781, 834, 863, 877

Farago, Edita (Faragó Edit) 373

Fehér, Roža (Fehér Rózsa) 306, 309, 310, 312, 314, 323, 325, 333, 334, 339, 341, 342, 345-347, 353-355, 363, 369, 455, 783, 786, 787, 801, 907, 1223

Fehér Majer, Marija (Fehér Mayer Mária) 321

Fejdo, Žorž (Feydeau Georges) 157, 159, 782, 958, 962, 966-968, 1036, 1116, 1129

Fenješ 304, 312, 317, 319, 320, 322

fi 1167, 1197

Filip, Jan (Filip Ján) 975, 1017

Fišer Varadi, Hajnalka 798, 799a, 801

- Florijanov, Milina 1206
 Fodor, Laslo 1093
 Frajnd, Marta 1261
 Franjo, Žužana (Franyó Zsuzsanna) 354, 369, 375
 Fridrik Cirkli, Žužana 1196
 Frideš, Kovač (Frigyes Kovacs) 1159, 1169
 Friš, Maks (Frisch, Max) 970, 985, 990, 1010

 G.B. v. Gabor Bela
 G.Đ. 1191
 G.P. 108, 151, 1236
 Gabor, Bela (Gábor Bela) 1052
 Gardinovački, Mirjana 18
 Gabrić, Saša 637
 Gajić, R. 211
 Gavran, Miro 105, 139, 479
 Gergei, Gabor 345-349, 351, 352
 Gergelj, Jožer (Gergely József) 1064, 1079, 1117
 Gerold, Laslo (Geróld László) 61, 63, 144, 148, 182, 313, 319, 337, 351, 374, 376, 629, 629a, 781, 807, 892, 1228, 1260
 Giric, Atila 323, 373
 Glovacki, Januš 1109
 Goci, Karlo 728
 Godanji, Zoltan 606
 Gogić, Ljiljana 579, 580, 628, 638, 640, 645
 Gogić, M. 651
 Goldoni, Karlo (Goldoni, Carl) 1085, 1091, 1277
 Golubović B. 710
 Gordić, Slavko 1262
 Govednik, Janez 244, 255
 Grabovski, Jan 398, 449
 Greoneanc, Eufrozina (Greoneanț Eufrozina) 809, 901, 986, 996, 997, 1003, 1012, 1031-1033, 1042, 1043, 1059, 1060, 1072, 1089, 1090, 1099, 1113, 1160, 1163, 1181
 Grigorović, Borislav 108
 Grim, braća 727, 855

 Gros, Piter 382, 383
 Grubanov, Vladimir 751, 753
 Grujić, M. 705
 Guzina, Branislav 1085, 1091
 Gvozdanović, Eugen 810

 H.A. 944
 H.I. 665
 Hajnal, Jenő (Hajnal Jenő) 916, 1169
 Hadžić, Miloš 11a, 14
 Hadžimanov, Zafr 19, 222-224, 234, 249, 250, 257
 Hajduković, Luka 377, 892
 Harag, Đerd (Harag György) 301
 Harms, Daniel 505
 Hernjak, Đerd (Hernyák György) 326, 786-788, 796, 800, 907, 916, 932
 Hlavač, Jan (Hlavač, Ján) 1076
 Hlavačova, Svetluša 1018, 1061
 Hložan, Borislav 225, 231, 232, 234, 266, 268, 273-275, 288a, 786a
 Halubek, Jozef 906, 925
 Hornjak, M. 936
 Horvat, Andraš (Horváth András) 920
 Horvat, Đerd (Horváth György) 343
 Hrčan, Vera 409, 450
 Hriješik, Tomaš 906, 982, 983, 987, 989, 1068
 Hurban, Ljudmila 1278

 -i 796
 I.B. 1164
 I.E. 897
 I.T. 15, 822, 1256
 Ibsen, Henrik (Ibsen Henrik) 64, 266
 Idvorean, Todór 803
 Ilić, Ivanka 533
 Ilić, M. 777a, 778a
 Ilić, P. 517a
 Ilić, Vojislav 252
 Ilkov, Atanas 402
 Ilješ, Đula (Ilyés Gyula) 999
 Ivanović, Lilijana 747-750
 Ivković, I. 689

 j.b.š 1136
 J.C. v. Cicka, Jan

 J.G. 799
 J.J. 300
 J.S. 1073, 1087
 J.Š. 662, 690
 J.Šp 1130
 J.T. 1111
 J.V. 1278
 J.Z. 1066
 J.Ž. 1194
 Jaguš, Mladen 225, 231-233
 Jakovljević, Branislav 29, 33, 552, 557, 565, 570, 706, 820, 942
 Jakovljević, Dragan 922, 927, 928, 1148, 1161
 Jančikin, Mihajlo 1274
 Janković, Bane 522, 742
 Janković, Đordina 393
 Janković, M. 767a, 1121
 Janković, Mima 522, 742
 Janković, Pavle Šole 459, 802, 812, 892
 Janoski, Miodrag 236, 262, 272
 Jatić, Branislav 266
 Jeftić, Nikola 318
 Jeftović, Vladimir 849, 867
 Jelić, Staša 406
 Jeremić, Maša 161
 Jevtić, Nikola 64
 Joković, Slobodan 135
 Joković, Živomir 674, 677
 Jona, Janoš (Jóna Janos) 1166
 Jonesko, Ežen (Ionesco Eugen) 207, 419, 486, 487, 951
 Jordanesku Štefan 986, 1074
 Jovancai, Marija 803
 Jovanović, Dragan 914
 Jovanović, Jovan 95
 Jovanović, Lela 241
 Jovanović, Milica 236
 Jovanović, Peda 1211
 Jovanović, Sonja 1211
 Jovanović, Vladimir 283, 292
 Jovanović, Zoran T. 12, 1224, 1232
 Jovičić, Dragan 762, 763, 765-767a, 830, 850, 871
 Jović, Dragan 1038

- Jovičević, Nenad 290, 1270, 1292
 Juhas, Vladislav 935
 Juraj, Ferika 274, 281
 Juriga, Augustin 481
 Jursenar, Margarit 903
- K-k v. Kabok, Erika
 K.L.M. 667
 Km 776
 Kmm 779, 905, 1013, 1122, 1123, 1155
 K.O. 680
 K.R. 903, 1229
 Kabok, Erika (Kabók Erika) 633, 788, 789
 Kačo, Pongrac 984
 Kačanski, Vladislav 19, 122, 137, 168, 173
 Calderon de la Barka, Pedro (Calderon de la Barca Pedro) 639
 Karadale, Jon Luka (Caragiale Ion Luca) 1042, 1072, 1089
 Karadžić, Milan 69, 83
 Karadžić, Miodrag 69, 83, 690
 Karišik, Milutin 136, 137, 892, 1256, 1257, 1263
 Kasa, Eva (Kasza Éva) 536
 Kasa, Jožef (Kasza Jozsef) 633
 Katona, Nandor 970, 990, 1010
 Keceli P., Klara (P. Keceli Klára) 295, 456
 Kecman, David 464, 478, 483, 485, 486, 491-493, 501, 505-507, 510, 511, 513-516, 520, 521, 523, 526, 530, 531, 534
 Kecman, Luka 815
 Kecman, Milan 1015
 Kerkez, Sonja 269
 Kermeci, Petronela 1023
 Kiralj, Andraš (Király Andras) 946
 Keseg, Karolj (Keszeg Károly) 794
 Kiš, Julija N. 332
 Kisijan, Nina 444
 Kiš, Marjan 684
 Kiurski, S. 85, 92, 157, 827, 878, 951, 968, 971, 977, 981, 993, 1009, 1022, 1148, 1168
 Klima, Miloslav 426
- Kljajić-Radaković, Milica 176a, 178, 201a, 201b, 892
 Knežević, D. 741
 Knežević, Miško 37, 96, 97, 242
 Kocebu, August 940
 Kocić, Slavoljub 19, 274
 Kočišova, Miroslava 1067
 Kočić, Petar 764
 Kohout, Pavel 108
 Kojadinović, Gordana 248
 Kolar, Andor 1172
 Kolesar, Gavril 978, 1053, 1106-1108, 1128, 1149, 1171
 Komnenić, Boris 318
 Konc, Istvan (Koncz István) 896, 904, 948, 992
 Kondić, M. 388, 390, 393, 395, 396, 400-402, 406-408, 410, 412, 417, 435, 441
 Kontra, Ferenc 373
 Kostić, Vojislav 517, 520
 Kostić, Tugomir 767
 Kostovski, Ana 570, 617, 618, 778b, 778c
 Košničar, Sonja 220, 227, 283a, 291, 425
 Kotvaš, Ondrej (Kotvaš Ondrej) 906, 925
 Kotvašova, Marija (Kotvašová Mária) 987, 989
 Kovač, Fridep (Kovács Frigyes) 306, 310, 311, 313, 320, 326, 330, 348, 791, 1021
 Kovač, Jozef 1156
 Kovaček, Božidar 853, 886a
 Kovačev, Olga 689
 Kovačević, Aleksandar 726, 1132
 Kovačević, Dušan 387, 423, 427, 512-514, 832, 862, 870, 876, 880, 922, 927, 928, 941, 979, 1018, 1061, 1081, 1102, 1148, 1161, 1168
 Kovačević, Milan 758
 Kovačević, Saša 273, 284
 Kovačević, Siniša 4, 7, 8, 75, 86, 98, 110, 112, 113, 115, 116, 118, 120, 121, 424, 430, 432, 433, 522, 704, 709, 713, 714, 716, 718, 720, 725, 728, 742, 744, 857, 859
 Kovačić, Biserka 660
 Kovačić, Ladislav 582, 583, 586, 589, 590, 594, 599, 600, 603, 604, 607, 609, 610, 613-615, 618, 620, 627, 644, 671, 677, 681, 687, 694, 696, 698, 701, 778b, 1267, 1271, 1274
 Kovard, Noel 329, 339, 781
 Kovačić, Nevenka 701
 Kral, J. 894
 Kraljik, Štefan 998, 1017
 Krčmar, Vesna 21, 22, 38-41, 98, 99, 163-167, 218, 243-246, 377, 495, 496, 499, 713, 785a, 852-856, 873, 874, 887, 1178, 1227, 1365
 Krekić, Olga 595, 1083
 Krešić, Irena 267
 Krilič, Zlatko 857
 Krleža, Miroslav 654
 Kuhar, Augustin (Kuchár Augustin) 1045
 Kühler, Johan 1156
 Kujundžić, Miodrag 11a, 24, 152, 178, 212
 Kukučka Pavel 1019
 Kundačina, Nebojša 1292
 Kuni, Rej 749, 750, 987, 1053, 1071, 1108
 Kuzma Živanović, Konija 1033
- L.Gy v. Lajber Đerd
 L.K. v. Kovačić L.
 L.Klj. 587, 800
 Laćak, Đura 1188
 Lajber, Đerd (Lajber György) 793, 992, 1007, 1138, 1145, 1147
 Latinović, M. 914, 922, 928
 Latinović, Saša 754
 Lazareanu, Veronika (Lazareanu Veronika) 1074, 1091
 Lazić, Radoslav 883, 1231, 1233, 1240, 1250, 1251, 1253, 1273, 1279, 1283
 Lazarević, Ljubiša 222, 224, 234, 240, 249, 250
 Lazukić, B. 84, 86, 110, 209, 213

- Lehat, Franc 275
 Lekić, Jasmina 42
 Lerinc, E. 923, 956
 Leskovac, Milena 839, 1255, 1262
 Lijesnić, B. 289
 Limonov, Eduard 318
 Lipai, Edita (Lippai Edit) 1023
 Litvanov, Viktor 255
 Lobulej, Edvard 1023
 Logar, Mihovil 277, 278, 278a, 280, 282, 283, 286-288
 Logunov, Vladimir 219-221, 226, 227, 229, 230, 241, 254, 259, 288a, 291
 Lorbek, Josip 379
 Lovčević, Svetlana 269
 Lukač, Šandor 946
 Lukšić, Milica 469, 476

 Lj.B. 823, 858, 953, 1199, 1242
 Lj.G. 481, 1118
 Lj.R. 947, 963, 965, 1085, 1140, 1141, 1150, 1170

 M.A. 150, 382, 1004, 1129
 M.D. 463
 M.Đ. 518a
 M.G. 740
 M.Gl. 917, 954, 969
 M.K. 146, 149a, 154, 176a, 177a, 179, 257, 270, 349, 357, 622a, 634, 666, 674, 685, 782a, 994, 1036, 1040, 1127, 1240, 1249, 1257
 M.O. 711
 M.S. 659
 M.S.M. 1002
 M.Š. 684, 686, 688, 1062, 1179
 M.R. 203, 531a, 757
 Mačković, Emilija 382, 383, 395, 410, 417, 445, 722, 724, 855
 Mačković, Tihomir 723
 Mačko, Štefanija 803
 Magda, Z. 895
 Majera Ljuboslav (Maera Ľuboslav) 88-90, 92, 122-124, 126, 128, 137, 148, 161, 170, 173, 174, 176, 177, 182-183a, 185-186a, 197, 199, 205, 377, 827, 827a, 843, 846, 847, 874, 940, 988, 1035, 1173, 1180
 Makan, Jan (Makan Ján) 1056, 1130
 Makarijus, Jan 1110
 Makijaveli, Nikolo 729, 757, 1277
 Mamužić, Zlatica 162, 357, 358, 1247
 Mandić, Tatjana 601, 876
 Margan, Jon 895
 Maričić, Milenko 438
 Marina-Munteanu, Felicija (Marina Munteanu Felicia) 926
 Marjanović, Petar 832, 1224, 1231, 1233
 Marković, Ivan 1015
 Marković, Milka 1243
 Marković, Slobodan 663, 671, 675, 681, 683, 686, 695
 Marković, Jagoš 80, 87
 Marković, Miroslav 680, 682
 Marković, Rade 413
 Markovinović, Mirjana 910, 1263
 Martinov, Miodrag 1234, 1235
 Martinov, Miša 720
 Mateović, Puba 43
 Matic, Srboljub 971, 1168
 Matuh, Pavel (Matúch, Pavel) 1068
 Medina, Roman 579a, 656
 Melegova-Melihova Katarina (Melegová-Melichová, Katarina) 126, 912, 940, 988, 1035, 1063, 1075, 1076, 1088
 Mensur, Irfan 605
 Mere, Bela (Merő Bella) 197, 324, 329, 333-335, 337-339, 350, 353, 359, 359a, 360, 362, 365, 366, 781, 834, 863, 877
 Miat, Jonel 926
 Mičić, Milutin 918
 Mićunović, Branislav 38, 43, 46, 55, 58, 59, 61, 62, 67, 85, 107, 127, 172, 202, 723
 Mićunović, Vlado 187, 188, 191, 196, 200, 210, 214
 Mihajlović, Klara (Mihálovits Klára) 798, 1021, 1037
 Mihaljević, Branko 407, 452
 Mihalji, Katalin (Mihályi Katalin) 588, 611, 669
 Mihić, Gordana 754, 1106, 1144, 1185
 Mijač, Dejan 19
 Miklja, Dimitrije (Miclea Dimitrie) 1042, 1072
 Milenković, Radoslav 37, 43, 55, 57, 79, 102, 107
 Milenkovski, Sašo 550, 552, 554, 562, 563, 620
 Miler, Artur (Miller Arthur) 960, 976, 995
 Miličević, Mihail 136
 Milinčić, Ljubinka 111, 114, 117
 Milivojević, Nikita 729, 756a
 Milosavljević, Aleksandar 44, 305, 362, 503, 546, 553, 572, 728
 Milošević, Petar 833
 Mirković, Gradimir 93
 Mirković, Z.T. 112, 142, 260
 Miradon, A. 1090
 Miroslavljević, Jovica 168
 Misailović, Milenko 481a, 892
 Mislaji, Istvan 303, 304, 312, 317, 319, 320, 322, 482
 Mišić, Milutin 49, 81, 123, 127, 192, 256, 299, 542, 548, 560, 777
 Mitrović, Dušan 823
 Mitrović, Velimir 157, 159, 958, 966-968, 1000, 1005, 1009, 1036
 Mitrović, Predrag 1185
 Mladenović, Kokan 505, 512-514, 862, 870, 880
 Mladenović, Milivoj 462, 470, 497, 507, 516, 528
 Mocko, Pavel 1018, 1061
 Mokoš, J. 691
 Molcer, Mačaš 331
 Molijer, Žan Batist Poklen (Molière Jean Batist Poquelin) 177a, 179a, 201č, 201č, 524-527, 529c, 531, 726, 756, 835, 842, 873, 1132
 Molnar, Ferenc (Mólnar Ferenc) 367
 Mom, Viljem Somerset (Maugham William Sommerset) 303, 482
 Mrden, Dragana 247

- Mrkšić, Borislav 398, 449
 Mrožek, Slavomir (Mrožek Slawomir) 978, 1053, 1107, 1171, 1182, 1188
 Mujčinović, Avdo 543, 561, 571, 770
 Munčan, Radomir 755
 Muraresku J. (Murărescu I.) 913, 1092
 Murusidze, Cisana 78, 82
 Musafija, Moir 45
 Musin, Imre (Muszin Imre) 908, 1037
- N. 308
 N.B. 201, 235
 N.Đ. 1070
 N.J. 214a, 387, 1285, 1286, 1296
 N.K. 1014
 N.P. v. Popov, Nina
 N-a 957
 Nad Aćim, Vladimir 1203
 Nastasijević, Miroslav 436, 439, 856
 Nebriđić, Dejan 623, 635, 656, 799a, 882, 884, 885, 1035, 1143
 Nedeljković, Vera 760
 Nedimović, Dragan M. 918
 Nedović, Miroljub 151, 153
 Negovanović, Ž. 844, 846, 859, 860, 862, 863, 879
 Nenadović, Svetislav 1080
 Nemet, Laslo 355, 363
 Nenić, Boro 471, 483
 Nikitović, Bojana 73
 Nikolić, Darinka 4, 10, 30, 54, 57, 58, 68, 70, 82, 88, 90, 124, 138, 307, 320, 338, 544, 558, 631, 637, 639, 648, 654, 834, 1277, 1287, 1288
 Nikolić, Marko 315
 Nikolić, Miloš 38, 43, 46, 55, 58-62, 67, 73, 74, 85, 107, 127, 172, 154, 155, 723, 778, 780, 1057
 Nikolić, Zdenka 239
 Ninda, Trajan 1012
 Nistor, Valerije 754, 1054
 Niškanović, Biljana 201b, 201c, 803
 Norman, Marša 747, 748
 Novakov, Miroslav 941
 Novaković, Marko 785a
- Novaković, Petar 586, 589, 590, 594, 600, 603, 607, 609
 Novikov, Viktor 687
 Noti, Karolj 899
 Nušić, Branislav 624, 1151, 1170
- Njari, Marta (Nyáry Márta) 979, 1047, 1102
- O.R. 523a, 529b
 Oklješa Branka 268
 Okolišan Baba, Ilena 248
 Olbi, Edvard (Albee Edward) 1248
 O'Nil Judžin (O'Neill Eugene Gladston) 60
 Orf, Karl (Orff Carl) 272
 Ostojić, Marija 1161
 Ostrovski, Nikolaj 51, 54, 460-462, 464-467, 469, 474-476, 478
 Ozborn, Džon (Osborne John) 1236
- P.B. 145, 421, 427, 430
 P.P. 775, 778
 Palančanin, A. 1187
 Pančić, Laza 684
 Pandi, Oskar 249
 Papharhaji, Đura 911, 924, 1128, 1149, 1171
 Papuga, O. 1041
 Pašić, Feliks 56, 59, 143, 479a, 547, 549, 554, 562, 568, 573, 712
 Pašović, Haris 555, 558, 559, 565, 568, 569, 577, 618, 868, 884, 885
 Pataki, Laslo (Pataki László) 622, 629, 629a
 Paunov, Asparuh 835
 Pavić, Jovica 151, 153, 411, 424, 431-433
 Pavlovič, Melanija 1110, 1144
 Pavlovič, Zvonimir 1053, 1107, 1171, 1182
 Pavlović, Radoslav 415, 416, 418, 422, 428, 434, 440, 442, 505, 509-511, 514
 Pavlović-Barač, Marina 274
 Pejakvić, Nikola 754
- Pejović, Dušica 19, 46, 47, 102, 103, 170, 171, 216, 377, 1226
 Penčić Poljanski, Dejan 23, 39, 40, 97, 164, 167, 377, 472, 730, 892
 Penzeš, Katja 1198
 Per, Jozef 674, 677-679
 Perić, Olga 15
 Pernek, Valentin 997
 Pertič, Peter (Pertics Péter) 1078, 1114
 Pešić, M. 1186
 Petković, Prizrenka 289
 Petrov, Nikola 275, 276
 Petrović, Amalija 429
 Petrović, Anđelka 977
 Petrović, Dušan 467, 485, 489, 498, 504, 505, 509-511, 514, 523a
 Petrović, Ivana 836
 Petrović, Nikola 495
 Pilinski, Janoš 837
 Pinter, Lajoš 343
 Plaut, T.M. 762, 1226
 Pleša, Branko 420, 443, 1250, 1253
 Pletl, Zoltan 635
 Polijakov, Eva (Poliaková, Eva) 1069
 Popadić, M. 632
 Popesku, D.R. 986
 Popov, Nina 3, 6, 9, 11, 11b, 23, 25, 27, 34, 51, 55, 60, 64, 66, 67, 71, 73, 75-78, 80, 87, 89, 93, 94, 122, 128, 129, 132, 137, 149, 155-157, 183, 206, 215, 219, 222, 236, 258, 296, 297, 311, 317, 335, 347, 488, 504, 534a, 704, 838, 927, 1005, 1244-1247, 1255, 1272, 1295
 Popović, Aleksandar 420, 443
 Popović, Borislav 259
 Popović, Branko 65, 66, 68, 97, 103, 125, 172, 719, 732, 738
 Popović, Vesna 782b, 783a
 Popović, Vlada 238
 Popović, Zoran R. 47a, 172, 377, 661, 825
 Popović, Jovan Sterija 34, 42, 67, 73, 74, 88-92, 96, 100, 101, 104, 122-124, 126, 128, 137, 148, 156, 159, 161, 165, 170, 174, 176, 177, 182, 183, 183a, 185,

- 186a, 197, 199, 205, 280, 282, 286-288, 827, 827a, 843, 846, 847, 874, 933, 1001
 Poša, Roža (Pósa Rózsza) 597
 Pozojević, Franjo 733, 734, 746, 751
 Prebudila, Martin 998
 Pregun, Mikola 1106
 Premović, Duško 318
 Prever, Žak (Prevert Jacques) 162, 357, 358, 1247
 Prins, Harold 1159, 1169
 Privizer, Jan (Privizer Ján) 1034
 Prokić, G. 149b
 Puškin, Aleksandar S. 497
 Putnik, Radomir 52, 62, 79, 125, 139, 550, 563, 569, 574
- R.E. 1096
 R.R. 598, 1204
 R.Š. 934
 r-R v. Feher, Roža
 Rac, Janko 1193
 Rackov, Ivanka 615
 Radaković, Milica v. Kljajić-Radaković, Milica
 Radaković, Milivoj 399, 446, 448
 Radivojević, Duška 168, 173, 174, 365
 Radivojević, Ratko 441, 1226
 Radmanović, Dušanka 13, 20, 284
 Radonjić, Miroslav 11b, 839, 1255, 1262, 1290
 Radosavljević, J. 53
 Radovanović, Petar 1271
 Radović, Branko 278
 Radović, Duško 91, 109, 308, 1111, 1136
 Radović, Jelena 454
 Radović, Miloš 434, 437
 Radović, Veljko 202, 872
 Radujko, Jadranka 229, 250
 Radujkov, Radomir I
 Radunović, Jovan K. 762, 763, 765
 Rahmanjinov, Sergej V. 274, 281
 Raičević, Nebojša 1187
 Rajkov, M. 180
- Ratković, Zoran 468, 472, 501-503, 517, 517a, 518, 518a, 520, 523-527, 529c, 531
 Ravel, Moris (Ravel Maurice) 219-221, 226, 227, 229, 230, 241, 254
 Razumovska, Ljudmila 65, 66, 68, 97, 98, 103, 125, 172, 719, 741
 Reljin, Tatjana 823
 Rener, Jan 1076, 1088
 Rimar, M. 1110
 Ripco, Laslo 669
 Ristić, Ljubiša 539-545, 547, 551, 553, 554, 560, 564, 579a, 584, 587, 604, 608, 620, 624, 628, 632, 648-650, 654, 655
 Ristić, Todor 410, 420
 Ristović, Zoran 158, 160, 803
 Ristovski, Ljubica 703
 Rnjak, Dušan 377, 889, 892
 Rodić-Janković, Sandra 785b
 Romčević, Nebojša 392, 411, 421, 431, 765, 830, 850, 969
 Romhanji, Ibi (Romhanyi Ibi) 327
 Rotar, Zoran 1057, 1151, 1170, 1190
 Ršumović, Ljubivoje 379-381, 396, 451, 453
 Rucante, Beolko 1277
 Rusić, Đorđe 688
 Ruškuc, Bogdan 99, 150, 277, 278a, 282, 287
 Ruškuc, Mira 228
- S.a. 898, 1006, 1044, 1077, 1100, 1154
 S.Đ. 525, 555, 826
 S.Gy. 970
 S.K. 958, 1000, 1116, 1132
 S.K.A. 331
 S.M. 28, 35, 378
 S.M.-ć 272, 773
 S.S. 133
 Sl.V. 119, 133, 183a, 538, 628a, 819
 S.T. 929
 Sn.M. 91, 315, 384, 391
 Sz.J. 1237
 Sablijić, Mladen 231-233
 Sabo, Ferenc (Szabó Ferenc) 692
- Sabo, Istvan (Szabó István) 960, 976, 995, 1065, 1125, 1175
 Sabo, Peter (Szabó Peter) 1127, 1165
 Sabo Paloc, Atila (Szabó Palóc Attila) 581, 643, 797, 1230
 Saletović, Slavenko 105, 139, 479
 Samardžić, B. 74, 771
 Samardžija, P. 183b, 185a, 185b, 188a, 192b, 359a
 Sančez Dijaz, Rikardo 639
 Santo, G. (Szántó G.) 304, 312, 317, 319, 320, 322
 Sisak, Jaroslav 1171
 Saramandić, Živan 270
 Saratlić, Jana 251
 Sarčik, Kristina 1167
 Sardu, Viktorijen 94
 Savić, Olga 903
 Savić, Bogdanka 471, 483
 Savić, Svenka 262, 285
 Savin, Egon 17, 18, 25-32, 34, 36, 41, 42, 44, 45, 47-49, 52, 56, 67, 73, 77, 95, 96, 100, 101, 104-107, 123, 156, 159, 165, 172, 188, 188a, 191, 192a, 192b, 193, 196-199, 201
 Savković, Nada 207, 271, 288, 419, 1254, 1275
 Sečen 304, 312, 317, 319, 320, 322
 Sekelj, A. 461, 465, 475, 490, 527, 529, 532
 Serenčeš, Žužana (Szerencsés Zsuzsanna) 115, 134, 184, 186, 190, 193, 277, 360
 Siladi, Nandor (Szilágyi Nandor) 309
 Simić, Dunja 269
 Simin, Nevena 1276, 1281
 Simović, Ljubomir 17, 18, 25-36, 41, 44, 45, 47-49, 52, 56, 77, 95, 106, 107, 172, 188, 188a, 191-193, 197-199, 201, 782
 Simonović, Veselin 650
 Siracki, Katalin 1126
 Siveri, Janoš (Sziveri János) 800
 Sisner, Zoltan (Szűszner Zoltán) 965, 995, 1153, 1268
 Slatinac, J. 844a
 Slijepčević, Ilija 407, 444, 452

- So 1277
Sofokle 1134, 1141
Sokolović, Zijah 34
Soldatović, Voja 19, 63, 154, 155, 172, 222, 224, 234, 240, 242-243, 245, 247, 249, 250, 256, 305, 307, 316, 379-381, 386, 388, 389, 397, 401, 403, 404, 425, 447, 451, 453, 855
Solomon, Miok 1002
Srbljanović, Velizar 1168
Srečković, Violeta 269
Stamenković, Olivera 99
Stanić, Tihomir 34, 104
Stanković, Borisav 70, 93, 964
Stanković, Srboljub 112, 223, 408, 691, 704, 706, 708, 710, 711, 715, 730, 741, 745, 785b, 856, 1094
Stejn, Džozef 256
Stepanović, Jovanka 252
Stepanović, Lidija 19, 73, 101
Stijepović, Milorad 11, 78
Stipić, Sonja 19
Stojadinović, Milica 269, 290
Stojadinović, Sofija 285
Stojanović, Božana 14, 106, 1250
Stojičić, Đoko 844, 861
Stular, Dušan 400, 809
- Šajtinac, Gojko 1249
Šajtinac, Miodrag 1234, 1235
Šajtinac, Radivoj 730
Šajtinac, Stanko 752
Šalajić, Stevan 149a, 149b, 152, 201c, 214a
Šarčević, J. 537
Šarić, Zoran 436, 439
Ščedrin, Rodion 219-221, 226, 227, 229, 230, 241, 254, 288a, 291
Šekspir, Viljem (Shakespeare William) 33, 80, 87, 203, 208, 212, 213, 468, 503, 505, 518, 519, 521, 523, 553, 571-574, 578, 611, 642, 652, 656, 657, 778, 1095, 1270, 1281, 1286-1289, 1292, 1296
Šelić, Branka 521, 523, 780
Šerban, Stevan 107, 175, 176, 377, 576, 577
- Šeregi, Jurij 1203
Šita, Andraš 774
Šoltiš, Ćula (Soltis Gyula) 908, 985
Šoltiš, Lajoš (Soltis Lajos) 299, 321, 345-347, 349, 351, 352, 606, 619, 783, 786-791, 800
Šramkova, E. (Šramková E.) 1045
Štajnbek, Džon 310, 311, 313, 320, 326, 336
Šurev, Angel 287
Švarckopf, Jurij 687
- (th) 949, 952
Takarić, Robert 1192
Tamaš, Martica 1182, 1188, 1200
Tanackov, Marija 1112
Tapušковиć, Vasilije 5
Taran, F. 1124
Tasić, David 529
Tašlić, Dragoljub 761
Terzić, Nedeljko 769, 1105
Toman, Emil 1019
Tomanović, Predrag 71
Tomović, Slobodan 35, 50
Toplak, Imre (Toplák Imre) 219, 220, 241, 254, 270
Tortlaković, Saša 163
Torok, Čaba (Torok Csaba) 197, 330, 352, 356
Tot, Edita 1189
Tot, Ester 448
Tot, Irena 823
Tot, Janoš 956
Tot Šomodi, Šandor 1065
Totero, Den 388, 389, 401, 404, 855
Tovstonogov, Aleksandar 1250
Train, Mladen 1003
Trifković, Kosta 839, 851, 1244, 1255, 1261, 1282, 1290
Trifunović, Duško 160, 740
Trnić, P. 909
Tucakov, Smiljana 753
Tucić, Ilija 5, 50, 69, 109, 147, 153, 159, 160, 179a, 180, 201c, 358, 381, 383, 386, 389, 404, 411, 413, 437, 439, 842, 1264, 1284, 1289, 1291
- Turlakov, Slobodan 278a
Tutorov, Milan 732, 736-738
- Udicki, Jelena 1022
Ugrinov, Aleksandar 1267
Ujević, Petar 1053, 1071, 1108
Urban, Andraš 33, 546, 548, 549, 557, 571-574, 611, 642, 652, 656, 657, 836, 837, 866, 879, 882, 884, 885, 1095
Urtešanović, Svetlana 97, 735
- V.Č v. Ćosić, Vladimir
V.K. v. Krčmar, Vesna
V.M. 113, 185, 1265, 784
V.P. v. Popović, Vesna
Vajda, Andžej 72
Vajda, Tibor 342, 356, 457, 892
Varga, Dušica 1147
Vasari, Ganor 1127
Vasić, Biljana 435
Vasiljević, S.S. 462
Vega Lope de 637
Vejs, Zoltan 992
Vekaš, Atila (Vékás Attila) 253
Veljković, D. 962
Verdi, Ćuzepe (Verdi Guisepe) 225, 231-233, 246, 270
Verkor 903
Veselinović, Milan 1141
Vian, Boris 907, 916, 932
Vice, Natalija 455
Vidaković, Milan 644
Vidaković, Vesna 652, 699
Vidnjanski, Atila 355, 363
Vidović, S. 501
Vilijems, Tenesi (Williams Tennessee) 99, 150
Vinai, Ćura 1071
Vinokić, Gordana 744
Vinaver, Konstantin 246
Virag, Mihalj (Virág Mihaly) 331
Višekruna, Ljiljana 289
Vojnović, Branislav 1232
Vojnov, Tatjana 286
Vojnović, Ćorde 708, 715

- Vrčević-Buta, Mirjana 810
 Vrtipraški, Petar 215, 217
 Vučković, Sl. 186a, 192a
 Vujanović, Vojislav 843
 Vujičić, Pavle 441
 Vujić, Petar 921
 Vuković, Antun 279
 Vuković, J. 1195
 Vuksanović, Miro 1293
 Vuletić, Jelica 1251
 Vulić, S. 697
- Z.I. 772
 Z.G.S. 1105
 Zablećanski, Milenko 933, 947
 Zaborski, J. (Záborsky, J.) 1157
- Zajcev, Milica 221, 230
 Zambo, Ilés (Zámbó Illes) 529
 Zarić, Geroslav 73, 90
 Zazuljak, Mihajlo 911, 924, 930, 931, 935, 939, 943, 1055, 1084, 1097, 1098, 1193, 1203
 Zdravković, Mirjana 254
 Zec, Petar 146, 147
 Zečević, Ljiljana 818
 Zeremski, Vida 803
 Zlodre, Jakša 497
 Zloh, Martin 1069
 Zrilić, Dušanka 377, 1211
 Zrilić, Zlatko 850, 876, 877
 Zupanc, Miodrag 1050
- Ž.S. v. Serenčeš, Žužana
 Žari, Alfred (Jarry Alfred) 555, 558, 559, 565, 568, 569, 577, 618, 868
 Žene, Žan 785a
 Žigon, Steva 203, 204, 208, 211-213, 1270, 1281, 1287-1289
 Žikić, Slobodan 518, 519, 780
 Žilija, Gizela 1183
 Živanović, Sanja 48, 316, 497, 498, 1251, 1266
 Živković, M. 624
 Živku, Petar 1089
 Životić, Dušan 1225
 Žombor, Sabo 602

POPIS PREGLEDANIH SERIJSKIH PUBLIKACIJA ZA BIBLIOGRAFIJU VOJVODANSKIH POZORIŠTA

Od dnevnih listova pregledani su: Borba, Beograd; Politika, Beograd; Večernje novosti, Beograd; Politika ekspres, Beograd; Dnevnik, Novi Sad (novosadsko izdanje); Magyar Szó, Novi Sad (novosadsko izdanje).

Od nedeljnih listova pregledani su: Somborske novine, Sombor; Subotičke novine, Subotica; 7 Nap, Subotica; Zrenjanin, Zrenjanin; Hlas l'udu, Novi Sad; Képes Ifjúság, Novi Sad; Ruske slovo, Novi Sad; Pančevac, Pančevo; Sremske novine, Sremska Mitrovica; Komuna, Kikinda.

Od dvonedeljnih listova pregledani su: Kulska komuna, Kula; Vršačka kula, Vršac.

Od časopisa pregledani su: Pozorište, Novi Sad; Misao, Novi Sad; Híd, Novi Sad; Nový život, Novi Sad; Vzlet, Novi Sad; Švetlosc, Novi Sad; Mak, Novi Sad; Almanah pozorišta Vojvodine, Novi Sad; Úzenet, Subotica; Létünk, Subotica; Bilten Susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, Sremska Mitrovica; Napló, Subotica; Családi Kőr, III-IV.

Serijske publikacije su pregledali i bibliografsku građu sakupili i obradili: Julijana Čapo, Marija Čurčić, Todor Idvorean, Marija Jovancai, Biljana Niškanović i Vida Zeremski.

Registre pozorišta, naslova pozorišnih predstava i imenske registre sačinila Vida Zeremski.

U bibliografiji nisu zastupljeni listovi Večernje novosti i Politika ekspres od III-VI 1993. godine.

fotografije

Feješ Derd/Fejes György (Camty) u predstavi „Miševi i ljudi“ Džona Štajnbeka u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

Prizor iz predstave „Čudo u Šarganu“ Ljubomira Simovića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Vladislav Kačanski (Aca Kovačev), Vasa Vrtipraški (Ivan N. Kuznjecov), Novak Bilbija (Peter Šmid) i Mirjana Gardinovački (Lujza) u predstavi „Kovači“ Miloša Nikolića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Valja Vejin (Druga gospoda), Sonja Stipić (Treća gospoda), Jasna Đuričić Jankov (Prva gospoda), Saša Torlaković (Ernest Bošnjak) i Dobrila Šokica (Gazdarica) u predstavi „Kad bi Sombor bio Holivud“ Radoslava Dorića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Prizor iz predstave „Voda“ Radoja Domanovića – Radoslava Milenkovića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Svetlana Utješanović (Jelena Sergejevna), Ivana Pejčić (Ljalja), Dragomir Pešić (Vića), Predrag Tomanović (Voloda) i Mirko Pantelić (Paša) u predstavi „Draga Jelena Sergejevna” Ljudmille Razumovske u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu i Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjaninu
Aleksandra Pleskonjić Ilić (Ognjena), Valja Vejin (Ljutka), Ilinka Kajtez (Mama), Milena Šijački Bulatović (Majkica) i Zvezdana Tomašević Josipov (Bistra) u predstavi „Kuvarice” Zorana Ristovića – Duška Trifunovića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Zafir Hadžimanov sa ansambлом predstave „Violinista na krovu“ Džozefa Stejna – Džeri Boka u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Branka Oklješa sa ansambлом predstave „Jolanta“ P. I. Čajkovskog u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Miodrag Milanović (Svetozar Ružičić), Slavoljub Kocić (Vasilije), Dunja Sinić (Evica), Svetozar Drakulić (Mitar) i Olga Milošević (Fena) u predstavi „Pokondirena tikva” Mihovila Logara u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Maja Grnja i deo ansambla iz predstave „Bolero” Morisa Ravela u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Ašken Ataljanc (Karmen) i Milini Babuška (Don Hoze) u predstavi „Karmen“ Žorža Bizea i Rodiona Ščedrina u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu
Maja Grnja sa ansamblom predstave „Serenada“ P. I. Čajkovskog u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Mezei Zoltán (Öregem) i Atila Madar/Magyar Atila (Arnur) u predstavi „A lappangó” – „Bogalj” Atile Faragoa (Faragó Atila) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

Nandor Siladi (Szilágyi Nándor) kao Leni, i Arpad Bakota (Bakota Árpád) kao Džordž u predstavi „Egerek és emberek” – „Miševi i ljudi” Džona Štajnbeka (John Steinbeck) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

Prizor iz predstave „Kabare” u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház
Prizor iz predstave „Fejek Ferdinándnak” – „Glave Ferdinandu” Gabora Gergeia (Görgey Gábor)
u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

Saša Torlaković (Ivan Semjonovič Velikatov) i Bogdanka Savić (Domna Pantelejevna) u predstavi „Talenti i obožavaoci” Nikolaja Ostrovskog u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Radoje Čupić (Čaruga) i Sladana Bukejlović (Ivona) u predstavi „Čaruga” Radoslava Pavlovića u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Saša Torlaković (Zgnarel), Bogomir Đorđević (Don Žuan), Bora Nenić (Gospodin Dimanš) i Živorad Ilić (La Violet) u predstavi „Don Žuan” Ž. B. P. Molijera u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru
Bora Nenić (Upravnik policije), Branka Šelić (Novinarka), Saša Torlaković (Ludak) i Slobodan Tešić (Komesar Kalabrezzi) u predstavi „Slučajna smrt jednog anarhiste” Daria Foa u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Prizor iz predstave „Maratonci trče počasni krug“ Dušana Kovačevića u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Radoje Čupić (Slavko), Slobodan Tešić (Zdravko), Branka Šelić (Tetka) i Bora Nenić (Arsenije) u predstavi „Ko se šunja iza žbunja“ Vladimira Andrića – Vojislava Kostića u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

*Siniša Sočanin, Milan Vuković, Radmila Živojinov i Drago Daković u predstavi „Lepog li ti imena grada”
Milorada Golijana u izvođenju Pozorišta „Dobrica Milutinović” u Sremskoj Mitrovici*

*Latinka Perunović, Tamara Bartoš, Marija Savić i Srdan Alatić u predstavi „Umorni” Nebojše Romčevića u
izvođenju Pozorišta „Dobrica Milutinović” u Sremskoj Mitrovici*

Miodrag Krivokapić (Don Kihot) i Petar Radovanović (Sančo Pansa) u predstavi „Don Kihot” Miguela de Servantesa u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici

Boris Isaković (Nepoznati), Miodrag Krivokapić (Kristofor Kolumbo) i Mirsad Tuka (Nepoznati) u predstavi „Kristofor Kolumbo” Miroslava Krleža u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici

*Prizor iz predstave „Seviljski zavodnik i kameni gost” Tisa de Moline u izvođenju Narodnog pozorišta –
Népszínház u Subotici*

Prizor iz predstave „Fuente Ovehuna” Lope de Vege u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici

Vasa Apić (Predsednik vlade) i Ivan Andrejević (Ministar) u predstavi „Siroti mali hrčki” Gordana Mihića u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija” u Vršcu

Prizor iz predstave „Ljubavno pismo” Koste Trifkovića u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija” u Vršcu

*Tomislav Pejčić (Argan) i Nataša Babić (Toaneta) u predstavi „Uobraženi bolesnik” Ž. B. P. Molijera
u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija” u Vršcu*

*Selimir Tošić (Vlastoljub Karakurtović), Dragan Đorđević (Raspopović) i Jovan Torački (Đorđe Golubović)
u predstavi „Pokvarenjak” Reja Kunića u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjaninu*

Prizor iz predstave „Talijini kentauri“ Milana Tutorova u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Ana Šimunija Selski (Džesi Bejts) i Svetlana Uješanović (Telma Bejts) u predstavi „Laku noć, majko“ Marše Norman u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Prizor iz predstave „Draga Jelena Sergejevna” Ljudmile Razumovske u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjanini i Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Prizor iz predstave „Kineske bajke” („Ukradeni princ”) Dena Totera u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu

*Prizor iz predstave „Trapavi zinaj“ Miroslava Nastasijevića u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu
Gabrijela Dudkova, Emil Kurcinak i Mirjana Popović u predstavi „Pozorište u koferu“ Ljubiše Ršumovića u
izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu*

Zoran Andrejin, Vera Hrcan i Emil Kurcinak u predstavi „Veseli muzičari“ Braće Grim u izvodenju Pozorišta mladih u Novom Sadu

Marta S. Aroksalaši, Boško Boškov i Miroslav Marković u predstavi „Nevaljali lutak“ Jozefa Pera u izvodenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici

Ferenc Sabo (Szabo Ferenc) i Tibor Đerman (Gyermán Tibor) u predstavi „Játék” („Igra”) u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermek-színház „Kurir Jovica” u Subotici

Ferenc Kovač (Klaviриста), Predrag Momčilović (Zet) i Aleksandra Pleskonjić Ilić (Kabareta) Pavla Jankovića Šoleta u izvođenju Pozorišta „Vesela kornjača”, Dramskog ateljea, u Novom Sadu

